MARIUS TRIPON

PÃªUNE PENTRU MIEI

Volumul III

52 de mesaje
pentru
52 de s[pt[m`ni

Publicat[de
Societatea Penticostal[de Misiune Cre=tin[din Rom`nia
Pia\a 1 Decembrie nr. 11
3700 Oradea, Rom`nia
Tel.: 0259-236 841; Fax: 0259-432 778
E-mail: spmcr@rdslink.ro

© 2003 S.P.M.C.R.
Toate drepturile rezervate.
Este interzis[reproducerea integral[sau par\ial[a c[r\ii,
f[r[permisiunea scris[a S.P.M.C.R.

}n afara cazurilor specificate, toate citatele biblice sunt luate din
Biblia, versiunea Cornilescu, 1923.

Editarea: *Cornelia Costi, Irina Com=a*
Tehnoredactarea: *Cornelia Costi*
Coperta: *Branden Tripon*

Tip[rit[la S.P.M.C.R. Oradea,
Tel.: 0259-236 027

Din dorin\a de a fi folositor Iubitului St[p`n =i din sim\ul unui suflet ve=nic ]ndatorat s-a n[scut ]n mine dorin\a ca ]n cuvintele mele simple s[ scriu aceste mesaje, care s[ ]ndrume spre <Cel Bun>, s[ hr[neasc[ =i s[ ]ncurajeze sufletul doritor de Dumnezeu. Dorin\a mea este ca Duhul Sf`nt s[dea autoritate =i gust acestor mesaje, astfel ca sufletele care nu-L cunosc pe Bl`ndul P[stor s[poat[primi cel mai important =i cel mai mare drept oferit muritorilor =i anume <dreptul de a deveni copii ai lui Dumnezeu>. Acest <DREPT> d[libertate sufletului]nc[tu=at =i face posibil[tr[irea unei vie\i]mplinite =i fericite, cu foloase ve=nice. Scopul, \inta =i cercul de audien\[inten\ionat pentru aceste mesaje sunt sufletele scumpe ale oamenilor din regiunile \[rii unde nu sunt case de rug[ciune, unde ei s[aud[vestirea Cuv`ntului lui Dumnezeu.

Cartea aceasta se distribuie gratuit, pentru c[=i eu am primit totul]n dar. Ea este scris[ ]n cuvintele unui emigrant rom`n care, ca =i copil acum c`teva zeci de ani, s-a stabilit]n str[in[tate. A lui Dumnezeu s[fie toat[slava =i mul\umirea pentru harul de a putea fi de folos }mp[r[\iei Lui.

Marius Tripon
1314 Torrey Ln.
Nampa Idaho 83686
U.S.A.

Februarie 2004

CUPRINS

1.	P[=une pentru miei	9
2.	Predica lui Iehova	21
3.	A uitat Dumnezeu...?	32
4.	Mângâietorul	42
5.	P[catul curviei	54
6.	O rug[ciune ciudat[	67
7.	Team[=i fericire	78
8.	Strângerea snopului	88
9.	Pace fals[	97
10.	Cump[na	106
11.	Dumnezeul =anselor	116
12.	Cea mai grea =coal[	126
13.	Bucuria Cr[ciunului	135
14.	Cine este cel mai mare?	146
15.	Dumnezeu a trimis pe Fiu	156
16.	Persisten\a dragostei	166
17.	Suveranitate	175
18.	Pa=tele	184
19.	Ce cale urmezi?	194
20.	Încurajare =i avertizare	204
21.	Cânt[re\ul	213
22.	Umbl[smerit	224
23.	Lucruri ascunse	233
24.	Orbul	242
25.	R[t[ci\i prin \ar[	252
26.	Cartea care vorbe=te	262
27.	Bun[tatea	272
28.	E=ti preg[tit s[mori?	282
29.	Rug[ciunea ascultat[	293

30. +arpele de aram[303
31. Casa zidit[pe stânc[312
32. Dumnezeu vorbe=te =i ast[zi 322
33. Învierea mor\ilor 331
34. Noe 339
35. Nu ne întoarcem înapoi 350
36. Voia Tat[lui 359
37. Credin\a]n Dumnezeu 368
38. Leprosul 378
39. De ce tr[iesc cei r[i? 389
40. Pricinile de poticnire 399
41. Zacheu 407
42. Nu voi muri, ci voi tr[i 417
43. Familia 427
44. Pentru cine a murit Domnul Isus? 438
45. Întoarcerea unui suflet la Dumnezeu 449
46. Dumnezeul minunilor 459
47. Ce vede inamicul 470
48. Betesda 482
49. Primul =i ultimul subiect al Domnului 493
50. Haina de nunt[503
51. Vasul de alabastru 514
52. Vino! 526

1

PÃºUNE PENTRU MIEI

<...Eu am venit ca oile s[aib[via\[, =i s-o aib[din bel=ug.> Ioan 10:10

Primele 21 de versete ale acestui capitol ni-L prezint[pe Domnul Isus, în chip metaforic, ca fiind P[storul cel Bun al sufletelor m`ntuite, ce vor fi conduse în staulul Lui. Noi, oamenii, în\elegem mai u=or un adev[r dac[este prezentat prin pilde, istorisiri sau metafore. Domnul Isus a folosit aceste metode de asem[nare pentru a prezenta starea =i rela\ia dintre noi =i Dumnezeu. Domnul Isus a vorbit poporului în termeni simpli, prin exemple practice din via\a lui de toate zilele, care erau u=or de în\eles, a=a cum este rela\ia dintre un p[stor =i turma lui.

Atunci când Domnul Isus i-a încredin\at apostolului Petru slujba de a avea grij[de credincio=ii din biseric[, care aveau o maturitate diferit[, i-a asem[nat pe cei credincio=i cu oile dintr-o turm[, iar la Petru, care urma s[aib[grij[de ele, s-a referit ca la un p[stor, din cauza asem[n[rii dintre slujba de p[stor de oi =i p[stor de suflete. Domnul Isus i-a spus: <...«Pa=te mielu=eii Mei.» ...«Pa=te oi\ele mele.» ...«Pa=te oile Mele!»> (Ioan 21:15, 16, 17). Domnul Isus prin asem[narea cu un p[stor, El fiind P[storul Cel Mare, +i-a ar[tat grija fa\[de oameni, dorind ca ei s[fie în siguran\[fa\[de vr[jma=i, s[fie hr[ni\i din bel=ug =i s[fie du=i la izvoare ce stâmp[r[setea. Hrana pentru turma lui Dumnezeu este luat[din]ndreptarul înv[\[turii s[n[toase, Sfânta Scriptur[insuflat[de Duhul Domnului, pentru c[duhul necesit[hran[la fel cum trupul necesit[m`ncare din care î=i absoarbe

energia. <...Omul nu tr[ie=te numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu> (Matei 4:4).

Slujba de îndrum[tor a sufletelor c[tre Dumnezeu, prin vestirea Cuvântului lui Dumnezeu, este o slujb[dat[chiar de Domnul atât pentru primii cre=tini cât =i pentru noi, cei din zilele de ast[zi. <El a dat pe unii apostoli; pe al\ii, proroci, pe al\ii, evangheli=ti; pe al\ii, p[stori =i înv[\[tori> (Efeseni 4:11). Domnul Isus spune c[tr[s[tura de baz[a p[storului bun este aceea c[are pentru oile sale o dragoste care merge p`n[ la jertf[. Apostolului Petru i-a fost dat s[ în\eleag[ c[ numai iubind pe Domnul Isus va putea pa=te turma lui Hristos, datorit[ pericolelor care pot ap[rea. Acestea pot începe de la pericolul real creat de vr[jma=ii turmei =i p`n[la pericolul datorat faptului c[=i oile au din\i =i unele se folosesc de ei în mod nepotrivit.

Domnul Isus descrie caracterul p[storului bun ca o stare mult diferit[de atitudinea p[storilor angaja\i s[aib[grij[de turm[=i care nu au dragoste =i mil[fa\[de ea. <Vai de p[storii lui Israel, care se pasc pe ei în=i=i! Nu trebuie p[storii s[-=i pasc[turma?> (Ezechiel 34:2). Cuvintele Domnului Isus au fost rostite pe vremea când fariseii se credeau ni=te p[stori =i îndrum[tori spre Dumnezeu, dar Domnul Isus îi nume=te c[l[uze oarbe. Fariseii puneau sarcini grele pe umerii oamenilor f[r[ca ei s[le împlineasc[. Fariseii =i preo\ii se credeau a fi adev[ra\ii p[stori spirituali ai Israelului în acea vreme, dar despre ei Domnul Isus spune c[, de=i aveau Legea lui Dumnezeu, nu intrau pe aceast[u=[spre Dumnezeu =i nici pe al\ii nu îi l[sau s[intre. În acest fel ei î=i adunau o dubl[osând[.

Cuvântul fariseu vine de la cuvântul <Paro=> care înseamn[a separa. Ei doreau s[se separe de tot ce nu era de la Dumnezeu =i astfel s[\in[legea lui Moise cu mult[stricte\e. Ei credeau în îngeri, în duhuri, în nemurirea sufletului, în înviere, în darea zeciuielii, în \inerea postului =i în rug[ciunile]n[l\ate c[tre Dumnezeu. Ei \ineau Sabatul cu stricte\e =i pe lâng[legile date de Dumnezeu au mai ad[ugat alte sute de legi, care formau datina

b[trâneasc[. Printre farisei erau mai multe categorii de oameni. Unii farisei f[ceau din faptele lor bune o parad[, pentru a fi admira\i de oameni,]ns[Domnul Isus spune despre ei c[=i-au primit r[splata de la oameni pentru binele ce l-au f[cut.

O alt[categorie de farisei erau aceia care aveau dorin\a de a face bine, dar tot timpul amânau. Un alt fel de farisei erau cei numi\i orbi sau mai era numi\i <sângero=ii>, pentru c[atunci când vedeau o femeie închideau ochii ca s[nu p[c[tuiasc[=i astfel, umblând cu ochii închi=i, d[deau cu capul de ziduri, umpl`ndu-se pe fa\[ de sânge. Al\i farisei umblau doar cu capul plecat ca s[ nu vad[ ispitele. O alt[ grupare de fariseii erau aceia care tot timpul î=i c`nt[reau faptele ca s[vad[dac[au mai multe fapte bune decât rele. Mai erau =i farisei tem[tori de Dumnezeu =i chiar iubitori de Dumnezeu. Nu to\i, dar majoritatea fariseilor erau f[\arnici.

Nicodim =i Iosif din Arimateia se num[rau printre fariseii care-L c[utau pe Dumnezeu cu adev[rat. Aceast[sect[a fariseismului a devenit temelia iudaismului ortodox care are la baz[ceremonii, legi morale =i legalism. Domnul Isus a avut multe cuvinte aspre de spus împotriva fariseilor care c[utau slava oamenilor. Ei erau invidio=i pe Domnul Isus pentru c[poporul }l asculta =i }l socotea un mare proroc în fapte =i cuvinte. P[storul care nu are dragoste =i mil[fa\[de oi fuge când vine lupul, l[sând oile s[fie atacate. Acest fel de p[stor r[u reprezint[oamenii care se strecoar[în turm[=i î=i asum[slujba de conduc[tor spiritual, dar care au ca scop îmbog[\irea, prestigiul, slava =i interesele lor personale =i nu binele sufletelor pe care le p[store=te. Acest fel de p[stor st[cu turma atâta timp cât are el ceva de câ=tigat, pe când p[storul cel bun st[cu oile la bine =i la r[u.

Iacov este un exemplu de p[stor bun, care a stat cu oile lui pe orice fel de vreme. <Ziua m[topeam de c[ldur[, iar noaptea m[pr[p[deam de frig, =i-mi fugea somnul de pe ochi> (Genesa 31:40). David este un alt exemplu pozitiv de p[stor bun, care nu a l[sat fiarele s[-i fure oile. <David a zis lui Saul: «Robul t[u p[=tea oile tat[lui s[u. +i când un leu sau un urs venea s[-i ia o

oaie din turm[, alergam dup[el, îl loveam, =i-i smulgeam oaia din gur[. Dac[se ridica împotriva mea, îl apucam de falc[, îl loveam, =i-l omoram.»> (1 Samuel 17:34-35).

Credincio=ii sunt compara\i în aceast[cuvântare a Mântuitorului cu ni=te oi lipsite de prea mult[în\elepciune =i dependente de grija p[storului. Dac[ochii duhovnice=ti ne-ar fi deschi=i =i am vedea lupta duhurilor din v[zduh nu am fi deloc ofensa\i de faptul c[suntem asem[na\i cu ni=te oi. Oaia este ca o emblem[care reprezint[caracterul credinciosului ce nu întoarce r[u pentru r[u, tot a=a cum lupul este o emblem[a p[storilor fal=i =i a lupului mare. O oaie este slab[de putere în compara\ie cu un lup, dar noi avem un P[stor de care lupul fuge.

Un lup prin reproducere na=te mai mul\i pui de lup, pe când o oaie de obicei are un miel =i totu=i, ast[zi, prin grija lui Dumnezeu exist[oi. Apostolul Pavel spune c[atunci când este slab se consider[tare, pentru c[atunci când se vedea slab depindea de purtarea de grij[a lui Dumnezeu. O oaie singur[nu are putere de a se hr[ni =i de a se p[zi de vr[jma=i, ci depinde de p[stor =i numai atunci este cu adev[rat în siguran\[. Când singur m[v[d tare =i în stare de multe am tendin\a s[plec de lâng[p[stor ca s[explorez locuri unde P[storul Cel Bun nu m[duce =i atunci apare pericolul. Nevoile noastre sunt multe =i Domnul Isus, care este P[storul Cel Bun, ne poart[de grij[. Avem nevoie s[fim p[zi\i =i suntem p[zi\i de puterea Lui, prin credin\[. Promisiunile Lui ne îmb[rb[teaz[, Cuvântul Lui hr[ne=te sufletul nostru =i ne satur[cu ni=te bucate gustoase. Cuvântul Scripturii este ca =i o p[=une pentru oi, care hr[ne=te oile, mieii =i mielu=eii deopotriv[. Felul acesta de p[=une, care hr[ne=te sufletul, nu se epuizeaz[, pentru c[pe m[sur[ce m[nânci se înmul\e=te =i devine tot mai hr[nitor.

Hrana Cuvântului lui Dumnezeu revelat de Duhul Sfânt sufletului sincer =i setos dup[Dumnezeu începe cu înv[\[tura despre mântuire =i este asem[nat[cu un lapte duhovnicesc. Pe m[sur[ce credinciosul cre=te în credin\[ajunge la hran[tare =i înva\[despre puterea umbl[rii prin credin\[sub cârmuirea Duhului

Sfânt. Nu pu\ini sunt aceia care nu cresc =i nu au putere duhovniceasc[de a se împotrivi p[catului =i de a lucra pentru Dumnezeu deoarece nu se hr[nesc din aceast[p[=une care este Cuvântul lui Dumnezeu. C[l[torind prin pustiul acestei lumi vom întâlni locuri periculoase, dar avem promisiunea c[toiagul =i nuiaua Lui ne înso\e=te =i ne mângâie. Chiar dac[nu este ploaie, El este un p[stor care poate da ap[din stânc[, ca lui Israel, =i face s[tâ=neasc[din p[mânt izvoare, cum a f[cut pentru Agar.

P[storul nostru =tie din ce suntem f[cu\i =i se poart[cu noi cu ging[=ie. Când drumul este anevoios El }=i ia mieii în bra\e =i duce turma la locuri de odihn[. Oile sunt f[pturi mai <prostu\e> =i ar fi bine ca =i noi s[fim mai <prostu\i>]n ceea ce privesc lucrurile lumii. Este foarte bine dac[nu cuno=ti actorii =i filmele actuale =i e=ti considerat de lume mai naiv. Este bine dac[nu suntem pricepu\i în a cunoa=te viciile ce fur[vlaga oamenilor desfrâna\i. În\elepciunea pe care o avem de la El ne conduce, prin cârmuirea ce o face Duhul Sfânt în noi, ajutându-ne s[deosebim lucrurile din jur care concureaz[pentru timpul nostru. Astfel, putem deosebi ce are valoare de ce nu are valoare pentru ve=nicie.

Domnul Isus ne nume=te oile Lui, fiind proprietatea Lui, pentru c[nu mai suntem ai no=tri, deoarece am fost r[scump[ra\i cu un pre\. El nu ne ascunde faptul c[are inten\ii bune pentru turma Lui. El vrea s[ne hr[neasc[=i s[ne p[zeasc[, deoarece oile nu rezist[singure prin p[durea cu lupi. Psalmul 23 spune c[El ne duce la ape de odihn[, ne învioreaz[sufletul =i ne pov[\uie=te pe c[r[ri drepte din pricina Numelui S[u. El este P[storul Cel Bun cu care oile nu duc lips[de nici un bine. El este proprietarul oilor mai întâi pentru c[ne-a ales =i apoi pentru c[ne-a r[scump[rat. R[scump[rarea noastr[a costat foarte mult, iar aceasta în sine ne spune c[suntem de mare pre\ în ochii Lui. Nim[nui nu-i place s[piard[ceva, pentru care a pl[tit mult. Ceea ce dobândim cu mare efort avem tendin\[s[o pre\uim mult.

David a cerut ap[de la fântâna Betleemului, iar vitejii lui i-au adus-o cu riscul vie\ii lor. Fiind de un a=a mare pre\ =i fiind adus[

cu riscul vie\ii lor, David nu a b[ut apa, ci a v[rsat-o ca o jertf[înaintea Domnului. Când Iacov se preg[tea s[plece la cele ve=nice i-a dat lui Iosif o por\ie dubl[de mo=tenire, de mare pre\. Era de mare pre\ pentru c[o luase de la amoni\i cu sabia =i cu arcul lui. Pe P[storul Cel Bun oile L-au costat sânge =i cu toate c[a fost omorât pentru ele a ie=it biruitor, prin moarte. Toate oile Lui v[d valoarea acestui sânge scump prin care au fost r[scump[rate. Cine nu vede valoare în acest sânge scump nu este oaia Domnului. Valoarea vie\ii P[storului care S-a jertfit pentru oi este a=a de mare c[orice încercare a omului de a pl[ti pentru r[scump[rarea lui nu este decât o insult[.

În ora=ul Dalas, din statul Texas, un b[ie\el orfan a fost înv[\at cum s[distribuie ziare la casele oamenilor, pentru a câ=tiga =i el un b[nu\. Pentru a fi în siguran\[i s-a dat s[distribuie ziare în-tr-un cartir de bog[ta=i. B[iatul s-a trezit singur în fa\a unei case cât un palat =i a r[mas înm[rmurit. A v[zut iarba t[iat[cu pre-cizie, pomii buni de c[\[rat =i drumul pavat, bun ca s[se plimbe cu bicicleta. S-a trezit în fa\a u=ii ap[sând pe butonul soneriei de la intrare. La u=a casei a ap[rut un b[rbat, care l-a întrebat ce dore=te. Copilul, buim[cit, a spus c[ar da tot ce are dac[l-ar primi s[locuiasc[cu ei =i s[se joace în curtea lor frumoas[. St[-pânul casei uimit =i amuzat de cele afirmate de copil =i-a chemat so\ia, care a fost încântat[la ideea de a-l adopta, pentru c[ei nu aveau copii. Atunci b[rbatul a dat câteva telefoane =i a aflat c[b[ie\elul era orfan, =i prin avoca\i puternici a pus la cale procesul de adop\ie. B[iatul, când a v[zut c[oferta lui îndr[znea\[a fost acceptat[, =i-a b[gat mâna în buzunar =i a scos 13 cen\i care era toat[averea Lui. A spus c[el î=i \ine promisiunea =i d[tot ce are, a=a cum a promis, pentru a avea dreptul de a locui într-o cas[a=a mare. B[rbatul i-a spus copilului s[-=i \in[banii, deoarece el are chiar mai mult decât este necesar pentru ca to\i trei s[tr[iasc[bine.

Ideea copilului de a pl[ti cu m[run\i=ul lui, lipsit de valoare, pentru a locui în castel nu este mai absurd[dec`t ideea oamenilor

care cred c[î=i pot cump[ra dreptul de a intra în Împ[r[\ia lui Dumnezeu, f[când fapte bune sau practicând ceremonii prescrise de oameni. Mântuirea este darul lui Dumnezeu oferit oamenilor prin Har, pentru care omul nu poate pl[ti niciodat[. Cel mai scump pre\ pl[tit în Univers a fost plata pentru p[cat, prin jertfa Domnului Isus. Pentru c[nu era alt[cale, P[storul Cel Bun +i-a dat via\a pentru oi, pl[tind plata pentru p[catul lor =i astfel devenind proprietatea Lui.

Noi r[t[ceam departe de c[ile Lui, dar El ne-a g[sit =i ne-a adus în siguran\a staulului, adic[ ]n Biserica Lui. Noi r[t[ceam pe diferite c[i rele, prin localuri de noapte, prin cârciumi =i chiar prin case de dezm[\. Eram în vicii =i p[cate, dar El ne-a c[utat, ne-a ridicat, leg`ndu-ne r[nile ca =i samariteanului milos. O, de ar l[uda oamenii pe Domnul pentru bun[tatea care +i-a dovedit-o fa\[de oile Lui. Este o cinste =i o binecuvântare s[fii socotit oaie în turma Lui.

Atunci când sunt multe oi într-o turm[p[storul poate s[le însemneze. Oile din turma Domnului sunt însemnate la ureche =i la picior. Dac[oile au urechea însemnat[de El, atunci }i deosebesc vocea de oricare alta. Mintea luminat[de Duhul Domnului face distinc\ie]ntre ce este biblic =i ce nu este; face distinc\ie între ce este adev[r necesar =i ce este ad[ugat de oameni. Duhul Sfânt este Acela care face ca urechea s[fie însemnat[=i s[aud[glasul P[storului. O cântare spune: <Preaiubit al meu e Domnul,/ Nimenea asemeni nu-i,/ Glasul Lui e-o armonie,/ Cântec este al S[u cuvânt.> A=a este glasul P[storului pentru oaia s[n[toas[din turma Lui. Glasul Lui este]ndrumare =i mângâiere; este o armonie =i un cântec pentru urechea noastr[.

Domnul Isus însemneaz[=i picioarele oilor Lui, deoarece cu ajutorul lor }l urmeaz[pe P[stor =i r[mân în siguran\[. Vocea P[storului Bun este diferit[de toate celelalte voci. Vocea lui Moise spune: <Ascult[ori ai s[mori >, dar vocea Domnului Isus spune: <Crede în Mine =i vei tr[i.> Cine crede în Domnul din inima lui vor curge râuri de ap[vie. Credincio=ii devin fântâni cu

ap[prosp[t[, care sunt o binecuvântare pentru al\ii, indic`nd întotdeaua drumul spre P[storul Cel Bun. Oile Lui }l ascult[, dar }l =i urmeaz[. Ele fac fapte în ascultare de El, pentru c[cei ce-L iubesc pe El p[zesc poruncile Lui. Oile Lui }l urmeaz[ca pe un conductor =i }l iau ca exemplu =i ca d[t[tor al legii. Maria, mama Domnului, a spus slujitorilor care serveau la nunta din Cana s[fac[tot ce Domnul Isus le va spune. Ar fi bine s[ascult[m cuvintele ei =i s[facem tot ce El ne spune. Este un privilegiu s[fii o oaie, un miel sau un mielu=el în turma Domnului Isus, pentru c[El spune: <...Eu îmi cunosc oile Mele, =i ele M[cunosc pe Mine> (Ioan 10:14). Este]ngrozitor ca El s[nu ne cunoasc[.

Cei care refuz[s[devin[oile Lui vor auzi cuvintele: <Adev[rat v[spun c[nu v[cunosc.> El te cunoa=te dup[vorb[=i fapt[. Te cunoa=te dup[crucea pe care o duci. Te cunoa=te dup[cum accep\i s[te jertfe=ti pentru lucrarea Lui. Te cunoa=te dup[cum cârte=ti c`nd treci prin încerc[ri. Biserica din Smirna suferea =i Domnul Isus îi spune: <+tiu!> (Apocalipsa 2:9). <...Fii credincios pân[la moarte =i-\i voi da cununa vie\ii> (Apocalipsa 2:10). El te va cunoa=te ca oaie a Lui dup[modul]n care L-ai m[rturisit =i nu te-ai ru=inat de Numele Lui. <De aceea, pe ori=icine m[va m[rturisi înaintea oamenilor, îl voi m[rturisi =i Eu înaintea Tat[lui Meu care este în ceruri> (Matei 10:32). Oile }=i cunosc p[storul dup[voce, cu excep\ia celor bolnave. Trebuie s[cite=ti Scriptura, s[o st[pâne=ti, =i pe urm[ea te va st[p`ni pe tine. Acolo g[se=ti p[=une pentru sufletul t[u din bel=ug. Cunoscând Scriptura vei deosebi vocea P[storului Bun de oricare alt[voce, oricât de mieroas[=i de ademenitoare ar p[rea.

Pe vremea c`nd Domnul Isus umbla pe p[mânt, fariseii erau ni=te c[l[uze spirituale oarbe, dar nici ast[zi lumea nu este lipsit[de astfel de îndrum[tori. Ei vorbesc =i cheam[oamenii la Isus cu glasul p[rerilor =i intereselor lor =i nu cu glasul Scripturii. Papii =i-au luat îndr[zneala s[spun[c[ei \in locul Domnului Isus pe p[mânt. Nu de mult au publicat un articol]n care spuneau c[nu ai voie s[ceri iertare de la Dumnezeu dec`t prin intermediul lor

de preo\i =i afirmau c[ceea ce ei nu iart[, nici Dumnezeu nu iart[. Ei sus\in c[au putere s[schimbe Legile divine. Ei spun c[papa este Cristos pe p[mânt care este infailibil, adic[nu poate gre=i, dar nu de mult au fost sili\i de dovezi s[admit[c[au comis gre=eli prin cruciade, inchizi\ii =i chiar prin negarea adev[rurilor =tiin\ei.

În anul 1798 Napoleon a atacat Roma =i l-a dus pe pap[în exil, unde a murit. R[nile de moarte s-au vindecat =i se aude din nou vocea care am[ge=te mai mult de a =aptea parte din popula\ia omenirii. <P[zi\i-v[de proroci mincino=i. Ei vin la voi îmbr[ca\i în haine de oi, dar pe din[untru sunt ni=te lupi r[pitori> (Matei 7:15). P[storii care se pasc pe ei =i nu cru\[turma nu sunt singurii conduc[tori religio=i care ies din adev[rul Scripturii =i urmeaz[tradi\ii omene=ti, f[r[de valoare înaintea lui Dumnezeu. Nu sunt pu\ini aceia care au doar o form[de evlavie, dar t[g[duiesc puterea lui Dumnezeu, l[sând afar[înv[\[tura =i minunea na=terii din nou, închinarea în duh =i în adev[r. Trebuie s[fim siguri c[-L urm[m pe P[storul Cel Bun =i nu pe oameni.

Dragostea P[storului Bun este una personal[, pentru c[El }=i cunoa=te fiecare oaie pe nume; este o dragoste practic[, deoarece datorit[Lui oile nu tr[iesc în fric[=i dragostea acestui P[stor, care +i-a dat via\a pentru oi, este o dragoste continu[, pentru c[El a înviat =i este cu noi în toate zilele. <...Te iubesc cu o iubire ve=nic[; de aceea î\i p[strez bun[tatea mea!> (Ieremia 31:3). Numele Lui este singurul Nume dat oamenilor în care pot fi mântui\i. <Isus le-a mai zis: «Adev[rat, adev[rat v[spun c[Eu sunt u=a oilor. Dac[intr[cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra =i va ie=i =i va g[si p[=une...»> (Ioan 10:7, 9).

Domnul Isus se compar[cu o u=[, deoarece numai prin Domnul Isus se poate intra în posesia iert[rii =i a mântuirii. El S-a asem[nat cu o poart[pentru c[a intrat în locul Preasfânt cu sângele Lui odat[pentru totdeauna, ca noi s[avem intrare slobod[la Tat[l. U=a are ca scop s[\in[afar[ho\ii =i lupii, iar oile s[le pun[ ]ntr-un loc de siguran\[. El este =i o u=[de comunicare

între noi =i Tat[l, pentru c[este Mijlocitorul nostru. <...Nimeni nu vine la Tat[l decât prin Mine> (Ioan 14:6). Intr[m în conversa\ie cu Tat[l prin El. <Le voi fluiera =i-i voi aduna, c[ci i-am r[scump[rat, =i se vor înmul\i cum se înmul\eau odinioar[> (Zaharia 10:8). Prin Domnul Isus oilor li se d[drumul în Împ[r[\ie. <Atunci Împ[ratul va zice celor de la dreapta Lui: «Veni\i binecuvânta\ii Tat[lui Meu de mo=teni\i Împ[r[\ia, care v-a fost preg[tit[de la întemeierea lumii> (Matei 25:34). Cine intr[în staulul Lui f[r[autoriza\ie din partea Sa este considerat ho\ =i tâlhar =i procedeaz[astfel din cauza unor motive nesincere. Oile s[n[toase nu ascult[=i nu merg dup[ei, deoarece recunosc vocea str[inului. Domnul Isus este u=a.

Numai prin credin\a în El se intr[în promisiunile lui Dumnezeu. <Dup[venirea lor, au adunat Biserica, =i au istorisit tot ce f[cuse Dumnezeu prin ei, =i cum deschisese Neamurilor u=a credin\ei> (Fapte 14:27). Cine intr[pe aceast[u=[a credin\ei, care este Domnul Isus =i înc[mai este deschis[, g[se=te p[=une din bel=ug. <El }=i va pa=te turma ca un P[stor, va lua mieii în bra\e, îi va duce la sânul Lui, =i va c[l[uzi bl`nd oile care al[pteaz[> (Isaia 40:11). Toat[aceast[lucrare de mântuire se desf[=oar[dup[planul dragostei lui Dumnezeu. El a f[cut u=[acolo unde nu era, pentru a putea fi =i noi mântui\i prin dragostea P[storului Bun, care +i-a dat via\a pentru oi la Golgota. <Dumnezeul p[cii, care, prin sângele leg[mântului celui ve=nic, a sculat din mor\i pe Domnul nostru Isus, Marele P[stor al oilor> (Evrei 13:20).

În Domnul este bel=ug de iertare pentru orice tân[r sau b[trân care vrea s[intre în Împ[r[\ia Sa. În El este iertare pentru cel cu p[cate mari la activ, dar =i pentru omul care afirm[c[tr[ie=te o via\[moral[,]ns[în fa\a ochilor sfin\i =i a standardului de sfin\enie a lui Dumnezeu este considerat p[c[tos. În El =i prin El avem bel=ug de pace =i fericire chiar =i atunci când trecem prin încerc[ri, pentru c[purt[m în suflet n[dejdea vie\ii ve=nice =i a r[spl[tirii dumnezeie=ti. <Dup[aceste lucruri, m-am uitat, =i iat[c[o u=a era deschis[în cer...> (Apocalipsa 4:1). Prin Domnul Isus

s-a deschis u=a =i pentru noi, neamurile, care eram str[ini de leg[mintele Lui =i f[r[drept de cet[\enie]n }mp[r[\ia Sa. Astfel am fost accepta\i =i înfia\i, devenind poporul =i turma p[=unii Lui. Dac[ar fi spus c[El este u=a boga\ilor, sfin\ilor, în\elep\ilor, eu ar fi trebuit s[r[mân afar[. A= fi oftat =i spus c[=i eu doream s[intru prin u=[la bel=ug, dar sl[vit s[fie Dumenzeu care nu a pus astfel de condi\ii. El a spus c[acela care aude s[vin[, =i cui îi este sete s[vin[, s[bea, în dar =i f[r[plat[.

Oile Domnului se adun[în staulele Lui de pe întreg p[mântul numite case de rug[ciune, unde un pastor mic, angajat de Marele P[stor, d[hran[oilor. A=a cum Domnul Isus a f[cut ca cei doi ucenici care mergeau spre Emaus s[ ]n\eleag[Scriptura, pastorii chema\i la aceast[slujb[, având ungerea de Sus, hr[nesc turma lui Hristos cu înv[\[tura Scripturii, care este ca o p[=une bogat[pentru o turm[de oi. <+i a început dela Moise, =i de la to\i prorocii, =i le-a tâlcuit, în toate Scripturile...> (Luca 24:27).

O erezie nou[, împotriva c[reia trebuie s[lupt[m, este aceea c[unii cred c[ ]n casa de rug[ciune trebuie s[fie distra\i. P[storul are chemarea de a pa=te oile =i nu de a distra caprele. Dumnezeu a f[cut omul dup[chipul =i asem[narea Sa,]n aceast[stare d`ndu-i numele de om, adic[ de privitor ]n sus. Dup[ ce omul a p[c[tuit a devenit mult inferior st[rii ini\iale, carne p[c[toas[, deoarece nu mai era dup[ chipul des[v`r=it a lui Dumnezeu. }ns[prin jertfa Domnului Isus =i intrarea pe u=a care ni s-a deschis prin El suntem din nou restaura\i la starea de oameni crea\i dup[chipul =i asem[narea Lui. Eu a trebuit doar s[m[umilesc =i s[spun c[nu m[pot mântui singur. A trebuit s[-mi recunosc p[catul =i s[m[c[iesc de el. Atunci Domnul a acceptat s[intru pe u=a harului, acord`ndu-mi iertare =i mântuire.

Trebuie s[existe o detronare a eului nostru pentru a avea loc]ntronarea lui Hristos în noi. Ai intrat =i tu pe aceast[u=[care este Domnul Isus? Ai tu pace deplin[, care s[fac[fa\[mor\ii dac[ai fi pe un pat]n suferin\[sau dac[te-ar surprinde în ceasul urm[tor? E=ti tu o oaie în turma Domnului Isus? Dac[intri pe

aceast[u=[a poc[in\ei po\i s[ai pacea =i m`ntuirea asigurat[. Aceast[promisiune vine din gura Aceluia care nu poate s[mint[. Dac[intri pe u=[la El vei g[si pentru sufletul t[u p[=une din bel=ug. Bate la aceast[u=[cu lacrimile poc[in\ei, iar ea se va deschide =i P[storul te va primi! Prin lacrimile poc[in\ei El î\i d[din dragoste o inim[nou[de rob, care plin[de d[ruire vrea s[fac[numai voia lui Dumnezeu. Aceasta te va face împlinit =i fericit. Vino s[fii un miel al P[storului Bun =i vei avea p[=une din bel=ug!

Amin.

2

PREDICA LUI IEHOVA

<Vr[jm[=ie voi pune între tine =i femeie, între s[mân\a ta =i s[mân\a ei. Aceasta î\i va zdrobi capul, =i tu îi vei zdrobi c[lcâiul.> Genesa 3:15

Avem în acest text primul mesaj evanghelic care a r[sunat pe p[mânt, aduc`nd omului o veste bun[. Mul\i predicatori faimo=i s-au perindat de-a lungul anilor pe p[mânt, au \inut discursuri memorabile, au prezentat teze conving[toare, dar nimeni nu a predicat cu o a=a autoritate ca Iehova, Cel care cunoa=te viitorul =i îi traseaz[dimensiunile. În audien\[la Marele Predicator]l g[sim pe prin\ul întunericului, rasa uman[, care în acel timp era format[din Adam =i Eva, dar =i to\i oamenii care de-a lungul anilor au citit aceast[predic[a lui Iehova scris[sub inspira\ie divin[pentru a aduce n[dejde omului în=elat de =arpe.

Predica lui Iehova este cuprins[între versetele 14 =i 19 ale capitolului 3 din Genesa =i merit[aten\ia noastr[deoarece ne aduce o veste bun[imediat dup[c[derea omului în p[cat, prin neascultare. Este remarcabil faptul c[p[rin\ii no=tri înainte de a primi o sentin\[pentru neascultarea lor primesc acest mandat de sc[pare rostit de Iehova asupra =arpelui. Înainte ca Eva s[nasc[cu durere, înainte ca p[mântul s[fie blestemat pentru a da road[numai ca urmare a oboselii =i a sudorii, înainte s[se spun[pentru prima dat[<întoarce-te \[rân[în \[rân[>, Dumnezeu a g[sit potrivit s[spun[: <S[mân\a femeii va zdrobi capul =arpelui.> Erau momente grele, care trasau un drum ce ducea la un plan ce avea s[se desf[=oare de-a lungul a mii de ani.

Aceste cuvinte au ie=it din gura faimosului Predicator în clipele când =arpele s[rb[torea un crud triumf împotriva omului =i a dorin\elor de bine ale lui Dumnezeu. Cu =uieratul lui de =arpe viclean punea întreb[ri =i î=i sus\inea cazul înaintea Aceluia care l-a izgonit din Cer, din cauza p[catului. <Ai v[zut c[nu te ascult[? Ce vei face acuma? Îi vei ierta? Am Universul martor c[pe mine nu m-ai iertat! Dac[-i ier\i, nu e=ti drept! Dac[îi alungi, pe veci, cum merit[, se va dovedi c[nu e=ti bun!> Astfel de întreb[ri cred c[pluteau în acea atmosfer[înc[rcat[de tensiune.

Gravitatea faptelor petrecute =i a deciziilor ce urmau s[fie luate în acele momente a f[cut Univesul s[priveasc[cu interes deosebit, s[asculte fiecare cuvânt ce ie=ea din gura faimosului Predicator. Scopul =arpelui a fost de a-L ataca pe Dumnezeu în judec[\ile Lui drepte. A reu=it s[distrug[armonia din Eden, unde Creatorul =i crea\iunea se întâlneau în r[coarea dimine\ii, într-o sfânt[prietenie, bucur`ndu-se unul de altul. +arpele a atacat =i a distrus acea prietenie, aduc`nd omul la starea de vinovat,]nc[lc`nd Legile lui Dumnezeu. +arpele =i-a pus amprenta de rebeliune, de nemul\umire =i f[r[delege pe primii doi oameni, care erau în Eden. +arpele =i-a promovat ideile otr[vitoare, pentru a nu fi numai el singur un dezam[gitor al lui Dumnezeu, ci =i omul s[fie în aceea=i situa\ie.

Dumnezeu a venit cu un plan nea=teptat, prin care dreptatea Lui a r[mas în picioare. Planul lui Iehova a fost acela de a pedepsi p[catul prin înlocuire. Este planul care a restaurat omul prin dreptatea =i mila lui Dumnezeu. Nu a avut loc nici un compromis, pentru c[Dumnezeu a pl[tit tot costul restaur[rii. Dumnezeu a intervenit, lu`nd în mod direct =i personal atacul =arpelui, care l-a f[cut pe om s[cad[în disgra\ie. +arpele nici nu ajunge s[p[r[seasc[câmpul de b[t[lie c[i se d[sentin\a, deoarece a ac\ionat împotriva voii bune pe care Dumnezeu o avea pentru om. I se comunic[c[va avea de suferit consecin\e nea=teptat de dureroase, cum ar fi zdrobirea capului. Putem vedea un Dumnezeu sup[rat, asigur`ndu-ne c[aceast[zdrobire va avea loc

prin ridicarea unui campion al drept[\ii, care folosind legea dragostei va zdrobi puterea în=el[torului. Acest erou, spune faimosul Predicator, va ie=i din s[mân\a femeii pe care =arpele o în=elase prima dat[, atr[gând-o într-o coversa\ie uciga=[. Este rostit[o stare de vr[jm[=ie între =arpe =i om, pus[chiar de Dumnezeu. <Vr[jm[=ie voi pune...> +arpele =i-a b[gat coada, profan`nd prietenia omului cu Dumnezeu. A cauzat durere omului care nu i-a f[cut =arpelui nici un r[u,]ns[cauza de restaurare a omului c[zut a fost luat[de un Dumnezeu sup[rat =i lovit în dragoste. Aceast[Evanghelie, care înseamn[Vestea Bun[, a fost tot ce a avut Adam revelat cu privire la restaurare.

Predica lui Iehova a fost singura speran\[a lui Abel pentru restaurare,]ns[el L-a crezut pe Dumnezeu, lucru dovedit prin jertfa pe care I-a adus-o. Abel a f[cut un altar, aduc`nd un miel de jertf[ce prevestea modul în care avea s[biruiasc[s[mân\a femeii =arpele. Pentru m[rturia lui, care a fost primit[bine de Dumnezeu, Abel a fost urât =i apoi omorât de c[tre Cain. Al =aptelea patriarh, Enoh, a avut profe\ii cu privire la viitor, la revenirea Biruitorului, dar nu a spus nimic despre jertfa ce urma s[aib[loc, prin care capul =arpelui avea s[fie zdrobit. De-a lungul multor ani predica lui Iehova a fost singura raz[de speran\[pe care au avut-o oamenii. Mul\i patriarhi au murit cu credin\a, spune Scriptura, în promisiunea rostit[prin predica lui Iehova ce vestea c[se va ridica din s[mân\[femeii un biruitor, care]l va aduce pe om din nou la starea de prietenie =i pace cu Dumnezeu.

În predica lui Iehova este ascuns misterul întrup[rii Fiului prin fecioara care a r[mas îns[rcinat[de la Duhul Sfânt =i a n[scut un Salvator pentru omenire. Se observ[clar c[se face o diferen\iere între s[mân\a omului =i s[mân\a femeii, deoarece în acest proces de întrupare a Fiului nu a participat nimic corupt =i p[c[tos. În predica lui Iehova sunt prevestite suferin\ele Mântuitorului. <Tu îi vei zdrobi c[lcâiul.> Aici este descris[via\a de umilin\[a Domnului Isus începând de la Betleem =i p`n[la Golgota. Patriarhii nu au avut harul s[vad[sau s[în\eleag[în întregime

planul lui Dumnezeu, a=a cum îl putem vedea noi ast[zi c[s-a desf[=urat de-a lungul anilor, plan prin care ast[zi suntem binecuvânta\i.

Domnul Isus a afirmat c[mul\i au vrut s[vad[aceste lucruri]nt`mpl`ndu-se =i s[aud[cuvintele Lui, dar a trebuit s[se mul\umeasc[doar cu o speran\[;]ns[noi am v[zut desf[=urarea planului lui Iehova =i am auzit cuvintele Mântuitorului scrise pe paginile Scripturii, prin care ne invit[s[ne împ[c[m cu El. Predica lui Iehova vorbe=te despre s[mân\a femeii care era o continuare a Evei. Înainte de c[derea în p[cat femeia =i =arpele vorbeau prietenos, dar acum apare starea de vr[jm[=ie. Înainte de a p[c[tui, Eva nu era surprins[s[vad[=arpele prin gr[din[, lucru dovedit prin faptul c[a intrat în conversa\ie cu el =i i-a urmat sfatul. Ea l-a l[sat pe =arpe s[o influen\eze =i chiar l-a crezut. A ajuns s[cread[c[este posibil ca Creatorul s[nu aleag[întotdeauna ce era mai bun pentru ea. Femeia a crezut minciuna =arpelui, a luat din fructul opri, =i apoi i-a dat =i lui Adam. Femeia, v[zându-se în=elat[, spune motivul pentru care a p[c[tuit: <...=arpele m-a am[git, =i am mâncat din pom> (Genesa 3:13). Satan a reu=it s[mai fac[un p[c[tos,]ns[prietenia dintre ei s-a întrerupt pentru c[Dumnezeu pune vr[jm[=ie între ei, prin promisiunea de ridicare a unei s[mân\e sfinte. Nu m[îndoiesc c[Eva a urât =arpele din acea zi, deoarece =tia ce a avut înainte de a fi în=elat[=i izgonit[din Edenul s[dit chiar de mâinile lui Iehova =i]n ce condi\ii vitrege a tr[it dup[aceea.

Când]nt`lne=ti un om n[scut din s[mân\a femeii, din Hristos, ai s[vezi c[=i azi este vr[jma= cu =arpele. Acest fel de oameni nu vor s[aib[nimic de a face cu =arpele, =i în casa lor nu vei g[si nimic de-a =arpelui. Ei ur[sc =arpele =i lucr[rile lui, iar =arpele îi ur[=te pe ei, întocmai cum a spus Iehova c[va pune vr[jm[=ie între ei. Acest fel de oameni, numi\i =i cre=tini n[scu\i din nou, lupt[=i nimicesc lucr[rile =arpelui oriunde le întâlnesc. Domnul Isus Hristos este s[mân\a femeii care a venit s[distrug[lucr[rile =arpelui =i s[-i scape pe cei lega\i de el. A f[cut acest lucru prin

faptul c[a murit ca miel f[r[cusur =i a treia zi a înviat, dup[cum spune Scriptura. Mul\i oameni se impiedic[de cuvintele care spun c[Domnul Isus va sta în mormânt trei zile, dup[cum Iona a stat trei zile în p`ntecul chitului, pe când El a stat numai anumite p[r\i din cele trei zile. Aceast[expresie nu era ciudat[pentru cei din vremea aceea, deoarece evreii nu calculau o zi ca fiind 24 de ore. Împ[r[teasa Estera a postit trei zile, iar a treia zi s-a dus de s-a înf[\i=at înaintea împ[ratului =i a fost considerat[a treia zi de post. Prima zi de post a fost ziua]n care a aflat c[trebuie s[posteasc[=i a început postul. A treia zi s-a dus la împ[rat (Estera 5).

În Canada, dac[cineva este condamnat la trei zile de închisoare de la ora 6 dup[amiaz[, acea zi este deja considerat[ca fiind prima zi de încarcerare. A dou[zi condamnatul st[24 de ore închis, iar a treia zi la 8 diminea\a i se d[drumul, fiind considerat[a treia zi. Tot a=a trupul Domnului Isus a fost pus în mormânt vineri, înainte de Sabatul evreiesc. Trupul Lui a stat în mormânt sâmb[ta =i a înviat biruitor în a treia zi, care era ziua dintâi a s[pt[m`nii, adic[duminica diminea\a. Pentru to\i cei n[scu\i din nou Domnul a preg[tit un loc unde vor fi ve=nic cu El, într-o prietenie care nu va mai putea fi atacat[=i distrus[ca cea din Eden. Aceast[predic[a lui Iehova a fost primul strop de har promis omului c[zut în cursa =arpelui.

Predica lui Iehova a fost o profe\ie care deja s-a împlinit prin întruparea Fiului n[scut din fecioara Maria, în Betleemul din Iudea. +arpele =tia c[urmeaz[s[-i fie zdrobit capul =i a c[utat s[-=i foloseasc[vasele pentru a curma via\a copilului, dar f[r[succes. Treizeci de ani mai târziu, dup[ce Domnul Isus a f[cut botezul]n Iordan,]nt`lne=te acest =arpe care]ncearc[s[-L ispiteasc[. }ns[acolo =arpele este biruit de s[mân\a femeii]n toate cele trei]ncerc[ri ale sale. Au urmat =i alte conflicte, dar campionul a r[m[s în picioare, pe când =arpele =uiera în disperare: <De ce ai venit s[ne chinuie=ti înainte de vreme? +tiu cine e=ti!> Apoi a încercat o alt[metod[: <S[te fereasc[Dumnezeu s[\i se întâmple a=a ceva!> Domnul Isus]ns[a recunoscut glasul =arpelui =i a

spus: <Înapoia mea, Satano!> A urmat un alt asalt al întunericului în Ghetsimani, unde Domnul Isus a sim\it povara p[catelor întregii lumi pus[pe umerii Lui. În ceasul întunericului Domnul Isus, fiind Om, cere Tat[lui dac[este cu putin\[s[îndep[rteze acel pahar de la El, dar totu=i nu voia Lui s[fie f[cut[, ci a Tat[lui. +arpele a sperat în zadar, pentru c[nu avea nimic din Domnul, care veghea asupra Cuvâtului S[u pentru a se]mplini, aleg`nd s[ zdrobeasc[ Adamul nou prin durere =i suferin\[ astfel ]nc`t noi s[fim gra\ia\i =i reprimi\i de Dumnezeu ca =i copii ai Lui.

În Ghetsimani a început b[t[lia final[, unde capul =arpelui a fost zdrobit, prin agonia faptului c[Tat[l +i-a p[r[sit Fiul, deoarece ochii Lui nu puteau s[priveasc[f[r[delegea oamenirii care a fost pus[pe umerii lui Isus. În acel zbucium neîn\eles de ucenici, porii pielii Domnului Isus s-au deschis =i a curs sudoare de sânge. Conflictul continu[=i ast[zi prin cei din s[m`n\a Lui, urma=i ai Lui, care ori de câte ori }l propov[duiesc pe Hristosul Cel r[stignit mi=c[ por\ile locuin\ei mor\ilor =i cu fiecare suflet câ=tigat ]i mut[ grani\ele de st[p`nire. Fiecare suflet ce intr[la ad[postul jertfei Domnului Isus este o împlinire a profe\iei rostite prin predica lui Iehova, în Eden. Vine =i ziua când orice genunchi se va pleca =i orice gur[va m[rturisi c[Isus Hristos este Domnul.

Predica lui Iehova preveste=te c[va fi zdrobit c[lcâiul Campionului care va zdrobi capul =arpelui. C[lcâiul este partea cea mai de jos a trupului. Partea cea mai de jos a fiin\ei lui Hristos a fost partea Lui omeneasc[. Trupul Lui a sim\it foame, sete, durerea biciului =i a spinilor. Domnul Isus era în trup de om, din carne =i sânge, care a sim\it durerea atunci când piroanele I-au str[puns mâinile. C[lcâiul, partea cea mai de jos a trupului Domnului, a fost adus la starea de suferin\[=i zdrobire. }n Ghetsimani a fost cuprins de o întristare de moarte pentru mine =i pentru tine, sim\ind dispre\ul celor ce L-au scuipat =i I-au dat pumni =i palme. A=a a fost zdrobit c[lcâiul Fiului Omului. El +i-a dat Duhul în mâinile Tat[lui, strigând: <S-a sfâr=it!> Planul de m[ntuire prin înlocuire s-a sfâr=it. Tat[l a îng[duit ca Fiul S[u

s[fie zdrobit spre binele s[mân\ei de urma=i pe care o va vedea în viitor =i de care se va bucura. În zadar =arpele a]ncercat s[-=i înt[râte uneltele, aprinz`nd ura lui Caiafa, dispre\ul lui Irod, r[utatea solda\ilor nemilo=i, pentru c[Fiul a dus la bun sfâr=it planul lui Dumnezeu când a spus: <S-a sfâr=it>, =i capul =arpelui a fost zdrobit.

Domnul Isus a zdrobit capul =arpelui, iar Tat[l L-a înviat din mor\i, confirmând c[jertfa de înlocuire a fost acceptat[de Cer, iar cel ce crede în Numele Lui prime=te iertare pentru p[cate. Domnul Isus a fost zdrobit de p[catul meu =i al t[u, dar oricine prive=te la Cel în[l\at pe lemnul de blestem prime=te vindecarea pentru mu=c[tura =arpelui, întocmai cum israeli\ii, în pustie, priveau la =arpele de aram[=i sc[pau cu via\[. Dac[omul }l prime=te pe Domnul Isus ca Domn =i M`ntuitor jugul =arpelui asupra lui este rupt. Dreptul =arpelui asupra mea, ca rob al p[catu-lui, a expirat atunci când am murit fa\[de lume prin efectuarea botezului]n ap[=i m-am îmbr[cat cu Hristos. Planul =arpelui din Eden s-a întors împotriva sa. A vrut s[-L p[gubeasc[pe Dumnezeu de prietenia =i p[rt[=ia cu omul, dar la Golgota mila =i puterea lui Dumnezeu a zdrobit capul =arpelui. Acela a c[rui c[lcâi a fost zdrobit a înviat biruitor, =i ast[zi este Mijlocitorul nostru, la dreapta Tat[lui, prin meritul sângelui nevinovat v[rsat pe cruce. Omul iertat va tr[i ve=nic în sfânta prezen\[a Tat[lui, a Fiului =i a Duhului Sfânt, a=a cum Dumnezeu a inten\ionat de la început, iar =arpele la timpul hot[rât de Dumnezeu va fi aruncat în focul gheenei.

Care este participarea sufletului t[u la aceste evenimente? To\i oamenii încep cu prima faz[,]n care sunt p[c[to=i, în=ela\i de =arpe =i înstr[ina\i de Dumnezeu. Indiferent cine au fost p[rin\ii no=tri, na=terea din carne, într-un trup muritor, nu ne garanteaz[decât ocazia de a ne îngloda tot mai adânc în p[cat =i de a fi ast-fel într-o stare de vr[jm[=ie cu Dumnezeu. A doua faz[este aceea]n care p[c[tosul, a=a cum am fost =i eu, accept[c[Domnul Isus a murit în locul lui =i astfel este iertat; apoi tr[ie=te spre slava lui

Dumnezeu o via\[roditoare, care-L glorific[pe El. Aceast[a doua faz[include o na=tere din Duhul de via\[al lui Dumnezeu]n momentul poc[in\ei =i a-L hot[r`rii de a-L urma pe El. Aceast[na=tere din nou ne pune în stare de vr[jm[=ie cu =arpele =i cu tot ce are el de oferit. Cel ce ajunge]n aceast[faz[=i este n[scut din s[mân\a femeii, care nu poate putrezi, devine o f[ptur[nou[în Domnul Isus Hristos, primind puterea =i c[l[uzirea Duhul Sfânt prin care =i numai prin care poate duce o via\[de biruin\[împotriva a tot ce Dumnezeu nume=te p[cat. Aceast[stare]l face pe om fl[mând dup[ ]mplinirea voii noului Stâpân, pentru c[ ]n el arde un foc al dragostei =i al recuno=tin\ei pentru Acela care a f[cut planul de salvare =i a zdrobit capul =arpelui. Atunci }l iube=ti pe Domnul Isus +i-L pui deasupra oric[rui lucru din via\a ta; atunci nu po\i s[taci, spun`nd =i altora despre acest potop de îndurare, care \i-a cople=it via\a.

Na=terea din s[mân\a femeii te face s[ai o sc`rb[fa\[de murd[riile lumii, numite pe nedrept pl[ceri, =i s[dore=ti s[-\i tr[ie=ti via\a cu folos numai pentru Domnul Isus. Ai ajuns =i tu la aceast[faz[? Mai ai tu prietenie cu =arpele cel viclean? Mai ai din lucrurile lui pe acas[? Otrava, chiar dac[e pu\in[sau mult[, te ucide, de aceea scoate afar[tot ce este de-a =arpelui, pe urm[ur[=te p[catul, f[r[a uita ce r[ni \i-a provocat. Scoate afar[tot ce ar putea întrista Duhul Domnului, f[r[s[ui\i c[p[catul î\i rezerv[un loc în iad. Dac[ai ajuns]n a doua faz[, unde e=ti mântuit, nu uita niciodat[marele pre\ pe care Dumnezeu L-a promis în Eden =i L-a dat la Golgota pentru a fi mântuit. Nu te mira dac[=i c[lcâiul t[u va fi zdrobit în drum spre Canaanul Ceresc. Partea ce poate fi zdrobit[este cea mai de jos parte a ta, deoarece Duhul =i Sufletul t[u nu pot fi atinse, fiindc[sunt ascunse cu Hristos în Dumnezeu, at`ta timp c`t ascul\i de El.

Predica lui Iehova din Eden l-a încurajat pe Adam, care L-a crezut pe Domnul, lucru care reiese din faptul c[i-a pus femeii numele <Via\[>. Era via\a ce urma s[vin[prin Eva, fiindc[ei =tiau din predica lui Iehova c[prin ea va veni sc[parea din s[r[cia

sufletului =i din robia p[catului. Acest nume ne spune c[Adam privea spre viitor cu n[dejde =i credin\[în cuvântul Aceluia care a promis sc[pare.

Am descoperit]n mine o stim[=i un respect deosebit pentru Adam când am v[zut acest act al credin\ei de a numi <Via\[> calea prin care Dumnezeu urma s[-l restaureze pe om. Aud uneori oameni vorbind înjositor despre Adam,]ns[ei nu sunt nici pe sfert oameni cât a fost el, care L-a crezut pe Dumnezeu, numind-o pe femeie <Via\[>. Nu i s-a dat decât pu\in[n[dejde =i s-a ag[\[t de ea, privind spre via\[în viitor. Dumnezeu i-a iubit =i le-a f[cut haine din piele la comand[. Sunt convins c[lui Dumnezeu I-a pl[cut cum a numit-o Adam pe femeie. <Adam a pus nevestei sale numele Eva; c[ci ea a fost mama tuturor celor vii> (Genesa 3:20).

La fel ca =i]n trecut, lui Dumnezeu }i place mult când g[se=te credin\[la oameni. Crezi tu promisiunile Domnului? Te-a îmbr[cat Dumnezeu =i pe tine cu haina neprih[nirii Fiului S[u? Numai a=a vei putea sta înaintea ochilor Lui. Este o neprih[nire care se cap[t[prin credin\[. Po\i tu s[spui c[Domnul Isus Hristos a murit pentru tine =i este Domnul vie\ii tale? To\i cei ce devin copiii Domnului ajung s[tr[iasc[=i clipe de zdrobire, dovedind]n acest fel c[aleg s[-L pun[pe Hristos deasupra tuturor lucrurilor. Dup[ce }l primim pe Domnul Isus ca Stâpân urmeaz[o perioad[de formare spiritual[,]n care Cuvântul Domnului, Scriptura, ne hr[ne=te pentru a ne face s[sem[n[m cu El. Sfânta Scriptur[vorbe=te]n taine =i bogate înv[\[turi, care-l fac pe omul nou s[creasc[=i s[devin[tot mai tare împotriva firii vechi, ce trebuie biruit[în fiecare zi.

Alexandru Macedon, cuceritorul Babilonului =i a lumii cunoscute pe vremea lui, a ajuns datorit[destr[b[l[rii s[fie bolnav de febr[tifoid[. Pe patul de moarte, so\ia l-a întrebat cine va domni dup[el. Alexandru a r[spuns: <Cel mai tare!> A=a se întâmpl[=i în via\a credinciosului, unde domne=te cel mai tare, adic[omul nou sau omul vechi, depinde care din cei doi este hr[nit =i cui i se

d[drepturi de cârmuire. Pasivitatea constitue un mare pericol, =i aceasta se întâmpl[mai ales atunci când lucrurile sunt ob\inute u=or. Dumnezeu l-a prevenit pe Israel, înainte de a ajunge în |ara promis[, c[va intra în posesia unor cet[\i pentru care nu s-a ostenit s[le zideasc[=i vor avea vii cu struguri pentru care nu s-a obosit s[le planteze. Dumnezeu îl previne c[atunci când va fi îmbog[\it în acest fel s[nu ia ca lucru de apucat iertarea ob\inut[cu mare pre\ de Dumnezeu pentru noi =i a=a s[uite de Domnul.

Tinerii n[scu\i în case de credincio=i de multe ori nu pre\uiesc mântuirea p`n[nu în\eleg cu adev[rat pericolul mu=c[turii de =arpe =i ce înseamn[necuprinsul ve=niciei desp[r\it de Dumnezeu. Ace=ti tineri, cum am fost =i eu odat[, nu au luptat pentru a ajunge la aceast[comoar[a cuno=tin\ei lui Dumnezeu =i nu au dat de piedicile pe care =arpele le pune în calea celor ce aud mai t`rziu despre mântuire. Mul\i nu =tiu s[ lupte =i s[ spun[ <nu> p[catului, înv[\`nd prin trântituri c[este nevoie s[\in[leg[tura cu Duhul pentru a r[m`ne neîntina\i. A-l \ine pe =arpe la distan\[presupune o lupt[=i întotdeauna apare pericolul ca atunci când avem un succes spiritual s[ne sl[vim pe noi în ascuns. Aceast[mândrie este sugerat[=i favorizat[de =arpe, pentru c[prin aceasta a c[zut =i el de la starea de arhanghel, cu frumuse\e str[lucitoare. Fii sigur c[atunci când va trebui s[mori nu ai altceva de f[cut decât s[pleci din lumea asta la cele ve=nice. Atunci este prea târziu s[te]mpaci cu Dumnezeu sau cu oamenii. Nu =tii ceasul plec[rii, de aceea prime=te-L pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor =i vei fi fericit o ve=nicie.

Dac[nu e=ti]mp[cat cu Isus Hristos =arpele te va l[sa în pace =i vei tr[i la voia întâmpl[rii, dar dac[Îl accep\i pe Hristos]n via\a ta vei deveni vr[jma= pe veci cu =arpele =i te vei lupta cu el,]ns[nu vei fi singur. Domnul Isus a promis c[va fi cu tine în toate zilele. Scriptura ne înva\[s[ne împotivim tare =arpelui =i el va fugi de la noi. +arpele nu suport[s[vad[c[Dumnezeu este onorat prin credin\a noastr[. Iubirea fa\[de Dumnezeu, care S-a îndurat de noi, trebuie s[fie punctul de plecare la drum,]ns[El

trebuie s[fie]n noi =i atunci c`nd ajungem la destina\ie. Premenirea l[untric[=i cur[\irea cugetului trebuie men\inut[, fie c[treci prin bucurii sau prin locuri unde sim\i greutatea crucii pe care Domnul a ales-o pentru tine. În acest fel Domnul Isus ne va prezenta cura\i =i f[r[pat[înaintea Aceluia care a rostit predica din Eden, prima n[dejde de sc[pare pentru omul c[zut. <De aceea, pe ori=icine M[va m[rturisi înaintea oamenilor, îl voi m[rturisi =i Eu înaintea Tat[lui Meu care este în ceruri> (Matei 10:32).

S[mân\a femeii, adic[Domnul Isus, a zdrobit capul =arpelui z[d[rnicindu-i planul pe care-l avea pentru via\a mea. A fost z[d[rnicit planul =arpelui pentru via\a ta? Eu am avut p[catul acoperit =i f[r[delegea iertat[prin acceptarea jertfei Domnului Isus. Predica lui Iehova a fost plin[de încurajare =i cel ce vine la Domnul va fi primit de bra\ele unui Tat[iubitor, care-+i a=teapt[copilul în prag.

Amin.

3

A UITAT DUMNEZEU...?

<A uitat Dumnezeu s[aib[mil[? +i-a tras El, în mânia Lui, înapoi îndurarea?> Psalmul 77:9

Mila lui Dumnezeu fa\[de noi, oamenii, atunci când trecem prin necazuri este un lucru uneori greu de în\eles, pentru c[avem de obicei o vedere limitat[=i dorim cel mai mult binele momentului prezent. Una din explica\iile acestei enigme ne este dat[de Scriptur[, care ne spune c[a=a cum sunt cerurile fa\[de p[mânt a=a sunt gândurile noastre fa\[de ale Lui. Singurii care pot în\elege =i accepta voia lui Dumnezeu pe timp de necaz, f[r[s[se r[zvr[teasc[, sunt cei acorda\i prin Duhul Sfânt la aceea=i frecven\[cu Cerul =i cu voia Celui Prea]nalt, care spune c[<toate lucrurile lucreaz[spre binele celor ce-L iubesc pe Domnul.> Cuvântul psalmistului denot[faptul c[în sufletul lui era o furtun[=i se zb[tea inundat de diferite gânduri, asemenea unei b[rci care]ncepe s[ia ap[, afl`ndu-se]n pericol.

Gândurile care l-au determinat pe psalmist s[pun[aceast[ciudat[întrebare despre mila lui Dumnezeu ne spun c[se afla sub atacul fricii =i al dezn[dejdii. Dac[citim]ntreg psalmul vom observa c[el s-a rugat, s-a cercetat, iar apoi a ajuns]n punctul unde =i-a pledat cauza înaintea lui Dumnezeu cu argumentele trecutului, care aveau menirea de-al scoate din starea de necredin\[. Atacul descuraj[rii a venit prin întreb[ri ce vor]ncerca s[ne atace =i pe noi atunci când trecem prin greut[\i pe care nu le în\elegem. <Va lep[dat Domnul pentru totdeauna? Nu va mai fi El binevoitor? S-a ispr[vit bun[tatea Lui pe vecie? S-a dus f[g[-

duin\a Lui pentru totdeauna?> }ntreb[rile necredin\ei trebuiesc aduse]n starea de t[cere înainte de a ne p[gubi, fiindc[îndoiala poate p[trunde =i clatin[sufletul prin aparen\e de logic[omeneasc[, care ne fac s[credem c[suntem nedrept[\i\i.

Psalmistul ia ca medicament, pentru a-l scoate de sub atacul s[ge\ilor de necredin\[, tot întrebarea: <A uitat Dumnezeu s[aib[mil[?> Este o întrebare absurd[, deoarece Dumnezeu nu poate s[uite; tr[s[tura de a uita ni se potrive=te numai nou[, oamenilor. Noi nu suntem scuti\i s[trecem prin necaz =i întuneric, care fac s[apar[în noi astfel de întreb[ri. Lipsa de vizibilitate ne face uneori s[ne întreb[m dac[Dumnezeu =tie unde suntem =i prin ce trecem.

Primul atac de acest fel vine atunci când ni se pare c[nu ne sunt ascultate rug[ciunile. <În ziua necazului meu, caut pe Domnul; noaptea, mâinile îmi stau întinse f[r[curmare; sufletul meu nu vrea nici o mângâiere> (Psalmul 77:2). }l c[uta pe Domnul c`nd era ]n necaz, pentru c[ era ap[sat de o povar[ ce nu-i era luat[ de pe umeri. C[uta lumin[ în întuneric, =i pe moment nu a g[sit-o. Ilie =i-a trimis slujitorul de =apte ori p`n[ce a v[zut un nor cât o palm[, care era r[spunsul repetatelor lui rug[ciuni. Este sigur c[vom trece =i noi prin aceast[faz[, unde vom striga =i ni se va p[rea c[nu suntem asculta\i, de parc[cerul ar fi de plumb =i nu las[rug[ciunile noastre s[ajung[acolo sus, de unde vine ajutorul. Atunci spunem, chiar dac[numai pentru noi: <A uitat Dumnezeu s[aib[mil[?>

Psalmistul a stat noaptea cu mâinile întinse, adic[în rug[ciune, fiindc[uneori durerea nu te las[s[dormi. Atunci]\i trec prin minte gânduri ca acelea: c[tot altul este vindecat când apa se tulbur[, dar nu tu. Tot problemele altuia sunt rezolvate, ca prin minune, dar nu ale tale =i apare întrebarea: <A uitat Dumnezeu s[aib[mil[?> Durerea l-a ap[sat a=a de tare c[nu putea dormi, iar la un moment dat nu a mai putut nici vorbi. <Tu îmi \ii pleoapele deschise; =i, de mult ce m[fr[mânt, nu pot vorbi> (Psalmul 77:4). Acest zbucium îl f[cea s[nu se poat[odihni =i fr[mântat de gânduri t[cea. O ap[curg[toare cu c`t este mai mare cu atât este mai

t[cut[. <A uitat Dumnezeu s[aib[mil[?> Dac[un strop de rou[nu cade f[r[=tirea Lui, oare cum ar putea s[uite El de noi?

Dumnezeu, prin mila Lui, a r[scump[rat oameni din toate neamurile =i de toate limbile pentru a fi poporul Lui, dup[planul etern prin leg[mântul cel nou. El =i ast[zi este la fel de interesat de mântuirea =i binele nostru, ca =i atunci când a murit pentru noi. Dumnezeu nu }=i bate joc de nimeni =i nu }i pare r[u de darurile pe care le d[oamenilor. Dac[Dumnezeu ar uita s[aib[mil[ ]nseamn[c[ar neglija Leg[m`ntul prin care ne-a promis c[El nu ne va uita cu nici un chip =i nu ne va p[r[si. Dac[Dumnezeu ar uita s[aib[mil[ar însemna c[a uitat de Golgota =i de Fiul S[u care a suferit în Ghetsimani; ar însemna c[a uitat de El }nsu=i, pentru c[El este dragoste. Absolut NU. Dumnezeu nu a uitat s[aib[mil[=i aceasta f[r[nici o excep\ie.

O alt[întrebare ce ar fi potrivit[pe buzele omului este: <Oare am uitat noi s[-I fim mul\umitori?> Prin mila Lui avem suflare =i mintea poate gândi o astfel de întrebare. Este mila Lui care tolereaz[o astfel de întrebare, pentru c[=tie din ce suntem f[cu\i. Suflete, ai uitat s[crezi? Oare este potrivit pentru un copil s[resping[nuiaua p[rintelui care îi vrea binele? Oare este potrivit pentru o sculptur[s[resping[dalta care îi d[frumuse\e? Oare este potrivit pentru o pictur[, pictat[de un maestru, s[resping[anumite culori? Când ne g[sim ataca\i de un astfel de gând, c[Dumnezeu a uitat s[aib[mil[=i poate c[este nedrept pentru ce îng[duie peste noi, trebuie s[ne scul[m =i s[ne scutur[m de praful de pe drum, unde aceste gânduri ne-au c[lcat în picioare.

Milioane de martiri s-au dus cu bucurie la moarte, desp[r\indu-se cu bucurie de p[mânt, pentru Domnul Isus, f[r[s[se simt[pedepsi\i. +i-au dat via\a f[r[s[accepte gândul c[Dumnezeu ar fi uitat s[aib[mil[fa\[de ei sau c[i-ar fi nedrept[\it cu ceva. Chiar dac[trecem prin necazuri noi avem promisiunea vie\ii ve=nice, =i Scriptura spune c[aceste necazuri nu sunt vrednice s[fie puse al[turi de slava viitoare. Domnul Isus a trecut prin aceast[stare de suferin\[, fiind p[r[sit de Tat[l pentru câteva

clipe. Domnul Isus dup[ce a petrecut un timp cu ucenicii pe care +i I-a ales a început s[le spun[=i s[-i previn[din timp c[El va fi r[stignit =i omorât, pentru a nu fi surprin=i =i s[nu li se par[c[a pierdut controlul asupra lucrurilor. }ns[ei nu L-au în\eles.

Domnul Isus le-a f[cut ucenicilor cunoscut[viziunea Lui cu privire la ridicarea unei Biserici, care necesit[mai întâi o vreme de suferin\[=i moarte. Strategia acestui plan include =i o înviere din mor\i,]ns[ucenicii nu L-au în\eles, la fel cum nici noi nu în\elegem c[necazurile prin care trecem sunt îng[duite de Dumnezeu spre binele nostru. Ucenicul Petru a spus: <S[te fereasc[Dumnezeu, Doamne! S[nu |i se întâmple a=a ceva!> (Matei 16:22). Era expresia unei inten\ii bune, dar complet gre=it[. Domnul Isus nu a fost în\eles când a spus c[trebuie s[sufere batjocura =i moartea, la fel cum nici noi nu]n\elegem planul Lui atunci c`nd credem c[El a uitat s[aib[mil[de noi. Domnul Isus i-a spus lui Petru c[are gânduri de ale oamenilor, care sunt mult diferite de gândurile Lui. <C[ci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor> (Matei 16:23). Petru a primit o mustrare serioas[=i nu a uitat lec\ia despre deosebirea gândurilor omene=ti de cele ale lui Dumnezeu. <Astfel dar, fiindc[Hristos a p[timit în trup, înarma\i-v[=i voi cu acela=i fel de gândire> (1 Petru 4:1).

Ca s[po\i birui întreb[rile ce pot s[te duc[la depresie spiritual[, sus\in`nd ideea c[Dumnezeu a uitat s[aib[mil[,]\i trebuie o înarmare cu gânduri ce se potrivesc cu ale lui Dumnezeu. Domnul Isus nu a acceptat s[fie comp[timit de Petru c[va trece prin moarte, fiindc[El vedea dincolo de moarte. Rudeniile Domnului Isus =i-au dat seama c[El va ajunge la necaz cu mai marii preo\ilor dac[va continua s[-i numeasc[c[l[uze oarbe =i au]ncercat s[spun[Domnului p[rerea lor,]ns[El nu a acceptat nici simpatia =i nici a=a zisa dorin\[de bine a lor. Domnul Isus a refuzat s[se lase deviat de inten\iile bune ale oamenilor de la \inta =i planul Tat[lui. Dar noi ce facem când trecem prin necaz, care are ca scop înnobilarea sufletului nostru? Simpatia oamenilor ne

poate pune uneori în pericol, gândind c[Dumnezeu ar fi nedrept s[îng[duie astfel de boal[sau necaz peste noi. Atunci apare gândul: <A uitat Dumnezeu s[aib[mil[?> Nu cumva a gre=it =i mi-a dat ce nu meritam?

Omul lui Dumnezeu care a vorbit împotriva altarului fals de la Betel, f[cut de Ieroboam, este un exemplu trist al omului ce s-a l[sat deviat de la planul lui Dumnezeu. Atunci când prorocul a acceptat comp[timirea unui alt proroc ce avea inten\ii bune, oferindu-i cas[=i mas[, a deviat de la porunca lui Dumnezeu, care-i spuse s[nu se opreasc[nic[ieri. Când =i-a reluat drumul spre cas[a întâlnit un leu care l-a omorât. Dac[treci prin încerc[ri, accept[s[stai sub mâna tare a lui Dumenzeu, pentru c[ea nu d[gre= =i El nu uit[s[aib[mil[. Dumnezeu vede lucrurile pe care noi, oamenii, nu le vedem =i are întotdeauna în vedere binele sufletului =i nu neaparat al trupului nostru. Dac[ai de dus o cruce grea trebuie s[prive=ti dincolo de ea, a=a cum a f[cut =i Domnul Isus.

Oamenii care cred c[Dumnezeu a uitat s[aib[mil[fa\[de ei sunt cei ce nu v[d decât p`n[ la cruce, p`n[la boal[, p`n[ la pierdere sau p`n[la mormânt. Domnul Isus =tia c[Dumnezeu-Tat[l vroia ca El s[moar[pe cruce =i nu S-a l[sat deviat de la acest plan. Î\i este greu s[-l ier\i pe acela care nu merit[iertarea ta? Nu po\i s[ier\i având gânduri de ale oamenilor care v[d numai pân[la mormânt, ci po\i ierta numai privind dincolo de mormânt. Când Duhul Sfânt î\i armonizeaz[gândurile cu planul lui Dumnezeu po\i spune c[\i se merit[s[ier\i =i s[suferi orice, f[r[s[c`rte=ti. Satan a încercat s[-L devieze pe Domnul Isus de la scopul Lui prin a-L comp[timi atunci c`nd I-a fost foame, suger`ndu-I solu\ia, prin transformarea pietrelor în p`ine, dar Domnul l-a biruit. Satan =tiind scopul lui Isus =i-a continuat lucrul, stârnind ura =i invidia preo\ilor =i a fariseilor împotriva Domnului Isus. Domnul Isus privind dincolo de cruce le-a biruit pe toate, realiz`nd planul Tat[lui, deschizând u=a harului pentru p[c[tos.

Churchil, prim-ministrul Angliei, în timpul celui de-al doilea r[zboi mondial a spus despre pilo\ii englezi, care i-au b[tut pe cei nazi=ti în lupta din aer, c[niciodat[a=a de pu\ini nu au f[cut a=a de mult, pentru a=a de mul\i. Nimeni nu a f[cut mai mult pentru a=a de mul\i ca =i Domnul Isus, care nu S-a l[sat deviat de la planul lui Dumnezeu, devenind jertf[de isp[=ire pentru p[c[to=i. Domnul a numit aceast[voie a Tat[lui mâncarea Lui. Este o mâncare pu\in cunoscut[, dar care L-a s[turat: <Isus le-a zis: «Mâncarea Mea este s[fac voia Celui ce M-a trimis, =i s[împlinesc lucrarea Lui»> (Ioan 4:34). Oare noi putem fi devia\i, g[sind o pricin[de poticnire în Dumnezeu, pentru c[a r`nduit s[trecem =i prin]ncerc[ri ? Ne este greu s[accept[m =i s[nu cârtim când trebuie s[trecem prin suferin\[, mai ales atunci când =tim c[am slujit bine =i am fost credinco=i Împ[ratului. <Iat[noi numim ferici\i pe cei ce au r[bdat. A\i auzit vorbindu-se despre r[bdarea lui Iov, =i a\i v[zut ce sfâr=it i-a dat Domnul, =i cum Domnul este plin de mil[=i de îndurare> (Iacov 5:11). Iov a fost omul care a avut un altar al rug[ciunii =i în fric[de Domnul a acceptat încercarea îng[duit[peste el. A devenit un campion de care Dumnezeu S-a bucurat =i un exemplu pentru cei de atunci =i pentru noi, ast[zi.

Este normal c[nu alegem suferin\a, dar prin în\elepciunea =i puterea primit[de sus trebuie s[ajungem la starea]n care s[nu ne r[zvr[tim atunci când trecem prin valea umbrei mor\ii. Dac[suntem s[n[to=i sau bolnavi la pat, dac[avem bel=ug sau s[r[cie, dac[avem o familie frumoas[=i credincioas[sau una r[zvr[tit[, dac[sim\im dragostea fra\ilor sau dac[to\i ne-au p[r[sit ca pe Domnul, s[-I fim credincio=i prin supunere =i chiar mul\umi\i cu ceea ce El a hot[rât pentru via\a noastr[. Atunci str[lucim pentru Dumnezeu mai frumos ca oricând =i suntem]n discu\ia Cerului, pentru c[Domnul se poate bucura de credincio=ia noastr[ca de a lui Iov. Po\i birui =i r[mâne neclintit din drumul bun când prive=ti dincolo de aceast[via\[. Oricine poate s[-L laude pe Dumnezeu c`nd se afl[ ]n bel=ug de bine, dar trebuie s[-L l[ud[m =i atunci

c`nd trecem prin necazuri, atunci avem rod s[n[tos, de care Dumnezeu se bucur[.

Nimeni nu vrea s[cumpere mere zdrobite =i stricate. A=a este =i caracterul celui ce se las[doborât de gândurile depresive, atunci când trece prin necazuri. Dac[accept[m s[avem numai gânduri de mil[fa\[de noi, prin a ne lua privirea de la cruce, câ=tig[m numai durere =i depresie. O vorb[veche spune: <Bun[ziua i-ai dat, belea \i-ai c[p[tat.> Dac[întreb[m firea, =i nu duhul, imediat ne va îndrept[\i s[spunem =i noi: <Oare a uitat Dumnezeu s[aib[mil[?> Poate c[e=ti un lucr[tor al lui Dumnezeu care privind la ogorul pe care]l lucrezi ai c[zut]n dezn[dejde =i nu ai putut opri g`ndul c[ Dumnezeu a uitat s[ aib[ mil[ de tine; te g`nde=ti c[ceea ce faci nu are rost,]ns[Dumnezeu vrea s[-\i umple din nou vasul =i bucuria mântuirii, prin prezen\a Duhului Sfânt, se va dovedi îndeajuns ca s[te fac[fericit, chiar dac[treci printr-o perioad[de încercare. Restaureaz[comunicarea direct[cu Cerul =i El va pune foc în sufletul t[u =i-\i va da o limb[ce va m[rturisi despre acest foc care cur[\[=i lumineaz[!

Noi suntem lucr[tori împreun[cu Dumnezeu dar nu putem mântui pe nimeni, ci doar s[spunem despre mântuire. Noi nu vindec[m pe nimeni, ci doar }l facem cunoscut pe Acela care poate vindeca. Noi nu]l putem schimba pe alcoolist =i nici pe stricat, ci doar îi ducem la Acela care poate s[-i elibereze =i s[-i fac[oameni noi. Nu te da b[tut, pentru c[Dumnezeu nu-+i g[se=te pl[cere]n cei ce dau înapoi. Dumnezeu nu a uitat s[aib[mil[=i bun[tatea Lui \ine pe vecie, chiar dac[vremea este posomorât[=i nu vezi soarele. Slujitorii lui Dumnezeu câteodat[obosesc, dar ei trebuie s[-=i continue lupta, privind dincolo de aceast[oboseal[. <Ghedeon a ajuns la Iordan, =i l-a trecut, el =i cei trei sute de oameni care erau cu el, obosi\i dar urm[rind mereu pe vr[jma=> (Judec[tori 8:4). A fi obosit nu este p[cat, dar cel ce a cucerit trebuie s[continue s[cucereasc[. Urc[m pe în[l\imi de Tabor unde ne bucur[m de chipul Domnului, prin prezen\a Duhului Sfânt, dar lupta se d[în vale, unde ne a=teapt[cei lega\i cu lan\urile celui r[u =i ap[sa\i

de duhurile întunericului. Apar momente de descurajare, dar ele trebuie s[r[mân[doar momente pentru c[noi suntem chema\i s[mergem din putere în putere. Va veni =i timpul pentru odihn[=i r[spl[tire,]ns[p`n[atunci suntem chema\i s[fim izvoare cu ap[vie, candele cu untdelemn =i pomi roditori. Pân[ ]n momentul r[spl[tirii trebuie s[ar[m drept, f[r[s[facem c[r[ri noi, ci urmându-L pe Acela care este C[petenia des[vâr=irii noastre, adic[pe Domnul Isus. Dac[umbli în lumin[g[se=ti sfat =i c[l[uzire, devii sim\itor la îndemnul Duhului, ca s[po\i umbla prin credin\[=i nu prin vedere. Credin\a vede, dincolo de mormânt, cununa vie\ii pe care Domnul o va da celor ce vor r[bda p`n[la sfâr=it.

O alt[categorie de oameni, care pot avea impresia c[Domnul i-ar fi p[r[sit =i ar fi uitat s[aib[mil[fa\[de ei, sunt aceia care î=i p[r[sesc dragostea dintâi, iar atunci toiagul =i nuiaua Lui caut[s[trezeasc[oile care dorm în loc s[pasc[pe p[=uni verzi. O întoarcere la dragostea dintâi este prescrip\ia recomandat[. Aceast[dragoste nu este pierdut[niciodat[, cum se spune de multe ori, ci este p[r[sit[. A p[r[si ceva este un lucru voluntar, pe când a pierde înseamn[ceva involuntar. Când un tân[r curteaz[o fat[îi duce flori =i]i vorbe=te folosind cuvinte dulci, dar se poate întâmpla ca dup[ani de zile, dup[ce s-au c[s[torit, s[nu-i mai aduc[so\iei flori =i nici s[nu-i mai spun[c[o iube=te. Oare a uitat acest tân[r de unde sau cum se cump[r[flori? A uitat el s[spun[cuvintele: <Te iubesc!>? Nu, nu a uitat, ci a p[r[sit acele obiceiuri, consider`ndu-le f[r[importan\[.

Dragostea dintâi începe atunci când sufletul vine la mântuire =i-I spune Domnului c[orice ar alege pentru via\a lui, el va fi mul\umit. Uneori aceast[stare este p[r[sit[datorit[nevegherii, trec`nd la o via\[unde preten\iile omului dep[=esc =i primesc prioritate fa\[de preten\iile lui Dumnezeu. <C[ci poporul Meu a s[vâr=it un îndoit p[cat: M-au p[r[sit pe Mine, Izvorul apelor vii, =i =i-au s[pat pu\uri, pu\uri cr[pate, care nu \in apa> (Ieremia 2:12). Cine se dep[rteaz[de Domnul Isus, care este Izvorul apelor vii, pentru izvoarele lumii ce nu stâmp[r[setea sufletului, poate

ajunge la un moment dat s[se vad[p[r[sit de mila lui Dumnezeu. Chiar dac[te g[se=ti în aceast[stare po\i s[î\i reînnoie=ti azi promisiunea de credincio=ie =i s[revii la dragostea dintâi, care te va face fericit. Napoleon a fost un om mare, dar când era la =coal[a fost clasat pe locul al patruzeci =i doilea din clasa lui. Chiar dac[crezi c[ai r[mas în urm[po\i prin credin\[=i dragoste s[faci salturi uria=e =i s[devii un biruitor, care nu mai vrea s[devieze de la planul =i voia lui Dumnezeu.

O alt[categorie de oameni care se îndoaie de mila lui Dumnezeu sunt cei ce tr[iesc în p[cat. Dac[e=ti p[c[tos nu trebuie s[r[mâi a=a. Dac[e=ti obi=nuit s[tr[ie=ti în p[cat =i acest mod de tr[ire l-ai numit bun, Scriptura spune c[po\i fi schimbat cu ajutorul pe care \i-l d[Dumnezeu. Unii a=a s-au obi=nuit cu p[catul c[nici nu-l mai consider[p[cat, dar el tot p[cat r[m`ne. Dac[am privi]n urm[, la anii 1500 =i 1600, am g[si un obicei ciudat la oamenii care locuiau în Europa]n acea perioad[. Oamenii f[ceau baie foarte rar. Regina Elisabeta, care a fost monarhul acelor timpuri, se l[uda c[nu face baie deoarece numai s[racii fac, fiindc[nu î=i pot cump[ra parfumuri scumpe. C[s[toriile aveau loc de obicei prim[vara, când vremea se înc[lzea =i oamenii se sp[lau. Miresele]=i luau flori în mân[de pe câmp ca s[miroase ceva frumos. Aceast[lips[a igienei este privit[ast[zi ca un obicei absurd =i de neconceput pentru noi,]ns[cei care]l practicau]l considerau normal =i chiar ceva bun. A=a este omul care s-a obi=nuit cu p[catul =i nu îl vede r[u p`n[când Duhul Sfânt nu intervine pentru a-i deschide ochii s[-=i vad[murd[ria =i s[-i îndrepte spre Golgota, de unde prime=te cur[\ire deplin[pentru suflet.

Dac[e=ti p[c[tos =i te întrebi dac[este mil[pentru tine =i dac[nu cumva Dumnezeu a uitat s[aib[mil[, s[=tii c[acest sim\ de vinov[\ie =i nevrednicie are menirea de a te duce pe genunchi la crucea Lui, unde vei g[si iertare =i mântuire. <Ai mil[de mine, Dumnezeule, în bun[tatea Ta! Dup[îndurareaTa cea mare, =terge f[r[delegile mele! Spal[-m[cu des[vâr=ire de nelegiuirea mea =i

cur[\e=te-m[de p[catul meu> (Psalmul 51:1, 2). El te va sp[la =i vei fi mai alb dec`t z[pada, pentru c[ mântuirea vine de la Domnul. Tâlharul de pe cruce a fost iertat pentru c[ =i-a v[zut starea ]n care se afla =i crezând a cerut îndurare. Petru s-a lep[dat de Stâp`n, dar Domnul i-a primit c[in\a =i l-a iertat. Saul, prigonitorul, a fost iertat =i transformat]ntr-un vas de cinste pentru Dumnezeu.

A uitat Dumnezeu s[aib[mil[? Nu, ci El are mil[dac[vii la El, ob\in`nd iertare pentru tine de la Tat[l. <V-am scris aceste lucruri ca s[ =ti\i c[ voi, care crede\i în Numele Fiului lui Dumnezeu, ave\i via\a ve=nic[> (1 Ioan 5:13). Cel ce crede =i se boteaz[ va fi mântuit. Nu cel ce doar se roag[, dar r[mâne nep[s[tor va fi m`ntuit, ci mântuirea se prime=te ascult`ndu-L pe Dumnezeu =i f[c`nd leg[mânt cu El. Adev[rata credin\[nu doar crede, ci =i ac\ioneaz[. <Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi s[crede\i c[Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; =i crezând, s[ave\i via\[ve=nic[în Numele Lui> (Ioan 20:31). Este punctul unde p[c[tosul prime=te iertare, dac[o rupe cu p[catul. Calea spre via\a ve=nic[începe exact acolo unde e=ti prin hot[rârea de a-\i preda via\a cu toate aspectele ei Domnului Isus, care nu uit[s[aib[mil[.

Amin

4

MÂNGÂIETORUL

<Dar Mângâietorul, adic[Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tat[l, în Numele Meu, v[va înv[\a toate lucrurile, =i v[va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.> Ioan 14:26

Lucrarea Duhului Sfânt în sufletele oamenilor se desf[=oar[dup[planul lui Dumnezeu, de a îmbr[ca credinciosul cu putere. Avem nevoie de putere pentru orice lucru pe care vrem s[-l facem bine, spre slava lui Dumnezeu. Aceast[putere, care este Mângâietorul Duhul Sfânt, face din noi martori ai învierii la fel ca =i pe primii cre=tini, care prin Duhul Sfânt au luptat lupta cea bun[, s-au rugat =i au primit r[spuns. Ei au umblat cârmui\i de Duhul Sfânt p`n[ ce au ajuns acas[. <Dac[ tr[im prin Duhul, s[ =i umbl[m prin Duhul> (Galateni 5:25). Acest Mângâietor a scos =i scoate oamenii din ascuns =i le schimb[ dorin\a de a fi mari în dorin\a de a lucra pentru Dumnezeu. Este o dovad[ pe care po\i s[ o cau\i chiar acum =i ai s[ vezi c[ Acest minunat M`ng`ietor urm[re=te interesele lui Dumnezeu înaintea intereselor tale. F[g[duin\a Duhului Sfânt este valabil[ =i ast[zi, =i va fi p`n[în ziua ridic[rii la Cer a Bisericii lui Dumnezeu. <...Binecuvântarea vestit[lui Avraam s[vin[peste Neamuri, în Hristos Isus, a=a ca, prin credin\[, noi s[primim Duhul f[g[duit> (Galateni 3:14).

Binecuvântarea f[g[duit[lui Avraam, cu privire la toate semin\iile p[mântului, vine la noi prin Domnul Isus =i este primit[prin credin\[. <...toate familiile p[mântului vor fi binecuvântate]n tine> (Genesa 12:3). Promisiunea binecuvânt[rii i se repet[=i

mai târziu lui Avraam. <Toate neamurile p[mântului vor fi binecuvântate în s[mân\a ta, pentru c[ai ascultat de porunca Mea!> (Genesa 22:18). Câ\iva ani mai târziu promisiunea binecuvânt[rii îi este adresat[din nou lui Avraam. <...Toate neamurile p[m`ntului vor fi binecuvântate în s[mân\a ta, ca r[splat[> (Genesa 26:4). Dumnezeu i-a promis lui Avraam \ara Canaanului, ca \ar[ temporar[, =i un fiu, ca mo=tenitor. Domnul +i-a \inut promisiunea, ]mplinindu-se la timpul hot[rât de El. Promisiunea binecuvânt[rii tuturor neamurilor prin s[m`n\a lui Avraam este una duhovniceasc[, venit[prin Domnul Isus

<În adev[r, f[g[duin\[f[cut[lui Avraam sau semin\iei lui, c[va mo=teni lumea, n-a fost f[cut[pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprih[niri, care se cap[t[prin credin\[> (Romani 4:13). Apostolul Pavel spune c[cei ce au credin\[sunt s[mân\a lui Avraam =i aceast[f[g[duin\[a binecuvânt[rii, f[g[duit[lui Avraam, se cap[t[prin credin\[. <În\elege\i =i voi dar, c[fii ai lui Avraam sunt cei ce au credin\[> (Galateni 3:7). Domnul Isus a promis c[-L va ruga pe Tat[l s[trimit[Mângâietorul, care a venit =i a luminat vie\ile noastre. Prorocii au întrez[rit rev[rsarea acestei mari binecuvânt[ri peste cei ce vor crede]n jertfa Domnului Isus. <«...Duhul Meu, care Se odihne=te peste tine, =i cuvintele Mele, pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai dep[rta din gura ta, nici din gura copiilor t[i, nici din gura copiilor copiilor t[i, de acum =i p`n[-n veac», zice Domnul> (Isaia 59:21).

Promisiunea unei inimi =i a unui Duh nou a devenit ast[zi o realitate. <Le voi da o alt[inim[, =i voi pune un duh nou în voi...> (Ezechiel 11:19). Ca s[intr[m în aceast[f[g[duin\[=i s[primim aceast[putere este nevoie de credin\[, care vine printr-o ascultare =i cunoa=tere a Scripturii. Apoi este nevoie de o acceptare =i încredere în Cuvântul promisiunii lui Dumnezeu la nivelul inimii =i a gândirii noastre. Primirea Mângâietorului]nseamn[primirea unei puteri din Dumnezeu în fiin\a noastr[. Sfin\ii Vechiului Testament au privit de departe aceast[fericire =i au murit cu credin\[, f[r[s[aib[parte de f[g[duin\a ce i-a fost f[cut[lui

Avraam =i care a venit la noi prin Domnul Isus Hristos. Aceast[f[g[duin\[este pentru oricine dore=te s[se fac[p[rta= Duhului Sfânt.

B[tr`nul Simion L-a numit pe Domnul Isus <Mângâierea lui Israel> =i a=a a fost. <...Omul acesta ducea o via\[sfânt[, =i era cu frica lui Dumnezeu. El a=tepta mângâierea lui Israel, =i Duhul Sfânt era peste el> (Luca 2:25). Domnul Isus a fost =i este Lumina Lumii pentru noi, oamenii, fiindc[pentru mul\i a fost =i este m`ng`iere. Domnul Isus a iertat p[cate, a vindecat boli, fiind cu adev[rat o mângâiere pentru mul\imile de noroade ce }i sorbeau cuvintele. }nainte, nimeni nu le mai vorbise în acest mod mângâietor, potrivit cu nevoile =i golul din sufletul lor. Cuvintele Domnului mângâiau =i mâng`ie, =i ast[zi, ca un balsam o ran[care doare. <Veni\i la Mine to\i cei trudi\i =i împov[ra\i...!> (Matei 11:28). Dumnezeu Tat[l a hot[rât ca nu numai cei ce au avut harul s[tr[iasc[în jurul Domnului Isus s[fie mângâia\i, ci to\i aceia care dup[jertfa =i în[l\area Domnului Isus la Cer vor duce f[clia credin\ei în lume, ca s[-i lumineze pe cei ce tr[iesc în întunecimea p[catului.

Domnul Isus le-a spus ucenicilor c[este necesar s[plece la Tat[l ca s[poat[veni <un alt Mângâietor>, care permanent s[r[mân[cu ei =i în ei. Ucenicii nu s-ar mai fi desp[r\it de Domnul, dar El le-a spus c[aceast[desp[r\ire este absolut necesar[, pentru c[altfel Mângâietorul nu vine pe p[mânt. Textul citat la început spune clar c[Domnul Isus +i-a luat misiunea de a-L ruga pe Tat[l s[trimit[Duhul Sfânt, pentru ca ucenicii s[nu fie singuri. Reiese faptul c[Tat[l nu a vrut s[fie f[r[de Dumnezeu Fiul =i de Dumnezeu Duhul Sfânt în acela=i timp. Doctrina Trinit[\ii lui Dumnezeu este una dintre cele mai sensibile =i uneori chiar =i cea mai greu de în\eles din Biblie.

În Scriptur[nu se afl[cuvintele <Trinitate> =i <Biblie>, dar ele exist[=i reies ca un adev[r clar atunci când cercet[m Scriptura. În cartea Genesei g[sim sfatul lui Dumnezeu între cele trei p[r\i ale Dumnezeirii lu`nd hot[rârea de creere a omului dup[chipul =i asem[narea celor care erau la sfat, adic[Dumnezeu Tat[l, Fiul =i

Duhul Sfânt, care se mi=ca deasupra apelor. Mai târziu g[sim c[spune: <...Cine va merge pentru noi?...> (Isaia 6:8); adic[pentru Dumnezeu-Tat[l, Fiul =i Duhul Sfânt. Formula pe care Domnul Isus o d[pentru botez include din nou Trinitatea. <Duce\i-v[=i face\i ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tat[lui =i al Fiului =i al Sfântului Duh> (Matei 28:19). Apostolul Pavel men\ioneaz[Trinitatea într-un mod specific, c`nd se adreseaz[fiec[rei p[r\i. <...vestesc iudeilor =i grecilor: poc[in\a fa\[de Dumnezeu =i credin\a în Domnul nostru Isus Hristos. +i acum, iat[împins de Duhul, m[duc la Ierusalim, f[r[s[=tiu ce mi se va întâmpla acolo> (Fapte 20:21-22). Cine }l are pe Unul, }i are pe to\i trei. Când dai cinste unuia, le dai cinste la To\i trei. Când refuzi pe Unul,]i refuzi pe to\i trei. <S[nu întrista\i pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care a\i fost pecetlui\i pentru ziua r[scump[r[rii> (Efeseni 4:30).

Ast[zi se d[o lupt[mare împotriva adev[rului Trinit[\ii. De exemplu, Coranul musulmanilor]l consider[pe cel ce afirm[c[Isus este Dumnezeu un infidel =i trebuie omorât. Ei cred în Domnul Isus ca fiind un proroc al lui Dumnezeu, pe care îns[nu }l ascult[. <El ne-a =i pecetluit, =i ne-a pus în inim[arvuna Duhului> (2 Corinteni 1:22). Duhul Sfânt, Mângâietorul, este Sfânta Treime, care a fost trimis la noi pe p[mânt în ziua de Rusalii, la cincizeci de zile dup[ ]nvierea Domnului Isus din mor\i. El a fost trimis, primit =i r[mâne cu noi =i în noi, pentru a nu fi singuri pe acest p[mânt, care prigone=te pe oricine are în el tr[s[turile de caracter ale Domnului Isus. Indiferent dac[suntem pu\ini sau aduna\i]n grupuri de mii de suflete, Mângâietorul este în fiecare suflet în parte, dup[hot[rârea luat[de Dumnezeu.

Domnul Isus a fost un înv[\[tor, care umbl`nd printre oameni i-a înv[\at calea spre Dumnezeu, dar ne înva\[=i pe noi ast[zi, prin intermediul Scripturii. <Voi M[numi\i Domnul =i Înv[\[torul vostru, =i bine zice\i c[Sunt.> Mângâietorul - Duhul Sfânt continu[aceast[lucrare de Înv[\[tor infailibil, care transform[Biblia dintr-o carte pecetluit[ ]ntr-una care hr[ne=te sufletul =i duhul, la

fel cum o turm[de oi p[=uneaz[pe o câmpie verde =i bogat[în verdea\[. Mângâietorul înva\[=i vorbe=te sub autoritatea Tat[lui, av`nd acces la inima omului într-un mod care nu poate fi pe deplin priceput de mintea noastr[. Lui Iacov nu i-a venit s[ cread[ c[ Iosif, copilul lui iubit, tr[ie=te în Egipt p`n[nu a v[zut carele pline trimise de Iosif, care nu ar fi putut fi cump[rate de fra\ii lui cu ceea ce au dus cu ei în Egipt.

La fel vedem =i noi ast[zi transform[rile pe care Mângâietorul le face în via\a noastr[=i recunoa=tem c[nu este ceva natural, ci este puterea lui Dumnezeu în noi, ca urmare a primirii Mângâietorului ca rezident permanent în duhul nostru. Primirea Mângâietorului în via\a noastr[este ca un sigiliu, care ne deosebe=te de ceilal\i oameni. El face din noi noul Israel =i proprietatea lui Dumnezeu. Aceast[pecete arat[dreptul de proprietate a lui Dumnezeu asupra sufletului nostru pentru ve=nicie,]ns[are ca scop =i protejarea noastr[. <+i voi, dup[ce a\i auzit cuvântul adev[rului, a\i crezut în El, =i a\i fost pecetlui\i cu Duhul Sfânt, care fusese f[g[duit> (Efeseni 1:13). Este sufletul t[u pecetluit de Duhul Sfânt? Aceast[pecete nu este vizibil[cu ochii =i nu poate fi furat[, pentru c[este în[untrul nostru. Ea îns[este v[zut[de Dumnezeu =i sim\it[de cel ce o are. Efectele ei, numite roade, sunt cunoscute de cei din jurul nostru. Pecetea aceasta este arvun[, adic[o parte din r[spl[tire, =i ne pune la ad[postul voii lui Dumnezeu, astfel]nc`t nimic, nici m[car un fir de p[r, nu cade f[r[ca El s[=tie. Domnul Isus spune c[sunt semne vizibile care]i vor înso\i pe cei ce vor crede în El. Aceste semne nu sunt posibile prin puterea omului, ci sunt posibile numai prin puterea Duhului Sfânt, Mângâietorul. <Iat[semnele care vor înso\i pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mân[=erpi; dac[vor bea ceva de moarte, nu-i va v[t[ma; î=i vor pune mâinile peste bolnavi, =i bolnavii se vor îns[n[to=a> (Marcu 16:17-18).

Duhul Sfânt descoper[tainele inimii omului, dar ne face cunoscute =i tainele din Cer,]ns[numai dup[m[sura îng[duit[de

Dumnezeu. Duhul Sfânt este Dumnezeu, care cunoa=te trecutul, prezentul =i viitorul. F[r[ajutorul Lui Scriptura nu poate fi în\eleas[, pentru c[este o lucrare tainic[. Ea mai este neîn\eleas[atunci când este studiat[cu scop gre=it, de a-L p[gubi pe Dumnezeu =i pe copiii Lui. Nimeni nu-L poate cunoa=te pe Domnul Isus f[r[revelarea dat[de Mângâietorul, pentru c[El face inima sensibil[=i deschide ochii spirituali ca s[vad[pericolul, dar =i sc[parea. Mângâietorul î\i arat[frumuse\ea Domnului Isus =i te face s[sim\i bun[tatea Lui, conducându-te în tot Adev[rul. Mângâietorul]l face pe cel credincios s[disting[vocea Marelui P[stor când o aude în predica de la amvon, în c[r\ile duhovnice=ti =i chiar în programele cre=tine emise pe undele aerului.

Duhul Sfânt este nu numai un Mângâietor ci =i un Mijlocitor, care mijloce=te chiar cu suspine c[tre Acela care ne poate ajuta. Prin Duhul Sfânt =i prin Domnul Isus Mijlocitorul rug[ciunile noastre sunt îmbun[t[\ite înainte de a ajunge pe altarul lui Dumnezeu. Unul din semnele ce]i va]nso\i pe cei ce cred în Domnul Isus este acela c[vor vorbi în limbi noi, prin care Duhul Sfânt mijloce=te pentru noi =i chiar pentru al\i copii ai Domnului care au nevoie de ajutorul Lui. Acest fel de vorbire izbucne=te din[untrul nostru, atunci când c[ldura cuptorului duhului este intens[, iar pe altarul min\ii, adic[a sufletului nostru, duhul nostru care are în el Duhul Sfânt aduce ca jertf[rug[ciuni prin Duhul Sfânt, a=a cum ne înva\[=i apostolul Iuda. Când Duhul Sfânt este prezent, cercetarea Lui duce rug[ciunea pe în[l\imi de Tabor =i chiar dac[nu în\elegem cuvintele pe care Duhul Sfânt ni le d[sim\im o pace =i o siguran\[. Pentru ca aceast[vorbire s[fie autentic[, Mângâietorului are nevoie de o temperatur[ ]nalt[a dragostei în duhul =i sufletul nostru, printr-o via\[sfânt[=i ferit[de orice ni se pare r[u. Mângâietorul]l face pe cel credincios s[vorbeasc[cu curaj, la fel ca ucenicii Domnului, care atunci când au vorbit plini de Duhul Sfânt i-au mirat chiar =i pe marii preo\i, pentru c[îi =tiau oameni de rând =i nec[rturari.

Apostolul Pavel a prezentat cu curaj mesajul Evangheliei dreg[torului Felix, împ[ratului Agripa =i magistra\ilor din Roma. Duhul Sfânt ne d[iscusin\a necesar[de a mânui Cuvântul lui Dumnezeu, precum un lupt[tor o sabie, =i de a-l prezenta în a=a fel]nc`t s[ trezeasc[ sufletul pierdut sau s[ hr[neasc[ sufletele credincio=ilor. Unul din pre=edin\ii Americii a f[cut o vizit[ în Mexic, ocazie cu care a \inut o cuvântare în fa\a unei mari mul\imi de oameni. Din când în când se auzeau aplauze, iar dup[ ce =i-a încheiat cuv`ntarea a stat jos. A urmat la tribun[altcineva ca s[vorbeasc[. Când vorbea acesta, oamenii au izbucnit în explozii de aplauze, nu ca =i înainte. Dup[un timp pre=edintele s-a gândit c[ar fi politicos s[aplaude =i el. Atunci unul din consilierii lui a venit la el =i politicos i-a spus s[nu bat[din palme, pentru c[acel om, care primea multe aplauze, doar traducea cuvântarea lui în limba pe care o în\elegea mul\imile. Dac[nu cunoa=tem Cuvântul ne putem face de râs ca acest pre=edinte, care necunosc`nd limba \[rii a ajuns s[-=i aplaude cuv`ntarea lui. Este necesar s[studiem Scriptura =i s[avem priceperea pe care o d[Duhul Sfânt în aceast[privin\[, ca s[nu aducem ru=ine Împ[ratului, a c[rui ambasadori suntem.

Când un predicator veste=te Evanghelia cu curaj =i cheam[oamenii s[-=i predea via\a Domnului Isus este de fapt Duhul Sfânt în ei, care face aceast[lucrare. Ei sunt doar vase folosite de Dumnezeu cu scopul de a-i sc[pa pe cei nemântui\i de la pierzarea ve=nic[. Duhul Sfânt este Acela care d[iscusin\[mânuirii Cuvântului, pentru ca El s[p[trund[la inima celor ce }l ascult[. Prin natura sa, omul refuz[adev[rul =i doctrina adev[rat[, prefer`nd lucrurile pe care le vede mai bine de la început, a=a cum este datina str[mo=easc[, ceremoniile =i ritualurile religioase, create de om. Atunci când Duhul Sfânt atinge corzile inimii unui om, el spune c[niciodat[nu i s-au potrivit a=a de bine cuvintele pe care le-a auzit de la amvon. Un astfel de om spune c[niciodat[nu s-a sim\it a=a de p[c[tos; niciodat[nu a sim\it c[are a=a mare nevoie de Salvator. Un astfel de om spune c[niciodat[nu a sim\it

o nevoie mai urgent[s[ia o decizie de schimbare din temelie a vie\ii, pentru a fi pe placul lui Dumnezeu. Dintr-o dat[vrea s[asculte ceea ce Dumnezeu are s[-I spun[=i vrea s[se conformeze cerin\elor Lui, pentru a fi mântuit. Vrea dintr-o dat[mai mult ca oricând s[se aib[bine cu Dumnezeu. Singurul care poate face aceast[lucrare este Duhul Sfânt.

Noi, care rostim Cuvântul de la amvonul bisericii sau printr-un mesaj ca =i acesta, suntem avoca\i slabi pentru a prezenta cazul =i dorin\a lui Dumnezeu, dar intervine Lumina de sus în inima celui ce aude mesajul =i, la fel ca Saul, este transformat într-un alt om, fiind]mbr[cat, la fel ca =i Ghedeon, cu Duhul Domnului, prin na=terea din nou. <Ghedeon a fost îmbr[cat cu Duhul Domnului> (Judec[tori 6:4). Atunci omul devine un vas potrivit pentru a fi folosit de Dumnezeu =i un suflet care are ca destina\ie Cerul. Cel ce prime=te aceast[putere este schimbat în fiecare zi, pentru a sem[na tot mai mult cu Fiul =i caracterul Lui de bl`nde\e =i bun[tate. Apoi Duhul Sfânt, Mângâietorul, din[utrul nostru vrea s[-L prosl[veasc[pe Dumnezeu pentru bun[tatea Lui.

Duhul Sfânt are cheia de la inima omului =i cunoa=te codul cu care se deschide aceast[u=[. El aduce cu sine balsam potrivit pentru ran[=i lumin[pentru a putea tr[i curat. Atunci apare o armonie cu Cerul în scop =i tr[ire, iar Mângâietorul comunic[în noi =i prin noi limba dragostei, care este dulce =i arat[dragoste =i afec\iune pentru toate sufletele. Duhul Sfânt poate iubi pentru c[este o persoan[=i tu po\i s[-L iube=ti chiar acolo în inima ta. Iubirile p[mânte=ti nu se dovedesc întotdeauna a fi statornice, dar Mângâietorul este credincios =i ne iube=te, dorind s[ne înf[\i=eze ca pe o mireas[curat[înaintea Mirelui Isus. Aceast[putere a lui Dumnezeu plantat[în noi ne d[putere s[p[zim cuvântul r[bd[rii lui Dumnezeu =i s[\inem credin\a ne]ntinat[, f[r[s[ne lep[d[m. Aceasta este caracteristica de baz[a bisericii Filadelfia, care va fi sc[pat[de ceasul încerc[rii ce va veni peste to\i locuitorii p[mântului. Filadelfia înseamn[dragoste de fra\i. Cei ce au Duhul Domnului]i iubesc pe ceilal\i fra\i, pentru c[to\i sunt o familie =i

m[dulare ale aceluia=i trup. Cel ce are Duhul Domnului nu abandoneaz[calea îngust[atunci când este greu =i nu-=i tr[deaz[leg[mântul de credincio=ie f[cut fa\[de Domnul Isus. Ei nu t[g[duiesc Numele Domnului, ci p[zesc cuvântul r[bd[rii cu ajutorul puterii ce le-o d[Duhul Sfânt ca s[stea în picioare pe vreme de furtun[. Aceast[putere se p[streaz[printr-o via\[sfânt[. <Oricine are n[dejdea aceasta în El, se cur[\e=te, dup[cum El este curat> (1 Ioan 3:3).

Ascultarea de îndemnul Duhului Sfânt face din noi o Biseric[f[r[de vin[, ca =i biserica Filadelfia. Duhul Sfânt, având informa\iile Cerului, ne previne de pr[pastiile ce ne stau în cale prin vase de lucru, care au darul prorociei, prin cuvântul Scripturii sau direct, printr-o convingere puternic[în duhul nostru cu privire la ce este bun =i sfânt. Duhul Sfânt ne descoper[rolul pe care îl avem în biserica lui Dumnezeu ca m[dular s[n[tos =i folositor. Mângâietorul nu ne tr[deaz[niciodat[=i întotdeauna ne arat[voia lui Dumnezeu cea bun[pentru via\a noastr[. Când trecem prin necazuri nu ne p[r[se=te, ci ne p[streaz[calmi, chiar în mijlocul furtunii. În bucurii î\i umple gura cu laude de prosl[vire la adresa lui Dumenzeu =i te face roditor, cu road[care r[mâne p`n[ la coacere. El este cu noi atunci c`nd suntem prosperi sau când suntem încerca\i =i trecem prin lipsuri =i pierderi. Duhul Sfânt alung[frica, astfel un om care toat[via\a =i-a tr[it-o în nesiguran\[=i fric[se culc[=i adoarme în pace, indiferent de circumstan\ele vie\ii.

Frica este de obicei legat[de un episod din trecut, asociat cu îngrijorarea. Când un suflet vine la mântuire Duhul Sfânt atac[aceast[problem[a fricii chiar la r[d[cin[, prin iertarea =i puterea ce o d[. Con=tiin\a, adic[cugetul =i chiar subcon=tientul, este cur[\it[=i vindecat[printr-un nou început, pentru c[dac[este cineva în Isus Cristos este o f[ptur[nou[. Chiar când treci prin încerc[ri Mângâietorul face cununa ce te a=teapt[mai pre\ioas[=i mai de dorit. Duhul Sfânt face din trupul credinciosului un templu sfânt, în care se aduce închinare numai lui Dumnezeu.

Noi, oamenii, a=a cum spunea Iov odat[despre prietenii lui, suntem slabi mângâietori, dar Duhul Sfânt mângâie ca nimeni altul, fiindc[El nu mângâie prin nimereal[ca =i noi, ci El =tie exact unde este rana. Duhul Sfânt este un Mângâietor în\elept, care nu d[niciodat[un diagnostic gre=it, cum i-au dat lui Iov prietenii. Noi putem gre=i bolile suflete=ti atunci când avem de-a face cu oamenii, dar Duhul Sfânt niciodat[nu gre=e=te. El nu scap[lucrurile de sub control =i nici nu este luat prin surprindere. Duhul Sfânt este partea executiv[a Dumnezeirii, prin care }=i duce la îndeplinire planurile. Duhul Sfânt în via\a celor c[s[tori\i, care aleg un jug potrivit, aduce stabilitate =i dragoste jertfitoare unul pentru cel[lalt. Un tân[r care vrea s[se c[s[toreasc[nu va g[si o fat[mai credincioas[ca aceea care are]n templul trupului ei puterea minunat[a Duhului Sfânt. O tân[r[nu este cu nimeni mai în siguran\[ca atunci când are de-a face cu un tân[r în a c[rui inim[clocote=te focul Duhului Sfânt, cu fric[=i temere de orice r[u. Un asemenea tân[r nu o va duce pe tân[r[niciodat[ ]n locuri nepermise =i nu va pune în pericol cinstea ei. Mul\i par blânzi dar le lipse=te integritatea, =i]n momente de cump[n[cad la examen pentru c[le lipse=te puterea Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt ne descoper[mereu tainele Scripturii =i dac[am tr[i cât primii oameni, tot timpul Scriptura va fi proasp[t[=i hr[nitoare. Duhul Sfânt face pe l`ng[minunea na=terii din nou, care este cea mai mare, minuni de vindecare =i minuni de rezolvare a unor probleme ce par imposibile. Dac[ai primit darul Duhului Sfânt vei primi tot ce are Dumnezeu pentru tine, f[r[s[-L refuzi sau s[-L limitezi la priceperea ta. Acceptarea voii Lui nu este o licita\ie unde alegi ce vrei =i ce te intereseaz[, ci prime=ti tot ceea ce Dumnezeu hot[r[=te pentru via\a ta. Umbl`nd în tot Adev[rul, Duhul Sfânt]=i cre=te roada în noi. Putem fi mântui\i f[r[daruri, dar nu f[r[de road[,]ns[mul\i caut[darurile înainte de a aduce road[. Roada este dovada altoirii noastre în Hristos, f[r[de care nu putem face nimic. Duhul Sfânt este sincer. El nu te va mângâia dac[este necesar s[fii mustrat =i nici nu te va mus-

tra dac[sluje=ti bine =i ai nevoie de mângâiere. Duhul Sfânt î\i arat[mai întâi p[catul, apoi î\i d[putere de c[in\[, pentru a primi iertarea prin sângele Domnului Isus. Chemarea la poc[in\[=i mântuire este garantat[azi prin Cuvânt, =i nu neaparat pe patul mor\ii.

Cineva a f[cut o statistic[a oamenilor care s-au poc[it pe patul mor\ii =i a constatat c[dintre dou[sute de oameni care s-au]ns[n[to=it pe deplin numai dou[persoane au r[mas credincioase promisiunii f[cute lui Dumnezeu atunci când au crezut c[vor muri. Astfel de oameni au avut nevoie de Mângâietor doar atunci c`nd erau bolnavi, dar când s-au îns[n[to=it nu le-a mai trebuit Dumnezeu. Ai mântuire ast[zi? E=ti credincios promisiunii de a-L sluji pe Dumnezeu? Este Dumnezeu =i lucrarea Lui o prioritate în via\a ta? Sunt întreb[ri directe, dar este mai bine s[ încerci s[ r[spunzi ast[zi la ele, p`n[când mai po\i schimba ceva. C`nd vei ap[rea ]n fa\a lui Dumnezeu pentru a da socoteal[ de ce ai f[cut va fi prea t`rziu. La final un singur lucru conteaz[=i acesta este umblarea ta cu Mângâietorul, pe c[ile Domnului. Mângâietorul nu merge cu tine pe c[ile tale, ci tu trebuie s[mergi cu El pe c[ile Lui. Dac[}l prime=ti vei avea mult mai mult[fericire decât ai avut în Egiptul p[catului, pentru c[bucuria Domnului va fi t[ria ta. Israeli\ii doar au urmat norul =i au avut ceremoniile cortului =i a jertfelor]ns[inima i-a în=elat, pentru c[nu erau motiva\i în[untru lor de a avea o leg[tur[de prietenie cu Dumnezeu. Ei au vrut s[r[m`n[în Egipt,]ns[când vine Duhul Sfânt în inima noastr[noi dorim lucrurile Cerului. Atunci dispare frustrarea cauzat[de problemele zilnice, pentru c[dorin\ele noastre se \in de Domnul, care întotdeauna este în control.

A umbla cârmuit de Duhul este o stare a inimii care-L iube=te pe Domnul =i vrea ca Împ[r[\ia Lui s[vin[c`t mai curând. Vine o vreme când toate agoniselile noastre vor trece cu trosnete mari, dar cei ce au primit comoara Duhului Sfânt, oferit[prin harul lui Dumnezeu, vor fi în mul\imea celor ce vor cânta cântarea cea nou[spre slava lui Dumnezeu. Vei fi =i tu în rândul marii mul\imi,

pe care apostolul Ioan nu o putea num[ra în cer sau vei fi în rândul celor ce vor c[uta stâncile pentru a se ascunde de Dumnezeu? Dumnezeu =i ast[zi mai d[=i-L pune pe Mângâietorul în inimile celor care prin st[ruin\[}l cer. Abia dup[ce }l prime=ti pe M`ng`ietor începe bucuria umbl[rii cu Dumnezeu. Cei ce nu-L au pe Mângâietorul vor auzi cele mai triste cuvinte ce vor r[suna în ziua ve=niciei: <Dep[rta\i-v[de la Mine!> Cheam[-L ast[zi! Prime=te-L, apoi pre\uie=te-L printr-o ascultare deplin[=i te vei bucura în ziua când Duhul Sfânt te va prezenta înaintea Mirelui Isus ca pe o mireas[curat[=i nep[tat[.

Amin.

5

PĂCATUL CURVIEI

<Dar Eu v[spun, c[ori=icine se uit[la o femeie, ca s-o pofteasc[, a =i preacurvit cu ea în inima lui.>

Matei 5:28

Scriptura vorbe=te clar =i f[r[ocoli=uri despre p[catul curviei, care înseamn[rela\ia sexual[a unei persoane nec[s[torite =i despre preacurvie, care este acela=i p[cat dar a unei persoane c[s[torite. Acest mesaj are ca scop s[arate gravitatea =i urm[rile acestui p[cat, care este un la\ ce a curmat via\a a milioane de suflete. Este foarte important ca cel ce dore=te s[primeasc[m`ntuirea s[ vin[ la Dumnezeu f[r[ a-=i pune în gând c[ va pl[ti pre\ul ascult[rii numai p`n[la un punct, a=a cum a f[cut tân[rul bogat. Trebuie s[venim la Domnul cu gândul c[vom face tot ce ne va cere El, la fel cum un pacient bolnav grav ascult[=i urmeaz[prescrip\ia doctorului care vrea s[-i salveze via\a. Scriptura are un mesaj clar împotriva acestui p[cat =i trebuie s[fim aten\i, pentru a nu fi dintre aceia care pun un semn de întrebare acolo unde Dumnezeu a pus punct.

Când Scriptura condamn[un p[cat este nepotrivit s[-I punem lui Dumnezeu]ntreb[ri cu privire la acel lucru, pentru c[El nu toleaz[starea de c[ldicel. }n zilele de ast[zi nu prea se folose=te cuvântul <preacurvie>, pentru c[li se pare oamenilor prea acuzator =i învinuitor. Acest fel de rela\ie nepermis[numit[preacurvie este o buruian[otr[vitoare care cre=te în gr[dina neascult[rii de Dumnezeu. Este ca un drog care la început promite fericire, dar la urm[las[omul nesatisf[cut. Calea Domnului =i p[catul curviei sunt dou[c[i diferite, care duc la destina\ii diferite. Acest duh

necurat al curviei este deosebit de puternic =i a]nregistrat succese at`t prin doborârea oamenilor slabi, care au opus pu\in[rezisten\[, cât =i a celor care odat[se credeau tari =i au fost chiar evangheli=ti renumi\i. Ace=ti oameni, care au adus câ=tig mare Împ[r[\iei lui Dumnezeu, la un moment dat au îndr[znit s[se cread[tari pentru a sta în picioare în fa\[ispitelor, dar s-au g[sit în=ela\i de inima lor. Scriptura ne spune c[dac[cineva este în picioare trebuie s[ia seama s[nu cad[, fiindc[o asemenea lupt[nu se poate c`=tiga decât prin puterea lui Dumnezeu. Putem ie=i biruitori numai baz`ndu-ne pe Dumnezeu =i p[strându-ne cugetul neîntinat. <V[îndemn dar, fra\ilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, s[aduce\i trupurile voastre ca o jertf[vie, sfânt[, pl[cut[lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastr[o slujb[duhovniceasc[> (Romani 12:1). Trupul nu este pentru p[cat, ci pentru Dumnezeu. Este un vas care ad[poste=te temporar sufletul =i duhul omului, care vor tr[i ve=nic.

Domnul Isus a vorbit despre acest subiect direct, ridic`nd standardul sfin\eniei prin aceea c[fariseilor le-a interzis chiar gândurile de poft[, care duc la s[vâr=irea p[catului de preacurvie. Mesajul Domnului din textul citat ne previne s[lu[m]n seam[sentimentele noastre l[untrice, pentru c[ele duc la p[catul care este pedepsit prin focul gheenei. <...Este spre folosul t[u s[piar[unul din m[dularele tale, =i s[nu-\i fie aruncat tot trupul în gheen[> (Matei 5:29). Domnul Isus ne arat[starea de cur[\ie pe care o cerea de la cei ce se închinau în duh =i adev[r, ap[r`nd taina =i leg[mântul c[s[toriei, care atunci era tratat cu o oarecare u=urin\[=i privit ca un lucru de convenien\[.

Problema acestui p[cat este un subiect delicat, dar trebuie atins, pentru c[ceea ce nu =tim ne poate r[ni =i chiar cauza moartea. Problema preacurviei este una ascuns[; marea b[t[lie d`ndu-se mai întâi în mintea omului. Acolo e=ti înving[tor sau biruit. Este mai u=or s[ ]nvingi primul gând decât avalan=a de gânduri ce urmeaz[, dac[ nu-i tai gâtul primului gând, care =tii c[ nu este bine a fi g[zduit. G`ndul nu este socotit p[cat atunci c`nd

vine, ci atunci c`nd omul ia decizia de a-l p[stra =i încep ]ntreb[rile de felul: <Cum ar fi?> Oricât de mare ar fi atacul ispitei în gând, nu te mânje=te p`n[ce n-o accep\i s[se cuib[reasc[în minte. Cu gura omul se poate l[uda c[e viteaz, dar numai c`nd trece prin încerc[ri ]=i poate da seama c`t este de puternic. Cine accept[gândurile murdare mai târziu cedeaz[=i pe urm[trece la fapte când are ocazia.

Trupul are menirea de a fi Templul Duhului Sfânt,]ns[prin pofta lui =i a rela\iilor neîng[duite devine p`ng[rit =i nepotrivit pentru ca Duhul Sfânt s[mai r[mân[în el. Dumnezeu este un Dumnezeu al sfin\eniei =i a=a ne cheam[s[fim =i noi. To\i oamenii suntem încerca\i la acest capitol; =i dac[nu ne-am f[cut din timp ziduri de rezisten\[, prin cuvântul Scripturii =i dependen\[de puterea Lui prin credincio=ie =i consacrare, într-un târziu ajungem birui\i. Atunci când suntem asedia\i de acest duh al poftei putem c[dea la fel ca Samson cel puternic sau ca David, care-L iubea mult pe Dumnezeu. Nevegherea l-a dus =i pe David s[ia astfel de trântitur[, din care pu\ini sunt cei ce se mai ridic[. David a ie=it s[se plimbe pe teras[=i a v[zut ceea ce ar fi trebuit s[-l fac[s[spun[: <Oooo! Iart[-m[, Doamne!> El]n loc s[se retrag[, a spus: <Ooooo! Wow!> El a l[sat privirea s[-i hr[neasc[mintea, =i mintea a început s[pun[la cale planuri care l-au dus la adulter =i crim[. El nu =i-a întors capul =i nu a folosit ploapele pentru a bloca imaginea nepermis[, ci a l[sat fantezia s[-i sugereze idei =i gânduri amoroase. Copilul Domnului trebuie s[evite locurile alunecoase, unde este expus =i provocat la p[cat.

Prieteniile rele stric[obiceiurile bune, =i un astfel de exemplu trist vedem în via\[lui Amnon, b[iatul lui David. Amnon era controlat de o dragoste nelegiuit[=i nu cuteza s[fac[nimic r[u, fiindc[=tia c[nu era corect s[-i fac[r[u Tamarei. }ns[a intervenit un factor care a schimbat toat[situa\ia. <Amnon avea un prieten numit Ionadab...> (2 Samuel 13:3). Acest prieten nu numai c[nu a acuzat dorin\ele m`r=ave ale lui Amnon, ci l-a sf[tuit cum s[ob\in[ceea ce îi era ne]ng[duit. Datorit[sfatului lui Ionadab via\a

Tamarei a fost ruinat[. P`n[la urm[Amnon este omorât de slujitorii lui Absalom, fratele Tamarei. <Cine umbl[cu în\elep\ii se face în\elept, dar cui]i place s[se]nso\easc[cu nebunii o duce r[u> (Proverbe 13:20). Trebuie s[avem mare grij[pe cine numim prieten, pentru c[Amnon l-a numit prieten pe unul care prin sfatul lui a adus dezastru.

Dac[cineva te încurajeaz[=i î\i aprob[planurile dup[pofta lumii, care trece, el nu]\i este prieten. Tinerii de ast[zi cresc, f[r[s[aib[un exemplu demn de urmat. Ei, fiind]mpin=i de o curiozitate copil[reasc[=i datorit[lipsei educa\iei cre=tine, sunt deosebit de vulnerabili =i devin o \int[u=or de doborât, de oferta patimilor de destr[b[lare. Dac[nu strâng Cuvântul Domnului în inima lor =i nu-=i \in curat[c[rarea gândurilor cad repede în fa\a provoc[rilor pornografice, care-i îndeamn[la desfrâu. Pu\ine sunt ast[zi =colile care promoveaz[ideile Bibliei, pentru ca tinerii s[-=i p[streze fecioria pentru acela sau aceea cu care se va c[s[tori. Societatea de azi dispre\uie=te ideea de sfin\enie =i promoveaz[ideile îng[duin\ei =i a toleran\ei fa\[de imoralitate. La acest altar al pl[cerilor tinerii primesc r[ni de moarte care le fur[nevinov[\ia, le infecteaz[mintea =i de multe ori le pâng[resc trupul chiar cu boal[.

Multe sisteme de educa\ie, din \[rile libere, expun tinerii la o educa\ie periculoas[, care arat[diferen\a dintre genul masculin =i feminin, dar nu încurajeaz[p[strarea =i cur[\ia cugetului. Ei cresc într-o societate care predic[toleran\[fa\[de p[cat. În urm[toarele rânduri a= vrea s[descriu secretul b[ie\ilor =i a fetelor, în speran\a c[ace=tia vor alege s[fie ascult[tori de Dumnezeu =i s[nu cedeze în fa\[presiunilor f[cute de cei de o vârst[cu ei. Fetele de obicei prezint[un aspect provocator fa\[de b[ie\i prin îmbr[c[minte =i purtare, dar ele de obicei nu caut[aspectul fizic, cu toate c[aceasta este impresia pe care o dau. Hainele pe corp, care le contureaz[trupul, =i decolteurile, care expun anumite p[r\i ale trupului sunt o reclam[=i o provocare pentru b[ie\ii curio=i =i doritori de exprien\e, care s[-i pun[în rândul celor maturi. Ele în general nu

vor ceea ce provoac[, ci prefer[o dragoste folosind cuvinte dulci, flori, bomboane =i poezii de dragoste. Ele vor o persoan[care s[le asculte, s[le în\eleag[, cu care s[aib[o prietenie a cuvintelor de dragoste.

Situa\ia cu b[ie\ii este exact invers. Ei spun c[sunt interesa\i de dragostea pe care fetele o caut[prin cuvinte cuceritoare, promisiuni =i un duh în\eleg[tor, mereu gata s[asculte, pe când b[ie\ii de fapt sunt interesa\i de aspectul fizic al rela\iei. Ei vor s[aib[o experien\[a atingerii =i a satisfacerii poftei biologice. B[ie\ii, chiar dac[accept[s[joace rolul dorit de fete, caut[de obicei intimitatea fizic[, care nu este admis[credinciosului numai dup[ce se c[s[tore=te. Tinerii trebuie s[=tie c[exist[o lege a seceratului. Aceast[lege, pus[în mi=care de Dumnezeu, spune c[ai s[culegi ce sameni. Unii sam[n[prin a se p[stra cura\i, iar al\ii sam[n[prin a-=i permite lucruri neîng[duite. Poate c[nu te prind p[rin\ii, profesorii sau familia, dar sigur vine o zi când vei secera roadele c[lc[rii Legii lui Dumnezeu, pentru c[p[catul o dat[comis pune în mi=care legea statutului de plat[a lui Dumnezeu. }n acest mod mul\i î=i pierd binecuvântarea =i chiar s[n[tatea. Prin neveghere î=i pierd cugetul curat =i numele cel bun, care o dat[pierdut nu mai poate fi reprimit.

Pentru a sc[pa de cursa curviei, f[o list[cu lucrurile care nu]\i sunt permise \ie =i nu l[sa nici pe prietenul sau prietena ta s[le fac[, indiferent c`t de mult spune c[ te iube=te =i te amenin\[ cu p[r[sirea. Dac[ vrei s[ fii a Domnului scrie aceste lucruri pe h`rtie =i semneaz[stând pe genunchi înaintea Lui =i]\i va da un viitor binecuvântat, fiindc[Dumnezeu]l cinste=te pe Acela ca-re-L cinste=te pe El. Roag[-te =i \ine-te de promisiunele f[cute, dac[vrei s[tr[ie=ti sub raza binecuvânt[rii lui Dumnezeu =i s[ai parte de zile fericite. Nu a=tepta ca Dumnezeu s[te scape dac[mergi în locuri necurate, fie din curiozitate sau pentru c[te crezi tare. Nu a=tepta s[te scape Dumnezeu dac[ai prieteni p[tima=i, care vorbesc murdar =i fac lucruri interzise. Prietenia Domnului este doar pentru cei ce se tem de El, =i astfel El te va p[zi de ceea

ce tu nu te po\i p[zi. Nu permite oamenii f[r[control s[te fac[=i pe tine asemenea lor. Dac[vrei s[ai un cuget curat trebuie s[duci o lupt[. <De aceea m[silesc s[am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu =i înaintea oamenilor> (Fapte 24:16).

}n zilele de azi nu trebuie s[umbli cu lumânarea dup[necaz, fiindc[te g[se=te el. Când am fost în România prima dat[dup[Decembrie 1989 m-am oprit la un ghi=eu de ziare =i am cump[rat mai multe ziare la]nt`mplare, f[r[s[m[uit prin ele. Când am început s[le r[sfoiesc am fost =ocat de pornografia care era în ele. Imediat le-am dus înapoi =i, f[r[s[cer banii pentru ele, am spus celei ce vindea ziare motivul indign[rii mele. Femeia a \ipat la mine: <Ce, domnule, \ie nu-\i plac femei?> I-am spus c[mie]mi place de so\ia mea c[reia]i sunt credincios, fiindc[sunt un om ce are o singur[femeie în via\[lui.

Satan este foarte diplomat c`nd]i determin[pe oameni s[p[c[tuiasc[=i chiar îi ajut[. }i poate provoca prin filme murdare, loca\ii murdare pe internet, reviste murdare sau oameni care sub pretextul c[î\i îmbog[\esc cuno=tin\ele te mânjesc. În Anglia este o companie care se nume=te <Aliby>, adic[alibiu, care d[b[rba\ilor alibiuri ca s[-=i poat[în=ela so\iile. Aceast[companie, care este =i pe internet, d[telefoane =i confirm[prin diferite mijloace c[un b[rbat a fost]ntr-un anumit loc când de fapt el era în alt loc, cu persoane nepermise.

Dac[ai intra într-o institu\ie nuclear[=i pe u=[ai vedea un semn care reprezint[: <Intrarea oprit[. Pericol de moarte>, ce ai face? Tot ai intra? Oare ai spune c[nu po\i accepta un semn a=a de negativ? Radia\iile î=i fac efectul chiar dac[nu imediat. A=a este =i p[catul adulterului,]l roade pe cel ce nu i se]mpotrive=te, asemenea gangrenei. Omul întâi de a comite p[catul de obicei î=i ra\ionalizeaz[fapta. Spune lucruri cum ar fi: < Am prea mult[dragoste. Nu sunt mul\umit cu ce am acas[. Nu vreau s[a=tept.> Astfel de persoane î=i îndrept[\esc faptele murdare folosind diferite motive, ce nu stau în picioare]n fa\a lui Dumnezeu, care într-o zi va aduce la lumin[tot ce s-a f[cut pe ascuns.

Porunca a =aptea dat[Israelului spune clar care este pozi\ia lui Dumnezeu fa\[de preacurvie. <S[nu preacurve=ti!> (Exodul 20:14), iar mai jos spune: <...S[nu pofte=ti nevasta aproapelui t[u> (Exodul 20:17). Pentru adulter Israeli\i nu erau doar lovi\i peste mânu\[, ci erau omorâ\i cu pietre. Actul curviei era pedepsit prin omorâre cu pietre. <...Dac[fata nu s-a g[sit fecioar[, s[scoat[pe fat[la u=a casei tat[lui ei; s[fie ucis[cu pietre de oamenii din cetate...> (Deuteronomul 22:20-21). Tot la fel de aspr[era =i pedeapsa pentru preacurvie. <Dac[se va g[si un b[rbat culcat cu o femeie m[ritat[, s[moar[amândoi...> (Deuteronomul 22:22).

Israelul era înconjurat de neamuri idolatre, care aveau la baza slujirii dumnezeilor lor acest act de adulter. Israeli\ii erau cuceri\i prin acest mod de slujire =i]=i atr[geau peste ei mânia lui Dumnezeu. <...Balaam care a înv[\at pe Balac s[pun[o piatr[de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca s[m[nânce din lucrurile jertfite idolilor, =i s[se dea la curvie> (Apocalipsa 2:14). Aceste neamuri idolatre aveau preo\i =i preotese care se implicau în acest act =i îl mai numeau a fi o slujire a dumnezeului lor. <...Fiul =i tat[l se duc la aceea= fat[, ca s[pâng[reasc[Numele Meu cel sfânt. Se întind lâng[fiecare altar, pe haine luate ca z[log> (Amos 2: 7-8). Venus sau zei\a Afrodita avea ridicat în cinstea ei un templu în Corint, unde 1 000 de preotese seduceau b[rb[\ii sub pretextul c[aduc jertf[zei\ei, iar banii]ncasa\i erau dona\i templului. Pe moneda lor, greceasc[, era scris cuvântul <eraas>, care înseamn[s[apuci, s[te satisfaci. De aici s-a tras cuvântul <erotic>, care înseamn[dragoste senzual[=i o exaltare a sim\urilor.

Israeli\ii au fost totdeauna vulnerabili acestei idolatrii. <...s-au amestecat cu neamurile =i au înv[\at faptele lor> (Psalmul 106:35). Un israelit privilegiat s-a murd[rit, atr[g`nd mânia lui Dumnezeu =i trezindu-I gelozia prin neascultare. <S-au spurcat prin faptele lor, s-au desfr`nat prin faptele lor. Atunci Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului S[u =i a urât mo=tenirea Lui> (Psalmul 106:39-40). Ei au fost r[spunz[tori pentru fapta lor,

la fel cum =i oamenii de ast[zi sunt r[spunz[tori înaintea lui Dumnezeu, fie c[comit fapta sau doar în gând poftesc lucruri ne]ng[duite. Dumnezeu ne cheam[la sfin\enie, pentru c[El este sfânt, iar destina\ia noastr[este tot un loc sfânt. <Nimic întinat nu va intra]n ea, nimeni care tr[ie=te în spurc[ciune...> (Apocalipsa 21:27).

Mul\i oameni v[d în actul numit adulter doar o func\ie biologic[=i o nevoie a trupului, dar el implic[=i afecteaz[sufletul =i duhul. Ochii omului v[d =i imediat fac poze; ne aducem aminte de lucruri din fraged[copil[rie. Nu-\i pune]n minte poze ce te provoac[la p[cat. Un b[rbat a scris unui foarte cunoscut redactor de ziar cu scopul de a-i cere sfatul. Spunea c[este]n dilem[pentru c[iube=te dou[femei, are leg[turi cu amândou[, dar nu =tie cu care s[se c[s[toreasc[. L-a rugat pe redactor s[-i dea un sfat, pentru a =ti ce decizie s[ia, dar s[nu-i \in[moral[deoarece de a=a ceva nu are nevoie. Redactorul i-a dat urm[torul r[spuns: <Drag[domnule! Diferen\a dintre oameni =i animale este faptul c[: oamenii au în ei legea moralit[\ii, pe când animalele sunt conduse de instinct. Pentru c[nu vrei s[-\i dau un r[spuns despre moralitatea ce o calci în picioare, î\i recomand s[-\i indrep\i cererea c[tre un doctor veterinar.> Cine tr[ie=te ca un animal ajunge s[moar[ca un animal, dar animalul are avantajul c[nu are suflet =i nu va da socoteal[, pe când omul va merge la judecat[.

Un om a zis c[nu se poc[ie=te pentru c[nu poate tr[i f[r[rela\ia dintre b[rbat =i femeie. Dumnezeu nu este împotriva rela\iilor dintre b[rbat =i femeie atâta timp cât sunt în cadru c[s[toriei legitime =i în perimetru îng[duit de El. Cartea Genesei ne spune c[Dumnezeu a f[cut toate lucrurile =i toate erau bune, cu excep\ia unuia singur: Adam era singur. Atunci Dumnezeu a planificat imediat o nunt[. Un istoric, cu numele Josefus, a scris c[Adam a avut, dup[aceast[nunt[planificat[de Dumnezeu, 32 de fii =i 23 de fiice. Dumnezeu este Cel ce a inventat aceast[intimitate care este un dar binecuvântat,]ns[numai în cadrul c[s[toriei.

Un b[rbat cu care lucram zicea c[el se uit[la ceea ce nu-i este

îng[duit pentru a admira ce a f[cut Dumnezeu. Oare la un pom se uit[tot a=a? Nu. Omul când termin[cu p[catul r[m`ne gol =i dezam[git, pentru c[nu a g[sit fericire]n afara sferei ascult[rii de Dumnezeu. Atunci când omul î=i dedic[trupul p[catului devine ceea ce în America se nume=te <junk>. <Junk> înseamn[ceva care nu poate aduce nici o contribu\ie bun[nim[nui =i la nimic. Oamenii care ajung <junk> spiritual nu au la ce s[se a=tepte, decât la o r[spl[tire dreapt[din partea unui Dumnezeu care a spus: <S[nu preacurve=ti!> Prin neascultare omul î=i adun[o comoar[de mânie, care va fi valorificat[în ziua judec[\ii. Am întâlnit oameni care au spus: <Po\i s[te ui\i la meniu, dar nu po\i comanda nimic.> Ei de fapt comit acela=i p[cat, dar în gândul lor.

B[rbatul care iube=te o singur[femeie toat[via\a =i de care so\ia este mul\umit este un b[rbat care iube=te cu adev[rat. Orice câine poate avea mai multe iubiri, dar pentru a men\ine o dragoste înfl[c[rat[se cere munc[=i grij[. S-a f[cut un sondaj]ntre familiile fericite =i s-a constatat c[au ceva în comun. Cel mai întâlnit caz a fost acela]n care au spus unul despre cel[lalt: <Este cel mai bun prieten al meu.> Al doilea a fost: <}mi place de ea/el ca persoan[.> Poate unul e mai practic, iar cel[lalt mai vis[tor; ea este mai romantic[, iar el mai pu\in; unul vorbe=te 10 mii de cuvinte pe zi, pe când cel[lalt 20 de mii,]ns[pentru a avea succes]n c[snicie se cere ca amândoi s[fie duhovnice=ti, s[trag[la acela=i jug =i în aceea=i direc\ie.

Unul dinre cele mai bune lucruri pe care un p[rinte poate s[-l dea copiilor lui este ca ei s[vad[o mam[=i un tat[care tr[iesc în a=a mod]nc`t to\i copiii lor s[fie convin=i c[se iubesc unul pe altul. Ei trebuie s[vad[c[sunt prieteni =i au respect unul fa\[de cel[lalt. Fii atent cum]\i tr[ie=ti via\a, ca nu cumva vreun copil s[se împiedice]n ea. Dragostea adev[rat[este o limb[pe care o aude mutul =i o vede orbul. Casa trebuie s[devin[c[min, iar c[minul col\ de Rai. Cineva spunea: <Dac[\i se pare c[un om este perfect =i vrei s[vezi dac[are un c[lcâi de-al lui Ahile, trebuie s[-L verifici acas[.> Pentru a avea succes în c[snicie se cere

maturitate p[m`nteasc[=i spiritual[. Atunci exist[o unitate binecuvântat[de Cer =i fericire pe p[mânt.

Dumnezeu ne vorbe=te când umbl[m în lumin[, dar dac[o lu[m pe c[i întunecoase El câteodat[alege s[strige =i chiar s[\ipe la noi prin boal[=i nenorocire, pentru a trezi sufletul care prin neveghere se duce atras de cântarea sirenelor care vor s[-i curme via\a. Cine nu-=i p[streaz[integritatea are de suferit consecin\ele. Multe c[snicii au fost distruse =i mul\i copii au c[zut victime din cauza acestui duh obraznic al preacurviei. Deciziile pe care le iei te pot scoate din voia lui Dumnezeu, dar nu din raza Lui de a te prinde =i pedepsi. O cântare spune: <Scos-a El afar[pe cineva?> =i r[spunsul este: <Da>. Chiar în ziua Floriilor i-a scos afar[pe cei ce pâng[reau Templu, care ar fi trebuit s[fie o casa de rug[ciune. Dumnezeu nu se joac[de-a programele frumoase]n adunare, ci dac[exist[p[cat el trebuie scos afar[. P[catul stinge adunarea, la fel cum Acan a adus pagub[poporului Israel prin neascultarea lui.

Modul]n care }i slujim lui Dumnezeu nu este l[sat pe bunul plac al omului; nu este necesar s[satisfac[apuc[turile =i mof-turile omului, ci p[catul trebuie numit p[cat, cu orice pre\. Dac[cineva a c[zut victim[acestui p[cat monstru, atâta timp c`t se mai spune <ast[zi>, este invitat s[vin[cu lacrimi de c[in\[la Dumnezeu, care înc[mai iart[. Remediul pentru cel c[zut =i modul de prevenire a acestui p[cat este recomandat de Domnul Isus. <Dac[deci ochiul t[u cel drept te face s[cazi în p[cat, scoate-l =i leap[d[-l de la tine; c[ci este spre folosul t[u> (Matei 5:29). Nu este vorba de a-\i scoate ochiul în mod fizic, ci de o scoatere a poftei =i a tot ce poate încuraja acest p[cat în via\a noastr[. <...Cel ce... î=i leag[ochii ca s[nu vad[r[ul...> (Isaia 33:15). Veghind asupra ochilor cu st[ji puternice =i aspre î\i pro-tejezi cetatea inimii.

Apostolul Pavel spunea c[se poart[aspru cu trupul lui, pentru c[a v[zut pericolul ce apare atunci când nu veghem. Prin organul numit ochi a p[truns primul p[cat în lume. <Femeia a v[zut c[pomul era bun de mâncat =i pl[cut de privit, =i c[pomul era de

dorit...> (Genesa 3:6). Nici noi nu suntem mai pu\in expu=i pericolului de a urma =i a aproba c[ile rele, ce par de dorit. <dar v[d în m[dularele mele o alt[lege, care se lupt[împotriva legii primite de mintea mea...> (Romani 7:23). Dac[ced[m în fa\a ispitei cum au cedat primii oamenii, vom p[\i ceea ce au p[\it =i ei. <Dac[tr[i\i dup[îndemnurile ei, ve\i muri...> (Romani 8:13). Nu este îndeajuns s[spunem: <Doamne, scap[-m[!> Trebuie s[scoatem afar[din cas[tot ce provoac[la p[cat =i s[ne p[zim inima, care este izvorul ac\iunilor. Aceast[p[strare =i chiar fric[=i groaz[de r[u este o eviden\[a na=terii din nou. Dup[cum cei din Efes =i-au ars c[r\ile de vr[jitorie când s-au poc[it, tot a=a =i cei ce vin la Domnul scot din casa lor, din obiceiurile lor =i chiar din firul gândirii lor, tot ce duce spre destr[b[lare. <Atunci nu voi ro=i de ru=ine, la vederea tuturor poruncilor tale.> (Psalmul 119:6). <Copila=ilor p[zi\i-v[de idoli...> (1 Ioan 5:21).

Eclesiastul, care tradus înseamn[<Predicatorul>, cheam[oamenii la în\elepciune. El îndeamn[omul s[evite cursa desfrâului trupesc, asem[nând sufletul sedus de p[cat cu un bou care merge la t[iere. Nu tr[i cu lozinca <ce-i în mân[nu-i minciun[>, pentru c[cel ce vrea s[stoarc[via\a aceasta de pl[ceri, ca pe o l[mâie, ajunge s[piard[via\a ve=nic[, =i atunci se potrive=te o alt[vorb[veche care spune: <fiecare a=a doarme dup[cum î=i a=terne.> Cuvintele <ce-i]n m`n[nu-i minciun[> se refer[la lucrurile de sub soare, care apun, dar ce nu-i în mân[este în inim[, adic[lumea de dincolo de soare, care va continua cu via\a ve=nic[, la care se poate ajunge numai prin poarta na=terii din nou. <De aceea, omorâ\i m[dularele voastre, care sunt pe p[mânt: curvia, necur[\ia, patima, pofta rea, =i l[comia, care este o închinare la idoli> (Coloseni 3:5).

Dac[ai c[zut în aceast[curs[a destr[b[l[rii ai nevoie de o poc[in\[specific[=i de o m[rturisire înaintea Domnului a acestui hidos p[cat al adulterului. Cât timp mai este har exist[=i =ans[pentru cel p[c[tos s[se despart[de p[cat =i s[vin[la Domnul, care are mil[. Odat[, la Domnul Isus a fost adus[o femeie prins[

în acest p[cat al trupului de c[tre ni=te oamenii, care ar fi vrut s[o omoare cu pietre,]ns[Domnul Isus i-a spus: <Du-te, dar s[nu mai p[c[tuie=ti!> În casa unui fariseu, unde Domnul a fost invitat s[m[nânce, a ap[rut o femeie p[c[toas[, care cu lacrimile ei a sp[lat picioarele Domnului Isus =i apoi cu p[rul capului ei le-a =ters. Domnul Isus, =tiind c[in\a din inima ei, a spus femeii p[c[toase: <...Iertate î\i sunt p[catele!> (Luca 7:48). P[catele ei f[cuse datorii uria=e, pe care Domnul Isus i le-a iertat în schimbul lacrimilor de c[in\[.

Începe`nd de la Adam =i p`n[ ]n zilele de azi to\i cei ce calc[sfin\enia Legii lui Dumnezeu devin datori =i numai Dumnezeu o poate ierta prin meritul jertfei de la Golgota. El ne cheam[la o examinare, =i dac[p[catele noastre sunt ro=ii ca =i c`rmâzul vor fi albite în sângele Mielului. Dac[ ne c[im =i începem o via\[ nou[ cu El =i pentru El vom primi =i sim\i iertarea aduc[toare de pace. Astfel de oameni, ierta\i de mult[ datorie, }l iubesc mult pe Dumnezeu, lucr`nd pentru El, aprin=i de o dragoste sf`nt[, pream[rindu-L pe Domnul Isus Hristos ca Domn al inimii lor. <Dac[ne m[rturisim p[catele, El este credincios =i drept, ca s[ne ierte p[catele =i s[ne cur[\easc[de orice nelegiuire> (1 Ioan 1:9). Con=tiin\a sufletului care =i-a predat via\a Domnului Isus devine sensibil[la a detecta pericolul =i poate lua m[suri potrivite pentru a evita mânjirea hainei sufletului.

Gladiatorii erau deosebit de puternici =i deprin=i cu rânduielile luptei, deoarece se preg[teau mult =i aveau un trup atletic. Cre=tinul dezvolt[în mod asem[n[tor o putere de a spune NU p[catului, prin umblarea sub c[l[uzirea Duhului Sfânt. Credinciosul este suspicios de ofertele lumii =i chiar de inima lui, care l-ar putea în=ela, împotrivindu-se la tot ce nu vine din încredin\are. Apostolul Pavel]i spunea lui Agripa: credinciosul nu are voie s[se împotriveasc[vedeniei cere=ti =i cârmuirii pe care Duhul o face, pentru a-=i p[stra cinstea de mireas[curat[pentru Mirele Isus. Cugetul este întotdeauna în stare de alert[, veghind nu numai la cugetul propriu, ci la cugetul altuia. Apostolul Pavel

spune: <Nu =tiu nimic împotriva mea.> Aceast[afirma\ie indic[o sinceritate =i o verificare proprie, bazat[nu pe faptul c[e m`ntuit, ci pe neprih[nirea ce se cap[t[prin credin\[, ca dar de la Dumnezeu. <F[cusem un leg[mânt cu ochii mei, =i nu mi-a= fi oprit privirile asupra unei fecioare> (Iov 31:1).

Sunt vie\i de succes ca a lui Iov =i Iosif, care împreun[cu mul\i al\ii, au biruit acest duh puternic al adulterului stând aproape de Domnul. <...Cum a= putea s[fac eu un r[u a=a de mare =i s[p[c[tuiesc împotriva lui Dumnezeu?> (Genesa 39:9). Când e=ti atacat, cere =i folose=te puterea armei care lucreaz[împotriva lumii nev[zute a duhurilor, adic[sângele Domnului Isus care face duhurile s[se cutremure. O cântare spune: <Vrei s[fii liber, de patimi p[cat?/ Prin sfânt sângele a lui Isus?/ Vin la Calvar =i vei fi vindecat,/ Prin scump sânge a lui Isus!> Prin puterea pe care El \i-o d[po\i s[r[mâi neîntinat =i separat de ce este p[cat, iar în-tr-o zi vei purta cununa de biruitor. <...Nu v[atinge\i de ce este necurat =i v[voi primi. Eu v[voi fi Tat[...> (2 Corinteni 6:17-18). Cei cu inima curat[}l vor vedea pe Dumnezeu =i vor fi primi\i de El în Cer. Ei vor fi cei care vor umbla îmbr[ca\i în alb =i vor fi ve=nic în prezen\a Aceluia pentru care s-au p[strat cura\i, fiindc[L-au iubit nu numai cu vorba, ci =i cu fapta.

Amin.

6

O RUGĂCIUNE CIUDATĂ

<Când a v[zut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus. +i I-a zis: «Doamne, pleac[de la mine, c[ci sunt un om p[c[tos.»> Luca 5:8

Citind prima parte a capitolului cinci din Evanghelia dup[Luca g[sim pasajul ce descrie pescuirea minunat[, care a avut loc la Cuvântul Domnului Isus. Am remarcat aici una dintre cele mai ciudate rug[ciuni pe care le-am auzit sau despre care am citit. În aceast[rug[ciune, foarte diferit[=i ciudat[, pescarul Petru }i spune Domnului: <Doamne, pleac[de la mine!> Petru pescuise toat[noaptea f[r[s[prind[pe=te =i dezam[git de efortul depus]n zadar î=i cur[\a mrejele. Minunea s-a întâmplat dup[ce Domnul Isus a vorbit noroadelor adunate =i lui Petru, spun`ndu-i s[ dep[rteze corabia de \[rm mai adânc. Petru neîncrez[tor ascult[: <...dar, la cuvântul T[u, voi arunca mrejile!> (Luca 5:5). Mrejile s-au umplut cu un a=a mare num[r de pe=ti, ]nc`t nu numai corabia lui Petru s-a umplut, ci =i o a doua corabie care le venise]n ajutor. Aproape c[au început s[se scufunde din cauza greut[\ii unui num[r a=a de mare de pe=ti.

În aceast[împrejurare miraculoas[, Petru s-a sim\it nevrednic de a fi în compania unui om cu o a=a mare putere. Cople=it de minunea pe care o v[zuse, Petru a c[zut la picioarele Domnului =i I-a f[cut aceast[ciudat[rug[ciune: <Doamne, pleac[de la mine, c[ci sunt un om p[c[tos> (Luca 5:8). Se pare c[a cerut Domnului s[-l lase în pace =i L-a respins pe acela care avea s[fac[din el un pescar de oameni, pentru Dumnezeu. Domnul Isus nu a v[zut]n aceast[cerere ciudat[o respingere =i nici o insult[în cuvintele lui

Petru, ci o stare de adânc[umilin\[. Petru nu I-a spus Domnului s[plece de la el pentru c[nu L-a vrut sau nu i-a pl[cut de El. Avea pu\in[cuno=tin\[atunci =i î=i sim\ea povara p[catului, lucru pe care I l-a m[rturisit Domnului. În acest context, rug[ciunea lui Petru este scuzat[de Domnul, pentru c[el s-a v[zut cople=it de lucruri pe care nu le în\elegea, dar =tia c[avea de a face cu un Sfânt.

Infinitul l-a cople=it pe Petru cel m[rginit când a fost expus la splendoarea glorie Divine a lui Dumnezeu. +tia foarte bine cât s-a chinuit s[prind[pe=te toat[noaptea,]ns[f[r[nici un rezultat. Vedea c[acest om controla pe=tii, iar la Cuvântul Lui i s-a umplut barca pân[la refuz cu pe=te. Probabil c[-l apucase tremuratul =i chiar bâ\âitul. Nu g[sea cuvinte destul de potrivite pentru a se scuza =i umili înaintea Domnului. Petru, care era un om impulsiv, de data aceasta =i-a v[zut limitele =i pe moment a fost orbit de lumina puternic[a slavei lui Dumnezeu.

Înainte de pescuirea miraculoas[, Petru ascultase cuvântarea Domnului, pe care o \inuse stând în corabie. Cuvintele acelea l-au p[truns =i i-au sfredelit sufletul în feli. +i-a adus aminte de faptele, g`ndurile =i dorin\ele lui rele, recunosc`ndu-=i p[c[to=enia. S-a gândit c[un om care vorbe=te în acest mod =i face astfel de minuni vede =i în adâncul lui =i se vedea necorespunz[tor. Se sim\ea citit pe din[untru; se sim\ea o fiin\[poluat[de p[cat. L-a apucat spaima pe el =i pe cei ce erau cu el. <...}l apucase spaima, pe el =i pe to\i cei ce erau cu el...> (Luca 5:9). +tia el ce =tia despre trecutul lui =i în umilin\[a spus Domnului: <Doamne, pleac[de la mine!> Petru s-a v[zut inclus în ceva sfânt =i nu se sim\ea vrednic. Ruga lui Petru a fost în\eleas[=i chiar scuzat[de Domnul, care i-a spus: <...Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni> (Luca 5:10).

Un cunoscut scriitor francez, cu numele de Balzac, a spus c[un b[rbat nu devine cu adev[rat tare decât atunci când î=i m[rturise=te sl[biciunea. Exist[un sâmbure de adev[r în aceast[vorb[. Starea de umilin\[adânc[a lui Petru l-a calificat pentru a fi mai târziu în slujba lui Dumnezeu, lucr`nd împreun[cu El la

mântuirea altor suflete. Pescarul care a f[cut aceast[rug[ciune ciudat[, prin harul lui Dumnezeu, a devenit apostolul Petru, un stâlp al Bisericii lui Dumnezeu. El a fost transformat dintr-un om care-=i conducea via\a în dezn[dejde, f[r[Dumnezeu, într-un vas de cinste, care câ=tig[glorie =i slav[pentru Dumnezeu. În ziua de Rusalii, prin cuvântul plin de curaj pe care-l roste=te prin Duhul Sfânt, Petru câ=tig[mii de suflete pentru Dumnezeu. Dac[pre=edintele \[rii ar bate la u=a ta pe nea=teptate ai fi uimit =i te-ai sim\i îmbr[cat nepotrivit. Poate chiar te-ai fâstâci pu\in =i pe moment te-ai pierde, c[utând s[alegi cuvinte potrivite. Cei ce se umilesc g[sesc mil[=i har în ochii lui Dumnezeu.

Dumnezeu este preocupat]n fiecare zi]n a-i ridica pe cei smeri\i =i a cobor] pe cei mândri. Umilin\a este o tr[s[tur[ce apare în caracterul copiilor lui Dumnezeu. Rebeca când l-a întâlnit prima dat[pe Isaac =i-a acoperit fa\a cu o n[fram[. Mefibo=ec se nume=te câine,]ns[împ[ratul David îl face invitat permanent la masa lui. David s-a v[zut mic =i a spus: <Ce sunt eu, =i ce este casa tat[lui meu ca s[-mi ar[\i a=a îndurare?> Moise a fost chemat la o slujb[înalt[=i a spus c[este bâlbâit =i nepotrivit pentru ea. Ieremia s-a v[zut un om cu buze necurate. Numero=i oameni au fost chema\i s[duc[pentru Dumnezeu o povar[pe umerii lor =i s-au v[zut nevrednici =i chiar le-a fost fric[c[o vor sc[pa. Ace=ti oameni se gândeau c[dac[accept[o slujb[de acest fel =i gre=esc }l dezonoreaz[pe Dumnezeu. Ei s-au smerit, ajung`nd s[fie folosi\i de Dumnezeu în lucruri care au adus slav[lui Dumnezeu, pentru c[s-au v[zut pe ei mici, iar pe Dumnezeu mare.

A= dori acum s[privim la alte categorii de oameni care fac aceast[rug[ciune atât de ciudat[, rugându-L pe Domnul s[plece de la ei. Din nefericire nu sunt pu\ini oamenii care în zilele de ast[zi }l roag[pe Domnul s[plece de la ei, dar nu ca Petru, din umilin\[=i ne=tiin\[, ci din dorin\a de a face voia lor =i nu voia lui Dumnezeu. Prima categorie pe care doresc s[o men\ionez este cea a oamenilor nemântui\i, care atunci când aud Evanghelia ce încearc[s[le trezeasc[con=tiin\a se simt deranja\i, =i-L roag[pe

Domnul s[plece =i s[-i lase în pace. Ace=ti oameni simt c[nu e timpul potrivit ca s[se poc[iasc[, pentru c[sunt prea ocupa\i =i se gândesc c[dac[deschid inima Domnului vor trebui s[asculte de El =i nu de dorin\ele inimii lor. Astfel de oameni simt adev[rul p[trunzând în suflet ca un foc viu, ca nimic altceva înainte, dar spun c[mai au mul\i ani înainte pentru a se gândi la suflet. Unii din ace=tia chiar se mânie pe cei ce au îndr[znit s[le trezeasc[cugetul din somnul mor\ii, vestindu-le adev[rul. Nu to\i spun prin cuvinte, dar spun prin fapte, c[nu vor s[p[r[seasc[p[catul. Al\i oameni nu vor s[cedeze modului lor de a se socoti buni, morali =i neprih[ni\i spun`nd: <Doamne, pleac[de la mine!> Ei practic }i spun Domnului s[plece cu neprih[nirea ce le-o ofer[El, pentru c[ei o au pe a lor.

O alt[categorie de oameni, care se roag[aceast[rug[ciune ciudat[, sunt cei ce se folosesc de numele de cre=tin,]ns[prin ac\iunile pe care le înf[ptuiesc t[g[duiesc acest lucru. Au ajuns în aceast[stare nu imediat ci cu timpul, pentru c[au început s[-=i neglijeze datoriile duhovnice=ti fa\[de suflet, fa\[de Dumnezeu =i chiar fa\[de familie. Acest fel de cre=tini î=i permit s[guste din fructul oprit al pl[cerilor p[c[toase care le întineaz[templu =i îl fac nepotrivit pentru a fi un l[ca= al Duhului Sfânt. Cu timpul uit[de adunare, de citirea Cuvântului, de p[rt[=ia fr[\easc[, =i prin aceast[atitudine ei spun: <Doamne, pleac[de la mine!>

Când Domnul Isus a vindecat doi îndr[ci\i în \inutul Gadarenilor, oamenii din cetate L-au rugat s[plece de la ei. Se sim\eau p[gubi\i c[=i-au pierdut porcii, care fiind poseda\i de duhurile necurate s-au aruncat în mare =i au pierit. <...=i, cum L-au v[zut, L-au rugat s[plece din \inutul lor> (Matei 9:34). Se pare c[au fost politico=i dar l-au rugat s[plece de la ei. Duhul Sfânt nu pleac[cu pl[cere, ci numai atunci când este rugat s[plece, printr-un comportament nepotrivit de tr[ire. Dac[nu-I dai aten\ie Duhului Sfânt, îi spui c[te-ai plictisit de El, iar prin fapte }l jigne=ti; astfel El este provocat =i întristat. Când nu-I dai aten\ia cuvenit[îi spui în mod indirect c[El nu este important =i nu po\i

s[-I dai din timpul t[u. Cine nu înl[tur[boala va pierii. Boala sufletului trebuie tratat[=i începe prin poc[in\[. <S[nu întrista\i pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care a\i fost pecetlui\i pentru ziua r[scump[r[rii> (Efeseni 4:30).

Dumnezeu are sim\uri care pot fi provocate =i chiar ofensate atunci când omul, pentru care Dumnezeu a pl[tit cu sânge sfânt, î=i permite lucruri prin care }i spune Domnului s[plece. Natura lui Dumnezeu este dragoste =i când ur[=ti }i spui s[plece. Dorin\a Duhului Sfânt este s[ne sfin\easc[=i s[ne preg[teasc[pentru Cer. Duhul Sfânt sfin\e=te numai în Adev[r, atunci c`nd în mod voluntar credinciosul se supune voii lui Dumnezeu. Orice piedic[ ]mpotriva voii Lui }l]ntristeaz[. El este întristat când nu la=i Biblia s[-\i vorbeasc[, când mergi unde El nu vrea, când cite=ti ce El nu vrea, când roste=ti cuvinte care Lui nu }i plac, când între\ii gânduri =i prietenii ce }l provoac[; când <Da> al t[u nu este <Da>.

De-a lungul anilor oamenii au numit =apte p[cate mari, care se dinsting prin puterea de distrugere pe care o au. Din ele se ramific[o sumedenie de alte p[cate, care atunci când sunt acceptate sunt ca o rug[ciune prin care-L roag[pe Domnul s[plece. P[catele care-L opresc pe Duhul Sf`nt de a-l c`rmui pe credincios sunt: mândria, poftele denaturate, mânia, îmbuibarea, lenea, invidia =i zgârcenia. Cu dorin\a de a preveni pagube ce pot afecta sufletul t[u am s[mai amintesc câteva din lucrurile =i st[rile care-L întristeaz[pe Duhul Sfânt, ca nu cumva s[fii un suflet care-L roag[pe Domnul s[plece de la el. }l po\i ruga pe Domnul s[plece de la tine când faci r[ni altora prin cuvintele tale, când judeci f[r[s[cuno=ti toate p[r\ile situa\iei; când te iu\e=ti =i iei decizii f[r[s[ceri sfatul Domnului; când î\i neglijezi responsabilit[\ile fa\[de familie sau serviciu; când iei]mprumuturi în mod iresponsabil =i nu le achi\i; când e=ti condus de un egoism care caut[doar fericirea ta; când î\i acoperi p[catul =i nu-l m[rturise=ti; când la=i ca anumite lucruri s[pun[st[pânire pe via\a ta. Aceste lucruri pot fi: cafeaua, mâncarea, evenimente sportive, care-\i iau mai mult timp decât citirea Scripturii.

Când scuzi p[catul =i renun\i s[faci rânduial[în via\a ta duhovniceasc[, practic }l rogi pe Domnul s[plece. Când dai sfaturi rele =i ignori drepturile lui Dumnezeu la timpul =i banii t[i, }l rogi pe Domnul Isus s[plece. Aceste lucruri amintite, cu scopul de a îndemna la bine, sunt ni=te în=el[ciuni pe care lumea le ofer[omului pentru a-l determina s[-=i neglijeze sufletul, iar pe urm[s[se împietreasc[. <Ci îndemna\i-v[unii pe al\ii în fiecare zi, cât[vreme se zice: «Ast[zi», pentru ca nici unul din voi s[nu se împietreasc[prin în=el[ciunea p[catului> (Evrei 3:13). O cântare spune: <Lume, negustor de rele,/ Cum m-ai în=elat cu ele,/ Mi-ai promis de toate cele,/ +i mi-ai dat amar =i jele,/ Mi-ai promis averi de strâns,/ +i mi-ai dat amar =i pl`ns.> Cine face astfel de lucruri are de suferit consecin\e, ca de exemplu orbirea spiritual[. Apoi omul este l[sat s[cread[înv[\[turi =i duhuri r[t[citoare. Abandonarea c[ii Domnului]l face pe om insensibil, asemenea leprosului. Toate lucrurile lucreaz[spre r[ul celor ce-L p[r[sesc pe Domnul. Nu vinde dreptul de copil al lui Dumnezeu pentru lintea lumii niciodat[!

Dac[cumva te sim\i vinovat de astfel de lucruri po\i s[prime=ti iertare prin meritul sângelui Domnului Isus. Omul trebuie s[fie destul de mare ca s[-=i recunoasc[gre=eala atunci când Dumnezeu i-o aduce]n fa\[ ]ntr-un mod sau altul. Omul trebuie s[fie suficient de de=tept ca s[înve\e din gre=eli =i îndeajuns de tare =i hot[rât ca s[se îndrepte. Atunci acest fel de om prime=te iertarea prin meritul Domnului Isus. Dreptatea lui Dumnezeu nu cere dou[pedepse pentru acela=i p[cat, fiindc[p[catul celui p[c[tos a fost pedepsit în trupul Domnului Isus. Trebuie c[in\[sincer[. Trebuie s[pl`ngi pe m[sura f[r[delegii ce sim\i c[ ai comis-o, altfel n-ai s[ pre\uie=ti iertarea =i ai s[ te reîntorci iar la p[cat. De dragul t[u, Domnul Isus a renun\at pentru câteva clipe la Cer, venind pe p[m`nt ca s[-\i câ=tige libertate pentru suflet. Prive=te încrez[tor la jertfa Lui =i vei g[si iertarea pe care o dore=te sufletul t[u. Mul\i fac planuri bune pentru suflet, dar nu vor s[se consume pentru a le realiza. Dac[vii pe bra\ul

Domnului El va orchestra evenimentele vie\ii tale cum este mai bine pentru sufletul t[u, dar niciodat[nu confunda dorin\ele tale cu viziunea Lui pentru tine. Viziunile fabricate de oameni dau gre=, dar Dumnezeu niciodat[nu d[gre=. Poate e=ti la un pas de ceva sfânt =i divin, dar trebuie s[iei hot[rârea de a-L urma pe Domnul dup[Cuvânt.

O alt[categorie care se încadreaz[în rândul celor ce-L roag[pe Domnul s[plece sunt bisericile care au p[r[sit dreptarul înv[\[turii s[n[toase, adic[Sfânta Scriptur[. Sunt biserici întregi care-L roag[pe Domnul: <Doamne, pleac[de la noi!> Când în adun[ri sunt certuri, partide =i Duhul Sfânt nu mai are voie s[vorbesc[, pentru c[nu este pe program, adunarea }l roag[pe Domnul s[plece. Duhul Sfânt vrea s[conduc[=i s[cârmuiasc[în dragoste, spre unitatea trupului, dar unii oameni aleg s[-=i]ndrepte toat[aten\ia asupra gre=elilor altora =i nu v[d ce a pus Dumnezeu bun în semenii lor. Când biserica nu r[mâne la înv[\[tura Domnului =i î=i croie=te o cale mai larg[, }l roag[pe Dumnezeu s[plece. Când biserica alege un alt standard =i un alt steag ca s[mearg[înaintea lor, în afar[de Dumnezeu, ei }l roag[pe Domnul s[plece. Tr[im zilele când în multe biserici se m[nânc[neghina de parc[ar fi grâu.

Oamenii sunt fl[mânzi s[vad[minuni, pentru c[nu le ajunge s[tr[iasc[prin credin\[, alerg`nd dup[orice li se pare a fi minune =i unii ajung s[alerge chiar dup[paranormal, care]=i are r[d[cinile în ocultism. Sunt gata s[accepte orice lucru care produce senza\ie. Multe mi=c[ri par a avea elemente de spiritualitate, dar ascund =i otrav[. Adev[rul este unul singur =i anume: Domnul Isus Hristos. Bisericile }l roag[pe Domnul Isus s[plece când refuz[simplitatea Evangheliei =i uit[c[numai Isus Hristos este P`inea Vie\ii. Nu toate credin\ele =i religiile duc la via\[=i mântuire, chiar dac[la suprafa\[se pare c[au un înveli= de spiritualitate. Numai Isus Hrisos este Calea, Adev[rul =i Via\a; nimic altceva =i prin nimeni altcineva nu se poate ajunge la mântuire.

Între bisericile evanghelice =i cele charismatice a existat întot-

deauna un m[r al dicordiei cu privire la felul cum lucreaz[ast[zi Duhul Sfânt. Avem nevoie de Cuvântul Scripturii, de studierea Lui, dar =i de puterea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt lucreaz[ast[zi la fel cum a lucrat în ziua de Rusalii, când a fost trimis de Tat[l din Cer nou[, oamenilor. Un b[rbat tân[r, cu numele de Andrei, frecventa o biseric[evanghelic[, dar într-o împrejurare de deosebit har, pe când se ruga acas[, a fost umplut cu Duhul Sfânt =i a început s[vorbeasc[în alte limbi. Aceast[manifestare a Duhului Sfânt a continuat s[se manifeste =i în biserica pe care el o frecventa, la timpul de rug[ciune. B[rbatul a fost rugat de conducerea bisericii s[plece din mijlocul lor, pentru c[ei nu acceptau vorbirea în alte limbi ca pe un dar al Duhului Sfânt. În acest mod ei }l rugau, în mod politicos, pe Duhul Sfânt, care era în acest b[rbat, s[plece dintre ei. Ei }l rugau pe Domnul Isus s[plece dintre ei. <Ei se laud[c[cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl t[g[duiesc, c[ci sunt o scârb[: nesupu=i, =i netrebnici pentru orice fapt[bun[> (Tit 1:16).

Unii pun vârf p[catelor lor prin aceea c[î=i bat joc de manifestarea Duhului Sfânt. Nu omul, ci Dumnezeu dicteaz[cum =i în ce fel lucreaz[Duhul Sfânt în Biserica lui Dumnezeu. S[avem grij[s[nu fim dintre aceia care-L roag[pe Domnul s[plece, =i nici s[nu ne g[sim c[suntem parte dintr-o biseric[care t[g[duie=te puterea Duhului Sfânt, \in`nd doar teorii despre ea. Noi nu trebuie s[ne rug[m niciodat[aceast[rug[ciune ciudat[a lui Petru, dar avem tot dreptul s[fim nemul\umi\i cu noi în=ine. Trebuie s[înl[tur[m pleava, pentru a fi grâu]n hambarul St[pânului. Poate c[te întrebi cum trebuie s[te rogi, dac[rug[ciunea lui Petru este nepotrivit[. La fel ca ucenicii Domnului =i noi am fost înv[\a\i cum s[ne rug[m. Scriptura ne înva\[, spun`ndu-ne s[cerem st[ruitor Duhul Sfânt =i ne va fi dat. Dumnezeu este un Tat[ce d[daruri bune copiilor Lui. El cunoa=te nevoile noastre =i ne d[Duhul Sfânt dac[cerem, pentru c[ne este necesar =i de folos. Cel ce-=i r[stigne=te firea, prin a se separa de tot ce este întinat, prime=te acest Dar minunat al

Duhului Sfânt, care ne armonizeaz[via\a cu voia Lui =i nu numai c[ne înva\[cum s[ne rug[m, dar chiar ne îndeamn[s[ne rug[m. Duhul Sfânt se roag[=i El în noi. Dependen\a noastr[de Dumnezeu trebuie s[includ[toate lucrurile din via\a noastr[.

Ucenicii Domnului a=teptau promisiunea Lui =i se strângeau la rug[ciune de st[ruin\[. <...St[ruiau cu un cuget în rug[ciune =i în cereri...> (Faptele Apostolilor 1:14). Rug[ciunea de st[ruin\[exist[tot mai rar în zilele de ast[zi prin biserici, dar reprezint[modul]n care ucenicii au fost umplu\i cu Duhul Sfânt. Este modul]n care eu =i alte milioane am fost umplu\i cu Duhul Sfânt. Este puterea promis[de Sus, care ne face martori, prin tr[ire =i m[rturisire, în mijlocul unei lumi ce trebuie s[-L întâlneasc[pe Domnul Isus. Rug[ciunea ne afecteaz[atitudinea, care apoi ne dicteaz[ac\iunile. Rug[ciunea ne influen\eaz[felul de tr[ire =i ne ajut[s[ne \inem mintea în supunere =i ascultare de Domnul. Rug[ciunea este timpul când prime=ti binecuvânt[ri din Cer, =i lumin[=i bucurie în suflet. Este timpul când e=ti schimbat, pentru ca voia Domnului s[nu \i se par[o povar[. La st[ruin\[, rug[ciunile împletite cu cânt[ri înfl[c[rate de zidire dureaz[chiar ore. Timpul zboar[când e=ti în prezen\a Duhului Sfânt =i te zide=ti suflete=te, adunând uleiul Duhului Sfânt în candel[.

Ai fost tu la o a=a st[ruin\[în rug[ciune, cum au fost ucenicii în odaia de sus? Nu s-a schimbat nimic în modul cum a lucrat Dumnezeu la Rusalii =i nici nu se va schimba p`n[ ]n ziua R[pirii Bisericii la Cer. Li s-a promis Duhul Sfânt, =i ucenicii au crezut. Au fost uni\i în scop, =i Duhul Sfânt S-a rev[rsat peste ei. Nu erau prejudec[\i =i nici suspiciuni între ei, ci to\i aveau o singur[dorin\[, aceea de a fi umplu\i cu Duhul Sfânt. Erau to\i un cuget, iar rezultatul a fost umplerea vasului lor =i ad[ugarea a trei mii de suflete la num[rul celor ce au crezut în Domnul Isus. Cine vrea puterea Duhului Sfânt trebuie ca în rug[ciune s[nu fie mul\umit cu pu\in =i superficial, pentru c[în urma unui efort slab =i rug[ciunea are un rezultat slab. S-a rev[rsat Duhul Sfânt =i peste tine? A fost paharul t[u plin,]nc`t s[dea peste el? Sunt st[ri în

care po\i s[ajungi atunci când e=ti inundat de Duhul Sfânt. Sunt st[ri de extaz =i adev[rat[fericire, care nu pot fi comparate cu nimic de pe p[mânt. Ajungi]n aceast[stare dac[pe tine te vezi mic, iar pe Domnul }l vezi mare.

Pe m[sur[ce urci treptele harului =i gu=ti ce bun este Domnul te vezi f[r[de merit =i te sim\i tot mai îndatorat =i recunosc[tor Aceluia care este Dumnezeu Adev[rat =i Via\[Ve=nic[. Dumnezeu a hot[rât s[uneasc[din nou oamenii pe p[mânt sub steagul Lui, dar nu într-o anumit[\ar[, cum a fost Israelul odat[, nu ca români, germani sau chinezi, ci s[formeze poporul Lui, care devine o f[ptur[nou[în Isus Hristos, Domnul nostru. }n ace=ti cre=tini Domnul Isus ia chip, iar credin\a =i fapta sunt ca doi gemeni. Aceast[grupare de oameni se nume=te Biserica lui Dumnezeu sau Trupul viu al lui Hristos. Cei ce devin copiii Domnului nu î=i confec\ioneaz[un cre=tinism propriu, pentru c[exist[o singur[Biseric[, care se conduce dup[Scriptur[. Exist[fericire pe p[mânt =i aceasta este în Duhul Sfânt. Prin p[rt[=ie sfânt[, prin închinare în duh =i în adev[r po\i s[gu=ti cu sufletul bun[tatea Domnului.

Nu spune ceea ce a spus Petru din ne=tiin\[în rug[ciunea lui, ci cheam[-L pe Domnul cu mila Lui mai aproape de tine. Cere o credin\[ce nu dispare. Arunc[-te, în smerenie, în bra\ul Domnului =i El te va sp[la cu sânge sfânt, preg[tindu-te pentru slujb[=i Cer. El este Aurarul care cur[\[aurul în cuptor =i îl face mai valoros, înl[turând orice fel de impurit[\i. El te spal[de orice necur[\ie din trecut =i te face folositor; prezen\a Lui ne face tari =i chiar de nebiruit. La cuvântul Domnului Petru a avut succes. +i noi la cuvântul Lui vom avea succes; vom fi primi\i, ierta\i =i vom câ=tiga suflete pentru Dumnezeu. Copiii cer de la p[rin\ii lor anumite lucruri, pentru c[=tiu c[este posibil s[le primeasc[. La fel }i cerem =i noi prin rug[ciune Domnului de la iertare p`n[la puterea de a tr[i curat pentru El, deoarece =tim c[El d[aceste lucruri. Iertarea Lui o primim ca pe un dar, pentru c[niciodat[nu am fi avut cu ce pl[ti. Cu puterea mea nu pot câ=tiga nimic pentru El,

dar la cuvântul Lui voi aduce la timp roada potrivit[. Domnul va face aceast[lucrare, iar noi }l vom l[uda, pentru c[ne cunoa=tem bine sl[biciunile =i succesul din via\a noastr[se datoreaz[prezen\ei Lui]n via\a noastr[. Pe un lucru te po\i baza ast[zi cu siguran\[=i aceasta este dragostea Lui. <...Te iubesc cu o iubire ve=nic[; de aceea î\i p[strez bun[tatea Mea!> (Ieremia 31:3).

Dac[cumva te vezi nepotrivit, cum s-a v[zut Petru, nu fugii de El =i nu sta departe de El. Restul a= dori s[-\i spun[Duhul Sfânt \ie, care e=ti invitat la Hristos; \ie, care te vezi nepotrivit pentru slujb[; \ie, care te-ai îndep[rtat prin neascultare de Acela care este P[rintele Îndur[rii. Dac[ai avea p[cate mai înalte dec`t orice munte, apele potopului harului lui Dumnezeu trece peste ele, dac[vii la El, întocmai cum apele potopului au trecut peste cei mai înal\i mun\i. Îndr[zne=te, c[ci te cheam[! De aceea a murit pentru tine! Râuri de ap[vie vor curge în inima ta! <Cheam[-M[, =i-\i voi r[spunde; =i î\i voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe cari nu le cuno=ti> (Ieremia 33:3).

Amin.

7

TEAMÃ OI FERICIRE

<...Fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu...> Eclesiastul 8:12

Cartea Genesei ne spune chiar de la început ce se întâmpl[când noi, oamenii, vrem s[ne rupem de Dumnezeu =i ac\ion[m împotriva voin\ei Lui. Se pierde starea numit[de noi, oamenii, stare de fericire. Teama =i fericirea sunt dou[cuvinte ce par opuse, dar în voia lui Dumnezeu pot conlocui într-o ambian\[pl[cut[=i folositoare. Exist[o team[=i o fric[a lumii care duce la moarte,]ns[exist[=i o team[sfânt[care este înso\it[de adev[rata fericire de a te sim\i în voia lui Dumnezeu, în siguran\[, într-o lume în care toate se clatin[. În\eleptul Solomon, mai mult ca oricine înaintea lui, =i-a permis s[caute aceast[fericire în lucrurile lumii, dar a fost dezam[git. El a trebuit s[recunoasc[c[tot ce lumea ofer[ca fericire, în afara îng[duin\ei lui Dumnezeu, nu este decât o de=ert[ciune a de=ert[ciunilor. La sfâr=itul vie\ii, dup[toate cercet[rile =i experimentele ce =i le-a îng[duit, a spus c[cel mai important lucru este s[te temi de Dumnezeu =i s[p[ze=ti poruncile Lui.

Omul este într-o continu[c[utare a mirajului fericirii oferit de lume =i nu pu\ini sunt aceia care, atunci când se v[d în=ela\i =i dezam[gi\i de lume =i ofertele ei, î=i pun cap[t zilelor, pierz`ndu-=i pe veci sufletul, coborând în Iad ca =i criminali ai lor în=i=i, pentru c[nu mai au =ansa de a veni la Dumnezeu ca s[-i vindece. În fiecare zi au loc sute de sinucideri, comise de suflete dezam[gite =i lipsite de fericire. Am cunoscut oameni care nu =i-au permis p[catele trupului, fiind foarte morali, dar au apucat

pe c[i r[t[citoare, intr`nd în culte ce r[st[lm[cesc Biblia. Ori de câte ori aveam discu\ii cu un asemenea om, c[uta s[-mi arate cât de fericit este, ap[r`ndu-=i doctrina, chiar dac[i se ar[ta c[nu este biblic[. Apoi, într-o zi, am auzit c[s-a sinucis. Ceea ce el îmi spunea cu atâta convingere nu credea în[untru lui, dar nu dorea s[se schimbe, pentru c[socotea c[a zidit de prea mult timp pe acea temelie, el =i toate rudele lui. Lui]i lipsea adev[rata pace, aduc[toare de fericire, a omului care se teme de Domnul =i î=i c`rmuie=te via\[dup[Cuvântul lui Dumnezeu. Teama lumii =i goana dup[fericirea oferit[de lucrurile neîng[duite de Dumnezeu duce la moarte, pe când frica de Dumnezeu lunge=te zilele omului =i-l face împlinit atunci când î=i atinge menirea dat[de Dumnezeu, adic[de a fi suflet mântuit în slujba lui Dumnezeu.

Omul care se teme de Domnul poate fi fericit în c[snicie, în afaceri =i în a deveni o unealt[în mâna Domnului, dar toate acestea numai prin ascultare de voia lui Dumnezeu, chem`ndu-L ori de c`te ori are de luat o decizie. Nemul\umirea fa\[de trecut, dezam[girea fa\[de prezent =i lipsa de n[dejde pentru viitor,]l face pe omul c[ut[tor de fericire s[dispere. Ace=ti oameni au nevoie disperat[de Isus Hristos, care vindec[sufletul =i trupul. Golul din[utru nostru, menit s[con\in[fericirea cunoa=terii lui Dumnezeu, nu poate fi înlocuit cu o educa\ie aleas[, prin acumulare de averi =i nici cu pl[cerile lumii, care trec ca spuma. Unii caut[refugiul printr-un exces de purtare de grij[a trupului, pentru a avea o condi\ie fizic[excelent[. Mai devreme sau mai târziu ajung =i ace=tia s[fie dezam[gi\i, pentru c[Scriptura ne spune c[deprinderea trupeasc[este de pu\in folos, deoarece acest trup este f[cut ca s[expire. Trupul este asem[nat cu un cort temporar =i cu un vas de lut, care are menirea s[se întoarc[înapoi în \[rân[, de unde a fost luat.

Fericirea este o stare la care omul ajunge atunci când pa=aportul sufletului este vizat =i =tampilat cu Numele Isus, ca St[p`n =i Domn al vie\ii lui. Atunci când meritul sângelui Mielului lui Dumnezeu sunt la u=orii inimii noastre nimicitorul nu poate intra

cu dezn[dejde, pentru a ne determina s[ne temem =i s[disper[m, ci sufletul nostru prive=te încrez[tor spre promisiunile lui Dumnezeu, spre via\a ve=nic[. Aceast[fericire se men\ine =i este un produs al efortului nostru de a face voia lui Dumnezeu, dar cel ce este mântuit caut[s[-i fac[ferici\i =i pe al\ii. Unii oameni sunt de p[rere c[ar fi nepotrivit s[fie judeca\i =i pedepsi\i pentru c[au folosit puterea pe care chiar Dumnezeu le-a dat-o, =i anume aceea de a lua decizii. O astfel de mentalitate a deschis u=a unei scuze pentru p[cat, care face r[ni =i-l separ[pe om de prietenia cu Dumnezeu, sursa adev[ratei fericiri.

Dac[omul î=i permite lucruri neîngâduite ajunge s[fie pedepsit, pentru c[=i-a folosit puterea în mod gre=it. Acest fel de ac\iune se nume=te abuz de putere, care în loc s[strâng[=i s[fac[voia St[pânului risipe=te. Psalmistul David spune: <Binecuv`nteaz[ suflete pe Domnul, =i tot ce este în mine s[ binecuv`nteze Numele Lui Cel Sfânt.> S[=tii c[este posibil ca tot ce este în noi =i tot ce se întâmpl[în via\a noastr[de pribegi s[-L binecuv`nteze pe Dumnezeu. Chiar lucruri cum ar fi sup[rarea trebuie s[aib[nuan\a potrivit[, pentru a duce la poc[in\[. Mânia trebuie s[fie numai împotriva r[ului =i a ceea ce aduce pagub[Împ[r[\iei Lui.

Textul citat vorbe=te despre o team[care trebuie pus[în slujba lui Dumnezeu, pentru a aduce folos =i nu pagub[sufletului. Prin credin\[primim mântuirea, dar frica poate fi în continuare pus[în slujba noastr[pentru Dumnezeu. Exist[un mod gre=it =i p[gubitor de a avea acest sim\ de fric[, dar dac[frica este înnobilat[de Har atunci e ca un str[jer care vegheaz[asupra binelui sufletului nostru. Chiar =i Domnul Isus ne înva\[s[ne temem, dar nu de oameni, ci de Dumnezeu, care poate condamna sufletul la pierzarea ve=nic[. Frica sfânt[, cu respect fa\[de puterea lui Dumnezeu, nu este doar începutul în\elepciunii, ci ni-L face prieten pe Dumnezeu, deoarece prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El. Acest fel de fric[=i groaz[de p[cat aduce folos sufletului, pe când frica distructiv[ruineaz[sufletele, f[cându-i pe mul\i s[le fie fric[c[nu pot fi ierta\i, mântui\i =i p[zi\i de

Dumnezeu. Acest fel de fric[, care produce distrugere spiritual[, este o fric[de oameni, de lucruri, de situa\ii, de viitor =i poate chiar de acela care este vr[jma= al sufletului omului, cu toate c[mul\i îl slujesc, f[cându-i voia. }ns[teama sfânt[de Dumnezeu ne face s[ne ferim de tot ce este r[u =i s[ne lipim tare de bine.

Frica lumii cucere=te inima omului, r[pe=te bucuria vie\ii =i ne opre=te din a lucra pentru Dumnezeu. Teama zilei de mâine =i de necunoscut]i opre=te pe mul\i s[se investeasc[, cu toate resursele ce le au la îndemn[=i cu tot ce sunt, pentru Dumnezeu. Acest fel de team[trebuie izgonit[, pentru c[}l fur[pe Dumnezeu de roada pe care o merit[=i o a=teapt[de la noi. Cine prime=te frica lumii este furat de mierea slujirii lui Dumnezeu, iar atunci omul nu vede decât asprime, povar[=i cruce. Teama]l determin[pe credincios s[nu-L m[rturiseasc[pe Dumnezeu, iar pe al\ii îi opre=te din a-L l[uda a=a cum merit[. Teama reu=e=te s[-i opreasc[pe unii s[ridice mâinile în sus sau s[spun[un Amin, adic[a=a este, în timpul rostirii Cuvântului lui Dumnezeu. Teama de oameni sufoc[sufletul omului =i devin din robi ai lui Hristos robi ai oamenilor, de care se tem. O lozinc[ce se folose=te]n armat[spune: <Fii tot ce po\i s[fii!> Teama de Domnul aduce umilin\[. Sf`nta Scriptur[ne spune c[Dumnezeu este un Dumnezeu de temut, care nu-l las[pe cel r[u nepedepsit.

Frica lumii are o fa\[hidoas[, îi place întunericul =i are puterea de a paraliza activitatea credinciosului. Dup[înviere, Domnul Isus a spus ucenicilor: <Nu v[teme\i!> Ca =i credincio=i nu avem decât o singur[fric[=i aceasta este de p[cat, de care trebuie s[ne ferim. Frica cea bun[este cauzat[de o con=tiin\[trezit[, atunci când omul se umile=te înaintea lui Dumnezeu prin poc[in\[, cer`ndu-I iertare. P[catul]l amor\e=te pe cel p[c[tos, care nu prea simte fric[de p[cat =i vede p[catul ca pe un lucru mic. De aceea po\i s[vezi mul\i tineri foarte îndr[zne\i cu p[catul =i chiar se laud[cum =tiu p[c[tui, deoarece sunt amor\i\i =i nu-i simt otrava. Omul când aude Evanghelia iese din aceast[amor\ire, începe`nd s[vad[p[catul ca p[cat =i penalit[\ile c[lc[rii Legii lui Dumnezeu. Duhul

Sfânt îng[duie ca p[c[tosul trezit din înghe\ul p[catului s[simt[realitatea faptului c[Dumnezeu este mânios pe p[catul lui =i îi d[=ansa de a c[uta sc[pare de sub pedeapsa pe care simte c[o merit[. Ochii înce\o=a\i încep s[întrez[reasc[o pedeaps[din parte unui Dumnezeu provocat la r[zboi, din cauza neascult[rii. Dumnezeu folose=te diferite mijloace pentru a-l trezi pe om s[vad[realitatea viitorului, înainte de a fi prea târziu. Când p[c[tosul se treze=te vede un mare gol =i un mare întuneric în el, astfel]nc`t sufletul doritor de libertate cere =i prime=te mântuirea, sc[pând astfel de pedeaps[=i de frica pe care aceasta o aduce cu sine.

Atunci când ochii inimii sunt deschi=i omul începe s[vad[c[este doar la un pas de fericire, adic[prin a se preda cu toat[fiin\a Domnului Isus. Fericirea adev[rat[, spune textul citat, const[într-o fric[de Dumnezeu. Aceast[fric[bun[este trezit[de Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare c[l[tor spre Canaanul cel Ceresc î=i începe drumul aici,]n lacrimile poc[in\ei care spal[geamul sufletului pentru a vedea bine realitatea. Dumnezeu înl[tur[vina p[catului prin sângele scump al Domnului Isus, iar cugetul devine liber. Domnul Isus a murit pentru p[c[to=i, deoarece noi niciodat[nu ne-am fi putut salva singuri din starea de dec[dere spiritual[. Dumnezeu Tat[l a pedepsit crunt p[catul, în trupul Domnului Isus, =i acela care prime=te aceast[jertf[de înlocuire nu mai este pedepsit pentru p[cat, deoarece Dumnezeu este drept =i nu pedepse=te acela=i p[cat de dou[ori.

Dac[ai venit la Domnul Isus ca p[c[tos =i L-ai primit ca Domn =i Mântuitor alung[teama, nelini=tea, nesiguran\a c[e=ti mântuit =i încrede-te în promisiunile Lui. Bucur[-te de adev[rata fericire de a fi iertat, fericire care este pentru aceia care se tem de Domnul, care ne-a spus c[nu ne va l[sa cu nici un chip. Dac[ai ajuns]n acest stadiu spune-I Domnului c[}l iube=ti, iar lumina Lui va lumina nu numai fiecare col\ al inimii tale dar =i drumul t[u în viitor. Din acest punct teama lumii dispare =i singura team[ce r[mâne este aceea ca nu cumva s[aducem vreo întristare Aceluia care ne-a iertat =i mântuit. Atunci apare o sil[=i o team[

fa\[de p[cat, care este o team[sfânt[, astfel]nc`t ne cercet[m zilnic, ca nu cumva s[ iubim ceva mai mult dec`t pe Domnul. Aceast[team[sfânt[ne face roditori =i folositori]n via Domnului. Ea ne face s[spunem: <Eu sunt a Iubitului meu =i El este al meu.>

Mai exist[o team[pentru cei încep[tori pe calea Domnului =i aceasta este teama de lucrurile =i manifest[rile divine pe care Dumnezeu alege s[le fac[parte din experien\a noastr[pe p[mânt. Unii ajung s[spun[ca Iacov la Betel: <O, cât de înfrico=[tor este locul acesta!> Unora le este team[de experien\a prezen\ei Duhului Sfânt pentru c[nu o înteleg, dar în ascultare de Scriptur[suntem chema\i s[credem c[Dumnezeu d[daruri bune copiilor Lui. La rug[ciune trupul simte cercetarea =i fiorul Duhului Sfânt =i unora le este team[de aceasta. Omul accept[realitatea faptului c[curentul electric curenteaz[=i scutur[, dar când este vorba de atingerea ginga=[a Duhului le este fric[. Duhul Sfânt vine cu o bucurie a=a de mare, aproape c[nu o po\i cuprinde, dar este punctul maxim de fericire pe care-l poate sim\i un p[mântean, atunci când în pace cu Dumnezeu se simte cercetat de Duhul Sfânt.

Scriptura ne spune s[nu ne îmb[t[m c[ci aceasta este o destr[b[lare, ci dimpotriv[s[fim plini de Duh. Nu suntem doar informa\i s[nu ne îmb[t[m, ci ni se porunce=te. Mul\i cre=tini accept[c[este o porunc[<s[nu ne îmb[t[m>, dar când privesc la a doua parte a versetului care spune s[fim plini de Duh, nu o mai privesc ca pe o porunc[. Cu aceea=i t[rie este rostit[=i porunca de a fi plini de Duh, care este o stare de fericire când paharul nostru este plin de d[peste el. Când suntem plini de Duh, cel r[u nu are ce s[ne ofere. Vr[jma=ul sufletului nostru ofer[=i el fericire, dar este fals[, în=el[toare =i duce la moarte. Pe piatra de mormânt a unei femei scria: <A murit dorind lucruri.> Lâng[ea se afla piatra so\ului ei, pe care scria: <A murit încercând s[i le dea.> Fericirea lumii, pe nedrept numite astfel, nu satisface, ci las[sufletul tot gol =i nemul\umit pentru c[întotdeauna vrea mai mult.

Unii oameni î=i caut[fericirea în rela\ii nepermise de Biblie, locuind unul cu altul nelegitim, pentru c[este potrivit chipului veacului în care tr[im promovarea libertismului ca fiind dragoste. Ei î=i dezvinov[\esc purtarea spunând c[se iubesc =i au sim\uri unul pentru altul. Dar aceste sim\uri trec =i se schimb[dup[ce Satana îi în=eal[=i nu trece mult p`n[ c`nd cei doi nu se mai suport[=i nu mai pot sta]n aceea=i înc[pere unul cu altul. Nu s-a zidit bine =i focul paielor dragostei lor s-a stins repede, r[m`n`nd f[r[fericire =i cu sufletul p[tat. Fericirea în c[snicie este o realitate în vie\ile acelora care }l pun mai întâi pe Dumnezeu în via\a lor =i }l includ în luarea deciziile lor,]njug`ndu-se la un jug potrivit la timpul potrivit. Când amândoi privesc spre Hristos, în care nu este dezam[gire, fericirea r[mâne =i teama de viitor dispare.

Sunt oameni numi\i cre=tini care spun c[trebuie s[ne adapt[m timpului =i locului unde tr[im, dar Biblia ne spune s[nu ne potrivim chipului veacului acestuia. Cine se face ca lumea va câ=tiga lumea. Atunci dispare bucuria mântuirii, urmeaz[orbirea spiritual[=i apoi un cortegiu de pagube pentru Dumnezeu, fiindc[cei nemântui\i nu mai vin la mântuire, deoarece spun c[a=a zisul credincios nu este cu nimic mai bun dec`t ei. Suntem chema\i la a fi sare =i a da gust lumii. Suntem chema\i la a lumina în locul unde Dumnezeu ne-a pus, pentru ca =i al\ii s[ vin[ la fericirea care se g[se=te prin împ[carea cu Dumnezeu. De la îmbr[c[minte p`n[la vorba =i fapta ce o facem comunic[m lumii c[suntem sau nu ai Domnului. Noi trebuie s[dovedim c[suntem ferici\i =i tr[im cu team[de Dumnezeu, nu cu o team[c[nu vom fi accepta\i de societatea în care tr[im.

Fr[mântarea lumii aduce o fric[=i o nesiguran\[,]ns[credincio=ii sunt chema\i s[prezinte ceea ce poate face Dumnezeu cu un suflet în care Hristos ia chip. Sunt pr[v[lii care d[pe gratis s[gu=ti anumite feluri de mânc[ruri, pentru ca apoi dac[î\i place produsul s[-l cumperi. Diavolul ofer[exemplare pe gratis =i chiar provoac[cu produsele lui, îmbiind omul la fericirea lumii prin reclame provoc[toare, de \ig[ri, pornografie =i b[utur[, =tiind c[

omul cel vechi, care trebuie s[fie r[stignit, este interesat de aceste lucruri p[c[toase. O femeie sau o tân[r[care se îmbrac[provoc[tor este o unealt[în mâna vr[jma=ului, pentru c[face reclam[=i îmbie tinerii la a pofti trupul lor, chiar dac[numai în gândul lor. Vr[jma=ul te întreab[dac[nu vrei produsul lui, care s[te fac[fericit, =tiind c[omul vechi a plecat de la aceste lucruri,]ns[nu =tie cât de tare este omul cel nou. Din aceast[cauz[el încearc[din când în când s[ofere omului produsele lui, care spun c[-l fac fericit pe om cu scopul de a-i curma via\a sufletului ca un la\ ce curm[via\a unei p[s[ri prostu\e, care vrea s[ia semin\ele puse în capcan[. Alegerile pe care le facem au întotdeauna consecin\e. Dac[nu st[m aproape de Domnul fericirea noastr[scade, =i apoi o c[ut[m în alte locuri.

Balaam i-a spus lui Balac c[nu poate s[-l biruiasc[pe Israel din punct de vedere militar, dar l-a înv[\at cum s[-l biruiasc[prin mirajul fericirii p[c[toase, invitându-i pe b[rba\ii Israeli\i la destr[b[lare. Dou[zeci =i patru de mii au c[zut în Israel fiindc[au c[utat fericirea în p[cat. Deoarece nu au avut fric[de Domnul, mânia Lui nu s-a potolit p`n[ce Fineas nu a pironit o asemenea pereche destr[b[lat[cu suli\a, f[când astfel ca mânia lui Dumnezeu s[se potoleasc[. Unii cred c[harul lui Dumnezeu este ca o vopsea ce acoper[p[catul,]ns[dac[vopse=ti peste rugin[în curând apare rugina p[catelor care nu sunt scoase din via\a noastr[. Dumnezeu nu se las[batjocorit, iar omul ceea ce seam[n[aceea va secera, ne spune Scriptura. Harul lui Dumnezeu, care s-a ar[tat =i ne cheam[la adev[rata fericire, acoper[numai p[catul pe care nu îl iube=ti =i de care te c[ie=ti. Harul acoper[p[catul de care î\i pare r[u =i î\i îndreapt[ochii spre Golgota, ca s[vezi pre\ul mare cu care a fost dobândit[iertarea ta. Fericirea const[într-o închinare în duh =i în adev[r. Este punctul]n care ne deosebim de a=a zisele religii care au doar ceremonii =i tradi\ii, f[r[ca duhul s[simt[clocotul de fericire a puterii Duhului Sfânt.

Când Domnul Isus a fost ispitit de diavolul, acesta I-a cerut s[I se]nchine. Domnul Isus l-a biruit, dar mul\i oameni nu trec acest

examen. Numai Dumnezeu merit[închinarea noastr[, dar mul\i prin vorbe =i fapte se închin[celui r[u =i atunci dispare fericirea. Satan =tie c[în Cer s-a creat un loc vacant, pentru c[el era unul care-L prosl[vea pe Dumnezeu =i nu vrea ca omul s[ajung[permanent în acea pozi\ie în Cer, ca s[-L prosl[veasc[pe Dumnezeu. Ori de câte ori noi prosl[vim Numele Domnului în rug[ciune =i cântare, Dumnezeu în mod indirect îi spune vr[jma=ului nostru c[el obi=nuia s[aib[aceast[slujb[. Dumnezeu se coboar[la noi în mijlocul laudelor, iar aceast[coborâre a Lui aduce cu sine fericirea, atunci când sim\i Duhul Domnului. Rug[ciunea în duh =i adev[r alung[teama =i aduce o stare de fericire, la fel cum doi îndr[gosti\i care vorbesc la telefon nu se pot desp[r\i. Au întotdeauna ceva de spus =i sunt ferici\i c[-=i pot auzi glasul unul altuia. A=a este =i credinciosul cu Domnul Isus. Este fericit s[umble cu El ca Enoh, este fericit s[vorbeasc[cu El ca cei doi spre Emaus =i s[lucreze pentru El ca ucenici, vestind =i altora mântuirea.

Marele preot intra o dat[pe an în locul Preasfânt =i turna s`nge peste capacul isp[=irii, adic[peste capacul chivotului. Prin acest lucru acoperea temporar ceea ce reprezenta p[catul Israelului. În interiorul chivotului erau tablele legii pe care ei nu le-au putut \ine. }n chivot era =i omerul cu man[, despre care au spus c[s-au s[turat =i scârbit de ea. Tot în chivot era =i toiagul lui Aaron, care reprezenta conducerea pe care Dumnezeu a rânduit-o =i împotriva c[reia Israelul s-a r[zvr[tit, vrând un alt conduc[tor decât acela pe care Dumnezeu li-l d[duse. Acel sânge turnat peste capacul isp[=irii prevestea sângele Mielului lui Dumnezeu care a acoperit =i =ters p[catul nostru, al tuturor p[c[to=ilor, restaur`ndu-ne la starea de pace =i fericire cu Dumnezeu. }n starea în care suntem sfin\i\i de sângele Mielului El ne nume=te fra\ii lui. <C[ci Cel ce sfin\e=te =i cei ce sunt sfin\i\i, sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este ru=ine s[-i numeasc[«fra\i»> (Evrei 2:11). În Domnul Isus suntem fra\i =i surori, pentru c[Domnul a început acest lucru când dup[înviere a spus: <Du-te la fra\ii Mei!> A fi aproape de Împ[r[\ia lui Dumnezeu =i aproape cre=tin nu este îndeajuns,

deoarece aceste eforturi slabe =i neterminate nu înseamn[decât c[cineva este aproape mântuit. <Mul\i zic: «Cine ne va ar[ta fericirea?» Eu îns[zic: «F[s[r[sar[peste noi lumina fe\ei Tale, Doamne!»> (Psalmul 4:6). Adev[rata fericire vine de la Domnul, când face s[lumineze peste noi fa\a Lui. <Domnul ne va da fericirea> (Psalmul 85:12).

Dac[cumva e=ti un suflet care nu te-ai împ[cat cu F[c[torul t[u p`n[ în aceast[ clip[, prime=te ast[zi oferta de Mil[ =i pred[-te Domnului. Pleac[-\i genunchii, chiar singur dac[ e=ti, =i spune: <Doamne, sunt un p[c[tos, cred c[ ai murit pentru mine. Iart[-m[ =i Te voi sluji toat[ via\a mea.> El are o hain[ alb[ pentru tine. El are p`inea vie\ii =i apa vie\ii, oferindu-\i-le în dar =i f[r[plat[. El î\i unge r[nile f[cute de p[cat =i de oameni. El pl[te=te toat[datoria p[catului t[u, pe care îl cuno=ti =i pe care nu]l cuno=ti. Î\i d[dreptul, cum mi-a dat mie =i la alte milioane de suflete, s[tr[ie=ti f[r[frica zilei de mâine, ci cu o cântare de laud[pentru Marele Împ[rat. Adev[rata fericire este: s[fii mântuit =i s[-\i pui via\a în slujba lui Dumnezeu. Aceast[ofert[de împ[care are o dat[de expirare, pe care noi, oamenii, nu o cuno=tem. <...O parte din Israel a c[zut într-o împietrire, care va \inea p`n[va intra num[rul deplin al neamurilor> (Romani 11:25).

Pân[nu ne surprinde moartea sau nu are loc R[pirea Bisericii este absolut important s[iei o decizie de predare a vie\ii tale Domnului Isus. Pentru acela care-L prime=te pe Domnul Isus fericirea abia acum începe. Cine refuz[oferta harului necazul abia începe, pentru c[urmeaz[moartea, judecata =i condamnarea. Pe cel ce prime=te oferta de împ[care prin jertfa Domnului Isus]l a=teapt[o fericit[=i binecuvântat[întâlnire cu Mirele nostru, Domnul Isus Hristos, la un osp[\ numit Nunta Mielului. Cine-L prime=te pe Domnul face parte din trupul lui Hristos, Biserica lui Dumnezeu =i din poporul veacului viitor, care va exista ve=nic]mpreun[cu Dumnezeu. Fericirea este pentru cei ce se tem de Domnul! Vino la El dac[vrei s[tr[ie=ti în fericire ve=nic[!

Amin.

8

STRÂNGEREA SNOPULUI

<Vei intra în mormânt la b[trâne\e, ca snopul strâns la vremea lui.> Iov 5:26

Moartea este acea experien\[pe care apostolul Pavel o nume=te un câ=tig, pentru c[clipa plec[rii înseamn[sfâr=itul luptei =i începutul odihnei împreun[cu St[pânul c[ruia i-ai slujit cu credincio=ie. <C[ci pentru mine a tr[i este Hristos =i a muri este un câ=tig> (Filipeni 1:21). Pentru a putea privi aceast[plecare în ve=nicii ca un câ=tig trebuie s[pleci într-o stare potrivit[cu a=tept[rile lui Dumnezeu cu privire la noi. Apostolul =tia c[îl a=teapt[ceva mult mai bun decât i-ar putea oferi aceast[via\[. <Din pricina n[dejdii care v[a=teapt[în ceruri =i despre care a\i auzit mai înainte în cuvântul adev[rului Evangheliei> (Coloseni 1:5).

Din studiul c[r\ii lui Iov afl[m c[prietenii lui nu erau întotdeauna cei mai corec\i în afirma\ii, pentru c[de multe ori au vorbit din punct de vedere al opiniile lor, care erau neinspirate de Sus, =i aceasta i-a f[cut ni=te m`ng`ietori foarte slabi pentru Iov. Printre cuvintele lor de acuzare =i ne]ncredere fa\[de Iov apar totu=i sclipiri de lumin[=i în\elepciune de la Dumnezeu, a=a cum este textul citat la început. Este datoria noastr[ca în lumina ce o primim de Sus s[deosebim ceea ce este bun =i folositor de ceea ce este doar p[rerea omului. Faptul c[nu toate afirma\iile prietenilor lui Iov se dovedesc a fi folositoare nou[se datoreaz[faptului c[ei nu au fost expu=i la toat[lumin[de Sus, a=a cum credincio=ii de ast[zi pot primi cârmuirea Duhului în tot adev[rul. Ei nu au avut o Scriptur[, ca =i noi, prin care s[-L cunoasc[mai

bine pe Dumnezeu =i felul în care lucreaz[atunci c`nd]i încearc[pe oameni. Ei nu au primit o umplere cu Duhul Sfânt a=a cum Dumnezeu promite credincio=ilor din zilele de ast[zi.

Textul citat ne prezint[cuvintele lui Elifaz din Teman, =i dac[citim tot capitolul vom vedea c[de data aceasta cuvintele lui au o origine divin[. <El prinde pe cei în\elep\i în viclenia lor...> (Iov 5:13). Aceste cuvinte sunt inspirate pentru c[=i apostolul Pavel le folose=te ca fiind din Scriptur[. <...De aceea este scris: «El prinde pe cei în\elep\i în viclenia lor»> (1 Corinteni 3:19). Apostolul Pavel dovede=te autenticitatea acestor cuvinte folosite de Elifaz, prin care ar[ta felul oamenilor în rela\ia lor cu Dumnezeu. Elifaz vorbe=te despre sfâr=itul vie\ii =i îl aseam[n[cu strângerea unui snop, la vremea lui. Este o compara\ie frumoas[, prin care credinciosul ajuns la sfâr=itul aleg[rii este comparat cu grâul copt, care este valoros =i are ca destina\ie hambarul Stâp`nului. Pentru a se ajunge]n acest punct a fost depus[mult[munc[. P[mântul a fost arat, s-a sem[nat s[mân\a cea bun[, iar apoi a venit ploaia binecuvântat[care a sfârâmat bulg[rii. Pe urm[Soarele Drept[\ii cu c[ldura Lui a luminat =i înc[lzit p[mântul, f[când s[creasc[rodul binecuvântat.

Am cunoscut o persoan[, din familia mea, care cu mult timp în urm[}l c[uta pe Dumnezeu, pentru c[dorea s[fie sigur[c[este mântuit[. În acele vremuri de c[utare ea credea c[a fi credincios lui Dumnezeu înseamn[s[cununi, s[botezi =i restul fac oamenii care se pretindeau c[sunt oamenii lui Dumnezeu. Aceste lucruri nu i-au dat pace sufletului =i ceva o f[cea s[-L caute pe Dumnezeu, într-un fel diferit de felul lumii. Într-o seara mi-a spus c[s-a rugat lui Dumnezeu =i pur =i simplu L-a întrebat dac[calea ei de a cununa tineri =i a boteza copii era adev[rat[cale spre mântuire sau dac[exist[o alt[cale, Dumnezeu s[i-o arate. În acele clipe a auzit un glas puternic care i-a spus: <Mai ai pu\in =i termini cu Satan!> Speriat[de interven\ia divin[nu =tia ce s[fac[, deoarece a în\eles c[nu se afl[pe o cale bun[. Dumnezeu în zilele urm[toare i-a scos în cale oameni potrivi\i, care au îndreptat-o

spre o casa de rug[ciune, unde era vestit[o Evanghelie întreag[a credin\ei în Domnul Isus Hristos. Ajuns[acolo, cu timpul, a]ncheiat leg[mânt cu Domnul prin botezul în ap[, =i apoi a primit umplerea cu Duhul Sfânt =i darurile duhovnice=ti. A devenit grâu, dar a fost un proces pus în mi=care de mâna bun[a lui Dumnezeu, care a dus la bun sfâr=it lucrarea pe care a început-o în via\a ei. Dumnezeu a vegheat ca înghe\ul s[nu strice =i seceta s[nu usuce. Dumnezeu a f[cut s[creasc[spicul, s[dea boabe =i a avut grij[s[r[mân[p`n[la coacere.

Anii pe care îi tr[im dup[ce L-am primit pe Domnul Isus ca Domn în via\a noastr[sunt ani de prelucrare. Trecem prin diferite încerc[ri care ne înva\[s[depindem de Dumnezeu, dovedindu-ne dragostea fa\[de El. Suntem expu=i]n cuptoare ca s[ne coacem =i s[fim potrivi\i pentru hambarul Cerului. |elul nostru nu este s[cl[dim pe p[mânt situa\ii materiale de care s[nu ne mai putem desp[r\i, ci scopul este s[devenim tot mai mult ca Stâpânul noastru =i s[aducem folos Împ[r[\iei Sale. Apoi la vremea lui, snopul nostru va fi strâns spre bucuria Stâp`nului, dar =i a noastr[. Recoltarea grâului este o priveli=te frumoas[, dar nimic nu este mai frumos ca =i un suflet care trece din aceast[via\[cu cununa de biruitor pe cap. Este vorba de un suflet care a acceptat c[a p[c[tuit, dar prin poc[in\[a ajuns mântuit, apoi a rodit =i este luat la Cer.

Secera secer[mii de vie\i în fiecare zi, dar vine =i rândul nostru s[fim t[ia\i de aici, unde se pare c[ne-am înr[d[cinat a=a de bine =i s[fim str[muta\i în hambarul Cerului. E=ti tu gata s[fii t[iat? La vremea seceri=ului este t[iat grâul, dar este t[iat[=i neghina. Neghina, spune Domnul Isus, va fi ars[în foc, pe când grâul va fi pus în hambar. At`t cei poc[i\i c`t =i cei care]i batjocoresc pe poc[i\i urmeaz[s[fie t[ia\i din aceast[via\[, dar au destine diferite. Hambarul este gata, dar =i focul este gata. Unde ai fi dus tu dac[ast[zi \i s-ar t[ia via\a pe care Dumnezeu în bun[tatea Lui \i-a prelungit-o p`n[în aceast[zi? Moartea credinciosului este scump[înaintea Domnului, pentru c[înseamn[

succes nu numai pentru cel credincios, dar =i pentru El.

Moartea credinciosului înseamn[c[înc[un suflet a valorificat suferin\ele =i moartea Domnului Isus la Calvar =i prin aceast[jertf[a fost sc[pat de pedeapsa ve=nic[. Dumnezeu a investit mult în noi, prin aceea c[a pus s[mân\a Cuvântului în noi =i a vegheat asupra noastr[, cum o mam[vegheaz[asupra copilului ei. Ne-a p[zit de insectele v[t[m[toare care nu cru\[grânele =i a alungat stolurile de duhuri ca pe ni=te p[s[ri, pentru a nu ne strica. Vine apoi vremea când snopul este strâns =i dus în casa St[p`nului. Trebuie s[ în\elegem c[ acest lucru este inevitabil: <Vei intra în mormânt.> Aceasta este hot[rârea Lui =i este una dreapt[, pentru c[ nu cru\[ pe nimeni. <… oamenilor le este rânduit s[ moar[ o singur[ dat[, iar dup[ aceea vine judecata> (Evrei 9:27). Este rânduiala Stâp`nului, c[ruia nu I se poate împotrivi nimeni.

Oricâ\i bani ai avea, oricât[influen\[ai avea între oameni sau oricât de bine \i-ai men\ine acest trup este sigur c[ ]ntr-o zi vei intra în mormânt. Urechile sunt obi=nuite s[aud[aceasta =i ochii sunt obi=nui\i s[vad[acest lucru ori de câte ori conducem pe ultimul drum pe cineva, dar inima de multe ori refuz[s[cread[=i s[ia în serios acest lucru. Se întâmpl[s[cunoa=tem pe cineva bolnav care pleac[în ve=nicii =i totu=i plecarea s[fie un =oc. Plecarea celor dragi dintre noi ne predic[mai bine dec`t orice predicator. Omului îi place s[uite astfel de momente, \inându-se ocupat cu alte lucruri, dar negre=it fiec[ruia îi vine timpul s[fie secerat de pe acest p[mânt. Este inevitabil[moartea,]ns[avem n[dejdea c[prin aceast[u=[a mor\ii intr[m în adev[rata via\[, care nu are sfâr=it, dac[suntem grâu =i nu neghin[.

Domnul Isus ne-a spus c[cine crede în El chiar dac[va muri va tr[i, =i noi }l credem pe cuvânt. Singurii care scap[de moarte sunt aceia care vor fi vii]n momentul R[pirii bisericii la Cer. Deoarece nimeni nu =tie când va avea loc acel eveniment nu po\i conta pe El c[te va sc[pa de moarte. Scriptura ne spune c[murim, =i murim pentru c[s-a p[c[tuit în Eden. Dac[nu era Adam era altcineva. Pentru cel ce este grâu strângerea snopului

este un eveniment fericit. Moartea pentru cei ce mor în Domnul înseamn[odihn[=i r[spl[tire. O cântare veche spune: <Când lupta e gata,/ Vom purta cununa,/ Cununa de-nvingere.> Plecarea înseamn[c[ne-am completat destinul =i am ajuns la destina\ie, unde primim cununa de învingere. Paguba =i chiar tragedia are loc atunci când moartea se strecoar[ca o lumin[cenu=ie, ca o persoan[ostil[, neiert[toare =i taie din via\[suflete neîmp[cate cu Dumnezeu, care au amânat sau au refuzat oferta harului îndur[rii Sale. Cei ce sunt condamna\i la închisoare pe via\[au ca limit[a timpului de încarcerare durata vie\ii lor,]ns[cei ce mor nemântui\i vor fi ve=nic desp[r\i\i de Dumenzeu =i de orice mâng`iere.

Dac[te preg[te=ti, =i adev[rul este c[po\i s[te preg[te=ti, pentru clipa plec[rii în ve=nicie po\i privi plecarea la cele ve=nice cu ochi senini. O dat[împ[cat cu Dumnezeu prive=ti via\a cu al\i ochi =i tr[ie=ti lini=tit, cu gândul c[într-o zi Stâp`nul te va chema acas[. Dumnezeu nu promite o c[l[torie confortabil[în via\[dac[vii la El, dar promite c[va fi cu noi, ca s[putem ajunge cu bine la destina\ie. Vechii latini numeau locurile de popas, adic[hanurile, <cimitrium.> Influen\[cre=tin[, care d[omului n[dejdea învierii, a f[cut ca denumirea de cimitir, adic[loc de odihn[, s[fie folosit =i în zilele de ast[zi. To\i cei mântui\i au avut o zi a deciziei lor pentru Dumnezeu înainte de a ajunge]n cimitir, =i nu a fost ceea ce unii numesc noroc. Au fost oamenii care au primit =i acceptat planul de mântuire a lui Dumnezeu. Avantajul acestui plan const[ ]n aceea c[Dumnezeu a acceptat ca cel nevinovat s[pl[teasc[pentru cel vinovat. <Cel ce va birui, va fi îmbr[cat astfel în haine albe...> (Apocalipsa 3:5).

Plecarea sau strângerea snopului, cum o nume=te textul citat, este ceva acceptabil pentru cel ce este credincios Domnului. Pe m[sur[ce-\i cre=te credin\a =i-\i dezvol\i prietenia cu St[pânul ajungi]n stadiul la care s[-\i fie dor de El =i de \ara Lui. O cântare scris[de un suflet care dorea \ara de Sus spune: <Mi-e dor de tot ce am acolo,/ |inut de-argint =i de cle=tar,/ O, las[-m[s[-\i trec odat[,/ Doritul, dragul t[u hotar.> Este o plecare la odihna lui

Dumnezeu =i este numit[de Scriptur[a fi <o intrare>, spre deosebire de bogatul nemilostiv c[ruia <i s-a cerut> pe nea=teptate în-tr-o noapte sufletul.

Pentru a ilustra aceast[plecare în ve=nicii a= dori s[m[folosesc de o pild[, a=a cum =i Stâp`nul meu a f[cut adesea. Doi oameni locuiau într-o cas[, =i pilda spune c[moartea a venit s[le spun[într-un vis o vorb[fiec[ruia din ei, în mod separat. Le-a spus: <Am o vorb[pentru tine: O s[mori!> Unul dintre cei doi oameni s-a sculat =i s-a pus pe plâns. Apoi a început s[umble pe la doctori, spun`ndu-le c[le d[toat[averea numai s[fac[ceva pentru el s[nu moar[. Doctorii i-au luat averea, dar s[n[tatea nu au putut s[i-o redea. Moartea l-a mai avertizat =i i-a spus: <Cred c[=tii =i î\i aduci aminte de câte ori \i-am spus c[ai s[mori! Este legea Celui Prea]nalt, a=a c[termin[cu plânsul, fiindc[nu ajut[la nimic.> Apoi l-a secerat, =i sufletul a trecut pragul în ve=nicie.

Moartea nes[tul[a mers =i la cel[lalt om =i i-a spus: <Am venit s[te previn din nou c[vei pleca de pe p[mânt.> Omul i-a spus cu zâmbetul pe buze: <O, moarte! Te cunosc! Te-am v[zut de multe ori. Tu e=ti sluga St[pânului meu. Ai venit trimis[de St[p`n, dar s[-i spui c[ sunt gata. O, abia a=tept s[-L v[d pe St[p`n. I-am dat tot ce am avut pe acest p[mânt =i nu m[leag[nimic de el. Am pus totul în mâna Lui.> Moartea i-a spus: <Tu nu e=ti ca ceilal\i! Tu nu m[alungi =i nici m[car nu m[ur[=ti? Au trecut mul\i ani de când speriu fiii oamenilor, dar pe tine nu te pot?> Omul i-a spus: <Plec când vrei!> Moartea i-a atins pulsul, iar credinciosul s-a trezit în duhul desprins de p[mânt =i f[r[nici o durere în trup, într-o pace deplin[. Îngerii minuna\i ai Stâp`nului au venit s[-l duc[acas[.

În povestirea descris[, moartea a fost o persoan[c[ruia omul nu i s-a împotrivit. În acele momente nu sunt ipocri\i. Dac[cineva a purtat o masc[, în clipele acelea o d[jos. Credin\a în Dumnezeu vede invizibilul, crede incredibilul =i prime=te ca r[splat[imposibilul. Adev[rata credin\[crede ceea ce spune Dumnezeu în Sfânta Scriptur[, nu ceea ce spun oamenii care se cred în\elep\i sau care sunt numi\i de al\i oameni ca fiind în\elep\i.

Pentru omul de rând nu numai c[este greu s[priveasc[spre moarte cu lini=te =i pace sufleteasc[, ci este =i imposibil. De cele mai multe ori atunci când omul prime=te vestea c[va muri prima dat[refuz[s[cread[. Apoi se sup[r[=i spune de ce chiar eu? Pe urm[încearc[s[fac[târg cu Dumnezeu =i când vede c[nu merge, de multe ori urmeaz[o stare de depresie. P`n[ la urm[ apare starea de acceptare, fiindc[ o putere mai mare a luat decizia =i nimeni nu o poate schimba. Domnul Isus în Ghetsimani S-a rugat c[ dac[ este cu putin\[ s[ fie îndep[rtat paharul, dar acest lucru nu s-a ]nt`mplat, pentru c[Tat[l, care este Dumnezeu, a hot[rât s[-L zdrobeasc[prin moarte de cruce, pentru a putea pl[ti datoria p[catului întregii lumi.

Trebuie s[înv[\[m s[spunem =i noi ca voia Lui =i nu voia noastr[s[fie f[cut[în via\a noastr[, deoarece am fost crea\i de El, pentru El =i nu invers. Omul nu poate fi gata pentru acea clip[a plec[rii numai dac[s-a împ[cat cu Dumnezeu Tat[l, prin meritul jertfei Domnului Isus. Fiecare zi =i fiecare ceas ne apropie de clipa plec[rii. Cel ce este grâu spune ca apostolul Pavel, care sim\ea clipa plec[rii lui aproape: <M-am luptat lupta cea bun[, mi-am sfâr=it alergarea. De acum m[a=teapt[cununa.> Credinciosul care este strâns ca un snop la vremea lui nu are nimic de pierdut prin moarte. Mul\i dintre noi avem dincolo prieteni =i pe unii care ne-au fost foarte dragi aici pe p[mânt, de care ne-am desp[r\it cu greu. <În casa Tat[lui sunt multe loca=uri>, ne-a spus Domnul Isus =i ele sunt gata, dar oare sfin\ii sunt gata?

Povestea Cenu=[resei ne spune despre o fat[care avea s[devin[so\ia prin\ului, dar numai dac[i se potrivea pantoful de cristal. Oricare fat[ar fi putut spune c[este papucul ei, dar numai unei fete i s-a potrivit. Starea de suflet care trece în ve=nicie plin de pace nu i se potrive=te decât acelui suflet care a fost transformat prin minunea na=terii din nou într-o f[ptur[nou[, iar acum se potrive=te chipului Fiului Marelui Împ[rat. Aceast[transformare =i minune nu este o poveste închipuit[ca aceea a Cenu=[resei, ci este foarte real[=i am v[zut-o lu`nd chip în vie\ile multor oameni

care =i-au predat via\a Domnului Isus. Minunea nu este ca =i în cazul Cenu=[resei, produs[prin magie, ci este rezultatul lucr[rii Duhului Sfânt care din p[c[to=i îngloda\i în p[cat face sfin\i, potrivi\i pentru Cer. Atunci când credinciosul trece din aceast[via\[începe adev[rata <tinere\e f[r[b[trâne\e =i via\[f[r[de moarte>, dup[care a tânjit întotdeauna omul.

O fabul[spune despre un sclav care umbl`nd prin pia\[ a v[zut moartea =i i s-a p[rut c[ i-a aruncat o privire care spunea ceva nepl[cut. Sclavul a fugit repede acas[, i-a spus st[pânului ce i s-a întâmplat =i l-a rugat s[-i dea voie s[ plece la Bagdad. St[p`nul a încuviin\at =i sclavul a plecat spre Bagdat. Apoi st[pânul sclavului s-a dus la pia\[=i acolo a întâlnit moartea. A întrebat-o: <De ce te-ai uitat la sclavul meu a=a?> Moartea a spus: <M-am uitat mirat pentru c[l-am v[zut aici, în pia\[, pe sclavul t[u, iar eu am întâlnire cu el mâine la Bagdad.> Înv[\[tura acestei fabule este aceea c[moartea nu poate fi evitat[dac[este planificat[prin porunc[divin[. Orice ai face, oriunde te-ai ascunde, dac[omului i-a sosit ceasul va pleca în ve=nicie.

Am auzit despre un om care repar`nd acoperi=ul unei biserici ]nalte a alunecat, c[z`nd de acolo, dar nu a p[\it nimic. A fost a=a de bucuros c[s-a dus la bar s[s[rb[toreasc[norocul, dar s-a îmb[tat =i a c[zut de pe scaunul înalt al barului. C[zând s-a lovit la cap =i a murit pe loc. Cineva spunea c[nu are nimic împotriva mor\ii, dar nu vrea s[fie acolo. Un om în\elept nu las[moartea s[-l înfrice cu acea ultim[zi a vie\ii pe p[mânt, ci las[s[-i influen\eze felul în care î=i tr[ie=te via\a de zi cu zi. Textul citat la început spune c[vom intra în mormânt la b[trâne\e. B[trâne\e înseamn[atunci când lucrarea ta =i a mea este gata, indiferent de câ\i ani avem. Când ultima lovitur[de dalt[pune pe noi chipul lui Hristos vine ziua hot[r`t[ pentru str`ngerea snopul nostru spre a fi pus în hambar. În clipa mor\ii l[s[m în urm[tot ce avem, dar lu[m cu noi ceea ce suntem.

Unele flori r[sar prim[vara, altele vara, iar unele numai toamna. Unele fructe ca =i c[p=unile se fac la începutul anului, dar

strugurii se coc numai toamna. Dup[cum fiecare din aceste flori sau fructe ies la timpul potrivit =i hot[rât de Dumnezeu, tot a=a =i sufletul credinciosului trece pragul ve=niciei la timpul potrivit =i hot[rât de Dumnezeu. Nici un credincios nu moare din întâmplare sau din gre=eal[, ci numai atunci când este voia Marelui St[pân. Aceast[adormire în Hristos este o trezire în slav[=i la via\[ve=-nic[. E=ti tu gata pentru întâlnirea cu Dumnezeu? Te încrezi în jert-fa Domnului Isus pentru c[e=ti mântuit? E=ti grâu sau neghin[?

Dac[pân[ast[zi nu te-ai hot[rât s[-L faci pe Domnul Isus Hristos Domn al vie\ii tale te chem ast[zi s[faci acest lucru, f[r[întârziere. Acest mesaj te cheam[s[te ocupi de lucrurile impor-tante =i ve=nice, =i apoi celelalte se vor rezolva de la sine. Am întâlnit credincio=i a c[ror so\ sau so\ie era plecat la Domnul =i spunea: <Doamne, vreau s[plec acas[!> Pentru credincio=i moartea nu este ceva înfrico=[tor, ci privesc la ea a=a cum lucr[torul obosit prive=te la o zi liber[. Dumnezeu face aceast[lucrare numai atunci când este hot[rât de El. Plecarea de pe p[mânt pentru credincios înseamn[prezentarea chiar de Domnul Isus, de care nu te-ai ru=inat, înaintea Tat[lui =i a sfin\ilor îngeri. Fiecare zi este ziua recoltei]n Cer, pentru c[în fiecare zi credin-cio=ii de pe p[mânt, unul câte unul, sunt chema\i acas[de glasul Stâp`nului pentru a fi r[spl[ti\i. Atunci vom vedea zâmbetul de acceptare a Împ[ratului =i vom auzi cuvintele mult dorite: <Vino slug[ bun[! Intr[ în bucuria St[p`nului t[u!>

Amin.

9

PACE FALSĂ

<C[ci de la cel mai mic p`n[la cel mai mare, to\i sunt lacomi de câ=tig; de la proroc pân[la preot, to\i în=eal[. Leag[în chip u=uratic rana fiicei poporului Meu, zicând: «Pace! Pace!» =i totu=i nu este pace!>

Ieremia 6:13-14

Aceste versete exprim[dezam[girea lui Dumnezeu fa\[de cei ce aveau atunci, c`t =i fa\[ de cei ce au în zilele de azi, de f[cut o slujb[ pentru Dumnezeu, care datorit[ intereselor personale au neglijat =i tratat cu indiferen\[ aceast[ slujb[. Cum ar fi dac[ pre=edintele unei \[ri ar spune cet[\enilor c[ \ara se bucur[ de pace, iar peste c`teva momente s[fie ataca\i de for\e inamice, care s[distrug[propriet[\i =i s[curme vie\i? La fel ar fi cazul]n care doctorul i-ar spune pacientului bolnav c[toate vor fi bine,]ns[acesta moare a doua zi din cauza complica\iilor produse de acea boal[netratat[. La fel ar fi privit[comportarea unui director de companie care ar \ine un discurs despre viitorul luminos al acesteia, încuraj`nd muncitorii, iar a doua zi oamenii când vin la serviciu g[sesc por\ile închise =i la poart[anun\ul c[compania a dat faliment.

Nici unul din aceste cazuri nu este a=a grav ca =i acela când oameni care sus\in c[umbl[pe calea Domnului]i hr[nesc pe semenii lor cu n[dejdi false, care au urm[ri ve=nice pentru cei ce îi cred. A=a se poate ajunge la situa\ia dezastruoas[ ]n care omul tr[ie=te cu gândul c[este gata pentru ve=nicie, iar în clipa plec[rii de pe p[mânt =i a desp[r\irii sufletului de trup i se deschid ochii =i vede fiin\e hidoase =i însp[imânt[toare, care îi spun c[au venit

s[-l duc[acas[. Atunci s[racul om, care a stat la ad[postul unei p[ci false, crezând c[este]ntr-o rela\ie bun[cu Dumnezeu se g[se=te în=elat, f[r[a mai putea schimba ceva în ceea ce prive=te destinul lui, care este ve=nic. Un astfel de om credea c[are pa=aport pentru Cer, iar]n clipa plec[rii dintre cei vii]=i d[seama c[este de\in[torul unui pa=aport fals. A stat la ad[postul unei p[ci false. Atunci, a=a cum spune versetul de mai sus, se vede în=elat de preo\i =i chiar de proroci, dar nu mai poate lua pe nimeni la r[spundere.

Chiar dac[în=el[torii î=i vor primi r[splata la rândul lor, aceasta nu-l ajut[cu nimic pe omul care moare f[r[adev[rata mântuire. I s-a spus de atâtea ori: Pace! Pace! S-a obi=nuit cu acest salut =i p`n[la urm[chiar a crezut c[este pace]ntre el =i Dumnezeu. Afl[în cel mai r[u moment c[a fost o pace fals[, c[într-adev[r lucrarea na=terii din nou cu schimb[rile ce le aduce în via\a omului lipsesc din via\a sufletului care trece pragul ve=niciei. A ascultat voci care l-au sf[tuit gre=it. Voci care erau doritoare de câ=tig, trat`nd mântuirea =i rana p[catului în chip u=uratic. Acest mesaj are inten\ia de a suna ca o trâmbi\[împotriva p[cii false, care]i face pe mul\i s[treac[hotarul în ve=nicie nepreg[ti\i. Mul\i caut[o religie pentru a fi mântui\i,]ns[f[r[s[aib[o rela\ie personal[cu Domnul Isus, care schimb[p[c[tosul într-o f[ptur[nou[.

Lucrarea de vestitor al tainelor lui Dumnezeu =i a leg[rii r[nilor produse de p[cat nu este o joac[, ci o slujb[cu mare r[spundere. Este o lucrare aproape de inima lui Dumnezeu, pentru c[modul cum]i este credincios Adev[rului =i-l veste=te întreg, nealterat, nediluat, indiferent de care ar fi urm[rile, oamenii au pace fals[sau o pace autentic[, pe care o d[chiar Domnul Isus Hristos, Mântuitorul lumii. În func\ie de ce fel de pace ai, po\i s[spui c[ai un loc rezervat sus în Cer sau jos în iad. Mai r[u ca un tr[d[tor, ca un uciga= este cel ce spune sufletelor c[sunt bine, c[sunt la ad[post, dar f[r[via\a schimbat[=i tr[it[prin Hristos, în Hristos =i pentru Hristos. Acest fel de oameni, cum au fost c[rtu-

rarii =i fariseii, au fost în continuu conflict cu Domnul Isus când era pe p[mânt. Domnul le-a spus în fa\[c[ace=ti înv[\[tori ai legii, de=i de\in legea lui Dumnezeu, nu intr[nici ei =i nici pe al\ii nu-i las[s[intre în Împ[r[\ia lui Dumnezeu.

<Dac[n-a= fi venit =i nu le-a=i fi vorbit, n-ar avea p[cat; dar acum n-au nici o desvinov[\ire pentru p[catul lor.> (Ioan 15:22). Faptul c[ace=ti preo\i =i proroci aveau =i au cuvintele lui Dumnezeu spuse pentru om scrise în Sfânta Scriptur[, care pun o mare responsabilitate pe umerii lor]n a vesti Adev[rul lui Dumnezeu neinfectat de interesele omului =i nici de obiceiurile =i datinile str[mo=e=ti. Sunt ast[zi oameni care vestesc calea mântuirii curat[, îngust[=i dreapt[, dar sunt =i din aceia care vestesc c[i str[ine, ccare nu duc la Cer, =i dau astfel oamenilor o speran\[fals[. Un conduc[tor r[u vrea întotdeauna s[controleze oamenii =i s[ob\in[foloase de la ei, pe când un conduc[tor bun vrea s[slujeasc[=i conduce prin exemplul personal.

Scriptura este]ndreptarul înv[\[turii s[n[toase care, în lumina Duhului, d[autencitate vestirii Evangheliei. Po\i fi omul lui Dumnezeu, sau doar un func\ionar al unei anumite biserici, specialist în =i despre lucrurile sfinte. Diavolul este mai bun teolog dec`t noi to\i, dar tot drac este. El crede]n Dumnezeu =i]i place s[existe pe p[mânt cât mai multe religii, pentru a crea confuzie. Se cere via\[schimbat[, str[puns[de cruce, ca s[po\i vesti Adev[rul. Po\i s[vezi în Biblie o culegere de adev[ruri ce-\i aduc profit personal sau o culegere de taine ale gândurilor =i planurilor lui Dumnezeu d[t[toare de hran[.

Multe religii au preluat]n vremea nou testamental[ce le-a convenit din lumea trecutului, ca de exemplu ceremonii f[r[via\[=i valoare înaintea lui Dumnezeu, lipsite de mi=carea =i participarea Duhului Sfânt. Apoi aceste c[l[uze]i cheam[pe oameni la închinare, spunându-le: <Pace! Pace!>,]ns[nu este pace în sufletul celor ce-i ascult[=i nici mântuire f[r[prezen\a Duhului Sfânt. Astfel de înv[\[turi profeseaz[idolatria pe fa\[=i chiar o numesc bun[=i sfânt[, dar nu fac decât s[dea o pace fals[oamenilor

creduli, care vor s[vad[ceva cu ochii ace=tia pentru a-=i putea ancora credin\a de ceva vizibil,]ns[Scriptura ne spune c[cel neprih[nit va tr[i prin credin\[, iar adev[ra\ii închin[tori se închin[Tat[lui în Duh =i în Adev[r. Domnul Isus a spus c[oamenii vor fi cunoscu\i ca fiind buni sau r[i dup[roadele lor; c[l[uze oarbe sau c[l[uze spre Cer. <Fii cu luare aminte asupra ta însu\i =i asupra înv[\[turii, pe care o dai altora; st[ruie=te]n aceste lucruri, c[ci dac[vei face a=a, te vei mântui pe tine însu\i =i pe cei ce te ascult[> (1 Timotei 4:16).

Misiunea de a vesti Evanghelia, Vestea Bun[, nu le-a fost dat[îngerilor, ci nou[, oamenilor, care am crezut, am fost mântui\i =i schimba\i în vase de care Dumnezeu se poate folosi dup[voia Sa, atâta timp cât El dore=te. Meritul pentru tot ce facem bun este al lui Dumnezeu. Este o slujb[cu mare r[spundere, la fel ca a str[jerului care dac[nu sun[cu trâmbi\a când vede c[vine pericolul =i oamenii pier din lips[de avertizare, s`ngele lor se va cere din mâna str[jerului care nu a dat clar alarma. Cel ce dispre\uia =i c[lca legea dat[ prin Moise era omorât pe baza afirma\iilor a doi sau trei martori. Cine dispre\uie=te Legea Harului }l dispre\uie=te pe Cel ce L-a trimis, adun`ndu-=i o comoar[de mânie pentru ziua judec[\ii. Dac[cel ce st[pe e=afod, condamnat s[i se taie capul, refuz[gra\ierea, oare nu este el un criminal al s[u însu=i? A=a este =i cu cine refuz[gra\ierea dat[de Dumnezeu prin Domnul Isus Hristos.

Exist[din nefericire =i ast[zi oameni ce se pretind ambasadori trimi=i ai lui Dumnezeu, âns[vestesc o Evanghelie ce nu este de obâr=ie cereasc[, ci p[mânteasc[=i chiar dr[ceasc[. Astfel de oameni]i lini=tesc pe cei doritori de pace sufleteasc[, spun`ndu-le c[sunt în siguran\[=i în pace la ad[postul ceremoniilor =i a festivit[\ilor, l[sând afar[rela\ia personal[a omului cu Dumnezeu =i închinarea în duh =i în adev[r. Astfel de oameni împr[=tie =i nu strâng suflete împreun[cu Hristos. Nu câ=tig[pentru Cer, ci prin oferta unei p[ci false pierd suflete. Astfel de îndrum[tori spirituali, lacomi de câ=tig, predic[lucruri ce nu deranjeaz[firea =i spun: <Pace! Pace!>, iar cu sufletul t[u f[doar

ce-\i spun eu. De ce s[nu facem ce spune Dumnezeu în Scriptur[? Cei ce leag[în mod u=uratic rana p[catului au interese personale =i tolereaz[p[catul în folosul l[comiei lor de a nu-=i pierde ascult[torii =i sus\in[torii. Interesul lui Dumnezeu este mântuirea sufletului, indiferent cât de ustur[tor este medicamentul. F[r[ ]nl[turarea infec\iei numit[p[cat nu este vindecare =i nici pace adev[rat[pentru suflet.

Unii spun c[au pace petrec`ndu-=i timpul prin pl[cerile lumii, ]ns[ numai dup[ ce au pus con=tiin\ei un c[lu= în gur[ ca s[ nu-i mai mustre. Un astfel de om este ca =i st[p`nul unui câine ce latr[afar[f[r[încetare, iar el tot strig[din[untru la c`ine s[ tac[. P`n[la urm[iese nervos la câine =i cu un glon\ îi curm[via\a, spun`nd c[în sfâr=it are lini=te =i pace. Nu =tia c[acel câine l[tra pentru c[sim\ea ho\ii care a=teptau momentul prielnic de a intra peste el]n cas[, s[-l jefuiasc[de tot ce avea, iar pe urm[s[-i curme via\a. Pacea =i lini=tea pe care a avut-o în urma omorârii câinelui a fost una fals[. A=a este =i sufletul care zice c[se desf[teaz[în pl[cerile lumii, sugrum`ndu-=i con=tiin\a care mai încearc[s[-i spun[c[drumul pe care merge este gre=it. Apoi inima se împietre=te =i nu mai simte nimic, a=a cum be\ivul nu simte loviturile. Ce folos c[spune: <Pace! Pace!> când de fapt el este în cel mai mare pericol.

De-a lungul anilor s-au f[cut multe inven\ii, care au ridicat nivelul de trai al omului =i i-au îmbun[t[\it via\a. A=a a fost tiparul, ma=ina cu abur, apoi în zilele de ast[zi microprocesoarele din calculatoare. P`n[acum o sut[=i ceva de ani pantofii pentru piciorul stâng =i drept erau exact la fel, dar cineva a îmbun[t[\it acest lucru. Pentru sufletul omului a fost =i va fi întotdeauna o singur[îmbun[t[\ire, f[r[s[se schimbe vreodat[cu ceva. Este darul lui Dumnezeu, via\a ve=nic[prin Domnul Isus Hristos. E=ti Tu la ad[post? Ai adev[rata pace pe care Domnul Isus a promis-o oilor sale din bel=ug? Singurul lucru care ne d[adev[rata pace este jertfa Domnul Isus Hristos. Moartea Unui Nevinovat pentru un vinovat a fost singura noastr[=ans[. Cine-L accept[pe Domnul Isus ca Domn =i }nlocuitor, care a pl[tit pentru p[catul lui, este iertat.

}n urma lacrimilor de c[in\[pentru tot ce a fost p[cat Dumnezeu d[iertare, iar prin Duhul Sfânt na=te acest suflet la o via\[nou[, tr[it[dup[voia Lui, conform Scripturii. Nu numai c[ne iart[=i nu mai suntem du=mani cu Dumnezeu, dar ne nume=te copiii Lui. Domnul Isus a luat ini\iativa de împ[care =i la timpul potrivit a murit pentru p[c[to=i. La cruce Domnul a pl[tit datoria p[c[tosului care vrea =i cere împ[carea cu Dumnezeu. Aceasta este adev[rata pace. Iertare deplin[prin Domnul Isus =i o via\[tr[it[pentru gloria lui Dumnezeu. Ai tu adev[rat[pace? Adu-\i aminte de faptul c[corabia lui Noe a fost construit[pe vreme de secet[. Preg[tirea pentru ve=nicie se face ast[zi, pentru c[o dat[ce omul pleac[de pe p[mânt nu mai poate schimba nimic în ceea ce prive=te destinul lui ve=nic. Trebuie s[prime=ti ast[zi m`ntuirea, pentru c[ziua de mâine nu î\i este garantat[.

Biblia vorbe=te mai mult de Iad decât despre Rai. +i noi, ca p[rin\i, le spunem copiilor când îi l[s[m singuri acas[s[nu umble la gaz, cu cu\itul, la medicamente sau la alte lucruri ce le poate pune via\a în pericol,]ns[nu le spunem prea multe despre ce au voie s[fac[. A=a este =i Biblia. Vrea mai mult s[-l previn[pe om de Iad =i mai pu\in se îngrije=te de a dest[inui tainele Cerului =i suprizele lui pl[cute. Ast[zi este ziua de îndurare când po\i s[ai pacea adev[rat[, împ[cându-te cu Dumnezeu Tat[l prin Domnul Isus Hristos. Unul din semnele c[ai primit mântuirea va fi acela c[vei urî p[catul, din cauza pagubelor ce \i le-a produs pân[acum =i pentru pericolul în care te poate pune în viitor.

Tradi\ia spune c[sfin\ii sunt picta\i pe pere\i,]ns[Biblia spune cu totul altceva. Sfin\ii sunt oameni care umbl[pe strad[, pl`ng, muncesc, iubesc, gre=esc, se c[iesc, iart[. Sunt oameni care au avut o întâlnire cu Isus Hristos =i L-au primit ca Domn =i St[p`n al vie\ii lor, iar El le-a dat o neprih[nire care se cap[ta prin credin-\[. <Deci, fiindc[suntem socoti\i neprih[ni\i, prin credin\[, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos> (Romani 5:1). El ne-a dat =i arvuna Duhului, urm`nd s[avem experien\a plin[t[\ii Duhului, iar atunci când va veni El =i vom fi ca El.

Al\i oameni tr[iesc sub un ad[post fals al p[cii, spunând c[nu este Dumnezeu. De fapt 1 Aprilie este ziua na\ional[a ateului. Mul\i spun c[Scriptura este doar o scorneal[a oamenilor, ie=it[din imagina\ia lor, dar mai devreme sau mai târziu vor vedea c[este Cuvântul inspirat al Dumnezeului Celui viu. Darwin care a scris, acum o sut[=i ceva de ani, teoria evolu\iei este ast[zi un credincios al lui Dumnezeu. Este prea târziu s[fii mântuit dup[ce ai plecat de pe p[mânt. Teoria lui Darwin spune c[din nimic s-a f[cut un bang, o explozie =i a ap[rut via\[. Aceast[teorie nu face decât s[dovedeasc[c[Dumnezeu a creat totul dup[voia Sa. }\i trebuie mai pu\in[credin\[s[crezi realitatea decât n[scocirile lui Darwin. Ast[zi El crede în Dumnezeu f[r[nici o umbr[de îndoial[, dar este prea târziu s[-=i mai schimbe destinul. A stat =i a murit la d[postul unei p[ci false, crez`nd c[nu exist[Creator, ci doar crea\ie. Exist[adev[r absolut,]ns[numai în Isus Hristos. Mul\i oameni din aceast[categorie sper[c[moartea va pune cap[t la toate, excluzând r[spunderea =i pedeapsa,]ns[moartea nu este decât ceva asem[n[tor cu linia orizontului, nu este un sfâr=it, ci doar limita vederii noastre.

Unii oameni vor s[fie neutri,]ns[Dumnezeu spune c[nu se poate, pentru c[cine nu este cu El este împotriva Lui. Un citat din scrierile lui Dante spune: <Cele mai fierbin\i locuri din iad sunt pentru cei neutri.> S[fim aten\i ce alegem pentru suflet, pentru c[omul are tendin\a s[cread[ceea ce îi place, nu neaparat ceea ce este adev[rat. S[nu fugim de Dumnezeu, pentru c[a fugi de El înseamn[a fugi în direc\ie opus[, adic[în bra\ele diavolului. O via\[decent[te scap[de închisoare, dar nu de Iad. Ca s[scapi de Iad trebuie s[scapi de p[cat =i aceasta numai Domnul Isus o poate face în via\a ta. Iertarea p[catului este promis[de Domnul, care nu poate s[mint[, dar este posibil[numai prin jertfa Lui de pe cruce. Vestea Bun[a iert[rii p[catului este adus[prin Evanghelie, dar se prime=te prin credin\[=i devine proprietatea celui ce }l crede pe Dumnezeu pe cuvânt. <V[scriu, copila=ilor, fiindc[p[catele v[sunt iertate pentru Numele Lui> (1 Ioan 2:12). Aceasta

este starea la care omul poate avea adev[rata pace. Este cu adev[rat o stare fericit[, când pacea vine de la Dumnezeu, în urma înfierii. <Ferice de cel cu f[r[delegea iertat[, =i de cel cu p[catul acoperit!> (Psalmul 32:1). Omul în a c[rui via\[acest lucru este o realitate poate avea pace. Este o stare =i o fericire care nu se poate cump[ra, ci se prime=te]n dar, prin poc[in\[=i credin\[de la Dumnezeu.

O alt[categorie de oameni care st[la ad[postul unei p[ci false sunt cei ce amân[întoarcerea lor la Dumnezeu. Mai vor s[stoarc[pu\in[pl[cere din aceast[via\[, fiindc[nu =tiu c[cea mai mare fericire pentru om este s[fie împ[cat cu Dumnezeu =i s[simt[puterea Duhului Sfânt c[-l c[l[uze=te. Dumnezeu le vorbe=te acestor oameni când într-un fel când într-altul, dar ei amân[ ]ntoarcerea la El, mizând pe ziua de mâine, ne=tiind c[vine o zi când Domnul va bate pentru ultima oar[la inima lor. Ei nu se gândesc la faptul c[Satan nu doarme =i are anumite planuri cu ei, astfel]nc`t ziua întoarcerii lor la Dumnezeu s[nu aib[loc niciodat[, întocmai cum a fost cazul lui Felix, care a amânat luarea unei decizii pentru Dumnezeu. Mul\i din cei ce =i-au f[cut planul de a veni la poc[in\[în ceasul al unsprezecelea au murit în ceasul al zecelea. În ziua judec[\ii nu vor fi argumente, comentarii, discu\ii, angaj[ri de avoca\i, târguri sau mijlociri, ci se va prezenta eviden\a =i se va da o sentin\[. Ast[zi este timpul potrivit pentru a angaja un Mijlocitor, =i anume pe Domnul Isus Hristos, care te poate ierta =i-\i da adev[rata pace. Credin\a în El face totul posibil, iar dragostea face totul u=or. Alipirea de Domnul Isus este singurul mod prin care te po\i desp[r\i de lume.

Mai este o alt[categorie de oameni care au o pace fals[, deoarece tr[iesc o via\[de ipocrizie. În Casa Domnului ac\ioneaz[ca =i cei mântui\i, dar afar[se comport[ca cei f[r[Dumnezeu. Ei nu vor s[cread[c[Dumnezeu nu se las[batjocorit =i fiecare va secera ceea ce a sem[nat. Ei tr[iesc cu gândul c[acolo printre mul\i vor intra =i ei cumva, chiar dac[î=i permit lucruri neîng[duite de Dumnezeu. Ei uit[c[Dumnezeu nu

accept[slujirea la doi st[pâni. Ei aleg s[uite c[El este un Dumnezeu gelos. Care logodnic ar fi mul\umit ca logodnica lui s[-i fie credincioas[doar în propor\ie de 80%? Este inacceptabil[o astfel de fidelitate. Cu atât mai mult Dumnezeu are preten\ia ca sufletul pe care El l-a iertat s[caute sfin\irea =i pacea, f[r[de care nimeni nu-L va vedea pe Dumnezeu.

Ce fel de pace ai tu? Face ea fa\[c`nd treci prin furtun[? Face ea fa\[ c`nd e=ti pe patul mor\ii =i este timpul s[pleci acas[? A fost rana ta legat[de Doctorul Isus sau a fost legat[în chip u=uratic, a=a cum ne spune textul citat la început? <Când î=i vede Efraim boala, =i Iuda r[nile, Efraim alearg[în Asiria, =i trimite la împ[ratul Iareb, m[car c[împ[ratul acesta nu poate nici s[v[fac[s[n[to=i, nici s[v[lecuiasc[r[nile> (Osea 5:13). Unde ai mers cu rana ta? Acest verset din Osea este poza unui om care a descoperit c[este bolnav de lepra p[catului =i c[uta ajutor. Domnul Isus este singura sc[pare. El vindec[rana sufletului =i d[pacea adev[rat[, nu una fals[, cum d[lumea. Orbirea spiritual[este t[m[duit[=i prime=ti o inim[nou[, sim\itoare, f[c`ndu-te o f[ptur[nou[în Hristos. Domnul face aceast[lucrare în dar =i f[r[plat[, pentru c[p[c[tosul nu are cu ce pl[ti. Mul\i }l caut[pe Dumnezeu doar cu ra\iunea, dar El nu poate fi g[sit decât cu inima.

Dup[ce prime=ti iertarea =i pacea Lui, care întrece orice pricepere, trebuie s[lup\i pentru a-\i p[stra leg[tura cu Duhul =i un cuget curat p`n[ ]n ziua întâlnirii cu Domnul Isus. Ajuns în Cer]\i vei da seama c[primele clipe ale eternit[\ii cu Domnul Isus te r[spl[tesc din plin pentru orice suferin\[=i necaz pe care l-ai avut pe p[mânt. Dar aceast[stare de fericire va fi f[r[sfâr=it pentru cei ce fac voia lui Dumnezeu. Caut[s[faci voia lui Dumnezeu =i atunci adev[rata pace va fi comoara ta.

Amin.

10

CUMPĂNA

<Cânt[rit, înseamn[c[ai fost cânt[rit]n cump[n[, =i ai fost g[sit u=or!> Daniel 5:27

Textul citat este luat din pasajul care descrie pr[bu=irea împ[ratului Bel=a\ar, fiul lui Nebucadne\ar, fiind o sentin\[scris[de degetul lui Dumnezeu pe tecuiala peretelui =i interpretat[de Daniel, omul preaiubit în ochii lui Dumnezeu. Bel=a\ar chefuia]mpreun[cu cei o mie de mai mari din împ[r[\ia lui când a ap[rut cump[na care l-a cânt[rit, pe urm[a fost dezr[d[cinat =i mutat în ve=nicie. Bel=a\ar a pus vârf p[catelor lui prin faptul c[a chefuit, el =i toat[curtea lui, folosind vasele aduse de la Templu din Ierusalim de tat[l lui. Chiar în acea noapte a fost omorât de armatele persane, iar împ[r[\ia lui a trecut în m`inile lui Dariu, dup[Cuvântul Domnului.

Daniel =i cei trei tineri se aflau printre prin=ii de r[zboi din Israel, adu=i în Babilon ca s[slujeasc[împ[ratului. Li s-a luat libertatea =i au fost supu=i împ[ratului. Li s-au luat numele date de p[rin\i, d`ndu-li-se nume care se potriveau dumnezeilor de acolo. Au fost înv[\a\i cu binele de la palat, pentru a se obi=nui s[depind[de acest trai bun. Ceea ce nu li s-a putut lua a fost credin\a lor în Dumnezeu, c[ruia îi slujeau cu credincio=ie, chiar dup[zeci de ani de îndoctrinare =i tr[ire printre idoli. Pentru Daniel slujirea lui Dumnezeu era singurul lui mod de via\[ ]nv[\at]nc[din tinere\e. Dumnezeu, pe care L-a purtat asemenea unui steag, a ajuns s[-l treac[pe Daniel biruitor prin toate schimb[rile =i încerc[rile care au venit peste el. Sunt =i ast[zi omeni preaiubi\i care nu se însp[imânt[de col\ii leilor, nu sunt corup\i de bel=ug

=i nici nu cad în dezn[dejde c`nd trec prin necazuri, ci r[mân credincio=i lui Dumnezeu.

În\eleptul Solomon spune c[toate lucrurile]=i au timpul lor, dar afirma\ia este valabil[=i atunci când este vorba de examinarea pe care Dumnezeu o face omului prin cânt[rire în cump[na Lui cea dreapt[, care nu d[gre= niciodat[. Cump[na este un cântar format dintr-o p`rghie cu bra\e egale =i un ac la mijloc, care indic[greutatea corpului cânt[rit. Când o greutate aproximativ egal[este cump[nit[, cump[na =ov[ie, dar dup[un timp se opre=te =i arat[care parte este mai grea.

În cazul nostru vorbim despre cump[na lui Dumnezeu în mod metaforic, ea av`nd pe un taler a=tept[rile lui Dumnezeu de la om, potrivit cu ceea ce el poate deveni. Greutatea de pe primul taler are gramaj diferit pentru fiecare om,]n func\ie de num[rul de talan\i cu care Dumnezeu l-a înzestrat. Pe cel[lalt taler este o greutate, care reprezint[faptele =i virtu\ile omului care este cânt[rit. Pentru orice om vine momentul cânt[ririi, care nu poate fi evitat. Împ[ra\i, monarhi puternici, oameni simpli, boga\i, s[raci sau oameni educa\i =i pricepu\i ajung s[fie cânt[ri\i de cântarul lui Dumnezeu. Omul are tendin\a ca atunci când ajunge la pozi\ii foarte înalte de putere, cum a fost împ[ratul Bel=a\ar, s[cread[c[nu mai este r[spunz[tor pentru ceea ce face. Ace=ti oameni consider[c[nu sunt datori de a da vreo socoteal[în fa\a oamenilor, iar mai târziu, când li se pare c[merge cu acest abuz, se gândesc c[nici în fa\a lui Dumnezeu nu sunt r[spunz[tori de faptele lor. Chiar =i na\iunile sunt cânt[rite, iar p[catele cer pedeaps[.

Multe na\iuni s-au ridicat la putere prin asuprire =i silnicie p`n[au umplut m[sura f[r[delegii, iar apoi s[fie pedepsite =i destr[mate. Pedepsirea celui care este g[sit u=or în cump[na lui Dumnezeu a început cu str[mo=ii no=tri Adam =i Eva =i continu[în mod individual cu fiecare muritor de pe p[mânt. Rând pe rând s-au perindat babilonieni, persani, greci =i apoi romani ca s[st[p`neasc[lumea, dar când asuprirea celor pe care-i nedrept[-

\eau a smuls din gura robilor strig[te, acestea au ajuns p`n[ la Dumnezeu, care întotdeauna apare cu cump[na =i face o judecat[ dreapt[, iar apoi d[ sentin\a. Gemetele robilor care vâsleau la galerele împ[r[te=ti ce aduceau bog[\ii pentru împ[rat, pl`nsul evreilor din lag[rele naziste, sufletul zdrobit al celor înstr[ina\i prin Siberia =i orice ap[sare de acest fel a atras aten\ia Celui ce a venit, S-a r[zbunat =i le-a rupt lan\urile robiei. Orice activitate a omului, care a întins mâna împotriva semenului s[u pentru a-l asupri, este]nregistrat[pe pelicula justi\iei divine =i urmeaz[o judecat[=i o r[spl[tire. Orice fapt[, orice cuvânt =i orice gând este]nregistrat de Dumnezeu =i mai devreme sau mai târziu atrage dup[sine o r[spl[tire dreapt[.

Apostolul Pavel ne]ndeamn[s[ne judec[m singuri ca s[nu fim judeca\i. Ast[zi, noi, ne putem pune în cump[n[pentru a ne verifica caracterul, dar s[nu fim p[rtinitori, fiindc[în zadar ne vedem noi bine dac[cântarul Celui drept, care ne arat[c[suntem u=ori. Poate c[ne-ar fi de folos s[afl[m opinia celor din jur cu privire la persoana noastr[=i s[o punem pe talerul cântarului. O vorb[veche spune c[de unde nu este foc nu iese fum, =i dac[p[rerile altora despre noi sunt cum nu trebuie, probabil c[ceva este în neregul[cu noi. Este prezen\a noastr[dorit[sau suntem evita\i? Suntem un balsam sau avem otrav[de r[sp`ndit?

Opinia celor din jur este doar începutul examin[rii, deoarece trebuie s[trecem =i examenul con=tiin\ei noastre. Exist[=i o cump[n[a con=tiin\ei, care cânt[re=te dac[ceea ce spunem cu gura facem cu fapta. Con=tiin\a nu poate fi u=or în=elat[,]ns[atunci când judecata ei este desconsiderat[ajunge s[se împie-treasc[=i vocea ei se stinge. Con=tiin\a ne poate spune c[avem dreptul s[tremur[m c[vine o zi a judec[\ii.

Cea mai precis[cânt[rire a noastr[o face Cuvântul lui Dumnezeu. Cump[na aceasta este a=a de sensibil[=i de precis[c[o singur[granul[de nisip poate face s[se schimbe înclina\ia balan\ei. Acest cântar poart[numele de Adev[rul lui Dumnezeu =i începe m[sur[toarea prin a pune pe un taler o greutate numit[:

<S[iube=ti pe Domnul Dumnezeul t[u cu toat[inima ta, cu toat[puterea =i cu tot cugetul t[u.> Pe cel[lalt taler se pune o greutate echivalent[cu m[sura în care am împlinit aceast[porunc[. Doar prima m[sur[toare mi-a fost f[cut[cu aceste greut[\i =i am fost g[sit u=or. Dar tu cum ai fost g[sit? Apoi urmeaz[tot decalogul celor zece porunci, din cartea Exodul capitolul 20, =i rând pe rând trebuie s[admitem c[suntem g[si\i u=ori.

Poate c[noi cânt[rim mai greu din punct de vedere a legilor p[mânte=ti, deoarece suntem oameni cinsti\i]n societatea în care tr[im. Poate c[=i în balan\[cu legile morale omene=ti afl[m c[noi cânt[rim potrivit a=tept[rilor lumii,]ns[to\i am c[lcat legile divine, date din Cer. Te crezi în stare de mult? Câte porunci vrei s[fie puse pe taler? Dac[ai c[lcat doar una, este la fel ca =i cum le-ai fi c[lcat pe toate. În umilin\[trebuie s[admitem c[am fost g[si\i u=ori. Este timpul s[ne verific[m, s[vedem ce a=teapt[Dumnezeu de la noi =i ce suntem în realitate. Nu este dificil a face acest lucru, pentru c[fiecare î=i cunoa=te via\a cu lux de am[nunt.

Dac[ne acoperim sl[biciunile nu ob\inem nici un profit în urma acestei examin[ri. Dac[ai g[sit p[cat în tine, te-ai c[it de el? Ai sim\it iertarea? Ai mai comis acel p[cat? Ai început s[ur[=ti acel p[cat pentru moartea ce \i-o poate cauza? Dac[refuzi s[faci acest lucru, acum când e=ti pe p[mânt, vine o zi când nu vei avea încotro decât s[prive=ti cump[na lui Dumnezeu, care va scoate la iveal[toate lucrurile ascunse. Faptul c[cineva refuz[s[se examineze este dovad[c[în el exist[putreziciunea p[catului, iar mândria nu-l las[s[fac[acest pas. Ast[zi te invit s[urci în cump[n[pentru a te cânt[ri, lucru ce poate fi folositor, pentru c[ast[zi înc[mai este speran\[=i mil[la Dumnezeu.

Cea mai exact[cump[n[este Sfânta Scriptur[, Cuvântul lui Dumnezeu, dat[nou[oamenilor pentru îndrumare =i cârmuire. Predica de pe munte, rostit[de Mântuitorul la Matei capitolul cinci, pune în fa\a noastr[virtu\ile Miresei Domnului Isus. Acest text ne spune c[este ferice de cei ce pl`ng, de cei blânzi, de cei fl[mânzi =i înseta\i dup[neprih[nire, de cei milostivi, de cei cu

inima curat[, de cei împ[ciuitori, de cei prigoni\i din pricina neprih[nirii, de cei oc[râ\i =i prigoni\i pe nedrept. Aceste virtu\i trebuie s[le punem pe taler una câte una =i s[vedem dac[suntem grei sau u=ori în cump[na Scripturi. S[urc[m în cump[na Scripturii =i vedem dac[putem spune ca apostolul Pavel: <O, nenorocitul de mine!> sau poate te vezi c[e=ti bine =i rode=ti îndeajuns. Pentru om exist[un singur ad[post pentru a sc[pa din mâinile Dumnezeului Celui viu =i acesta este sângele ce a curs din trupul Domnului Isus, pic[tur[cu pic[tur[, p`n[ce nu a avut ce s[ne mai dea.

Dac[pe talerul care ne reprezint[purtarea este pus[neprih[nirea lui Hristos, pe care o primim prin credin\a în Domnul Isus, atunci balan\a se schimb[, pentru c[sângele divin =i f[r[vin[atârn[greu =i vom fi g[si\i]n acord cu cerin\ele lui Dumnezeu, cu Legea Lui =i chiar cu des[vâr=irea Lui. Acesta este singurul ad[post =i singura sc[pare a omului de pedeapsa ce vine peste cel ce este g[sit u=or în cântarul lui Dumnezeu. Este necesar s[ne c`nt[rim =i dup[ ce am primit mântuirea, pentru a vedea dac[ aducem roada pe care St[p`nul o a=teapt[de la noi. <...Preg[te=-te-te s[întâlne=ti pe Dumnezeul t[u...> (Amos 4:12). Trebuie s[ne verific[m \inuta pentru a nu avea pete, fiindc[oglinda Bibliei ne arat[orice pat[=i orice zbârcitur[.

Mai exist[o cump[n[ ]n care ne este]ncercat[credincio=ia =i anume cump[na necazurilor. Pierderile materiale, dezastrele familiale, boala, batjocurile nemeritate, sunt situa\ii care ne pun în cump[na suferin\elor =i unde avem ocazia s[fim g[si\i u=ori sau grei. În aceast[stare ne cercet[m s[vedem dac[putem spune: <Domnul a dat, Domnul a luat, Numele Domnului fie binecuvântat.> Atunci suntem verifica\i dac[murmur[m. Col\urile ascunse ale inimii sunt cercetate, pentru a vedea dac[nu cumva ad[postim gândul c[Dumnezeu este nedrept c[îng[duie astfel de încerc[ri peste noi.

O alt[cump[n[, aflat[la extrema opus[, este cea o prosperit[\ii, în care majoritatea oamenilor cred c[este u=or s[cânt[re=ti

greu. Domnul Isus scrie bisericii din Sardes c[îi merge vestea c[este vie, dar de fapt este moart[. <...+tiu faptele tale: c[î\i merge numele c[tr[ie=ti, dar e=ti mort. Vegheaz[, =i înt[re=te ce r[mâne, care e pe moarte, c[ci n-am g[sit faptele tale des[vâr=ite înaintea Dumnezeului meu> (Apocalipsa 3:1-2). În cântarul Celui Sfânt au fost g[si\i cu haine murdare. Sardes era o cetate a=ezat[pe munte, care prospera din cauza comer\ului intens =i se sim\ea în siguran\[, pentru c[fiind a=ezat[pe munte nu putea fi atacat[prin surprindere. Fra\ii din Sardes au fost afecta\i de aceast[bun[stare =i prosperitate, pierz`ndu-=i mai întâi direc\ia =i apoi destina\ia. Acestea s-au întâmplat pentru c[=i-au mânjit hainele sufletului, permi\ându-=i lucruri neîng[duite. Vr[jma=ul sufletului nostru =tie c[Dumnezeu nu se folose=te de oameni mânji\i =i nici de vase murdare, de aceea inten\ia lui este de a ne mânji cu p[cat =i nu îl intereseaz[faptul c[prosper[m p[mânte=te, dac[aceasta este o curs[pentru sufletul nostru. Mul\i au fost cei ce nu au rezistat când roata vie\ii i-a pus în pozi\ie de succes =i prosperitate.

Am v[zut oameni care atunci c`nd au dat de binele p[mântesc =i-au luat barca =i nu au mai putut s[vin[duminica la casa de rug[ciune. +i-au cump[rat caban[sus la munte =i nu mai au timp de p[rt[=ie cu fra\ii, spunând c[Dumnezeu este =i acolo la munte. Ace=ti oameni încep s[se sting[, ca o bucat[de lemn pe care o sco\i afar[dintr-un foc puternic, =i cu timpul pierd gustul =i dorin\a dup[lucrurile sfinte. Alte gusturi =i alte dorin\e iau locul lucrurilor sfinte, iar la un moment dat se afl[mânji\i =i nepotrivi\i pentru a fi folosi\i de Dumnezeu. Trebuie s[ne punem încrederea în D[t[tor =i nu în darurile pe care ni le d[El. Popularitatea, succesul =i aplauzele de aprobare ale oamenilor au tendin\a s[afume gândire clar[=i s[schimbe modul]n care gândim despre noi. Apoi se schimb[priorit[\ile =i omul ajunge s[priveasc[de sus în jos. Atunci se afl[c[nu mai umbl[cu Dumnezeu, ci de capul lui. A fi încercat în cântarul succesului nu este a=a de simplu cum cred unii, ci poate fi deosebit de periculos.

O alt[cump[n[este cump[na ispitelor. To\i trebuie s[fim

încerca\i pentru a ne dovedi loialitatea fa\[de Acela c[ruia I-am promis credin\[=i ascultare p`n[ la moarte. Nu ne cunoa=tem pe noi în=ine în întregime p`n[ce nu suntem pu=i în acest cântar al ispitelor. Desfrâul =i dezm[\ul spiritual pot avea loc nu numai în chip real, ci =i în imagina\ia omului, =i sunt m[surate de cump[na lui Dumnezeu. Relaxarea disciplinei spirituale încurajeaz[=i invit[p[catul care p`nde=te la u=[. În momente ca acestea omul trebuie s[hot[reasc[dac[-I va fi credincios lui Dumnezeu sau va alege lumea. Omul alege, prin ac\iunile pe care =i le permite sau nu, Cerul sau iadul.

Cineva spunea c[Satan are o momeal[, o perdea =i o tob[. Satan mai întâi]l îmbie pe om cu ispita p[catului =i acesta se înfioar[la gândul c[cineva l-ar putea prinde. Atunci vr[jma=ul pune perdeaua, spun`ndu-i c[nu-l vede nimeni, s[nu fie naiv =i fraier s[piard[a=a o ocazie. Dup[ce cade în p[cat perdeaua dispare =i omul se vede în=elat. Atunci aude toba cu care cel r[u veste=te p[catul sufletului în=elat. <C[ci Dumnezeu va aduce orice fapt[la judecat[, =i judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie r[u> (Eclesiastul 12:14). Un ultim c`ntar este la judecata final[ a omului care moare ne]mp[cat cu Dumnezeu. <...Oamenilor le este r`nduit s[moar[o singur[dat[, iar dup[aceea vine judecata> (Evrei 9:27). Va fi o înviere a celor drep\i, dar =i a celor nedrep\i.

Dac[alegi s[evi\i toate cântarele men\ionate mai sus, acest ultim c`ntar nu poate fi ocolit. <...Iat[c[judec[torul este chiar la u=[> (Iacov 5:9). Atunci sufletul care nu s-a judecat singur cât timp a fost în via\[=i nu a primit nepih[nirea, ce se cap[t[prin credin\[, va trebui s[dea socoteal[de tot ce a f[cut, de tot ce a spus =i a gândit. <V[spun c[, în ziua judec[\ii, oamenii vor da socoteal[de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit> (Matei 12:36). Nep[sarea sau amânare de care a dat dovad[cât a fost în via\[se vor dovedi a fi fatale. Atunci va fi prea târziu ca s[-=i caute ap[r[tor, dac[aici pe p[mânt L-a refuzat pe Cel ce este singurul Mijlocitor între om =i Dumnezeu =i anume Domnul Isus

Hristos. <Pentru c[a rânduit o zi, în care va judeca lumea dup[dreptate, prin Omul, pe care L-a rânduit pentru aceasta =i despre care a dat tuturor oamenilor o dovad[net[g[duit[prin faptul c[L-a înviat din mor\i...> (Fapte 17:31). E=ti tu la ad[post? Cum ar putea crede cineva c[î=i va putea justifica gândurile =i sim\[mintele înaintea Aceluia care este Lumina lumii? El judec[cu dreptate, <...judec[sim\urile =i gândurile inimii> (Evrei 4:12).

Mila Lui este oferit[ast[zi oric[rui suflet care se recunoa=te u=or în cântarul standardului lui Dumnezeu =i cere iertarea ce se prime=te prin Domnul Isus Hristos. <Lua\i seama deci s[umbla\i cu b[gare de seam[, nu ca ni=te ne]n\elep\i, ci ca ni=te în\elep\i. R[scump[ra\i vremea, c[ci zilele sunt rele> (Efeseni 5:15-16). Ziua socotelilor]i va surprinde nepl[cut pe mul\i dintre cei ce au refuzat harul lui Dumnezeu sau care au vrut, dar au amânat întoarcerea lor la Dumnezeu. Omul nu cunoa=te ziua când este chemat s[dea socoteal[de ce a tr[it f[r[griji, ne=tiind c[este la ultima petal[a vie\ii lui. Moartea nu este un punct final pentru nimeni, decât o virgul[înainte de începutul nemuririi. Sufletul celui credincios Domnului Isus merge la El, a=a cum martirul +tefan a v[zut unde megea înainte de a închide ochii =i L-a rugat pe Domnul s[primeasc[duhul lui.

Scriptura nu vorbe=te despre pomeni =i v[mi ale cerului, parastase =i rug[ciuni pentru cei mor\i, pentru c[nimic nu ajut[=i nu mai schimb[starea celui ce a plecat în ve=nicie dar, a=a cum ne spune pilda bogatului nemilostiv, ceea ce facem aici, pe p[m`nt, determin[unde vom petrece ve=nicia. Obiceiurile f[cute de oameni au menirea de a goli buzunarele oamenilor îndurera\i =i s[le dea o speran\[fals[, care nu se g[se=te pe paginile Sfintelor Scripturi. <+i am v[zut pe mor\i, mari =i mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Ni=te c[r\i au fost deschise. +i a fost deschis[o alt[carte, care este cartea vie\ii. +i mor\ii au fost judeca\i dup[faptele lor, dup[cele ce erau scrise în c[r\ile acelea> (Apocalipsa 20:12). Aceast[judecat[a lui Dumnezeu este profe\it[=i hot[rât[de El =i va avea loc, fie c[vrem sau nu vrem.

Acest eveniment al judec[\ii va avea loc indiferent dac[cineva crede sau nu crede. Acolo fiecare va fi cânt[rit singur, f[r[p[rin\i, f[r[p[stor, f[r[avocat, ci tu singur vei fi pus în cântar. Vei fi g[sit u=or? Sigur! Excep\ie fac cei ce au primit oferta de îndurare a lui Dumnezeu.

Biblia ne spune c[to\i am p[c[tuit =i suntem lipsi\i de îndurarea lui Dumnezeu. To\i, f[r[nici o excep\ie. Singurii care scap[de aceast[judecat[sunt cei ce alc[tuiesc Biserica lui Hristos, r[scump[rat[prin sângele Domnului Isus. Oamenii care doar au folosit numele de cre=tin, dar nu au avut inima schimbat[vor fi g[si\i u=ori. Fiecare s[se cerceteze pe sine însu=i. E mai bine s[fim exigen\i cu noi =i s[ne cercet[m inima ast[zi, p`n[ ne mai putem schimba destinul, prin luarea hot[r`rii de a tr[i pentru Dumnezeu. Azi, când auzi glasul Celui ce te cheam[cu o dragoste de Tat[la mântuire, nu sta pe gânduri, ci vino la Hristos. Irod Antipa st[tea în cump[n[când]l auzea pe Ioan Botez[torul mustr`ndu-l pentru c[o luase de so\ie pe nevasta fratelui s[u, Filip, de la Roma. A =ov[it, =i apoi a ales s[se uneasc[cu Irodiada =i s[aprobe omorârea lui Ioan. Momentul]n care =i-a sim\it inima str[puns[de adev[r putea fi momentul întoarcerii sale la Dumnezeu.

Ai avut tu o zi a întoarcerii de la tot ce este p[cat la Dumnezeu? Dac[nu, chiar acum poate avea loc predarea vie\ii tale]n m`na Domnului, moment scump =i important, care va fi semnat în Cer. Omul care se bazeaz[pe faptele lui bune este f[r[minte. Acea zi]nfrico=[toare va topi faptele ce aici par bune, =i albul sfin\eniei lui Dumnezeu le va ar[ta murdare. În ziua aceea, când corpurile cere=ti vor trece cu trosnete mari =i se vor topi de c[ldura mare, singurii afla\i în siguran\[vor cei ce au intrat la ad[postul jertfei Domnului Isus, iar pe talerul lor au cerut =i primit sângele Domnului Isus care spal[orice p[cat.

Religia poate fi doar un exerci\iu de form[numit de oameni a fi ceva sfânt sau poate fi o participare a inimii care se deschide în ascultare fa\[de Domnul. Trebuie s[fim siguri c[am fost schim-

ba\i în f[ptura cea nou[, care potrive=te în Cer =i dore=te s[tr[ias-c[în neprih[nire. La aceast[stare se poate ajunge printr-o rug[ciune. <Doamne, Isuse, de ast[zi vreau ca voia Ta s[fie f[cut[în via\a mea. M[v[d nepotrivit cerin\elor Tale sfinte, de aceea m[predau |ie cu tot ce sunt. Spal[-m[în sângele Mielului care a fost jertfit pentru mine =i-|i voi r[mâne ve=nic recunosc[tor. Te voi sluji, în umilin\[toat[via\a mea, cu toat[fiin\a mea, cu tot ce am =i cu tot ce pot. Iart[-m[în Numele scump al Domnului Isus Hristos, Fiul T[u Preaiubit.> Dac[ai rostit aceast[rug[ciune cu sinceritate, iertarea va fi a ta, =i cump[na va atârna greu]n favoarea ta, datorit[bun[t[\ii lui Dumnezeu.

Amin.

11

DUMNEZEUL OANSELOR

<Piatra aceasta, pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte...> Genesa 28:22

Este un lucru obi=nuit pentru noi, oamenii, s[ne facem o evaluare a experien\elor trecute, cu scopul de a încerca s[îmbun[t[\im procesul de gândire =i modul de cânt[rire al lucrurilor, astfel]nc`t s[putem lua decizii mai bune pentru viitor. Scopul acestui mesaj este de a-i îmb[rb[ta pe cei care sunt pe drumul spre Canaanul Ceresc, dar au încetinit pasul, =i de a-i trezi pe cei ce au uitat c[în trecutul lor a fost o piatr[de hotar numit[ziua poc[in\ei, când I-au promis Domnului ascultare p`n[la moarte. Acest mesaj se va adresa mai întâi sufletelor pe care Domnul Isus le compar[cu ni=te pomi, planta\i în gr[dina Lui, care aduc road[. Apoi se va adresa pomilor care nu aduc road[=i care ar fi fost deja t[ia\i dac[Domnul nu ar fi mijlocit pentru ei înaintea Tat[lui ca s[le mai dea o =ans[. <...Mai las[-l =i anul acesta; am s[-l sap de jur împrejur, =i am s[-i pun gunoi la r[d[cin[. Poate c[de acum înainte va face road[; dac[nu, îl vei t[ia> (Luca 13:8-9).

Privind în trecut la pietrele de aducere aminte, la evenimentele importante care macheaz[puncte pe traseul vie\ii noastre de pribegi =i c[l[tori, observ[m succesul sau lipsa lui din via\a noastr[. Dac[privim în trecut =i facem o inventariere a pietrelor de aducere aminte, pe urm[examinând prezentul, încerc`nd s[ vedem dac[ suntem în credin\[, putem observa direc\ia =i tendin\a noastr[ de a ne \ine promisiunile. O vorb[ veche spune c[ un gram de medicin[ preventiv[ face mai mult dec`t o ton[de medi-

cin[curativ[dup[ce ai aflat c[ai o boal[grea. Este posibil ca în urma unei sincere examin[ri s[observ[m c[suntem schimb[tori =i u=or purta\i de valul lumii, tr[ind o via\[care nu aduce folos St[pânului. <Piatra aceasta, pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte, va fi casa lui Dumnezeu, =i î\i voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da> (Genesa 28:22). Aceast[piatr[de hotar puncta]n via\a lui Iacov ziua din care Dumnezeu l-a acceptat s[fie purt[-torul binecuvânt[rii f[g[duite lui Avraam, prin care toate nea-murile vor fi binecuvântate. Chiar dac[purtarea lui Iacov p`n[ în acea zi l[sa de dorit în anumite privin\e, Dumnezeu a f[cut din acea zi, la Betel, un hotar, d`ndu-i noi =anse de a tr[i în ascultare de Dumnezeu.

Dumnezeu, care este încet la mânie, d[omului =ans[dup[=ans[pentru a-=i pune via\a în rânduial[. Prorocul Iona a fost =i el un om c[ruia Dumnezeu i-a dat numeroase =anse pentru a face ceea ce era drept în ochii lui Dumnezeu, chiar dac[avea p[reri diferite cu privire la ce avea de f[cut. <Cuvântul Domnului a vor-bit a doua oar[lui Iona, astfel: «Scoal[-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, =i veste=te acolo strigarea pe care \i-o voi da!»> (Iona 3:1). Iona s-a r[zvr[tit =i nu a ascultat de porunca Domnului; în loc s[ia drumul spre Ninive a lut-o spre Tars. Atunci Dumnezeu a preg[tit furtuna =i pe=tele cel mare ca s[-l înghit[, =i astfel s[-i scape via\a. Din acea închisoare întunecoas[Iona a strigat c[tre Domnul, care i-a mai acordat o =ans[de a intra în ascultare de voia lui Dumnezeu.

Moise dup[ce l-a omorât pe egiptean, cu scopul de a face dreptate semenului s[u, prime=te de la Dumnezeu o nou[=ans[atunci când s-a întâlnit cu cel ce a spus: <Eu sunt Cel ce sunt!> To\i oamenii au momente de testare =i chiar de descurajare, dar trebuie s[se smulg[din aceast[stare prin promisiunile Cuvântului lui Dumnezeu. Moise a fost descurajat când a venit cu tablele legii =i a g[sit poporul dedat la idolatrie, deoarece doreau o religie care nu cere credin\[, =i atunci Moise a sf[rât tablele legii primite de la Dumnezeu. Ioan Botez[torul a trimis la

Domnul Isus mesageri ca s[-L întrebe dac[El este Cel a=teptat, cu toate c[a v[zut porumbelul la Iordan =i a auzit glasul din Cer deasupra Domnului Isus.

Dumnezeul nostru este Unul care d[=anse omului, chiar dac[uneori trece prin st[ri de descurajare, =i îi vorbe=te când într-un fel când într-altul pentru a-l trezi la realitate. David dup[ce a p[c[tuit s-a c[it, =i Dumnezeu i-a dat a nou[=ans[de a reveni la starea de prietenie cu El. Femeii p[c[toase, adus[de o ceat[de acuzatori, Domnul i-a spus: <Du-te! Dar s[nu mai p[c[tuie=ti.> Dumnezeu ne-a dat =i nou[=ans[dup[=ans[dar dac[L-am fi refuzat, una dintre aceste =anse =i chem[ri ale dragostei Lui ar fi fost ultima. Dup[un timp mâna Lui nu mai bate la inima celui ce dispre\uie=te harul lui Dumnezeu. Neglijarea ultimei =anse oferite de Dumnezeu înseamn[pierzare, adic[t[ierea afar[din gr[dina Domnului, pentru a nu ocupa locul degeaba. Lumea în care tr[im este uneori ca o jungl[, unde suntem de multe ori expu=i pericolelor, iar c`nd uit[m c[nu suntem singuri se poate întâmpla s[fim cuprin=i de descurajare.

Destina\ia noastr[este Cerul, dar se întâmpl[ca uneori pe traseu s[experiment[m ceea ce s-ar putea numi depresia de la mijlocul drumului. De câte ori nu am plecat în concediu cu copiii =i dup[pu\in timp au început întreb[rile: <Mai avem mult p`n[acolo?> Î=i pierdeau r[bdarea, deveneau netoleran\i cu fra\ii lor =i uneori ajungeau pedepsi\i pentru a-=i g[si din nou r[bdarea. În cazul credinciosului apare senza\ia de dezn[dejde datorit[faptului c[nu st[destul de aproape de p[stor, ca s[aud[glasul s[u încurajator. Într-o asemenea stare credinciosul se întreab[dac[are rost efortul =i starea de continu[veghere, cu arm[tura pus[=i cu f[clia arz`nd neîncetat.

Cavalerii teutoni purtau arm[tur[format[din zale grele pentru protec\ie, iar când plecau la r[zboi dormeau în ele, fiindc[ ]mbr[carea cu ele lua mult timp =i orice ezitare în caz de atac i-ar fi putut costa via\a. Credinciosul poart[arm[tura Duhului p`n[când ajunge la locul unde se prime=te cununa de înving[tor

(Efeseni 6:13-17). Aceast[depresie a sufletului, în care ajung unii credincio=i, este caracterizat[prin dezinteres, încetineal[=i dezn[dejde. Dac[starea persist[=i nu se iau m[suri urmeaz[perioada critic[, când îi vezi pe ceilal\i c[nu mai sunt buni. Apoi urmeaz[faza]n care ace=ti credincio=i î=i permit lucruri neîng[duite, sub pretextul c[nici ceilal\i nu sunt mai buni. Este nevoie de trezire pentru a privi ce este la cap[tul alerg[rii pentru cel credincios =i pentru cel ce nu r[mâne credincios.

Dac[\inem leg[tura cu St[p`nul, chiar dac[trecem prin jungla lumii, ea se transform[într-un loc plin de izvoare. Noi, credincio=ii, schimb[m lumea, pentru c[noi am fost schimba\i. Am fost schimba\i prin na=terea din nou, pe urm[am intrat în procesul de sfin\ire =i =lefuire, care are menirea de a ne face asem[n[tori cu chipul lui Hristos, dar des[vâr=irea va fi doar atunci când vom sta fa\[în fa\[cu Domnul. Atunci vom fi acas[, unde vom pune scutul =i sabia jos, afl`ndu-ne în deplin[ siguran\[. Aici, pe p[m`nt, avem de biruit jungla lumii =i a gândurilor, dar acolo va fi pace deplin[în neprih[nirea =i bucuria Duhului Sfânt. Noi vom fi cu Dumnezeu, =i Dumnezeu va fi cu noi. Atunci vom fi acas[cu adev[rat.

Oricât de greu \i se pare drumul ast[zi, ultimul capitol al Bibliei ne spune =i ne încurajeaz[c[se merit[s[r[mânem credincio=i leg[mântului pe care l-am f[cut, la cotitura vie\ii noastre, când am pornit pe calea Domnului. Chiar dac[acum nu vezi dec`t cea\[, =tim c[exist[un \[rm însorit. Cu ajutorul Celui ce a spus c[este cu noi în toate zilele vom ajunge acolo, în curând. Domnul Isus i-a spus lui Ioan în cartea Apocalipsei: <Scrie!> A spus aceasta pentru tine =i pentru mine, ca s[=tim c[în urma biruin\ei este o r[splat[, astfel c[se merit[s[r[mânem credincio=i =i s[ne îmb[rb[t[m în Domnul, tr[ind nu prin vedere, ci prin credin\[. Acolo toate conflictele se sting =i va fi pace des[vâr=it[.

Nu ne pretindem a fi în stare s[descifr[m toate codurile Apocalipsei, dar în\elegem îndeajuns c[mare fericire]l a=teapt[pe cel care-L sluje=te pe Dumnezeu cu toat[inima, p`n[la cap[t.

Chiar dac[treci prin necazuri, ast[zi, prive=te la viitor =i adu-\i mereu aminte c[dac[r[mâi credincios vei fi Mireasa Domnului. Viitorul celui ce va birui este glorios, fiind promis =i asigurat de Cel ce nu este afectat de circumstan\e. <De aceea v[preg[tesc Împ[r[\ia, dup[cum Tat[l Meu Mi-a preg[tit-o Mie, ca s[mânca\i =i s[be\i la masa Mea...> (Luca 22:29-30). Ne a=teapt[un osp[\, o mas[=i nu orice mas[. Accentul r[mâne pe credincio-=ia fa\[de Cel ce ne-a dat mântuirea. Termenii de mireas[=i nunt[sunt folosi\i analogic, pentru a putea în\elege pu\in din dimensiu-nea divin[, cu toate c[noi tr[im într-o dimensiune uman[.

<Cum se une=te un tân[r cu o fecioar[, a=a se vor unii fiii t[i cu tine; =i cum se bucur[mirele de mireasa lui, a=a se va bucura Dumnezeul t[u de tine> (Isaia 62:5). Suntem la stadiul numit, de apostolul Pavel, logodn[, dar at`t Mirele c`t =i Mireasa a=teapt[ziua s[rb[torii, când va intra în Cer =i va începe nunta Mielului. Dac[descurajarea î\i bate la geam r[mâi înr[d[cinat în Scriptur[, ca s[fii g[sit la datorie. Respinge gândurile rele. O cântare spune: <El n-a promis doar cerul senin,/ +i nici n-a spus c[nu vor fi spini,/ Dar mi-a promis prin puterea Sa,/ Pe drum lumin[c[ne va da.> Prezen\a Lui face rai în suflet =i aduce calm deplin c`nd suntem în mijlocul furtunii.

Am întâlnit oameni care cu toate c[au fost închi=i într-o celul[rece din cauza credin\ei în Domnul Isus Hristos au avut pace deplin[, pentru c[inima le era plin[de Cer. Chiar în acea stare de grea încercarea au putut prin harul lui Dumnezeu s[-=i iubeasc[chinuitorii. Domnul este p[storul, de aceea El alege p[=unea =i încercarea potrivit[cu puterea ce o avem. Face acest lucru pentru a ne cre=te =i a ne face dependen\i de planul =i ajutorul Domnului. Firea =i alia\ii ei vor încerca s[-\i sugereze: <Las-o mai moale> sau <s[mai slujeasc[=i s[se mai sacrifice =i altul>,]ns[noi sun-tem chema\i s[sort[m =i s[deosebim ideile care inund[mintea noastr[, recunoscându-le =i deosebindu-le pe cele ce vin din cârmuirea Duhului Sfânt de cele ale firii, aleg`nd s[punem în apli-care gândurile ascult[toare de Hristos. Prin glasul Scripturii

Dumnezeu ne garantez[cununa,]ns[numai celui ce va r[bda p`n[la sfâr=it. Dragostea st[în ceea ce facem pentru Domnul =i mai pu\in în ceea ce spunem. Celui ce are dragoste nu i se pare niciodat[c[a dat prea mult pentru Domnul sau c[este prea grea crucea. Prin cruce în\elegem orice suferin\[sau nemul\umire a firii noastre, rezultat[din decizia de a-L urma pe Hristos. Nimeni nu a primit un tratament mai barbar dec`t Domnul Isus, care a r[bdat moartea pe cruce, pentru ca noi s[fim mântui\i. A privit dincolo de suferin\[, la rezultat, =i a v[zut un popor r[scump[rat, o s[mân\[de urma=i în sufletele scumpe ale celor ce vor intra la ad[postul jertfei Sale. De aceea, cu curaj înainte, pentru c[dincolo de nor este soarele =i dincolo de suferin\[este cununa, care nu se poate ve=teji. Dac[nu e=ti]nc[hot[rât s[evaluezi la adev[rata ei valoare oferta de m`ntuire pentru tine personal, acest mesaj caut[s[-\i trezeasc[mintea s[n[toas[, pentru a avea parte de mântuire. Când Duhul Sfânt treze=te duhul omului la via\[, ochii inimii primesc lumin[(Efeseni 1:18) =i omul trece de la a avea doar o religie la o credin\[vie, plin[de activitate.

Dac[cite=ti acest mesaj e=ti un suflet scump, chemat la mântuire, c[ruia i s-a dat =ansa de a avea via\a ve=nic[. Ce ai f[cut =i ce ai de gând s[faci cu aceast[=ans[? Sunt suflete care au în trecutul lor o piatr[de hotar a timpului =i un stâlp de aducere aminte, ca cel din Betel, care marcheaz[ziua când s-au hot[rât s[-I slujeasc[lui Dumnezeu. Se poate ca între timp, din lips[de hran[duhovniceasc[=i disciplin[, duhul s[fie sl[bit =i vulnerabil la boal[. Entuziasmul a disp[rut, =i promisiunea f[cut[Domnului, marcat[printr-un stâlp de aducerea aminte, printr-o predare =i poate chiar printr-un leg[mânt, a r[mas uitat.

Este un lucru obi=nuit s[întâlne=ti în zilele de ast[zi oameni care încep anumite lucruri, iar dup[o anumit[perioad[le las[balt[. +coala, serviciul, proiectele =i chiar leg[mântul sacru al c[s[toriei sunt p[r[site din cauza lipsei de disciplin[. Disciplin[înseamn[controlul pe care-l exercit[m sau nu asupra noastr[. Închisorile =i spitalele psihiatrice stau m[rturie c[tr[im într-un

veac modern,]n care oamenii tr[iesc lipsi\i de disciplin[. Cel mai dezastruos caz este acela]n care credincio=ii p[r[sesc calea Domnului. Ar fi fost pentru ei mai bine s[nu-L fi cunoscut pe Domnul. Ar fi fost mai u=or pentru ei s[nu se fi n[scut, decât s[vin[la Domnul, =i apoi s[-L p[r[seasc[f[r[temei. Lipsa de st[pânire a vasului nostru =i a perseveren\ei în ceea ce este bine înaintea Domnului ne poate aduce pe oricare dintre noi pe marginea pr[pastiei =i pr[bu=irii spirituale. Apare un sentiment de frustrare atunci când î\i iei ochii de la Domnul =i vezi libert[\ile pe care al\ii =i le permit, =i]n acest stadiu vederea ochilor inimii se înce\o=eaz[dac[nu strigi la Domnul dup[ajutor. A=a a fost =i David, care a spus c[era s[i se clatine piciorul când a v[zut fericirea celor r[i, c[rora le mergea bine, dar p`n[ la urm[ a v[zut c[ sfâr=itul lor nu era la fel ca =i sfâr=itul celor neprih[ni\i. <P`n[ce am intrat în sfântul loca= al lui Dumnezeu, =i am luat seama la soarta de la urm[a celor r[i> (Psalmul 73:17).

P[catul nu este o piscin[în care s[te r[core=ti, ci este o mla=tin[murdar[=i ur`t mirositoare, cu gropi ascunse =i pline de nisipuri mi=c[toare, care curm[via\a celor ce se încumet[s[le str[bat[, cu gândul c[ei sunt tari =i nu vor c[dea din credin\[. Nu este admis s[p[c[tuim azi cu gândul c[mâine Dumnezeu ne d[un har cât toate zilele, pentru c[s-ar putea s[nu ajungem ziua de mâine. Întinderea mâini în blid la masa Domnului înseamn[c[a avut loc un sfâr=it al p[catului, =i dac[p[catul din via\a ta e obicei =i nu excep\ie nu ai voie s[întinzi mâna în el. Gâdilarea firii p[mânte=ti prin lipsa frâului asupra firii poate duce omul de la o via\[disciplinat[la una de dezm[\, prin care Dumnezeu, care este gelos, s[fie provocat. Sunt oameni care tr[iesc cu lozinca: <Prosperitate cu orice pre\>, care fac din trupul lor un rob al lucrurilor p[mânte=ti sau al poftelor trec[toare. Mul\i aplic[moto-ul lui Cortez cu care a cucerit Mexicul =i care spune: <Pentru Dumnezeu =i pentru aur!> Oare care este moto-ul nostru pentru lucrurile materiale?

Una din problemele poftelor =i a pl[cerilor distrug[toare este c[niciodat[nu este mul\umit[; întotdeauna firea vrea pu\in mai

mult. Când nu poate s[primeasc[pu\in mai mult face criz[, ce o duce la distrugere. Omul î=i poate pune via\a în nego\ pentru veacul acesta sau pentru cel viitor, dar niciodat[nu va putea mul\umi doi st[p`ni. Prin neveghere omul trece de la calmul pe care-l simte pe bra\ul Domnului la crizele de nervi ale unei firi mereu nesatisf[cute, care tot timpul vrea mai mult.

Acest mesaj te]ndeamn[s[-\i faci o examinare înaintea unui Dumnezeu care este un Dumnezeu al =anselor =i te vrea pentru cer. <...Prive=te-\i urma pa=ilor t[i în vale =i vezi ce ai f[cut...> (Ieremia 2:23). Scoate din casa ta orice lucru care te provoac[la p[cat, ca nu cumva]n momente de cump[n[s[recurgi din nou la ele. Sunt unii care =tiu sigur c[dac[Domnul Isus ar fi venit s[-+i ia Biserica de pe p[mânt ei ar fi r[mas jos. Ei simt c[au cugetul p[tat cu obiceiuri rele, care au r[d[cini adânci, =i pentru a sc[pa de ele nu au depus suficient efort. Dac[e=ti obi=nuit s[-\i risipe=ti timpul cu filme, romane, sport în exces sau alte activit[\i ce nu aduc nici un folos duhului =i Împ[r[\iei lui Dumnezeu, acest mesaj î\i spune c[e=ti în mare pericol.

Azi e=ti chemat s[-\i aduci aminte de ziua]n care I-ai promis Domnului ascultare. Dac[cugetul nu]\i este curat, ast[zi, Dumnezeul =anselor î\i mai d[o ocazie de a restaura rela\ia de pace =i siguran\[cu El. Mintea noastr[poate avea gânduri de adorare pentru Mântuitorul sau poate fi un cuptor al poftelor care ne despart de Dumnezeu =i de mântuire. Con=tiin\a este ca =i un detector de fum, care la nivelul cugetului detecteaz[starea noastr[cu Dumnezeu. Dac[sim\i o triste\e =i tânje=ti dup[pacea =i bucuria sufletului care poate spune sincer: <Vino, Doamne Isuse!> înseamn[c[ai o întristare bun[. <În adev[r, când întristarea este dup[voia lui Dumnezeu, aduce o poc[in\[care duce la mântuire...> (2 Corinteni 7:9). Întristarea lumii]l face pe om s[spun[c[nu are cutare =i cutare, pe când întristarea cea bun[ ]l face s[tânjeasc[dup[o stare de pace cu Dumnezeu.

C[in\a este o decizie, dar ea trebuie urmat[de ac\iune. Iuda s-a c[it, dar tot pierdut a r[mas, pentru c[a lipsit ac\iunea =i

împ[carea cu Dumnezeu. <Eu î\i =terg f[r[delegile ca un nor, =i p[catele ca o cea\[: întoarce-te la Mine, c[ci Eu te-am r[scump[rat> (Isaia 44:22). Biblia ne spune c[Dumnezeu]l iube=te pe p[c[tos, dar nu tolereaz[p[catul, nici în credincios, nici în Cer. Nu de scuze este nevoie, ci de schimbare. Cine este bun la a se scuza, de obicei nu este bun la altceva. Trebuie s[aib[loc o schimbare]n via\a omului, dup[voia Domnului. O schimbare care afecteaz[gândurile, inten\iile, scopurile, planurile =i priorit[\ile. A fi preg[tit pentru mâine înseamn[a face ceea ce trebuie ast[zi. Dac[vrei s[st[pâne=ti ispitele trebuie s[-L la=i pe Domnul Isus Hristos st[pân peste orice aspect al vie\ii tale. Uneori, Dumnezeu alege s[dea foc confortului nostru pentru a ne veni în fire.

Fiul risipitor nu doar =i-a recunoscut gre=eala, dar a ac\ionat =i s-a întors la casa tat[lui s[u, recunosc`ndu-=i vina. A fost o piatr[de hotar atunci când =i-a venit în fire, dar =i atunci când a primit iertarea tat[lui =i a fost acceptat din nou acas[. Chiar dac[nu ai mai comite nici un p[cat tot restul vie\ii, nu ai cum s[pl[te=ti pentru cele din trecut. Un singur p[cat te poate trimite =i m[poate trimite în iad, de aceea sc[parea este numai în jertfa Domnului Isus. Dac[ai face un accident cu ma=ina pe care o conduci în zadar i-ai spune poli\istului despre trecut, cât de bine ai condus în trecut sau cât de grijuliu vrei s[conduci din acea zi. Dac[e=ti g[sit vinovat te sanc\ioneaz[, indiferent câte accidente ai evitat în trecut. De aceea a fost nevoie ca Domnul Isus s[vin[pe p[mânt ca s[pl[teasc[întreaga datorie a p[catului, pentru c[noi nu aveam cu ce pl[ti =i astfel s[ne schimbe destina\ia, din iad]n Rai.

A fi cre=tin nu înseamn[a fi un om religios, care are reguli rigide, sau un om care face numai fapte bune. Ca rezultat al faptului c[Domnul Isus Hristos ia chip în noi avem ca road[faptele bune. Dumnezeul =anselor]i cheam[azi pe cei ce au dat înapoi, dar =i pe cei ce niciodat[nu au luat o decizie cu privire la via\a lor. <Veni\i totu=i s[ne judec[m, zice Domnul. De vor fi p[catele voastre cum e c`rmâzul, se vor face albe ca z[pada; de vor fi ro=ii

ca purpura, se vor face ca lâna> (Isaia 1:18). Dumnezeu este obligat de }nsu=i Cuvântul =i dreptatea Lui s[r[spl[teasc[binele =i s[pedepseasc[r[ul numit p[cat, de aceea alearg[ast[zi la ad[postul jertfei sale, unde g[se=ti în sângele Domnului iertare =i putere pentru o via\[tr[it[în biruin\[.

Vr[jma=ul sufletului nostru lucreaz[f[r[ ]ntrerupere ca s[doboare dac[poate =i pe cei ale=i, deoarece =tie c[timpul lui este scurt. El este mânios =i ar vrea s[duc[pe cât mai mul\i în iad cu el. Drumul cu Domnul Isus este cel mai în siguran\[drum, pentru c[nimic nu se întâmpl[f[r[voia Lui. Totul este planificat =i socotit, p`n[la ultimul fir de p[r al capului. <L[rge=ti drumul sub pa=ii mei =i picioarele mele nu se clatin[> (2 Samuel 22:37). F[ce este bine în ochii Domnului =i încrede-te în Dumnezeu, c[El va alege ce este mai bun pentru tine. La aceast[piatr[de hotar accept[mâna de pace pe care \i-o întinde Dumnezeul =anselor =i înl[tur[spaima de necunoscut =i de viitor. Pred[-\i]ntreaga fiin\[=i controlul vie\ii f[r[rezerve Domnului Isus Hristos. Prime=te-L din îndemnul cugetului cucerit de dragostea Lui jertfitoare =i vei fi fericit nu numai aici, ci ve=nic, în locul numit Cer.

Amin.

12

CEA MAI GREA OCOALÃ

<Este adev[rat c[orice pedeaps[, deocamdat[pare pricin[de întristare, =i nu de bucurie; dar mai pe urm[aduce celor ce au trecut prin =coala ei, roada d[t[toare de pace a neprih[nirii.> Evrei 12:11

În zilele de ast[zi exist[multe =coli care se bucur[de un înalt prestigiu =i sunt de obicei frecventate de elita societ[\ii, care poate s[-=i permit[costul foarte ridicat al acestor =coli. Multe dintre ele sunt renumite pentru cursurile grele pe care le ofer[=i pentru profesorii deosebit de educa\i =i de faimo=i, care predau la catedrele acestor universit[\i. Textul citat ne face s[în\elegem c[via\a credinciosului este o =coal[, unde cursurile oferite pot fi uneori o pricin[de întristare pentru firea omului =i nu de bucurie, dar au rezultatul mult dorit de Dumnezeu în via\a noastr[. Aceast[=coal[a zdrobirii eului are ca rezultat roada d[t[toare de pace a neprih[nirii. La aceast[=coal[=i-au luat diploma de absolvire oameni renumi\i, cum au fost Iosif, apostolul Pavel, milioane de martiri, dar Cel mai renumit absolvent al acestei =coli a fost Domnul Isus Hristos, care a acceptat o zdrobire total[sub mâna Tat[lui pentru p[catul]ntregii omeniri.

Tuturor celor ce ajung s[fac[parte din Trupul Domnului, prin na=terea din nou, adic[din Biseric[, le este dat harul nu numai s[cread[în Domnul, dar =i s[treac[prin aceast[=coal[a c[lirii =i uneori a întrist[rii, pentru ca în ei s[fie modelat chipul Domnului Isus, St[pânul tuturor sufletelor. La aceast[=coal[nu se pot cump[ra profesorii prin mituire =i nu se poate copia, ci se ob\in note de trecere numai pe merit. Duhul Sfânt nu lucreaz[în modul

conceput de noi, =i de multe ori nici nu lucreaz[în fereastra de timp în\eleas[de noi. La aceast[=coal[pred[Duhul Sfânt, care are ca scop final s[prezinte Mireasa Domnului f[r[pat[=i f[r[zbârcitur[. Aceste zbârcituri sunt apuc[turile lume=ti =i fire=ti, care se r[zboiesc cu natura cea nou[. <...Ungerea Lui v[înv[\a despre toate lucrurile =i este adev[rat[, =i nu este o minciun[, r[mâne\i în El, dup[cum v-a înv[\at ea> (1 Ioan 2:27). Acest minunat Înv[\[tor, Duhul Sfânt prin ungerea ce o d[, are toat[inten\ia de a ne ajuta s[trecem cu bine cursurile acestei =coli. <+i tot astfel =i Duhul ne ajut[în sl[biciunea noastr[; c[ci nu =tim cum trebuie s[ne rug[m. Dar însu=i Duhul mijloce=te pentru noi cu suspine negr[ite> (Romani 8:26).

Nu sunt pu\ini cei ce încep aceast[=coal[, dar nu to\i vor s[pl[teasc[pre\ul ascult[rii =i s[depun[un efort deplin, p[n[la sfâr=it, =i astfel î=i pierd r[splata. <C[ci ne-am f[cut p[rta=i ai lui Hristos, dac[p[str[m pân[la sfâr=it încrederea nezguduit[de la început> (Evrei 3:14). Unii se pl`ng, spun`nd c[via\a de credincios este grea, dar trebuie s[punem întrebarea: <În compara\ie cu ce?> Nu este în nici un caz mai grea dec`t ve=nicia petrecut[departe de fa\a lui Dumnezeu. Apostolul Pavel ne spune c[lucrurile care momentan produc întristare nu sunt vrednice s[fie puse al[turi de slava viitoare. Aceste necazuri sunt îng[duite de Dumnezeu, fiindc[sunt singurul mod în care putem înv[\a anumite lec\ii. S[nu uit[m c[St[pânul nostru a fost numit <Om al durerii =i obi=nuit cu suferin\a>. El nu ne cere s[lu[m cursuri pe care El }nsu=i s[nu le fi trecut cu succes în ochii Tat[lui. A fi la aceast[=coal[, unde pred[Duhul Sfânt, înseamn[a primi nu numai bucurii, dar =i a suferi]mpreun[cu Hristos. Când suferi cu El =i pentru El, practic }l m[rturise=ti.

Napoleon spunea c[zece persoane care vorbesc tare fac mai mult zgomot decât zece mii de oamenii care tac. R[bdarea noastr[, când trecem prin examene grele, vorbe=te cu zgomot pentru Dumnezeu. Pentru a trece cu bine aceste cursuri avem nevoie de curajul de a accepta voia lui Dumnezeu, chiar =i atunci când nu

în\elegem. Trebuie s[ne asum[m curajul de a crede c[El, care este Suveran =i în controlul oric[rei situa\ii din via\a noastr[, =tie de ce este nevoie pentru des[vâr=irea noastr[=i nu poate gre=ii. Trebuie s[în\elegem c[dulcea\a =i amarul sunt parte din via\a pe p[mânt, iar binecuvântarea vine câteodat[îmbr[cat[prin ceea ce unii o numesc haina blestemului. Este tendin\a noastr[de a dori s[evit[m astfel de binecuvânt[ri, care zdrobesc voin\a noastr[.

Primii credincio=i socoteau un har faptul de a fi învrednici\i nu numai s[cread[, dar =i s[sufere pentru credin\a lor în Domnul Isus Hristos. Exist[înfrângeri care sunt mai triumf[toare decât orice biruin\[=i de obicei încep cu biruin\[asupra noastr[în=ine. Nu po\i s[absolvi cursurile acestei =coli prin coresponden\[sau prin intermediul internetului, dup[cum nu po\i s[înve\i s[îno\i printr-un curs prin coresponden\[. Aceast[=coal[necesit[participare =i implicare personal[. Aceast[=coal[, men\ionat[de apostolul Pavel în textul citat mai sus, are o parte teoretic[de înv[\are a Scripturii, dar =i o parte de aplicare =i verificare prin practic[, numit[de apostolul Petru nu extemporal sau tez[, ci o încercare de foc. <Prea iubi\ilor, nu v[mira\i de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca s[v[încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi: dimpotriv[, bucura\i-v[, întrucât ave\i parte de patimile lui Hristos, ca s[v[bucura\i =i s[v[veseli\i =i la ar[tarea slavei Lui> (1 Petru 4:12-13).

Aceste încerc[ri testeaz[ce am înv[\at =i au ca rezultat o r[spl[tire la ar[tarea Domnului Isus. Rezultatele se m[soar[=i se noteaz[în Cer, fiind evaluate de Acela care este drept =i credincios. <Dumnezeul oric[rui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa, ve=nic[, dup[ce ve\i suferi pu\in[vreme, v[va des[v`r=i, v[va înt[ri, v[va da putere =i v[va face neclinti\i> (1 Petru 5:10). Aceast[=coal[are inten\ia de a ne desprinde de p[mânt =i de a ne lega tot mai mult de Cer, unde este comoara =i destina\ia noastr[, dar =i de Mântuitorul nostru, care d[semn[tur[de aprobare pentru fiecare examen pe care-l d[m. Domnul Isus urm[re=te cu deosebit interes performan\a noastr[la examene,

a=a cum reac\ia lui Iov a fost urm[rit[cu deosebit interes de întreg Cerul, atunci când a fost încercat.

Necazurile ne fac s[ne cunoa=tem mai bine sl[biciunile, chiar =i prieteniile de care putem depinde cu adev[rat. Oricine poate fi bun credincios atunci c`nd se afl[ în bel=ug, dar c`nd e]n necaz se vede adev[rata credin\[, dup[cum oricine poate fi politicos cu un împ[rat, dar nu to\i pot fi politico=i cu un s[rac sau cu un cer=etor. Valoarea omului este ceea ce r[m`ne dup[ce se înl[tur[tot ce are =i toate rela\iile p[mânte=ti de care depindea. Domnul Isus Hristos în noi =i dependen\a de El este ceea ce d[adev[rata frumuse\e =i valoare sufletului nostru. Cântarele omene=ti pot m[sura diferen\a în greutate a dou[semn[turi pe hârtie, dar Cerul cu o mai mare precizie m[soar[n[zuin\ele inimii =i d[credit pentru inten\ia faptei =i m[sura de sacrificiu. Aceast[=coal[ofer[=i cursuri superioare numite binecuvântare prin zdrobire.

Maria, mama Domnului Isus, a fost aleas[de Dumnezeu pentru a fi un vas de cinste curat, folosit de Dumnezeu. }ngerul Gavril i-a spus c[este binecuvântat[între femei. M-am gândit la cât de greu a fost pentru ea s[se vad[binecuvântat[când era în pericol de a fi privit[ca o femeie necinstit[=i ar fi putut fi omorât[cu pietre. Era greu pentru ea s[vad[c[este binecuvântat[când a dat na=tere Fiului ei într-un staul urât mirositor =i când a trebuit s[fug[în Egipt pentru a sc[pa via\a copilului. Cât de greu a fost pentru ea s[se vad[c[este binecuvântat[când =i-a v[zut Fiul b[tut, batjocorit =i scuipat. L-a v[zut pus pe cruce cu piroane în mâini =i pe urm[murind. Strânsese în inima ei cuvintele p[storilor, a magilor, a lui Simion =i se p[rea c[desf[=urarea lucrurilor nu se potriveau cu a fi o femeie binecuvântat[. }n acele clipe era greu s[vad[dincolo de examenele grele =i nu a în\eles pe deplin c[ ]ntr-adev[r ea este binecuvântat[între femei, decât dup[}nvierea Domnului Isus =i dup[rev[rsarea Duhului Sfânt, în Ziua Cincizecimii. Atunci a]n\eles rostul testelor grele =i faptul c[ea era parte dintr-un plan m[re\. Maria a fost la aceast[=coal[a suferin\ei =i este pentru noi un exemplu. A fost femeia care s-a

încrezut în Dumnezeu =i atunci când nu a în\eles lucrurile ce i se]nt`mplau.

Apostolul Pavel a trecut =i el prin aceast[=coal[a suferin\ei, fiind împro=cat cu pietre, închis în lan\uri =i tot examen a fost faptul c[avea în trupul lui ceea ce el numea <un \epu=]n carne> - <un sol al Satanei>, care-l \inea smerit prin neajunsul ce i-l cauza. Chiar =i Iacov a fost unul care a urmat aceast[=coal[superioar[a binecuvânt[rii prin zdrobire, când a fost lovit de îngerul Domnului, =i a fost binecuvântat de El atunci când toat[noaptea s-a luptat în lacrimi =i rug[ciuni. <S-a luptat cu îngerul, =i a fost biruitor, a pl`ns =i s-a rugat de el...> (Osea 12:4). Cei trei tineri au trecut cu bine examenul cuptorului cu foc, aduc`nd prin aceasta glorie =i slav[lui Dumnezeu. Pentru unii aceste cursuri sunt o ramp[de lansare direct spre Cer, ob\in`nd astfel cununa de martir, asemenea martirului +tefan. Gradua\i ai acestei =coli de suferin\[au fost =i fra\ii care alc[tuiau biserica din Smirna, împotriva c[reia Domnul Isus în cartea Apocalipsei nu are nici o mustrare =i nici un repro=, pentru c[au trecut cu bine examenele prigoanei, în mijlocul c[rora num[rul credincio=ilor sporea. La toate aceste suferin\e =i batjocuri îndurate de biserica din Smirna Domnul Isus spune: <+tiu!> El =tia, pentru c[acele timpuri grele erau examene îng[duite de Dumnezeu, care i-a g[sit vrednici pentru ele.

O carte veche]l prezint[pe pastorul bisericii din Smirna cu numele de Policarp, fiindc[atunci când a fost denun\at ca fiind cre=tin i s-au confiscat averile, aleg`nd s[-=i de-a via\a cu bucuire =i cântând în timp ce era ars pe rug. A ales s[ r[mân[ credincios =i s[ sufere, pl[tind pre\ul suprem, mai bine decât s[ ard[ t[m`ie în cinstea Cezarului =i s[-l numeasc[pe acesta domn. Modul]n care Policarp a murit =i a trecut din lumea fizic[în cea spiritual[a stârnit o mare trezire în rândul credincio=ilor, astfel c[mul\i s-au predat de bun[voie autorit[\ilor pentru a-=i da via\a pentru Domnul Isus. Cei ce biruiesc nu vor fi v[t[ma\i de a doua moarte, ci vor tr[i ve=nic, în prezen\a Domului Isus. E=ti tu cre=tin? E=ti tu gata s[pl[te=ti pre\ul oricât de mare ar fi =i s[r[mâi credincios

Domnului? Hot[rârea trebuie luat[c`nd e vremea bun[, pentru ca acel examen s[nu ne g[seasc[ezitând sau c[utând scuze =i explica\ii. Aceast[=coal[a suferin\ei, prin care uneori trecem, are ca scop preg[tirea Miresei Domului Isus pentru s[rb[toarea Nun\ii Mielului. Singurii care pot trece examenele acestor cursuri superioare sunt cei ce men\in focul dragostei dintâi, care înseamn[a-L pune pe Domnul Isus Hristos deasupra a orice în via\a noastr[.

Biruitorii privesc dincolo de mormânt, la locul unde se prime=te cununa de înving[tor. Aceste necazuri, care variaz[în intensitate de la credincios la credincios, ne c[lesc =i dovedesc dragostea noastr[pentru Dumnezeu. Ele sunt asem[nate cu o tundere a viei, care dup[ce este tuns[aduce mai mult[road[. Chiar dac[aceast[tundere doare, s[nu uit[m c[inten\ia Vierului este bun[=i în acele clipe El este chiar lâng[noi, pentru c[vierul nu este niciodat[mai aproape de vie ca =i atunci când o tunde. Via\a omului nu este prezentat[printr-o linie dreapt[, ci este un zig-zag cu bucurii =i necazuri, a=a cum spune Iov când afirm[c[<via\a omului n[scut din femeie este scurt[=i plin[de necazuri> (Iov 14:1). De multe ori ni se pare c[suntem pe un drum închis, dar când ajungem la cap[tul lui vedem c[acolo exist[o cotitur[, care de la distan\[nu se putea vedea. Aceste cotituri ne schimb[uneori direc\ia vie\ii,]ns[drumul este trasat de mâna Celui ce nu d[gre=.

Adev[rata dragoste a lui Dumnezeu ne este oferit[de multe ori, chiar =i atunci c`nd înseamn[durere, la fel ca un doctor care aplic[tratamente dureroase, dar folositoare pentru pacien\ii lui. Dup[ce iei câteva cursuri la aceast[=coal[ajungi s[nume=ti neimportante =i s[le vezi ca lucruri mici necazurile pe care înainte le considerai mari. Ajungi s[spui c[dac[a=a vrea Domnul Isus pentru via\a ta te supui =i accep\i voia Lui. Aceast[atitudine se nume=te supunere sub mâna tare a lui Dumnezeu =i ob\ii note mari. La aceast[=coal[se pred[cursul numit lep[darea de sine, care atunci când este în\eles =i practicat face s[vin[peste noi o putere deosebit[de a birui ispita =i r[ul prin bine. În acest mod Duhul Sfânt]i preg[te=te pe oameni cu o frumuse\e

duhovniceasc[deosebit[, fiind în stare s[-L laude pe Dumnezeu în lan\uri =i chiar s[se roage pentru chinuitorii trupului lor. Acest fel de comportare nu este natural firii omului, iar omul numit de societate <bun ca p`inea cald[> nu poate trece acest fel de examen. Trecerea acestor examene este posibil numai prin puterea venit[de Sus.

R[ul care vine peste trup nu poate atinge duhul atunci când încrederea este adânc[în Dumnezeu, iar privirea este la El =i la r[splat[. Necazul =i strâmtorarea nu reu=esc s[r[peasc[bucuria mântuirii, pentru c[cel ce zdrobe=te puterea eului intr[într-o stare deosebit[de har, atunci când puterea Duhului Domnului vine peste el. Aceast[putere]\i d[t[rie pentru ca în momente grele s[nu-L tr[dezi pe Domnul =i s[stai în picioare pentru adev[r. Aceast[putere, venit[de Sus prin primirea Mângâietorului care ne înva\[s[umbl[m în Adev[r, d[posibilitate credinciosului de a lua decizii bune, ca =i cum eul lui nici nu ar exista. Ace=ti credincio=i sunt neîncetat ocupa\i cu lep[darea eului, care]n permanen\[î=i cere drepturile. Cursurile numite necazuri ne înva\[r[bdarea =i ne d[ocazia de a fi veteji. Cu cât p[rerea profesorului despre student este mai]nalt[, cu atât examenul va fi mai greu, pentru c[profesorul îl crede capabil de a trece examenul conceput de el. Nimic nu te poate opri de la succes, dac[ai atitudinea corect[. Lumea este trec[toare, dar ve=nicia =i Împ[r[\ia lui Dumnezeu nu au sfâr=it.

Dumnezeu ne-a iubit =i +i-a dat via\a pentru noi, a=a c[se merit[s[suferim =i noi orice lucru de care Domnul ne crede vrednici. Voia Lui nu ne duce niciodat[acolo unde harul Lui nu ne poate proteja sufletul de la c[dere. Po\i s[vezi cât de mare este o persoan[dup[cât de u=or sau cât de greu se descurajeaz[. Po\i birui îmb[rb[tându-te în Domnul ca David, =i privind la milioanele de suflete care au biruit. Po\i birui având atitudinea c[oricât de mare =i greu ar fi necazul <=i acesta va trece.> Urmeaz[pe urm[ceea ce nu va trece. John Newton, care a scris cântarea <M[re\ul har>, spunea la b[trâne\e c[îl p[r[se=te memoria, dar

dou[lucruri le \ine minte bine =i anume c[el a fost un mare p[c[tos =i c[Domnul Isus este un mare Mântuitor. Este foarte important ca aceste dou[lucruri importante s[r[mân[permanent în gândirea noastr[.

Pe piatra de mormânt este pus de obicei anul na=terii urmat de o liniu\[, =i apoi anul plec[rii în ve=nicie a acelui suflet. Via\a este cuprins[în acea mic[liniu\[dintre cele dou[numere =i are un început =i un sfâr=it. Undeva, de-a lungul acelei linii, este foarte importat ca omul s[primeasc[Darul lui Dumnezeu, adic[via\a ve=nic[, care este oferit[oamenilor numai prin Domnul Isus Hristos. Examenele ne desprind de lumea fizic[=i ne a\intesc privirile spre lumea spiritual[, unde strângem averile noastre. Mor\ii nu au nevoie de buzunare, pentru c[nu duc nimic cu ei. E=ti tu gata s[pleci în ve=nicie? +tii c[nu duci nimic cu tine? Am participat la multe înmormântari, dar nu am v[zut niciodat[camioane cu mobil[=i cu lucruri s[urmeze cortegiul funerar. Dac[e=ti legat de aceste lucruri de pe p[mânt, care uneori sunt dobândite cu trud[=i sudoare, ele pot prezenta un pericol ca s[nu po\i trece examenele desprinderii de ele. Scriptura spune c[ele toate vor pierii. <...La început, Tu, Doamne, ai întemeiat p[mântul; =i cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu râmâi...> (Evrei 1:10-11). C`nd vei pleca în ve=nicie va conta numai dac[te-ai împ[cat cu Dumnezeu prin Domnul Isus Hristos =i dac[I-ai r[mas credincios. Materia nu satisface niciodat[omul pe deplin, pentru c[el este creat cu un gol în suflet, care poate fi umplut numai cu prezen\a lui Dumnezeu.

Henry Ford a construit multe fabrici de ma=ini =i a ajuns foarte bogat, dar la b[trâne\e i-a spus unui prieten c[era mai fericit atunci când era un simplu mecanic. Rochefeler a ajuns s[fie cel mai bogat om al timpului lui, dar a spus c[nici un singur dolar nu i-a adus fericire. Fericirea este numai în Domnul Isus Hristos, care ne d[pace deplin[=i fericire, chiar în mijlocul celor mai grele încerc[ri. Pavel =i Sila cântau în închisoare cu picioarele în butuci, în temni\a din Filipi, pentru c[în ei era puterea =i lumina

Duhului Sfânt, care-i f[cea s[priveasc[dincolo de aceast[via\[trec[toare. Vei avea dincolo numai ceea ce ai pus în mâna Domnului, atunci când ai dat unuia dintre cei mai micu\i ai Lui. Vei avea dincolo numai ce ai jertfit pentru r[sp`ndirea Ve=tii Bune celor ce nu-L cunosc pe Domnul Isus. Acolo te va urma diploma acestei =coli a suferin\ei, prin care trec cei ce î=i predau via\a Domnului Isus =i accept[voia Lui]n via\a lor.

Când te gânde=ti la ultima ta zi de pe p[mânt începi s[ai o perspectiv[bun[=i s[n[toas[asupra lucrurilor, pentru c[cele ce vin sunt ve=nice, pe când cele ce le vedem cu ochii ace=tia sunt lucruri trec[toare. Dac[nu ai luat]nc[decizia de a veni la aceast[=coal[, acest mesaj te chem[s[vii la Hristos prin a-\i preda via\a Domului Isus, f[r[rezerve. Oricine ai fi, nu e=ti atât de bun]nc`t s[ nu ai nevoie de mântuirea dat[ prin Domnul Isus =i oricine ai fi, nu e=ti atât de r[u ]nc`t s[nu te poat[primi =i ierta Isus. <Pentru c[le voi ierta nelegiuirile, =i nu-Mi voi mai aduce aminte de p[catele =i f[r[delegile lor> (Evrei 8:12). Nu uita c[exist[nu numai dreapta =i stânga, ci exist[=i sus =i jos. Exist[un sus în Cer =i jos]n iad. Via\a de pe p[mânt nu este decât un fragment minuscul din existen\a sufletului t[u =i al meu. Dac[vrei s[-\i protejezi aceast[via\[scurt[, socotind cursurile oferite de =coala suferin\elor pentru credin\[prea costisitoare, este posibil s[o pierzi pe cea ve=nic[.

Sunt mul\i care amân[decizia hot[rârtoare, care ofer[via\a ve=nic[, pentru c[se îngrijoreaz[de ce vor spune oamenii =i chiar neamurile din jurul lor. Dac[ai =tii cât de rar se gândesc la tine =i la binele t[u ace=ti oameni nu te-ai îngrijora de ce spun ei =i nici de ce gândesc ei. Prive=te azi încrez[tor la Domnul Isus =i urmeaz[-L cu toat[inima, indiferent de pre\ul pe care trebuie s[-l pl[te=ti, iar într-o zi El va alege o cunun[de biruitor pentru capul t[u =i o mo=tenire ve=nic[, împreun[cu to\i cei ce au intrat la ad[postul jertfei Lui. Dac[suferim cu El vom =i împ[r[\ii împreun[cu El, 2 Timotei 2:12.

Amin

13

BUCURIA CRĂCIUNULUI

<...Nu v[teme\i: c[ci v[aduc o veste bun[, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: ast[zi în cetatea lui David, vi s-a n[scut un Mântuitor, care este Hristos Domnul.> Luca 2:10-11

În anul 352 A.D., Episcopul de la Roma, cu numele de Julius I, a autorizat ziua de 25 Decembrie ziua S[rb[toririi Na=terii Domnului Isus. De atunci cei ce se numesc cre=tini s[rb[toresc ceea ce s-a petrecut la Betleem acum dou[mii de ani, când Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat =i Logosul a locuit între oameni, plin de har =i de adev[r. Dup[calendarul roman, care este pu\in deosebit de calendarul gregorian pe care-l folosim azi, era ziua cu cea mai lung[noapte a anului. A fost luat[aceast[hot[râre pentru a fi în competi\ie cu s[rb[toarea p[gân[Saturnist[, care era \inut[în acea=i zi. Tot oamenii, =i nu Dumnezeu, au dat acestei s[rb[tori numele de Cr[ciun, pentru c[omul care nu vegheaz[se poate afla în pericol de a s[rb[torii doar o zi de r[gaz pentru trup, când este hr[nit deosebit de abundent, dar f[r[ca partea duhovniceasc[s[beneficieze sau s[-I dea lui Dumnezeu mul\umirea ce I se cuvine pentru Darul Lui.

Cr[ciunul a început în inima lui Dumnezeu, dar nu este complet p`n[când nu p[trunde în inima fiec[rui om. În anul 1832 profesorul Charles Follen, în America, a împodobit pentru prima dat[pomul de Cr[ciun cu lumân[ri aprinse,]ns[acest lucru a devenit o tradi\ie, =i ast[zi unii brazi sunt împodobi\i cu sute =i sute de lumini. De-a lungul anilor tradi\ia a ad[ugat alte obiceiuri, ca =i Mo= Cr[ciun =i Sfântul Nicolae, care nu au nimic de-a face

cu adev[ratul mesaj al Na=terii Domnului Isus. Adev[ratul mesaj spune c[: <...atât de mult a iubit Dumnezeu lumea c[a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El s[nu piar[, ci s[aib[via\[ve=nic[> (Ioan 3:16).

Putem vedea Cr[ciunul prezentat în Sfânta Scriptur[din diferite puncte de vedere,]n func\ie de modul în care cel ce a descris Cr[ciunul a fost inspirat de Duhul Sfânt. Prin ochii apostolului Pavel ne este prezentat Cr[ciunul ca fiind trimiterea Fiului de c[tre Tat[l ca s[se nasc[sub lege, dar care a venit s[ne r[scumpere =i s[ne scoat[de sub legea cea veche, prin legea harului. <C[ci Hristos este sfâr=itul Legii> (Romani 10:4). Cr[ciunul poate fi observat =i din prespectiva cerului. <În cer s-a ar[tat un semn mare: o femeie înv[luit[în soare, cu luna sub picioare, =i cu o cunun[de dou[sprezece stele pe cap> (Apocalipsa 12:1). Aceast[femeie care na=te un fiu este semin\ia mesianic[=i linia genealogic[prin care Hristos a venit =i S-a n[scut pe p[mânt, dar =i locul unde a biruit pentru noi. Acela=i capitol ne spune c[balaurul a vrut s[m[nânce Cr[ciunul nostru, adic[Copilul care S-a n[scut femeii, dar Dumnezeu a venit în ajutor cu providen\a Sa =i astfel pe p[mânt a ap[rut noul Israel, adic[Biserica lui Dumnezeu.

Evangheli=tii Matei =i Luca prezint[nara\iunea Na=terii Domnului Isus cu simplitate =i c[ldur[, în termeni u=or de în\eles chiar =i de copii, dar cu suficient lux de am[nunte, pentru ca istoria s[dovedeasc[aceste evenimente adev[rate =i vrednice de crezut. Na=terea Domnului Isus nu este doar o piatr[de hotar, care împarte istoria lumii =i calendarul vremii în dou[, ci este evenimentul care face posibil[o cotitur[în via\a fiec[rui suflet care-L prime=te pe Domnul, schimb`ndu-i destina\ia de la iad la Cer, unde este primit ca =i copil mo=tenitor al lui Dumnezeu. To\i oamenii sunt porni\i spre o întâlnire cu Dumnezeu, dar te po\i preg[ti pentru ea numai prin acceptarea Darului lui Dumnezeu prezentat omenirii în Ieslea din Betleem, adic[pe Domnul Isus Hristos, =i atunci bucuria Cr[ciunului va fi adev[rat[în sufletul

t[u. Dumnezeu l-a iubit pe om =i bucuria Lui este de a-i d[rui iertare p[c[tosului care accept[împ[carea,]ns[datoria omului este de a primi Darul lui Dumnezeu prin credin\[. Nimic nu este mai frumos ca realitatea Na=terii Mântuitorului, descoperit[de Singurul Dumnezeu adev[rat care nu poate s[mint[. Adev[rul despre modul în care Dumnezeu S-a întrupat, devenind 100 % om =i 100% Dumnezeu, a fost scris pe paginile Sfintelor Scripturi pentru ca noi s[credem, iar Cr[ciunul s[fie o S[rb[toare =i o bucurie a sufletului.

Preg[tirile pentru Cr[ciun f[cute de oameni în zilele de ast[zi nu sunt cerute de Biblie, dar este bine =i pl[cut înaintea Domnului ca omul, care a primit Darul lui Dumnezeu, s[-I dea mul\umire =i chiar s[se bucure de El, adic[de Domnul Isus Hristos. S[rb[toarea Na=terii Mântuitorului nu poate fi lipsit[de dragoste, bucurie =i pace. <+i dragostea st[nu în faptul c[noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul c[El ne-a iubit pe noi =i a trimis pe Fiul S[u ca jertf[de isp[=ire pentru p[catele noastre> (1 Ioan 4:10). Cr[ciunul este s[rb[torirea primirii din partea lui Dumnezeu a celei mai mari Ve=ti Bune, care aduce bucurie atunci când devine o realitate în inima omului ce se poc[ie=te. Datorit[aspectului comercial =i al tradi-\iilor este posibil ca cineva s[aib[un Cr[ciun f[r[Isus Hristos, lucru care este o adev[rat[pierdere. Este de neconceput s[s[rb[-tore=ti ziua de na=tere a unei persoane f[r[s[fie =i ea prezent[.

Dup[o c[utare minu\ioas[, Dumnezeu a ales ca în fecioara Maria s[se z[misleasc[de la Duhul Sfânt Pruncul Isus, iar Iosif a fost ales ca s[o protejeze în acea perioad[, plin[de lucruri neîn\elese de ei. Cei doi erau doar logodi\i. Tradi\ia spunea c[dup[logodn[trebuia s[a=tepte]nc[un an de zile =i abia dup[aceea s[se cunoasc[în mod intim, declar`ndu-se so\ =i so\ie. Desf[=urarea planului lui Dumnezeu a f[cut s[cad[o lumin[deosebit[pe cur[\ia, credin\a =i supunerea Mariei care, a=a dup[cum îngerul i-a vestit, a r[mas îns[rcinat[de la Duhul Sfânt cu Pruncul Isus. Lumina Evangheliei ne ar[t[ascultarea lui Iosif fa\[de Dumnezeu, fiindc[a luat-o pe Maria]n grija lui. Astfel Pruncul

Isus S-a n[scut într-o familie tân[r[.

Iosif a fost angajat de Dumnezeu în slujba de ocrotitor al Mariei, de gura rea a lumii, oferindu-I Copilului Sfânt protec\ia pe care o d[un tat[p[mântesc. Peste to\i veghea privirea lui Dumnezeu care }=i ducea la]ndeplinire planul de salvare a omenirii. Via\a celor doi tineri a luat o întors[tur[care le-a afectat tot restul vie\ii, pentru c[nu se poate s[vezi =i s[auzi îngeri, s[fii vasul folosit de Dumnezeu =i s[r[mâi la fel ca înainte. Textul citat la începutul mesajului ne prezint[un înger care veste=te o veste bun[,]ndemn`ndu-i pe p[stori s[se bucure de Na=terea Mântuitorului în lume.

Suntem îndemna\i =i noi s[ne bucur[m pentru c[a r[s[rit o Stea care nu va mai apune niciodat[. O Stea r[s[rit[din Iacov, a=a cum a v[zut-o omul care a avut vedenia din partea lui Dumnezeu cu mii de ani înainte =i care str[luce=te mai tare ca orice astru ceresc. Aceast[Stea arunc[o lumin[asupra trecutului =i-i arat[omului modul în care Dumnezeu a intervenit pentru a-l salva. Aceast[Stea d[o lumin[clar[în via\a celui ce }l prime=te ca Mântuitor, arunc`nd o raz[ de lumin[ =i în viitor, ar[t`ndu-ne c[cei ce L-au primit =i au crezut în El vor tr[i ve=nic în bucuria prezen\ei lui Dumnezeu. Vestea bun[aduce o bucurie real[=i sfânt[, chiar din Cer, spun`ndu-i omului c[poate sc[pa de p[cat =i iad, primind bucuria iert[rii depline prin meritul Domnului Isus. Vestea bun[este c[Dumnezeu a deschis o cale acolo unde nu era, pentru ca omul s[ajung[din nou la pomul vie\ii. Dumnezeu a ac\ionat în mod direct împotriva vr[jma=ului nostru, care ne-a furat nevinov[\ia prin în=elarea din Eden. Vestea bun[este c[va fi din nou pace între om =i Dumnezeu, conform celor mai vechi promisiuni f[cute de Dumnezeu, chiar din Eden.

Bucuria îngerilor este izvorât[din bucuria Tat[lui =i devine bucuria noastr[atunci când Pruncul din Betleem devine Domn =i St[pân în via\a noastr[. Îngerii L-au identificat pe Prunc ca fiind Hristos, Domn =i Mântuitor. Vestea bun[ne spune c[Domnul Isus a venit de data aceasta ca =i un Copil înf[=at în scutece.

Dumnezeu a venit pe p[mânt ca Miel al lui Dumnezeu, fiindc[=i mieii se nasc în staul. Vestea bun[, care este o bucurie adus[de îngeri, spune c[cei ap[sa\i sub robia p[catului pot g[si eliberare. Vestea bun[spune c[to\i cei fl[mâzi dup[neprih[nire pot ajunge la aceast[stare prin credin\a în Domnul Isus Hristos. Vestea bun[este c[nu a venit s[vad[ce poate face, ci a venit s[fac[toat[lucrarea, de la na=terea]n Betleemul din Iudeea p`n[ ]n clipa când a spus: <S-a sfâr=it!>, duc`nd la]ndeplinire planul de salvare. El a venit cu un plan ceresc, av`nd semn[tura de aprobare a Tat[lui, care spunea c[va accepta ca Cel nevinovat s[pl[teasc[pentru cel vinovat. Vestea bucuriei este c[Unsul a venit într-o misiune autorizat[de cea mai mare Autoritate din Univers.

A venit nu ca un amator, ci ca Dumnezeu care avea Duhul Sf`nt din bel=ug. A venit autorizat s[vindece, s[ierte, s[proclame Vestea Bun[=i astfel s[împace omul cu Dumnezeu. A venit autorizat ca Proroc, care a vestit adev[rul cu putere, în a=a fel c[oamenii au spus c[nu au mai auzit pe nimeni vorbind cu o a=a putere. A venit autorizat ca Mare Preot, care s[aduc[o jertf[o dat[pentru totdeauna, pentru ca râul de s`nge de la templu s[înceteze s[mai curg[din miile de animale aduse ca jertf[. Vestea Bun[este c[Domnul Isus a venit ca Împ[rat, pentru a domni peste inimile oamenilor. A venit ca nimeni altul, pentru c[nimeni nu este ca El =i nu ar fi putut face ceea ce a f[cut El. Vestea bun[este c[Domnul Isus a început o }mp[r[\ie care nu va avea sfâr=it.

E=ti =i tu în aceast[}mp[r[\ie? Vrei s[fii parte =i s[ai parte de ceva care nu are sfâr=it =i nu se clatin[? Atunci trebuie s[-L prime=ti pe acest Mântuitor în inima ta ca Domn =i St[p`n. Atunci sufletul =i chiar trupul t[u va tres[lta de bucuria mântuirii, care î=i are originea în planul de salvare numit Har, f[cut sus în Cer înainte de întemeierea lumii. El a venit s[rezolve problema p[catului, problema inimii împietrite, problema inimii rele =i problema duhului omului mort în p[cate =i f[r[delegi. Vestea bun[este c[ni s-a n[scut un Mântuitor, care este Hristos Domnul, n[scut nu din voia firii vreunui om, ci de la Dumnezeu Duhul Sfânt prin

vasul curat a unei fecioare cu numele Maria. Prorocul Isaia spune c[domnia va fi pe umerii Lui. O, ce greutate! Dar, o, ce umeri! Vestea Bun[este c[Dumnezeu, pe care eu L-am provocat cu p[catul meu, a venit jos pe p[mânt ca s[m[salveze =i s[-mi fie Mântuitor. Ce fel de dragoste este aceea care face bine vr[jma=ului s[u? Este dragoste din Cer, din Dumnezeu, este Dumnezeu. Îngerul anun\a: <vi s-a n[scut>, adic[este pentru noi. Faptul c[S-a n[scut]n Betleem =i a murit nu ne-ar fi ajutat cu nimic, dac[nu ar fi fost f[cute toate aceste pentru noi, cei p[c[to=i. De venirea Lui beneficiaz[toat[lumea, indiferent de stare social[, vârst[sau ras[.

Vestea bun[este c[\i s-a n[scut \ie personal un Mântuitor. El \i s-a n[scut \ie, indiferent dac[e=ti foarte =colat sau ne=colat. Sufletul t[u are aceea=i valoare înaintea Lui =i a costat la fel de mult pentru a putea fi r[scump[rat. Trebuie doar s[ceri acest lucru =i-l vei primi personal. Primindu-L pe Domnul Isus ca Domn al vie\ii tale vei sim\i bucuria Cr[ciunului. P[storii erau pe cea mai joas[treapt[a societ[\ii din acel timp =i totu=i lor le-a fost dat[prima dat[vestea cea bun[c[S-a n[scut un M`ntuitor, prin aceasta Dumnezeu dovedind c[ nu se uit[ la fa\a omului, ci la inim[. Îngerii au vestit, Scriptura scrie, iar eu }l cred =i primesc pe Mântuitorul ca fiind al meu. Dar tu L-ai primit? Dac[ nu L-ai primit ]nc[, po\i s[ faci acest lucru chiar acum, pred`ndu-\i via\a]n m`inile Lui, =i apoi tr[ind o via\[dup[voia lui Dumnezeu. Spune-I Domnului c[accep\i Darul Lui, ca fiind pentru tine personal. Spune-I c[tu crezi c[El S-a n[scut în Betleem pentru tine, =i f[r[El nu ai fi avut nici o alt[=ans[de mântuire.

Acceptarea lui Dumnezeu nu se face printr-o semn[tur[pe o bucat[de hârtie, ci prin confirmarea inimii care se c[ie=te cu adev[rat de p[cat =i începe o via\[nou[, tr[it[cu grij[pentru Dumnezeu. O cântare spune: <O, ce sim\ire, Isus e-al meu,/ Asta m[face, a=a voios,/ C[sunt o=tean al Cerului-nalt,/ +i mântuire c[am aflat!/ În veci cânta-voi c[-s fericit,/ Laud pe Isus, c[sunt mântuit!> A=a cânt[sufletul mântuit. A=a cânt[inima care simte

bucuria Cr[ciunului. Dac[-L prime=ti pe Domnul Isus Hristos în inima ta nu doar ca pe un om bun, nu doar ca pe un mare înv[\[tor, ci dac[}l prime=ti ca Mântuitor personal, care a murit în locul t[u, atunci vei primi iertarea Lui =i mântuirea ce aduce cu sine marea bucurie vestit[p[storilor de c[tre înger. Cel ce î=i pred[via\a Domnului Isus scap[de puterea întunericului, a supersti\iilor =i a înv[\[turilor false =i devine socotit neprih[nit, prin neprih[nirea ce o d[Domnul Isus Hristos, Prin\ul P[cii. Cine-L prime=te pe El are p[catul acoperit =i f[r[delegea iertat[.

P[storii au primit semnul dup[care }l vor cunoa=te: vor g[si Pruncul înf[=at în scutece =i culcat într-o Iesle. L-au c[utat =i L-au g[sit. Au v[zut un Prunc ce p[rea neajutorat =i lipsit de orice putere. Au v[zut un Copila= c[ruia îi era frig =i foame. Maria nu a avut cadre medicale care s[asiste =i s[o ajute la na=terea Pruncului, nici leag[n frumos =i c[lduros. Totul p[rea c[trage a simplitate, a sl[biciune =i chiar a s[r[cie. Ce fel de împ[rat este acesta f[r[coroan[=i f[r[g[rzi, care s[-L p[zeasc[? Un Împ[rat care nu a venit ca s[ne sperie, ci s[se împrieteneasc[cu noi =i s[ne scoat[din impas sufletul. Nu a tunat de sus din Cer, ci a venit ca Prunc, la nivelul nostru de om. Doar bra\ele unei tinere din Galileea }l lini=teau =i-L ocroteau de frigul din iesle. Totu=i El era =i este un Împ[rat cum nu a mai fost =i nu va mai fi vreodat[altul.

A venit ca s[ne arate cum este Tat[l, a venit s[ne arate cum trebuie s[tr[im, dar cel mai important este c[a venit pentru ca noi s[fim r[scump[ra\i =i înfia\i. Domnul nu a venit pentru a ne da o religie sau a ne face oameni religio=i. Mai târziu, Domnul a avut probleme cu religio=ii care purtau masca ipocriziei. Domnul a venit ca s[avem via\[=i]nc[una din bel=ug. P[storii n-au g[sit bog[\ii materiale]n staulul din Betleem, pentru c[bog[\ile, luxul =i confortul era în casele împ[r[te=ti. Nici m[car nu au v[zut aureola galben[pe care mai târziu pictorii aveau s[o picteze în jurul capului S[u. El S-a n[scut s[rac pentru a ne putea]mbog[\i pe noi, astfel]nc`t s[ poat[ veni la El at`t p[storii s[raci c`t =i magii cei]n\elep\i =i boga\i. Domnul Isus S-a n[scut în locul cel mai

umil, =i mai târziu a vestit o Evanghelie simpl[, dar cu putere, care poate mântui =i pe filozof =i pe nec[rturar. Ca s[fii mântuit nu ai nevoie decât s[accep\i =i s[ceri pentru tine meritul Lui dob`ndit la Golgota. Meritul jertfei Lui mântuie=te =i un Nicodim înv[\at =i un pescar lipsit de mult[ carte. Meritul jertfei Lui a mântuit un Saul din Tars, care a studiat la picioarele lui Gamaliel, la fel ca =i pe femeia destr[b[lat[ de la fânt`na lui Iacov, din Samaria, pentru c[Hristos Domnul a venit în lume ca s[-i mântuiasc[pe cei p[c[to=i.

Majoritatea nu }l primesc în inima lor pentru c[atunci trebuie s[asculte de El, =i ace=ti oameni nu vor s[asculte de nimeni. A venit ca doctor pentru cei bolnavi în suflet, care accept[c[sunt p[c[to=i =i cer iertare de la Dumnezeu. Aceast[iertare se prime=te prin credin\[. Sunt oameni care spun c[ei cred =i L-au primit pe Domnul, dar atunci când sunt întreba\i dac[sunt mântui\i sunt nesiguri sau chiar spun c[nu =tiu. Dac[eu i-a= spune unei persoane care m[cunoa=te c[peste trei zile îl voi întâlni într-un anumit loc =i el accept[aceast[întâlnire, a= a=tepta ca el s[m[cread[. Dac[seara m[sun[la telefon pentru a m[ ]ntreba din nou dac[am s[fiu acolo, la locul stabilit, încep s[cred c[poate nu m-a crezut când i-am spus pentru prima oar[. Dac[a doua zi m[mai sun[la telefon de trei ori pentru a m[întreba acela=i lucru probabil c[am s[m[simt pu\in lezat, fiindc[acel om poate m[crede un om neserios =i care nu se \ine de cuvânt. Dac[a treia zi m[sun[din nou de câteva ori ca s[m[întrebe dac[voi fi acolo, cu toate c[l-am asigurat de fiecare dat[c[voi fi acolo, probabil c[m-a= sim\i jignit =i chiar insultat c[acel om nu m[crede, cu toate c[nu i-am dat vreun motiv s[nu cread[ceea ce i-am promis.

Ceva asem[n[tor se întâmpl[cu Mântuirea. O dat[ce am primit iertarea lui Dumnezeu, prin Domnul Isus =i tr[iesc, conform Scripturii, o via\[care s[-L onoreze pe Dumnezeu, nu mai este nevoie s[m[tot întreb =i s[-L întreb pe Domnul dac[tot mai sunt mântuit, pentru c[cel neprih[nit va tr[i prin credin\[. Pentru c[prin Scriptur[mi-a spus ca sl[b[nogului: <Fiule, iertate î\i sunt

p[catele> =i eu am crezut, iar Duhul Domnului a confirmat aceasta în inima mea, dându-mi dorin\e noi de a tr[i cu cuget curat =i cu folos pentru Dumnezeu. F[r[via\[schimbat[=i f[r[road[nu este dovad[de mântuire, dar dac[acestea sunt prezente nu ai de ce s[te îndoie=ti de mântuirea ta =i nici de dragostea Lui.

Fiul risipitor s-a întors acas[pentru c[a crezut în dragostea tat[lui s[u, cu toate c[=tia c[nu are nici un merit ca s[fie primit. Cel mântuit se încrede în Dumnezeu =i Cuvântul Lui. Noi suntem mântui\i prin credin\[, dar credin\a nu r[mâne singur[niciodat[, ci este înso\it[de fapte. O dat[ce te predai Lui, e=ti în mâna Lui. <...To\i sfin\ii sunt în mâna Ta...> (Deutronom 33:3). Pentru a deveni un vas de cinste în Casa lui Dumnezeu trebuie doar s[r[mâi în Cuvântul Lui. Dup[ce S-a n[scut Domnul Isus au venit în\elep\ii de L-au c[utat =i I-au adus daruri. Dup[ce Domnul Isus se na=te în inima omului, acolo vine în\elepciunea de sus. Acolo vine dragostea lui Dumnezeu, dar vine =i crucea de cre=tin pe care fiecare dintre noi este chemat s[o poarte. Dup[cruce îns[urmeaz[chemarea la slav[=i via\a ve=nic[.

Este absolut important s[cercetezi am[nun\it despre Pruncul acesta minunat, pentru a fi sigur c[S-a n[scut =i în inima ta. Irodul de ast[zi, care poate fi vr[jma=ul, lumea sau chiar firea, va c[uta s[ia via\a Copilului, dar nu va putea atâta timp cât ascul\i de Dumnezeu, a=a ca =i Iosif. Hristos Domnul a venit smerit la cei smeri\i, =i ast[zi se las[g[sit de cei ce se smeresc =i î=i recunosc neputin\a de a sc[pa din robia p[catului singuri, f[r[ajutorul Domnului Isus. Dumnezeu se ocup[=i ast[zi cu ce s-a ocupat în vechime =i anume,]i înal\[pe cei smeri\i =i coboar[pe cei mândri. Dup[ce L-ai primit în via\a ta ca St[p`n urmeaz[adev[rata fericire a tr[irii =i umbl[rii cu Dumnezeu, ca un rod al credin\ei care lucreaz[prin dragoste. Atunci este posibil s[-L prosl[ve=ti pe Dumnezeu, adic[s[te deschizi =i s[te predai Lui, iar sufletul t[u cânt[cântarea noului leg[mânt =i spui ca Maria: <Mi se bucur[duhul în Dumnezeu.> Atunci când sim\i iertarea =i puterea Duhului Sfânt în via\a ta spui ca =i Maria: <Dumnezeu a f[cut

lucruri mari pentru mine>. Atunci ochii duhovnice=ti î\i sunt deschi=i =i vezi gura gropii de unde ai fost scos.

A avut venirea Lui pe p[mânt acces =i în via\a ta? Ai tu satisfac\ia S[rb[toririi Na=terii Mântuitorului din punct de vedere duhovnicesc, chiar dac[lucrurile materiale sunt mai pu\ine sau chiar dac[lipsesc? Dac[da, ai tot dreptul s[te bucuri, pentru c[evenimentul pe care-l a=tept[m s[aib[loc în orice zi este venirea din nou a Mântuitorului, dar nu ca un prunc, ci ca un Mire, care }=i va lua acas[ce este a Lui, adic[pe to\i aceia care I-au dat loc s[se nasc[în inim[=i s[ia Hristos chip în ei. El nu vine =i nu st[în via\a omului prin cruci de aur sau de lemn ag[\ate la gât sau pe pere\i, ci El vine]n inima omului. El nu este sfin\it în via\a omului prin aceea c[omul î=i face semnul crucii, care este un obicei omenesc nespecificat în Biblie, ci printr-o via\[sfânt[, ferit[de orice p[cat. Tr[im vremurile când dac[spui c[numai adev[rul Scipturii este acceptat e=ti numit netolerant =i acuzat c[faci discriminare. }n zilele noastre întunericul se lupt[s[r[sp`ndeasc[ideea c[toate valorile, credin\ele =i standardele duc spre acela=i loc,]ns[aceasta este o în=el[ciune, deoarece singura cale adev[rat[spre via\[este numai prin Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Lumea caut[s[r[sp`ndeasc[ideea c[nu exist[adev[r absolut, ci doar opinii despre adev[r,]ns[noi, care }l cunoa=tem pe Domnul, spunem c[exist[acest adev[r absolut în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, oriunde, oricând, pentru oricine =i pentru oricâ\i }l caut[dup[Scriptur[. Lumea spune c[azi trebuie s[faci]n a=a fel]nc`t toate religiile s[se simt[confortabile =i acceptate, dar este o în=el[ciune care duce oamenii spre iad, =i noi suntem chema\i s[numim r[ul r[u =i binele bine. Biblia ne cheam[s[iubim vr[jma=ul, dar s[nu toler[m p[catul. Pruncul care S-a n[scut în Betleem este singura cale spre via\[=i orice alt[cale duce la moarte. Domnul Isus a iubit sufletul samaritencei, dar nu a tolerat p[catul ei. Lumea]\i spune s[fii tolerant, s[nu judeci =i poate c[merge p`n[acolo c[-\i spune s[fii bun, s[-i îng[dui pe

to\i, indiferent ce cale urmeaz[,]ns[Biblia spune c[multe c[i par bune omului, dar p`n[la urm[se dovedesc c[duc la moarte. Numai Isus Hristos este calea =i oricine adaug[sau scoate afar[ceva din acest adev[r o face spre pierzarea lui =i a celor ce-l cred. Azi, lumea calc[poruncile lui Dumnezeu, dar vine o zi când ele îi vor c[lca pe ei. Satan a preg[tit o scuz[pentru fiecare p[cat a omului care amân[întoarcerea la Dumnezeu =i un motiv pentru fiecare cre=tin ca s[-=i \in[gura închis[=i s[nu-L vesteasc[pe Hristos. Isus Hristos trebuie m[rturisit cu o îndr[zneal[ca a îngerilor, cu toate c[ei nu au benificiat ca =i noi de venirea Mântuitorului în lume.

Etuziasmul îngerilor, care au adus vestea cea bun[, este o bucurie din Cer ce contamineaz[orice inim[în care Pruncul Isus se na=te. Aceast[bucurie î\i d[dorin\a de a sluji =i prosl[vi pe Dumnezeu. Prin Duhul Sfânt acest entuziasm sfânt te preg[te=te pentru slujirea la plug =i chiar pentru cruce =i sacrificiu. Acolo unde intr[Pruncul Isus vine puterea Lui, lumina Lui =i dorin\a de a face voia Lui. Dac[-L prime=ti în via\a ta ai s[-\i asiguri destinul ve=nic prin cunoa=terea lui Hristos Domnul =i ai s[ajungi cu bine la destina\ia dorit[. Vasul olarului nu se înal\[bine pe roat[dac[nu \ine seama de centrul ro\ii pe care se învârte. La început se pare c[nu conteaz[, dar pe m[sur[ce pere\ii vasului se ridic[=i se sub\iaz[se poate observa c[dac[nu se \ine seama de centul ro\ii vasul nu va reu=i.

F[r[a avea în centrul vie\ii noastre Scriptura nici din noi nu va putea ie=i un vas reu=it pentru Dumnezeu. O via\[sfânt[are glas f[r[ca omul s[deschid[gura. Noi, cei mântui\i, îns[ne deschidem gura =i }l facem cunoscut tuturor celor ce înc[nu au gustat ce bun este Domnul. A avut loc aceast[minunat[întrupare a lui Isus Hristos în inima ta? Dac[pân[ast[zi nu ai avut aceast[experient[a na=terii din nou cheam[-L acum, =i atunci bucuria Cr[ciunului va fi o realitate în sufletul t[u. El va veni în via\a ta, =i prin Duhul Sfânt va fi cu tine în toate zilele.

Amin

14

CINE ESTE CEL MAI MARE?

<Între apostoli s-a iscat =i o ceart[, ca s[=tie care dintre ei avea s[fie socotit ca cel mai mare?>

Luca 22:24

T`lharul, care a crezut în Domnul Isus când era pe cruce, am putea spune c[i-a f[cut de ru=ine pe ucenici, pentru c[el a crezut c[}mp[r[\ia Domnului Isus nu este în lumea aceasta, ci în lumea de dincolo de mormânt. El a fost primul rod al suferin\elor Domnului, care a crezut în mântuirea ce o d[Dumnezeu f[r[s[aibe vreun merit al lui. Domnul Isus a spus ucenicilor în repetate rânduri c[trebuie s[moar[=i apoi s[învieze, dar ei nu L-au în\eles, pentru c[nu au avut viziunea de dincolo de aceast[via\[, cum a avut t`lharul. Ucenicii erau m[cina\i mereu de gândul =i dorin\a de a =ti care dintre ei avea s[ fie mai mare. Ei î=i închipuiau c[ Domnul Isus va elibera \ara de sub st[p`nirea roman[=i ei vor domni]mpreun[cu Domnul, formând cabinetul de lucru al noului Împ[rat. Avea s[treac[timp p`n[când au în\eles natura spiritual[a }mp[r[\iei lui Dumnezeu. Ucenicii aveau s[fie umplu\i cu Duhul Sfânt =i s[primeasc[astfel o viziune clar[asupra adev[ratelor valori care nu sunt în lumea aceasta, ci în lumea care vine. Domnul Isus le spunea despre patimile care stau înaintea Lui, dar ei doreau s[=tie care avea s[fie cel mai mare.

Firea cea nou[, n[scut[din Duhul, nu mai umbl[dup[întâietatea dat[de oameni, ci vrea ca voia lui Dumnezeu s[se duc[la îndeplinire prin faptele noastre. <...Cei ce au crezut în Dumnezeu, s[caute s[fie cei dintâi în fapte bune> (Tit 3:8). Când omul

umbl[cârmuit de Duhul este mul\umit cu voia lui Dumnezeu, fie c[aceasta înseamn[bel=ug sau s[r[cie. Omul cârmuit de firea lui este]ntotdeauna nemul\umit de circumstan\ele vie\ii, pentru c[materia nu-l satisface niciodat[pe deplin. Omul credincios oscileaz[între dou[extreme, mul\umit =i fericit, în m[sura în care se sile=te s[-=i \in[vasul plin cu untdelemnul sfânt. Ca s[nu-\i mai fie sete dup[apa lumii =i slava oamenilor, trebuie s[bei din Izvorul apelor vii.

Ucenicii s-au certat, pentru c[voia fiecare s[fie recunoscut =i apreciat. Când mama a doi dintre ei î=i exprim[dorin\a de a-=i vedea fiii unul la dreapta =i altul la stânga Mântuitorului aprinde din nou un viu schimb de cuvinte între ei. Ei doreau s[fie mari =i Domnul Isus nu îi ceart[pentru aceasta, dar le arat[ce înseamn[s[fii mare =i cum s[ajungi mare. În limba eschimo=ilor nu exist[cuvântul ceart[, pentru c[fiecare î=i vede de casa =i de munca lui. Via\a lor aspr[nu le prea d[luxul de a se îngrijora prea mult de cine este mai mare peste \inuturile înz[pezite =i înghe\ate. Prigoana =i persecu\ia cre=tinilor a dus de obicei la unitate =i la cre=terea bisericii, pentru c[nu aveau dorin\a de a fi cei mai mari. Mândria =i cearta merg mân[în mân[=i caut[s[p[trund[în rândul credincio=ilor cu dorin\e ca =i acelea de a fi important =i socotit mare.

Un cresc[tor de porci a ajuns s[primeasc[tot felul de premii pentru rasa de porci pe care o cre=tea, dar pe porci nu îi interesa aceste lucruri. Omul avea medalii =i certificate de la concursuri unde participase cu animalele lui, dar porcilor nici c[le p[sa de astfel de lucruri. Veneau oamenii s[vad[porcii, dar porcilor nu le p[sa de vizitatori. Pe undeva a=a a= vrea s[fiu =i eu, adic[s[câ=tig glorie =i cinste pentru Dumnezeu, dar s[nu-mi pese de aprecierile sau lipsa de apreciere a oamenilor.

Furnicile, care ne sunt date ca exemplu]n Scriptur[, lucreaz[f[r[ca s[le pese c[cineva se uit[la ele sau c[nu se uit[. Ele se preg[tesc pentru iarn[, lucrând cu h[rnicie. Cei ce lucreaz[o zi întreag[la locul de munc[în zilele de ast[zi sunt o minoritate =i

au ceva de înv[\at de la furnici. Este =i mai trist când acest aspect al lenei se r[sfrânge în modul de tr[ire al credincio=ilor care depun efort numai dac[sunt aprecia\i de cei din jur. Omul se na=te cu pu\in[s[mân\[luciferic[în el =i vrea s[fie apreciat, important =i chiar mare.

Un om dorea cu orice chip s[fie important =i s[ias[în eviden\[ ]n fa\a oamenilor. El s-a hot[rât s[locuiasc[pentru 273 de zile în vârful unui stâlp, pe o mic[platform[acoperit[, ca s[doboare recordul unui om care f[cuse acest lucru pentru 253 de zile. A venit un uragan dar el nu s-a dat jos, pentru c[dorea s[doboare recordul realizat de altul =i astfel numele lui s[fie tecut în Cartea Recordurilor. Una dintre fiicele lui s-a c[s[torit în acel timp, dar el nu s-a dat jos. Apoi un alt copil al lui a murit =i omul acela tot nu s-a dat jos, p`n[nu =i-a realizat dorin\a de a fi omul care a stat cele mai multe zile coco\at în vârful stâlpului =i astfel a ajuns pentru câteva clipe s[primeasc[din partea oamenilor aten\ie =i importan\[.

Sunt =i ast[zi oameni care particip[la =edin\e =i conven\ii din dorin\a de a se afirma =i de a fi socoti\i mari. Dac[motivul particip[rii la astfel de lucruri este slava personal[, atunci toate aceste lucruri sunt o pierdere de timp. Omul firesc se îmbat[în gloria ce o câ=tig[atunci când are pu\in[autoritate =i se crede mare. Domnul Isus a venit ca s[ne înve\e despre lucrurile de dincolo de aceast[via\[=i ne-a deschis ferestre, ici =i colo, pentru a vedea cum va fi în ceruri, în }mpar[\ia lui Dumnezeu. Domnul Isus S-a dezbr[cat de gloria cereasc[=i S-a umilit ca un rob, p`n[la moarte pe cruce. Smerenia Lui a venit ca s[ne salveze de mândria care este adânc s[dit[în noi =i care cere s[fie satisf[cut[. Domnul Isus ne înva\[c[pentru a fi mari]n Cer trebuie s[ne lep[d[m de noi în=ine. Atunci când Duhul Sfânt ne arat[p[catul nostru =i modul]n care s-a pl[tit pentru el recunoa=tem c[nu suntem vrednici de a fi mari, a=a cum vrea firea noastr[. Atunci nu-l vezi pe altul mai prejos în ce prive=te vrednicia =i orice lucru bun din noi îl dator[m faptului c[suntem f[pturi noi, în care Hristos a luat chip.

Urma=ul lui Hristos, care tinde spre maturitate, se cunoa=te dup[aceea c[nu dore=te a fi socotit mare pe acest p[mânt. El =tie c[face parte dintr-un trup al c[rui cap este Hristos, care ia deciziile pentru toate m[dularele. Cu cât credinciosul este mai aproape de Domnul cu atât se vede mai f[r[de merit, =i dac[este chemat la slujba de conducere o vede ca pe o chemare la slujirea altora, o slujire de mare r[spundere =i ca un jug al lui Hristos. Ei =tiu c[nu a avea favoarea puternicilor zilei este important, ci a avea favoarea Marelui Împ[rat este ceea ce conteaz[. O vorb[veche spune c[nu din umflat în pene se îngra=[curcanul. T[ria credinciosului se vede nu a=a de mult]n cuvintele lui cât]n roadele pe care le aduce. Adev[rata vrednicie a cuiva nu este dovedit[numai de pozi\ia ce o de\ine, ci ea este m[surat[de Dumnezeu printr-o inim[de rob, doritoare de a face voia Marelui St[pân.

Scriptura ne înva\[c[în Împ[r[\ia lui Dumnezeu unii vor fi numi\i mari =i al\ii vor fi numi\i mici. Unii vor avea r[splat[, iar al\ii vor fi mântui\i ca prin foc. În m[sura în care cineva se îmbog[\e=te fa\[de Dumnezeu va avea r[splata de la Dumnezeu. Mântuirea este darul lui Dumnezeu, dar pe l`ng[aceast[mântuire fiecare credincios va primi o r[splat[pentru modul în care a lucrat =i a=a va intra în mo=tenirea preg[tit[de Dumnezeu. Lucrurile ce le facem având în vedere dorin\ele firii vor fi echivalate cu fân =i trestie, dar ce facem prin credin\[în Numele Domnului Isus, pentru Împ[r[\ia Lui, vor fi echivalate în aur =i pietre scumpe. Atunci cel ce s-a îmbog[\it fa\[de Dumnezeu va intra în mo=tenirea preg[tit[de Dumnezeu. În casa Tat[lui sunt multe loca=uri, iar unul este =i pentru tine. În \ara de sus sunt ierarhii, adic[nivele de st[p`niri =i puteri, sub guvernarea lui Dumnezeu. Acolo vom avea st[p`niri =i str[luciri diferite, la fel cum stelele se deosebesc în str[lucirea lor. Acolo vom avea un trup de slav[, nesupus putrezirii. În ceruri va fi unitate, dar nu uniformitate. Degetul meu ar[t[tor este în unitate cu degetul meu de la picior, fiind controlat de acela=i creier =i sus\inut de acela=i sânge proasp[t oxigenat, dar cele dou[degete nu sunt uniforme. Degetul meu ar[t[tor nu vrea

s[fie în pantof =i celui de la picior îi place s[fie protejat de pantof când umblu pe strad[.

Fiecare m[dular al trupului lui Hristos are slujba lui =i trebuie s[fie mul\umit cu locul la care a fost chemat, pentru c[numai a=a poate fi de folos trupului. Acesta este punctul de pornire pe drumul bun, unde credinciosul este mul\umit cu voia lui Dumnezeu pentru el, f[r[s[se r[zvr[teasc[c[ar vrea s[fie altceva, sau chiar c[ar vrea s[arate altfel. Dorin\a ucenicilor de a fi mari a stârnit certuri între ei, dar Domnul Isus le-a ar[tat ce înseamn[a fi mare din prespectiva cerului. Le spune c[cel care sluje=te =i cel ce se aseam[n[cu un copil este numit mare. Unitatea dintre credincio=i este de multe ori afectat[de dorin\ele oamenilor de a face slujba unui alt m[dular =i a=a se poate pierde unitatea, cum pe moment s-a pierdut =i între ucenici. <...C[uta\i s[p[stra\i unirea Duhului, prin leg[tura p[cii> (Efeseni 4:3).

Unitatea se p[streaz[la nivelul accept[rii =i a toleran\ei unuia fa\[de altul, pentru c[to\i suntem vase de lut imperfecte, care au fisuri. Când este unitate, fie c[sunt mul\i sau pu\ini, Dumnezeu revars[har peste Biseric[, =i Biserica prosper[spiritual. Ca s[se p[streze aceast[unitate trebuie depus un efort, fiindc[nici unul nu este des[vâr=it. Se cere a veghea la por\ile pe care ne vin informa\iile =i se cere a fi gata s[ier\i, a=a cum ai vrea s[fii iertat tu de Domnul, pentru c[to\i avem un scop comun, acela de a fi mântui\i. În cer vom fi uni\i, dar nu egali.

Pilda ispravnicului necredincios din Luca 16 descrie un om care s-a îngrijit de viitorul lui, folosind ceea ce avea la îndemân[înainte de a-=i pierde slujba de ispravnic. A iertat o parte din datoriile celor ce]i datorau st[p`nului, pentru ca ace=tia s[-l primeasc[ în casele lor atunci când el î=i va pierde slujba =i stâp`nul a spus c[acest ispravnic a lucrat cu în\elepciune. +i noi ne putem aduna comori cu aceste bog[\ii nedrepte de pe p[mânt, despre care Scriptura spune c[nu sunt ale noastre. <Deci, dac[n-a\i fost credincio=i în bog[\iile nedrepte, cine v[va încredin\a adev[ratele bog[\ii? +i dac[n-a\i fost credincio=i în lucrul altuia,

cine v[va da ce este al vostru?> (Luca 16:11-12). Din cuvintele Mântuitorului reiese clar c[aceste lucruri nu sunt ale noastre, ci doar ne-au fost încredin\ate pentru un timp, ca s[ne dovedim credincio=ia =i astfel s[ni se poat[încredin\a adev[ratele bog[\ii de sus, care nu trec. Iat[c[este posibil s[fii mare dar nu în ochii oamenilor, ci ai lui Dumnezeu. Este posibil s[fii mare dar nu aici, ci sus în cer.

Cât de mare vrei s[fii în Cer? Împ[r[\ia lui Dumnezeu se ia cu n[vala =i trebuie s[ne d[m silin\a pentru a fi g[si\i credincio=i în ispr[vnicia noastr[. Dac[cineva spune c[nu vrea s[fie mare acolo sus se aseam[n[cu acela care a primit un talant =i l-a pus într-un =tergar, în loc s[-l pun[în nego\, pentru a aduce câ=tig St[p`nului. Dar dac[mo=tenirea pentru care te califici va determina pozi\ia ta, cât de aproape de Hristos vei fi, tot nu ai vrea locul cel mai bun posibil? Dragostea noastr[pentru Dumnezeu trebuie s[ne împing[înainte, pentru a deveni tot ce putem fi în Hristos prin harul Lui acordat nou[. Pozi\ia =i r[spl[tirea pentru care ne vom califica va fi determinat[dup[m[sura în care ne-am asem[nat cu Fiul, în tr[irea noastr[. Este posibil ca de aici, de pe p[mânt, s[-\i asiguri pozi\ia ce o vei avea ve=nic în Împ[r[\ia lui Dumnezeu. Apostolul Pavel a în\eles aceste lucruri =i a ajuns s[spun[c[g[se=te pl[cere în def[im[ri =i tot felul de pericole, pentru c[ele lucrau o greutate de slav[în Împ[r[\ia lui Dumnezeu. <C[ci întrist[rile noastre u=oare de o clip[lucreaz[pentru noi tot mai mult o greutate ve=nic[de slav[. Pentru c[noi nu ne uit[m la lucrurile care se v[d, ci la cele ce nu se v[d; c[ci lucrurile care se v[d, sunt trec[toare, pe când cele ce nu se v[d sunt ve=nice> (2 Corinteni 4:17-18). Dup[credincio=ia]n slujirea de pe p[mânt suntem evalua\i pentru pozi\ia ce o vom avea ve=nic, acolo sus.

În cer nu este egalitate =i nici democra\ie, ci este un Dumnezeu Suveran, sub st[p`nirea C[ruia cei credincio=i vor domni împreun[cu Hristos Domnul. Unul prime=te doi talan\i =i altul cinci, iar în cer primesc guvernarea unor cet[\i pe baza principiului rostit de Domnul Isus. <Cine este credincios în cele mai mici lucruri,

este credincios =i în cele mari; =i cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept =i în cele mari> (Luca 16:10). Dup[acest principiu \i se va stabili pozi\ia ve=nic[în Împ[r[\ia lui Dumnezeu. Cât de mare vrei s[fii? Po\i s[fii cât de mare vrei =i s[-\i realizezi poten\ialul maxim, potrivit talan\ilor care \i s-au încredin\at, pentru c[Domnul Isus le spune ucenicilor =i nou[c[cel ce vrea s[fie mare trebuie s[fie slujitorul tuturor.

Dac[pentru pozi\ii înalte]n ochii oamenilor se face zarv[=i scandal aici pe p[mânt, pentru pozi\iile de jos nu este de obicei nici o înghesuial[, deci pentru pozi\iile cele mai bune din cer mai sunt locuri vacante. Aici pe p[mânt nimic nu este al nostru. Mai devreme sau mai târziu oric[rui lucru va trebui s[-i d[m drumul. Dup[modul cum lucr[m cu ce avem aici ne dovedim vrednicia de a ne fi încredin\ate lucrurile de Sus, care Domnul Isus spune c[sunt ale noastre. Cine face probleme în Biserica lui Dumnezeu nu va fi în stare s[creeze probleme în Împ[r[\ia lui Dumnezeu. E=ti tu vrednic de încredere? E=ti credincios cu ceea ce Dumnezeu \i-a dat p`n[acum? Dac[e=ti c[s[torit, Dumnezeu \i-a încredin\at o so\ie pe care s[o pre\uie=ti sau un so\ pe care s[-l încurajezi în tot ce este bun =i sfânt. Faci tu lucrul acesta? Poate \i s-au încredin\at copii în care s[s[de=ti un caracter cre=tin prin cuvintele =i exemplul de tr[ire pe care li-l dai. E=ti vrednic de încredere? Ce rol ai în Biserica lui Dumnezeu? Acest rol, câte ore a luat din s[pt[mâna ta? Ai talan\i, dar cum i-ai folosit? E=ti credincios cu timpul =i cu banul t[u? Pentru ce pozi\ie de mo=tenire te calici conform principiului rostit de Domnul Isus]n Luca 16:10?

Dumnezeu nu se las[batjocorit =i dac[cineva crede c[}l poate în=ela pe Dumnezeu se în=al[amarnic. El nu se las[furat nici la timp, nici la bani =i nici nu-+i împarte slava cu nimeni. Avem un început biologic când ne na=tem, dar =i unul spiritual atunci când }l primim pe Domnul Isus ca Domn în via\a noastr[=i suntem n[scu\i din nou. O dat[ce na=terea din nou a avut loc, începe evaluarea =i preg[tirea pentru pozi\ia pe care o vom de\ine ve=nic, la curtea Marelui }mparat. Am primit mântuirea =i am fost salva\i

de la plata pentru vina p[catului, dar ce mo=tenire vom avea?

Reformatorul Luther a spus c[Dumnezeu ne-a creat pentru c[El este dragoste =i dorea s[aib[pe cineva asupra cui s[-+i reverse dragostea. Calvin a spus c[Dumnezeu ne-a creat pentru gloria Lui. Biblia ne d[cel mai clar r[spuns: <...Acela pentru care =i prin care sunt toate, =i care voia s[duc[pe mul\i fii la slav[, s[des[vâr=easc[prin suferin\e, pe C[petenia mântuirii lor> (Evrei 2:10). Dumnezeu ne-a creat pentru a ne duce la slav[. Ace=ti fii, care sunt chema\i la slav[, au to\i un aspect specific. <...I-a =i hot[rât mai dinainte s[fie asemenea chipului Fiului S[u, pentru ca El s[fie cel întâi n[scut dintre mai mul\i fra\i> (Romani 8:29). Cei chema\i la slav[sunt asemenea chipului Fiului S[u. <Prea iubi\ilor, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. +i ce vom fi, nu s-a ar[tat]nc[. Dar =tim c[atunci când Se va ar[ta El, vom fi ca El; pentru c[}l vom vedea a=a cum este> (1 Ioan 3:2). Iat[cine va fi mare cu adev[rat: cei ce sunt copii ai Tat[lui =i se aseam[n[cu chipul Fiului. Ace=tia au cet[\enia sus în cer =i nu mai vor s[fie mari pe p[mânt, pentru c[inima lor este deja în cer, unde =i-au strâns comoara. <Dar cet[\enia noastr[este în ceruri, de unde =i a=tept[m ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos> (Filipeni 3:20). Pentru aceast[cet[\enie =i slav[de sus apostolul Pavel a socotit toate lucrurile de pe p[mânt o pierdere =i un gunoi. <Dar lucrurile, cari pentru mine erau câ=tiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos… Pentru El am pierdut toate =i le socotesc ca un gunoi, ca s[câ=tig pe Hristos> (Filipeni 3:7-8).

Dumnezeu ne-a chemat la o mântuire mare, pentru c[a costat mult =i Acela care o ofer[este mare. Este mare =i generozitatea Lui pentru oricine alege s[asculte =i prin credin\[s[tr[iasc[nu pentru lucrurile de pe p[mânt =i slava omeneasc[, ci pentru lucrurile de sus. Ei vor fi r[spl[ti\i =i vor deveni astfel mo=tenitori împreun[cu Hristos. <+i, dac[suntem copii, suntem =i mo=tenitori: mo=tenitori ai lui Dumnezeu, =i împreun[mo=tenitori cu Hristos, dac[suferim cu adev[rat împreun[cu El, ca s[fim =i prosl[vi\i împreun[cu El> (Romani 8:17). Nu pu\ini sunt cei ce

aleg blidul de linte oferit de aceast[lume =i rateaz[=ansa de a fi mari în ochii lui Dumnezeu. Dac[vrei s[intri în mo=tenire trebuie s[treci pe la cruce =i s[la=i acolo orice p[cat, orice viciu, ca s[nu mai fie al t[u, ci al Lui. Ceea ce nu la=i acolo va c[uta s[te pun[din nou sub jugul robiei.

Nervi necontrola\i, invidie, pofte =i orice fel de r[utate trebuie m[rturisite =i l[sate la cruce, pentru ca astfel Hristos s[poat[lua chip în noi. Cine se încrede în El nu va fi dat de ru=ine, ci de ru=ine vor fi da\i cei ce }l p[r[sesc f[r[temei. Este nevoie de o convertire la Hristos printr-o încredere deplin[în jertfa Lui. Nu prin fapte, nu prin ceremonii f[cute de oameni sau prin meritele unor oameni buni =i morali, ci numai prin jertfa Mielului lui Dumnezeu. Apoi este nevoie de o convertire la integritate. Aceasta este o oglindire a vie\ii lui Hristos]n cuvintele pe care le rostim,]n faptele ce le facem =i în orice aspect al vie\ii noastre. Atunci poate urma =i o convertire la tr[ire prin dragoste, c`nd po\i iubi pe oameni cu o dragoste ca a lui Dumnezeu, chiar dac[ei nu merit[. David a fost cuprins de aceast[dragoste =i =i-a rev[rsat-o fa\[de Mefibo=et, atunci când el c[uta pe cineva din casa lui Saul ca s[-i fac[bine. Atunci chipul lui Hristos va str[luci în noi, în caracterul format în noi de Duhul Domnului, calific`ndu-ne pentru a intra în mo=tenirea preg[tit[pentru noi înainte de întemeierea lumii. Singur î\i hot[r[=ti pozi\ia ve=nic[.

Ascultarea cu credincio=ie =i supunerea fa\[de voia Lui, aici pe p[mânt, ne calific[pentru lucruri mari în Împ[r[\ia lui Dumnezeu. Este necesar s[ne silim s[-i iubim =i pe cei ce nu merit[s[fie iubi\i, pentru c[a=a a f[cut Dumnezeu cu omul p[c[tos. Este datoria noastr[s[dorim mântuirea tuturor oamenilor, chiar =i a acelora care ne ur[sc. Apostolul Pavel a suferit mult din partea iudeilor =i totu=i spune c[dorin\a inimii lui este ca Israelul s[fie mântuit. El vedea dincolo de aceast[lume, în lumea adev[ratelor r[spl[tiri, unde sufletele nu mai doresc s[fie mari. <Fra\ilor, dorin\a inimii mele =i rug[ciunea mea c[tre Dumnezeu pentru Israeli\i, este s[fie mântui\i. Le m[rturisesc c[

ei au o râvn[pentru Dumnezeu, dar f[r[pricepere> (Romani 10:1-2).

Ast[zi, mul\i au o râvn[pentru lucrarea lui Dumnezeu, dar de multe ori f[r[pricepere =i p`n[la urm[fac mai mult[pagub[decât câ=tig }mp[r\iei lui Dumnezeu; ei lucreaz[mâna\i numai din instinctul dorin\ei dup[lucrurile v[zute, pentru c[au un orizont limitat de valorile atribuite de oameni. Apostolul Pavel nu dorea aprecierea oamenilor =i nici nu lucra pentru aplauzele lor. Pavel a ajuns s[rac de dragul Domnului Isus Hristos, renun\ând la o carier[profitabil[=i]ncrezându-se în Acela care îi va r[spl[ti osteneala la învierea celor drep\i. Plecarea acas[, la cele ve=nice, o socotea un câ=tig. Caracteristica bisericii Filadelfia a fost =i este aceea c[nu s-a lep[dat de Domnul =i a p[zit cuvântul r[bd[rii. Nu a p[r[sit sfin\enia, ci L-a sfin\it pe Hristos ca Domn în inimile lor.

Suntem chema\i s[fim un neam preotesc, adic[s[fim mijlocitori pentru cei ce sunt]nc[sub robia celui r[u. Avem de-a face cu dou[realit[\i =i putem lupta =i lucra numai pentru una dintre ele, pentru c[nimeni nu poate sluji la doi st[p`ni. Ori vom sluji lumii pe care o vedem cu ochii no=tri ori lumii pe care o vedem prin credin\[=i unde suntem chema\i s[mo=tenim împreun[cu Hristos. Faptele pe care le faci spun cel mai clar pentru care lume lucrezi. Faptele spun în care din aceste lumi crezi cu adev[rat. Nicolae Iorga spunea: <Adev[rul este ca apa rece, pentru c[face r[u numai din\ilor strica\i.> Adev[rul despre care lume o iubim =i pentru care dintre cele dou[este dedicat[inima noastr[poate fi dureros dac[în urma cercet[rii ne-am dat seama c[inima ne-a în=elat =i c[lucr[m pentru aceast[lume, dar cercetarea este de folos dac[ast[zi punem lista priorit[\ilor în ordinea dictat[de voia lui Dumnezeu.

Amin.

15

DUMNEZEU A TRIMIS PE FIUL

<Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul S[u, n[scut din femeie, n[scut sub Lege, ca s[r[scumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca s[c[p[t[m înfierea.> Galateni 4:4-5

Nu cu mult timp în urm[, regina Angliei a f[cut o scurt[vizit[în Statele Unite. Acea vizit[a durat câteva zile. A fost înso\it[de o armat[de servitori care aveau diferite slujbe, începe`nd cu cei ce-i coafau p[rul =i îi verificau dieta p`n[la cei ce o p[zeau cu str[=nicie, ca nimic r[u s[nu se apropie de persoana reginei. A avut cu ea aproximativ 17 000 de kilograme de bagaje personale, care con\ineau de la dou[rânduri de haine pentru fiecare eveniment posibil p`n[la sute de capace albe folosite la baie. Acea scurt[vizit[a costat-o pe renumita regin[aproximativ dou[zeci de milioane de dolari. M-am gândit la cât de diferit a venit Domnul Isus în lume fa\[de aceast[femeie care a vizitat o \ar[, f[r[un scop anume.

Dumnezeu a creat totul =i nimic nu a fost creat f[r[El =i totu=i a ales s[se nasc[, ca nimeni altul,]ntr-o iesle rece =i ur`t mirositoare. Textul citat spune c[a venit în lume cu o precizie dumnezeiasc[, adic[la împlinirea vremii. Dumnezeu, care are =i numele de <Vegheator>, a dus la îndeplinire aceast[lucrare conform descoperirilor pe care le-a dat robilor S[i proroci, =i Î=i duce planurile la îndeplinire exact când hot[re=te El, f[r[s[fie condi\ionat de împrejur[ri. Domnul Isus a venit în lume exact la timpul planificat de Dumnezeu. A venit la ai S[i, la un Israel cu o mândrie r[nit[, pentru c[Israelul era o \ar[cucerit[=i supus[

puterii romane. Fiul a venit pentru c[a fost trimis de Tat[l spune textul =i a venit cu un scop precis. Cr[cinul este numele pe care oamenii l-au dat acestui eveniment =i este ziua când dou[lumi diferite s-au contopit. Este ziua când a avut loc o invazie a luminii în lumea întunericului, unde Satan se f[cuse st[p`n. Fiul lui Dumnezeu a venit la o lume care avea mare nevoie de Mântuitor, singura n[dejde de a sc[pa din la\ul celui r[u.

Cr[ciunul este ziua pe care oamenii au ales-o ca s[s[rb[toreasc[venirea Fiului pe p[mânt, dar El nu a venit ca s[dea oamenilor câteva zile libere de la serviciu sau c`teva zile de vacan\[studen\ilor. El nu a venit ca oamenii s[aib[ocazia s[-=i împodobeasc[casele cu lumini =i nici m[car nu a venit ca s[se fac[obiceiul ca]n aceast[zi oamenii s[-=i dea daruri =i s[stea la mese bogate. Dumnezeu, la împlinirea vremii, a trimis pe Fiul S[u s[Se nasc[, s[tr[iasc[o via\[des[vâr=it[=i s[moar[nevinovat în locul celor vinova\i. Domnul Isus nu a venit]ntr-o cas[ ]mp[r[teasc[, plin[de servitori, ci a venit în modul cel mai umil la o tân[r[cu numele de Maria, care renun\at la voia =i planurile ei =i a acceptat s[se pun[în slujba lui Dumnezeu. A venit ca s[ne r[scumpere, spune textul.

O tân[r[pereche din Anglia i-au pus feti\ei lor 139 de nume, cu scopul de a o face diferit[. Au spus c[au f[cut acest lucru ca s[îi dea ceva deosebit copilului lor pentru restul vie\ii ei. Fiul lui Dumnezeu îns[a primit numele de Isus, adic[Mântuitor, pentru c[El a meritat acest Nume, cum nimeni altul nu a meritat un nume vreodat[. Domnul Isus a venit cu o misiune special[=i a avut ca scop restaurarea omului la rangul de pace cu Tat[l. Aceast[rela\ie de pace atinge gradul de înfiere, care aduce cu sine beneficiile de mo=tenitor. Prin venirea Lui, spune textul citat, am c[p[tat înfierea în urma pl[tirii pre\ului de r[scump[rare a sufletului nostru îndatorat de p[cat. Domnul Isus a pl[tit pentru p[c[tos prin moartea pe cruce ca Miel des[vâr=it al lui Dumnezeu. Cr[ciunul ne face s[privim umili\i la locul unde am fost g[si\i =i la locul de unde am fost sco=i datorit[venirii Fiului lui Dumnezeu în lume.

<Asculta\i-M[, voi, care umbla\i dup[neprih[nire, care c[uta\i pe Domnul! Privi\i spre stânca din care a\i fost ciopli\i, spre gaura gropii din care a\i fost sco=i> (Isaia 51:1). Dac[Dumnezeu-Tat[l nu L-ar fi trimis pe Fiul S[u ca s[ne r[scumpere am fi =i ast[zi în aceast[groap[a mocirlei p[catului, f[r[iertare =i f[r[de înfiere în familia Regelui. Ziua de Cr[ciun ne cheam[s[fim multumi\i cu ce avem, dar s[nu fim mul\umi\i cu ce suntem, pentru c[noi niciodat[nu ajungem la plin[tatea chipului lui Hristos. Domnul Isus merit[întotdeauna mai mult decât noi suntem în stare s[-I d[m. Cr[ciunul este o zi când în mod deosebit trebuie s[-I mul\umim lui Dumnezeu, acceptând în umilin\[adev[rul c[f[r[de interven\ia Lui am fi fost =i ast[zi mor\i în p[catele =i gre=elile noastre (Efeseni 2:1).

Stalin a spus c[a avea o stare de mul\umire este o stare care nu i se potrive=te lui, ci unui câine. Se sim\ea c[nu datoreaz[nim[nui nimic. La vremea potrivit[Dumnezeu l-a dus la locul ve=nic pe care =i l-a ales prin faptul c[a respins mila lui Dumnezeu, indiferent c[L-a recunoscut sau nu pe Dumnezeu ca fiind Cel ce st[pâne=te peste suflarea de via\[a omului. Ca =i el, milioane de oameni ignor[bun[tatea =i Darul lui Dumnezeu care las[omul s[aleag[între via\[=i moarte, dar p`n[la urm[nu-l las[pe cel r[u nepedepsit. Meritul creat la Golgota este a=a de mare c[ar fi putut ierta un om ca Stalin, care a cauzat moartea a milioane de oameni, dac[s-ar fi c[it =i poc[it. <Cu adev[rat acesta este prorocul cel a=teptat în lume> (Ioan 6:14). Acest merit uria= a fost creat prin decretul Milei =i pus]n mi=care prin trimiterea Fiului lui Dumnezeu în via\a a doi tineri din Nazaret, care au fost ale=i pentru aceast[slujire înalt[. Dumnezeu a intrat în via\a Mariei =i a lui Iosif, folosindu-se de ei ca de ni=te vase sfinte pentru ducerea la îndeplinire a planului de mântuire a omului.

Maria a fost o tân[r[ascult[toare, care prin credin\[s-a supus voii lui Dumnezei. Maria a spus îngerului care i-a f[cut de cunoscut planul lui Dumnezeu: <Iat[, roaba Domnului; fac[-mi-se dup[cuvintele tale!> A colaborat cu Dumnezeu prin credin\[pentru

f[urirea planului de mântuirea a sufletului meu =i a sufletului t[u. Ea s-a supus, ca o roab[, voii lui Dumnezeu =i a spus: <Sufletul meu m[re=te pe Domnul, =i mi se bucur[duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu> (Luca 1:46-47). Duhul Domnului a venit peste ea =i a spus: <Cel Atotputernic a f[cut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt, =i îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El> (Luca 1:49-50).

Maria a r[mas îns[rcinat[de la Duhul Sfânt =i în timpul c[l[toriei lor la Betleem, unde s-au înscris pentru taxele Romei, a sosit împlinirea vremii =i a n[scut Pruncul Sfânt într-o iesle, pentru c[în casa de poposire nu s-a g[sit loc pentru ei. Cât de r[u a fost acel hangiu c[ruia i s-a p[rut c[nu se merit[s[dea o camer[acestor tinerii. Nu a avut loc pentru Acela despre care îngerul Gavril a spus c[se va numi <Fiul lui Dumnezeu>. Mult mai r[i sunt aceia care ast[zi socotesc c[nu se merit[s[dea Domnului Isus inima lor.

Evenimentul Na=terii Domnului este plin de interven\ii ale Cerului. Scriptura spune c[îngerii au dus vestea bun[, c[S-a n[scut un Mântuitor, p[storilor, care erau oamenii cei mai de jos din punct de vedere social din acele timpuri. Le-a adus o veste de neînvins: <Vi s-a n[scut un Mântuitor!> Dac[crezi în El =i prime=ti r[scump[rarea =i înfierea, devii =i tu de neînvins. Vestea adus[de îngeri p[storilor care f[ceau de paz[în jurul turmei lor, pe c`mpia din Betleem, a fost primul colind despre Na=terea Mântuitorului auzit pe p[mânt. Acest colind a f[cut cunoscut[vestea bun[c[Fiul Tat[lui din Cer a fost trimis =i c[a ajuns pe p[mânt în Ieslea din Betleem. Ace=ti îngeri minuna\i cântau: <Slav[lui Dumnezeu în locurile prea înalte, =i pace pe p[mânt între oamenii pl[cu\i Lui> (Luca 2:14). Este gre=it s[te închini la îngeri (Coloseni 2:18), dar este acceptabil s[-i respec\i pe ace=ti slujitori ai lui Dumnezeu, care sunt de multe ori pu=i în slujba noastr[, cu toate c[noi nu îi vedem. }ngerii care au adus p[storilor vestea de neînvins se bucurau de faptul c[planul lui Dumnezeu este îndeplinit =i se pare c[aveau =i o oarecare sim-

patie pentru oamenii c[rora le cereau s[nu se team[, pentru c[le aduce o veste de mare bucurie.

Îngerii =tiu c[omul, prin planul de înfiere pus în mi=care la Na=terea Domnului, va ajunge s[devin[locuitor, rezident permanent al Cerului. Se observ[c[ace=ti slujitori ai lui Dumnezeu nu sunt învidio=i, iar colindul acesta parc[sudeaz[o leg[tur[între om =i îngeri. }ngerii care au adus vestea cea bun[au fost încerca\i =i s-au dovedit credincio=i lui Dumnezeu =i ei nu au murmurat pentru c[St[pânul lor a ales s[intre în s[mân\a lui Avraam, întrup`ndu-Se ca om. Pentru c[au fost testa\i, îngerii sunt lucr[ri terminate, dar noi, oamenii, înc[suntem ciopli\i =i prelucra\i pentru a deveni produse finite. Umblarea credinciosului, pe p[mânt, cu Dumnezeu]i schimb[caracterul =i devine un produs ale harului lui Dumnezeu, potrivit pentru a petrece ve=nicia în Cer, cu Tat[l.

Îngerii care au adus vestea cea bun[nu au dat nici un semn de nemul\umire pentru faptul c[a trebuit s[coboare la p[storii murdari, care nu =tiau prea multe, ci le-a adus vestea cu o bucurie îngereasc[. Îngerii au g[sit un motiv de bucurie în bucuria St[p`nului lor. Vestea adus[prin colindul îngerilor confirma c[Dumnezeu a trimis pe Fiul S[u =i El se afla înf[=at în scutece =i culcat]n Ieslea din Betleem. P[storii parc[s-au molipsit de bucuria =i entuziasmul îngerilor =i, dup[ce au trecut de =ocul pe care omul îl are atunci când vede fiin\e cere=ti, au mers la Ieslea unde era Pruncul, Maria =i Iosif pentru a-L vedea cu ochii lor pe Mântuitorul, care este Hristos Domnul. Cântarea îngerilor anun\a c[mântuirea a venit pe p[mânt =i aceast[veste }l glorifica pe Dumnezeu. Ace=ti îngeri au fost prezen\i la multe cânt[ri de prosl[vire. Au v[zut crearea astrelor cere=ti, care au fost modelate de mâinile lui Iehova, =i atunci au dat slav[Creatorului. Chiar =i îngerii au fost chema\i la existen\[dup[voia Aceluia care face totul dup[sfatul voii Sale, =i prima lor suflare îngereasc[a fost o cântare de laud[în gama adora\iei =i a fericirii, care este starea ce o are o fiin\[în prezen\a lui Dumnezeu. De data aceasta îngerii au

v[zut ceva deosebit =i anume L-au v[zut pe Dumnezeu coborând din Slav[într-o Iesle, în bra\ele unei tinere curate, f[c`ndu-i pe îngeri s[cânte bun[tatea lui Dumnezeu.

Între îngeri exist[o ierarhie, dup[cum Dumnezeu a vrut s[-i creeze cu puteri diferite pentru slujbe diferite. Cântarea îngerilor a fost plin[de emo\ie =i bucurie, comunic`nd mesajul c[ trimiterea Fiului pe p[mânt }l glorific[ pe Dumnezeu, pentru c[ arat[ cât de mult a iubit =i iube=te Dumnezeu lumea. Dumnezeu este glorificat în fiecare strop de rou[, în fiecare floare care-=i r[sp`nde=te parfumul, în fiecare stea de pe cer, ce str[luce=te =i spune slava Lui, dar }ntruparea =i Cântarea }ntrup[rii Fiului }l glorific[pe Dumnezeu în mod deosebit pentru mila Lui de a interveni =i restaura fiin\a corupt[a omului. Prezint[adâncul în\elepciunii =i bun[t[\ii lui Dumnezeu fa\[de omul lipsit de merit =i f[r[speran\[de a ie=i singur din mocirla p[catului. Cea mai mare putere din Univers S-a întrupat într-un trup de Copila=ce p[rea neajutorat, dar era un Copil în care era ascuns[o putere ce trece peste scara m[sur[torilor noastre. Aceast[întrupare dovede=te credincio=ia lui Dumnezeu care, în carte Genesei la capitolul trei, a promis sc[pare pentru p[c[tos prin s[mân\a femeii care va zdrobii capul =arpelui. El ne-a mântuit ca s[-+i arate puterea =i s[-+i fac[Numele de slav[.

Colindul îngerilor spunea despre ceva nou pe p[mânt, vestea c[va fi posibil[din nou o pace trainic[pe p[mânt. Aceast[pace, o dat[cu intrarea p[catului în lume, nu a mai existat între om =i Dumnezeu. De când omul a fost izgonit din Eden r[zboaiele nu au contenit pe p[mânt =i chiar în mintea omului se dau lupte neîncetat, dar cântarea îngerilor veste=te o pace. Este pacea pe care Fiul, trimisul Tat[lui o va da =i o d[acelora care intr[la ad[postul jertfei Sale. P[catul a luat pacea de pe p[mânt, dar Fiul a venit trimis de Tat[l ca s[dea omului din nou pace. <...Pace pe p[mânt între oamenii pl[cu\i Lui> (Luca 2:14). Pacea de care se bucur[cel mântuit ast[zi a fost planificat[=i pl[tit[de Dumnezeu, care a venit pe p[mânt nu cu un anturaj de servitori ca

=i regina amintit[la început, ci a venit în smerenie, în locul cel mai de jos, ca în ascultare s[duc[la îndeplinire voia lui Dumnezeu Tat[l.

Ai intrat tu în aceast[bun[învoire? A fost restaurat[pacea între tine =i Dumnezeu? Dac[nu, aceast[s[rb[toare nu are nici un rost adev[rat pentru tine. Dac[înc[nu te-ai împ[cat cu Dumnezeu Tat[l f[lucrul acesta chiar acum, pentru c[nu este timp de pierdut. Vei gusta atunci =i tu pacea =i adev[rata fericire pe p[mânt. Nu trebuie s[spui multe cuvinte =i nici fraze complicate. Se cere doar o inim[sincer[, care s[spun[: <Cred, Doamne, c[ai venit pe p[mânt =i ai murit pentru mine, cel p[c[tos. Iart[-m[=i înfiaz[-m[=i pe mine =i î\i voi sluji toat[via\a mea, a=a cum Tu îmi ceri în Cuvântul T[u.>

Vr[jma=ul sufletului nostru =tia c[Dumnezeu dorea s[-l scape pe p[c[tos, dar =tia =i faptul c[Dumnezeu nu putea c[lca Dreptatea care spune c[pentru p[cat trebuie s[se pl[teasc[cu moartea. Atunci Dumnezeu a hot[rât s[pl[teasc[El, trimi\ând pe Fiul S[u s[Se nasc[în Betleemul din Iudea, =i apoi 33 de ani mai târziu s[moar[ca Miel de jertf[pentru p[catul omenirii. Acest plan a fost buna învoire de care milioane =i milioane au beneficiat =i au ajuns la mântuire. Buna învoire înseamn[c[m-am c[it =i l[sat de p[cat, iar El a =ters orice p[cat din raportul meu =i m-a înfiat, numindu-m[copilul Lui, cu drept de mo=tenire a vie\ii ve=nice. <A venit la ai S[i, =i ai S[i nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adic[celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul s[se fac[copii ai lui Dumnezeu> (Ioan 1:11-12).

Dac[ai intrat în aceast[bun[învoire ai tot dreptul s[faci ce au spus îngerii =i anume s[nu te temi, ci s[te bucuri de vestea bun[c[Domnul Isus Hristos la împlinirea vremi a venit pe p[mânt ca s[mântuiasc[sufletul care va crede în El. Intrând în aceast[bun[învoire, pacea va veni peste tine =i casa ta. Trebuie doar s[pui voia ta jos =i s[accep\i voia Lui. Nu pot conduce doi împ[ra\i sufletului t[u. Nu po\i conduce via\a cu firea ta =i]n acela=i timp s[conduc[=i Domnul Isus.

Pe vremea când ceasurile erau o valoare, un copil =i-a strâns ni=te bani =i a cerut voie mamei sale, când erau la un magazin, ca s[-=i cumpere un ceas de mân[, de juc[rie. Copilul era foarte fericit =i în fiecare sear[se culca cu ceasul pe mân[. Într-o sear[, când tat[l copilului a venit s[-l vad[în pat =i s[-i ureze noapte bun[, tata i-a spus copilului c[-l iube=te =i de data aceasta l-a întrebat dac[nu vrea s[-i dea lui ceasul de pe mân[, la care copilul \inea foarte mult. Copilul, dup[ce s-a gândit câteva momente, murmurând a spus c[nu poate s[se despart[de ceas. Apoi au urmat câteva zile în care tat[l îl întreba pe copil acela=i lucru =i primea acela=i r[spuns de la el. Dup[o s[pt[mân[, într-o sear[, când tat[l l-a întrebat pe copil dac[nu vrea s[-i dea lui ceasul de juc[rie de pe mân[, copilul, cu lacrimi în ochi, a luat ceasul de juc[rie de pe mân[=i l-a dat tat[lui s[u. Atunci tat[l copilului a scos din buzunar o cutie în care era un ceas nou, adev[rat, frumos =i l-a pus pe mâna copilului, care era în culmea fericirii =i a în\eles c[s-a meritat s[accepte voia tat[lui s[u, cu toate c[nu a =tiut ce va primi. Ceva asem[n[tor se întâmpl[=i între noi =i Dumnezeu-Tat[l nostru.

Dumnezeu]i cere omului s[renun\e la voia lui de om, la felul lui de a lua decizii =i la lucrurile care-l fac pe om s[se simt[independent =i st[pân pe soarta lui. Dac[omul accept[s[renun\e la voia lui =i s[accepte voia lui Dumnezeu, care este vocea Scripturii, Dumnezeu d[bel=ugul p[cii cu bucuria mântuirii, care d[omului adev[rata fericire. Nu po\i primi înfierea prin Domnul Isus, trimisul Tat[lui, p`n[nu cedezi la voia ta, la planurile tale, la neprih[nirea ta, la felul t[u de a g[si drumul spre Cer. Ai acceptat tu voia Lui? El ne-a dat darul Lui nespus de mare. <Mul\umiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!> (2 Corinteni 9:15). Darul este Pruncul n[scut în Betleem, care este Mântuitorul lumii, a tuturor celor ce se încred în El. Acest Dar este oferit tuturor oamenilor, dar nu devine al t[u pân[c`nd L-ai acceptat în mod personal ca fiind al t[u =i pentru tine. Mul\i nu sunt departe de Împ[r[\ia lui Dumnezeu. Sunt doar la aproxima-

tiv 25 de centimetri de ea. Aceasta este distan\a de la cap la inim[. Prime=te-L în inima ta, ca s[se nasc[acolo =i s[creasc[=i atunci vei gusta adev[rata fericire pe p[mânt, iar prin înfiere vei mo=teni via\a ve=nic[. S[te na=ti un om liber este un mare har, dar s[pleci din aceast[lume liber, eliberat de Fiul, este cu totul altceva.

Pe un tricou scria: <Binecuvântat este cel ce moare cu cele mai multe juc[rii.> Sf`nta Scriptur[îns[ne arat[realitatea =i ne spune c[fericirea de Cr[ciun nu st[în bunurile materiale ce le prime=te sau de\ine cineva, ci st[în a intra în bun[învoire cu Dumnezeu =i a fi mântuit pentru a tr[i ve=nic în locul pe care Domnul Isus a spus c[se duce ca s[-l preg[teasc[, ca acolo unde este El s[fim =i noi. Mul\i oameni ajung s[spun[c[Cr[ciunul este o s[rb[toare costisitoare, pentru c[=i-au f[cut obiceiul de a cheltui tot mai mult, dar pentru nimeni nu a fost mai costisitor ca =i pentru Dumnezeu-Tat[l. El L-a dat pentru r[scump[rarea omului pe Fiul S[u Preaiubit s[vin[s[se nasc[în Ieslea din Betleem la împlinirea vremii. Dumnezeu nu are inten\ia ca Cr[ciunul s[fie o povar[costisitoare din punct de vedere material, ci vrea ca s[ai parte de bucurie. <O mare bucurie pentru tot norodul> (Luca 2:10). El nu vrea cheltuiala ta, în exces =i abuz pentru lucrurile pieritoare ale acestei lumi, ci vrea s[-I dai îngrijor[rile tale, p[catele tale, inima ta bolnav[=i El î\i va da o inim[nou[. Aceasta înseamn[s[te încrezi în El =i]n mântuirea pe care o d[El.

Domnul vrea ca la acest Cr[ciun s[-I încredin\ezi Lui planurile tale, visurile tale =i s[-L întrebi =i s[-L includi pe El în tot ce faci. Pentru a te putea bucura de Cr[ciun =i de trimiterea Fiului trebuie s[ai un moment al frângerii voin\ei tale =i a renun\[rii la ea. Trebuie s[prime=ti darul iert[rii Lui =i s[accep\i voia Lui]n via\a ta. El vrea s[împ[rt[=e=ti cu El pu\inul t[u, vrea aten\ia ta, prime=te oboseala ta =i vrea pre\uirea ta. El a venit trimis de Tat[l ca s[se înrudeasc[cu noi. A venit ca s[fac[posibil[înfierea, care are urm[ri ve=nice =i aduce cu sine drepturi de mo=tenire. El a venit ca s[intre în familia ta, iar tu s[intri în familia Lui. Creatorul S-a f[cut ca una din crea\iunile f[cute de El pentru a ne putea mântui.

Mul\i oameni în zilele de ast[zi nu vor un Tat[în Cer care s[cear[ascultare, sau s[-i mustre, sau s[aib[vreo preten\ie de la ei, ci ar vrea s[aib[un bunic îng[duitor care le d[bomboane =i îi las[s[fac[ce vor ei. Chiar dac[nu întotdeauna î\i place ce El î\i d[, f[s[-\i plac[, fiindc[aceasta]nseamn[a accepta voia Lui. A acceptat inima ta mesajul c[a venit Fiul =i pentru tine? Ai primit înfierea? <+i pentru c[sunte\i fii, Dumnezeu ne-a trimis în inim[Duhul Fiului S[u, care strig[: «Ava», adic[: «Tat[!»! A=a c[nu mai e=ti rob, ci fiu> (Galateni 4:6-7). Domnul nu a venit la întâmplare, ci exact la împlinirea vremii. La fel =i tu, care cite=ti aceste rânduri, nu ai venit la întâmplare pe p[mânt, ci la vremea cea mai prielnic[pentru sufletul t[u, ca s[fie mântuit. Aceasta a fost calculat[de Dumnezeu, pentru a fi la locul unde s[auzi vestea cea bun[, s[po\i primi Darul lui Dumnezeu =i s[fii mântuit. Prime=te-L pe Domnul Isus în via\a ta ca Mântuitor =i St[pân =i vei fi fericit aici =i ve=nic, sus în Cer.

Amin.

16

PERSISTENÞA DRAGOSTEI

<Urechile tale vor auzi dup[tine glasul care va zice: «Iat[drumul, merge\i pe el!» Când ve\i voi s[v[mai abate\i la dreapta sau la stânga.> Isaia 30:21

Toi am experimentat ezitarea sau schimbarea unei decizii luate atunci când anumi\i factori, necunoscu\i, au intervenit cu noi informa\ii cu privire la ceea ce hot[râsem la început. Nu este un lucru neobi=nuit s[ne r[zgândim cum s[ne îmbr[c[m, la ce magazin s[mergem, unde mergem în concediu sau dac[mergem în concediu. Exist[decizii mult mai importante pe care omul le ia]n via\[, de exemplu cariera aleas[sau c[snicia, care, asemenea unui macaz pentru tren, pot s[schimbe total destina\ia =i aspecul vie\ii unui om. Cea mai important[decizie ce o poate lua un om este aceea de a se împ[ca cu Dumnezeu-Tat[l prin Domnul Isus, care este Calea sau Drumul, cum }l nume=te textul citat. Din nefericire, nu pu\ini sunt cei care dup[ce iau aceast[decizie bun[, de a merge pe calea Domnului, încep s[se abat[de pe drumul bun al poc[in\ei =i ajung la o alt[destina\ie.

Acest mesaj va c[uta s[arate persisten\a dragostei lui Dumnezeu, care]l cheam[pe drumul cel bun pe acela care L-a p[r[sit f[r[temei. Vocea Domnului îl urm[re=te pe cel ce s-a r[zvr[tit =i s-a ab[tut de pe Calea luminii, apucând în stânga sau în dreapta, pe drumul lumii. Afirma\ia din textul citat este una sigur[, f[r[nici un <poate>, =i este izvorât[din bun[tatea lui Dumnezeu fa\[de sufletul omului. <Totu=i Domnul a=teapt[s[Se milostiveasc[de voi, =i Se va scula s[v[dea îndurare> (Isaia 30:18). Aceast[voce pe care o aude inima =i urechile spune: <Iat[

drumul!> Dragostea este ceva unde amândoi pierd sau amândoi câ=tig[. Pierderea total[este a sufletului care se îndep[rteaz[de la drumul bun, pentru c[p`na la urm[Dumnezeu }=i completeaz[toate locurile la osp[\ul ce l-a preg[tit.

Când dragostea este reciproc[apare abilitatea de a merge]mpreun[prin încerc[ri, ca cei trei tineri în cuptorul cu foc. Dumnezeu, care face tot ce vrea în Cer =i pe p[mânt, alege prin bun[tatea Sa s[arate p[c[to=ilor drumul =i apoi le spune: <Mergi pe el!> Ace=ti oameni au spatele întors c[tre Dumnezeu, pentru c[vocea ce o aud este din spate. Se întâmpl[ca sufletul atras de mirajul lumii s[-=i întoarc[spatele spre Singurul prieten adev[rat, capabil s[ajute =i s[fac[bine sufletului omului. Este vorba de un suflet care =i-a întors spatele spre Evanghelie, înfiere, leg[mânt, sfin\enie =i via\[ve=nic[.

Abatarea de pe drumul luminii înseamn[a umbla pe drumul întunecos al p[catului, unde sunt ascunse la\uri ce au ca scop curmarea vie\ii. Un astfel de suflet, care nu-L mai caut[pe Dumnezeu =i nu vine la lumin[pentru a nu i se vedea faptele, este c[utat de Dumnezeu prin vocea ce o aude în spatele lui. P[catosul nu mai d[nici un semn de dragoste fa\[de Dumnezeu, dar vocea P[rintelui îl ajunge =i îl cheam[pe drumul bun. Este o m[sur[de har =i bun[tate, de care numai Dumnezeu este în stare. Dac[Domnul Isus +i-ar fi întors spatele atunci când eu I-am întors spatele, prin abatere la stânga =i la dreapta, a= fi fost pierdut pentru totdeauna, dar vocea Lui m-a ajuns =i m-a chemat. Aceast[p[r[sire a drumului bun se face încet, dar vocea Lui]l cheam[pe cel r[t[cit =i-i spune c[îl iube=te. Dumnezeu în bun[tatea Lui caut[s[-i arate omului c[El =tie ce st[înainte =i =tie ve=nicia ce urmeaz[, dar vine o vreme când va fi prea târziu s[cau\i c[ile cele vechi =i bune.

Dac[cineva ar c[uta s[umple un spa\iu ca =i Atlanticul cu ap[, punând un singur strop de ap[la fiecare zece mii de ani, ar fi un proces lung p`n[la umplerea acelui spa\iu, dar, totu=i, în timp spa\iul acela s-ar umple. Dac[ai c[uta s[faci acela=i lucru =i s[umpli un spa\iu de m[rimea Pacificului cu ap[punând un strop la

fiecare zece mii de ani ar fi un proces =i mai îndelungat, dar totu=i s-ar ajunge =i la ziua]n care s-ar umple. Durata acestui proces de umplere cu ap[ar fi deosebit de lung[, dar fa\[de Eternitate este doar o clip[. De aceea Dumnezeu insist[s[-l cheme înapoi pe cel ce s-a r[t[cit, pentru c[=tie ce loc de chin]l a=teapt[pe cel ce a p[r[sit drumul cel bun al ascult[rii de Dumnezeu. Sufletul care merge pe drum gre=it nu numai c[are spatele întors c[tre Dumnezeu, dar se dep[rteaz[tot mai mult de drumul bun. Cel ce alege p[catul, la fel ca =i fiul risipitor, vrea s[mearg[departe de casa tat[lui.

Pilda fiului risipitor ne arat[cât de mult vrea Dumnezeu ca p[c[tosul s[se întoarc[la El pentru a fi iertat. <N-avem to\i un singur Tat[? Nu ne-a f[cut un singur Dumnezeu?...> (Maleahi 2:10). <Sau, poate, Dumnezeu este numai Dumnezeul Iudeilor? Nu este =i al Neamurilor? Da, este =i al Neamurilor> (Romani 3:29). Fiul risipitor este sufletul care ajunge s[-=i risipeasc[via\a =i talentul în lume. <«Adev[rat, adev[rat v[spun», le-a r[spuns Isus, «c[, oricine tr[ie=te în p[cat, este rob al p[catului»> (Ioan 8:34). Abia când =i-a venit în fire, pe când era fl[mând =i murdar, fiul risipitor =i-a adus aminte de bel=ugul din casa tat[lui =i de dragostea lui. <...Dac[cel r[u se întoarce de la r[utatea lui =i face ce este drept =i bine, î=i va p[stra sufletul viu. Pentru c[î=i deschide ochii =i se abate de la toate f[r[delegile pe care le-a s[vâr=it...> (Ezechiel 18:27-28). Dragostea Tat[lui prime=te înapoi un astfel de suflet =i îi d[haina curat[, cu care s[intre la s[rb[toare în casa Tat[lui.

P[c[tosul nu este doritor s[aud[vocea ce îl cheam[la neprih[nire, deoarece el vrea s[fug[departe de fa\[Domnului, cum a f[cut =i Iona. Dar vocea insist[=i uneori chiar mâna Lui apas[greu, prin împrejur[rile vie\ii, pentru ca sufletul s[se trezeasc[=i s[-=i vin[în fire. Vocea Tat[lui vorbe=te clar =i chiar prin al\i oameni]l cheam[pe cel r[t[cit la drumul cel bun. Vocea Lui]l cheam[la o eliberare din leg[turile p[catului. <Vai de cei ce trag dup[ei nelegiuirea cu funiile minciunii, =i p[catul, cu =leaurile unei c[ru\e> (Isaia 5:18). Acest cuvânt de <Vai!> este un cuvânt de prevenire, de ferire a omului de chinul f[r[de sfâr=it.

Cei ce p[r[sesc drumul bun se g[sesc înh[ma\i la nelegiuire, pe care o trag dup[ei. Pot fi chiar oameni care mai merg la biseric[, dar ei sunt lega\i cu funiile robiei p[catului. Ei nu sunt mi=ca\i de nici o predic[, ci doar num[r[gre=elile de exprimare ale predicatorului. Aceasta este o ie=ire de pe drumul bun =i o r[t[cire.

Al\ii se g[sesc lega\i cu funia viciilor cum sunt tutunul sau alcoolul. Cuvântul potrivit pentru astfel de suflete, care nu vor s[vin[pe drumul cel bun, este <Vai!>. C[ru\a la care sunt înh[ma\i bie\ii oameni nu devine mai u=or de tras, ci tot mai greu, pentru c[diavolul are grij[ca tot timpul s[mai arunce câte un colet de al lui]n c[ru\[. Numai Fiul poate da slobozenie unui astfel de suflet =i o face cu bucurie pentru orice suflet care vine la El. El taie aceste leg[turi =i elibereaz[sufletul pe deplin, devenind o f[ptur[nou[în Hristos Isus. Cel r[t[cit se abate de pe drumul bun prin comiterea unor lucruri nepermise, prin necredincio=ie =i tr[dare fa\[de Dumnezeu. P[cat înseamn[rebeliune.

Când un marinar nu asculta comanda c[pitanului era pus în lan\uri =i to\i ceilal\i marinari considerau acest lucru drept, deoarece ei to\i au ascultat comanda. To\i depind =i trebuie s[asculte de cel ce =tie mai bine. Dumnezeu =tie cel mai bine, pentru c[El cunoa=te trecutul, prezentul =i viitorul. A fost un proroc al lui Dumnezeu care a primit o porunc[clar[de la Dumnezeu de a merge din Iuda la Betel, ca s[proroceasc[impotriva altarului fals pe care Ieroboam ardea t[mâie =i i s-a spus ce drum s[urmeze =i ce s[nu fac[. Atunci când a deviat de la porunca lui Dumnezeu =i a ascultat de glasul în=el[tor al omului, p[r[sind drumul cel bun al ascult[rii, un leu l-a omorât. Multe suflete p[\esc ca acest proroc, care a]nceput bine =i a sf`r=it tragic, atunci când aleg ce li se pare înlesnire =i hatâruri, l[sând porunca clar[a lui Dumnezeu deoparte.

Degeaba au zis cei din jur: <Vai, frate!>, pentru c[p[r[sirea drumului bun i-a adus sfâr=itul. Devierea de la drumul bun poate avea loc în via\a oric[rui suflet, atunci când aten\ia =i prioritatea inimii se schimb[de la lucrurile lui Dumnezeu la lucrurile lumii. Atunci omul devine mai interesat de el =i duhul se stinge. Alunecarea de la credin\[este un proces. În Eden, Eva a v[zut, a

dorit =i a luat din fructul oprit; la fel Samson =i Acan. Cuvântul Domnului ne cheam[s[ne alipim tare de bine =i s[privim p[catul cu groaz[. S[nu-i facem ochi dulci, ci s[ne dep[rt[m de tot ce ni se pare r[u. Dac[te-ai dep[rat de drumul bun, glasul St[pânului te cheam[ast[zi, pân[se mai poate face ceva pentru sufletul t[u.

Manase, fiul lui Ezechia, a fost unul dintre cei mai r[i împ[ra\i ai lui Israel, dar când s-a întors la Dumnezeu a g[sit mil[. A fost un om foarte înc[p[\ânat =i arogant, care p[c[tuia f[r[ru=ine, determin`nd =i pe al\ii s[p[c[tuiasc[. Dumnezeu a orchestrat evenimentele în a=a fel c[Manase a ajuns în lan\urile asirienilor =i acolo L-a c[utat pe Dumnezeu =i El l-a primit. <Când a fost la strâmtorare, s-a rugat Domnului, Dumnezeului lui, =i s-a smerit adânc înaintea Dumnezeului p[rin\ilor s[i. I-a f[cut rug[ciuni; =i Domnul, l[sându-Se înduplecat, I-a ascultat cererile, =i l-a adus înapoi la Ierusalim în împ[r[\ia lui. +i Manase a cunoscut c[Domnul este Dumnezeu> (2 Cronici 33:12-13). Oricine ai fi =i orice ai f[cut tot nu ai comis lucruri mai îngrozitoare ca =i acest Manase, de aceea po\i fi sigur c[dac[vii pe drumul cel bun al poc[in\ei Dumnezeu te va primi =i te va ierta, dac[nu vii prea târziu.

Împ[ratul David a fost unul dintre aceia care s-au ab[tut de la drumul bun, dar vocea Domnului, prin prorocul Natan, l-a adus înapoi pe drumul cel bun. <C[ci îmi cunosc bine f[r[delegile, =i p[catul meu st[necurmat]naintea mea. Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am p[c[tuit... Cur[\e=te-m[cu isop, =i voi fi curat; spal[-m[, si voi fi mai alb dec`t z[pada> (Psalmul 51:3, 4, 7). David se recunoa=te, nu caut[scuze =i nu pune vina pe circumstan\e sau pe diavol, ca cei din Eden. <Pentru Numele T[u, Doamne, iart[-mi f[r[delegea, c[ci mare este!> (Psalmul 25:11). Vedea unde l-a dus p[catul =i privea la drumul bun, adic[la starea de prietenie cu Dumnezeu, ca la o stânc[pe care n-o putea ajunge. <...Du-m[pe stânca pe care n-o pot ajunge, c[ci este prea înalt[pentru mine!> (Psalmul 61:2).

}ntreaga Scriptur[este str[b[tut[de ideea c[Dumnezeu caut[oaia pierdut[=i o cheam[înapoi pe drumul cel bun. El nu dore=te salvarea unui suflet în mod superficial, a=a cum noi, oamenii,

spunem câteodat[despre Dumnezeu c[dac[s-a poc[i cineva bine, iar dac[nu, e treaba lui Dumnezeu. Dumnezeu insist[mult pentru a recupera orice suflet pierdut. <Sau care femeie, dac[are zece lei de argint, =i pierde unul din ei, nu aprinde o lumin[, nu m[tur[casa, =i nu caut[cu b[gare de seam[p`n[ când îl g[se=te?> (Luca 15:8). Din aceast[ pild[, spus[ de Domnului Isus, reiese cât de mult vrea Dumnezeu recuperarea sufletului care este asem[nat cu o moned[ scump[, dar care s-a pierdut =i nu mai este în mâna St[p`nului. Sufletul care s-a dep[rtat de drumul cel bun =i s-a pierdut, din cauza lipsei de grij[=i a luminii prea pu\ine a Evangheliei, este extrem de valoros în ochii Domnului.

Este o mare diferen\[între c[r\ile f[cute de oameni =i Cartea care face oameni, pentru c[Biblia nu doar inspir[, ci =i transform[sufletul sincer =i fl[mând dup[Dumnezeu. În aceast[pild[putem vedea c[nu este doar treaba pastorului de a veghea asupra sufletelor, ci =i biserica, reprezentat[prin aceast[femeie, poate suferi astfel de pierderi, din cauza nevegherii. Apostolul Pavel îi spune lui Gaiu ceva ce mi se pare extraordinar: <...Tu lucrezi cu credincio=ie în tot ce faci pentru fra\i...> (3 Ioan v. 5). O astfel de tr[ire previne pierderea sufletelor =i r[t[cirea lor de la drumul bun. Banul pierdut, adic[sufletul, a fost g[sit atunci când în cas[s-a f[cut lumin[, prin lumina dat[de Scriptur[, =i când s-a m[turat casa, adic[a scos afar[tot ce era p[cat. Scriptura este o candel[, dar lumina o d[Duhul Sfânt, care este indinspensabil =i aprinde în suflet dorin\a de împ[care cu Dumnezeu. G[sirea banului pierdut a fost succesul dorit de femeia care în mod pasionat a c[utat banul mai întâi f[când lumin[, =i apoi m[turând casa. Aceast[pild[a banului pierdut ne arat[c[un suflet poate fi recuperat, pentru a fi din nou o valoare în mâna St[pânului.

<Cum vom sc[pa noi, dac[st[m nep[s[tori fa\[de o mântuire a=a de mare, care, dup[ce a fost vestit[întâi de Domnul, ne-a fost adeverit[de cei ce au auzit-o> (Evrei 2:3). Este posibil =i se poate s[stai nep[s[tor fa\[de o mântuire a=a de mare, pentru c[Dumnezeu ne las[decizia final[nou[, oamenilor, de a-L primi sau de a-L refuza; de a ne întoarce pe drumul bun sau de a r[mâne

ni=te r[t[ci\i. Omul poate alege s[fie nep[s[tor =i nesim\itor fa\[de Evanghelie, care este Vestea Bun[, prin care oamenii sunt salva\i. Este o mântuire <mare>, spune apostolul Pavel, pentru c[a adus-o chiar Fiul =i S-a sacrificat chiar Dumnezeu pentru a o face posibil[. Dac[nu ne-ar trezi Duhul Sfânt la via\[duhovniceasc[, în noi nu ar fi niciodat[nici cea mai mic[inten\ie de a-L c[uta =i iubi pe Dumnezeu.

Mântuirea este numit[<mare>, pentru c[ne salveaz[de la p[cat =i urm[rile lui ve=nice. Este numit[<mare> pentru c[cuprinde milioane =i milioane de suflete, în oricât de mare num[r i-ar chema Tat[l. Dac[cineva este nep[s[tor fa\[de glasul Celui ce-l cheam[la mântuire, tot va intra în ve=nicie, fie c[el crede sau nu în via\[de dincolo de mormânt. Limbajul folosit de Scriptur[pentru cei ce refuz[oferta de împ[care a lui Dumnezeu este un limbaj clar, dar =i un limbaj al groazei. Nu este vorba de ceva figurativ, pentru c[Domnul Isus îl descrie ca fiind un loc de chin f[r[de sfâr=it. Vocea Lui]l cheam[pe p[c[tos pentru a-l sc[pa de chinul ve=nic. Un drum duce la Cer =i toate celelalte duc la moarte. Pe care drum e=ti tu ast[zi? Neglijarea acestei mântuiri, a=a de <mare>, =i a glasului care te cheam[este fatal[. Omul, av`nd libertatea de a-=i alege destinul, de multe ori î=i curm[via\a sufletului.

Dumnezeu]l cheam[pe p[c[tos =i îi arat[drumul bun. Este o persisten\[a dragostei care a=teapt[întoarcerea celui ce a plecat din casa Tat[lui, s[vin[înapoi =i s[-I fac[bucurie. Ezitarea i-a costat pe mul\i oameni mai mult decât au vrut s[pl[teasc[. Pilat L-a avut înaintea lui pe Domnul Isus =i =tia c[El era nevinovat, dar a ezitat s[asculte, deoarece =tia c[este drept, iar el =i-a pus priorit[\ile într-o ordine gre=it[. Mai întâi a vrut s[se îngrijeasc[ca puterea lui s[nu sufere, cariera =i prestigiul lui s[nu fie]n pericol. În disperare lui de a sc[pa de gândul vinei =i-a sp[lat în mod simbolic mâinile, dar L-a dat pe Domnul Isus pe mânile celor ce L-au chinuit, =i apoi L-au omorât. Dar tu ce faci cu glasul pe care-l auzi c[te cheam[pe drumul cel bun? Pilat a ales gre=it =i nu mult timp mai târziu a pierdut slujba de guvernator, pierzând

favoarea Cezarului, =i apoi =i-a pierdut =i via\a, sp`nzurându-se. A=a =i-a pierdut =i sufletul pe veci. A refuzat Calea cea bun[sugerat[de con=tiin\a lui =i chiar de so\ia lui. <Isus a zis: «Eu sunt calea, adev[rul =i via\a. Nimeni nu vine la Tat[l decât prin Mine»> (Ioan 14:6).

Nu pu\ini sunt cei care încep bine s[mearg[pe drumul cel bun, dar când trebuie s[pl[teasc[un pre\ pentru a r[mâne cu Domnul aleg s[se compromit[c[s[nu piard[ceea ce ei numesc profit sau succes. Mul\i î=i schimb[standardul moral ca =i un indicator de destina\ie la un autobuz =i î=i pierd integritatea, la fel cum sarea î=i pierde gustul. Compromisul întotdeauna cost[=i p`n[la urm[duce la o destina\ie de nedorit. Mul\i vor s[fie ai Domnului, dar nu cu toat[inima. Ei se aseam[n[cu un copil care se ruga înainte de culcare =i spunea: <Doamne, te rog f[-m[s[fiu cuminte. Nu foarte cuminte, dar destul de cuminte ca s[nu m[bat[mama.> Pentru credincios aceast[pozi\ie este periculoas[=i de obicei duce la abatere de pe drumul cel bun.

Prioritatea lui Avraam a fost testat[atunci când Dumnezeu i-a cerut s[aduc[ca jertf[pe fiul s[u Isaac. Avraam a trecut examenul, crezându-L pe Dumnezeu =i dovedind c[pentru el a asculta de St[pân este cel mai important lucru. Dumnezeu va încerca =i priorit[\ile noastre ca s[ne dovedim credincio=ia, pentru c[în Cer nu va intra nimic neîncercat. Este nevoie nu doar s[te ui\i la drumul bun, ci trebuie s[mergi pe el. Nu doar spune c[aceast[cale a Domnului este bun[, ci ia decizia de a umbla pe ea. Nu doar spune c[e bine s[mergi regulat la casa de rug[ciune, ci du-te acolo, ca s[ai parte de p[rt[=ia fr[\easc[. La intrarea unei case de rug[ciuni scria: <Intr[aici! Este un pas în direc\ie bun[!> Nu doar spune c[tu crezi c[Scriptura este Cuvântul inspirat a lui Dumnezeu, ci cite=te-o în fiecare zi =i strânge Cuvântul]n inima ta, pentru ca]n vremurile de încerc[ri s[-\i fie la îndemân[=i de ajutor. Nu doar spune c[este bine s[lucrezi pentru Dumnezeu =i s[te p[ze=ti de orice \i se pare r[u, ci =i f[acele lucruri cu toat[inima. Pune la b[taie tot ce-i pentru Împ[r[\ia lui Dumnezeu, pentru c[nu ai cum s[pierzi. Acela care-=i pierde chiar via\a pentru

El, =i-o va câstiga. Dac[alegi s[mergi pe drumul cel bun vei g[si pacea pe care lumea nu o poate da.

Vocea Lui te cheam[ast[zi pe drumul bun, pentru a nu te abate nici la stânga =i nici la dreapta. Biruin\a nu este niciodat[final[p`na]n ziua când ajungi la sfâr=itul drumului, unde te a=teapt[cununa de]nving[tor. S[nu apuci nici la dreapta, dar nici la stânga. E=ti lucrarea mâinilor Lui, =i El tare dore=te s[duc[la bun sfâr=it ce a început în via\a ta. <Domnul va sfâr=i ce a început pentru mine. Doamne, bun[tatea Ta \ine în veci; nu p[r[si lucr[rile mâinilor Tale> (Psalmul 138:8). Dumnezeu este interesat de ce sfâr=it vei avea parte, iar dac[vii la El, atunci sfâr=itul va fi cel dorit de Dumnezeu, adic[în casa Lui. Fii sigur c[încrederea pe care o ai are r[d[cinile în ascultare de Dumnezeu, pentru ca ceea ce El a început s[ajung[la bun sfâr=it.

Promisiunile oamenilor se dovedesc de multe ori în=el[toare, deoarece cu toat[bun[voin\a nu pot fi \inute, dar Cel ce promite un sfâr=it bun este Dumnezeu, care poate totul. Aceast[încredere în El trebuie s[ne duc[la o via\[de rug[ciune =i de fapte bune. Necredin\a =i ezitarea pot s[te coste =i s[te lipseasc[de binecuvântare. <M[bucur în Domnul, =i sufletul meu este plin de veselie în Dumnezeul meu, c[ci m-a îmbr[cat cu hainele mântuirii, m-a acoperit cu mantaua izb[virii, ca pe un mire împodobit cu o cunun[ ]mp[r[teasc[, =i ca o mireas[, împodobit[cu sculele ei> (Isaia 61:10).

Amin

17

SUVERANITATE

<Nu pot s[fac ce vreau cu ce-i al meu?> Matei 20:15

Este o întrebare ce pare foarte simpl[=i pentru majoritatea oamenilor nu constituie o problem[atâta timp cât este vorba de ce este al lor, dar când este vorba ca Dumnezeu s[fac[ce vrea cu ceea ce este a Lui, unii recurg la învinuiri la adresa Celui Prea]nalt =i chiar se gândesc c[acest lucru ar fi o nedreptate. Cei mai mul\i oameni cu timpul ajung s[fie posesori a unor lucruri materiale sau capul unei familii =i consider[c[este dreptul lor ca s[decid[ce se face =i ce nu se face cu ceea ce este al lor. Dumnezeu, care a creat tot ce v[d =i nu v[d ochii no=tri, pune urm[toarea întrebare: <Nu pot s[fac ce vreau cu ce-i al Meu?> Întrebarea se g[se=te în primele 16 versete ale capitolului 20 din Evanghelia dup[Matei, care descrie pilda lucr[torilor viei. }n aceast[pild[Dumnezeu este asem[nat cu un gospodar care pl[te=te fiec[rui lucr[tor angajat, ca s[lucreze în via Lui, ceea ce i-a promis. Gospodarul a ales s[-i pl[teasc[la fel de bine =i pe aceia care au lucrat mai pu\in dec`t primii angaja\i, pentru c[a=a a g[sit El cu cale. Primii angaja\i =i-au ar[tat nemul\umirea fa\[de Gospodar, cu toate c[au primit ceea ce le-a fost promis.

Aceast[pild[prezint[doctrina suveranit[\ii lui Dumnezeu de a face ce vrea cu ce este a Lui. Mântuirea este darul lui Dumnezeu pentru to\i oamenii, pentru c[to\i sunt p[c[to=i. Suveran înseamn[cineva care are libertatea de a face ce vrea cu lucrurile peste care are autoritate. Este o doctrin[care aduce credinciosului mângâiere, pentru c[ea spune c[nu trecem la întâmplare prin încerc[rile sau bucuriile vie\ii, ci ele sunt îng[duite de Dumnezeul

Atotputernic =i Suveran. Tot ce vine peste via\a noastr[este trasat cu o precizie chirurgical[=i bisturiul Aceluia care nu d[gre= =i înl[tur[de la noi tot ce nu este bun sau necesar. Scopul Lui este sfin\irea noastr[, prin înl[turarea plevei ce s-ar putea lipi de suflet =i ne-ar periclita zborul spre Cer.

Domnul Isus a scris Bisericii Smirna, una din cele =apte biserici din Asia, f[r[s[aib[vreun cuvânt de mustrare sau de repro= pentru ea. Smirna era biserica care trecea prin mari prigoane =i Domnul Isus i-a spus un cuvânt, care ar trebui s[ne lini=teasc[=i pe noi atunci când trecem prin încerc[ri. Domnul Isus i-a spus: <+tiu necazul t[u =i s[r[cia ta (dar e=ti bogat), =i batjocurile, din partea celor ce zic c[sunt Iudei =i nu sunt...> (Apocalipsa 2:9). Dumnezeul Suveran îng[duie aceste lucruri =i spune c[=tie despre ele. O carte istoric[descrie biserica din Smirna în timpul marii prigoane a cre=tinilor, când fiecare om din Smirna trebuia s[admit[c[Cezarul este o persoan[divin[=i s[ard[t[mâie la altarul lui, spunând c[Cezarul este Domnul.

Smirna era o localitate la 40 de mile de Efes =i acolo s-a înfiin-\at o biseric[datorit[r[sp`ndirii Cuvântului lui Dumnezeu prin apostolul Pavel. Credincio=ii Domnului nu au acceptat s[ ard[ t[mâie în cinstea Cezarului, pentru c[ ei spuneau c[ Domnul Isus Hristos este Domnul. Tot ce trebuia era ca cineva s[-l reclame pe cel ce nu jertfea t[m`ie Cezarului =i acel om era arestat. Cel ce-l reclama pe credincios devenea proprietarul tuturor propriet[\ilor credinciosului care nu se lep[da de Hristos =i alegea mai bine s[moar[pentru Domnul. Pastorul bisericii din Smirna din timpul acelor grele încerc[ri a fost Policarp, care a fost un ucenic al apostolului Ioan. Policarp a fost reclamat c[nu ardea t[mâie]n cinstea Cezarului =i a fost arestat ca du=man al statului. I s-a dat =ansa de a ard[t[mâie la statuia Cezarului =i s[spun[c[Cezarul este Domnul, dar Policarp a r[mas credincios Domnului Isus. Dac[ar fi ales s[ard[t[mâia ar fi fost eliberat. A fost ars de viu]n timp ce cânta cânt[ri spre slava lui Dumnezeu. Credincio=ii au fost a=a de mi=ca\i de modul]n care a murit, c[mul\i în acel timp s-au predat de bun[voie ca s[fie omorâ\i pentru credin\a lor în Domnul

Isus. Conduc[torii bisericii au trebuit s[intervin[pentru a-i opri, spunând c[numai aceia care sunt aresta\i împotriva voii lor sunt martiri =i nu aceia care provoac[autorit[\ile romane ca s[-i omoare. Domnul Isus a spus la toate acestea: <+tiu!> Dumnezeu-Suveran îng[duie astfel de suferin\e, deoarece ele devin pentru mul\i o ramp[de lansare spre ve=nicie =i fericire ve=nic[, cum a fost +tefan, apostolul Pavel =i milioanele de martiri. Policarp =i credincio=ii bisericii din Smirna nu s-au socotit p[c[li\i sau în=ela\i c[voia lui Dumnezeu a fost ca ei s[moar[pentru credin\a în Mântuitorul lor. Aveau o credin\[ ]n Dumnezeu de nezguduit în fa\a amenin\[rilor vr[jma=ului, care prin moarte i-a trimis drept în bra\ul Domnului. Aceste încerc[ri desprind sufletul de tot ce-i p[mântesc =i lucreaz[o greutate de slav[la ar[tarea Aceluia care va r[spl[ti pe cei ce râmân credincio=i p`n[la sfâr=it, orice ar alege Dumnezeu pentru via\a lor.

E=ti tu cre=tin? E=ti tu gata s[mori dac[Dumnezeu ar alege acest lucru pentru via\a ta? Oricum, odat[vom trece, dar este important s[trecem dincolo credincio=i Domnului, indiferent de pre\ul ce trebuie s[-l pl[tim pentru credin\a noastr[în Dumnezeu. Acela care va birui nu va mai putea fi v[t[mat de a doua moarte, ci va tr[i ve=nic cu Acela care +i-a dat via\a pentru omul p[c[tos. To\i credincio=ii sunt chema\i s[duc[o cruce =i este mai bine s[suferi =i s[te smere=ti sub mâna tare a lui Dumnezeu decât s[suferi rezultatul neascult[rii de El. Sunt =i oameni lume=ti, care nu suport[s[accepte aceast[doctrin[a suveranit[\i. Ei L-ar vrea pe Dumnezeu oriunde, numai s[nu fie pe tronul Lui de Împ[rat Suveran. Ace=ti oameni I-ar da voie s[fie Creator, s[sus\in[p[m`ntul =i atmosfera în condi\ii optime pentru om, s[ schimbe l[mpile Universului cu stele noi, dar când îl v[d pe tron de Suveran nu pot s[-L suporte =i se revolt[, pentru c[ ei nu pot iubi un Dumnezeu care cere supunere. Ei nu }l vor cu un sceptru în mân[, dând porunci =i lu`nd hot[râri, dar El este Suveran, indiferent dac[cineva }l accept[sau nu.

Noi propov[duim =i facem de cunoscut oamenilor un Dumnezeu Suveran, care a=a cum spune psalmistul, face tot ce vrea în cer =i pe

p[mânt. <...=i Scriptura nu poate fi desfin\at[> (Ioan 10:35). În acest Dumnezeu Suveran î\i po\i pune toat[încrederea, pentru c[El este Autoritatea Suprem[. Ne este de folos s[privim la suveranitatea Lui de a dori s[fac[bine omului. Este important s[stabilim de la început adev[rul, c[toate binecuvânt[rile =i darurile bune sunt de la El. Dumnezeu nu ne este dator cu aceste daruri. Meritul nostru nu creaz[destul credit pentru ce are El s[ne dea nou[. Unul dintre pu\inele lucruri cu care to\i oamenii sunt de acord este faptul c[fiecare om este pu\in diferit. Unul este înalt ca Saul, pe când altul este scund ca Zacheu. Unul este foarte musculos, iar altul este mai pl[pând =i mai sl[bu\. Putem merge mai departe s[spunem c[unii v[d, iar al\ii se nasc orbi =i nu v[d niciodat[lumina zilei. Unii vorbesc multe limbi str[ine, iar altii sunt mu\i. Diferen\ele sunt multe, a=a c[sunt oameni frumo=i sau mai pu\in frumo=i, în\elep\i sau lipsi\i de în\elepciune =i toate acestea numai datorit[faptului c[Dumnezeu este Suveran =i d[ce vrea, cui vrea.

Doi tineri care frecventau aceea=i =coal[, au avut aceia=i profesori =i acelea=i manuale, dar unul a devit un geniu al =tiin\ei =i altul abia putea face fa\[unui serviciu necalificat. Unii se nasc de copii ca sclavi, iar al\ii se nasc în familii de bog[ta=i. Nu degeaba a spus Napoleon c[religia este ceea ce-i \ine pe cei s[raci s[nu-i omoare pe cei boga\i. Unul are via\[lung[, iar altul moare de tân[r sau chiar de copil. Unul se bucur[de s[n[tate, pe când altul este boln[vicios toat[via\a lui. Unii au ochii buni, al\ii poart[lentile groase ca s[poat[vedea ceva. Toate acestea spun unul =i acela=i lucru: Dumnezeu face ce vrea cu ce este a Lui =i tot ce este bun în via\a noastr[este de la Dumnezeu. Dac[alege ceea ce nou[nu ne place este pentru c[El =tie mai bine ca noi. Dac[cineva are ceva ce-l face deosebit, nu trebuie s[se simt[superior, pentru c[îl are datorit[lui Dumnezeu, care i-a dat acel lucru. Privind la tot ce ne încojoar[putem s[vedem c[lui Dumnezeu îi place o diversitate. El nu este un Dumnezeu plictisitor. Nu a f[cut doi fulgi de nea la fel, nu a f[cut dou[frunze la fel =i nu a f[cut doi oameni la fel. Unuia Dumnezeu alege s[-i dea un talant, pe când altuia Dumnezeu îi d[cinci talan\i.

Oricine ai fi, dac[e=ti copilul Domnului ai primit talat sau talan\i. Ai voce s[cân\i sau dac[nu ai voce bun[po\i s[-L m[rturise=ti, =tii s[scrii =i po\i s[îndemni la poc[in\[pe cei ce nu sunt mântui\i. Po\i s[te rogi =i s[sluje=ti cu banul t[u lucrarea lui Dumnezeu. Poate po\i s[-i încurajezi pe cei din spitale =i s[le duci Vestea Bun[. Ai talan\i, dar ei sunt de la Dumnezeu, care este Suveran =i d[fiec[ruia cum voie=te El. Suntem lucr[tori în vie, dar via este a Lui. Suntem sem[n[tori, dar s[mân\a este de la El. Suntem pescari, dar sufletele sunt ale Lui. Unii primesc pu\ini talan\i =i li se va cere pu\in. Nu e=ti privit ca fiind lene= chiar dac[produci pu\in, atâta timp cât pui în nego\ pu\inul pe care îl ai.

Dumnezeu d[un num[r de talan\i diferi\i pentru slujbe diferite, pentru c[El este un Împ[rat Suveran, care }=i guverneaz[Împ[r[\ia dup[voia Lui. La final =i cel care aduce doi talan\i, pentru c[i s-a dat doar unul, la fel ca =i cel care va aduce zece talan\i, pentru c[i s-au încredin\at cinci talan\i, va auzi glasul St[pânului care le va zice: <Bine rob bun =i credicios!> Ceea ce-I place lui Dumnezeu este c[dac[\i-a dat un talant s[-I mul\ume=ti c[-l po\i pune în nego\. Lui }i place s[-I dai slav[pentru c[fratelui t[u a ales s[-i dea cinci talan\i, chiar dac[\ie \i-a dat numai un talant. A fost nevoie de un David, dar =i de un purt[tor de arme. A fost nevoie de un Ieremia, dar =i de un Baruc. Cei doi talan\i pe care mi i-a dat Dumnezeu, care este Suveran, este îndeajuns pentru mine. Trei ar fi prea mult. Dorin\a =i ambi\ia fireasc[de a face o slujb[la care Dumnezeu nu te-a chemat poate duce la ruin[, pentru c[vei încerca s[faci lucrul Domnului cu puterea ta, care nu este îndeajuns niciodat[(Matei 25:22-23).

Dumnezeu, care este Suveran, ne spune prin aceast[pild[a talan\ilor c[suntem datori s[producem =i va fi o zi a socotelilor =i a r[spl[tirilor. El alege cui =i cât s[dea, pentru c[este Suveran =i va cere înapoi în m[sura cu care \i-a dat. R[spl[tirea nu va fi dup[m[rimea =i str[lucirea faptelor care au uimit oamenii, ci dup[credincio=ia cu care am folosit ceea ce El ne-a dat. Florile create dup[gustul lui Dumnezeu nu se mândresc c[una este mai frumoas[sau c[alta are un parfum mai frumos. Ele doar sunt.

Dumnezeu în suveranitatea Lui a ales s[fac[posibil ca omul s[fie mântuit prin har. Privind la oameni se poate vedea c[din unii harul a f[cut un trofeu str[lucitor pentru Dumnezeu, pe când altul a r[mas rece =i nep[s[tor la oferta de îndurare a Suveranului Dumnezeu. <Mântuirea vine de la Domnul>, a spus Iona când toate talazurile lui Dumnezeu au trecut peste el =i strig[din adâncul m[rii c[tre Dumnezeu, care alegea s[-l scape. Sunt daruri pe care Dumnezeu alege s[le dea, de exemplu darul cuno=tin\ei =i ori de câte ori întâlne=ti un astfel de om ai ceva de înv[\[t de la el. A=a alege El, care este Suveran, =i face ce vrea cu ce este a Lui.

El alege s[dea daruri care fac omul folositor =i chiar o binecuvântare pentru al\ii. Unii =tiu s[fie o mângâiere pentru cei din jur, pe când de altul fuge =i câinii cei r[i. Unii au daruri care mângâie ca =i credin\a care-l face pe om s[râd[în fa\a imposibilit[\ilor =i spune: <Pot totul în Hristos care m[înt[re=te.> Dumnezeu este Suveran =i a ales s[ne poarte de grij[, chiar dac[via\a se învârte ca o roat[care ne duce prin st[ri de s[r[cie sau de de bel=ug. Vom trece prin st[ri pline de bucurie =i satisfac\ie, dar =i prin st[ri când v[rs[m lacrimi]ns[în toate dragostea Lui ne sus\ine. Dac[e=ti pe aceast[roat[numit[de oameni soart[jos, nu uita c[ai fost =i sus =i nu ai de mers decât iar sus. Dac[e=ti sus, fii umilit, pentru c[=tii c[în grab[roata vie\ii se poate roti =i s[ajungi din nou jos (Ezechiel 1:15-20).

Nu mul\i oameni rezist[sus,]n succes. Numesc a rezista la succes starea în care e=ti la fel de credincios, smerit =i devotat Domnului ca =i atunci când e=ti jos. Victoriile pot fi periculoase dac[ne orbesc, =i Dumnezeu alege în bun[tatea Sa s[nu ne dea mai mult succes decât noi suntem în stare s[ducem. Saul când era umil avea succes, dar când a ajuns sus, la putere =i slav[împ[r[teasc[, nu a rezistat, ci a c[zut prin neascultare din gra\ia lui Dumnezeu, pe care L-a provocat prin neascultare. Samson a fost un alt caz trist, un om care nu a rezistat la succes =i =i-a pierdut mai întâi ochii =i apoi via\a. S[avem grij[pentru ce însist[m =i]i cerem lui Dumnezeu, pentru c[de multe ori cerem lucruri care ne vat[m[sufletul. Axa acestei ro\i numit[de oameni soart[

este dragostea lui Dumnezeu, care r[mâne întotdeauna neschimbat[. Lumea ne va servi otrav[, dar Dumnezeu alege s[ne sus\in[sufletul =i s[ne p[zeasc[de c[dere. <Încredin\eaz[-\i soarta în mâna Domnului, =i El te va sprijini. El nu va l[sa niciodat[s[se clatine cel neprih[nit> (Psalmul 55:22).

Dumnezeu, care este Suveran, îng[duie s[ducem poveri în aceast[via\[, dar ni le potrive=te cu precizie, pentru a nu fi mai mult decât putem duce, dar în acela=i timp s[fie îndeajuns de grele ca s[ne schimbe dup[voia Lui =i s[ne aduc[o r[spl[tire ve=nic[la învierea celor drep\i. Cele mai grele poveri de multe ori sunt acelea care nu se v[d =i sunt purtate în inim[. Sunt poveri care nu sunt transferabile =i care le po\i purta cu succes numai cu ajutorul Domnului. Singur ai p[c[tuit =i singur trebuie s[te poc[ie=ti, =i apoi s[tr[ie=ti sfânt pentru Dumnezeu. Jugul ce ni-l d[El ne fere=te de p[cat =i slujirea Domnului aduce o r[spl[tire. S[ne rug[m bine =i s[cerem voia Lui în via\a noastr[, =i atunci El ne va da ceea ce ne face bine =i va face din noi o binecuvântare pentru cei din jur. Toate aceste st[ri alese, în care avem ceva de la El, aduc cu sine responsabilit[\i.

La capitolul cinci din evanghelia dup[Ioan }l g[sim pe Domnul Isus la sc[ld[toarea Betesda, unde i-a pus unui sl[b[nogul bolnav de 38 de ani o întrebare ce pare ciudat[la prima vedere: <Vrei s[te faci s[n[tos?> (Ioan 5:6). Am spune c[nu are rost o astfel de întrebare. Ca s[în\elegem aceast[întrebare =i rostul ei trebuie ca s[în\elegem pu\in mentalitatea evreilor. Nu întotdeauna când cineva era declarat ca fiind necurat p`n[seara era socotit ca o pedeaps[. Omul era scutit de anumite lucruri în acea stare. Domnul Isus îl întreab[pe sl[b[nog dac[vrea s[fie s[n[tos, dar în spatele acestei întreb[ri erau altele. +tii c[dac[te faci bine \i se va cere s[lucrezi cu mâna ta, pentru a da =i altuia? +tii c[dac[te vindec va trebui s[faci Numele Domnului =i minunea ce a f[cut-o pentru tine cunoscut[, pentru ca =i al\ii s[-=i pun[încrederea în Dumnezeu?

Dumnezeu Suveran are =i numele de El-Sadai, adic[Dumnezeu îndeajuns =i suficient. Harul Lui ne este îndeajuns.

Situa\ia =i starea în care e=ti =i în care sunt este o stare în care avem tot ce ne trebuie pentru a putea împlini voia lui Dumnezeu în via\a noastr[. Dumnezeu nu-mi cere s[fiu un descoperitor de formule complicate dac[El mi-a dat în\elepciune doar pentru a putea promova clasa. El, care ne-a creat, =tie cât ne-a dat =i nu ne cere mai mult. Oricât ne-a dat, trebuie s[nu r[mânem lega\i de p[mânt, ci s[ ]nl[tur[m st[vilarul din calea harului prin decizia de a-L primi pe Domnul Isus în via\a noastr[, ca s[fim inunda\i de bucuria mântuirii. Sufletului iertat prin jertfa Domnului Isus accept[voia lui Dumnezeu ca fiind bun[=i potrivit[pentru via\a lui. Oricare a fost hot[rârea Suveranului Dumnezeu pentru via\a ta, doresc ca voia =i alegerea Lui s[nu fie o povar[, ci s[fii mul\umitor pentru c[acest lucru place Domnului.

Când via\a este crunt[, cuget[la lucrurile de Sus, unde este adev[rata fericire =i unde vei primi un nume nou; acolo este pomul vie\ii, unde vei primi din mana ascuns[=i }l vei întâlni pe Domnul Isus Hristos, care a ales s[moar[pentru noi, cei p[c[to=i. A binecuvânta Numele Domnului înseamn[a-L vorbi de bine cu privire la ceea ce El a hot[rât pentru via\[ta. Vorbe=te-L de bine în cântare,]n rug[ciune, la =coal[, la seviciu sau pe oriunde te duc c[r[rile vie\ii,]mpreun[cu Domnul. Apoi, vine o zi când vei umbla]mbr[cat în alb]mpreun[cu Acela pe care L-ai binecuvântat. Dac[în dragoste }l înal\i pe Domnul Isus Hristos ca Domn în via\a ta, dragostea Lui te va în[l\a la starea de f[ptur[fericit[, mântuit[=i mul\umit[cu voia lui Dumnezeu pentru tine.

Oriunde e=ti, fii tot ce po\i s[fii prin harul lui Dumnezeu. Dezvolt[m tulpinele spirituale prin citirea Scripturii, iar r[d[cinile rug[ciunii în promisiunile lui Dumnezeu, pentru a face fa\[furtunii =i a r[mâne mul\umit într-o lume care este]ncontinuu nemul\umit[. Acest lucru este posibil pentru c[-L ai pe Dumnezeu El Shadai, care este]ntotdeauna Dumnezeu îndeajuns. O cântare bine cunoscut[spune: <Îndeajuns mi-e Doamne, doar harul T[u> =i este expresia crediciosului mul\umit cu voia lui Dumnezeu.

Se întâmpl[c[vizitez bolnavi credincio=i =i în loc s[trebuiasc[s[îi încurajez eu pe ei, m[încurajeaz[ei pe mine, pentru c[sunt

mul\umi\i cu voia lui Dumnezeu, care este Suveran =i alege ce crede El c[este mai bine pentru via\a lor. El ne mântuie=te de mânia viitoare =i atât ne este îndeajuns. <+i s[a=tepta\i din ceruri pe Fiul S[u pe care L-a]nviat din mor\i: pe Isus. care ne izb[ve=te de mânia viitoare> (1 Tesaloniceni 1:10). Dumnezeu vine în ajutorul nostru ori de câte ori }l chem[m =i dorin\a Lui este de a ne încheia alergarea cu succes. Succesul nostru este succesul Lui în noi. <C[ci El =tie din ce suntem f[cu\i; î=i aduce aminte c[suntem \[rân[> (Psalmul 103:14). Dumnezeu Suveran alege s[-+i aduc[aminte c[noi suntem \[rân[=i de aceea este îndur[tor cu noi. Suntem ca un vas de lut care are multe fisuri ce nu se v[d cu ochiul liber, dar în[untru este o lumin[, ca =i ulcioarele lui Ghedeon, pe care o pune El când ne umple cu Duhul Sfânt.

Suntem r[spunz[tori de propriile noastre fapte, pentru c[=tim s[deosebim binele de r[u =i este de a=teptat de la noi s[facem ce este bine. Dumnezeu a ales s[-+i arate puterea prin aceste vase slabe de lut =i pentru tot ce rezult[bun din via\[noastr[toat[gloria =i slava este a lui Dumnezeu. <Iubesc pe Domnul, c[ci El aude glasul meu, cererile mele> (Psalmul 116:1). Acest verset este expresia unui om încercat, care-L iube=te pe Domnul. Doresc s[ai =i tu o asemenea experien\[cu Domnul, s[-L cuno=ti pe acest Dumnezeu Suveran care face ce vrea cu ce este al Lui. El alege s[ne arate îndurare =i ascult[glasul rug[ciunilor noastre. Eu }l iubesc pe acest Dumnezeu Suveran pentru c[+i-a demonstrat dragostea prin aceea c[prin jertfa din Golgota m-a iertat =i m-a f[cut copilul Lui; mi S-a descoperit ca Salvator al meu personal. M-a g[sit când eram mai p[c[tos =i a ascultat strig[tul meu dup[ajutor. Doresc s[fii sigur c[}l cuno=ti pe acest Dumnezeu Suveran, bogat în bun[tate, care \i-a oferit o ve=nicie fericit[în locul pe care l-a preg[tit pentru cei ce vor crede în El, ca acolo unde este El s[fim =i noi.

Amin

18

PAOTELE

<Nu este aici, ci a înviat...> Luca 24:6

Un foarte cunoscut scriitor englez cu numele de C.S. Lewis, care a tr[it acum câ\iva zeci de ani în Anglia, s-a chinuit cu ideea de a accepta sau a refuza cre=tinismul în inima lui. La fel ca orice om p[c[tos, ar fi dorit ca Dumnezeu s[nu existe, pentru a nu trebui s[dea nici o socoteal[pentru p[cat. El a spus c[dac[ar putea dovedi c[}nvierea Domnului Isus nu a avut loc ar pr[bu=i cre=tinismul cu des[-vâr=ire. Astfel s-a apucat de un studiu minu\ios al tuturor documentelor istorice la sfâr=itul c[ruia a c[zut în genunchi înaintea crucii Domnului Isus, chem`ndu-L pe Domnul Isus ca Domn =i M`ntuitor în via\a lui. Dac[nu ar fi avut loc o }nviere a Mântuitorului dintre cei mor\i, via\a ar fi lipsit[de sens =i de orice speran\[bun[pentru viitor. Domnul Isus este Adev[rul =i oamenii au încercat în zadar s[-L îngroape, a=a cum mul\i încearc[=i ast[zi, dar adev[rul este nemuritor =i de neînvins.

În zadar a cheltuit minciuna bani ca s[r[sp`ndeasc[ zvonul c[ nu a înviat Isus, pentru c[ dovezile au spus adev[rul. Dragostea a fost mai tare ca ura =i adev[rul mai tare dec`t minciuna. Binele a triumfat peste r[u =i moartea a fost învins[de via\[. S[rb[toarea Învierii este s[rb[toarea sc[p[rii vie\ii noastre din lan\ul celui r[u =i trecerea noastr[de partea lui Dumnezeu, prin isp[=irea dobândit[de jertfa Domnului Isus. Este o izb[vire a c[rei adev[rat[valoare nu o putem aprecia niciodat[îndeajuns, p`n[când nu vom vedea o clip[de rai sau din dep[rtare o clip[de iad. Dumnezeu a aplicat singura solu\ie posibil[pentru a ne sc[pa

sufletele de la moartea ve=nic[, d`nd pe Fiul S[u nevinovat la moarte în locul celui vinovat. Noi, oamenii, nu am avut nici cea mai mic[ inten\ie de a-L c[uta pe Dumnezeu, pentru c[ eram sub st[pânirea p[catului care la fel ca =i un drog ne \inea seda\i. P[catul ne-ar fi \inut ame\i\i p`na în clipa când a fost rostit[sentin\a ve=nic[împotriva sufletului nostru. Dumnezeu a coborât pe p[mânt întrupat pentru a purta o lupt[cu potrivnicul nostru =i a ob\inut victorie pentru sufletul care va alege s[intre la ad[postul jertfei Sale.

În diminea\a }nvierii femeile au plecat la mormânt pline de întristare, f[r[s[=tie c[acea zi era destinat[a fi o zi de bucurie =i de s[rb[toare cum nu a mai fost. Preo\ii cei mai de seam[dup[ce L-au condamnat pe Domnul în fa\a tribunalului lor religios L-au dat pe mâna lui Pilat, pentru a fi r[stignit =i omorât. Iosif din Arimatea =i Nicodim au pus trupul Domnului Isus într-un mormânt s[pat în stânc[, în apropiere de locul unde Domnul a fost r[stignit. La cererea preo\ilor, Pilat a pus o str[j[de osta=i s[p[zeasc[momântul. La gura mormântului au pr[v[lit o piatr[=i au sigilat-o. Sigiliul era un =nur ata=at la un cap[t de partea imobil[a stânci, iar la cel[lalt cap[t era ata=at de partea mobil[a pietrii care astupa intrarea în mormânt. Cap[tul =nurului era lipit de piatr[cu un amestec format din cear[moale de albine, =i pe cear[era imprimat sigiliul Cezarului. Legea roman[spunea c[oricine ar fi îndr[znit s[rup[sigiliul în mod neautorizat era pedepsit cu moartea imediat, pentru c[însemna c[lcarea autorit[\ii împ[ratului.

În zilele de ast[zi diavolul caut[s[sperie, uneori, omul care vrea s[vin[la mântuire, folosind autoritatea familiei necredincioase sau chiar autoritatea religioas[a oamenilor care au o credin\[moart[=i este nevoie de interven\ia unei puteri mai mari dec`t cea omeneasc[, pentru a rupe orice autoritate a vr[jma=ului. }n ziua dintâi a s[pt[mânii, pe când se lumina de ziu[, s-a produs un cutremur de p[mânt, pentru c[un înger al lui Dumnezeu care avea înf[\i=area fulgerului =i îmbr[c[mintea alb[ca z[pada s-a

coborât din Cer =i a pr[v[lit piatra de la momânt. Str[jerii au c[zut ca mor\i la p[mânt, =i când =i-au revenit au fugit în cetate. Mormântul era gol =i prosopul era strâns la un loc. Prosopul strâns este un fel de a spune c[totul este în deplin control. Totul este în lini=te =i pace. Acest înger a comunicat un mesaj îmbucur[tor femeilor care erau la mormânt: <...Nu v[teme\i; c[ci =tiu c[voi c[uta\i pe Isus, care a fost r[stignit. Nu este aici; a înviat, dup[cum zisese. Veni\i de vede\i locul unde z[cea Domnul; =i duce\i-v[repede de spune\i ucenicilor Lui c[a înviat dintre cei mor\i...> (Matei 28:5-7).

O zi mai trist[ca oricare înainte s-a trasformat pentru ele în cea mai fericit[zi a vie\ii lor. Prima persoan[care L-a v[zut pe Domnul Isus înviat a fost Maria Magdalena, pe care Domnul o izb[vise de sub st[pânirea duhurilor rele =i care }l iubea pe Domnul Isus cu o iubire statornic[. <«Femeie», i-a zis Isus, «de ce pl`ngi?»...> (Ioan 20:15). Apoi Maria s-a dus =i a dat de veste ucenicilor c[Domnul a înviat, dar ei erau în =oc =i nu s-au putut bucura. Nici ast[zi unii nu se pot bucura, pentru c[î=i las[inima cuprins[de îndoial[. Este adev[rat c[nu este normal ca un om mort s[învie, pentru c[nici ast[zi nu vedem pe cineva s[mai vin[de la cimitir înapoi.

Ucenicii aveau Cuvântul Domnului Isus, care îi prevenise din timp despre ce avea s[I se întâmple =i c[avea s[învie. Ucenicii nu s-au l[sat u=or convin=i atunci când femeile au venit de la mormânt cu vestea bun[a învierii. <Cuvintele acestea li se p[reau apostolilor basme, =i nu le credeau> (Luca 24:11). Dovada de net[g[duit au avut-o atunci când Domnul a ap[rut în mijlocul lor. <Pe când vorbeau ei astfel, }nsu=i Isus a st[tut în mijlocul lor, =i le-a zis: «Pace vou[!»>. Ei erau cu u=ile z[vorâte =i Domnul totu=i a ap[rut în mijlocul lor. A vorbit cu ei, a mâncat cu ei =i i-a îmb[rb[tat, f[cându-i s[în\eleag[c[toate acele lucruri au fost planificate de Dumnezeu. Prezen\a Domnului Isus =i mai târziu coborârea Duhului Sfânt peste ei a f[cut din ucenici martori ai învierii, care pentru acest adev[r nu s-au dat înapoi de la a pl[ti

cu însu=i via\a lor. Vechiul Pa=te s[rb[torit de israeli\i comemora o noapte de groaz[pentru Egipt =i o noapte de izb[vire pentru Israel. Noul Pa=te care este Hristos Domnul, pârga celor adormi\i, st[ca o amenin\[re împotriva aceluia care refuz[darul lui Dumnezeu de iertare, dar este o bucurie a izb[virii fiec[rui credincios n[scut din nou. Ce înseamn[S[rb[toarea aceasta pentru tine? Ea nu trebuie s[însemne haine noi, o mas[mai bogat[, o ceremonie religioas[=i nici doar un r[gaz pentru trup. Pa=tele este S[rb[toarea bucuriei pentru sufletul izb[vit din p[cat, care ajuns mântuit se îndreapt[spre Canaanul Ceresc. Este o s[rb[toare care face ca sufletul mântuit s[-I mul\umeasc[lui Dumnezeu =i s[spun[c[ast[zi este iertat =i mântuit datorit[acestui eveniment, care a avut loc acum dou[mii de ani.

În ziua }nvierii doi ucenici mergeau spre Emaus, care era un sat la mai pu\in de 20 de km de Ierusalim, când pe drum L-au întâlnit pe Domnul Isus mergând în aceea=i direc\ie. Domnul a f[cut ca ei s[nu }l recunoasc[=i a intrat în vorb[cu ei. Ucenicii care aveau inima frânt[de durere =i cuprins[de necredin\[cu privire la vestea adus[de femei despre înviere, au început s[spun[Domnului Isus care fuseser[a=tept[rile lor de la prorocul din Nazaret. Pentru ei Domnul Isus a fost omul marilor speran\e, pe care-L credeau]n stare de a putea unifica \ara =i a-i elibera de sub jugul romanilor. Erau dezam[gi\i =i toate speran\ele lor erau pr[bu=ite. V[zuser[în Domnul Isus omul care i-ar fi putut face ferici\i =i împlini\i, dar o dat[cu moartea Domnului Isus a murit =i orice speran\[a lor.

Cleopa, mirat c[str[inul care li s-a al[turat la drum nu cuno=tea ce s-a întâmplat la Ierusalim, a încercat s[-I explice ce s-a petrecut =i în acela=i timp î=i exprima durerea ce o sim\ea pentru pierderea n[dejdii pe care o avuse în Domnul Isus. El I-a spus cum Acest Proroc puternic în fapte =i cuvinte a fost, r[stignit =i omorât. <Noi tr[geam n[dejde c[El este Acela, care va izb[vi pe Israel; dar cu toate acestea, iat[c[ast[zi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri> (Luca 24:21). Ei tr[geau n[dejde,

dar acum nu mai aveau decât dezn[dejde. Ucenicii s-au ata=at de Domnul Isus pentru lucrurile pe care El le f[cea prin puterea de Dumnezeu, putere care L-a înso\it pe Domnul în timpul când umbla cu ucenicii pe p[mânt =i se vedeau ca ni=te oameni care au pierdut totul. Mul\i oameni trec prin aceast[stare de dezam[gire =i în zilele noastre, fiindc[ei cred c[dac[vin la Domnul se vor rezolva toate problemele lor p[mânte=ti. Ei nu în\eleg c[suntem chema\i la slav[, dar =i la a fi prigoni\i =i urâ\i la fel cum Domnul a fost urât f[r[de temei. Câ=tigul pe care îl câut[m este unul duhovnicesc =i ve=nic =i nu neaparat unul p[mântesc.

Ucenicii nu au în\eles planul de mântuirea a Domnului, care trecea pe la Golgota, pentru c[atunci când Domnul le spunea acest lucru ei se certau care dintre ei s[fie mai mare. Omul ajunge dezn[d[jduit atunci când vrea s[-I impun[lui Dumnezeu agenda sa personal[, deoarece El nu face neaparat ce vrea omul, ci face ceea ce este bine pentru sufletul omului. El nu alege s[mearg[cu noi pe drumul nostru, ci noi trebuie s[alegem s[mergem cu El pe drumul Lui, adic[s[alegem planul Lui pentru via\a noastr[. Domnul Isus a suferit =i ne-a prevenit c[=i noi vom avea necazuri, dar El este cu noi în toate zilele. Domnul Isus le-a tâlcuit Scripturile celor doi ucenici, pentru a în\elege c[Hristosul avea s[sufere din partea oamenilor f[r[delegii pentru vina celor mul\i.

Inima ucenicilor a început s[ard[, pentru c[Scriptura vindec[omul, mai întâi pe din[utru =i îl face s[în\eleag[voia lui Dumnezeu. Scriptura face omul s[vad[un Dumnezeu în deplin control. Cei doi ucenii L-au rugat s[r[mân[cu ei, =i la frângerea p`inii Domnul le-a deschis ochii ca s[-L recunoasc[, iar apoi S-a f[cut nev[zut. Ucenicii au luat calea întoars[spre Ierusalim =i au dat de veste ucenicilor c[Isus a înviat. Dac[spre Emaus =i-au tras picioarele dup[ei, cred c[înapoi spre Ierusalim au luat-o la fug[, pentru c[aveau de comunicat o bucurie. O mare parte din durerea =i dezam[girea credinciosului este cauzat[de lipsa cunoa=terii Scripturii, la fel ca =i în cazul celor doi ucenici care nu în\elegeau ce s-a întâmplat prin moartea Domnului Isus pe cruce. Fiecare om

datorit[neglij[rii Scripturii poate avea o triste\e a Emausului, când sufer[degeaba, crezând c[este singur. Adev[rul e c[El este cu noi în toate zilele, atâta timp cât noi vrem s[st[m de partea adev[rului =i a dragostei. El întotdeauna va fi de partea binelui =i a vie\ii. Domnul Isus Se arat[sufletelor care pl`ng =i sincer }l caut[pe El. Poate c[inima nu î\i este sensibil[la graiul lui Isus, atunci când El î\i vorbe=te prin Scriptur[, prin vestitorii Cuvântului, pentru c[ai neglijat s[cuno=ti glasul Scripturii care are ceva de spus cu privire la orice aspect al vie\ii tale.

Adev[rul }nvierii Domnului Isus a fost confirmat atât de prietenii Domnului cât =i de vr[jma=ii Lui. <Pe când se duceau ele, au intrat în cetate unii din str[jeri, =i au dat de veste preo\ilor celor mai de seam[despre toate cele întâmplate> (Matei 28:11). Apostolul Pavel a folosit ca temelie pentru înv[\[tura pe care o d[dea adev[rul despre învierea Domnului Isus. <...Hristos a murit pentru p[catele noastre, dup[Scripturi; c[a fost îngropat =i a înviat a treia zi, dup[Scripturi, =i c[S-a ar[tat lui Chifa, apoi celor doispr[zece> (1 Corinteni 15:3-5). Aceia care cu inim[sincer[=i cu inten\ii bune }l caut[pe Dumnezeu }l vor g[si atunci când }l caut[cu toat[inima. A crede în }nviere nu este numai o simpl[problem[de ra\iune, ci aceasta implic[o credin\[l[untric[. Omul care spune c[nu crede are ascuns[în inima lui dorin\a de a nu crede. El =tie c[a crede implic[ideea de a lua hot[rârea de a-L accepta sau a-L refuza pe Domnul Isus ca Domn în via\a lui. Acceptarea acestui adev[r implic[dreptul lui Dumnezeu de a porunci =i de a st[p`ni peste via\a omului.

Oamenii care-L refuz[pe Domnul Isus în via\a lor, de obicei, nu au curajul s[spun[direct c[nu le pas[de Dumnezeu =i de ce zice El =i le este mult mai u=or s[spun[c[ei nu cred. Unui astfel de om îi este greu s[spun[c[el crede în }nviere, în Rai =i iad, dar nu-i pas[de ve=nicie =i de aceea g[se=te c[este mai u=or s[spun[c[nu crede. Un astfel de om î=i motiveaz[refuzul de a-L primi pe Domnul Isus în via\a lui printr-un mod mai pu\in sfid[tor =i provoc[tor, spunând c[nu poate s[cread[în }nviere. Pentru cel

ce alege s[mai tr[iasc[în p[cat =i refuz[împ[carea cu Dumnezeu, ziua }nvierii nu este o zi de s[rb[toare, pentru c[un astfel de suflet nu beneficiaz[cu nimic din biruin\a învierii. Sunt lucruri =i împrejur[ri care apar cu scopul de a fura bucuria acestei s[rb[tori =i de a-L lipsi pe Dumnezeu de lauda =i mul\umirea care I Se cuvine din partea noastr[. S[fim siguri c[Domnul prime=te din partea noastr[=i a casei noastre cinstea =i mul\umirea care I Se cuvine, pentru c[datorit[}nvierii Domnului avem =i noi n[dejdea învierii dintre cei mor\i la via\[ve=nic[.

La mormântul lui Beniamin Franklin, care a fost unul din întemeiatorii Constitu\iei Americii, ca \ar[independent[, scrie c[acolo în acel mormânt zac doar coper\ile unei c[r\i din care s-au desprins filele, dar lucrarea nu s-a pierdut. Scrie c[lucrarea va apare într-o edi\ie nou[, mult mai bun[ca prima. El î=i pusese n[dejdea în Domnul =i credea în }nvierea Domnului Isus dintre cei mor\i. +tia c[acest eveniment îl va califica prin îndurarea lui Dumnezeu pentru a fi =i el înviat dintre cei mor\i la învierea celor drep\i. Chez[=ia vie\ii noastre ve=nice este garantat[prin învierea Domnului, pentru c[acest lucru dovede=te c[jertfa Domnului Isus a fost acceptat[ca pre\ de r[scump[rare pentru noi. Învierea Domnului Isus dintre cei mor\i este proclama\ia Bisericii =i în mod individual a fiec[rui suflet mântuit. Evanghelia nu se lupt[s[dovedeasc[învierea =i nici s[dezmint[minciunile scornite de potrivnicul sufletului nostru prin marii preo\i, care L-au dat la moarte pe Domnul Isus dup[un plan îng[duit de Dumnezeu Tat[l.

Dovada învierii reiese din activitatea =i comportarea ucenicilor dup[ce au v[zut un Hristos]nviat din mor\i. Ucenicilor parc[nici nu le-a p[sat de acuza\ia de profanare de morminte, care a venit din partea preo\ilor. Activit[\ile lor erau posibile numai datorit[faptului c[au v[zut =i au pip[it un Isus Hristos înviat din mor\i. Aceia=i preo\i, care L-au dat pe Domnul Isus la moarte, l-au întrebat pe Petru dup[învierea Domnului cu ce putere a vindecat ologul din na=tere, care cerea mil[la poarta numit[<Frumoas[> la Templu. Petru, plin de curaj, d[r[spunsul care]i uime=te dar =i

înfurie pe preo\i: <...Omul acesta se înf[\i=eaz[înaintea voastr[pe deplin s[n[tos, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-a\i r[stignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din mor\i> (Fapte 4:10). Aceste vorbe au fost rostite de un Petru nou, plin de Duhul Domnului =i nu sunt cuvinte de pescar nec[rturar =i fricos. Petru, care odat[s-a lep[dat de St[p`n, acum proclama }nvierea Domnului cu autoritate =i o confirma printr-o minune de net[g[-duit, prin vindecarea ologului în v[zul tuturor. Cei care cred în înviere =i s-au f[cut p[rta=i Duhului Sfânt sunt =i ast[zi martori ai Domnului pe p[mânt. Pentru a putea intra în prezen\a Lui a trebuit s[fim cur[\a\i de p[cat =i îmbr[ca\i cu o hain[curat[.

Pe Adam =i Eva Dumnezeu i-a îmbr[cat cu haine de piele, dar pe noi ne îmbrac[cu haina neprih[nirii Domnului Isus Hristos, care ne face accepta\i în Cer. F[r[aceast[iertare, care se cere =i se prime=te prin credin\[, nimeni nu poate fi mântuit, pentru c[nu exist[om care s[nu fi p[c[tuit. <Dac[zicem c[n-avem p[cat, ne în=el[m singuri, =i adev[rul nu este în noi> (1 Ioan 1:8). P[catul ne acoperise cu vin[=i osând[, dar dragostea lui Dumnezeu ne-a cur[\it =i acoperit cu o hain[nou[=i curat[. <Dar nu numai pentru el este scris c[«I-a fost socotit[ca neprih[nire»; ci este scris =i pentru noi, c[rora de asemenea ne va fi socotit[, nou[celor ce credem în Cel ce a înviat din mor\i pe Isus Hristos, Domnul nostru, care a fost dat din pricina f[r[delegilor noastre, =i a înviat din pricin[c[am fost socoti\i neprih[ni\i> (Romani 4:23-25). Nu ajunge s[spui c[acolo, într-o \ar[ ]ndep[rtat[, este un mormânt gol, ci trebuie s[po\i spune c[în sufletul t[i este un Isus viu, care a alungat teama =i a adus pacea =i bucuria în inima ta.

<...Pentru bucuria care îi era pus[înainte, a suferit crucea> (Evrei 12:2). Aceast[bucurie a Domnului Isus const[ ]n faptul c[sufletul t[u poate fi mântuit dac[vrei. Învierea Domnului nu se pune într-o eprubet[de laborator ca s[fie dovedit[, ci ea este dovedit[prin milioanele de vie\i schimbate, prin acceptarea Domnului Isus ca Domn =i St[p`n în via\a lor. Nu }l l[sa pe Domnul Isus în trecut, ci fii sigur c[este al t[u ast[zi, în inima ta

=i în tot ce faci cu via\a ta. Apostolul Pavel a socotit tot ce lume îi putea oferi ca o pierdere =i chiar ca un gunoi fa\[de pre\ul cunoa=terii puterii unui Hristos]nviat din mor\i. <+i s[-L cunosc pe El =i puterea învierii Lui =i p[rt[=ia suferin\elor Lui, =i s[m[fac asemenea cu moartea Lui; ca s[ajung cu orice chip, dac[voi putea, la învierea din mor\i> (Filipeni 3:10-11). Puterea învierii Lui este =i în noi, cei care am fost n[scu\i din nou. S[rb[toarea Învierii este s[rb[toare puterii pentru noi, care nu aveam nici o putere înainte. Aceia care L-au primit au putere ca s[-L m[rturiseasc[cu vorba =i cu fapta, dar =i s[spun[<NU> p[catu-lui. Ai tu aceast[putere? Femeile au fost invitate de înger, în mod personal, s[vad[un mormânt gol =i s[se conving[c[plata p[catului a fost f[cut[=i acceptat[pe deplin. Apoi sunt trimise în misiune, pentru a duce personal vestea cea bun[=i altora; =i noi avem aceia=i misiune.

Eu =tiu c[Domnul Isus este viu, pentru c[am stat de vorb[cu El, chiar în diminea\a aceasta. Este Dumnezeul t[u viu? Piatra a fost data la o parte =i avem u=a de comunicare cu Dumnezeu Tat[l liber[, pentru c[perdeaua din Templu s-a rupt]n dou[, o dat[pen-tru totdeauna. Trebuie s[pre\uim aceast[jertf[, pentru c[nu capul nostru a fost încoronat cu spini =i nu mâinile noaste au fost str[punse de piroanele romanilor. Cei ce se joac[de-a religia prin ceremonii f[r[rost, la care inima nu particip[, se vor vedea într-o zi c[au fost p[c[li\i de vr[jma=. Ai venit tu la Isus? +i dac[da, cum? El slug[=i tu st[p`n? Toma când L-a v[zut a spus: <Domnul meu =i Dumnezeul meu.> Dac[ }l chemi, El vine, ]ns[ El este St[p`n Suveran. Este înc[loc de poc[in\[în via\a fiecaruia din noi.

Când trece un urgan printr-un ora= nu trebuie s[pui bilet la locul devast[rii =i s[scrii pe el c[pe acolo a trecut uraganul. Când vine Domnul Isus în via\a p[c[tosului nu trebuie s[spun[prea multe, pentru c[toate lucrurile ce sunt p[cat sau care au putere de a promova p[cat dispar din via\a omului. Nu trebuie s[spun[c[a fost o trezire spiritual[, pentru c[se v[d rezultatele. Se observ[

rezultatele }nvierii Domnului Isus în istoria p[mântului, deoarece acest eveniment a schimbat p[mântul pentru totdeauna, dar se v[d rezultate =i în mod individual, în orice via\[unde Hristos este viu cu adev[rat. Învierea Domnului Isus de c[tre Dumnezeu Tat[l a încoronat toate celelalte minuni, pentru c[f[r[de Aceasta toate celelalte nu ne-ar fi adus nici un folos. Prorociile s-au împlinit cu precizie dumnezeiasc[=i tot a=a se vor împlini =i promisiunile lui Dumnezeu f[cute celor ce cred, dar =i celor ce }l refuz[.

Prin profe\i Dumnezeu i-a spus omului ce are s[se]nt`mple]nainte de a avea loc acel eveniment =i totu=i unii =i dup[ce se]mpline=te profe\ia refuz[s[o cread[. S[pt[mâna aceasta în jur de un milion de oameni vor muri =i vor intra în ve=nicie. Dac[ai s[fii unul dintre ei, unde va merge sufletul t[u? Moartea este o realitatea prezent[înc[în via\a noastr[, îndiferent de vârst[. Plec[ri nea=teptate de oameni c[tre cele ve=nice sunt preg[tite pentru multe suflete, chiar ast[zi. Dac[tu e=ti unul din aceia care pe nea=teptate e=ti chemat s[pleci, unde te vei duce?

Dac[nu L-ai primit pe Domnul Isus Hristos, care a înviat din mor\i, ca Domn =i St[p`n în via\a ta, înseamn[c[tr[ie=ti la cel mai înalt pericol posibil. Dac[Isus Hristos este viu în sufletul t[u vei merge la El, dar dac[nu, soarta ta va fi tragic[. Ast[zi u=a spre via\[este deschis[, dar în curând vine ziua când pentru cel ce refuz[harul lui Dumnezeu nu va mai fi deschis[decât u=a spre Iad. Dup[cum efectul mu=c[turii =erpilor înfoca\i din pustie era înl[turat[printr-o îndreptare a privirii spre =arpele de aram[, f[cut de Moise la porunca lui Dumnezeu, tot a=a efectul mu=c[turii de moarte a p[catului este înl[turat din via\a celui ce prive=te la Acela care a fost r[stignit, dar care a înviat =i este viu în vecii vecilor. Dac[nu te-ai împ[cat cu Tat[l prin Domnul Isus prime=te-L chiar azi, =i atunci te vei putea bucura de minunea =i realitatea adev[rului c[Isus Hristos a înviat.

Amin

19

CE CALE URMEZI?

<Dar El =tie ce cale am urmat; =i dac[m-ar încerca, a= ie=i curat ca aurul.> Iov 23:10

Am c[l[torit de multe ori cu trenul =i întotdeauna, mai devreme sau mai t`rziu, pe u=a compartimentului ap[rea controlorul de bilete, care, de obicei, în mod politicos dar ferm cerea biletul de c[l[torie la control. Acest conductor confirma c[m[aflu pe calea care doresc, spre destina\ia dorit[de mine =i valida dreptul meu de a c[l[tori cu acel tren. Acest subiect are ca scop s[ne creasc[în credin\[=i s[ne ajute s[ne cercet[m, pentru a fi siguri c[urm[m o cale bun[, care este numit[de David, calea bun[a ve=niciei. David L-a invitat pe Dumnezeu s[-l verifice dac[urmeaz[aceast[cale bun[=i sunt în\elep\i to\i aceia care fac la fel. La aceast[lucrare de verificare =i de zidire întotdeauna }l invit[m pe Duhul Sfânt.

Iov în timpul când era încercat nu în\elegea pe deplin motivele lui Dumnezeu =i ar fi vrut ca s[-L caute =i s[-L întrebe multe lucruri, dar Iov spune în textul citat c[El, adic[Dumnezeu, =tie în ce loc se afla Iov =i ce cale urma în acel moment. El spune c[dac[ar veni la fel ca un controlor de bilete ar putea verifica drumul =i direc\ia în care se îndreapt[, =i dac[l-ar încerca, l-ar g[si a=a cum trebuie. Se sim\ea în siguran\[, a=a cum noi, atunci când auzim controlorul de bilete, st[m lini=ti\i dac[avem biletul achitat. Este o mângâiere s[=tii c[Dumnezeu =tie exact unde suntem pe calea Lui. El =tie planurile din inima noastr[=i n[zuin\ele ce le nutre=te. Este mai important ca El s[=tie ce cale urm[m noi, decât noi s[=tim pe deplin planul Lui, care are întotdeauna un scop bun.

Iov a refuzat judec[\ile nedrepte ale prietenilor s[i =i a apelat la Dumnezeu ca s[-I verifice pozi\ia =i calea ce a urmat-o. Se sim\ea c[a tr[it curat =i nu îi era fric[s[invite Lumina ca s[-l verifice. Iov a spus c[Dumnezeu =tie ce cale a urmat =i implic[ideea c[atunci când El vine urmeaz[o încercare de verificare, din care Iov spunea c[ar ie=i ca aur curat. Este o afirma\ie uria=[din partea lui Iov =i pune în fa\a noastr[un standard înalt de urmat. Poate la fel ca Iov, e=ti ne]n\eles de oameni, dar e=ti foarte bine în\eles de Dumnezeu. Dumnezeu îi cunoa=te pe ai S[i =i =tie ce cale urmeaz[=i le cunoa=te zbuciumul.

Poate c[unul dintre cititorii acestui mesaj face parte dintr-o alt[categorie, cum este aceea a sufletelor care au apucat pe c[i gre=ite. Sunt multe c[i întunecate, care duc la distrugere =i p`n[la urm[la iad. O singur[cale duce la via\[=i aceasta este Domnul Isus, care a spus c[El este Calea, Adev[rul =i Via\a. Este de folos s[te întrebi dac[ai ales o cale pentru sufletul t[u. Este o decizie uria=[=i Dumnezeu o las[în mâna noastr[. Noi singuri ne alegem destinul ve=nic prin calea pe care alegem s[o urm[m. Poate c[e=ti pe un drum greu =i anevoios, dar aceasta nu]\i garanteaz[c[duce la Cer. Poate urmezi un drum cu piesaje încânt[toare, cu lumin[=i p[s[ri ce cânt[frumos, dar =tii unde duce? Dumnezeu ne-a l[sat pe noi s[alegem drumul vie\ii sau drumul spre moartea ve=nic[.

El vrea via\[pentru to\i =i nu dore=te moartea p[c[tosului, dar vrea ca acela care vine la Domnul =i ajunge s[-L iubeasc[pe Domnul, pentru bun[tatea Lui, s[o fac[de bun[voie. Eu pot ca s[programez calculatorul meu ca tot la o or[s[spun[prin difuzor =i s[arate scris pe ecran c[m[iube=te, dar acest lucru nu ar avea nici o valoare pentru mine, deoarece el nu are de ales, decât s[fac[aceea ce a fost programat. Este cu totul altceva dac[eu spun so\iei mele c[o iubesc sau dac[ea îmi spune c[m[iube=te. Are valoare, pentru c[puteam s[aleg s[nu spun acele cuvinte dac[nu le sim\eam a fi potrivite. Din acelea=i motive Dumnezeu nu ne for\eaz[s[urm[m calea Lui, ci ne las[s[alegem ca atunci când accept[m iertarea Lui =i inima ne este p[truns[de

bun[tatea Lui, s[-I spunem din ad`ncul inimii ca David: <Te iubesc din inim[, Doamne, t[ria mea!> Dac[a= urca pe un vapor uria=, oare ar fi potrivit s[fiu întrebat: <Unde mergi?> Acei oameni m-ar crede nes[n[tos la cap dac[m-ar vedea îmbarcat cu bagaje =i s[le spun c[nu am nici o idee unde merg. Mai întâi trebuie s[m[hot[r[sc unde vreau s[ajung, =i apoi cump[r biletul corespunz[tor.

Când c[l[toresc cu avionul,]ntotdeauna este anun\at[direc\ia în care se îndreapt[acel avion ca nu cumva s[se trezeasc[vreun c[l[tor c[se îndreapt[în direc\ie gre=it[. Eu m[duc la avionul potrivit =i este treaba lor ca s[m[duc[în siguran\[. Ei se îngrijesc de benzina avionului, de viteza de c[l[torie, de viteza vântului =i de altitudinea la care vom c[l[torii, de m[surile ce trebuiesc luate când sunt turbulen\e în aer. Eu =tiu c[vreau s[ajung în Cer, iar biletul este pl[tit de Domnul Isus. Durata la destina\ie nu este temporar[, ci este ve=nic[. Eu =i milioane am ales calea Domnului, iar treaba Lui este de a ne p[zi, prin puterea lui Dumnezeu, pentru a ajunge cu bine Acas[, atâta timp cât nu abandon[m Calea. Dar tu =tii spre ce destina\ie c[l[tore=ti? Cine a garantat? Dac[oamenii, trebuie s[-\i spun c[ei sunt schimb[tori =i nestatornici. Singurul care are Cuvântul statornic, de a promite =i de a înf[ptui, este Dumnezeu care nu poate s[mint[.

Împ[ra\ii, de obicei, s[rb[toreau dou[zile pe an, care erau foarte importante pentru ei. Prima era ziua onomastic[, iar a dou[era ziua însc[un[rii. Copiii Domnului au =i ei o zi de na=tere biologic[, dar au =i o zi de na=tere din nou, ca =i copii ai lui Dumnezeu, care îi pune la rangul de prin\ cu drept la o mo=tenire nestric[cioas[=i ve=nic[. Na=terea din nou poate fi asem[nat[cu schimbarea unui drum sau a unui macaz de tren. Dup[cum acel macaz schimb[direc\ia =i destina\ia trenului, tot a=a ziua na=terii din nou schimb[destina\ia ve=nic[a sufletului nostru. Chiar dac[p`n[azi ai umblat pe o cale rea, acum po\i s[-\i schimbi calea. Dac[ieri ai fost f[r[siguran\a mântuirii =i a vie\ii ve=nice, nu înseamn[c[trebuie s[r[mâi =i ast[zi în acea stare.

Domnul Isus dup[înviere S-a ar[tat ucenicilor care erau doborâ\i de întristare. Nu le venea s[cread[, pentru c[ei credeau în acel timp într-un Isus mort. Ioan a fost lâng[cruce =i L-a v[zut mort vinerea, L-a =tiut în morm`nt sâmb[ta =i se a=tepta ca =i duminica s[fie mort, dar El era viu, în mijlocul lor, =i le-a spus: <Pace vou[!> Evanghelia nu explic[a=a de mult]nvirea, cât învierea explic[Evanghelia. A avut loc o minune dumnezeiasc[=i Domnul Isus a înviat cu un trup de slav[.

Saul din Tars a fost un prigonitor, care s-a învoit la uciderea lui +tefan. Zi dup[zi, în râvna lui gre=it[, prigonea =i arunca în temni\[femei =i b[rba\i care credeau în Domnul Isus, dar a venit o zi când a fost schimbat într-un alt om, =i anume atunci când L-a întâlnit pe Domnul Isus pe drumul Damascului, devenind un vas de cinste =i apostol al neamurilor. A avut loc minunea schimb[rii =i imediat a început s[-L vesteasc[pe Domnul Isus ca fiind Mesia, trimisul Tat[lui. Fiul risipitor s-a aflat departe de casa tat[lui, fl[mând =i angajat s[grijeasc[porci. A trecut zi dup[zi, dar]ntr-o zi nu a mai fost la porci, ci era în bra\ele deschise ale tat[lui, care l-a primit cu mult[dragoste. A avut loc minunea. A p[r[sit starea dec[zut[, =i-a recunoscut vina, =i a avut loc minunea, când a fost primit de tat[l lui.

Poate anul trecut ai tr[it în p[cat, poate luna trecut[te-ai gândit la mântuire, poate chiar ai încercat s[te la=i de ce este r[u =i nu ai putut, dar ast[zi se poate întâmpla aceast[minune =i schimbare a c[ii. Dumnezeu este un Dumnezeu al minunilor =i azi poate fi ziua când se schimb[totul. Totul depinde de tine, dac[accep\i minunea înnoirii pe care o face Duhul Sfânt, care te schimb[de pe calea ce duce la pierzare pe calea ce duce la via\[. Acest mesaj te invit[s[-\i verifici biletul =i s[-L invi\i pe Dumnezeu ca =i controlor pentru beneficiul t[u personal. Nu sunt dec`t dou[destina\ii: una este iadul =i cealalt[este Raiul. Chiar dac[crezi c[ai bilet spre Cer, verific[s[nu fie fals, ca nu cumva s[te afli c[stai lini=tit f[r[s[=tii c[te pa=te iadul. Sfâr=itul c[l[torie este ultima zi pe care o petrecem ca oameni pe p[mânt, în acest trup care

expir[. Dac[cu avionul =tii cât mai ai de parcurs din drum, când este vorba de drumul vie\ii nu =tii cât \i-a mai r[mas, pentru c[Dumnezeu controleaz[suflarea noastr[. El a ascuns de noi acea ultim[zi a c[l[toriei, pentru c[toate zilele s[fie importante. Ce este sigur este faptul c[la sfâr=itul c[l[toriei ne a=teapt[cineva care ne ia în primire.

Dac[nu e=ti sigur de destina\ie, te rog frumos, cu toat[dragostea ce mi-a pus-o Dumnezeu în inim[, s[-\i pui întrebarea: <Ce cale urmezi? Cine este conduc[tor =i c[l[uz[pe aceast[cale?> Trebuie s[fii sigur c[biletul t[u este pl[tit din fondul sângelui v[rsat la Golgota =i nu prin fapte personale. Dac[nu po\i r[spunde cu claritate la întrebarea: <Ce cale urmezi?>,]nseamn[c[e=ti în mare pericol. Dac[apare o durere în trupul nostru nu o neglij[m. Nu spunem: <nu m[intereseaz[de ea>, ci c[ut[m un remediu =i o u=urare prin tratament. Nu spunem nu avem timp de durere =i de patul spitalului dac[suntem în pericol, ci lu[m m[surile potrivite pentru a fi restaurat[starea de s[n[tate. Dar sufletul? Oare nu merit[el timp =i planificare în\eleapt[pentru a avea un viitor bun? Sfânta Scriptur[ne arat[direc\ia spre care suntem îndrepta\i =i cum putem ajunge pe calea ce duce spre Cer.

Dac[cineva este bolnav nu cred c[vrea un doctor care s[-i spun[cuvinte de asigurare, c[toate vor fi bine =i s[nu dea importan\[durerii, ci el vrea o examinare =i un tratament. Este datoria noastr[, ca vestitori ai Evangheliei, s[ar[t[m adev[rul, chiar dac[acesta deranjeaz[, fiindc[avem o dragoste pentru suflete =i dorim ca ele s[fie mântuite. Ce cale urmezi? Eu îmi pun aceast[întrebare mereu, ca nu cumva s[aflu c[am ie=it de pe Calea Domnului. Ilie a spus poporului, care p[r[sise calea cea bun[=i apucase pe cale idolatriei, c[dac[Dumnezeu este Dumnezeu, s[-L urmeze cu toat[inima. Ceea ce faci, f[cu toat[inima. Dac[vrei calea cea larg[, pe care merg mul\i, =i vrei s[fii unul dintre aceia care tr[iesc pentru pl[cerile de o clip[, f[-o cu toat[puterea pentru c[este tot ce ai, =i la urm[vine judecata lui Dumnezeu; apoi urmeaz[plânsul =i scrâ=nitul din\ilor, în locul acela despre

care Domnul Isus spune c[viermele nu moare. Pentru a ajunge acolo nu trebuie s[faci nimic, nici m[car o singur[verificare. Dac[vrei mântuire, atunci caut-o cu toat[inima =i sluje=te lui Dumnezeu necondi\ionat =i te vei bucura de Cer. Dac[afli c[urmezi un drum r[u, po\i ca s[te schimbi prin oferta special[a harului lui Dumnezeu care-i prime=te pe p[c[to=i, îi na=te din nou =i îi pune pe drumul care duce spre Cer.

Pilda bogatului nemilostiv ne pune în fa\[un om care a refuzat s[-=i pun[întrebarea ca s[vad[ce cale urmeaz[=i a ajuns la o destina\ie nedorit[. <P[rinte Avraame, fie-\i mil[de mine, =i trimite pe Laz[r s[-=i moaie vârful degetului în ap[, =i s[-mi r[coreasc[limba; c[ci grozav sunt chinuit în v[paia aceasta> (Luca 16:24). Acest om care a ajuns în v[paia focului este pentru omenirea de ast[zi un predicator unic, pentru c[este un pedicator mort. El predic[oamenilor de dincolo de mormânt. Datorit[revela\iei Domnului Isus care ridic[pu\in cortina ce separ[via\a aceasta de cealalt[putem s[vedem (conform textului citat) ce zice omul care atunci când era în via\[nu l-a interesat calea pe care a urmat-o. Omul nu prea era înclinat s[gândeasc[r[u despre el =i u=or î=i scuz[gre=elile, dar acest predicator mort nu =i-a scuzat vina, ci chiar era plin de inten\ii nobile =i dorea ca ceva s[se fac[pentru ca fra\ii lui, care înc[tr[iau, s[nu ajung[acolo unde era el.

Acest predicator de dincolo de mormânt nu pune vina pe epicurienii de care a fost înconjurat, nici pe circumstan\ele vie\ii, nici pe s[mân\a genetic[mo=tenit[, nici pe autorit[\i, nici pe p[rin\i, nici pe sinagog[, ci are starea omului care recunoa=te c[merit[s[fie acolo. Nu era nici \âvno= =i nici înc[p[\ânat, a=a cum sunt unii oameni ast[zi, dac[vrei s[le spui ceva despre Dumnezeu =i despre mântuire. Acel suflet avea o memorie clar[asupra a tot ce s-a întâmplat când a fost în via\[=i =tia cine a r[mas pe p[m`nt viu, la plecarea lui în ve=nicie. Nu a cerut ca lui s[-i fie îng[duit s[mearg[, pentru c[a în\eles cât de ve=nic[îi este starea =i locul în care a ajuns. Bogatul ajuns s[rac avea dorin\a umil[de a primi

pu\in[ap[=i ar fi dorit ca Laz[r s[fie trimis înapoi pe p[mânt pentru a preveni familia lui de realitatea vie\ii ve=nice. Ce cale urmezi tu? Duce calea ce o urmezi la chin sau la fericire ve=nic[?

Din aceast[istorisire rostit[de gura Mântuitorului reiese clar c[cei ce mor nu pot vizita p[mântul =i nu-=i mai pot schimba locul la care i-a dus calea ce au urmat-o. Nu exist[stafii, ci duhuri necurate care se prezint[s[tulbure sau s[în=ele. Dac[ar veni cineva de dincolo de mormânt poate c[mul\i ar c[l[torii mii de mile ca s[-l vad[=i s[-l întrebe, dar Avraam spune c[tot nu s-ar poc[i. Ar fi pu\in[vâlv[, care s-ar stinge repede. Laz[r a fost înviat de Domnul, iar iudeii au vrut s[-l omoare. La templu din Ierusalim s-a f[cut =edin\[de comitet =i preo\ii au c[zut de acord c[Laz[r trebuie omorât =i trimis înapoi de unde a venit. Acei oameni nu au v[zut degetul lui Dumnezeu la lucru în acea minune, a=a cum au v[zut mai demult în\elep\ii Egiptului când Dumnezeu f[cea minuni. Erau orbi\i de interesele lor =i nu aveau timp pentru altceva.

Dac[omul nu crede Cuvântul lui Dumnezeu dat pe muntele Sinai =i apoi prin Scriptur[, nu va crede nici dac[ar veni cineva din mor\i ca s[le predice. Dumnezeu nu îng[duie astfel de predicatori, pentru c[nu ne trebuie mai multe sperieturi =i îngroziri despre iad, pentru c[Biblia d[destul[informa\ie despre ce îi a=teapt[pe cei ce nu se împac[cu Dumnezeu at`ta timp c`t sunt în via\[. Scriptura vorbe=te clar despre desp[r\irea oilor de capre. Cunoa=tem ce se va întâmpla cu cei ce L-au v[zut pe Domnul fl[mând =i nu I-au dat o bucat[de p`ine, L-au v[zut gol =i nu L-au îmbr[cat. Scriptura ne spune suficient despre poarta îngust[=i despre cea larg[=i nu avem nevoie ca cineva s[vin[înapoi dup[ce a murit ca s[ne predice. Calea larg[duce sigur la chin =i nu pu\ini sunt cei ce merg pe ea. Dou[st[ri sunt posibile: de a-L accepta pe Domnul Isus sau de a-L refuza ca St[p`n. Planurile tale =i voin\a ta pot conduce via\a ta sau po\i s[dai controlul vie\ii tale Domnului Isus. O cântare veche spune: <Credin\a mea eu o zidesc,/ Pe Cuvântul Sfânt =i Ceresc,/ Altceva trece ca spuma,/ Cristos ca stânc[-n veci va sta!> Pe ce este bazat[încrederea =i

lini=tea ta? Suntem chema\i s[ne punem încrederea în Acela care a iubit a=a de mult un p[c[tos, ca mine, c[+i-a dat via\a pentru el. Laz[r nu poate veni s[ne predice, pentru c[a fost dat un decret divin care spune: <...oamenilor le este rânduit s[moar[o singur[dat[, iar dup[aceea urmeaz[judecata> (Evrei 9:27). Iube=te Evanghelia =i pe Autorul ei =i vei ajunge la locul unde sunt cei mântui\i. Scriptura ne spune c[vin zile grele =i este bine s[-\i pui sufletul la ad[post.

Ori de câte ori petrecem pe cineva pe ultimul drum, la cimitir, Dumnezeu ne vorbe=te =i ne cheam[s[ne verific[m pe ce drum mergem. Atunci c`nd trupul d[semne de oboseal[prin boal[, Dumnezeu ne spune c[vom trece din lumea fizic[în cea spiritual[=i divin[. Numai dac[vrei Cuvântul lui Dumnezeu =i Duhul Sfânt te na=te din nou pentru Cer, =i atunci e=ti în siguran\[. În schimbul lacrimilor de c[in\[Duhul Sfânt]\i face transferul pe calea bun[. Iov spune c[Dumnezeu =tie ce cale a urmat el =i trebuie s[admitem c[El =tie calea pe care o urm[m fiecare dintre noi. Dac[nu =tii ce cale urmezi este un semn periculos, care trebuie s[-\i dea de g`ndit serios, iar acela care are dragostea lui Dumnezeu în inima lui este sigur de mântuire =i de destina\ie. Când treci de la moarte la via\[ =tii sigur drumul pe care mergi, pentru c[ bucuria m`ntuirii inund[fiin\a omului =i o dragoste pentru Cel ce ne-a r[scump[rat conduce toate deciziile din via\[noastr[.

A fi cre=tin înseamn[a fi transformat într-o f[ptur[nou[, nu doar a te conforma unor obiceiuri biserice=ti. Ce cale urmezi? Alege ast[zi calea Lui =i vei tr[i ve=nic. Pe calea Lui vor fi =i încerc[ri, dar El a promis c[va fi cu noi în toate zilele. El ne d[bucuria mântuirii, care este t[ria noastr[. El pune uleiul Duhului Sfânt în candela noastr[=i calea ne este luminat[. El toarn[dragoste în sufletul nostru ca s[putem ierta =i s[ne putem d[rui lucr[rii Lui. Poate unii te vor dispre\ui dac[alegi aceast[cale, dar nu uita c[nu to\i L-au iubit nici pe Domnul Isus când era pe p[mânt. Nu uita c[odat[vei ajunge la destina\ie, unde vei primi cununa de înving[tor. Prezen\a furtunii nu înseamn[lipsa lui

Dumnezeu, ci dimpotriv[este momentul la care face referin\[Iov de a fi încercat s[fie dovedit a fi aur curat. El alege încerc[ri prin care s[dovedim c[}l iubim cu adev[rat =i celor din jur c[se poate tr[i pentru Dumnezeu. Este sigur c[credin\[noastr[, care este mult mai scump[dec`t aurul, va fi încercat[. La sfâr=it vom ie=i aur curat, potrivit pentru Cer. Iov a avut curajul s[spun[c[va fi g[sit aur curat. Dar noi?

Nu =tiu ce necaz va veni ca s[încerce în cuptor credin\a mea =i nici nu stiu cât va \ine, dar =tiu c[va avea un sfâr=it =i =tiu în cine m[încred. Avem c[l[uza Dhului Sfânt cu noi =i în noi, care a condus milioane =i milioane de suflete pe aceast[cale p`n[ce au ajuns cu bine la destina\ie, =i cu ajutorul Lui vom ajunge =i noi. Nu =tiu ce va fi mâine, dar =tiu în mâna cui este soarta mea, fiindc[=tiu ce cale urmez. Domnul Isus +i-a chemat ucenicii, spunându-le: <Vino dup[Mine!> M-a chemat pe mine =i te cheam[=i pe tine. Dac[suntem aur, focul este prietenul nostru deoarece nu va face altceva decât va cre=te valoarea înl[turând impurit[\ile. Nu tot ce sclipe=te este aur =i de obicei vr[jma=ul imit[=i se ocup[cu lucruri false ca s[produc[dezorientare. Dac[vezi oameni care se numesc cre=tini =i poc[i\i, dar nu tr[iesc adev[rul Scripturi sunt un aur fals,]ns[trebuie s[=tii c[este =i aur adev[rat.

Nu sunt copii dup[o pictur[celebr[f[r[s[fii existat =i un original. Iov a spus c[el va ie=i aur curat când va fi încercat =i a ie=it. Acesta este moto-ul aurului: <Am s[ies aur curat!> E=ti tu aur? Aur înseamn[valoare, puritate duhovniceasc[, cuget curat, cântare de laud[, înseamn[a fi gata de jertf[. Când treci prin cuptor spune-I c[n-ai s[-L tr[dezi, ci o s[-I fii credincios ca s[ie=i aur curat. Dup[ce vei trece prin cuptor vei sim\i c[ai fost îmbog[\it prin aceea c[vei spune c[=tii c[Dumnezeu este cu tine, fiindc[L-ai întâlnit în cuptor. +tiu c[sunt pe calea bun[=i m[tem de Domnul fiindc[n-am cedat la p[cat. Altfel cum ai =tii ce e=ti? }n cuptor se pierde zgura, dar aurul r[mâne.

E=ti]n\elept atunci c`nd ajungi s[prive=ti via\a din punctul de vedere a lui Dumnezeu. Când ochii duhovnice=ti v[d bine, ne

d[m seama c[se merit[s[cheltuim via\a aceasta în folosul vie\ii ce urmeaz[=i care nu are sfâr=it. Poate pierzi averea, importan\a în fa\a oamenilor, poate s[natatea, mândria \ie zdrobit[, gândirea c[=tii totul sau c[=tii mai bine, dar la sfâr=it ceea ce conteaz[este c[ai s[ie=i aur curat. Aurul iese din cuptor lichid, gata s[fie turnat =i folosit în forma dorit[de Me=terul Aurar. Cuptorul este locul unde devii =i te dovede=ti a fi vas de cinste, valoros în ochii St[pânului. Am s[ies curat, spune aurul!

Amin

20

ÎNCURAJARE ºI AVERTIZARE

<C[ci cine dispre\uie=te, ziua începuturilor slabe?>
Zaharia 4:10

Omul este de multe ori o fiin\[care se descurajeaz[repede atunci c`nd lucrurile se desf[=oar[ altfel dec`t sunt a=tept[rile lui. M[bucur[g`ndul c[Dumnezeu nu este ca noi oamenii =i El nu dispre\uie=te începuturile slabe. El în bun[tatea Sa, d[omului =ans[dup[=ans[=i îi vorbe=te când într-un fel când într-alt fel. Majoritatea dintre noi =tim ce înseamn[s[ai e=ecuri =i dezam[giri. Singurii oameni care nu au e=ecuri sunt cei ce nu fac nimic. Dintre aceia care încearc[s[realizeze ce este bine, unii dac[nu reu=esc s[realizeze imediat ceea ce vor se dau b[tu\i. Mai exist[o categorie, care continu[p`n[ajunge la succesul dorit.

Winston Churchil a fost prim-ministru al Angliei în clipele cele mai grele ale r[zboiului =i a luat decizii care au dus la o victorie total[împotriva inamicilor \[rii. C`nd a fost tân[r, la liceu, a r[mas repetent =i a spus c[ a fost un lucru care l-a preg[tit pentru a deveni conduc[torul \[rii. Nu s[ cazi este cel mai r[u, ci s[ r[m`i c[zut. Acest mesaj are ca scop s[-i încurajeze mai înt`i pe cei veni\i de cur`nd la mântuire, dar c[rora le lipsesc cuvintele de mul\umire cu privire la starea lor duhovniceasc[. Poate c[e=ti destul de nou în familia lui Dumnezeu =i chiar dac[ai fost n[scut din nou înc[nu în\elegi totul =i e=ti tot la lucrurile începe[toare. Poate vezi rezultate mici =i ai dori s[te asemeni cu aceia care fac lucruri mai importante sau mai multe pentru Dumnezeu. Laptele duhovnicesc te-a crescut în Harul Lui =i chiar dac[ai râvn[mult[

te vezi cu putere pu\in[. Anumite doctrine înc[sunt destul de greu de în\eles =i par a fi ca st`nca pe care psalmistul spunea c[ nu o poate ajunge. Un copil n[scut de curând nu poate m`nca sâmburi de nuc[, pentru c[nu are din\i. Trebuie s[treac[timp p`n[ c`nd îi ies din\ii =i abia atunci stomacul poate digera mânc[ruri mai tari.

To\i cei ce sunt azi în Casa Domnului au fost copii în credin\[odat[=i a trebuit s[creasc[. Au f[cut greseli =i au înv[\at din ele. Au avut biruin\e =i e=ecuri. Israel nu a produs un Samson în fiecare an, ci el a fost o excep\ie. To\i suntem odat[copii în credin\[, dar dac[nu avem grij[se poate s[r[mânem imaturi toat[via\a. Noi suntem n[scu\i din nou de Duhul Sfânt prin meritele Domnului Isus. Apoi urmeaz[o tinere\e în credin\[=i apoi, dup[o nutri\ie duhovniceasc[potrivit[=i o aplica\ie practic[, se ajunge în timp la o maturitate în credin\[. Pe m[sur[ce cuno=ti mai mult, trebuie s[admi\i c[mai sunt multe lucruri pe care nu le =tii. Dup[ce treci de stagiul de copil ajungi s[spui ca psalmistul: <...Mi-a înt[rit pa=ii> (Psalmul 40:2). Când ajungi s[dai dovad[de semne de maturitate, s[rabzi ispita =i s[accep\i s[fii batjocorit trebuie s[}i dai tot meritul Domnului, care te face în stare de o asemenea purtare.

Mul\i oameni sunt interesa\i numai de vitez[, dar mai important[dec`t viteza este direc\ia alerg[rii. Sunt numai dou[ destina\ii: Rai =i iad. La început credin\a este mic[, pentru c[ ea cre=te în cuptorul încerc[rilor, unde cu Domnul biruie=ti =i dezvol\i mu=chi duhovnice=ti, cu care spui un NU clar ofertelor celui r[u. La început nu e=ti ars de soare, p`n[c`nd cu statornicie lucrezi în ogorul Lui. La început Domnul nu-\i pune greut[\i prea mari pe umeri, pentru a le purta spre slava Lui, =i nici nu ai de înotat în ape adânci. Credincio=ia în lucrurile mici te calific[pentru a \i se încredin\a lucrurile mai mari. La început r[bdarea este mai pu\in[=i fericirea se pare c[variaz[=i chiar dispare uneori, pentru c[la început nu suntem obi=nui\i cu faptul c[trebuie s[tr[im nu dup[sim\urile ce le avem afectate de circumstan\e, ci prin credin\[. Dumnezeu Tat[l nu te dispre\uie=te pentru c[la]nceput po\i

pu\in, a=a cum un p[rinte iubitor î=i prive=te copilul care abia înva\[s[umble =i se b[l[ng[ne în toate p[r\ile. El este P[storul cel bun, care atunci când drumul este greu î=i poart[mieii în bra\e. Domnul =tie efectul s[mân\ei de mu=tar s[dite, care face s[r[sar[un pom mare. El =tie c[la timpul potrivit vei aduce road[, care-L va prosl[vi pe Tat[l.

Satan va încerca s[spun[noilor credincio=i c[o credin\[mic[nu are rost =i nu ar fi r[u dac[s-ar da b[tu\i, dar el este un mincinos. El este foarte mul\umit dac[cre=tinul accept[o idee de-a lui. Poate doar de a murmura sau de a cârti. +tie c[lucrurile mici duc la lucruri mari. El =tie c[un credincios nou, care nu poate face mult la început, poate cre=te în harul lui Dumnezeu =i poate lumina calea multor suflete, pentru a ie=i din împ[r[\ia întunericului. Din acest motiv, Satan caut[s[-i descurajeze pe credincio=i. Ca s[câ=tigi suflete trebuie s[ceri puterea Lui. <Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin t[rie, ci prin Duhul Meu, -zice Domnul O=tirilor!> (Zaharia 4:6).

O femeie s[rac[a aruncat ultimii ei b[nu\i în visteria Templului, =i Domnul Isus a spus c[ea a aruncat mai mult dec`t to\i. Poate vezi nevoi materiale mari =i tu nu po\i s[ dai dec`t pu\in, dar acel pu\in arat[credin\[. Acel pu\in este primit =i binecuvântat de Dumnezeu. Poate c[nu po\i face mult la început, dar po\i încuraja o persoan[trist[. Nu po\i evangheliza pe stadioane, dar po\i scrie câteva rânduri despre faptul c[ai primit mântuirea ca dar al lui Dumnezeu =i po\i trimite aceast[scrisoare unui fost coleg, fost vecin, coleg de munc[sau unui fost profesor. Dumnezeu nu dispretuie=te aceste începuturi, ci le binecuv`nteaz[. În\elepciunea este s[=tii ce s[faci, priceperea este s[=tii cum s[faci, dar virtutea se arat[atunci când te apuci s[faci ceva pentru gloria lui Dumnezeu, cu puterea ce o ai. Mul\i oameni spun c[valoreaz[pu\in ce au =i valoreaz[mult ceea ce nu au =i aceasta face de multe ori diferen\a]ntre oamenii ferici\i =i cei neferici\i.

A= vrea ca acest mesaj s[încurajeze sufletele care odat[au fost ai Domnului cu toat[inima lor, dar acum, datorit[nevegherii, se

g[sesc departe de Domnul. <Nu va frânge o trestie rupt[, =i nici nu va stinge un fitil care fumeg[, p`n[ va face s[ biruie judecata> (Matei 12:20). La baza caracterului unui om este abilitatea lui de a-=i \ine promisiunea. Prin leg[mânt credinciosul promite credincio=ie Domnului p`n[la moarte, dar diavolul atac[aceast[decizie. Creaz[iluzii, confuzii, descurajare, decep\ii, îndoial[=i orice alt mijloc care poate s[-i doboare pe cei ce se hot[r[sc s[slujeasc[Domnului. Domnul Isus are o sensibilitate =i blânde\e deosebit[pentru cei descuraja\i, care se trezesc departe de casa p[rinteasc[. Domnul cunoa=te locurile ve=nice spre care se îndreapt[sufletele celor ce dau înapoi =i nu vrea s[piard[nici un suflet.

Domnul folose=te dou[metafore foarte sugestive pentru a ne ar[ta c[El nu-i dispre\uie=te pe cei slabi, fie c[sunt noi în credin\[sau dintre aceia care datorit[nevegherii au dat înapoi =i acuma dau o lumin[slab[, care face fum, pentru c[=i-au p[r[sit elanul pe care l-au avut odat[pentru lucrarea Domnului. Fitilul l[mpii fumeg[dac[impurit[\ile nu sunt curate =i uleiul care hr[ne=te flac[ra nu este potrivit. Flac[ra sufletului nostru poate fumega dac[nu ne ferim de impurit[\ile pe care vr[jma=ul nu înceteaz[s[ni le ofere =i dac[nu hr[nim duhul =i sufletul cu lucruri duhovnice=ti. Dac[firea este în control în via\a noastr[atunci când duhul spune c[vrea hrana Cuvântului, vrea p[rt[=ie cu Domnul în rug[ciune, p[rt[=ie cu fra\ii în casa de rug[ciune, ea refuz[aceste cerin\e =i alege s[cheltuiasc[tot mai pu\in din resursa timpului =i chiar din acea material[în folosul sufletului. Atunci, în timp, lumina pe care un astfel de cre=tin o r[sp`nde=te începe s[sl[beasc[=i s[fumege, stadiu ultim înainte de a se stinge. Trestia =i fitilul care fumeg[sunt lipsite de valoare în asemenea condi\ii,]ns[Domnul Isus este interesat de ele =i în mila Sa vrea întoarcerea oric[rui suflet.

Este timpul s[te întrebi dac[fumeg[lampa ta sau dac[lumineaz[cu o lumin[curat[=i clar[. Strigi la al\ii, ur[=ti, bârfe=ti, invidiezi, ai scuze pentru p[catul t[u? Dac[da, atunci doar fumegi =i e=ti în mare pericol. Am avut pe mas[un ornament cu

lumân[ri =i dup[ce au fost aprinse =i o parte s-a consumat prin ardere, am v[zut pe lampa care era deasupra o negreal[, ca o funingine. Acele lumân[ri au produs pagub[. Dac[noi fumeg[m, în loc s[d[m o lumin[curat[, putem fi dintre aceia care produc pagub[Împ[r[\iei lui Dumnezeu. În zilele de azi, nu mul\i se apleac[s[mai ia de jos cel mai mic b[nu\, dar Domnul Isus este interesat de aceste dou[lucruri f[r[valoare, trestia frânt[=i fitilul care fumeg[. P`n[ se mai spune ast[zi, p`n[mai e=ti în via\[=i p`n[ce Dumnezeu nu spune Duhului Sfânt: <Las[-l în pace!>, cum a fost în cazul lui Efraim care s-a dedat la idoli, mai este speran\[la Dumnezeu care d[o nou[=ans[.

Femeia care a p[c[tuit a primit o =ans[nou[de la Domnul, cu condi\ia de a nu mai p[c[tui. Dac[starea fiului risipitor este =i starea ta, acest mesaj te încurajeaz[s[vii la Domnul Isus chiar acum, p`n[ce mila divin[numit[har nu este retras[de la noi. Apostolul Petru a avut o vreme de fumegare, dar în urma lacrimilor de c[in\[Domnul l-a primit înapoi =i l-a iertat pentru faptul c[s-a lep[dat de Domnul. Sufletul t[u este tot atât de important ca =i a lui. La costat la fel de mult pentru a fi mântuit. Nu trebuie s[te surprind[ziua socotelilor în disperare, pentru c[ast[zi mai este mil[. Ca s[vii la Domnul trebuie o hot[râre =i un început de ac\iune. Încurajeaz[-te =tiind c[El nu dispre\uie=te începuturile slabe, nu rupe trestia frânt[=i nu stinge fitilul care mai fumeg[.

Oare nu tânje=te sufletul t[u dup[o pace cu Dumnezeu? A=a a fost =i Iona, care s-a împotrivit voii lui Dumnezeu =i a fugit departe de locul unde El l-a trimis. Nu a tânjit sufletul în el când a mers s[-=i ia bilet pe corabie, nici când dormea în corabie,]ns[când a ajuns în pântecele chitului, în întuneric, ud, strâmtorat =i mirosind greu a început s[tânjeasc[sufletul în el. <Când îmi tânjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, =i rug[ciunea mea a ajuns pân[la Tine, în Templul T[u cel sfânt> (Iona 2:7). În acele clipe grele tânjea dup[Domnul =i ajutorul Lui. Câteodat[Dumnezeu ne pune =i pe noi într-o închisoare ca a lui Iona, ca s[înv[\[m lucruri care numai acolo le putem înv[\a. Numai acolo ai

timp s[cânt[re=ti bine. }nchisoarea spitalului =i a bolilor este un loc de tratament pentru suflet foarte obi=nuit. Dac[scapi de acolo =tii s[pre\uie=ti =i po\i s[aju\i =i pe altul c`nd trece pe acolo. Întâlnirea dintre primul om =i Creator era cea mai înalt[bucurie a zilei, fiindc[în r[coarea zilei se întâlneau ca prietenii. Prin c[lcarea poruncii lui Dumnezeu aceast[prietenie s-a întrerupt =i a ap[rut pe p[mânt printre alte condi\ii =i posibilitatea ca omul s[uite de Domnul =i chiar s[încerce s[se ascund[de El. Paginile istoriei sunt pres[rate cu cadavrele celor ce L-au uitat pe Domnul. Acest comportament al omului de a-L uita pe Dumnezeu a devenit una dintre cele mai mari pl`ngeri ale lui Dumnezeu de-a lungul anilor. <...Am hr[nit =i am crescut ni=te copii, dar ei s-au r[sculat împotriva Mea. Boul î=i cunoa=te st[pânul, =i m[garul cunoa=te ieslea st[pânului s[u: dar Israel nu M[cunoa=te, poporul Meu nu ia aminte la Mine> (Isaia 1:2-3).

Omul este l[sat cu capacitatea de a-L pune pe Dumnezeu în mintea =i ac\iunile lui, acolo unde pentru el nu este important. Este o ac\iune incorect[care denot[boal[sufleteasc[. A=a ajunge omul s[fug[=i chiar s[se ascund[de cel mai mare bine, care este Dumnezeu. Pentru ca Iona s[fie trezit din aceast[stare Dumnezeu i-a îng[duit s[ajung[ ]n mare necaz. Dumnezeu îng[duie felurite \epu=uri =i nu-i las[pe copiii Lui s[p[c[tuiasc[cu succes. Unii credincio=i se întorc =i î=i rededic[via\a Domnului prin mesaje simple ca =i acesta,]ns[al\ii numai prin furtunile necazurilor =i a nenorocirilor pot fi trezi\i. Aceast[interven\ie nu este decât Mila Lui, care vrea s[trezeasc[sufletul p`n[ nu este prea târziu. Sufletul lui Iona a fost trezit =i a ajuns s[ tânjeasc[ dup[ Domnul, dar numai atunci când s-a aflat ]n mare necaz. Ajungi ]n aceast[ stare unde trebuie s[ fii trezit atunci c`nd ai o dragoste în declin fa\[de Domnul =i interesele Lui. Pân[când mai este un puls duhovnicesc cât de slab, Domnul încurajeaz[întoarcerea la El, care, p`n[ce se zice ast[zi, nu obose=te iertând. Dac[faci cel mai mic pas spre El, acesta nu va trece neobservat de El. <Apropia-\i-v[de Dumnezeu, =i El se va apropia de voi... (Iacov 4:8).

Sufletul care odat[a fost în rela\ii bune cu Domnul =i pierde aceast[prietenie, ajunge s[tânjeasc[dup[ea ca Adam =i Iona.

Iona nu tânjea dup[via\[, familie sau lucruri, ci dup[Domnul. Atunci când a ajuns prins ca într-un cle=te, ceea ce a dorit cel mai mult a fost s[fie iar]n rela\ie de pace cu Dumnezeu. Tânjea dup[Domnul. Acest tânjit a fost un început de poc[in\[, pe care Domnul nu l-a dispre\uit. Domnul a fost bucuros s[primeasc[tânjetul sufletului lui Iona. Dac[e=ti prins de cle=tele necazurilor sau chiar a bolii, Domnul a=teapt[s[vad[dac[nu cumva inima ta tânje=te dup[El. Chiar dac[\i-ai cheltuit totul, ca fiul risipitor, El te prime=te dac[vii sincer, pentru c[te iube=te. <Înt[ri\i mâinile sl[b[nogite, =i înt[ri\i genunchii care se clatin[> (Isaia 35:3). M`inile =i picioarele sunt locul unde se vede frica omului, iar duhovnice=te reprezint[activitatea credinciosului.

Dumnezeu a fost =i este interesat în vindecarea =i restaurarea s[n[t[\ii sufletului cu mâini tremurând =i genunchi care se clatin[. Mâini care nu mai pot da pentru Domnul =i picioare care nu mai umbl[drept pe calea Lui. Faptul c[El vrea acest lucru trebuie s[fie o]ncurajare pentru sufletul a c[rui fitil sufletesc doar mai fumeg[, dar se cere o imediat[ac\iune =i schimbare. Cel s[n[tos este bun pentru slujire =i vrea s[slujeasc[în a=a fel]nc`t s[aduc[cinste St[pânului. Genunchii s[n[to=i mijlocesc în rug[ciune =i mâinile s[n[toase lucreaz[pentru binele altora. Tremuratul mai poate fi =i din cauza lipsei de hran[duhovniceasc[. Când Roma a fost înfometat[, Nero =i-a trimis cor[biile la Alexandria ca s[aduc[nisip special pentru arenele cu gladiatori în loc s[aduc[hran[. Mul\i procedeaz[într-un mod asem[n[tor, cheltuindu-=i resursele =i energia pentru lucruri trec[toare, =i rela\ia lor cu St[pânul sufer[. Domnul dore=te mult]ntoarcerea acestor suflete la El. St[gata s[vindece r[ni =i s[ierte pe cel ce se c[ie=te.

Domnul este P[storul cel bun care las[cele 99 de oi pe islaz =i merge de o caut[pe cea pierdut[. L-a g[sit a=a pe Zacheu, pe Maria Magdalena, pe vame=ul Matei =i pe alte milioane, printre care =i pe mine. Dumnezeu =tie c[omul f[r[de paza Lui este

prad[u=oar[. C[mila simte apa de la mare distan\[, vulturul vede prada de la în[l\imi ame\itoare, dar oaia nu are nimic deosebit care s[o ajute s[supravie\uiasc[singur[. De aceea, oaia singur[u=or prime=te r[ni =i chiar poate fi omorât[de lup. Când p[storul g[se=te oaia pierdut[se bucur[=i Cerul întreg se bucur[de un suflet care se întoarce la Domnul. Dac[urmezi pa=ii cuiva pe z[pad[ai s[ajungi acolo unde a ajuns persoana care a l[sat acele urme. Domnul Isus ne-a spus s[înv[\[m de la El =i s[-I urm[m pilda ca ni=te copii preaiubi\i. Pe urmele pa=ilor Lui putem merge urm[rind obiceiurile Lui.

Domnul avea obiceiul de a se ruga într-un anumit loc, într-un anumit timp =i într-un anumit fel. Avea obiceiul de a fi în casa de rug[ciune]n Ziua Sabatului, unde dup[obiceiul Lui citea Scriptura. Avea obiceiul s[aline dureri, s[-i scape pe cei prin=i în la\urile celui r[u =i s[-i înve\e pe oameni voia lui Dumnezeu. Acestea sunt obiceiuri bune, pe care le putem urma =i atunci sigur vom ajunge unde este El. Dac[-L urm[m aici, }l vom urma =i sus în Cer. Citind Scriptura =i modelându-ne via\a dup[ea vom sem[na tot mai mult cu St[p`nul nostru. Scriptura ne spune acela=i lucru la to\i, indiferent cine am fi. Putem avea oricând experien\a ultimei zile, dup[care urmeaz[pedeapsa sau r[splata. Pedeapsa este judecata dreapt[, condamnarea la iazul de foc =i desp[r\irea ve=nic[de Dumnezeu, care este moartea a doua. <...Eu am pus m[rii ca hotar nisipul, hotar ve=nic, pe care nu trebuie s[-l trec[. +i chiar dac[valurile ei se înfurie, totu= sunt neputincioase; url[, dar nu-l trec> (Ieremia 5:22). A=a cum Dumnezeu a pus hotar m[rii, a pus hotar =i vie\ilor noastre pe p[mânt peste care omul nu poate trece oricât s-ar zbate. Dup[aceea, pentru acela care a refuzat oferta lui Dumnezeu de împ[care nu va mai fi nici o încurajare =i nici o =ans[de a schimba destinul ve=nic, pe care =i l-a ales a fi în chin. Atunci to\i care au mers pe principiul: <Unde-or merge to\i, merg =i eu> î=i vor regreta gre=eala mare pe care au f[cut-o, fiindc[nu =i-au pus via\a în rânduial[=i nu s-au împ[cat cu F[c[torul lor cât au fost în

via\[. Marea ascult[=i nu trece de limitele date de Dumnezeu. La fel =i trupul nostru nu va avea încotro decât s[asculte chemarea de Sus, când sufletul nostru va fi chemat acas[.

Cei ce nu dispre\uiesc chemarea Tat[lui =i se întorc la El au ca r[splat[Cerul. Sunt ierta\i =i primi\i s[lucreze în via Lui, p`n[ ]n momentul când vor fi chema\i la cele ve=nice, pentru a fi r[spl[ti\i. Acolo, cel ce va birui aici pe p[mânt va primi =i va mânca din pomul vie\ii. Va primi din mana ascuns[, care este surpriza lui Dumnezeu pentru cel credincios. Va primi un nume nou =i va domni cu Domnul Isus Hristos. Va primi o hain[alb[=i o cunun[de biruitor. Toate acestea nu pentru câ\iva ani, cum este via\a pe p[mânt, ci pentru veci. Ast[zi, nu închide u=a inimii în fa\a iubirii divine, ca nu cumva odat[s[g[se=ti c[s-a pus z[vorul =i c`nd o s[ vrei s[ deschizi s[ fie prea t`rziu. Ce alegi tu ast[zi? Alege bine, ca s[fii fericit pentru veci,]mpreun[cu Acela care iube=te sufletul t[u a=a de mult c[+i-a dat via\a pentru tine.

Amin

21

CÂNTĂREÞUL

<«Acum aduce\i-mi un cânt[re\ cu arfa.» +i pe când cânta cânt[re\ul din arf[, mâna Domnului a fost peste Elisei.> 2 Împ[ra\i 3:15

Textul citat ne sugereaz[o idee foarte profitabil[pentru sufletul nostru, idee care s-a dovedit a fi folositoare chiar în zilele de ast[zi. Muzica pe care Elisei a ascultat-o i-a stârnit duhul =i l-a ajutat s[se înal\e c[tre Dumnezeu în duhul =i cererea lui s[intre în prezen\a lui Dumnezeu. Am avut de multe ori aceast[experien\[minunat[, când în mijlocul cânt[rilor de prosl[vire am sim\it rev[rsarea Duhului Sfânt, care a încins cuptorul duhului =i pe altarul min\ii =i a sufletului au izbucnit cânt[ri =i gânduri de iubire =i adorare c[tre Dumnezeu. Aceste cânt[ri le cânt[nu doar gura, ci =i Duhul Sfânt cu care am fost pecetlui\i pentru ziua r[scump[r[rii. Când cântarea de laud[izvore=te din duhul nostru, care este viu pentru Dumnezeu, ea cuprinde sufletul =i trupul, folosindu-se de gura noastr[, atunci sim\im mâna Domnului peste noi =i intr[m în prezen\a Lui.

În momente ca acestea sim\i stropi de fericire cum nic[ieri altundeva nu g[se=ti, pentru c[se revars[dragostea lui Dumnezeu peste noi. Sunt momente când iube=ti =i te sim\i iubit. Fericit este omul care cunoa=te drumul într-acolo, pentru a ajunge în prezen\a Domnului, nu pune limite omene=ti =i nu tr[ie=te o via\[plin[de reguli rigide împletite cu monotonie, ci d[voie Duhului s[se manifeste liber. Aceast[stare de extaz face parte din închinarea în duh =i adev[r, pentru c[ne poate ridica la aceea=i în[l\ime ca =i rug[ciunea st[ruitoare. Aceast[stare nu va fi experimentat[de o

persoan[c[reia îi este greu s[ridice mâna sus în semn de predare =i prosl[vire a lui Dumnezeu. Aceast[stare de bucurie nu poate fi sim\it[de aceia c[rora le este ru=ine de cei din jur =i nu d[drumul duhului ca s[laude pe Acela care este Iubitul inimii, Domnul Isus Hristos. Exist[o mare mul\ime de credincio=i prin=i în mreaja obiceiurilor =i a tradi\iilor, care spun c[ei nu au fost înv[\a\i s[laude pe Domnul]n acest mod =i r[mân în\epeni\i =i lipsi\i de bucuria prezen\ei lui Dumnezeu. Ei poate c[nu î=i dau seama, dar }l lipsesc pe Dumnezeu de slava =i adorarea ce o merit[=i o a=teapt[de la noi, cei mântui\i.

Dac[cumva e=ti o asemenea persoan[vreau s[-\i spun c[po\i s[te smulgi din aceast[stare a obiceiului de a nu te deschide înaintea Domului, care nu-=i are originea în Scriptur[, ci în tradi\ii omene=ti f[r[de valoare. <Ridica\i-v[mâinile spre sfântul loca=, =i binecuvânta\i pe Domnul!> (Psalmul 134:2). Nu numai b[rba-\ii, ci =i tinerii =i femeile au dreptul s[ridice mâini curate spre cer ca s[se roage =i s[prosl[veasc[Numele Domnului. Exist[pericolul ca o cântare s[fie folosit[în casa de rug[ciune la fel cum o cortin[este folosit[la teatru, atunci când este coborât[jos între actul unu =i doi. La teatru, cortina se coboar[pentru ca oamenii s[nu vad[schimbarea scenei pentru actul doi sau trei. La fel pot fi unii care cânt[doar pentru a umple programul sau pentru a face leg[tura între un punct sau altul, f[r[s[con=tientizeze ceea ce cânt[. Dumnezeu nu este interesat mai întâi în performan\[, cu toate c[este de dorit, ci este interesat mai întâi în închinarea ce o aduce inima noastr[. Cânt[rile de prosl[vire sunt acelea care se adreseaz[Domnului Isus la persoana a doua, la fel cum o iubit[se adreseaz[iubitului ei la persoana a doua.

Am dat din întâmplare peste o emisiune care mi-a captat aten\ia =i am asistat la o conferin\[evanghelic[televizat[. Am v[zut o sal[mare, cu multe sute de persoane, =i pe scen[erau a=eza\i pe scaune zece pastori, c[rora li se adresau întreb[ri din sal[. Am vizionat o parte din program, când mai bine de o jum[tate de or[au dezb[tut problema: dac[este voie sau nu s[

ridice mâinile sus când simt c[vor s[fac[lucrul acesta]n timpul c`nt[rii sau rug[ciunii. R[spunsurile conduc[torilor de pe scen[s-au concentrat pe ideea c[nu este recomandat =i chiar este bine s[descuraj[m o astfel de manifestare. Când eram mai indignat la ce auzeam, de la acele pretinse c[l[uze spirituale, s-a ridicat un b[rbat din sal[=i-a întrebat: <Dar ce s[facem pentru c[suntem a=a de mor\i în adunare la noi?> Ca op[ri\i, s[racele c[l[uze se fâstâceau s[g[seasc[o solu\ie =i un r[spuns acceptabil lor. Este nes[n[tos ca noi s[stingem duhul =i s[fim ca ni=te statui care nu simt nimic. Cine opre=te prosl[virea }l fur[pe Dumnezeu de ceea ce El merit[s[primeasc[de la noi, cei mântui\i. Oricine se atinge de ce este a lui Dumnezeu are de-a face cu banii Lui, cu timpul Lui sau cu cântarea de laud[pe care o merit[de la noi.

}n Eden, primii oameni s-au atins de ce era a lui Dumnezeu =i =tim ce au p[\it. Elisei a folosit aceast[metod[a în[l\[rii c[tre Dumnezeu cu ajutorul cânt[rii cu succes =i de ce am asculta pe cineva care ar spune c[nu este bun[? Elisei =tia c[are nevoie ca Duhul Domnului s[vin[peste el =i s[poat[vorbi în Numele Domnului. Când vorbe=ti pentru Domnul, vorbe=ti din ale Lui. El este singurul care =tie tot trecutul, prezentul =i viitorul. Dup[cum vântul sufl[încotro vrea =i nu-l vezi, doar îi sim\i efectul, tot a=a Duhul Sfânt dirijeaz[=i inspir[oamenii lui Dumnezeu dup[cum este de folos Împ[r[\iei lui Dumnezeu. Elisei nu putea rosti Cuvântul Domnului când vroia el, ci numai când venea m`na Domnului peste el.

Dup[ce umbli un timp cu Dumnezeu =tii condi\ia ce \i se cere pentru a intra în prezen\a Lui. O minte lini=tit[, care las[grijurile lumii deoparte, un cuget neîntinat de p[cat, face posibil[starea]n care sim\i mâna Domnului. Elisei ca =i un cor[bier =tie c[nu poate face vântul s[vin[, ci doar poate s[întind[p`nzele pe catargul sufletului în calea Duhului, pentru a crea starea care]l ajut[s[se desprind[de ce este uman =i s[intre în ceea ce este divin. Trei împ[ra\i, în coali\ie, au plecat la lupt[împotriva lui Me=a Moabitul, care se tr[gea din fa\a lui Lot =i nu mai pl[tea bir

lui Ioram, a=a cum pl[tise înainte lui Ahab, tat[l lui Ioram. Cei trei împ[ra\i alia\i erau Ioram, împ[ratul Israelului, Iosafat, împ[ratul lui Iuda =i împ[ratul Edomului. Când a murit Ahab, Me=a s-a r[sculat =i a refuzat s[mai pl[teasc[birul, pentru c[Ioram, fiul lui Ahab, era un om lipsit de personalitate =i incapabil de lucruri mari de unul singur.

Cei trei împ[ra\i uni\i în scop au pornit spre \inutul lui Me=a, dar pe drum s-au aflat f[r[ap[=i erau gata s[piar[ei, armatele lor =i turmele care erau cu ei. Atunci fiecare din cei trei au c[utat o solu\ie. Ioram s-a v[zut]n necaz =i a spus c[Dumnezeu îl pedepse=te. Nu pot decât s[-mi închipui ce a gândit împ[ratul Edomului când l-a întâlnit pe Elisei. O fi zis: <Noi sunt]n str`mtorare =i [sta vrea s[ cânte.> O fi zis c[ n-a venit s[ asculte muzic[, dar cred c[ l-a potolit Iosafat. Iosafat avea o alt[ perspectiv[ =i ]n str`mtorare el a c[utat un om al lui Dumnezeu prin care s[afle voia Domnului. Iosafat l-a c[utat pe Elisei, fiul lui +afat, om al lui Dumnezeu, care l-a înlocuit pe Ilie dup[ce acesta a fost luat la cer. Iosafat a =tiut s[aib[un moment de umilin\[=i s[cear[ajutorul lui Elisei. Citirea capitolului trei ne red[modul]n care Elisei a fost solicitat de Ioram, împ[ratul lui Israel, fiul lui Ahab =i a Izabelei, ca s[afle voia Domnului pentru ei, deoarece se vedeau la strâmtorare =i în pericol de a muri de sete. Elisei la fel ca =i Ilie, fostul s[u st[pân, a vorbit direct =i liber împ[ratului. <...Ce am eu a face cu tine? Du-te la prorocii tat[lui t[u =i la prorocii mamei tale...> (2 Împ[ra\i 3:13).

Ioram, fiul lui Ahab, venea din Samaria, unde era centru religiei false instaurate de Izabela, care împingea poporul spre p[cat =i]l convingea c[este bine ceea ce face prin vr[jitorii =i idolatrie. Elisei i-a vorbit cu un curaj de proroc într-un mod chiar provocator pentru Ioram =i i-a spus c[dac[nu era pentru Iosafat împ[ratul lui Iuda, care era =i el acolo, nici nu l-ar fi b[gat în seam[. Ceea ce p[rea arogan\[era de fapt o îndr[zneal[sfânt[, care numea r[ul r[u. Elisei a fost agitat =i chiar tulburat de prezen\a acestui împ[rat idolatru =i izvorul gândirii lui a fost tul-

burat. Elisei =i-a adus aminte de Nabot =i de Izabela cea idolatr[, pe care au mâncat-o câinii a=a cum spune Cuvântul Domnului. Elisei =tia c[trebuie s[scoat[aceste lucruri din trecut, din raza de gândire a min\ii lui, dac[vrea s[intre în prezen\a Domnului. +tia c[flac[ra mâniei din[untru lui trebuia s[se sting[, chiar dac[flac[ra era împotriva nelegiuirii =i dac[nu se smulge din starea de indignare împotriva p[catului, la care se sim\ea provocat, nu poate avea o minte clar[, deschis[pentru receptarea mesajului divin.

Elisei a f[cut un lucru în\elept, pe care trebuie s[-l facem =i noi. Elisei nu a vorbit în Numele Domnului p`n[ nu s-a potolit furtuna gândurilor lui. S-ar putea întâmpla ca mândria s[ ne ]mping[ s[ vorbim înainte de a fi lini=ti\i, crezându-ne în control =i f[r[ s[ a=tept[m ajutorul =i Cuvântul Domnului. Dac[ e=ti tulburat nu este bine s[ faci anumite lucr[ri pentru Domnul p`n[ce nu se lini=te=te furtuna din suflet. Este tendin\a noastr[s[fim mai gr[bi\i s[lu[m sabia =i mai înce\i la a lua =tergarul. Amândou[sunt folositoare =i dac[mintea nu e limpede s-ar putea întâmpla s[folosim unealta gre=it[=i s[producem pagube. S[înv[\[m de la Elisei =i la necaz s[nu ne pripim, ci s[intr[m în starea unei inimi lini=tite, care caut[voia lui Dumnezeu. Dac[nu a=tep\i dup[Domnul =i o iei înainte este posibil s[tai unde ar trebuie s[legi. Este posibil s[legi unde de fapt este ceva ce trebuie t[iat afar[. Este de folos s[a=tept[m ajutorul =i influen\a Domnului, când izvorul gândirii noastre devine limpede =i nu tulbure.

Într-o clip[de mânie se pot trânti în inima cuiva cuvinte care fac r[ni adânci =i care greu se mai pot vindeca. <...Înv[\a\i-v[=i sf[tui\i-v[unii pe al\ii cu psalmi, cu cânt[ri de laud[=i cu cânt[ri duhovnice=ti, cântând lui Dumnezeu cu mul\umire în inima voastr[> (Coloseni 3:16). Elisei =tia c[este]ntr-o stare nepotrivit[pentru a putea intra în prezen\a Domnului =i spune: <Aduce\i-mi un cânt[re\!> Aduce\i-mi unul care cânt[bine, nu unul care m[irit[. Unul care atinge corzile arfei cu în\elepciune =i scoate din ea sunete suave =i lini=titoare, pentru ca altarul min\ii s[fie lini=tit.

A fost g[sit un cânt[re\ cu arfa =i adus ca s[cânte în auzul urechilor lui Elisei. Atunci a venit mâna Domnului peste Elisei =i a vestit din partea Domnului o biruin\[împotriva Moabului, împotriva c[ruia erau porni\i Ioram, împ[ratul lui Israel, Iosafat, împ[ratul lui Iuda =i împ[ratul Edomului, care era din descenden\ii lui Esau. Trei împ[ra\i, cu trei armate, sufereau de =apte zile de sete =i a=teptau o vorb[bun[de la Dumnezeu, prin gura prorocului, =i au primit-o. <...A=a vorbe=te Domnul: «Face\i gropi în valea aceasta, groap[lâng[groap[!» C[ci a=a vorbe=te Domnul: «Nu ve\i vedea vânt =i nu ve\i vedea ploaie, dar totu= valea aceasta se va umple de ap[, =i ve\i bea, voi, turmele voastre =i vitele voastre. Dar acesta este pu\in lucru înaintea Domnului. El va da pe Moab în mâinile voastre...»> (2 Împ[ra\i 3:16-18).

Dup[Cuvântul Domnului, cele trei armate au s[pat gropi =i diminea\a, când se aducea jertf[, Dumnezeu a f[cut ca aceste gropi s[se umple cu ap[=i tot poporul a fost sc[pat de la moarte. Me=a, Împ[ratul Moabului, a fost b[tut întocmai cum Domnul rostise prin gura prorocului Elisei. În zadar l-a jertfit Me=a, împ[ratul Moabului, pe fiul s[u dumnezeului lui, la fel cum str[mo=ii no=tri, dacii, î=i aruncau copiii în suli\e ca s[-i aduc[jertfe, pentru c[Dumnezeul cel adev[rat a rostit cuvânt împotriva Moabului =i soarta i-a fost pecetluit[. Într-adev[r, grozav lucru este s[cazi în mâinile Dumnezeului Celui Viu =i s[g[se=ti c[-L ai împotriva ta pe Dumnezeu. Dumnezeu a promis biruin\[total[=i a=a a fost. Calea c[tre cel ce a dat biruin\a, de data aceasta, a fost printr-un cânt[re\, care a limpezit gândurile lui Elisei =i a=a a putut lua leg[tura cu Cerul. Nu Elisei a fost primul care a folosit metoda aceasta a cânt[rii pentru a intra în prezen\a Domnului. <...Când vei intra în cetate, vei întâlni o ceat[de proroci pogorându-se de pe în[l\imea pentru jertf[, cu l[ute, timpane, fluiere =i cobze înainte, =i prorocind. Duhul Domnului va veni peste tine, vei proroci cu ei, =i vei fi pref[cut într-alt om> (1 Samuel 10:5-6).

Cântarea =i prorocia este o prespectiv[îmbietoare =i în zilele de ast[zi pentru cei ce cunosc fericirea umplerii cu Duhul Sfânt.

Ce s-a întâmplat atunci se poate =i se întâmpl[=i în zilele de ast[zi. Când ajungi la aceste st[ri înalte po\i s[auzi ceea ce a auzit =i Saul: <...F[ce vei g[si de f[cut, c[ci Dumnezeu este cu tine!> (1 Samuel 10:7). Acest lucru se]nt`mpl[atunci când Duhul Domnului vine peste tine. Dac[vrei s[serve=ti pe Dumnezeu prin a cânta, prin a vorbi =i a lucra pentru El nu uita de condi\ia care te face potrivit pentru slujb[, =i aceasta este atunci când Duhul Domnului vine peste tine. Înl[tur[orice p[cat, orice griji lume=ti, pune voia ta jos =i intr[în aceast[stare de laud[la adresa Mântuitorului. Dac[cumva mergi la o cas[de rug[ciune, unde nu exist[acest timp dedicat cânt[rilor de prosl[vire, po\i s[faci aceasta =i acas[. Am experimentat acest lucru cu succes prin a pune casete cu muzic[de prosl[vire, în surdin[, în timpul rug[ciunii din c[m[ru\a mea. Po\i experimenta acest lucru =i a=a o s[ai cu El o p[rt[=ie binecuvântat[. Un sim\ de fericire p`n[la lacrimi te va inunda =i vei cunoa=te adev[rata pace l[untric[. O emo\ie sfânt[=i o bucurie de un fel nou vei sim\i atunci când Duhul Domnului te va cerceta.

Dac[p`nza de pe catarg este g[urit[de p[cat, trebuie s[iei m[suri =i s[înl[turi orice fel de lucruri împotrivitoare Duhului Sfânt. Psihiatri de ast[zi recomand[pacien\ilor cu st[ri l[untrice tulburate s[g[seasc[un loc de pace imaginar. Noi nu c[ut[m un loc imaginar, ci g[sim acest loc prin credin\[, în prezen\a Domnului Isus, =i la piciorul crucii, prin Duhul Sfânt. Muzica stârne=te duhul. +i în cazul lui Elisei a înl[turat piedica care l-ar fi oprit s[fie deschis, pentru ca mâna Domnului s[vin[peste el. Chiar dac[ai întrist[ri, nu uita c[Dumnezeu =tie de acestea =i El poart[=i simte necazul tuturor. Dac[treci prin necaz po\i alege rebeliune =i cârtire sau po\i s[cau\i fa\a Domnului =i s[spui ca Psalmistul c[vei l[uda pe Domnul în orice vreme. Rebeliunea nu va ajuta niciodat[la nimic, dar dac[cau\i pe Domnul, El este un ajutor care nu lipse=te la vreme de nevoie, =i la timpul potrivit î\i vine în ajutor. Stai de vorb[cu Acela care \ine în mâna Lui viitorul =i solu\iile pentru orice problem[=i nu te r[zboi cu El. Cântarea

de prosl[vire este foarte apropiat[de starea de rug[ciune. Cea mai tragic[rug[ciune nu este aceea neascultat[, ci aceea care niciodat[nu a fost început[. Roag[-te pentru tot ce vrei s[faci =i dac[nu te po\i rug[pentru acel lucru înseamn[c[nu trebuie s[-l faci. Este foarte adev[rat c[pe calea Domnului sunt reguli =i restric\ii pe care Biblia ni le d[, dar ele ne sunt date ca s[ne slujeasc[, prin aceea c[ascultându-le ne p[zesc de c[dere =i întinare.

Cu cât }l cuno=ti mai mult pe Dumnezeu cu atât te smere=ti mai mult în fa\a sfin\eniei Lui =i cu atât }l iube=ti mai mult, când vezi de unde te-a scos. Caut[s[p[strezi o fa\[senin[, care este un semn c[bucuria Domnului este t[ria ta. Dac[e=ti]ncep[tor pe cale, nu începe cu argumente teologice, a=a cum Eva a început cu =arpele. Apostolul Pavel îi scrie lui Timotei s[se fereasc[de certuri, care nu duc la alt folos decât la pieirea celor ce le ascult[(2 Timotei 2:14). Nu intelectul nostru trebuie s[câ=tige argumentul, ci tr[irea noastr[. Asociaz[-te cu aceia care-L caut[pe Domnul =i c[rora le place s[-I cânte. Elisei a folosit ceea ce =tia c[îl poate ajuta s[intre în prezen\a Domnului, ca s[cear[=i s[ob\in[un ajutor supranatural. Dac[e=ti o persoan[care înc[nu-L nume=ti pe Domnul Isus ca Domn =i iubit al inimii tale, ai nevoie ca mâna Domnului s[vin[peste tine.

Oamenii pe p[mânt pot s[tr[iasc[via\a la dou[nivele. Primul nivel este nivelul biologic, =i la acest nivel oamenii func\ioneaz[ca membri ai societ[\ii, lucreaz[, cump[r[, se c[s[toresc etc. Scriptura ne spune c[aceia care cunosc doar via\a la nivel biologic sunt mor\i duhovnice=te. <Voi era\i mor\i în gre=elile =i în p[catele voastre, în care tr[ia\i odinioar[...> (Efeseni 2:1-2). Dumnezeu a f[cut posibil ca omul s[tr[iasc[la nivel duhovnicesc atunci când prin poc[in\[=i renun\are la p[cat î=i pred[via\a Domnului Isus. Menirea noastr[este s[tr[im via\a la nivel biologic, dar =i la nivel duhovnicesc, pentru ca atunci când via\a înceteaz[la nivel biologic cea duhovniceasc[s[continuie ve=nic cu Dumnezeu.

Tr[im vremuri când doctori chirurgi fac transplanturi de inim[, dar s-a descoperit c[de=i au succes =i inima donat[func\ioneaz[,

pacientul care prime=te inima tr[ie=te,]ns[nu se face leg[tura dintre noua inim[=i creier, pentru c[inima func\ioneaz[=i pompeaz[sângele ca un mu=chi, fiind pre-programat[de la sursa de unde a venit. Dumnezeu]ns[d[o inim[nou[, care este pre-programat[de El, care vine cu un <DA> lui Isus Hristos =i la tot ce El vrea s[fac[. R[ul cel mai mare pe p[mânt este c[oamenii nu cer aceast[inim[nou[de la Dumnezeu, cu care =i numai cu care po\i s[tr[ie=ti pentru Dumnezeu. Inima ce o d[El nu va agrea cu nimic ce întristeaz[pe Duhul Domnului, dar î\i va da]ncontinuu a cântare de laud[pentru Domnul Isus, care te-a r[scump[rat.

Poate c[te nume=ti cre=tin, dar nu ai pace =i bucurie în suflet. Nu =tii dac[e=ti mântuit =i nu te lini=te=te siguran\a ce \i-o d[oamenii. Ast[zi pleac[-\i genunchii înaintea Aceluia care a murit pentru tine =i spune-i c[e=ti p[c[tos =i vrei iertarea Lui. Dac[e=ti sincer o vei avea. El te va primi sigur. Oricât de mic[\ie credin\[, vino la El, =i El o va face s[creasc[, apoi î\i va pune în gur[o cântare de laud[pentru Împ[ratul. Caut[-L pe Domnul Isus între cei vii =i nu între cei mor\i. Poc[in\a este o crucificare a firii =i a dorin\elor ei rele. Crucificarea este o moarte lent[, =i rând pe rând tot ce nu corespunde chipului lui Hristos este scos =i înl[turat din via\a credinciosului. Cite=te Scriptura =i las[inima s[fie stârnit[de bun[tatea unui Dumnezeu care a l[sat Cerul s[moar[=i s[te r[scumpere. Caut[oameni care sunt n[scu\i din nou =i cânt[rile ce-L prosl[vesc numai pe Dumnezeu. Dumnezeu cu mult[minu\iozitate a ales =i a planificat tot ce trebuie s[aib[loc în via\a ta. A ales s[ai de-a face cu rela\ii tari, dar =i fragile, ca din toate s[înve\i s[depinzi de El. Va trebui s[în\elegi c[vei întâlni oameni care te iubesc =i nu =tiu cum s[o spun[, al\ii care =tiu s[-=i exprime bucuria =i al\ii care nu pot s[-\i arate dragoste, pentru c[nu o au. Caut[locul =i timpul potrivit când s[petreci clipe pe genunchi, înaintea Domnului, ca mâna Lui s[vin[peste tine. Atunci El te va cre=te =i te va face un pom plin de roade.

Duhul Domnului este =i Duhul Rug[ciunii (Zaharia 12:10). Când rug[ciunea este o povar[, acesta este primul semn c[ne

r[cim =i ne-am încetinit alergarea. La început, când venim la Domnul, deschidem Biblia =i citim un text unde se deschide, cu dorin\a ca Domnul s[ne vorbeasc[=i este foarte bine, dar este un început. Trebuie s[ajungem la starea unde suntem cârmui\i de Duhul Domnului, care aduce în fa\a noastr[Scriptura de care avem nevoie =i pe care ne ajut[s[o în\elegem. Nu fii descurajat dac[la început nu în\elegi tot ce cite=ti. Dumnezeu binecuv`n-teaz[ =i nu dispre\uie=te începuturile slabe. Woodrow Willson nu a putut citi p`n[la v`rsta de zece ani, dar nu s-a l[sat b[tut, chiar dac[a avut probleme, =i mai târziu a ajuns s[fie cel de-al 28-lea pre=edinte al Statelor Unite ale Americii.

Un recens[mânt efectuat între credincio=i a scos la iveal[c[numai zece la sut[din cei ce frecventeaz[adun[rile citesc Biblia acas[, lucru care explic[de ce sunt atâ\ia bolnavi din cauza lipsei de nutri\ie spirituale. Sunt mul\i aceia care nu strâng Cuvântul Domnului în inima lor =i u=or cad în la\urile vân[torului de suflete. Nu este un început r[u s[deschizi Biblia =i s[pui degetul pe un verset, dar Dumnezeu are mai mult. Ilie a b[ut ap[din râul Chirit pân[ce acesta a secat =i, apoi, Dumnezeu i-a spus c[de acolo înainte îl va hr[ni altfel. De acolo a trecut la un alt nivel de minuni. La început intri în harul lui Dumnezeu p`n[la glezn[, deschizi Biblia, pui degetul pe un verset =i tot ceri s[vezi semne,]ns[mai târziu ajungi s[îno\i]n harul Lui, s[umbli cârmuit de Duhul Sfânt =i s[tr[ie=ti prin credin\[. Fugi de muzica lumii care este în slujba vr[jma=ului =i nici nu o amesteca cu cânt[rile Domnului dac[vrei biruin\[.

Nu purta religia ca pe o povar[grea, ci poart-o ca pe o cântare de laud[, în inima ta, spre slava Aceluia care poate face o ve=nic[s[rb[toare din ea. Atunci fiecare zi, nu numai duminica, va fi ziua Domnului. Fugi de pofte =i vicii =i scoate afar[orice te poate provoca la ele. Pe altarul inimii adu ca jertf[cânt[ri de laud[Domnului, ca s[sim\i cum vine mâna Domnului peste tine, ca =i peste Elisei. Muzica a fost inventat[de Dumnezeu =i o g[sim =i în Cer. Biblia în limba englez[, care uneori este o traducere mai

aproape de original, spune]n |efania 3:17 c[Dumnezeu se va bucura de tine cu cântare. Da, chiar Dumnezeu. Muzica este darul lui Dumnezeu pentru noi, dar este =i un dar pe care îl putem face noi Domnului. Cântarea a adus =i aduce mult câ=tig Împ[r[\iei lui Dumnezeu. Avem o perspectiv[glorioas[pentru c[vine ziua când, la fel ca un fluture care-=i las[gogoa=a =i zboar[cu aripi multicolore spre Cer, vom zbura =i noi spre Cer ca Biseric[sfin\it[în sângele Mielului. Cerul este o destina\ie unde }l vom întâlni pe Domnul Isus, Mântuitorul nostru, =i vom cânta cântarea celor r[scump[ra\i.

Amin

22

UMBLĂ SMERIT

<|i s-a ar[tat, omule, ce este bine, =i ce alta cere Domnul de la tine, decât s[faci dreptate, s[iube=ti mila, =i s[umbli smerit cu Dumnezeul T[u?>

Mica 6:8

G[sim în versetul citat preten\iile lui Dumnezeu de la noi, oamenii, =i trebuie s[admitem c[nu sunt lucruri grele =i nici exagerate. Aceste lucruri pe care Dumnezeu ni le cere nu numai c[sunt posibile, pentru c[El le-a s[dit în noi, dar sunt =i lucruri care ne avantajeaz[, at`t în via\a duhovniceasc[ c`t =i]n cea p[m`nteasc[. Acest mesaj se va ocupa de dorin\a lui Dumnezeu de a ne vedea smeri\i în umblarea noastr[ scurt[ pe acest p[mânt. Aceast[ cerin\[ a lui Dumnezeu de a ne vedea umbl`nd smeri\i atinge inten\iile, gândurile, cuvintele =i ac\iunile, care izvor[sc din inima noastr[. În\elegem prin smerenie o atitudine respectuoas[, supus[, umil[=i chiar evlavioas[. Smerenia face parte din înv[\[tura pe care trebuie s[o \inem foarte aproape de inima noastr[, pentru c[f[r[ea nu putem fi ascult[tori de El =i, ca urmare, nu putem umbla cu Dumnezeu.

Când Dumnezeu ne d[neprih[nirea, ea vine cu aceast[tr[s[tur[a smereniei. <Dar acum s-a ar[tat o neprih[nire, pe care o d[Dumnezeu...> (Romani 3:21). Când suntem înnoi\i =i sim\im eliberarea de sub povara p[catului în noi apare un sim\ al datorniciei fa\[de Acela care ne-a ar[tat o a=a mare îndurare. Înainte de na=terea din nou acest sim\ al smereniei era atrofiat din cauza nefolosirii, dar o dat[ce omul devine o f[ptur[nou[, smerenia particip[la cârmuirea exercitat[de Duhul în via\[noastr[. Numai

prin puterea primit[de Sus se poate tr[i la nivelul cerut de Dumnezeu. Duhul Sfânt cre=te =i men\ine aceast[virtute, f[r[de care nu putem umbla cu Dumnezeu.

}n timpul unui program prezentat de un grup de copii, într-o biseric[, fiecare spunea pe rând c`te ceva despre Dumnezeu. La mijlocul programului o feti\[mic[a spus: <Eu cred în Dumnezeu, Tat[l, care a creat tot Universul.> Apoi un b[ie\el a spus: <Eu cred în Domnul Isus, Fiul Tat[lui, R[scump[r[torul lumii.> Pe urm[s-a l[sat o lini=te ap[s[toare, =i dup[un timp o feti\[a spus: <Îmi pare r[u, dar b[iatul care crede în Duhul Sfânt nu este aici.> Copilul care avea de spus în fa\a adun[rii ceva despre Duhul Sfânt nu era acolo. Din nefericire sunt multe biserici în care sunt oameni care nu cred în Duhul Sfânt, ci cred închipuiri omene=ti despre Duhul Sfânt. El vine s[ne înve\e cum s[umbl[m în Adev[r =i nu vine ca s[fie înv[\at, sf[tuit =i încadrat în limitele închipuite =i trasate de oameni.

Unii oameni vor s[umble cu Dumnezeu, dar în calitate de sf[tuitor. Sunt adun[ri în care predica cea mai scurt[este cea mai bun[=i sting orice încercare a Duhului de a-i trezi poporul. E=ti tu un cre=tin care umbl[cu Dumnezeu? Contrar la ceea ce crede lumea, care promoveaz[arogan\a =i dominarea, smerenia face parte din caracterul înalt a unui om în\elept. Dac[cineva vrea onoarea de la oameni, va alege s[tr[iasc[cu o atitudine autoritar[=i mândr[,]ns[, dac[cineva caut[slava care vine de la Dumnezeu se va smeri. <Cum pute\i crede voi, care umbla\i dup[slava, pe care v-o da\i unii altora, =i nu c[uta\i slava care vine de la singurul Dumnezeu?> (Ioan 5:44). Ca s[umbli cu cineva trebuie s[aib[loc o agreere reciproc[din parte celor doi. Fariseii =i c[rturarii credeau c[umbl[cu Dumnezeu, dar Domnul Isus le arat[orbirea spiritual[, atunci când le-a spus c[religia lor era de ochii lumii, deoarece umblau dup[slava oamenilor. Ei au ajuns]n aceast[stare pentru c[la un moment dat nu credeau c[Dumnezeu are ceva mai bun dec`t ceea ce ofereau oamenii. Pe ucenicii Domnului Isus nu]i intereseaz[c[sunt judeca\i de oameni în

afara Bibliei, pentru ascultarea lor de Dumnezeu =i nici nu sunt interesa\i de laudele lor, pentru c[ucenicii Domnului doresc prietenia Lui. Ei se a=teapt[la o r[splat[de la Dumnezeu =i nu doresc cu orice pre\ aprecierea oamenilor. Cerin\a lui Dumnezeu, îndreptat[c[tre noi, de a umbla smeri\i ni se adreseaz[numai dup[ce suntem drep\i =i iubim mila. Aceast[smerenie este o zdrobire a eului care este dezbr[cat de merite =i prin aceasta ne calific[m pentru a primi har.

Este posibil s[fim smeri\i atunci când ne]ncetat privim la meritul Sângelui care a f[cut posibil[umblare noastr[cu Dumnezeu. Oricât de aproape tr[im de Domnul =i indiferent cât de importante sunt lucr[rile pe care suntem chema\i s[le facem, sentimentul smereniei trebuie s[ne înso\easc[. Numai în m[sura]n care men\inem aceast[stare de smerenie primim mai mult har, care ne face s[ne sim\im mai datori =i mai recunosc[tori bun[t[\ii lui Dumnezeu. Tot ce avem bun este de la El =i acest gând trebuie s[-l l[s[m s[ne smereasc[, fiindc[desp[r\i\i de El nu putem face nimic, decât s[p[c[tuim. Smerenia credinciosului nu trece neobservat[de oamenii care se întreab[ce fel de om este acela care nu umbl[cu nasul pe sus, de parc[toat[lumea i-ar datora lui. Un om care umbl[cu Dumnezeu atrage aten\ia =i chiar stârne=te curiozitate.

Dumnezeu nu umbl[cu cei m`ndri, ci numai cu cei smeri\i, de aceea este importat s[d[m voie acestei virtu\i s[lumineze în noi. Smerenia face parte din arm[tura noastr[=i ne îmbr[c[m cu ea ca =i cu o hain[. Mormonii se îmbrac[cu izmene speciale care cred ei c[îi protejeaz[, dar cre=tinii se îmbrac[cu haina smereniei, care]i face frumo=i înaintea lui Dumnezeu. Îmbr[cat cu aceast[smerenie po\i s[comunici îndeaproape cu Dumnezeu, cu care umbli. Dac[umbli în urma cuiva, la câ\iva zeci de pa=i dep[rtare, nu po\i avea o conversa\ie clar[, la fel =i Dumnezeu umbl[numai cu cei ce se smeresc =i se golesc de merite, pentru c[El nu-+i împarte Slava nici cu noi =i nici cu idolii. Nu este lucru mai urât înaintea lui Dumnezeu ca omul arogant =i mândru, care este starea opus[smereniei. Iov, la sfâr=itul grelei încerc[ri prin care a trecut,

a ajuns s[se smereasc[, spunând c[s-a scârbit de el însu=i, poc[indu-se în sac =i cenu=[(Iov 42). Avraam când mijlocea la Dumnezeu ca s[scape Sodoma, spunea c[îndr[zne=te s[vorbeasc[, el care nu era decât cenu=[. Aici se poate vedea c[smerenia este prietena rug[ciunii.

Un suflet care are o opinie înalt[despre el însu=i nu prime=te nimic de la Dumnezeu. A=a cum Moise =i-a dat jos înc[l\[mintele când a stat în prezen\a Domnului, tot a=a trebuie s[ne l[s[m toate meritele noastre la o parte când mergem înaintea Lui. Rug[ciunea în smerenie deschide Cerul =i face s[se reverse iertare =i binecuvântare. Femeia fenicianc[s-a smerit înaintea Domnului =i a acceptat s[fie pus[în rândul câinilor, care m[nânc[f[râmituri de la mas[, dar ea a primit ceea ce a vrut de la Domnul Isus. Suta=ul care a cerut Domnului Isus s[-i vindece robul la care \inea mult, a spus c[el nu este vrednic ca Domnul Isus s[intre sub acoper[mântul casei lui =i I-a cerut s[spun[doar un cuvânt, crezând în autoritatea Domnului. El a primit ceea ce a cerut. Iacov când s-a v[zut binecuvântat a recunoscut c[totul este de la Domnul =i =i-a adus aminte c[a pornit de acas[doar cu un toiag. <Eu sunt prea mic pentru toate îndur[rile =i pentru toat[credincio=ia, pe care ai ar[tat-o fa\[de robul T[u; c[ci am trecut Iordanul acesta numai cu toiagul meu, =i iat[c[acum fac dou[tabere> (Genesa 32:10). Dumnezeu i-a rezolvat problema care o avea cu fratele lui Esau =i au tr[it în pace unul cu altul.

Vame=ul din templu, care era privit de al\ii ca un mare p[c[tos, a avut rug[ciunea ascultat[de Dumnezeu =i s-a dus acas[socotit neprih[nit, pentru c[s-a =tiut smeri spunând: <Ai mil[de mine, p[c[tosul!> Adev[rata smerenie ne d[subiect de rug[ciune =i atunci avem multe de spus Domnului. Smerenia înseamn[calea spre putere =i acces la Acela care poate totul. Este de mare folos s[ne facem o verificare ca s[vedem =i s[recunoa=tem c[nu suntem decât o cenu=[, cum a spus Avraam. Tot ce este de valoare în noi este duhul de via\[care merge înapoi la Acela care l-a dat. Ioan Botez[torul a spus c[Domnul Isus trebuie s[creasc[, iar el s[se

mic=oreze. A spus c[el nu este vrednic s[dezlege cureaua înc[l\[-mintelor Domnului Isus. Aceast[sfin\enie =i smerenie l-a f[cut de temut chiar =i în fa\a lui Irod. <...Irod se temea de Ioan, fiindc[îl =tia om neprih[nit =i sfânt...> (Marcu 6:20). Ioan a fost un deschiz[tor de drumuri prin smerenie =i printr-o via\[de lep[dare de sine.

Ioan a vorbit despre lumin[, dar noi suntem chema\i s[fim lumin[, oglindind lumina care se revars[în noi de Sus. Suntem chema\i la a umbla cu Dumnezeu, dar acest lucru este posibil numai dac[suntem smeri\i. Putem îndr[zni s[-L numim Prieten, }nv[\[tor =i chiar Iubit al inimii noastre, pentru c[El, Cel nem[rginit, a acceptat s[umble cu noi, cei foarte m[rgini\i. Acest gând arunc[mândria omului în praf =i ori de câte ori va încerca s[se ridice de acolo, spunând c[este ceva sau cineva, ea va trebui c[lcat[în picioare. Aceast[smerenie nu st[doar în vorbe, ci =i într-o activitate continu[, spre folosul =i bucuria Aceluia care a acceptat s[umble cu noi. Aceast[tr[s[tur[a smereniei nu ne las[s[punem talantul în =tergar, ci ne face s[lucr[m pentru a nu merge înaintea Domnului cu mâinile goale. Nu suntem chema\i la a sta pe loc, ci a umbla, a face progres =i a lucra atâta timp cât este zi.

Smerenia trebuie s[r[mân[cu statornicie în noi ori de câte ori ne plec[m genunchii înaintea Lui. Smerenia const[în a accepta c[Dumnezeu =tie ce-i mai bine =i în a accepta judec[\ile Lui, pentru c[noi nu avem nici darul =i nici competen\a de a fi judec[tori. Smerenia porne=te dintr-o inim[cuprins[de dragoste pentru Dumnezeu =i se r[sfrânge în afar[, cuprinzând orice aspect al vie\ii noastre. Smerenia este un fel de a gândi =i a lucra. Smerenia trebuie s[fie parte din caracterul nostru atunci când suntem s[n[to=i, avem bel=ug, când avem succes, când în\elegem Scripturile sau când toate acestea lipsesc. Dac[ni se d[harul s[chem[m pe al\ii la mântuire, întotdeauna meritul este a Domnului, care a f[cut posibil acest lucru.

Smerenia d[putere de iertare în c[snicie unuia pentru cel[lalt, lucru f[r[de care c[snicia nu rezist[. Un recens[mânt efectuat]n statul Arizona pentru 500 de perechi de b[trâni c[s[tori\i a scos la

iveal[faptul c[succesul lor de a fi la b[trâne\e împreun[a fost acela de a se ierta unul pe altul. În smerenie suntem chema\i s[ne iert[m unii pe al\ii a=a cum =i noi am fost ierta\i. În zadar oamenii imperfec\i vor parteneri de via\[perfec\i, pentru c[acea rela\ie nu d[inuie=te f[r[iertare, pe când bun[tatea =i iertarea reduce frecu=urile vie\ii. Suntem chema\i în fiecare zi la exerci\iu, =i anume de a umbla smeri\i cu Dumnezeul nostru. Adam avea slujba de a lucra =i îngriji gr[dina, la fel =i noi suntem chema\i s[lucr[m =i s[îngrijim p[mântul inimii noastre, pentru a nu ajunge în paragin[. S[nu uit[m c[noi am fost crea\i de Dumnezeu pentru El, =i nu invers. Trebuie s[fim foarte aten\i pentru c[prin ceea ce facem putem fi sl[vi\i noi sau Dumnezeu. Este un prag la care mul\i î=i frâng gâtul când las[smerenia deoparte. Ca s[m[pot smeri înaintea Lui trebuie doar s[privesc ce am creat eu =i apoi ceea ce a creat El.

În smerenie, s[nu uit[m c[suntem chema\i s[ ]n[l\[m Numele Domnului =i nu al nostru. Str[lucirea =i sclipirea lumii produce o buim[ceal[care]l dezorienteaz[pe acela care nu st[în smerenie la picioarele Domnului. Tot ce facem s[fie ca un ar[t[tor c[tre Dumnezeu, d[t[torul a tot ce este bun. Smerenia implic[o continu[stare de servitudine fa\[de Acela care vede tot ce facem =i =tie tot ce gândim. Am întâlnit oameni care nu predic[la oameni pu\ini, ci doar la mul\i,]ns[Domnul Isus a predicat =i la o singur[persoan[p[c[toas[, a=a cum a fost samariteanca de la fântâna lui Iacov. Am g[sit c[este mai bine s[fii în mijlocul a zece oameni smeri\i =i uni\i decât în mijlocul a sute de oameni care se uit[la ceas, abia a=teptând s[plece. Cei ce se smeresc vor fi în[l\a\i, iar cei mândri vor fi coborâ\i. Nebucadne\ar a fost coborât p`n[când s-a smerit înaintea lui Dumnezeu.

Tot parte din smerenie este =i a nu dispre\ui pe cel ce poate duce o greutate de 50 kg, pe când tu poate po\i duce 100 de kg din lucrul Domnului. Parte din smerenie este =i a nu te r[zvr[ti dac[Domnul alege pentru tine o cale ce \i se pare mai grea decât \i se pare calea altuia. Domnul Isus a r[sturnat scara de valori a

oamenilor, spunând c[cel ce vrea s[fie mare trebuie s[fie robul tuturor. Se cere smerenie =i r[bdare atunci când avem de-a face cu oamenii nemântui\i, care tr[iesc în p[cat, pentru c[=i noi am fost ca ei. Domnul Isus se ducea la mas[atunci când era invitat în casele p[c[to=ilor. El nu spunea c[se demite atunci c`nd coboar[la ei =i chiar a fost acuzat c[mânânc[cu p[c[to=ii. El =i ast[zi st[la u=a p[c[to=ilor =i bate. Dac[cineva }i deschide u=a, El intr[=i cineaz[cu el. Dac[suntem chema\i la a vesti Cuvântul vie\ii trebuie ca în smerenie s[în\elegem c[noi suntem doar cei ce prezent[m planul St[pânului, dar Dumnezeu este Conduc[torul. Noi, ca vestitori ai Evanghelie, doar facem cunoscut planul de salvare, dar Acela care iart[, ridic[=i mântuie=te este Dumnezeu.

Iosif a fost smerit de Dumnezeu p`n[ce a ajuns s[fie chiar întemni\at, dar pentru c[a r[mas credincios a putut s[-=i salveze întreaga familie de la foamete. Se cere smerenie pentru a putea accepta s[fii nedrept[\it ca =i el. Este smerenia care poate spune c[accept[planul lui Dumnezeu chiar atunci când nu-l în\elege. Probabil c[gândurile din partea celui r[u îi spunea mereu lui Iosif c[nu s-a meritat s[se fereasc[de p[cat =i nu se merit[s[fie credincios lui Dumnezeu. Iosif s-a smerit =i nu s-a r[zvr[tit, ajung`nd din temni\[la palat. Tot parte din a umbla smerit este =i a da partea Domnului =i a-L cinsti cu ceea ce El \i-a dat. Lipsa de smerenie]l face pe om s[nu accepte aceasta =i s[caute porti\e de sc[pare, pentru a nu da din ce este a lui. Vr[jma=ul le pune imediat la îndemân[motive, ca de exemplu: <este lene=, de aceea nu are =i nu trebuie eu s[-i dau, eu lucrez greu pentru bani, nu scrie de zeciuial[în Noul Testament, noi nu \inem legea>, cu toate c[Avraam a dat zeciuial[înainte de a fi dat[legea prin Moise. Modul]n care cheltuim banii spune dac[avem smerenia ascult[rii în caracterul nostru, pentru c[d[rnicia este o virtute care face din nevoile lucr[rii lui Dumnezeu o prioritate. Banii nu cump[r[mântuire, dar spun clar unde este inima noastr[=i dac[umbl[m sau nu cu Dumnezeu.

Israelul a fost înv[\at de Dumnezeu s[dea din cele dintâi roade =i din ce aveau mai bun ca dar lui Dumnezeu. A-L fura pe

Dumnezeu înseamn[a invita dezastru peste casa ta. Am avut un coleg care în tinere\ea lui a lucrat la ni=te fermieri foarte boga\i ca mecanic de utilaje agricole =i mi-a povestit ceea ce el numea a fi o ciud[\enie. Spunea c[un fermier care avea 14 000 de acri pe o lungime de 20 de mile b[tea întotdeauna recordul la cât produs scotea pe hectar. El îmi spunea c[acel fermier nu lucra duminica =i nici nu l[sa pe nimeni s[lucreze pentru el duminica, chiar dac[era timpul recoltei. Acel fermier mergea la casa de rug[ciune duminica ca s[-L cinsteasc[pe Dumnezeu, indiferent cât[treab[avea. Colegul meu, pe nume Alan, îmi spunea c[a v[zut cu ochii lui ploaia c[zând peste ogorul credinciosului, dar de multe ori numai p`n[ la r[zor. Dumnezeu, care ]i cinste=te pe aceia care-L cinstesc, d[dea ploaie la timp =i f[cea ca acest fermier, care-L cinstea, s[ strâng[ cu p`n[la 30 la sut[mai mult[road[dec`t ceilal\i fermieri din jur. Omul acela a =tiut s[ munceasc[ =ase zile, =i apoi s[ se opreasc[ ca s[ recunosc[ în smerenie pe Dumnezeu ca St[p`n.

Mai socote=ti tu c[umbli smerit cu Dumnezeu? El nu umbl[cu cei mândri =i neascult[tori. Dumnezeu poate înmul\i pu\inul s[fie mult sau poate spulbera oricât aduni =i r[mâi cu nimic. Lui Dumnezeu nu-I trebuie banul, hârtia ta, dar aceasta arat[ascultare de El sau neascultare. Domnul Isus a înmul\it cele dou[pâini =i cinci pe=ti=ori pe care le-a primit de la un copil =i acel copil dând Domnului ce a avut nu a dus lips[, ci a avut hran[din bel=ug. Dup[mai mul\i ani pe calea Domnului pot s[spun c[am v[zut oameni care au c[utat aceste scuze pe care le-am amintit mai devreme, dar ei dau dovad[prin aceasta c[nu sunt înc[izb[vi\i din gheara celui r[u. Dumnezeu spune clar prin prorocul Maleahi: <Sunte\i blestema\i, atâta vreme cât M[în=ela\i...> (Maleahi 3:9). Omul care nu-L cinste=te pe Domnul cu ceea ce i-a dat, crede c[=tie mai bine ce s[fac[decât cum îi cere Dumnezeu =i cum îl sf[tuie=te Scriptura. Smerenia face parte din frumuse\ea credinciosului care-l face potrivit pentru a locui în Cer, unde nu este loc pentru mândri =i neascult[tori. Este nevoie de o continu[veghere asupra inimii, care este în=el[toare, pentru ca ea s[r[mân[un altar sfânt. <Ci sfin\i\i în inimile voastre pe Hristos ca Domn> (1 Petru 3:15).

Suntem încojura\i de o gr[mad[de religie a gurii, dar se cere tr[ire pentru a putea umbla cu St[p`nul. Se cere o inim[pe care nu o încânt[bog[\ia, =i s[r[cia nu o poate face s[dispere. Este nevoie de o inim[ne]mp[r\it[în orânduielile Domnului, care nu alege cei convine =i las[af[r[ce nu-i place. <Inima s[-mi fie ne]mp[r\it[în orânduielile Tale, ca s[nu fiu dat de ru=ine!> (Psalmul 119:80). Se cere smerenie =i în gândurile noastre, care caut[uneori s[ne înal\e în ochii no=tri. Este spre folosul nostru ca atunci când ne credem cineva s[ne aducem aminte c[Domnul Isus a fost b[tut cu pumni pentru noi. El S-a smerit p`n[la moarte de cruce sub mâna tare a Tat[lui ca s[ne r[scumpere din acest veac r[u =i s[putem =i noi umbla cu El.

Avraam a vrut s[asculte de Dumnezeu prin credin\[=i s[-=i jertfeasc[fiul pe muntele Moria, dar Dumnezeu l-a oprit. Prin acest lucru a spus c[nu fiul lui Avraam este mielul, ci Fiul lui Dumnezeu este Mielul f[r[cusur, a c[rui sânge a fost v[rsat pentru tine =i pentru mine, acum dou[mii de anii la Golgota, ca s[fim mântui\i. Cugetând la bun[tatea lui Dumnezeu s[ne smerim de orice gând care ar vrea s[ne]nal\e =i s[-I d[m tot meritul lui Dumnezeu. Dac[privim la ce suntem f[r[harul lui Dumnezeu ne vom putea smeri ca s[nu ne risipim timpul =i s[nu-L provoc[m pe Dumnezeu prin rug[ciunile noastre. Lewis and Clark au fost doi oameni renumi\i din istoria Americii, pentru c[au trasat pentru prima dat[o hart[mai complet[a Americii, de la Atlantic la Pacific. Când au ajuns în sfâr=it la Pacific, care era sfâr=itul c[l[toriei lor, au scris în jurnal: <Ocenul în vedere.> Tr[im zilele când R[pirea Bisericii poate avea loc în orice zi =i putem spune, =i noi, privind evenimentele timpului: <R[pirea în vedere>. Nu se va c[uta în registre ale bisericii ca s[se afle care sunt credincio=ii ce vor fi lua\i la Cer, la marea s[rb[toare, ci vor fi r[pi\i aceia care se aseam[n[cu Fiul. Apropie-te de El, =i El se va apropia de tine. Umbl[cu Dumnezeu =i El va umbla cu tine.

Amin

23

LUCRURI ASCUNSE

<Cine î=i cunoa=te gre=elile f[cute din ne=tiin\[? Iart[-mi gre=elile pe care nu le cunosc!>

Psalmul 19: 12

Pe m[sur[ce înaint[m în ani ne d[m seama tot mai mult c[lucrurile pe care nu le =tim sunt mai multe decât cele pe care le cunoa=tem. Întotdeauna este ceva nou de înv[\at =i mereu apare ceva descoperire nou[în domeniul =tiin\ei. Dac[am c[l[tori pe întreg p[mântul =i am dobândi ca rod al efortului nostru o gr[mad[de diplome nu am face decât s[atingem suprafa\a cuno=tin\ei. Astronomii vorbesc de milioane de stele ce str[lucesc în Univers =i ne vorbesc despre dinstan\e de milioane de ani lumin[, pe când noi suntem limita\i la o via\[p[m[nteasc[de câ\iva zeci de ani. Dac[am vorbi despre Cer ne-am g[si =i mai limita\i, pentru c[noi cunoa=tem =i în\elegem în parte lucrurile duhovnice=ti. Omul este o fiin\[c[reia îi place s[ascund[=i s[descopere lucruri ascunse, dar nimic nu încearc[s[ascund[mai bine ca =i p[catul.

Acest mesaj pune o întrebare despre lucrurile din via\a noastr[care sunt a=a de bine ascunse c[nici noi nu le cunoa=tem. Admitem în umilin\[c[to\i am s[vâr=it p[cate, pentru c[Biblia ne-ar dovedi mincino=i dac[nu am admite acest trist adev[r, dar întrebarea din text spune: <Cine le cunoa=te?> Le-a ascuns oare inima noastr[în=el[toare destul de bine? Se poate întâmpla c[începem o lucrare în neprih[nire,]ns[cine poate detecta c`t[mândrie =i inten\ie gre=it[apare în timpul desf[=ur[rii acelei lucr[ri? De multe ori se întâmpl[c[începem un lucru cu inten\ii

nobile, dar care uneori se sfâr=esc r[u. Cel ce cunoa=te aceste lucruri ascunse din[untru nostru este Dumnezeu. <...C[ci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, =i nimic t[inuit care nu va fi f[cut cunoscut> (Matei 10:26). A=a cum sar scânteile]n timpul sudurii pe nea=teptate =i f[r[s[po\i prezice exact locul unde =i când vor c[dea, tot a=a gândurile omului izbucnesc =i înal\[sau coboar[starea noastr[duhovniceasc[. Gânduri timide sau gânduri provoc[toare =i rele pot atinge st[ri de p[cat, dac[sunt tolerate de cugetul nostru. Multe lucruri par mici dac[este vorba s[fim toleran\i cu noi, dar pot duce la lucruri mari.

Când privim cele zece porunci de la distan\[par a fi un lucru mic, dar când te apropii =i le studiezi vezi ascuns[în ele str[lucirea sfin\eniei lui Dumnezeu, care]i cere omului s[tr[iasc[în sfin\enie. P[catul este parte din firea noastr[corupt[de om, la fel cum sarea este parte din apa oceanului. Nici un om nu-=i cunoa=te întreg p[catul f[cut din ne=tiin\[, dar acesta î=i face sim\it efectul prin pierderea leg[turii de comunicare cu Dumnezeu =i prin lipsa de bucurie ce o are un suflet mântuit. P[catul necunoscut poate produce o stare de stagnare spiritual[=i face ca rug[ciunile s[nu primeasc[r[spuns. Ca s[vezi cât de întunecos este p[catul trebuie s[te apropii de Dumnezeu, ca s[vezi cât de luminos este El. Pentru a vedea efectul acestor p[cate ascunse trebuie s[prive=ti cum au fost pedepsite în trupului Domnului Isus Hristos.

Dumnezeu nu \ine seama de vremurile de ne=tiin\[, când omul a comis p[cate f[r[voie, ci cheam[ast[zi pe to\i oamenii la o socoteal[=i o judecat[prin îndurare, pentru a-i da mântuire. Acela care vine =i prime=te aceast[ofert[de iertare trece din moarte la via\[. Privind la felul cum au fost pedepsite p[catele ascunse =i cele neascunse po\i s[vezi cât de mari =i grave sunt acestea înaintea Tat[lui, dar jertfa Domnului Isus are un merit =i mai mare. Marea majoritate a oamenilor tr[iesc ca =i cum nimeni nu le-ar cunoa=te tainele inimii lor, unde de multe ori în spatele m[=tii religioase ascunde p[catul. Unul din p[catele care se ascund =i se cuib[resc foarte bine în inima omului este starea de p[cat a omu-

lui care se crede neprih[nit datorit[meritelor =i efortului personal. Aceast[stare izvor[=te din ignoran\a =i mândria unui om care de multe ori cunoa=te pu\in despre sfin\enia lui Dumnezeu. Apoi apare ideea nebuneasc[c[e în stare de multe lucruri de unul singur =i toat[aceast[fantezie a început cu un p[cat ascuns =i anume mândria. Dac[un astfel de om ar vedea mai îndeaproape cum sunt]nregistrate gândurile =i p[catele ascunse ar avea p[reri mai umile despre el însu=i. Dac[am vedea albul lui Dumnezeu, am numi albul nostru murdar.

În textul citat, David se cerceta cugetând la Legea Domnului. V[zând Sfin\enia Domnului, David =i-a dat seama c[probabil are p[cate care i-au sc[pat cu vederea. David ne pune aceast[întrebare mult folositoare =i nou[ast[zi: <Cine î=i cunoa=te gre=elile f[cute din ne=tiin\[?> El vroia s[se =tie curat de tot ceea ce l-a murd[rit, dar =i de tot ce s-a murd[rit f[r[ca el s[=tie. Dup[cum oglinda ne arat[unele pete pe care noi nu le vedem, tot a=a Scriptura =i cercetarea Duhului Sfânt ne arat[orice pat[pe haina sufletului nostru. |i-ai cercetat inima vreodat[de p[cate ascunse? Dac[le-ai g[sit, ce ai f[cut cu ele?

Sunt religii în zilele de ast[zi care impun credincio=ilor ca cel pu\in o dat[pe an s[se m[rturiseasc[de toate p[catele, dar acest lucru este imposibil deoarece multe scap[neobservate. P[catele nu sunt ca degetele pe care le po\i num[ra, ci ele scap[printre gânduri =i justific[ri personale, dar r[mân prin aceea c[î=i las[urma ca ni=te pete pe haina sufletului. Numai sângele Domnului Isus ne cur[\e=te de orice p[cat atunci când ne c[im de tot ce ar fi putut întrista Duhul Domnului în noi. Ochii Domnului v[d mai mult decât vrem noi s[m[rturisim =i chiar mai mult decât =tim =i putem m[rturisi. Zi de zi mintea noastr[macin[judec[\i =i nu întotdeauna sunt cele mai drepte. P[catul e p[cat, fie c[îl vedem sau nu. Este bine ca]n rug[ciunea noastr[de cercetare s[ad[ug[m =i aceast[categorie a p[catelor f[cute din ne=tiin\[. Sunt oameni care au o conduit[admirabil[=i au respectul credincio=ilor din adunare, dar tr[iesc p[cate ascunse.

Secretul acestor oameni nu va r[mâne secret, pentru c[ziua Domnului le va face p[catul cunoscut =i îl va expune în fa\a Universului întreg. Mintea noastr[este citit[neîncetat de Dumnezeu. El judec[sim\[mintele =i gândurile noastre, pentru c[avem de-a face cu Acela care vede =i =tie totul. În Cer este o fotografie a faptelor ascunse, pe care poate crezi c[nu o =tie nimeni. Dac[ai ales s[nu-\i ascunzi gre=eala, pentru a putea prop[=i, în Cer exist[un record al acestei decizii. F[r[de integritate oricât[religie ai avea, nu sunt decât ritualuri goale, f[r[de via\[. Eticheta unei religii f[r[performan\a de cre=tin este f[r[de valoare. Na=terea din nou este o înnoire a min\ii =i în acest mod omul devine o m[nu=[perfect[pentru Dumnezeu, fiind folosit]n orice lucrare bun[. Dac[omul refuz[s[-=i predea via\a Domnului =i î=i ascunde f[r[delegea devine o m[nu=[pentru diavol =i lucr[rile lui. Succesul nostru =i al lui Dumnezeu st[în caracterul omului, care seam[n[cu Hristos tot mai mult pe zi ce trece.

O tân[r[care lucra ca vânz[toare la un magazin s-a dus împins[de o foame spiritual[la biseric[=i a auzit o predic[despre integritate. S-a întâmplat ca pastorul care a predicat despre integritate de la amvon în s[pt[mâna urm[toare s[intre în magazinul unde vindea acea tân[r[=i, f[r[s[recunoasc[c[acea tân[r[vizitase biserica unde era pastor, a cump[rat dou[discuri cu muzic[la un pre\ special, dou[buc[\i cu 20 de dolari. A pl[tit =i fiind foarte gr[bit a plecat cu ma=ina spre o alt[destina\ie. Când a ajuns la noua destina\ie s-a uitat pe bonul cu care pl[tise cele dou[discuri =i a v[zut c[i s-au re\inu\i doar zece dolari în loc de dou[zeci. A urcat în ma=in[=i a plecat înapoi la acel magazin, unde era vânz[toare acea tân[r[. A stat din nou la rând =i a spus vânz[toarei c[s-a întâmplat o gre=eal[, pentru c[nu a încasat suficien\i bani. Atunci, vânz[toarea i-a spus c[nu a fost o gre=eal[, ci dinadins a procedat a=[, ca s[vad[dac[predicatorul tr[ie=te ceea ce predicase de la amvon despre integritate. Acea tân[r[a avut curaj s[vorbeasc[despre golul pe care îl sim\ea]n via\[ei =i =i-a predat via\a Domnului Isus, chiar în acea zi. Un

suflet a venit la mântuire pentru c[un om a refuzat s[ascund[ceea ce era nedrept =i care l-ar fi putut avantaja financiar pe moment. Ai tu p[cate ascunse?

Imagina\ia omului face parte din firea lui =i ea trebuie \inut[sub control, pentru c[poate comite p[cate ascunse. Cei ce aleg s[tr[iasc[cu p[cate ascunse duc o via\[mizerabil[, pentru c[tr[iesc o via\[dubl[. Via\a de ipocrit este grea, pentru c[omul cu gura le spune oamenilor c[-L sluje=te pe Dumnezeu, dar cu fapta sluje=te diavolului. Ipocrizia este deosebit de periculoas[, pentru c[atâta timp cât cineva tr[ie=te în ea nu poate sim\i dragostea lui Dumnezeu. Singurii cu care Domnul Isus a avut probleme mari pe p[mânt au fost fariseii =i c[rturarii cei ipocri\i. Domnul Isus nu i-a tolerat, ci le-a spus ceea ce se \inea de ei.

Ca tân[r, =i eu am tr[it aceast[via\[de ipocrit. Eram dus cu for\a la casa de rug[ciune în fiecare duminic[, dar mintea mea era la prieteni =i la filme. Tare a= fi vrut s[fiu liber =i s[nu trebuiasc[s[stau pe banca bisericii. Cântam cânt[rile Domnului, dar inima mea era setoas[dup[lume =i p[cat. A venit]ns[o zi când jugul acesta a fost sf[râmat =i setea de p[cat mi-a fost luat[atunci când am avut o întâlnire cu Domnul Isus, care mi-a dat dorin\e noi =i mi-a iertat p[catele f[cute în ascuns. Unii cred c[dac[nu vede nimeni, nu =tie nimeni =i nimeni nu este p[gubit, poate face ce vrea, fiindc[nu este p[cat. }ns[p[catul trebuie m[surat nu dup[ce spunem noi sau al\i oameni, ci dup[ce spune Dumnezeu despre p[cat. Oric`t de bine l-am ascunde în justific[ri =i îndrept[\iri, p[catul tot urât =i p[gubitor este.

Un credincios c[l[torea prin p[dure când a fost atacat de ni=te t`lhari, care i-au luat tot ce a avut la el. Tâlharii l-au întrebat dac[mai are ceva, =i când a spus c[nu, l-au l[sat s[plece. Acel om care a fost jefuit era cre=tin, =i în timp ce se îndep[rta de jefuitori a început s[-l road[con=tiint[=i s[\ipe la ei. +tia c[de Dumnezeu nu putea ascunde faptul c[rostise o minciun[. +tia c[ceea ce pe moment p[rea o biruin\[=i chiar un câ=tig se va transforma în pagub[. A alergat înapoi la cei ce l-au jefuit =i le-a spus c[mai are

o sum[de bani ascuns[în c[ptu=ala hainei, =i ace=tia imediat i-au luat =i banii aceia. Tâlhari au început s[râd[de el, spunând c[nu au mai v[zut un om a=a prost. Dup[un timp, fiind =oca\i, pentru c[a=a ceva nu li se mai întâmplase, au început s[fie ro=i de ideea c[nu în\elegeau cum ar putea un om s[actioneze a=a cum a f[cut acel cre=tin. L-au întrebat pe cel jefuit care e motivul, =i acesta a spus c[el este credincios =i nu poate s[mint[. Le-a m[rturisit pe Domnul Isus =i ei au fost str[pun=i în inima lor =i L-au primit pe Domnul Isus ca Domn în via\a lor. I-au dat totul înapoi =i au devenit fra\i în Domnul Isus. Credinciosul a biruit r[ul prin bine, l[sând ca Duhul Sfânt s[-=i fac[lucrarea mai întâi în el, =i apoi în aceia c[rora le-a m[rturisit pe Domnul Isus. Nu este loc unde s[as-cunzi un p[cat de Dumnezeu. Cine î=i ascunde f[r[delegea nu prop[=e=te. Suntem înconjura\i de oameni lipsi\i de integritate, dar care pretind ca al\ii s[aib[integritate.

Un b[rbat i-a spus so\iei sale c[ar trebui s[dea afar[pe femeia care vine =i le face menajul casei s[pt[mânal, pentru c[le-a furat din cas[ni=te prosoape de la baie. Atunci so\ia b[rbatului l-a întrebat care prosoape au fost furate. B[rbatul a spus c[acela pe care l-a luat de la Hotelul Holiday Inn, deci acela pe care]l furase de la hotel. Când astfel de oameni v[d purtarea unui adev[rat cre=tin î=i pun întreb[ri =i mul\i au fost trezi\i la via\[prin exemplu personal dat de copiii Domnului. P[catul nu poate fi \inut în frâu prea mult, pentru c[el dospe=te ca aluatul =i curând semnele lui sunt v[zute =i de cei din jur. Dac[te gânde=ti c[vrei s[încerci un lucru pe ascuns, mai întâi ia o pietricic[=i pune-o în pantof, apoi umbl[cu ea în pantof o s[pt[mân[întreag[, înainte de a te hot[r] s[-\i permi\i p[catul. Ai s[vezi c[nu te po\i obi=nui cu piatra, dup[cum nici sufletul credinciosului nu convie\uie=te cu p[catul, f[r[ca acesta s[produc[durere =i boal[sufletului.

Trebuie s[alegi cui vrei s[sluje=ti =i cu cine vrei s[-\i petreci ve=nicia. Alege bine! Alege via\a =i nu o s[-\i par[r[u. Dumnezeu a g[sit cu cale s[ne descopere chipul Lui prin revela\ia celor 66 de c[r\i care alc[tuiesc Sfânta Scriptur[=i prin

Duhul Sfânt ne face s[în\elegem ce vrea Dumnezeu de la noi. Aceste c[r\i ne înva\[c[omul nu poate ascunde nimic de Dumnezeu, care \ine un raport mai precis ca orice calculator omenesc. Dumnezeu are scris în c[r\ile Lui toate lucrurile ascunse =i neascunse despre noi. }l g[sim pe Moise c[a mijlocit pentru poporul Israel chiar cu pre\ul =tergerii numelui lui din Cartea Domnului, unde sunt scri=i cei drep\i. <Iart[-le acum p[catul! Dac[nu, atunci, =terge-m[din cartea Ta, pe care ai scris-o!> (Exodul 32:32). Dac[vii la Dumnezeu cu lacrimi de c[in\[, El ia aminte =i le scrie =i pe acestea în cartea Sa. <...Pune-mi lacrimile în burduful T[u: nu sunt ele scrise în cartea Ta?> (Psalmul 56:8). Dac[te temi de Domnul, te fere=ti de p[cat =i }i m[rturise=ti Lui p[catul t[u, =i acest lucru este scris în cartea de aducere aminte a lui Dumnezeu. <...Domnul a luat aminte la lucrul acesta, =i a ascultat =i o carte de aducere aminte a fost scris[înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul =i cinstesc Numele Lui> (Maleahi 3:16).

Mai g[sim în cartea Apocalipsei c[ni=te c[r\i au fost deschise, care arat[=i scot la iveal[toate lucrurile ascunse, dar s-a deschis =i o carte numit[Cartea Vie\ii. <...=i a fost deschis[o alt[carte, care este cartea vie\ii. +i mor\ii au fost judeca\i dup[faptele lor, dup[cele ce erau scrise în c[r\ile acelea> (Apocalipsa 20:12). Dac[te supui voii Domnului =i te predai Lui cu toate lucrurile ascunse =i neascunse vei avea numele scris în Cartea Vie\ii. Domnul Isus S-a supus Dreptului Judec[tor =i aceasta nu i-a =tirbit din valoare, ci prin ascultare l-a f[cut s[str[luceasc[=i mai minunat cu fiecare suflet salvat. Este ceva bun =i frumos s[fii supus Domnului. Din oameni cu p[cate secrete Dumnezeu ne prime=te =i ne face oameni morali. <Cine este omul, care se teme de Domnul? Aceluia Domnul îi arat[calea pe care trebuie s[o aleag[> (Psalmul 25:12). Calea ce duce la via\[este un secret pe care Domnul îl face cunoscut aceluia ce se teme de Domnul. Dac[eu =tiu un lucru de mare valoare care m-a îmbog[\it, înseamn[c[am aflat sau mi s-a spus un secret. Dumnezeu este Acela care arat[cale care devine cunoscut[de copiii Domnului.

Sufletul se afl[ ]n siguran\[numai pe aceast[cale a Domnului. Când a venit potopul pe p[mânt, singurul loc de siguran\[pe p[mânt a fost în corabia pe care Noe a construit-o în ascultarea de Dumnezeu. În toat[cetatea Ierihonului singura cas[în siguran\[a fost casa lui Rahav, pentru c[a avut ocrotirea promis[de Dumnezeu prin cele dou[iscoade. În templu de la Ierusalim locul de siguran\[era la coarnele altarului =i chiar cetatea Ierusalimului era considerat[o cetate =i un loc de siguran\[, ca =i cele =ase cet[\i de sc[pare rânduite de Iosua. În noaptea când a trecut îngerul Domnului cu cea de-a zece urgie prin Egipt, singurul loc de siguran\[era în casele care aveau sângele mielului la u=orii u=ii. Singurul loc de siguran\[pentru om în ziua de ast[zi este la picioarele Domnului Isus. Este sufletul t[u în siguran\[? Ai luat decizia de a-I m[rturisi Lui toate ascunzi=urile tale? Ce dovad[ai?

Atunci când omul se poc[ie=te =i este n[scut din nou este inundat de bucuria mântuirii =i de un sim\ de u=urare, ca de sub o mare povar[. Exist[desf[t[ri care sunt îng[duite =i produc mai mare fericire dec`t orice ofert[a lumii. <Îmi vei ar[ta c[rarea vie\ii, înaintea fe\ei Tale sunt bucurii nespuse =i desf[t[ri ve=nice în dreapta Ta> (Psalmul 16:11). Acceptarea =i zâmbetul de Tat[al lui Dumnezeu face omul fericit =i este pentru el ceea ce este soarele pentru p[mânt. Dumnezeu, în bun[tatea Sa, arat[omului aceast[c[rare pe care dac[umbli devii folositor St[pânului =i ai fericire. Aceast[fericire din suflet nu este doar pentru s[rb[tori, ci este pentru fiecare zi, ca =i p`inea noastr[cea de toate zilele. Bucuriile nespuse care sunt la dreapta Lui =i de care vom avea parte sunt eterne, nu de o durat[limitat[ca lucrurile acestei lumi. <În fiecare lun[nou[=i în fiecare Sabat, va veni orice f[ptur[s[se închine înaintea Mea, - zice Domnul> (Isaia 66:23). Cei mântui\i]=i g[sesc pl[cerea într-o stare de prosl[vire a Domnului, care va continua sus în Cer. Prosl[virea este o bucurie în cântare =i rug[ciune de recuno=tin\[pentru mântuirea ce am primit-o.

Dumnezeu nu este interesat de perfec\iunea cu care }l prosl[ve=ti în rug[ciune sau cântare, ci de cât[pasiune pui în ele.

Aceast[stare de tr[ire ca suflet mântuit se aseam[n[mult cu albinele care caut[neîncetat binele stupului. Albinele lipsite de egoism comunic[între ele printr-un dans, care indic[precis unde este miere celorlalte albine. Cre=tinii care g[sesc dulcea\a mântuirii doresc s[comunice acest adev[r =i altora, prin a le spune ce a f[cut Dumnezeu pentru ei. Singurele albine care zboar[sunt acelea care se nasc de dou[ori. Oul este depus =i din el se na=te =i iese o larv[care se hr[ne=te cu hran[depus[=i sigilat[cu oul. Apoi din larv[trebuie s[se nasc[printr-o lupt[, s[ias[cu aripi din acel fagure unde s-a hr[nit ca larv[. Cre=tinii sunt aceia care s-au n[scut o dat[p[mânte=te, din p[rin\i p[mânte=ti, dar s-au n[scut =i din nou, prin înnoirea =i sp[larea na=terii din nou, f[cute de Duhul Sfânt ca s[poat[zbura la Cer când trâmbi\[va suna. Trebuie s[te asiguri c[ai avut parte =i de a dou[na=tere, care te spal[în meritul Mielului f[r[cusur de orice p[cat pe care îl cuno=ti, dar =i de orice p[cat pe care nu-l cuno=ti.

Amin

24

ORBUL

<Au ajuns la Ierihon. +i pe când ie=ea Isus din Ierihon cu ucenicii S[i, =i cu o mare mul\ime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cer=etor orb, =edea jos lâng[drum, =i cerea de mil[. El a auzit c[trece Isus din Nazaret, =i a început s[strige: «Isuse, Fiul lui David, ai mil[de mine!»> Marcu 10:46-47

Via\a omului a fost =i este r[scolit[de întreb[ri care nu-=i pot g[si r[spunsul dec`t numai în Sfânta Scriptur[. Aceast[carte scris[sub inspira\ia Duhului Sfânt d[=ans[omului, care caut[adev[rul, s[se smulg[din disperarea în care se zbate =i s[g[seasc[r[spunsuri =i rezolv[ri la unele probleme prezente =i chiar a celor ve=nice. Aceast[smulgere din st[ri de disperare este posibil[numai în virtutea meritelor Fiului lui Dumnezeu, care a venit pentru ca cei ce nu v[d s[vad[. Scriptura este Cartea prin care Duhul lui Dumnezeu ne ajut[s[ajungem la aceea=i frecven\[cu Dumnezeu, pentru a putea avea loc o comunicare între noi =i Acela care poart[=i numele de Iubitor de oameni. Decizia de a privi la Domnul Isus =i a cere =i accepta voia Lui în via\a noastr[este momentul decisiv al existen\ei noastre, pentru c[ne schimb[destina\ia de la pierzare ve=nic[la mântuire ve=nic[.

Sfânta Scriptur[ne înva\[c[jertfa Lui este atotsuficient[s[ne redea nevinov[\ia, ca astfel Dumnezeu s[poat[privi la noi ca fii =i fiice ale Lui. Dup[aceast[decizie important[suntem invita\i de Scriptur[s[p[trundem dincolo de starea]n care doar p[zim porunci ca s[ajungem =i s[iubim pe Binef[c[torul nostru. Rela\ia

Lui cu noi va fi între\inut[prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat ca arvun[=i pecete, re]nnoind via\a =i energia sufletului nostru.

Textul citat ne prezint[una din minunile pe care Domnul Isus le-a f[cut pe când trecea prin cetatea Ierihonului =i se îndrepta spre Ierusalim ca s[p[timeasc[pentru p[catele omenirii. Cetatea Ierihomului este chipul lumii f[r[de Dumnezeu, pentru c[era plin[de idoli =i de oameni care nu cuno=teau calea c[tre Dumnezeu. Evreii aveau un drum care înconjura aceasta cetate cu o popula\ie amestecat[, dar Domnul Isus nu a ocolit-o, pentru c[El a venit s[caute ce era pierdut. Trecerea Lui prin Ierihon a adus lumin[=i via\[celor care au =tiut folosi ocazia care era înaintea lor. Orbul Bartimeu, fiul lui Timeu, st[tea jos =i cerea de mil[, când a auzit c[trece Prorocul din Nazaret =i =i-a dat seama c[aceasta îi este singura =ans[ca vreodat[s[fie vindecat. Orbul auzise despre aceast[Fiin\[nemaiîntâlnit[, care face minuni =i avea credin\a c[El îi poate deschide ochii ca s[vad[. Nu multe lucruri sunt mai scumpe ca lumina ochilor.

Un om a urcat într-un autobus care mergea spre centru ora=ului, =i în fa\a lui erau un tat[cu copilul lui. Copilul acesta se p[rea c[era limbut, fiindc[nu mai t[cea. Spunea: <Uite ce pomi mari, ce cl[diri zgârie-nori =i ce ap[! Ce mare este! B[rcile pot s[umble cu vitez[, pentru c[vremea este bun[!> Noul c[l[tor care s-a a=ezat în spatele copilului =i a tat[lui era iritat, pentru c[pl[nuise s[foloseasc[acea perioad[de timp pentru a citi, dar nu putea fiindc[copilul nu mai t[cea. <Uite ce frumoas[cl[dire, ce zi frumoas[, plin[de soare, =i ce multe ma=ini alearg[în toate direc\iile.> }n cele din urm[, tata cu copilul s-au ridicat s[se preg[teasc[pentru coborâre, iar tata copilului s-a adresat celor din jur spunând c[el, care este orb, a v[zut ora=ul prin ochii copilului s[u care i-a descris tot ce vedea. Omul cu cartea, care era predicator, s-a sim\it ru=inat în sinea lui =i a sim\it nevoia de a-I mul\umi lui Dumnezeu pentru darul de a putea vedea. Noi suntem aceia care avem nevoie s[vedem lumea prin ochii Fiului de Împ[rat, =i atunci vom vedea durerea oamenilor pierdu\i =i orbi

spiritual, care nu v[d c[se îndreapt[spre pierzare ve=nic[. Pân[nu sim\im durere pentru cei aproximativ un milion de oameni care trec în ve=nicie s[pt[mânal f[r[de Mântuitor suntem înc[orbi =i avem nevoie s[cerem bunului P[rinte s[ne lase s[vedem lumea cu ochii Lui de mil[.

Domnul Isus a auzit strig[tele disperate ale lui Bartimeu, c[ruia nu i-a p[sat de cei ce-l certau. El striga dup[Domnul Isus, care l-a auzit înainte ca el s[-=i deschid[gura. Bartimeu nu s-a luat dup[gloat[, ci dup[credin\a ce o avea c[prorocul din Nazaret îl poate vindeca =i pe el, a=a cum auzise c[vindecase =i pe al\ii. Bartimeu avea dou[poveri. El era s[rac =i orb. De aceea era dispre\uit de oamenii care îl socoteau a fi în plus. Dac[ai vedea un orb înconjurat de lux =i bog[\ie parc[ar fi mai acceptabil, dar când îl vezi =i s[rac î\i stârne=te mila, a=a cum =i mila Domnului Isus a fost stârnit[la ac\iune. Orbul acesta î=i tr[ia via\a în întuneric =i nu =tia multe, pentru c[orbirea nu-i permitea s[c[l[toreasc[departe de cetate, unde era cunoscut =i unde unii din mil[îi mai aruncau o coaj[de p`ine.

Cred c[atunci când a auzit pentru prima oar[de Prorocul din Nazaret, care face minuni nemaipomenite, a spus mereu celui ce-i povestea: <Mai spune-mi! Mai spune-mi!> În acest mod credin\a lui a crescut =i a ap[rut n[dejdea c[într-o zi se va afla în preajma Omului minunat, care face minuni. Când a auzit tumultul de noroade multe, a întrebat ce se întâmpl[=i când a auzit c[trece Domnul Isus pe acolo =i-a spus c[este timpul s[strige cât îl \ine gura: <Fiul lui David, ai mil[de mine!> Cu cât oamenii din jur îl certau ca s[tac[, Bartimeu striga tot mai tare. <Fiul lui David, ai mil[de mine!> Orbul Bartimeu nu s-a dat drept altul. S-a recunoscut ca fiind orb, s[rac =i nenorocit. Era un om disperat, care devenise g[l[gios. Domnul Isus a trimis s[-l cheme =i l-a întrebat ce dore=te ca s[-i fac[. <«...Rabuni», i-a r[spuns orbul, «s[cap[t vederea.» +i Isus i-a zis: «Du-te, credin\a ta te-a mântuit.» Îndat[orbul =i-a c[p[tat vederea, =i a mers pe drum dup[Isus> (Marcu 10:51-52). Mare putere are credin\a, pentru c[

rug[ciunea f[cut[cu credin\[d[rezultate. Este a=a de important c[nici Dumnezeu nu poate trece pe lâng[ea f[r[s[r[spund[.

Credin\a lui Bartimeu a dus la mântuire =i vindecare, pentru c[el L-a urmat pe Domnul Isus =i sunt sigur c[nici odat[nu a uitat ce i-a f[cut Domnul Isus. Mai groaznic[dec`t orbirea trupeasc[este cea sufleteasc[, pentru c[f[r[ochii sufletului deschi=i nu se poate vedea =i cunoa=te adev[rul despre Dumnezeu =i lucr[rile Lui. Ochii sufletului deschi=i înseamn[cer deschis =i fericire. Pe drumul poc[in\ei sincere }l vei întâlni pe Domnul Isus. Când inima ta tânje=te dup[pace cu Dumnezeu s[nu-\i pese de gloate, ci tu strig[c[tre Dumnezeu, c[ci El este un Dumnezeu care ascult[rug[ciunea. Atunci când cugetul]\i este luminat de Duhul Sfânt =i Cuvântul Scripturii a devenit viu este timpul s[strigi dup[Domnul, ca s[nu pierzi ocazia cercet[rii Duhului Sfânt. Mândria îi face pe mul\i s[piard[ocazia de a primi via\[ve=nic[, pentru c[nu vin la Domnul ca s[raci, orbi =i goi.

Poza lui Bartimeu este de fapt poza noastr[, pentru c[=i noi am fost s[raci, orbi =i goi suflete=te. Omul se na=te orb spiritual, pentru c[nu vede cât de negru este p[catul =i nu-l trateaz[ca pe o otrav[, a=a cum ar trebui tratat. Orbul spiritual nu vede nici o frumuse\e în persoana Domnul Isus, iar cuvintele Lui nu sunt o melodie pentru urechea p[c[tosului, pân[c`nd nu intervine Duhul Sfânt care treze=te con=tiin\a =i-l face pe om s[-=i vad[p[catul =i nevoia de a avea un Salvator. Deschiderea ochilor spirituali depinde de hot[rârea de desp[r\ire de p[cat, pentru c[trupul nostru trebuie s[fie templul Duhului Sfânt, deci =i loca=ul în care El locuie=te trebuie s[fie sfânt. Dumnezeu este frumos în sfin\enia Lui =i ne cere =i nou[s[tr[im o viat[sfânt[. <Un lucru cer de la Domnul, =i îl doresc fierbinte: a= vrea s[locuiesc toat[via\a mea în Casa Domnului, ca s[privesc frumuse\ea Domnului, =i s[m[minunez de Templul Lui> (Psalmul 27:4). David vorbe=te despre frumuse\ea sfin\eniei lui Dumnezeu, pentru c[în acel timp Templul de la Ierusalim era doar un vis. Moise a cântat =i a spus: <...Cine este ca Tine minunat în sfin\enie...?> (Exodul 15:11).

Ca s[po\i vedea frumuse\ea sfin\eniei lui Dumnezeu trebuie s[ai ochii sufletului deschi=i. Voia lui Dumnezeu este sfin\irea noastr[=i suntem îndruma\i de glasul Scripturii s[c[ut[m pacea =i sfin\irea f[r[de care nimeni nu-L va vedea pe Dumnezeu. Nu de ochii lumii, nu din când în când, nu doar s[faci pe sfântul, ci este vorba de o gândire =i o tr[ire în sfin\enie. <Voi îns[nu mai sunte\i p[mânte=ti, ci duhovnice=ti, dac[Duhul lui Dumnezeu locuie=te în adev[r în voi. Dac[n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui> (Romani 8:9). Trebuie t[iat orice contract cu p[catul =i orice pod spre el trebuie ars. Pe m[sur[ce apare aceast[sfin\enie în noi, apare =i chipul lui Hristos în noi. Nu se poate s[fii credincios =i s[nu dezvol\i o astfel de frumuse\e. Vindecarea orbului Bartimeu ne arat[ce mult[importan\[d[Domnul Isus celor mici, asupri\i =i def[ima\i. Domnul Isus cere ucenicilor s[lase copiii s[vin[la El =i s[nu-i opreasc[.

Când ne vedem =i noi mici ca ni=te copii, care nu se v[d importan\i =i nu =tiu s[\in[ur[=i vr[jm[=ie, avem întotdeauna acces la Domnul Isus. Domnul Isus îi prezint[pe cei mici ca fiind cei mari. Îi arat[pe cei ce slujesc ca fiind mai mari. Valoarea noastr[nu reiese din ceea ce noi facem, ci din valoarea pe care ne-o d[Dumnezeu. El ne spune c[oricât de lipsi\i de importan\[am fi în ochii oamenilor, suntem importan\i =i valoro=i în ochii Lui. Când Domnul Isus este primit ca Domn =i Mântuitor, El ne transmite valoare din valoarea Lui. P[c[tosul a c[rui ochi au fost deschi=i de Duhul Sfânt devine disperat dup[iertare =i izb[vire de sub povara p[catului. Dintr-o dat[vrea s[scape de \igar[, de b[utur[=i de alte vicii, dar se vede neputincios =i strig[c[tre Dumnezeu, care abia a=teapt[s[-l aud[, ca s[-l salveze.

R[nile sufletului nu le vindec[dec`t numai Domnul Isus Hristos, care cheam[la el pe to\i cei împov[ra\i =i trudi\i ca s[le dea odihn[. Numai El este calificat ca s[fie mijlocitor între om =i Dumnezeu. Este împ[mântenit în mul\i oameni c[anumi\i sfin\i care au murit ar putea face aceast[mijlocire, dar aceasta nu este o]nv[\[tur[biblic[. Omul a fost otr[vit de potrivnic prin înv[\[turi

stricate, ca s[nu g[seasc[drumul cel adev[rat. +ansa de a ob\ine mântuirea exist[=i este o realitate numai atâta timp cât cineva este viu. Dumnezeu respect[hot[rârea pe care omul o ia de a-L primi sau de a-L respinge pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor at`ta timp c`t este în via\[. Nici un preot =i nici o slujb[nu mai schimb[nimic în via\a celui ce a murit. Se spune: <Dumnezeu s[-l ierte!> Dac[pe un om Dumnezeu nu l-a iertat pân[când a fost în via\[, dup[ce moare nu îl mai iart[niciodat[, pentru c[<...oamenilor le este rânduit s[moar[o singur[dat[, iar dup[aceea vine judecata> (Evrei 9:27). Dup[ce moare cineva lucrurile r[mân a=a cum au fost]nainte,]n ceea ce prive=te mântuirea.

Singurul care are nemurirea este Dumnezeu, =i o d[dup[cum voie=te El, acelora care se poc[iesc cât timp sunt în via\[. Exist[lucruri pe care nici Dumnezeu nu le =tie. Dumnezeu nu =tie nici un p[cat care s[nu-l poat[ierta când cineva se poc[ie=te. El nu =tie nici un singur p[c[tos pe care s[nu-l iubeasc[=i c[ruia s[nu-i doreasc[mântuirea. Dumnezeu nu =tie nici un plan mai bun de mântuire ca cel pe care ni l-a oferit prin jertfirea Fiului S[u la Golgota. Dumnezeu nu =tie nici un timp mai bun ca ast[zi =i chiar acum, pentru ca cel p[c[tos s[se poc[iasc[=i s[fie iertat. Oamenii cred tradi\ia mai degrab[decât Sfânta Scriptur[. Mul\i cred c[Eva a mâncat din m[r în Eden, dar în Scriptur[nu scrie aceasta. Unii cred c[atunci când sufletul omului moare este dus 40 de zile s[vad[tot felul de locuri =i mai este înc[ ]n preajma acelora pe care ia p[r[sit, dar acest lucru este complet contrar cu ceea ce spune Sfânta Scriptur[. Unii pun can[cu ap[la stra=in[ca s[bea cel mort =i lân[ca s[se înc[lzeasc[, dar nu exist[astfel de înv[\[turi în Scriptur[.

Al\ii cred c[dup[ce moare, sufletul trece prin v[mi =i sunt necesare mijlociri din partea preo\ilor =i milostenii în numele celui mort, dar acestea sunt lucruri contrare înv[\[turii Scripturii. Sunt]nv[\[turi de r[t[cire care adaug[poveri pe bie\ii oameni, =i-i determin[s[arunce banii în vânt, d`ndu-le o n[dejde fals[. Multe religii nu vor s[se schimbe dup[Adev[rul Scripturii, fiind

în=elate chiar de propria lor mândrie. <C[ci mândria inimii tale te-a dus în r[t[cire...> (Obadia 3). Mândria]l face pe om orb fa\[de propriile lui gre=eli. Aceast[orbire este mai grav[dec`t a lui Bartimeu, pentru c[ ]l face pe om s[nu-=i vad[gre=elile =i sl[biciunile, =i acest lucru are urm[ri ve=nice. Ajunge omul c[nici nu dore=te s[-=i vad[sl[biciunea =i tr[ie=te iluzii c[ar avea virtu\i pe care practic nu le are. Aceast[orbire duce la o estimare gre=it[a valorilor noastre =i permite compara\ii îng[duitoare cu al\ii, pe care nu-i vede mai p[c[to=i. Mândria acestor oameni, chiar foarte religio=i, i-a în=elat. Unii sunt a=a de orbi c[î=i imagineaz[c[-L iubesc pe Dumnezeu, cu toate c[ei nu fac ceea ce le spune Dumnezeu în Scriptur[. Astfel de oameni se cred împ[ca\i cu Dumnezeu,]ns[sunt în=ela\i de inima lor, care refuz[vocea clar[a Scripturii, ce-i cheam[la poc[in\[=i na=tere din nou.

O astfel de inim[intr[în impietrire, care este o stare voluntar[a min\ii ce refuz[lumina de sus. Apoi acest fel de inim[este în stare s[fac[r[u acelora care nu cred ca ei =i nu zic ca ei. Milioane de oameni au fost omor`\i, pentru c[nu au acceptat o religie for\at[. O religie care este în stare s[omoare =i s[prigoneasc[este o religie din iad, pentru c[credin\a adev[rat[iube=te chiar pe vr[jma=i, f[r[s[iubeasc[p[catul. Omul care vrea mântuire trebuie s[cread[Scriptura cu inima. <Dac[m[rturise=ti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, =i dac[crezi]n inima ta c[Dumnezeu L-a înviat din mor\i, vei fi mântuit> (Romani 10:9). Cine vrea o inim[nou[trebuie s[i-o cear[lui Dumnezeu, care o promite oricui vine la El ca p[c[tos. <Lep[da\i de la voi toate f[r[delegile, prin care a\i p[c[tuit, face\i-v[rost de o inim[nou[=i de un duh nou. Pentru ce vre\i s[muri\i, cas[a lui Israel?> (Ezechiel 18:31). Dumnezeu este Acela care d[o inim[nou[=i un început nou aceluia care vine la El prin poc[in\[. <Le voi da o al\[inim[, =i voi pune un duh nou, în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatr[, =i le voi da o inim[de carne> (Ezechiel 11:19).

Cel ce vrea mântuirea are nevoie de o credin\[ca a lui Bartimeu, care a crezut c[Domnul Isus îl poate vindeca chiar

dac[el nu are nimic bun de oferit. Credin\a mântuitoare depinde cu totul de meritul Domnului Isus =i se conformeaz[Scripturii =i nu datinei =i tradi\iei, oricât de veche ar fi. Credin\a mântuitoare admite c[în el este un r[u de care nu se poate sc[pa singur. Unii oameni, care nu au mântuirea în ziua de ast[zi, se v[d ca mici p[c[to=i =i nicidecum nu se v[d în situa\ie grav[. Pe mul\i când îi întrebi dac[vor mântuirea spun: <Mântuire de la ce? Eu sunt bun! Nu sparg casa nim[nui!> Cel ce ajunge mântuit nu-=i vede calit[\ile, ci p[catele de care dore=te s[scape. Credin\a în cuvântul scris aduce mântuire, care te face s[te vezi a=a cum e=ti în realitate, murdar pe haina sufletului. Când ochii sunt deschi=i =i vezi p[catul, începi s[te rogi ca =i Bartimeu: <Fiul lui David, ai mil[de mine!> Dumnezeu vrea s[fie parte din prezentul nostru, vrea s[ne =tearg[p[catul din trecutul nostru =i vrea ca noi s[fim parte din viitorul Lui, în Împ[r[\ia Sa ve=nic[.

O rug[ciune simpl[, dar sincer[, poate schimba destinul ve=nic al unui om. Apoi, sufletul care prime=te iertarea }l va urma pe Domnul Isus, pentru c[va sim\i schimbarea ce s-a produs în via\a lui. Când El ne deschide ochii, totul începe s[aib[sens =i începem s[în\elegem planul lui Dumnezeu care ne cheam[la o mo=tenire nestric[cioas[. Prin credincio=ia de care d[m dovad[, dup[ce El ne-a primit, va depinde r[splata =i mo=tenirea pe care o vom primi atunci când sufletul =i duhul nostru se va întoarce înapoi la Acela care le-a dat. M`ntuirea înseamn[sc[pare de pedeapsa pe care o cerea p[catul meu =i este dreptul de a merge în Cer, prin oferta de mil[a lui Dumnezeu. Mântuirea este izb[virea mea de iad =i dreptul de a m[adresa Aceluia care poate totul, fiindc[este Tat[l meu. Este vorba de o eliberare =i de o scoatere a sufletului din temni\a fricii =i a groazei. <Scoate-mi sufletul din temni\[, ca s[laud Numele T[u!> (Psalmul 142:7).

Trupul nostru era rob =i ascult[comenzile vechiului st[p`n, dar o dat[ ce-L primim pe Domnul Isus în inim[ nu mai dator[m ascultare vechiului st[pân, ci Noului St[p`n, care ne-a r[scumparat sufletul din temni\a mor\ii. Sunt prizonieri ai legii

care a c[lcat legile statului, sunt prizonieri de r[zboi, care stau închi=i în celule, dar nimic nu-i mai r[u decât s[fii prizonier al vr[jma=ului, care ob\ine drepturi asupra sufletului omului prin p[cat. Sunt prizonieri ai obiceiurilor, al viciilor =i Dumnezeu este Acela care le ofer[acestor oameni eliberare, pentru c[dac[este cineva în Hristos este o f[ptur[nou[. Tr[im în a=teptarea revenirii Domnului Isus, care va veni s[-+i ia la El Mireasa Sa, adic[pe aceia care prin poc[in\[au venit la El =i au fost ierta\i.

Promisiunea venirii Lui o g[sim în Vechiul Testament de 1800 de ori =i în Noul Testament de peste 300 de ori. Este evenimentul care o fost \inta prorociilor =i care marcheaz[apogeul planului de salvare. O data mântui\i avem slujba de a fi martori ai Lui, dup[ce ne-am f[cut p[rta=i Duhului Sfânt, pentru ca astfel num[rul celor ce vor fi mântui\i s[creasc[tot mereu. Condi\ia revenirii Lui nu sunt r[zboaiele =i ve=tile de r[zboaie, care nu mai contenesc, ci condi\ia ca mesajul Scripturii s[fie r[spândit pe întreg p[mântul. Suntem chema\i s[fim preocupa\i nu de data când va veni El, ci de slujba pe care trebuie s[o facem p`n[când El va veni. <Evanghelia aceasta a Împ[r[\iei va fi propov[duit[în toat[lumea, ca s[slujeasc[de m[rturie tuturor, neamurilor. Atunci va veni sfâr=itul> (Matei 24:14). Prin intermediul mijloacelor moderne =i pe calea undelor, aceast[lucrare a ajuns s[se împlineasc[chiar sub privirea ochilor no=tri.

M`nuind Cuv`ntul trebuie s[tragem brazde drepte, având ochii a\inti\i la Domnul =i nu la oameni. Dac[privim la oricine altcineva vom trage brazde strâmbe =i vestirea noastr[poate s[sl[beasc[sau s[fie alterat[cu neadev[r. Suntem chema\i nu la a sta pasivi =i izola\i, ci la a fi mai ocupa\i ca oricând cu slujirea, pentru ca sufletele s[fie sc[pate din ghearele diavolului. Este vremea împ[c[rii cu Dumnezeu, fiindc[El înc[mai iart[prin meritul jertfei Fiului S[u. Vedem cu ochii no=tri zvârcolirile balaurului a c[rui cap a fost zdrobit la Golgota. Suntem chema\i la a p[r[si indiferen\a =i nep[sarea =i a face ceva pentru ca =i al\ii s[fie mântui\i.

Apostolul Pavel se vedea dator =i grecilor =i barbarilor =i spunea c[e vai de el dac[nu veste=te Evanghelia lui Hristos. Tr[im timpul când majoritatea cre=tinilor consider[c[nu datorea-z[nim[nui nimic. Tr[im tot mai aproape de clipa când Dumnezeu va da porunca de a fi strân=i credincio=ii Lui, care au f[cut leg[mânt cu El prin jertf[. Nu este vorba de jertfa noastr[, ci de a Fiului S[u care este Leg[mântul cel nou f[cut în sângele Mielului lui Dumnezeu. E=ti tu gata s[te întâlne=ti cu Dumnezeu? E=ti tu orb spiritual sau \i-au fost deschi=i ochii? Dac[\i-au fost deschi=i ochii, ce faci ca =i altul s[fie mântuit =i sc[pat de la pierzare ve=nic[? Po\i spune mult despre o persoan[dup[modul cum trateaz[o persoan[care nu-i poate r[spl[ti prin bine. Numai cei n[scu\i din nou]i pot iubi pe cei ce nu merit[a fi iubi\i =i pot face bine f[r[s[a=tepte imediat vreo r[splat[. Este necesar s[facem bine, pentru c[=i nou[ne-a fost f[cut mult bine. Cine este bun la scuze, de obicei, nu este bun la altceva. Este nevoie s[sem[n[m Cuvântul lui Dumnezeu =i chiar pe noi în=ine s[ne sem[n[m în brazda nevoilor suflete=ti a omenirii. Este nevoie s[fim lumini\e vii =i s[aducem =i pe al\ii s[devin[lumini\e vii, care s[lumineze lumea pentru Dumnezeu, cu Domnul Isus Hristos care tr[ie=te în noi.

Amin.

25

RĂTĂCIÞI PRIN ÞARĂ

<Faraon va zice despre copiii lui Israel: «S-au r[t[cit prin \ar[; îi închide pustia.»> Exodul 14:3

Textul citat ne duce înapoi în timp, la ziua când poporul Israel ie=ea din Egipt sub conducerea lui Moise, care la rândul lui era condus de Dumnezeu =i era liber. Au luat cu ei to\i copiii, b[trânii =i toate turmele lor. Dup[ce au p[r[sit Gosenul =i l-au l[sat pustiu, egiptenii parc[trezi\i din buim[ceala în care i-a dus urgiile =i-au dat seama de efectul pierderii mâinii de lucru f[r[plat[=i s-au hot[rât s[mearg[dup[ei, pentru a-i aduce înapoi în robie. În timpul celor 430 de ani de robie, egiptenii îi exploatase ca pe ni=te sclavi cu care au construit palate =i case de provizii pentru Faraon =i oamenii lui. În acel timp de crunt[robie, Israelul a fost lipsit de =coli, =i singura înv[\[tur[era cea dat[din tat[în fiu, despre un Dumnezeu pe care îl numea Dumnezeul lui Avraam, Isaac =i Iacov. Acest Dumnezeu a ap[rut din nou într-un mod sim\it de ei, promi\`ndu-le libertate =i o \ar[care va fi a lor. Planurile lui Faraon =i planurile lui Dumnezeu au fost foarte diferite pentru acest popor.

Faraon se gândea la ei ca la un popor pa=nic, care nu avea arme, nu era înv[\at cu r[zboiul =i credea c[îi va aduce cu mare u=urin\[înapoi în robie. Pe moment a uitat de s[ge\ile urgiei lui Iehova =i parc[trezit dintr-un somn a pornit s[-i urm[reasc[, crezând, a=a cum spune titlul acestui mesaj, c[sunt r[t[ci\i prin \ar[. Este în aceast[istorie adev[rat[o interpretare foarte apropiat[cu ceea ce se întâmpl[cu sufletele care s-au hot[rât s[-L primeasc[pe Domnul Isus Hristos ca St[p`n =i au ie=it din robia

p[catului. Egiptul p[catului a fost locul =i timpul din via\a noastr[când f[ceam ceea ce vechiul st[p`n ne spunea s[facem. Dac[el ne spunea s[fur[m, furam. Dac[ne spunea s[în=el[m, s[min\im, s[urâm, s[poftim, noi ne supuneam lui. Am fost sco=i de acolo =i ne aducem aminte nu de un miel Pascal, ci de Mielul lui Dumnezeu care a fost jertfit pentru noi, pentru a ne elibera din acea robie.

Prin botezul în ap[am f[cut cu Domnul leg[mânt =i am murit fa\[de vechiul st[pân, care în acele clipe =i-a pierdut orice drept asupra noastr[. Vechiul st[p`n, Satan, se gânde=te la c[i =i mijloace prin care ne-ar aduce înapoi sub st[pânirea lui. Odat[am fost un rob supus, care executam poruncile lui f[r[preget, dar acum poruncile lui sunt zadarnice. Eram un rob bine instruit în c[ile st[pânului =i =tiam cum s[fiu cel mai eficient în a-i urma poruncile. Era o stare de orbire, pentru c[atunci credeam c[fericirea st[în a face acele lucruri, care pe moment p[reau promi\[toare. Era o vreme când glasul Evangheliei nu suna bine, pentru c[eram pe calea pierz[rii, pe care umblam ca un orb spiritual. <+i dac[Evanghelia noastr[este acoperit[, este acoperit[pentru cei ce sunt pe calea pierz[rii, a c[ror minte necredincioas[a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca s[nu vad[str[lucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu> (2 Corinteni 4:3-4).

Din aceast[orbire ne-a scos numai Dumnezeu =i Duhul Sfânt, care ne-a deschis ochii ca s[ne vedem murdari, dar ne-a ar[tat =i sângele pre\ios al Mielului lui Dumnezeu, care ne-a sp[lat de orice p[cat. Acest lucru nu înseamn[c[vechiul st[p`n nu mai este interesat de noi, ci el =i duhurile supuse lui caut[ne]ncetat oportunit[\i prin care s[ne momeasc[=i s[ne duc[înapoi în robie. Una din speran\ele diavolului ca s[-i recâ=tige pe cei ce i-a pierdut este aceea de a creea situa\ii grele, iar credinciosul s[se simt[la un moment dat c[r[t[ce=te prin pustie, a=a cum a spus Faraon despre israeli\i. Vr[jma=ul va c[uta s[creeze prin slujitorii lui situa\ii în care credinciosul s[dispere =i s[se vad[ca israeli\ii

în fa\a M[rii Ro=ii, f[r[s[aib[sc[pare. Planul celui r[u pentru cel credincios este foarte diferit de planul lui Dumnezeu. Dumnezeu are toat[puterea în cer =i pe p[mânt, pe când Satan are doar puterea pe care Dumnezeu i-o îng[duie s[o aib[temporar. Este foarte important s[=tim c[Dumnezeu nu ne-a scos din robia celui r[u ca s[ne abandoneze, ca s[r[t[cim prin pustie. Vr[jma=ul =tie c[el este vasal voii lui Dumnezeu =i chiar libertatea ce o are este temporar[, dar el caut[s[g[seasc[o u=[în momentele de grea cump[n[a credinciosului, care atunci când este încercat poate alege s[se încread[în Domnul ori poate s[cad[în descurajare =i s[priveasc[înapoi spre robia din Egipt.

În mod deosebit sunt în pericol aceia care de curând au ie=it din Egiptul p[catului. Prima perioad[a credinciosului pe calea Domnului este mai periculoas[, pentru c[se aseam[n[cu un copil care are nevoie de o îngrijire deosebit[. Ei sunt aceia pe care Domnul Isus în discu\ia Lui cu Petru îi aseam[n[cu mielu=eii, care trebuiesc p[scu\i cu grij[, uneori purta\i pe bra\e =i hr[ni\i cu grij[. Ca =i credincio=i care umbl[m de mul\i ani pe calea Domnului am v[zut =i situa\ii triste, când oamenii s-au întors înapoi în Egiptul p[catului, dup[ce o dat[au fost lumina\i, dar rezultatul final a fost întotdeauna dezastruos. O dat[ce o persoan[p[r[se=te calea Domnului din dragoste pentru lume =i se leap[d[de Domnul prin purtarea ce o are, Satan va încerca s[-i ia via\a, ca nu cumva s[-l mai piard[. Am v[zut acest lucru de mai multe ori de-a lungul anilor =i îndemnul meu este: <Nu te întoarce în Egipt, oricât de grea ar fi crucea ce \i-a fost dat[s[o duci!> La sfâr=it este o r[splat[=i un timp de odihn[. Acolo va fi timp de odihn[pentru to\i cei care obosesc azi în lucrul Domnului.

Când Israelul a ie=it din Egipt a fost înv[\[t chiar de Dumnezeu în mod specific care sunt preten\iile Lui de la ei. Au înv[\[t a=a de bine c[=i ast[zi, indiferent]n ce \ar[s-ar afla, î=i p[streaz[tradi\ia lor =i urmeaz[înv[\[turile pe care Dumnezeu le-a dat atunci când au ie=it din Egipt. Ei au în\eles c[fericirea lor depinde în mod direct de ascultarea lor de Dumnezeu. Lumea te înva\[s[

fii =mecher =i s[faci tot ce po\i ca tu s[ie=i în câ=tig, dar cei ce vin la =coala lui Hristos înva\[s[urmeze exemplul pe care ni l-a dat Dumnezeu. Dumnezeu, care este dragoste, L-a dat pe Fiul S[u pentru lume, iar copiii Domnului înva\[s[dea celui de lâng[el. Cel luminat de Lumina de Sus dore=te ca =i aproapele lui s[fie luminat =i sc[pat din robia celui r[u. Când iube=ti pe cineva începi s[-l copiezi =i s[i te asemeni. Pe m[sur[ce tr[im cu Domnul Isus trebuie s[începem s[-I asem[n[m în a iubi chiar =i pe cei ce nu merit[a fi iubi\i, pentru c[a=a a f[cut El cu noi. Pentru a avea ce s[dai, a=a cum a f[cut St[pânul nostru cel nou, este nevoie s[te umpli cu dragoste din El =i cu cuvântul sfânt. Numai atunci ai s[dai ceva bun, care poate s[-l ajute pe cel c[zut. Aceasta este starea]n care e=ti cu adev[rat fericit, iar noul St[pân este mul\umit de tine. Cei ce au sc[pat din robia celui r[u trebuie s[strâng[cât mai repede =i cât mai mult din înv[\[tura noului St[pân.

Casele de rug[ciune sunt un loc unde Dumnezeu vorbe=te prin cei rândui\i pentru aceast[slujb[, pentru ca cei ce vin la Domnul s[creasc[în înv[\[tura s[n[toas[a Scripturii. Când Faraon a spus despre israeli\i c[probabil s-au r[t[cit prin \[r[=i c[pustia îi va închide, a privit la acest lucru ca fiind ceva ce lucra spre avantajul lui. Aceast[r[t[cire prin \[r[poate lua câteva aspecte reale =i în via\a credinciosului dac[nu vegheaz[. Satan vede c[acela care a devenit credincios Domnului Isus nu se poate rupe cu totul de împ[r[\ia lui atâta timp c`t mai are aceia=i prieteni cu care înainte alerga la desfrâu =i dezm[\. Prietenii cei vechi trebuie s[vad[în noul credincios o f[ptur[nou[, care nu mai înseteaz[dup[pl[cerile dinainte, pentru c[Duhul Sfânt i-a dat pasiuni =i dorin\e noi, care-l fac pl[cut noului St[pân. Prieteniile rele stric[obiceiurile bune, iar prietenia cu lumea înseamn[vr[jm[=ie cu Dumnezeu, spune Scriptura. Aceste prietenii trebuie p[r[site, dac[nu vor s[vin[=i ei pe calea cea bun[.

}l g[sim pe apostolul Pavel c[ ]i înv[\a, în locuin\a lui din Roma, pe oamenii care credeau în Evanghelie lucruri privitoare la Isus, pentru ca ei s[nu se mai r[t[ceasc[. <...Au venit mai mul\i

la locuin\a lui. Pavel le-a vestit Împ[r[\ia lui Dumnezeu, le-a adus dovezi, =i a c[utat s[-i încredin\eze, prin Legea lui Moise =i prin proroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea \inea de diminea\[pân[seara> (Fapte 28:23). Cel care vine din Egiptul p[catului trebuie s[înve\e lucrurile privitoare la Isus, pentru a deveni tare =i s[nu r[t[ceasc[prin \ar[, a=a cum credea Faraon despre israeli\i. Oriunde s-ar afla credinciosul, el trebuie s[-L prezinte pe Domnul Isus în vorbire =i în tr[ire. Apostolul Pavel era a=a de dedicat,]nc`t a spus c[pentru el a tr[i înseamn[Hristos. De fapt nu mai tr[ia el, ci Hristos tr[ia în el. Ca un om care a g[sit un medicament dovedit bun, apostolul Pavel înv[\a oamenii despre Domnul Isus =i despre modul nou de tr[ire a f[pturii noi, prin credin\[=i nu prin vedere.

Dac[ai prieteni bolnavi de cancerul p[catului f[-le de cunoscut acest medicament numit Domnul Isus, dar ai grij[ca timpul cheltuit cu ei s[nu-\i devin[o curs[prin care vechiul st[pân s[te cheme înapoi la robia lui. Servii celui r[u sunt foarte zelo=i =i vor aduce acuza\ii de ipocrizie la adresa oamenilor, dar exemplul nostru nu sunt oamenii, ci Domnul Isus Hristos, în care nu s-a g[sit p[cat. Adversarul crede c[noi nu avem curaj s[st[m în picioare pentru Adev[r =i uneori ne va acuza c[suntem ni=te r[t[ci\i,]ns[noi nu suntem singuri, ci avem cu noi =i în noi puterea Duhului Sfânt care ne face martori pentru adev[r. Avem cu noi un P[stor care +i-a dat via\a pentru oile Sale =i care dore=te s[duc[la bun sf`r=it lucrarea pe care a început-o în noi. Pierderea unor prietenii vechi =i rele este un adev[rat câ=tig pentru sufletul care vine la Hristos. Dac[ vr[jma=ul nu va reu=i s[ te clatine prin prieteni sau familie, va încerca la locul de munc[. În mândria lui de dobor`tor de suflete, te va ataca cu acuza\ia c[e=ti r[t[cit prin \ar[, dar nu uita c[mai tare este cel care este în tine, adic[Duhul Sfânt.

Credincio=ii de multe ori sunt privi\i ca fiind persoane de treab[, cu care te în\elegi u=or, dar nu neaparat în\elepte,]ns[nu este a=a, pentru c[numai credinciosul vede realitatea lucrurilor prin lumina primit[de Sus. Un alt loc unde vr[jma=ul va încerca

s[introduc[confuzie este diferen\a =i dificult[\ile doctrinare. Un credincios adev[rat studiaz[pentru el însu=i orice i se spune, pentru a]mplini ce este scris =i s[nu urmeze p[rerile sau ideile oamenilor. Autoritatea suprem[nu este p[storul sau al\i credincio=i, ci Sfânta Scriptur[, care este în întregime insuflat[de Duhul Domnului. Diferen\ele doctrinare sunt un loc periculos, unde mul\i cre=tini pot r[t[cii. Dumnezeu nu are decât o singur[Biseric[=i anume a celor n[scu\i din nou, care =i-au sp[lat hainele în sângele Mielului =i tr[iesc pentru Dumnezeu. Mult[pagub[a fost produs[în via Domnului ca urmare a diviziunilor care au ap[rut între credincio=i. Dorin\a Domnului Isus a fost ca noi s[fim una, dup[cum El cu Tat[l sunt una. Unii ajung s[se r[t[ceasc[când privesc la al\ii, care se numesc cre=tini, dar în via\a lor se vede clar p[catul =i ei pot fi o piatr[de poticnire pentru cel slab. O astfel de situa\ie trebuie dus[înaintea conducerii bisericii, pentru ca boala p[catului s[nu se r[spândeasc[=i s[aduc[pagub[Împ[r[\iei lui Dumnezeu.

Se poate c[atunci când slujeai vechiului st[pân aveai bani din bel=ug, dar acum când vrei s[tr[ie=ti cinstit te vezi la strâmtorare. Satan are putere limitat[ca s[dea lovituri =i sper[c[cel credincios se va r[zgândi =i se va întoarce în Egiptul p[catului. Domnul Isus a pus o întrebare care trebuie s[r[mân[mereu în fa\a noastr[: <La ce i-ar folosi unui om s[câ=tige toat[lumea dac[î=i va pierde sufletul?> Oricât de mare ar fi încercarea se merit[s[r[mânem fideli lui Dumnezeu. Lumea cu binele =i r[ul din ea va trece, dar sufletul nostru va exista ve=nic cu Dumnezeu sau departe de fa\[Lui, dup[cum noi alegem.

Textul citat la început spune c[Faraon va spune despre Israel c[s-a r[t[cit prin \ar[, dar acest lucru nu era adev[rat, pentru c[Dumnezeu era cu ei =i îi conducea pas cu pas. Cei credincio=i vor auzi multe acuza\ii prin care vechiul st[pân va încerca s[strecoare îndoial[în gândirea credinciosului, dar ele nu sunt adev[rate. Gura lui Faraon a vorbit ceea ce ar fi dorit el s[fie adev[rat, dar realitatea s-a dovedit a fi cu totul alta. Faraon credea

c[Israelul va fi u=or de adus înapoi ca s[fac[c[r[mizi, dar cu el era Dumnezeu care a deschis Marea =i poporul a trecut-o ca pe uscat. Faraon care cuno=tea geografia \inutului =tia c[israeli\ii nu aveau unde s[fug[de el, pentru c[el vedea Marea ca fiind un obstacol de netrecut =i era pentru oameni, dar nu pentru Dumnezeu. Ca =i cre=tini de multe ori trecem prin încerc[ri =i nu =tim de unde ne va veni sc[parea, ci doar vedem pericolul. Dumnezeu la timpul hot[r`t de El aduce sc[parea pentru cel ce se încrede în El. Israeli\ii aveau cu ei prezen\a lui Dumnezeu printr-un stâlp de foc noaptea =i printr-un stâlp de nor ziua. Când trecem prin încerc[ri avem cu noi =i în noi pe Mângâietorul, Duhul Sfânt, care ne mângâie =i ne arat[ce avem de f[cut. Partea noastr[este s[-L credem =i s[-L ascult[m. Trebuie s[ne facem partea noastr[, iar restul este partea St[pânului, pentru c[noi suntem proprietatea Lui. Este datoria noastr[s[r[mânem pe drumul cel îngust, oricât de atr[g[toare ni s-ar p[rea calea cea larg[, pe care merg majoritatea oamenilor. Drumul nostru pân[la cel mai mic detaliu este trasat de Dumnezeu, =i atâta timp c`t r[mânem pe calea Lui, sufletul nostru este în siguran\[.

G[sim relatat pe paginile Scripturii un aspect din via\a Domnului Isus, atunci când pentru un scurt timp p[rin\ii Lui L-au pierdut. <Au crezut c[este cu tovar[=ii lor de c[l[torie, =i au mers cale de o zi, =i L-au c[utat printre rudele =i cunoscu\ii lor> (Luca 2:44). P[rin\ii Domnului Isus =i-au închiput c[Isus era cu ei, când de fapt El r[m[sese în Ierusalim, la Templu, unde L-au g[sit trei zile mai târziu. Este absolut important s[nu ne închipuim c[Domnul este cu noi, ci trebuie s[fim siguri c[El este cu noi. El niciodat[nu ne va p[r[si, ci singurul care alege acest lucru este omul, atunci când o ia pe c[i l[turalnice =i caut[solu\ii alternative la lucrurile afirmate de Scriptur[. Nu ne putem permite luxul de a ne închipui lucruri diferite despre Domnul Isus =i despre ce vrea El de la noi, ci trebuie s[fim siguri de acele lucruri. Orice zi pe care o petrecem pe alt drum decât pe drumul bun este o zi periculoas[, fiindc[dac[ne întâlnim cu faraonul cel vechi =i suntem

f[r[Cel care ne p[ze=te suntem o prad[u=oar[. Trebuie s[fim siguri despre ce =tim =i ce credem despre Domnul Isus, pentru c[El nu este o închipuire, ci o persoan[real[, El este Dumnezeu.

Nu-\i închipui c[e=ti mântuit pentru c[te-ai botezat =i tu continui s[tr[ie=ti în p[cat mai departe. Nu-\i închipui c[dac[stai la Masa Domnului vei fi r[pit, chiar dac[tr[ie=ti p[cate ascunse. Omul nu }l în=eal[pe Dumnezeu, ci numai pe sine însu=i atunci când caut[s[mul\umeasc[doi stâpâni. Este trist,]ns[multe case de rug[ciune, numite =i biserici, î=i închipuie c[Domnul Isus este cu ei, chiar dac[las[afar[adev[rul Scripturii sau dac[-l modific[a=a cum le convine firii lor. Domnul Isus este acolo unde e dorit, cinstit =i unde este ascultat, f[r[compromisuri. Domnul Isus nu este atras nici de cl[dirile frumoase =i impun[toare, nici de num[rul mare sau mic de membri, ci El este atras de inimile celor ce-L iubesc, a celor ce tr[iesc pentru El =i de aceia c[rora le este dor de El.

Izb[virea din Egipt a fost o izb[vire a milioane de oameni, dar mântuirea =i izb[virea de pe p[mânt prin R[pirea la Cer este un lucru individual, pentru fiecare suflet care a promis c[va sluji toat[via\a lui Domnului Isus. Dac[Duhul Domnului nu este în noi, dac[nu ne d[imbold la rug[ciune =i cântare, dac[nu este în noi o dorin\[ca =i al\ii s[fie mântui\i =i nu suntem gata de jertf[,]nseamn[c[nu suntem gata de R[pire, pentru c[lipsa acestor lucruri denot[c[inima noastr[dore=te lucruri care au devenit la un moment dat mai importante decât ceea ce vrea Domnul Isus s[fie important pentru noi. Nu fii mul\umit cu dac[, poate sau sper, ci fii sigur c[e=ti a lui Hristos =i Hristos este al t[u. <Eu sunt a iubitului meu =i iubitul meu este al meu...> (Cântarea 6:3). Starea de clocot este starea]n care noi iubim pe Domnul mai mult ca orice, vorbim cu El =i }i dorim venirea la fel cum o mireas[dore=te ca mirele ei s[soseasc[.

P[rin\ii Domnului Isus L-au g[sit pe Isus în Templu, în mijlocul oamenilor care vorbeau despre lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu. Dac[cumva te vezi rece =i pe undeva L-ai pierdut pe

Domnul, ai nevoie s[cau\i locurile unde este Domnul Isus. Ai nevoie s[cau\i locurile unde vorbe=te Dumnezeu. Ai nevoie s[cite=ti Cuvintele lui Dumnezeu. Ai nevoie ca prin c[in\[s[revii la cale Lui, pentru ca sufletul t[u s[fie în siguran\[. Oamenii }l pierd pe Domnul Isus prin p[cat, pentru c[to\i credincio=ii ajung în situa\ii când trebuie s[aleag[între Domnul Isus =i p[cat. O dat[ce a ales p[catul =i vede c[pe moment nu s-a întâmplat nimic, î=i închipuie c[Domnul Isus este tot cu ei. Acesta este un fel de r[t[cire prin \[r[, un timp pierdut, când omul se afl[în mare pericol fiindc[se dep[rteaz[de Acela care-i vrea binele. Dac[te-ai dep[rat de Domnul prin p[cat, ast[zi te po\i apropia de El prin sângele Lui cel scump, care atunci când ne m[rturisim p[catul ne iart[, atâta timp cât se mai zice ast[zi.

Domnul Isus este pierdut din via\a omului prin neglijarea rug[ciunii, neglijarea Scripturii, purtare nedreapt[cu fra\ii =i lipsa p[rt[=iei cu poporul Domnului, lucru care ne face s[ne r[cim =i apoi s[ne stingem. <Adu-\i aminte de unde ai c[zut, poc[ie=te-te =i întoarce-te la faptele tale dintâi> (Apocalipsa 2:5). Poc[in\a este o stare care începe în[untru nostru, =i apoi se r[sfrânge în afar[. <Sufletul meu te dore=te noaptea, =i duhul meu te caut[în[untru meu...> (Isaia 26:9). Orice urcare de treap[înseamn[p[r[sirea unei trepte, =i orice schimbare de drum înseamn[p[r[sirea unui drum. Dac[p[=e=ti pe drumul r[u nu mai po\i fi în acela=i timp pe drumul bun. Pe Hristosul Cel viu nu-L vei g[si între cei mor\i, adev[rul nu-l vei g[si]n lumea minciunii =i pacea nu o vei g[si la cei r[i. Omul este o fiin\[nesincer[=i are o inim[care-l în=eal[chiar pe el în=u=i. O lacrim[v[rsat[nu este dovada poc[in\ei, ci o via\[schimbat[, în care se vede roada frumoas[a Duhului Sfânt, este dovada c[Domnul Isus Hristos tr[ie=te în noi.

Gândurile lui Faraon cu privire la israeli\i, c[r[t[cesc prin \ar[, nu numai c[nu au fost adev[rate, dar atunci când o=tirile lui Faraon au intrat în albia m[rii au fost prinse acolo =i înecate. Dac[st[m cu Domnul Isus nu numai c[nu r[t[cim prin \ar[, dar vom vedea nimicirea vr[jma=ului nostru, a c[rui cap a fost zdrobit la

Golgota acum dou[mii de ani. În ziua când cei drep\i vor primi cununa va fi timpul de repaus, când nu ne va mai urm[ri nici Faraon =i nici slujile lui. Atunci vom fi biruitori împreun[cu Acela care ne-a iubit a=a de mult c[+i-a dat via\[pentru noi. Faraon nu ar fi crezut vreodat[c[israeli\ii vor sc[pa de el prin mare, dup[cum majoritatea oamenilor nu cred ast[zi într-o R[pire a bisericii la Cer, dar ea va avea loc, a=a dup[cum spune Cuvântul lui Dumnezeu. Nici pe Noe nu l-au crezut =i au râs de el, dar potopul a venit la timpul hot[rât de Dumnezeu =i cei ce au fost în corabie au fost salva\i. A=a va fi cu cei ce nu cârtesc =i î=i duc crucea cu bucuria Domnului în suflet, a=teptând ziua întâlnirii cu Domnul Isus. Israeli\ii =i-au v[zut vr[jma=ii îneca\i în mare =i au cântat Domnului o cântare de laud[pentru c[i-a izb[vit.

Cei mântui\i vor cânta în Cer spre slava lui Dumnezeu, care a f[cut pentru p[c[to=i o u=[de sc[pare acolo unde nu era u=[, prin Domnul Isus Hristos Mântuitorul sufelului nostru, cântarea pe care numai cei r[scup[ra\i o vor =ti. Noi ne vom bucura de Dumnezeu, =i Dumnezeu se va bucura de noi. Vei fi =i tu acolo? Este nevoie de o hot[râre ferm[de a-L c[uta pe Domnul Isus cu toat[inima, =i El se va l[sa g[sit =i-\i va da pacea pe care o au cei ce au fost ierta\i prin sângele leg[mântului celui nou.

Amin

26

CARTEA CARE VORBEªTE

<Fiule, p[ze=te sfaturile tat[lui t[u, =i nu lep[da înv[\[tura mamei tale: leag[-le necurmat la inim[, atârn[-le de gât. Ele te vor înso\i în mersul t[u, te vor p[zi în pat, =i î\i vor vorbi la de=teptare!>

Proverbe 6:20-22

Sfânta Scriptur[este singura Carte competent[s[r[spund[la întreb[rile care-l macin[pe om cu privire la lucrurile fundamentale despre existen\a =i nemurirea sufletului. Este o Carte care niciodat[nu va fi dep[=it[, pentru c[majoritatea oamenilor care au tr[it =i mai tr[iesc pe p[m`nt nu au reu=it s[\in[pasul cu ea. Solomon a scris textul citat la început ca un sfat pentru acela care vrea s[nu-=i iroseasc[via\a =i s[aleag[s[fac[lucrurile cu folos. Vom privi la acest text din punct de vedere duhovnicesc, pentru c[el explic[lucruri importante despre cea mai valoroas[Carte care a fost scris[vreodat[=i care este Sfânta Scriptur[. Ne este prezentat[în acest text o Carte care vorbe=te nu prin difuzoare sau metode electronice, ci ea vorbe=te la nivelul sufletului =i a duhului omului.

Avem în Scriptur[sfaturile Tat[lui nostru Ceresc, care a creat întreaga arhitectur[a planului de salvare a omului. În aceast[carte sunt sfaturile Mamei noastre, care în durerile Golgotei a f[cut posibil[na=terea noastr[din nou, pun`ndu-ne într-o stare potrivit[pentru a ajunge în prezen\a binevoitoare a lui Dumnezeu. Ferice de familia unde =i so\ul =i so\ia sunt guverna\i de aceast[Carte, care ca un ghid ne conduce spre Cer. Binecuvânta\i sunt copiii care cresc într-o cas[unde Cartea

C[r\ilor, Biblia, conduce =i pe baza ei se iau hot[rârile, pentru c[din fraged[copil[rie se înva\[s[ascul\i de drumarul înv[\[turii s[n[toase. Textul citat spune c[înv[\[tura acestei C[r\i este a=a de important[c[este bine s[o legi de inim[, adic[s[fie adânc]ntip[rit[în cugetul nostru, dar s[fie legat[=i de gât, pentru a fi mereu în fa\a noastr[în mod fizic, ca s[fim împrosp[ta\i a=a cum o ap[rece de izvor]nvioreaz[puterile c[l[torului obosit. Cartea C[r\ilor con\ine cuvintele Împ[ratului =i cine }i este fidel nu se ru=ineaz[niciodat[de ce este scris în ea.

Textul spune c[aceste înv[\[turi te p[zesc când dormi, pentru c[e=ti sub paza =i ocrotirea lui Dumnezeu care se face pe Sine obligat s[respecte promisiunile ce le-a f[cut în aceast[Carte. Înv[\[turile din aceast[Carte î\i \in companie chiar când dormi, dar când te vei de=tepta î\i va vorbi. Scriptura este Cartea pe care o studiem pentru a deveni în\elep\i, este Cartea pe care o credem, ca s[fim în siguran\[, dar este =i cartea pe care o tr[im ca s[putem fi ferici\i =i s[ne putem bucura de promisiunea vie\ii ve=nice. Ar fi mult =i dac[doar ne-ar \ine în siguran\[, dar ea face mult mai mult, =i textul citat ne spune c[ne va vorbi. To\i oamenii au nevoie de un sfat sau un ajutor, mai devreme sau mai târziu, în timpul c[l[toriei pe marea vie\ii.

Unii oamenii au ca ghid aurul, al\ii au banii, al\ii au =tiin\a g[sit[pe b[ncile universit[\ilor, dar cine are ca ghid Cartea Sfânt[a Scripturii va ajunge fericit pe p[mânt =i dup[ce va sf`r=i aceast[via\[va ajunge mo=tenitor al vie\ii ve=nice. Biblia este o Carte care niciodat[nu te în=al[=i întotdeauna î\i spune cum e=ti =i în ce direc\ie te îndrep\i. Ca =i cum nu ar fi îndeajuns, ea î\i arat[cum =i ce trebuie s[schimbi în via\[ta, pentru a putea ajunge la destina\ia dorit[, în cetatea Marelui Împ[rat. În pribegia noastr[spre Canaanul Ceresc avem dileme, ajungem la intersec\ii unde trebuie s[lu[m decizii, =i cuvântul infailibil al lui Dumnezeu are un sfat precis care, a=a cum spune David, ne lumineaz[c[rarea vie\ii, ca =i o candel[. Biblia este singura Carte care merit[ascultat[mai mult ca oricare alta =i în care te po\i încrede, pentru c[ea

a condus la o destina\ie fericit[milioane =i milioane de suflete =i ne va conduce =i pe noi, dac[ascult[m ce vrea s[ne spun[. Este foarte important faptul c[te p[ze=te, dar parc[este mult mai cald =i mi=c[tor faptul c[vrea s[-\i vorbeasc[.

În momente când nu =tii ce s[faci, Cartea aceasta î\i d[un sfat pe care-l po\i urma lini=tit, pentru c[nu are nici o agend[secret[sau vreun scop alternativ decât binele sufletului t[u. M[duva acestei C[r\i este jertfa Domnului Isus, care a dus la îndeplinire planul de mântuire pus împreun[de Dumnezeu Tat[l, Fiul =i Duhul Sfânt. Aceast[Carte vorbe=te pentru c[este vie, =i Cuvântul Lui este viu =i lucr[tor. Ea vorbe=te din în\elepciunea lui Dumnezeu =i ne aduce mereu lucruri noi =i adânci din tezaurul comorilor din Cer. Nu sunt cuvintele vreunui om, ci ale Aceluia care singur este ve=nic =i d[ve=nicia cui vrea El, dup[buna voie a Lui. Multe c[r\i au fost scrise de-a lungul anilor, dar majoritatea nu au rezistat mai mult decât câteva genera\ii. Chiar acelea care au r[zbit prin veacuri sunt ca =i trupurile faronilor mor\i, descoperite de arheologi, care nu mai au nimic de spus. Toate c[r\ile, afar[de Cartea Vie\ii, arat[neputin\a omului, dezn[dejdea =i neputin\a lui de a se salva. Scriptura este Cartea care a cucerit inimile oamenilor pentru Dumnezeu =i a f[cut din ei un popor sfânt pentru El, cu care s[petreac[ve=nic eternitatea.

Biblia este singura Carte care are puls =i înc[lze=te inimile oamenilor cu promisiuni adev[rate, fiindc[atunci când ea ne vorbe=te ne vorbe=te Dumnezeu. Biblia este Cartea al c[rui Autor este prezent când o cite=ti =i, ca printr-o fereastr[, ne d[posibilitatea de a privi din lumea aceasta limitat[spre libertatea ve=niciei pe care o vom tr[i cu Dumnezeu, ca suflete mântuite. Scriptura ne înva\[cel mai bun fel de a tr[i, cel mai nobil mod de a suferi, dar =i cel mai lini=tit fel de a muri. Aceast[Carte con\ine adev[rul =i oricât ar încerca oamenii s[-l îngroape el înviaz[tot mai str[lucitor. Un agnostic, ca s[critice Scriptura, vorbea cu un cre=tin =i spunea c[în vremurile de ast[zi nu mai po\i avea încredere în c[r\ile pe a c[ror origine nu o cuno=ti. Atunci, cre=tinul l-a între-

bat dac[=tie ceva despre cine a inventat tabla înmul\irii, la care omul a spus c[nu, dar a spus c[se folose=te de tabla înmul\irii pentru c[este verificat[în practic[. Tot a=a este =i cu Cartea Sfânt[, Biblia, a r[spuns credinciosul. Ea a fost =i este verificat[ca fiind adev[rat[de milioane de oameni, care L-au crezut pe Dumnezeu pe cuvânt =i au primit iertarea Lui. Biblia este cartea ce nu prea are nevoie s[fie ap[rat[, pentru c[ea se ap[r[singur[prin vie\ile acelora care o ascult[=i o tr[iesc. Poate fi folositor s[-\i însemnezi Biblia, dar este mult mai folositor ca s[te însemneze ea cu fiecare parte pe care ai tr[it-o. Cartea aceasta vorbe=te Cuvintele unui Dumnezeu în care nu este umbr[de mutare, deci poate fi luat[în serios =i ascultat[f[r[s[ri=ti ca ceea ce înve\i din ea s[nu mai fie valabil.

Scriptura spune c[omul este asem[n[tor ierbii care se usuc[=i ca floarea ierbii care cade, dar Cuvântul lui Dumnezeu r[mâne în veci. Prin ascultare de aceast[Carte este posibil ca =i noi s[r[mânem în veac =i s[devenim nemuritori. <...Cine face voia lui Dumnezeu, r[mâne în veac> (1 Ioan 2:17). Ca s[te califici pentru acest dar al lui Dumnezeu numit via\a ve=nic[trebuie s[cuno=ti voia Marelui Stâpân =i s[o faci. Mul\i vor ca lumea s[aib[respect pentru o carte pe care ei o neglijeaz[. Cine \ine Biblie închis[va g[si într-o zi c[poarta cerului le va fi închis[=i în zadar va cere =i va bate ca s[se deschid[, pentru c[va fi prea târziu. Cuvântul Scripturii lucreaz[împreun[cu Duhul lui Dumnezeu ca s[cheme oamenii la via\[ve=nic[, dar majoritatea oamenilor aleg s[lucreze =i s[depun[tot efortul de care sunt capabili numai pentru via\a aceasta.

Scriptura, împreun[cu Duhul Domnului, lucreaz[prin vestitorii Evangheliei, transmi\`nd mesajul =i vestea bun[a împ[c[rii de la amvoanele bisericilor, pe calea undelor, prin c[r\i =i bro=uri. Scriptura este vie pentru c[poate vorbi, dar are puterea, prin lucrarea tain[a Duhului Sfânt, de a da via\[duhului mort al omului nemântuit, adic[s[ ]l nasc[din nou. Scriptura este ca un templu în care po\i s[intri =i s[ascul\i ce are de spus Dumnezeu cu privirea la via\a ta. |i-a vorbit aceast[Carte numit[Scriptur[,

ast[zi? Dac[e=ti trist, aceast[Carte te poate îmb[rb[ta, pentru c[ea]i cheam[la Dumnezeu pe to\i cei ce sunt ap[sa\i de povar[. Textul spune c[: <î\i va vorbi la de=teptare!> Poate fi de=teptarea din somnul mor\ii, din care te treze=te Duhul Sfânt, dar poate fi =i de=teptarea din somul prin care trupul nostru se odihne=te =i se reface pentru a putea func\iona. Textul spune c[î\i va vorbi =i asta înseamn[=i arat[ceva intim, personal, pentru c[Dumnezeu are de-a face cu fiecare om în mod individual în aceast[er[a harului în care noi tr[im acum.

Cartea aceasta ne spune despre planul divin, despre planul de împ[care prin restaurare la pozi\ia de fiu =i fiic[a lui Dumnezeu, plan oferit oamenilor de pretutindeni pân[va veni ziua când Domnul Isus î=i va r[pi Mireasa la Cer. Ai auzit tu Scriptura spunându-\i a=a ceva =i \ie? Scriptura este o Carte care vorbe=te oamenilor de pretutindeni, din toate nivelele societ[\ii, pentru c[Dumnezeu nu prive=te la fa\[omului. Cartea aceasta]i spune p[c[tosului s[vin[la Domnul Isus, s[se judece acuma cu El, în bun[tate, =i face promisiunea c[dac[p[catele cuiva sunt ro=ii ca =i c[r[mâzul se vor face albe ca lâna, prin meritul sângelui nevinovat care a fost v[rsat la Golgota. Biblia le vorbe=te celor ce lucreaz[bine pentru Dumnezeu =i le îndreapt[ochii spre o r[spl[tire ve=nic[. Celor ce trec biruitori prin încerc[ri le spune c[toate acestea lucreaz[o greutate de slav[, care va fi valorificat[la venirea Domnului Isus.

Biblia]i cheam[pe fl[mânzi =i înseta\i s[vin[la bel=ug de hran[, în dar =i f[r[plat[, prin oferta harului lui Dumnezeu. Oricine ascult[de ce are de spus aceast[Carte =i vine la El nu va fi refuzat =i nici scos afar[. Cartea aceasta spune c[indiferent c[e=ti cel mai p[c[tos om din \ar[sau e=ti un om ca pâinea cald[ai nevoie de iertarea, pe care dac[o ceri de la Dumnezeu, în meritul creat în Golgota, o vei primi. Duhul Sfânt deschide ochii ca cel p[c[tos s[poat[privi în aceast[carte ca într-o oglind[=i s[-=i vad[chipul zbârcit de p[cat, apoi îi arat[un Tat[care este gata s[-l primeasc[, s[-l cur[\easc[=i s[-l vindece. Cartea aceasta vorbe=te despre

talan\i =i de r[spunderea pe care o avem fiecare din noi de a-i pune în nego\, pentru ca Dumnezeu s[aib[câ=tig în urma noastr[.

Biblia vorbe=te despre r[spundere, dar =i despre o mo=tenire nestric[cioas[=i o r[spl[tire din partea Marelui Împ[rat pentru cei care lucreaz[bine. Celui ce d[înapoi =i p[c[tuie=te Cartea aceasta]i spune =i]i vorbe=te ca =i prorocul Natan lui David, când a p[c[tuit: <Tu e=ti omul acesta!> Celui care doarme îi spune: <Treze=te-te, tu care dormi, =i Hristos te va lumina!> Aceast[Carte î\i spune c[mai presus de orice s[-\i p[ze=ti inima, pentru c[din ea ies izvoarele vie\ii =i din prisosul ei vorbe=te gura lucruri care într-o zi vor fi bune de r[splat[sau de pedeaps[. |ie,]\i vorbe=te aceast[Carte? Este ea medicamentul =i hrana sufletului t[u? Sfaturile acestei C[r\i î\i vor vorbi la de=teptare. Ea vorbe=te limba inimii tale =i se adreseaz[nevoilor specifice ale inimii tale. Aceast[vorbire implic[o prietenie =i o p[rt[=ie. Citind-o te vei hr[ni =i ascultând-o vei fi binecuvântat, devenind o binecuvântare pentru cei din jurul t[u. Apoi o vei iubi pentru c[în ea sunt cuvintele Iubitului t[u, a Domnului Isus, care +i-a dat via\[pentru tine.

Cele mai mari comori ale Scripturii nu pot fi descoperite numai atunci când }l cuno=ti personal pe Autor, =i uneori le po\i vedea numai cu ochii înl[crima\i. Fariseii =i c[rturarii din timpul Domnului Isus cuno=teau foarte bine Scripturile, dar o citeau ca pe o Carte care nu le vorbea lor personal. Ei studiau f[r[încetare =i erau extrem de aten\i când copiau acele suluri de Scriptur[ca nici un punct s[nu lipseasc[, pentru c[un punct însemna o iot[care putea schimba sensul propozi\iei. Ace=ti farisei =i c[rturari erau îngâmfa\i de cuno=tin\ele lor =i se sim\eau a=a de siguri pe ce cuno=teau ei despre Scriptur[,]nc`t au venit chiar =i la Domnul Isus c[utând s[arate c[ucenicii f[ceau ce nu era îng[duit în Scriptur[. Ei erau vân[tori de gre=eli =i i-au învinuit pe ucenici c[frecau în palm[spice de grâu ca s[poat[mânca boabele. Acest lucru era considerat a fi lucru în ziua Sabatului, iar fariseii îl condamnau. Domnul Isus a r[spuns acuza\iilor lor: <Oare n-a\i citit ce a f[cut David, când a fl[mânzit, el =i cei ce arau împreun[cu El?> (Matei 12:3).

Fariseii citeau f[r[s[vad[bun[tatea lui Dumnezeu care în cazuri extreme s-a purtat îndur[tor cu cei ce erau]n mare nevoie. Fariseii se credeau a fi aceia c[rora nu le scap[nimic din ce este scris,]ns[Domnul Isus le dovede=te c[nu este a=a, deoarece erau mâna\i de o credin\[legalistic[=i mecanic[. Ca s[ai ceva de câ=tigat în urma citirii Scripturii trebuie s[cite=ti în a=a fel]nc`t s[în\elegi. Modul cum citim este la fel de important ca =i faptul c[trebuie s[citim. Scriptura nu trebuie citit[ca un ziar, ca un roman sau ca o revist[, ci trebuie citit[ca fiind cuvintele =i gândurile lui Dumnezeu pentru noi oamenii. Numai a=a sufletul t[u va putea beneficia de timpul cheltuit =i vei putea începe s[-L în\elegi. Este nevoie de o cuno=tin\[despre lucrurile divine înainte ca s[te po\i bucura de ele. Avem nevoie de o minte treaz[=i lini=tit[, pe care s[o scoatem din mediul problemelor de zi cu zi, ca s[putem cugeta la Legea Domnului =i nu doar s[o citim ca pe o datorie de care vrem s[ne sc[p[m.

Dup[cum preo\ii î=i sp[lau picioarele în lighean, înainte de a face slujba, tot a=a cel ce vrea s[aib[beneficii în urma citirii Scripturii =i a ascult[rii de glasul ei, trebuie s[-=i spele ochii sufletului printr-o privire la Golgota, de unde vine ajutorul =i eliberarea de sub poveri. Atunci c`nd con=tiin\a devine liber[, Duhul Sfânt stârne=te o foame dup[cunoa=terea voii lui Dumnezeu. Citirea Scripturii înseamn[hr[nirea sufletului =i a duhului, la fel cum trupul necesit[hran[=i îngrijire. Rezultatul citirii cu inten\ii corecte a Scripturii va fi acela c[te va îndemna la rug[ciune =i sfin\ire. Te va face s[prive=ti la bun[tatea lui Dumnezeu, care a rânduit toate lucrurile dup[voia Sa =i are Universul întreg în deplin control, dar care are timp s[\in[socoteala fiec[rui fir de p[r care \i-a c[zut. Dup[aceea urmeaz[s[sim\i cârmuirea Duhului Sfânt =i te sim\i în siguran\[în mâna Dumnezeului care niciodat[nu d[gre=.

Cine cite=te în acest mod Biblia, prime=te lumina care nu numai c[va lumina via\a lui, dar =i a celor care sunt în jurul lui. Este o lumin[într-un vas de lut, la fel cum erau ulcioarele lui Ghedeon cu care i-a b[tut pe cotropitorii madiani\i. În acest vas

de lut, care este trupul nostru, avem sufletul =i duhul care este de mare pre\ înaintea lui Dumnezeu. Sunt mul\i oameni care respect[Biblia =i nu ar accepta s[nu aib[una acas[la ei, dar totu=i refuz[s[o citeasc[=i studierea ei nu este o prioritate. Oamenii au încercat s[scoat[Biblia din =coli =i în multe \ari au reu=it,]ns[, mai târziu, când tinerii pe care i-a ferit de Biblie ajung]n închisori le-o d[înapoi ca s[aib[ce citi, în speran\a c[îi va ajuta s[se reabiliteze. Sunt oameni care spun c[ei cred =i chiar }l iubesc pe Dumnezeu, dar nu au nici un chef s[deschid[Biblia cu gândul de a-i p[trunde tainele =i a cunoa=te voia lui Dumnezeu. Dac[cite=ti Biblia numai din obliga\ie se întâmpl[c[ceea ce ai citit ui\i foarte repede, iar pentru suflet nu este =i nu r[mâne nici un profit.

Chiar =i Vechiul Testament cu întâmpl[rile istorice descrise în el este plin de înv[\[tur[despre cum Dumnezeu are de-a face cu oamenii. Istoria =arpelui de aram[în[l\at de Moise în pustie prezint[modul în care oamenii sunt mântui\i prin credin\[, privind la Domnul Isus care a stat r[stignit pentru p[c[to=i. Povestea lui Iona ne descrie felul în care Domnul Isus avea s[stea în p[mânt trei zile. Citind relatarea despre Noe putem vedea felul în care Dumnezeu va sc[pa în zilele de pe urm[pe poporul S[u, care a p[zit cuvântul r[bd[rii =i astfel vor fi scuti\i de urgia care va veni în curând peste p[mânt. Este nevoie ca Duhul Sfânt s[ne deschid[ochii ca s[vedem frumuse\ea Bibliei. Au fost =i sunt oameni care au studiat aceast[Carte, de la cartea Genezei p`n[la cartea Apocalipsei, f[r[s[-i mi=te din loc, pentru c[duhul lor este mort =i de multe ori au citit-o cu inten\ii gre=ite sau doar s[poat[spune c[au citit-o. Prin na=terea din nou Duhul Sfânt aduce în om minunata capacitate de a în\elege Scriptura, pentru ca ea s[-i hr[neasc[sufletul. Aceast[carte minunat[vorbe=te despre eroi pe care ni-i prezint[ca s[privim la ei, s[înv[\[m de la ei, dar care nu trebuie niciodat[s[devin[idoli. Copilul lui Dumnezeu nu are idoli, ci un Dumnezeu viu.

Mul\i oameni prin mânuirea Scripturii sunt o binecuvântare pentru cei din jurul lor. Acest succes poate fi periculos =i cel

c[ruia îi este dat harul s[fac[o lucrare bun[pentru Dumnezeu trebuie s[=tie c[poate fi înlocuit dac[se crede în stare de a face ceva desp[r\it de Hristos. F[r[de c[l[uzirea Duhului Sfânt efectul care-l poate avea un om este neglijabil de mic, de aceea se cere s[avem o smerenie în care tot ce este bun în via\a noastr[este atribuit Dumnezeului care poate alege s[lucreze prin noi. Aceast[Carte ne spune fiec[ruia c[trebuie s[ac\ion[m, nu doar s[st[m, bucurându-ne c[noi am ajuns la mântuire. Este bine s[visezi c[faci ceva bun, dar este r[u s[visezi când de fapt este timpul s[ac\ionezi. O dat[ce Scriptura \i-a spus ce s[faci, nu mai este timp de visat =i meditat, ci de a ac\iona. Dac[iube=ti pe cineva nu doar visezi f[r[sfâr=it, ci faci ceva pentru acea persoan[.

Credin\a vine =i cre=te prin ascultarea cuvântului din aceast[Carte =i trebuie s[existe =i s[fie v[zut un progres pe m[sur[ce anii trec. La început avem o credin\[de tip <Ghedeon>, care zdrobe=te gr[un\e ca s[poat[supravie\ui, dar Dumnezeu =i în acele clipe l-a numit pe Ghedeon un viteaz, nu pentru ceea ce era, ci pentru ceea ce avea s[devin[. Dup[un timp, credin\a noastr[cre=te la nivelul <Iosua>, care a dat dovad[de credin\[când a înconjurat Ierihonul =apte zile la rând, apoi au scos chiote =i strig[te =i zidurile Ierihonului s-au pr[bu=it. A fost nevoie de credin\[atunci c`nd Dumnezeu a spus ca Iosua s[ac\ioneze în acel mod, cu toate c[pe moment ar[tau caraghio=i. Credin\a de tip <Iosua> face lucruri mari la cuvântul lui Dumnezeu, care ne vorbe=te =i ast[zi prin cartea numit[Sfânta Scriptur[. Cei ce merg]n armat[sunt supu=i unui tratament riguros =i de multe ori soldatul nu crede c[poate face ceea ce i se cere, dar cel ce d[ordinul =tie ce se poate face =i soldatul execut[, dincolo de ceea ce ar alege s[fac[.

Ca =i copii ai Domnului, ac\ion[m nu pe baza puterii noastre, ci prin încrederea ce o avem în cuvântul acestei C[r\i, care ne vorbe=te =i ne asigur[c[toate sunt cu putin\[celui ce crede. Via\a cre=tinului atinge în[l\imi de Tabor, dar va veni vremea s[coboare =i în v[i, între oamenii îndr[ci\i =i chinui\i de cel r[u, pentru ca noi s[le fim un ajutor =i s[-i ducem la Acela care îi

poate mântui. Aceast[Carte ne arat[c[în viitor vom avea parte de o mas[=i un osp[\ la masa Împ[ratului. Ne arat[c[vom avea parte de o întâlnire cu Acela care a murit pentru noi, fiindc[ne iube=te. Pân[atunci]ns[trebuie s[ne mul\umim cu chipul pe care Sfânta Scriptur[ni-l descrie ca fiind chipul Domnului =i Mântuitorului nostru. Poruncile pe care Domnul Isus le-a dat ne arat[frumuse\ea caracterului Lui. El ne cere s[fim buni, blânzi =i iubitori, pentru c[El este a=a. Biblia ne vorbe=te =i ne spune c[Domnul Isus este cu totul dependent =i ascult[tor de Tat[l =i ne cere s[fim =i noi dependen\i de El, iubindu-L =i p[zind poruncile Lui. Copilul lui Dumnezeu, n[scut din nou, are ca pasiune a vie\ii lui nu s[devin[bogat sau faimos pe p[mânt, ci s[se asemene tot mai mult cu Domnul Isus, pentru c[asta îi place Tat[lui.

Domnul Isus a suferit =i a purtat durerea altora =i copiii Domnului fac la fel ast[zi. Domnul Isus ne-a dat un exemplu de bun[tate, mil[=i blânde\e, care nu L-a l[sat s[treac[pe lâng[cel nenorocit f[r[s[-l ajute. Scriptura ne spune c[cei ce vor s[se asemene cu El fac la fel ca Samariteanul milos, care s-a îndurat de cel c[zut între tâlhari. Sfânta Scriptur[vrea s[ne schimbe caracterul, s[ne fac[fiin\e care au pasiune de a face bine =i de a alina suferin\i. Aceast[lucrare este desf[=urat[în noi de Duhul Sfânt, care ne-a fost dat ca arvun[=i Mângâietor. El ne descoper[voia lui Dumnezeu =i ne transform[într-un fel de <Isus mic>, spre bucuria St[pânului nostru din Cer. Biblia ne vorbe=te despre frumuse\ea sfin\eniei lui Dumnezeu, =i dalta lui Dumnezeu ne ciople=te prin încerc[ri de tot felul ca s[devenim tot ce putem deveni prin harul lui Dumnezeu. |i-a vorbit =i \ie aceast[Carte? Dedi- c[-i timp, =i cu sinceritate cere lumin[de la Dumnezeu =i atunci vei auzi glasul Evangheliei cu mesajul ei clar pentru via\a ta. Ascultarea de glasul acestei C[r\i =i p[zirea cuvântului r[bd[rii te calific[s[fii Mireasa Domnului Isus, care spune: <Vino Doamne, Isuse!>

Amin

27

BUNĂTATEA

<Împ[ratul a zis: «Nu mai este nimeni din casa lui Saul, ca s[m[port cu el cu o bun[tate ca bun[tatea lui Dumnezeu?»...> 2 Samuel 9:3

Avem în textul citat o expresie a omului care avea o inim[dup[inima lui Dumnezeu =i care dorea s[se comporte fa\[de urma=ii vr[jma=ului s[u cu o bun[tate ca bun[tatea lui Dumnezeu. David era împ[rat în acea perioad[=i ar fi putut alege s[-i stârpeasc[pe urma=ii lui Saul, dar a ales s[fie deosebit de bun cu ei. Ghidul nostru spre o via\[tr[it[cu bun[tate este Sfânta Scriptur[, care-i invit[pe to\i oamenii la picioarele Tat[lui în calitate de fii =i fiice. De la El putem s[înv[\[m ce înseamn[a fi cu adev[rat bun, pentru c[Domnul Isus a spus c[Dumnezeu este singurul bun. Înv[\[turile Scripturii ne scot din egoismul nostru îngust =i ne duc la starea unde gust[m fericirea de a tr[i spre folosul altuia. Bun[tatea cre=tinului o]ntrece pe cea a p[rin\ilor =i bunicilor =i ajunge la în[l\imea unde po\i fi bun =i cu cei c[rora nu le datorezi nimic, care nu-\i pot face vreun favor sau chiar sunt vr[jma=i.

De la omul n[scut din nou =i modelat de Duhul Sfânt te a=tep\i la bun[tate în mod natural, a=a cum te a=tep\i de la un buldog care latr[tare, s[latre. Omul de la sine este bun cu cei ce sunt buni cu el, dar omul cel nou prin înv[\[tura Scripturii dep[=e=te acest standard. O dat[ce am devenit copiii Domnului tr[im într-o stare de tranzi\ie, de la ce am fost c[tre ceea ce vom fi. În trecut eram mor\i în p[catele =i gre=elile noastre, dar în viitor, când va avea loc întâlnirea noastr[cu St[pânul, vom primi un trup de slav[

asemenea Lui, pentru c[trupul va fi înghi\it de slav[=i vom tr[i ve=nic. <+i lumea =i pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, r[mâne în veac> (1 Ioan 2:17). În prezent suntem oameni care prin na=terea din nou putem înv[\a s[devenim tot mai mult ca =i Domnul Isus, care este bun[tatea întruchipat[. Tr[im un timp când =tiin\a a produs din abunden\[tot mai multe lucruri care s-ar zice c[ne-a f[cut via\a mai u=oar[, dar care a s[r[cit omul în[untru de bun[tate =i de bucuria vie\ii.

Cei mai ferici\i oameni de pe p[mânt sunt copiii Domnului, care trec mai u=or peste vicisitudinile vie\ii, f[r[s[se lase cople=i\i de ele, =tiind c[toate sunt trec[toare aici pe p[mânt. Ei tr[iesc bine, pentru c[=tiu s[între\in[o rela\ie bun[cu semenii lor datorit[bun[t[\i ce o au de oferit. Ei =tiu s[accepte f[r[s[se revolte pu\in[adversitate =i critic[. Scriptura ne duce la Acela care ne-a creat =i ni-L face cunoscut pe Cel ce ne-a c[utat în necazul nostru, oferindu-ne mântuirea. }n\eleptul spune c[farmecul unui om este bun[tatea lui. A avea bun[tate înseamn[a vrea binele nu numai pentru tine, ci =i pentru aproapele t[u. <Fiecare din noi s[plac[aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora> (Romani 15:2).

Dup[cum într-o gr[din[pot cre=te plante bune =i rele,]n func-\ie de s[mân\a folosit[=i de îngrijirea dat[, tot a=a în inima omu-lui se pot cultiva felurite atitudini. Noi suntem aceia care putem alege s[cre=tem ceea ce este de folos altora, dar este =i mai de dorit ca Dumnezeu s[semene în noi din virtu\ile care ne pot face s[-I sem[n[m. Fiecare om d[ce are, =i dac[am crescut ce este bun =i folositor pentru altul, ne vom bucura într-o zi c[ne-am asem[nat cu St[pânul nostru, care S-a dat pe Sine pentru noi. Bun[tatea este ca =i o ap[care iese dintr-un izvor bun. Cine este cu adev[rat bun este bun întotdeauna, indiferent de împrejur[ri. Cine este bun numai când i se merit[s[fie bun nu este bun, ci bun[tatea îi este doar o masc[pe care o folose=te atunci când crede c[îi poate adu-ce vreun avantaj sau când nu are încotro. Bun[tatea lui Dumnezeu ne-a fost demonstrat[la Golgota =i ne-a dat o pild[care a mers

pân[acolo c[=i-a iubit vr[jma=ii. El +i-a dat via\a pentru vr[jma=i, fiindc[noi prin faptul c[tr[iam în p[cat }i eram vr[jma=i.

<Dar Eu v[spun: iubi\i pe vr[jma=ii vo=tri, binecuvânta\i pe cei ce v[blestem[, face\i bine celor ce v[ur[sc, =i ruga\i-v[pentru cei ce v[asupresc =i v[prigonesc, ca s[fi\i fii ai Tat[lui vostru care este în ceruri; c[ci El face s[r[sar[soarele S[u peste cei r[i =i peste cei buni, =i d[ploaie peste cei drep\i =i peste cei nedrep\i> (Matei 5:44-45). Credinciosul nu numai c[nu blesteam[niciodat[, dar el poate ar[ta bun[tate fa\[de vr[jma=i, pentru ca credinciosul =tie c[dac[cei r[i nu se poc[iesc]i a=teapt[o ve=nic[nenorocire. Bun[tatea este opusul r[ut[\ii, =i cine r[spunde cu bun[tate chiar la r[u se aseam[n[cu St[pânul. Bun[tatea este un dar pe care po\i s[-l dai oricui =i oriunde apare ocazia. Poate este o bucat[de pâine, o vorb[de mângâiere =i încurajare, poate o hain[sau o mân[de ajutor la o lucrare. Dac[unii L-ar vedea pe Domnul Isus în persoan[pe strad[ar fi în stare s[dea dovad[de mai mult[bun[tate, dar Domnul ne înva\[c[atunci când ajut[m pe unul dintre cei mai mici =i neînsemna\i fra\i ai Lui, }l ajut[m pe El.

În timpul ocupa\iei naziste au fost sco=i dintr-un sat to\i evreii,]mpreun[cu copiii, =i du=i la marginea satului. Au fost pu=i s[-=i sape groapa, apoi au fost împu=ca\i de nazi=ti. Unul din copii nu a fost lovit de gloan\e, dar a fost stropit cu sângele p[rin\ilor lui care au fost secera\i de cartu=e, chiar lâng[el. Copilul s-a pref[cut c[este mort =i a sc[pat cu via\[. Când s-a l[sat seara, s-a dus înapoi în sat =i a început s[bat[pe la u=i, dar fiecare când îl vedeau plin de sânge \ipau la el s[plece de acolo, pentru c[nu doreau s[aib[nepl[ceri cu nazi=tii. Disperat, copilul s-a mai dus la înc[o u=[=i a]ncercat o alt[metod[. Când femeia care i-a deschis u=a a început s[-l alunge, el a spus ceva ciudat pentru un copil evreu: <Cum? Nu m[recuno=ti? Eu sunt Isus pe care ai spus c[}l iube=ti!> Atunci femeia, ca trezit[din somn, l-a luat în bra\e =i din acea zi i-a purtat de grij[=i l-a crescut ca pe copilul ei. Dac[spunem c[-L iubim pe Domnul Isus trebuie s[fim gata =i s[-I ar[t[m bun[tate când]i vedem în lips[pe semenii no=tri. Când

umbl[m cu Domnul Isus apare =i se manifest[în noi bun[tatea, pentru c[ea izvor[=te din dragoste. <Dragostea este îndelung r[bd[toare, este plin[de bun[tate> (1 Corinteni 13:4).

Hainele sunt partea exterioar[cu care ne îmbr[c[m =i de multe ori ne caracterizeaz[înaintea oamenilor. Bun[tatea este =i ea o hain[cu care credinciosul se îmbrac[=i care]i caracterizeaz[înaintea lui Dumnezeu. A=a cum p[rin\ilor le place s[vad[bun[tate în copiii lor =i nu r[utate =i indiferen\[, tot a=a =i Dumnezeu urm[re=te cu mare interes dezvoltarea acestei virtu\i numit[bun[tate, care î=i are originea în El. Bun[tatea variaz[dup[nevoi =i]n func\ie de cât dore=te cineva s[-=i deschid[inima =i poate fi observat[începând de la amabilitate pân[la sacrificiu =i jertf[. <Astfel dar, ca ni=te ale=i ai lui Dumnezeu, sfin\i =i preaiubi\i, îmbr[ca\i-v[cu o inim[plin[de îndurare, cu bun[tate, cu smerenie, cu blânde\e, cu îndelung[r[bdare> (Coloseni 3:12).

Pilda samariteanului milos, spus[de Domnul Isus, este un bun exemplu de modul cum ac\ioneaz[bun[tatea. Un om a c[zut între tâlhari care i-au luat tot ce a avut, l-au b[tut =i l-au l[sat ca mort. Dup[un timp, cel c[zut a auzit pa=i care se apropiau =i s-a bucurat, tr[gând n[dejde c[va fi sc[pat =i nu va fi l[sat s[moar[. Dar nu a trecut mult =i pa=ii s-au îndep[rtat de el. Erau pa=ii preotului care atunci când a v[zut scena îngrozitoare a omului b[tut crunt a plecat mai departe. Rana celui c[zut a devenit în acele momente =i o ran[a inimii din cauza nep[s[rii acelui preot. Dup[un timp, acel om, care avea mare nevoie de ajutor medical, a auzit din nou pa=i =i apoi a auzit c[se îndep[rteaz[de el. Erau pa=ii unui levit care =i el se înfiorase de starea celui b[tut de tâlhari =i din lips[de bun[tate a plecat mai departe. Din nou rana inimii celui c[zut a fost provocat[ca s[doar[=i mai tare.

Mai târziu a trecut pe acolo un samaritean care s-a oprit =i i-a acordat îngrijirea necesar[. L-a dus la un han =i acolo s-a îngrijit de el, cheltuind din banii lui ca acel om s[aib[=anse s[se refac[. Acel samaritean s-a îngrijit at`t de bolile trupe=ti, turn`nd balsam pe ele, dar =i de durerea inimii prin bun[tatea sa. Acel om a dat

dovad[de bun[tate, =i Domnul Isus ne cheam[=i pe noi la o ast-fel de bun[tate. <Dimpotriv[, fi\i buni unii cu al\ii, milo=i, =i ierta\i-v[unul pe altul, cum v-a iertat =i Dumnezeu pe voi în Hristos> (Efeseni 4:32).

Un alt exemplu de bun[tate îl g[sim la Onisifor, despre care apostolul Pavel îi scrie lui Timotei. Apostolul Pavel scrie c[aces-ta l-a c[utat cu mult[grij[când a fost la Roma, l-a mângâiat =i nu i-a fost ru=ine de lan\urile lui (2 Timotei 1:16-17). A fi bun în-seamn[a fi de folos altuia =i deschis pentru suferin\a altuia. Domnul Isus a f[cut exact acest lucru mai mult ca ori=icine atunci când a suferit în locul nostru. <Totu=i, El suferin\ele noastre le-a purtat, =i durerile noastre le-a luat asupra Lui, =i noi am crezut c[este pedepsit, lovit de Dumnezeu, =i smerit. Dar El era str[puns pentru p[catele noastre, zdrobit pentru f[r[delegile noastre. Pedeapsa, care ne d[pacea, a c[zut peste El, =i prin r[nile Lui suntem t[m[dui\i> (Isaia 53:4-5). Înlocuirea celui vinovat cu cel nevinovat a fost un act al bun[t[\ii lui Dumnezeu.

<Dar, când s-a ar[tat bun[tatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nos-tru, =i dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele, f[cute de noi în neprih[nire, ci pentru îndurarea Lui, prin sp[larea na=terii din nou =i prin înnoirea f[cut[de Duhul Sfânt> (Tit 3:4-5). Pân[ce nu s-a ar[tat aceast[bun[tate noi nu am avut nici o =ans[la mântuire. El ne-a mântuit ca s[-+i arate bun[tatea =i puterea. <Ca s[arate în veacurile viitoare nem[rginita bog[\ie a harului S[u, în bun[tatea Lui fa\[de noi în Hristos Isus> (Efeseni 2:7). Bun[tatea nu este un semn de sl[biciune, ci de asem[nare cu Dumnezeu. Bun[tatea este un semn de putere care =i atunci când cedeaz[în favoarea altuia =i se pare c[pierde, totu=i în final câ=tig[. Bun[tatea este cea de-a cincea road[a Duhului Sfânt amintit[la Galateni 5:22: <Roada Duhului, dimpotriv[este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga r[bdare, bun[tatea, facerea de bine, credincio=ia, blânde\ea, înfrânarea poftelor...>

Aceia care cu adev[rat sunt n[scu\i din nou =i primesc puterea Duhului Sfânt devin buni =i arat[lumii bun[tate, pentru c[

Domnul Isus tr[ie=te în ei prin Duhul Sfânt. Bun[tatea înseamn[s[cheltuie=ti din tine. Cel ce o are este un om fericit, pentru c[bun[tatea rode=te fericire. Dac[ ]n om bun[tatea nu este o road[a Duhului Sfânt ea va varia foarte mult,]n func\ie de cum vede omul c[i se merit[s[fie bun =i dup[interesul pe care îl are. Prin acest fel de bun[tate, de interes, se ajunge la ipocrizie, pe când omul care are bun[tatea ca road[a Duhului Sfânt este bun în orice]mprejurare. Bun[tatea cre=tin[este o reflectare în noi a Domnului Isus, care a fost mai bun cu noi ca ori=icine altcineva. Bun[tatea credinciosului ajunge s[fie cunoscut[nu numai de cei din cas[, ci =i de cei cu care lucreaz[, de cei cu care vine în contac în via\a de toate zilele. Cineva spunea c[atunci când te poc[ie=ti cu adev[rat chiar =i animalele de pe lâng[cas[=tiu acest lucru, pentru c[devii bun.

C`nd era pe p[m`nt, Domnul Isus =i-a ar[tat bun[tatea vindecând pe cei bolnavi, s[turând pe cei fl[mânzi, înviind mor\ii, dar nic[ieri nu se vede mai bine bun[tatea Lui ca =i atunci când era pe cruce =i S-a rugat Tat[lui: <Tat[, iart[-i, c[ci nu =tiu ce fac.> Chiar =i tâlharului poc[it îi extinde mila =i bun[tatea Sa, spunându-i: <Ast[zi vei fi cu Mine în rai.> Nu exist[un bun mai mare ca Domnul Isus care a murit în locul meu =i al t[u, pentru a avea iertare =i via\[ve=nic[. Bun[tatea lui David a c[utat o oportunitate unde =i peste cine s[se r[sfrâng[=i a g[sit în Mefibo=et, fiul lui Ionatan. Nu numai c[nu l-a prigonit, dar i-a dat averile înapoi =i a insistat s[m[nânce la masa lui în fiecare zi. Bun[tatea lui Dumnezeu a f[cut ceva asem[n[tor cu noi.

Când am venit la El =i ne-am poc[it de p[cat, Dumnezeu nu ne-a mai pedepsit pentru vina noastr[, ci ne-a iertat =i apoi ne-a îmbog[\it, dându-ne averea cea mai mare, care este arvuna Duhului Sfânt. Cea mai pl[cut[parte pentru noi abia urmeaz[, pentru c[dup[aceast[via\[suntem invita\i s[fim la Masa Împ[ratului, nu pentru câ\iva ani ca =i Mefibo=et, ci ve=nic. <+i David, dup[ce a slujit celor din vremea lui, dup[planul lui Dumnezeu, a murit...> (Fapte 13:36). +i noi suntem chema\i la

rândul nostru s[slujim altora în bun[tate, dup[planul lui Dumnezeu, prin fapte pe care El le-a preg[tit pentru ca s[umbl[m în ele, înainte de întemeierea lumii.

Dup[legea roman[, oricine era chemat s[-l ajute pe un curier de stat sau pe un om care era într-o func\ie civil[avea obliga\ia s[-l ajute o mil[de drum, dar Domnul Isus spune c[dac[-\i cere cineva s[mergi cu el o mil[, du-te dou[. În prima mil[era un biruit cel care era obligat de lege s[fac[a=a, dar în a doua mil[devenea el un biruitor. Bun[tatea trece dincolo de ce este datorie =i d[mai mult decât cere legea. Cei mai mul\i evrei aveau însemnat cât era o mil[de la casa lor =i cât era un drum de Sabat, ca s[nu]ncalce legea. Cre=tinul nu tr[ie=te sub Lege, ci sub Har, =i Harul trece =i dep[=e=te Legea. Bun[tatea se r[sfrânge în via\a credinciosului =i prin aceea c[este gata de a ierta, pentru c[=i el a fost iertat de Dumnezeu. <Îng[dui\i-v[unii pe al\ii, =i dac[unul are pricin[s[se plâng[de altul, ierta\i-v[unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, a=a ierta\i-v[=i voi> (Coloseni 3:13).

A ierta înseamn[a acorda favoare, a gra\ia sau a renun\a la drepturi în favoarea cuiva. <...Ierta\i =i vi se va ierta!> (Luca 6:37). Apostolul Petru L-a întrebat pe Domnul Isus dac[trebuie s[ierte pe aproapele lui de =apte ori, gândind c[este foarte generos, pentru c[rabinii timpului spuneau c[trebuie s[ier\i de trei ori. Domnul Isus le-a dat de în\eles c[trebuie s[ierte nelimitat, pentru c[oricât i-am ierta noi pe semenii no=tri, Dumnezeu în bun[tatea Lui ne-a iertat mult mai mult nou[, pentru c[noi nu aveam nici o =ans[ca s[ne pl[tim datoria. <Domnul este îndur[tor =i milostiv, îndelung r[bd[tor =i bogat în bun[tate> (Psalmul 103:8). Omul bun, dar nen[scut din nou, iart[pân[la un loc,]ns[nu este bogat în bun[tate ca =i acela care este n[scut din nou. El iart[, înghite, tolereaz[pân[la un punct, =i apoi nu mai poate. Este nevoie de o putere mai mare ca a noastr[pentru ca s[putem ierta cum ni se cere, =i aceasta este puterea Duhului Sfânt.

Pe moment se pare c[omul ar fi îndrept[\it s[nu tot ierte,]ns[aceasta pân[ce nu apare =i Dumnezeu în aceast[ecua\ie, fiindc[

El ne-a iertat a=a de mult, mai mult decât avem noi ocazie vreodat[ca s[iert[m. Dumnezeu, care este plin de bun[tate, ne cere s[fim =i noi buni =i s[iert[m ca =i El. <+i ne iart[gre=elile noastre, precum =i noi iert[m gre=i\ilor no=tri.> Este o rug[ciune care ne face mereu aten\i, ne spune c[suntem datori s[iert[m =i s[fim buni cu semenii no=tri dac[vrem s[beneficiem în continuare de bun[tatea =i iertarea lui Dumnezeu. Bun[tatea se mai vede =i atunci când ne purt[m sarcinile unii altora. <Purta\i-v[sarcinile unii altora, =i ve\i împlini astfel legea lui Hristos> (Galateni 6:2).

Via\a noastr[, spune apostolul Iacov, este ca un abur care se arat[pu\intel în compara\ie cu ve=nicia, =i totu=i avem ocazia s[facem lucruri mari în acest timp scurt cât tr[im. Avem ocazia s[ar[t[m bun[tate fa\[de semenii no=tri =i s[urm[m pilda lui Dumnezeu ca ni=te copii preaiubi\i, fiind buni chiar =i cu cei ce nu merit[. Bun[tatea se mai poate vedea în noi =i atunci când =tim s[mângâiem =i s[încuraj[m pe al\ii, pentru c[lumea în care noi tr[im este plin[de nem`ng`ia\i. Barnaba se numea =i fiul mângâierii, =i când îi studiezi via\a po\i s[vezi c[a meritat acest nume. A fi un om care mângâie înseamn[a fi un vas cu balsam, gata s[ung[acolo unde doare =i s[u=ureze durerea. Tot bun[tatea este aceea care ne ajut[s[veghem unii asupra altora =i s[ne îndemn[m la tot ce este bun. <Ci îndemna\i-v[unii pe al\ii în fiecare zi, cât[vreme se zice: «Ast[zi», pentru ca nici unul din voi s[nu se împietreasc[prin în=el[ciunea p[catului> (Evrei 3:13).

Copiii Domnului se încurajeaz[=i se îndeamn[unii pe al\ii la fapte bune, dup[cum spune Scriptura, c[<cine îmb[rb[teaz[pe al\ii s[se \in[de îmb[rb[tare.> Epistolele apostolului Pavel sunt pline de îndemnuri, de cuvinte bune pentru zidirea =i înt[rirea Bisericii lui Dumnezeu. <Tu îns[, vorbe=te lucruri care se potrivesc cu înv[\[tura s[n[toas[> (Tit 2:1). Îndemnul f[cut în bun[tate are cuvinte alese, cu har =i drese cu sare, pentru ca cel care le ascult[s[fie încurajat =i zidit în credin\[. Uneori este necesar s[nume=ti pe nume r[ul pe care-l vezi în via\a cuiva, dar s[nu facem niciodat[aceasta f[r[ca înainte s[îmbr[c[m haina

bun[t[\ii. Acela care are nevoie de o astfel de corectare sau chiar mustrare va sim\i imediat dac[facem acest lucru dintr-un spirit r[ut[cios de critic[sau din bun[tate. Înainte de a-\i ar[ta bun[tatea în acest fel este nevoie de rug[ciune =i chiar de post, pentru ca Dumnezeu s[-\i dea trecere înaintea acelei persoane. Postul =i rug[ciunea, f[cute înainte de a corecta pe cineva, ne va feri de lucruri pripite =i va dovedi chiar =i înaintea lui Dumnezeu c[inten\ia este izvorât[din bun[tate. Îndemnul în bun[tate trebuie s[se potriveasc[cu nevoia celui ce ascult[, =i cel care d[îndemnul trebuie s[fie deschis necazului =i durerii altuia.

Un alt mod de exprimare a bun[t[\ii este rug[ciunea. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu care ascult[rug[ciunea, dar nu cu privire la lucrurile pe care El le-a terminat sau cu privire la lucrurile pe care noi, =i nu Dumnezeu, trebuie s[le facem. Am observat c[pe cei ce îi iubesc sunt totdeauna în rug[ciunile mele, pentru c[atunci când iube=ti pe cineva vrei s[fii bun cu el =i îi dore=ti binele. Eu nu pot p[zi, ocroti =i ajuta ca Dumnezeu, de aceea din bun[tate pentru cei pe care îi iubesc îmi recunosc neputin\a =i îi aduc înaintea Domnului în rug[ciune, pentru c[El poate =i =tie totul.

Lista de rug[ciune a apostolului Pavel era foarte lung[. Lui Timotei îi scrie: <...te pomenesc în rug[ciunile mele, zi =i noapte> (2 Timotei 1:3). Fra\ilor de la Roma le scrie: <...V[pomenesc ne]ncetat în rug[ciunile mele> (Romani 1:9). Fra\ilor din Tesalonic le scrie: <Mul\umim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi to\i, pe care v[pomenim necurmat în rug[ciunile noastre> (1 Tesaloniceni 1:2). Apostolul Pavel dorea binele acestor suflete, =i aceast[bun[tate =i dorin\[de bine pentru ei se manifesta prin faptul c[se ruga Domnului =i mijlocea pentru ei ne]ncetat. <Ruga\i-v[ne]ncetat> (1 Tesaloniceni 5:17). Apostolul Iacov ne îndeamn[=i el la fel: <...Ruga\i-v[unii pentru al\ii...> (Iacov 5:16). Cei ce ajung s[aib[aceast[road[a bun[t[\ii din bel=ug, mai reu=esc s[fac[ceva, care omului de rând îi este aproape imposibil, =i anume s[se supun[altuia. <Asculta\i de mai marii vo=tri, =i fi\i-le supu=i,

c[ci ei privegheaz[asupra sufletelor voastre> (Evrei 13:17). Este o supunere de fric[, cum este aceea de autorit[\i, ca un rezultat al bun[t[\ii =i al dragostei. Aceast[supunere ne calific[s[primim har de la Dumnezeu. <...c[ci Dumnezeu st[împotriva celor mândri, dar celor smeri\i le d[har> (1 Petru 5:5).

Domnul Isus este exemplu nostru extrem de bun[tate =i supunere fa\[de voia Tat[lui, pentru c[a venit pe p[mânt =i a dus la îndeplinire planul de salvare al omului, supunându-Se astfel voii Tat[lui din Cer. Dac[observ[m c[ne lipse=te bun[tatea este necesar s[ne cercet[m, s[vedem care este rela\ia noastr[cu Duhul Sfânt, pentru c[aceast[putere nu ne-a fost dat[ca s[avem experien\e din când în când, ci ne-a fost dat[ca s[fie cu noi =i în noi în mod permanent. Bun[tatea este roada Duhului Sfânt =i suntem liberi ca s[cerem s[fim umplu\i cu aceast[bun[tate, pentru a fi de folos }mp[r[\iei lui Dumnezeu. Duhul Sfânt va cre=te în noi aceast[bun[tate dup[m[sura în care ne sfin\im =i ne d[ruim lucr[rii lui Dumnezeu, ca s[putem sim\i durerea altora. <Încolo, to\i, s[fi\i cu acelea=i gânduri, sim\ind unii cu al\ii, iubind ca fra\ii, milo=i, smeri\i> (1 Petru 3:8). Ajungerea la o astfel de tr[ire în bun[tate necesit[timp =i dedica\ie, la fel cum atle\ilor le trebuie timp =i efort ca s[poat[ajunge la cea mai bun[condi\ie fizic[. Dup[tot acest efort va urma =i o zi a r[spl[tirii.

Ori de câte ori ucenicii =i-au ar[tat interesul în a fi r[spl[ti\i =i a fi mari, Domnul nu i-a mustrat pentru c[ei ar fi vrut o r[spl[tire, ci le-a atras aten\ia c[pentru o r[splat[mare trebuie dus[o via\[de slujire, la care ei =i noi am fost chema\i. De r[spl[tire se va îngriji Dumnezeu, pentru c[Lui }i place nu numai s[crezi în El, dar =i s[crezi c[El r[spl[te=te. Bun[tatea lui Dumnezeu ne îndeamn[la poc[in\[, dar r[mâne la alegerea noastr[dac[vrem s[ne îmbr[c[m cu bun[tate, s[fim o mireasm[de via\[pentru cei din jurul nostru =i astfel s[fim pl[cu\i lui Dumnezeu. La cap[t de drum ne va a=tepta cununa de biruitor =i vom primi o r[splat[de la Acela care a fost =i este Bunul cel mai bun, adic[Dumnezeu.

Amin

28

E^o^TI PREGÃTIT SÃ MORI?

<…ce vei face pe malurile îngâmfate ale Iordanului?> Ieremia 12:5

P[mântul Canaanului este de multe ori folosit, prin asem[nare, s[prezinte |ara Promis[, adic[Canaanul Ceresc. Dup[cum pentru israeli\i, Canaanul era |ara Promis[de Dumnezeu în care au intrat trecând Iordanul, tot a=a Cerul este |ara Promis[=i destina\ia credinciosului, în care intr[trecând Iordanul mor\ii ce desparte lumea fizic[de cea spiritual[. Israeli\ii, dup[o lung[=i grea c[l[torie prin pustie, au fost ajuta\i de Dumnezeu =i au trecut Iordanul cu mult[u=urin\[, ca pe uscat. Cei care cred în Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor personal se bucur[de promisiunile Canaanului Ceresc înc[de aici, din pustia acestei lumi, =i privesc cu n[dejde spre ziua când vor trece la cele ve=nice =i vor primi r[splata din partea Împ[ratului. Credin\a în Dumnezeu ne d[o putere plin[de pace, care face fa\[chiar în momentele finale de pe p[mânt, atunci când trecem din aceast[via\[, când din punct de vedere biologic încet[m s[mai tr[im. Ucenicii Domnului Isus au =i ast[zi o încredere neclintit[în lucrurile care nu se v[d =i nu tr[iesc în depresie =tiind c[vine ziua plec[rii de pe p[mânt, ci tr[iesc o via\[devotat[, lucrând cu pasiune în via Domnului.

Un pastor vorbea despre Cer =i a pus o întrebare auditoriului, ca s[vad[cine vrea s[mearg[acolo. To\i au ridicat mâna, cu excep\ia unui copil care atunci când a fost întrebat a spus c[vrea =i el s[mearg[în Cer, dar nu chiar atunci. Nu =tim când vine ziua plec[rii, dar este sigur c[vom pleca. Moartea ne prive=te pe to\i

ca fiind egali =i nu prive=te la fa\a omului dac[este frumos, bogat sau în\elept, ci atunci când St[p`nul îi d[voie, vine =i secer[via\a omului. Cimitirul este plin de oameni care atunci când tr[iau erau convin=i c[lumea nu se poate descurca f[r[ei, dar au crezut gre=it. Via\a continu[=i f[r[ei =i f[r[noi, dac[suntem chema\i acas[. Moartea sau trecerea Iordanului nu face parte din planul ini\ial al lui Dumnezeu, ci a fost un program introdus datorit[p[catului, care a intrat în omenire prin c[derea în p[cat. Unii tr[iesc mult, al\ii pu\in,]ns[ziua plec[rii este o surpriz[pentru fiecare om, pentru c[Dumnezeu \ine firul vie\ii noastre dep[nat pe deget =i foarte rar se întâmpl[s[-l prelungeasc[.

Am întâlnit oameni foarte bolnavi, care au tr[it o via\[boln[-vicioas[zeci de ani =i am v[zut oameni s[n[to=i tun, care au c[zut prad[mor\ii nemiloase în câteva luni. Durata vie\ii nu este determinat[de împrejur[ri, ci de Dumnezeu. Pe o piatr[de mormânt scria: <M[a=teptam eu la a=a ceva, dar nu chiar a=a de repede.> O vorb[veche spune c[fiecare om este dator cu o moarte, dar Scriptura ne înva\[c[trebuie s[avem parte de dou[na=teri. Prima na=tere este biologic[, iar a doua este din Dumnezeu, =i are loc atunci când }l primim pe Domnul Isus în via\a noastr[ca St[p`n. Atunci începem s[murim fa\[de lume =i s[tr[im prin credin\[, pentru Dumnezeu. Tr[irea prin credin\[ne preg[te=te pentru trecerea Iordanului =i chiar face acest eveniment de dorit.

Bine cunoscutul predicator Billy Graham, atunci când a început s[aib[primele mari succese prin evangheliz[ri pe stadioane =i mii de suflete veneau la Dumnezeu prin mesajele pe care le rostea, a primit o ofert[din partea unui om foarte bogat. Acel om bogat a spus c[vrea s[-l sponsorizeze în a=a fel]nc`t el, Billy Graham, s[nu mai piard[timpul cu adunatul fondurilor, ci s[se ocupe numai de evangheliz[ri. Oferta p[rea extraordinar[, dar dup[pu\in[ezitare evanghelistul, foarte politicos, a spus c[nu poate s[o accepte. A spus c[el prime=te mii de scrisori în care sunt bancnote de unu sau de cinci dolari de la oameni s[raci, care]i promiteau c[se roag[pentru succesul evangheliz[rilor ce aveau

loc. Billy Graham i-a spus acelui om bogat c[oamenii aceia se roag[pentru succesul lui Dumnezeu prin el =i dac[lumea va afla c[un multimilionar îl sponsorizeaz[nu va mai fi o lucrare duhovniceasc[, prin credin\[. A spus c[prefer[s[depind[de Dumnezeu =i de banii pe care oamenii mi=ca\i de Duhul Domnului îi trimit ca s[poat[pl[ti cheltuielile de evanghelizare. Ce ai fi f[cut tu? Cine tr[ie=te prin credin\[, atunci când vine timpul ca s[treac[Iordanul îl trece cu u=urin\[, pentru c[inima lui este deja dincolo.

Martirii Bisericii primare au tr[it crezând c[este mai bine s[moar[o moarte cinstit[, credincio=i Domnului Isus, decât s[tr[iasc[o via\[necinstit[, de tr[dare. Atunci =i chiar în zilele de ast[zi, credincio=ii pre\uiesc via\a de dincolo de Iordan mai mult dec`t via\a aceasta, cu atât mai mult cu cât lumea]i prigone=te pe cei ce vor s[tr[iasc[cu evlavie. Scriptura ne înva\[c[, spre deosebire de celelalte viet[\i create de Dumnezeu, noi suntem alc[tui\i nu numai din trup, ci =i din suflet =i duh. Mai sunt =i ast[zi dintre aceia care încearc[s[se conving[pe ei în=i=i c[nu este nimic dincolo de moarte. Un astfel de ateu a vizitat o m[n[stire pentru valoarea ei artistic[=i i-a spus c[lug[rului care era acolo c[dac[nu exist[Dumnezeu =i-a irosit via\a degeaba. C[lug[rul i-a r[spuns c[dac[ar fi a=a atunci =i-a irosit vreo 70 sau 80 de ani, dar dac[Dumnezeu exist[atunci ateul =i-a pierdut nu 80 de ani, ci ve=nicia care nu are sfâr=it.

Moralitatea cu care se laud[omul bun nu este decât o tradi\ie schimb[toare, modelat[de vreme, dar înnoirea f[cut[de Duhul Sfânt în via\a omului]l transform[din[untru înspre afar[, ca s[se asemene cu Domnul Isus Hristos. Aceast[schimbare aduce în om o parte din dumnezeire, care-l face fericit. Creatorul a pus]n sufletul nostru dorin\a de a-L c[uta pe El, =i atunci când omul se întâlne=te cu Creatorul duhul s[u vine la via\[. Omul cârmuit de Duhul Sfânt =tie c[nu p[mântul cu lucrurile de pe el vor d[inui p`n[la sfâr=it, ci Cerul este locul ve=nic =i real. Acest lucru este valabil =i pentru noi, fiindc[Domnul Isus a murit pentru noi, ca

s[avem aceast[n[dejde care nu în=eal[. <C[ci trupul acesta supus putrezirii, se va îmbr[ca]n neputrezire, =i trupul acesta muritor se va îmbr[ca]n nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: «Moartea a fost înghi\it[de biruin\[. Unde î\i este biruin\a, moarte? Unde î\i este boldul, moarte?»> (1 Corinteni 15:54-55). Învierea Domnului Isus este una din dovezile c[=i noi vom învia cu un trup de slav[, la R[pire. <...pentru c[Eu tr[iesc, =i voi ve\i tr[i> (Ioan 14:19). La învierea Domnului Isus mul\i sfin\i au înviat =i au fost v[zu\i prin cetate (Matei 27:51-57). Aceasta a fost doar o înt[rire a promisiunii lui Dumnezeu c[cei drep\i vor învia. Via\a aceasta nu este sfâr=itul =i nici moartea nu este sfâr=itul. Dac[î\i pui n[dejdea în Isus Hristos Cel înviat, vei tr[i prin meritul Lui. Aceasta este o minunat[=i binecuvântat[n[dejde. Ai tu aceast[n[dejde? E=ti tu gata s[mori?

Canaanul p[mântesc a fost =i este mo=tenirea urma=ilor lui Avraam, Isaac =i Iacov, dar Canaanul Ceresc, care nu este construit de mâini, este mo=tenirea celor ce tr[iesc prin credin\[pentru Dumnezeu. Apa Iordanului simbolizeaz[moartea =i este u=a prin care intr[m în |ara Promis[. Textul citat pune întrebarea: <Ce vei face pe malurile îngâmfate ale Iordanului?> Nu este o specula\ie, ci este sigur c[va trebui s[-l trecem. Vine o zi în care nu vom mai fi pe p[mântul celor vii, în trupul acesta de lut, ci vom fi pe t[rîmul spiritual. Mai important ca începutul este sfâr=itul acestei vie\i, pentru c[din momentul trecerii în ve=nicie, destinul ve=nic nu se mai schimb[. Dac[ultima ta zi o sfâr=e=ti împ[cat cu Acela care este St[pânul Universului =i prime=ti oferta de iertare prin jertfa depus[la Golgota de Fiul S[u Preaiubit po\i s[fii lini=tit ast[zi, pentru c[acea zi final[de pe p[mânt nu are cu ce s[te însp[imânte. Po\i s[fii preg[tit prin leg[mântul cu Acela care este dincolo de Iordan. Botezul în ap[simbolizeaz[moartea împreun[cu Hristos =i începerea vie\ii noi cu El. Oamenii nu se c[s[toresc ca s[ajung[s[se iubeasc[, ci se c[s[toresc pentru c[se iubesc.

Botezul nu te face s[-L iube=ti pe Dumnezeu, ci doar sigileaz[hot[rârea ta de a-L urma =i a-L iubi pe El. Nimeni nu se

c[s[tore=te din dragoste ca apoi s[-=i spun[unul altuia c[fiecare]=i vede de treburile lui =i de familia lui. Ei nu î=i spun c[o s[se viziteze mai des, ci r[mân împreun[toat[via\a lor. A=a cum prin actul oficial al c[s[toriei cei doi încep o via\[împreun[, dup[ce se face leg[mântul prin botez sufletul mântuit începe o umblare împreun[cu Dumnezeu, numindu-se frate =i sor[în Domnul. Aceast[umblare cu Dumnezeu nu se întrerupe nici atunci când trebuie s[treci Iordanul, adic[s[treci din via\a aceasta. Dragostea este mai tare ca moartea, =i Dumnezeu face aceast[trecere în ve=nicie u=oar[pentru iubi\ii Lui. Cine nu vrea s[se boteze, încheind Leg[mânt cu Domnul, este ca =i o tân[r[care spune tân[rului ce o cere în c[s[torie c[îl iube=te, dar ea nu accept[s[se c[s[toreasc[cu el prin actul c[s[toriei. Prin leg[mântul botezului, despre care Biblia spune c[este o m[rturie public[a identific[rii cu Hristos, eu =i alte milioane I-am promis Domnului credincio=ie p`n[ la moarte, adic[ p`n[la Iordan. De la Iordan va începe o altfel de umblare, mai intens[cu El, pentru c[atunci }l vom vedea a=a cum este.

Dac[a participat inima ta atunci când ai f[cut Leg[mânt a participat =i Cerul =i te-a scris pe lista celor ce sunt a=tepta\i de cealalt[parte a Iordanului. Mul\i oameni intr[sub apa botezului, dar nu intr[sub sângele Domnului Isus. Mul\i vor beneficiile apar\inerii lui Hristos, dar f[r[poc[in\[=i tr[ire în ascultare. Omul are obiceiul s[se gândeasc[c[to\i sunt muritori, cu excep\ia lui. De multe ori parc[suntem orbi la sl[biciunile trupului nostru, prin care primim avertizare dup[avertizare c[ne apropiem de Iordan. Dac[to\i filozofii de pe p[mânt =i to\i doctorii speciali=ti ar c[uta s[prelungeasc[via\a cuiva s-ar dovedi neputincio=i, o dat[ce St[p`nul a spus c[este timpul de plecare de pe p[mânt. Venim în aceast[lume unul câte unul =i tot a=a plec[m, dar avem ocazia de a lua decizia de a-L primi pe Domnul prin poc[in\[=i astfel s[dobândim via\a ve=nic[, la care to\i oamenii sunt chema\i. Când cineva drag pleac[spunem: <La revedere! Ne vom vedea!> Cei credincio=i se vor reîntâlni acolo

unde Domnul Isus a spus c[vor veni mul\i de la apus =i de la r[s[rit =i vor sta la mas[cu Avraam, Isaac =i Iacov.

Când ajungi la Iordan este prea târziu s[te îngrije=ti de suflet sau s[cau\i s[te împrietene=ti cu St[p`nul, dac[ p`n[atunci I-ai dispre\uit Fiul. Ce vei face? întreab[textul citat. E=ti gata s[r[spunzi? Acum este timpul s[hot[r[=ti cum va fi trecerea Iordanului pentru tine. Vei trece cu fric[=i groaza de iad sau plin de bucuria întâlnirii cu St[p`nul? Cei ce refuz[s[-L primeasc[pe Domnul Isus ca Domn, adic[conduc[tor peste tot ceea ce]nseamn[via\a lor, vor intra la judecata cea dreapt[a lui Dumnezeu, care va scoate în eviden\[fiecare p[cat comis, care L-a provocat pe Dumnezeu la mânie =i pentru care omul nu va avea cu ce s[pl[teasc[=i nici m[car s[se dezvinov[\easc[. Pe sicriul unui cardinal important erau sculptate cuvintele: <Ruga\i-v[pentru mine.> Este prea târziu s[te mai rogi pentru cineva dup[ce a trecut din via\a aceasta, pentru c[o dat[ce ai trecut Iordanul rug[ciunea nu-l mai poate ajuta pe cel pierdut. Cei din Cer nu au nevoie de rug[ciunile tale, iar pe cei din iad nu-i ajut[nici o rug[ciune. Cei ce citesc Scriptura =tiu acest lucru =i nu se las[ ]n=ela\i de erezii nimicitoare.

Acuma câ\iva ani am mers la cimitir ca s[vizitez mormântul bunicilor =i am v[zut o Dacie care a p[truns cu vitez[în incinta cimitirului. Din ea s-a dat jos un preot pe care =oferul l-a ajutat cam cinci minute s[pun[tot felul de îmbr[c[minte, robe =i ornamente pe el. M-am apropiat =i am v[zut c[era începutul înmormânt[rii unui preot. Împreun[cu mine, erau prezente cam cincisprezece persoane când a început slujba, conform c[reia sufletul celui mort a fost trimis la loc de odihn[. Mi se p[reau potrivite în acele momente cuvintele din Evanghelia dup[Luca capitolul 20 cu versetul 20 care spun: <..se pref[ceau c[sunt neprih[ni\i...> Dac[zeci de preo\i sau pastori de biserici s-ar ruga pentru cel mort, tot nu l-ar putea ajuta cu nimic. Unii se preg[tesc s[treac[Iordanul prin a programa o mul\ime de preo\i care s[se roage pentru ei, dar ace=tia sunt neputincio=i s[fac[=i cea mai

mic[schimbare în lumea de dincolo de Iordan. Aflându-m[la cimitir =i nimerind la înmormântarea acelui preot, mi se p[rea foarte ciudat faptul c[un om al lui Dumnezeu, despre care se spunea c[a f[cut mult bine toat[via\a, nu avea aproape pe nimeni la înmormântare, într-o zi frumoas[de var[. Se pare c[omul lui Dumnezeu sau aproapele lui Dumnezeu, cum s-ar spune mai corect, nu a fost =i aproapele oamenilor, c[rora le-a slujit.

Orice slujitor al bisericii, care face slujbe pentru Dumnezeu, este în pericol de fi doar un func\ionar al bisericii, f[r[leg[turi reale cu Cerul, dac[nu a experimentat na=terea din nou sau dac[compromite Scriptura. Se poate ca un astfel de om în loc s[fie un slujitor al lui Dumnezeu serve=te interese omene=ti. Este trist, dar am v[zut oameni care devin speciali=ti în lucrurile sfinte,]ns[ ]i las[pe oameni s[mearg[în iad. Mesajul Domnului Isus a fost: <...P[zi-\i-v[de c[rturari, c[rora le place s[umble în haine lungi =i s[le fac[lumea plec[ciuni...> (Marcu 12:38). Pericolul mare pentru slujitorii altarului este ca atunci când fac ceva pentru Dumnezeu s[fie sl[vit omul în locul lui Dumnezeu. Ce vei face pe malurile Iordanului? Pe ce =i pe cine te bazezi? +tii cine te va a=tepta de cealalt[parte? Dac[nu =tii, înseamn[c[e=ti în mare pericol. Cuvântul citat la început este o întrebare care a fost pus[ca o mustrare pentru Ieremia, deoarece purta pu\in frica oamenilor în mijlocul c[rora locuia =i care îl persecutau. Este o mustrare bun[pentru orice om care se teme de om =i nu doar de Dumnezeu.

Vestim o Evanghelie întreag[=i nu ne temem de oameni, pentru c[nu vrem s[fim robi ai oamenilor, ci a lui Dumnezeu. Singurul de care trebuie s[te temi este Dumnezeu, care te a=teapt[dincolo de Iordan =i va da o r[spl[tire dreapt[umbl[rii tale =i a mele pe p[mânt. Tot ce strângi pe p[mânt este o <de=ert[ciune a de=ert[ciunilor =i goan[dup[vânt>, dup[cum spune Eclesiastul,]ns[ceea ce ai pus în mâna Domnului, dând s[racului =i pentru înaintarea Evangheliei, o s[ai =i dincolo. Un b[trân mai =ugub[\ a spus c[tot ce i-a mai r[mas va reu=i s[strâng[într-o cutie, referindu-se la sicriu. Nu po\i s[duci nimic

cu tine de aici, dar po\i s[trimi\i înaintea ta =i astfel s[-\i strângi comori acolo unde <nu le fur[ho\ii =i nu le rod moliile>. F[r[Domnul Isus Hristos nu po\i s[faci fa\[Iordanului. Numai cu El po\i avea pace =i po\i fi preg[tit pentru acea zi, care sigur va veni. Suferin\a este parte din via\a noastr[, dar nu este parte din via\a de dincolo de Iordan. Moartea înseamn[pentru credincios biru-in\[, odihn[=i r[spl[tire. <Când ai s[treci prin ape adânci voi fi cu tine> este promisiunea Lui pentru sufletul credincios în ziua plec[rii de pe p[mânt.

El spune c[nu ne va l[sa cu nici un chip. Psalmul 23 spune: <Chiar dac[ar fi s[umblu prin Valea umbrei mor\ii, nu m[tem de nici un r[u, c[ci Tu e=ti cu mine...> Prezen\a Lui ne d[curaj s[putem privi spre Iordan cu lini=te în suflet, pentru c[cine a înv[\at s[tr[iasc[frumos =tie cum s[moar[frumos. Vom uita toate greut[\ile =i vom primi decora\ii dac[vom fi vrednici =i dac[lucrarea care va reprezenta tr[irea noastr[nu va fi mistuit[de focul care va arde fânul, paiele =i trestia. Vom pune armele de ap[rare =i de lovire jos, p[str`nd doar dragostea ce ne va înso\i ve=nic. Ce vei face pe malurile Iordanului? V[lul care ne împiedic[s[vedem lumea spiritual[se va ridica =i slava se va coborî. Vei vedea îngerii =i nu-\i va fi fric[, pentru c[Domnul a luat aceast[fric[de la cel credincios. Atunci vom primi haina de nunt[de la garderoba Împ[ratului =i vom fi prezenta\i Cerului ca cet[\eni cu drepturi depline, prin meritul Domnului Isus. Acest mesaj are ca scop, în primul rând, s[previn[=i s[spun[c[po\i fii gata pentru ziua când trebuie s[treci Iordanul. Va avea St[p`nul pentru ce s[te r[s-pl[teasc[? Ai fost credincios cu timpul, banii =i talentul pe care \i l-a dat?

Fiecare ac\iune ce ai f[cut-o pe p[mânt o vei vedea de parc[a fost filmat[=i va fi vizionat[de to\i. Fiecare gând =i fiecare cuvânt a fost]nregistrat. Dac[pe câmpul de b[t[lie, care este aici pe p[mânt, te-ai luptat, atunci te vei bucura de odihn[=i de r[spl[tirea Regelui. Orice fricos poate s[-L laude pe Hristos, dar se cere curaj ca s[-L po\i urma îndeaproape prin tr[ire. Ca s[fii

gata, fii sigur c[ai fost sp[lat în sângele Mielului de orice p[cat. Fii sigur c[ai con=tiin\a neîntinat[=i i-ai iertat pe to\i cei ce \i-au gre=it, a=a cum vrei tu s[fii iertat de Dumnezeu. Secretul unei vie\i de cre=tin nu const[a=a de mult în a-\i umple via\a cu stricte\i =i asprimi, cât a-\i umple via\a cu Duhul Sfânt, ca s[nu mai fie loc pentru altceva. Un om care a ie=it de la dezalcoolizare a trecut pe lâng[o crâ=m[=i l-a izbit mirosul de b[utur[. Se vedea în mare pericol,]ns[a v[zut peste drum un magazin de lactate, care f[cea reclam[c[î\i d[s[bei cât lapte b[tut po\i pentru un dolar. S-a dus acolo =i a b[ut atâta lapte b[tut c[nu ar mai fi putut s[mai bea nimic altceva. A ie=it =i a plecat acas[, biruindu-se pe sine însu=i.

Credinciosul pe m[sur[ce se umple cu Dumnezeu, cu Cuvântul S[u, cu lucr[rile Lui, are tot mai pu\in timp pentru lucrurile lumii =i fiind ocupat cu lucrul St[pânului se p[streaz[în siguran\[. Mul\i credincio=i sunt înfl[c[ra\i =i plini de zel la casa de rug[ciune, dar în timpul s[pt[mânii sunt u=or învin=i de ispite =i birui\i. Ca s[r[mâi la starea de biruin\[se cere planificare =i hot[râre. Se cere s[-\i umpli timpul cu lucrurile care zidesc sufletul =i-l umple cu putere, ca pe o baterie. Ascult[numai muzica care te]nal\[suflete=te =i care laud[Numele Domnului. F[ceva în Numele Domnului Isus spre folosul unui suflet nec[jit. Vizita la un bolnav sau ajutorarea unei familii în nevoie sunt lucruri care fac parte din lucrarea lui Dumnezeu. F[bine unor copii nec[ji\i c[rora p[rin\ii nu le poate da strictul necesar, =i f[aceasta ca =i cum ai face pentru persoana Domnului Isus. Caut[s[fii în fiecare zi o binecuvântare pentru cineva, chiar dac[aceasta uneori nu este mai mult de o încurajare sau o mijlocire în rug[ciune. Astfel de fapte te va califica s[auzi dincolo de Iordan: <Vino, slug[bun[!>

Ia decizia de a]ncepe ziua în rug[ciune =i Cuvânt. Apoi a=teapt[s[fii încercat în timpul zilei =i hot[r[=te s[biruie=ti prin r[bdare =i dragoste, ca s[semeni cu St[p`nul =i s[-I aduci cinste. Pentru aceasta se cere disciplin[în fric[de Domnul, la fel cum apostolul Pavel spunea c[se poart[aspru cu trupul lui. Cel ce face a=a se poate a=tepta ca harul s[vin[peste el]n timpul rug[ciunii

=i are dreptul s[spun[Domnului c[}l iube=te cu adev[rat, pentru c[este t[ria lui. <Eu zic Domnului: «Tu e=ti Domnul meu, Tu e=ti singura mea fericire!»> (Psalmul 16:2). <Te iubesc din inim[, Doamne, t[ria mea!> (Psalmul 18:1). Dac[ai copii, asigur[-te c[în ei cre=te un caracter potrivit copilului lui Dumnezeu. Ei nu sunt ai ora=ului, ai =colii sau ai str[zii, ci p[rin\ii au responsabilitatea de a-i educa =i cre=te în fric[de Domnul. Cel ce procedeaz[cum am men\ionat mai sus nu se clatin[, pentru c[depinde de puterea Domnului =i nu de a lui însu=i. A=a procedeaz[sufletul credincios care poate spune c[-L are pe Domnul necurmat înaintea lui =i este gata s[-L întâlneasc[, adic[s[moar[, în orice zi. Oricât de mare ar fi efortul de a te p[stra curat =i oricât ai fi prigonit pentru numele frumos de credincios sau poc[it, se merit[. Când po\i s[te bucuri de Domnul =i cu Domnul în mijlocul cuptorului este semnul c[începi s[ajungi la maturitate. În fiecare zi se va întâmpla ceva bun în via\a ta, dac[}i vei da voie. Unui astfel de om nu îi este fric[de Iordanul de la cap[tul vie\ii, ci la fel ca apostolul Pavel nume=te aceast[trecere în ve=nicie un câ=tig.

Practic[în fiecare zi ceea ce spune psalmistul: <M[gândesc la c[ile mele...> (Psalmul 119:59). C[ile noastre duc la Iordan, dar felul de c[i pe care am umblat determin[destina\ia de dincolo de Iordan. Unui om bogat i s-a spus c[mai are doar c`teva ore de tr[it. Disperat, i-a promis doctorului o sum[uria=[de bani, dac[acesta îl poate \ine în via\[înc[o zi, dar doctorul a spus c[tot ce poate s[-i dea este o asisten\[corespunz[toare, dar nu are timp de vânzare, pentru c[totul este al lui Dumnezeu. Când ajungi la Iordan fii sigur c[ai p[catul acoperit =i f[r[delegea iertat[, pentru c[în zadar p[ze=te omul toate legile omene=ti dac[nu le p[ze=te pe cele date de Dumnezeu. Înva\[s[mori zilnic fa\[de cele p[-mânte=ti =i atunci plecarea va fi u=oar[. În fiecare zi d[râm[voia ta =i alege voia Lui. Nu te ata=a de str[lucirile p[mânte=ti pentru c[ele vor apune, ci leag[-te de str[lucirea cerului, unde bucuria în Duhul Sfânt nu va înceta. Când va veni ziua s[treci Iordanul vei putea spune c[nu e=ti surprins =i chiar c[ai a=teptat-o.

Apostolul Pavel spunea înainte de a-=i da via\a ca martir pentru Domnul Isus c[este gata s[fie pus ca o jertf[. +tia c[timpul plec[rii lui este aproape, dar era sigur c[a f[cut tot ce i-a stat în putin\[, ducând lupta cea bun[, pentru ca Împ[r[\ia lui Dumnezeu s[creasc[. Ce ai f[cut tu ca Împ[r[\ia lui Dumnezeu s[creasc[? Ce ai f[cut ca s[fii gata pentru acea zi final[pe p[mânt? Înva\[s[I te supui Lui în fiecare zi. Înva\[s[-L întrebi întotdeauna care este voia Lui cu privire la tine. Nu fii un soldat sensibil, care vede chiar pe fra\ii lui vr[jma=i. Nu te socoti nedrept[\it dac[\i se pare c[ai o cruce mai grea ca altul, pentru c[El]\i d[=i puterea potrivit[ca s[o po\i duce. Ferice de acela care va fi g[sit la datorie, t`njind spre asem[narea cu chipul lui Hristos. |ine ochii a\inti\i spre r[splat[, c[ci \i s-a f[g[duit o cunun[, dac[ nu vei c[dea de oboseal[. |ine credin\a p`n[ce vei sfâr=i alergarea =i cu calm accept[nedrept[\ile la care te supune r[utatea oamenilor, care-L vor prigoni pe Isus din tine.

Petrece timp cu El în rug[ciune, f[r[s[ui\i c[mintea ta în ac\iune poate fi un obstacol]n calea auzirii vocii St[p`nului, pentru c[mintea este mereu invadat[de gânduri, planuri =i sim\uri care ne sustrag de la scopul propus, de a sim\i puterea Lui. Nu c[uta s[economise=ti timp prin renun\are la rug[ciune, pentru c[Dumnezeu î\i r[scump[r[acest timp, dându-\i reu=it[în lucrurile pe care vrei s[le faci. Acest fel de tr[ire necesit[timp, dar prin perseveren\[=i disciplinare este foarte posibil. Beneficiile sunt eterne. Atunci vei spune c[e=ti gata pentru întâlnirea cu Dumnezeu în orice clip[.

Amin

29

RUGĂCIUNEA ASCULTATĂ

<Ana a r[spuns: «Nu, Domnul meu, eu sunt o femeie care sufer[în inima ei, =i n-am b[ut nici vin, nici b[uturi ame\itoare; ci îmi v[rsam sufletul înaintea Domnului.»> 1Samuel 1:15

Dac[vom urm[rii în Sfânta Scriptur[rug[ciunile ascultate de Dumnezeu, vom vedea c[cei ce au beneficiat de un astfel de succes au avut anumite lucruri în comun. Oameni cu sl[biciuni ca =i ale noastre, care au crezut în Dumnezeu, I S-au adresat cu sinceritatea unei inimi zdrobite =i au ob\inut un r[spuns favorabil de la Acela care poate =i =tie totul. Este vorba de starea unei inimi aflate în ordine sau care vrea s[fie în ordine cu Dumnezeu =i recunoa=te c[Dumnezeu nu tolereaz[o via\[tr[it[într-un amestec de neprih[nire =i nelegiuire. Scriptura ne înva\[c[cei ce vor s[aib[rug[ciunile ascultate sunt suflete care =i-au consacrat via\a începând din[untrul inimii înspre afar[, pentru c[Domnul este Acela care prive=te mai]nt`i la inima omului, adic[la întocmirea gândurilor lui.

Textul citat la început pune în fa\a noastr[rug[ciunea unei femei, cu numele de Ana, care s-a rugat cu inima zdrobit[de durere, cerând de la Dumnezeu un copil de parte b[rb[teasc[. Na=terea unui copil era socotit[o binecuvântare, iar a nu avea copii era o ocar[, cu o umbr[de suspiciune de p[cat, în acea vreme, pentru c[ei nu î=i puteau perpetua linia geneologic[mai departe. <Iat[, fiii sunt o mo=tenire de la Domnul, rodul pântecelui este o r[splat[dat[de El> (Psalmul 127:3). Era un timp de

poligamie =i anarhie, când în Israel fiecare f[cea cam ce voia, lucru care a dus la o via\[de dezm[\. Dumnezeu a f[cut primului om o singur[so\ie, nu mai multe. Nu pentru c[nu ar fi putut s[-i fac[mai multe, ci pentru c[acesta a fost planul divin.

Elcana era un b[rbat din Efraim, care avea de so\ii pe Ana =i pe Penina. Penina avea copii, dar Ana era stearp[=i acest lucru a îndurerat-o mult. Ea a cerut ajutorul lui Dumnezeu în rug[ciune. Tr[im timpuri când oamenii nu vor copii sau limiteaz[acest fel de binecuvântare din cauza comodit[\ii, a carierei care le-a devenit o prioritate sau din motive financiare, dar în Israel nu era a=a. Penina o cic[lea adesea pe Ana, fiindc[nu avea copii =i era stearp[, lucru care era socotit blestem în acea vreme. Elcana o mângâia pe Ana, dar durerea crease o adev[rat[criz[în via\a ei. În fiecare an când Ana se suia la Silo, ca s[aduc[zeciuiala =i s[se închine înaintea Domnului, s[m[nânce =i s[se bucure înaintea Domnului, era zdrobit[de durerea din inima ei =i nu mânca. Era o femeie care suferea, pentru c[i se spunea c[nu poate fi obiectul binecuvânt[rii lui Dumnezeu prin na=terea de copii. Ana =i-a dat seama c[problema ei nu poate fi rezolvat[decât de Dumnezeu, printr-o vindecare a trupului.

<+i Ana se ruga Domnului cu sufletul am[rât =i plângea!> Ea a cerut Domnului un copil de parte b[rb[teasc[=i a f[cut juruin\a c[îl va închina Domnului toat[via\a lui. Rug[ciunea ei a fost f[cut[cu credin\[=i cu o total[consacrare lui Dumnezeu, fiindc[a promis copilul Domnului, cu toate c[era cea mai mare valoare pe care o avea. Ca s[po\i fi preot în Israel trebuia s[fii un b[rbat levit, din familia lui Aaron, iar ei erau din Efraim. Singurul lucru pe care îl puteau face cei ce nu erau din neam levitic era s[consacre copilul sau persoana adult[, printr-o dedicare special[numit[Nazireu. <...Când un b[rbat sau o femeie se va desp[r\i de ceilal\i, f[când o juruin\[de nazireat, ca s[se închine Domnului, s[se fereasc[de vin =i de b[uturi îmb[t[toare; =i s[nu bea nici o\et f[cut din vin, nici o\et f[cut din vreo b[utur[îmb[t[toare; s[nu bea nici o b[utur[stoars[din struguri, =i s[nu m[nânce struguri

proape\i, nici usca\i> (Numeri 6:2-3). Nazireul era pentru o perioad[de timp, dup[care omul revenea la via\a normal[,]ns[Ana a f[cut promisiune de a închina copilul ei Domnului pentru toate zilele vie\ii lui. Dumnezeu a ascultat rug[ciunea Anei =i i-a dat un copil de parte b[rb[teasc[, c[ruia i-a pus numele Samuel, care înseamn[Dumnezeu a ascultat. Ana a dat copilul ei Domnului, nu pentru c[nu l-a iubit, ci dintr-o lep[dare de sine =i consacrare pentru un Dumnezeu, care ascult[rug[ciunile. Dup[aceea Dumnezeu a mai binecuvântat-o cu înc[trei fii =i dou[fiice.

Samuel a ap[rut în Israel într-o vreme de criz[spiritual[=i a fost un mijlocitor în rug[ciune pentru Israel. În cartea lui Ieremia îl g[sim pus al[turi de Moise, pentru c[acest Samuel a avut în spatele lui o mam[care a =tiut s[se roage =i s[nu se lase pân[ce nu L-a înduplecat pe Dumnezeu. Ana =i-a \inut promisiunea de a-l închina Domnului =i l-a dus la Silo, unde a crescut în casa preotului Eli. Dou[din c[r\ile Vechiului Testament îi poart[numele. Aceste dou[c[r\i ne îmbog[\esc în cuno=tin\[despre modul în care Dumnezeu a lucrat în acel timp cu oamenii. Ca =i credincio=i, Dumnezeu îng[duie ca =i noi s[trecem prin vremuri de criz[, ca =i Ana, când Dumnezeu a=teapt[de la noi s[recurgem la ajutorul Lui, cu o inim[zdrobit[=i cu o credin\[deplin[. Vocea lumii ne va tachina, ca =i vocea Peninei pe Ana, spunându-ne c[ne rug[m degeaba, ne ducem la Casa de rug[ciune degeaba, c[pe noi nu ne ascult[Dumnezeu, dar nu este decât o vreme de încercare, când Dumnezeu vrea s[ne apropiem de El. Se poate întâmpla s[cerem ceva pe care Dumnezeu nu ne d[, pentru c[El vede ce efect d[un[tor ar avea în via\a noastr[lucrul cerut.

Rug[ciunea dup[voia Domnului va fi ascultat[=i El va aduce în via\a celui ce se roag[cu credin\[o atmosefer[s[rb[toreasc[de biruin\[. Ana a strigat c[tre Dumnezeu ca =i v[duva din pilda judec[torului nedrept, spus[de Domnul Isus, care ne înva\[s[ne rug[m =i s[nu ne l[s[m. Datorit[insisten\ei acelei v[duve, judec[torul nedrept a ascultat-o =i i-a f[cut dreptate,]ns[Dumnezeul nostru este dragoste, drept =i este bogat în bun[tate.

Rug[ciunea este metoda prin care cultiv[m p[rt[=ia noastr[cu Dumnezeu la o stare de prietenie =i intimitate cu Acela care ne iube=te =i ne vrea binele mai mult decât =tim noi s[ni-l c[ut[m. Noi nu suntem pe p[mânt ca rezultat al unei =anse oarbe, ci suntem crea\i de un Dumnezeu iubitor, care vrea s[ne des[vâr=easc[=i s[ne duc[ca s[fim ve=nic în prezen\a Sa. Rug[ciunea superficial[este o pierdere de timp, dar atunci când particip[inima Dumnezeu ascult[=i r[spunde la timpul hot[rât de El. Noi nu c[ut[m starea de inim[zdrobit[=i este mai de dorit s[venim înaintea Domnului cu inima clocotind de dragoste pentru El, dar uneori Dumnezeu ne duce prin acele st[ri ca s[modeleze în noi smerenia. Trecând prin necazuri inima prime=te o perspectiv[corect[asupra lucrurilor acestei lumi =i necazurile ne fac s[alerg[m la Dumnezeu dup[ajutor, lucru pe care îl facem mai rar atunci când toate ne merg dup[cum vrem noi.

Cu toate c[Ana tr[ia cu un mare necaz în inima ei, pân[c`nd Domnul a ascultat-o, ea era o femeie bun[, lucru care reiese din dragostea =i aten\ia deosebit[pe care Elcana i-o ar[ta. Când preotul Eli a acuzat-o pe nedrept, pentru c[nu-i cuno=tea durerea, ea =i-a explicat situa\ia dintr-o pozi\ie umil[. Când trecem prin necazuri trebuie s[ne purt[m cu bun[tate =i îng[duin\[cu cei din jurul nostru, pentru c[aceasta este o m[rtuire vie c[nu ne r[zvr[tim împotriva voii lui Dumnezeu în via\a noastr[=i poate fi un exemplu care s[mi=te inima celor necredincio=i. Uneori Dumnezeu ne întreab[=i pe noi ce suntem gata s[d[m pentru El. Ana a fost gata s[dea ce a avut mai scump =i a f[cut acest lucru crezând într-un Dumnezeu care poate da mult mai mult decât ea ar fi cerut.

Credin\a Anei reiese din ceea ce a f[cut dup[ce s-a rugat. <...+i femeia a plecat. A mâncat, =i fa\a ei n-a mai fost aceea=i> (1 Samuel 1:18). Dup[ce Dumnezeu i-a dat un copil de parte b[rb[teasc[, Ana I-a cântat o cântare de laud[=i mul\umire. <...Mi se bucur[inima în Domnul./ Puterea mea a fost în[l\at[de Domnul;/ Mi s-a deschis larg gura împotriva vr[jma=ilor mei,/

C[ci m[bucur de ajutorul T[u./ Nimeni nu este sfânt ca Domnul;/ Nu este alt Dumnezeu decât Tine./ Nu este stânc[a=a ca Dumnezeul nostru> (1 Samuel 2:1-2). Este posibil ca =i noi s[ajungem]n situa\ii unde va trebui s[ar[t[m cu fapta ce suntem noi gata s[-I d[m Domnului. Dumnezeu i-a cerut lui Avraam s[-I dea ce avea el mai scump, adic[pe fiul s[u, Isaac, =i Avraam a fost gata s[i-L dea Domnului. Pân[în momentul când Avraam =i-a dovedit ascultarea Dumnezeu îi f[cuse promisiuni,]ns[dup[dovedirea ascult[rii lui, pe muntele Moria, Dumnezeu jur[c[îi va binecuvânta s[mân\a ca stelele cerului. Avraam a avut îndr[zneala de a mijloci în rug[ciune =i a avut experien\a rug[ciunii ascultate.

Dumnezeu l-a vizitat pe Avraam la stejarii Mamre =i i-a f[cut de cunoscut planul Lui cu privire la cetatea Sodomei =i a Gomorei pe care hot[râse s[le nimiceasc[. Atunci, Avraam a început rug[ciunea de mijlocire, spunând c[este departe de caracterul Domnului nimicirea celui bun împreun[cu cel r[u. Fiind evreu, a început o târguial[cu Dumnezeu, ajung`nd s[primeasc[promisiunea c[dac[se vor g[si zece oameni neprih[ni\i]n toat[cetatea unde locuia =i Lot, nepotul lui Avraam, to\i vor fi sc[pa\i. Mânia lui Dumnezeu nu se dezl[n\uie]nc[peste p[catele omenirii, pentru c[Dumnezeu mai are pe p[mânt copii care au f[cut cu El leg[mânt prin sânge,]ns[dup[ce ace=tia vor fi lua\i acas[p[mântul va gusta potirul m`niei Lui, care se va rev[rsa peste cei ce au ales mai bine p[catul decât s[se întoarc[la El cu poc[in\[.

Dumnezeu =tia ce se va întâmpla o dat[ce-+i va face planul cunoscut lui Avraam, dar Lui îi place s[fie conlucr[tor cu noi =i s[se lase înduplecat, pentru a-+i ar[ta bun[tatea. <V[îndemn dar, înainte de toate, s[face\i rug[ciuni, cereri, mijlociri, mul\umiri pentru to\i oamenii. Lucrul acesta este bun =i bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru> (1 Timotei 2:1, 3). Avraam =tia c[dreptatea lui Dumnezeu va pedepsi p[catul Sodomei, dar invoc[dreptatea =i bun[tatea Lui de a nu pedepsi pe cel r[u împreun[cu cel neprih[nit. Avraam a mijlocit în mare umilin\[, dar cu st[ruin\[=i îndr[zneal[. <...Iat[, am îndr[znit s[vorbesc

Domnului, eu care nu sunt decât praf =i cenu=[> (Genesa 18:27). Dumnezeu a ascultat rug[ciunea lui Avraam =i nu l-a nimicit pe cel bun, împreun[cu cel r[u,]ns[nu dup[solu\ia lui Avraam, ci dup[voia lui Dumnezeu, sco\ându-l pe Lot afar[din cetate. Noi cerem lucruri specifice =i am vrea de multe ori o rezolvare, dup[cum dorim noi, dar Dumnezeu alege s[ne rezolve problema, dup[voia Lui. Dumnezeu nu numai c[a ascultat rug[ciunea lui Avraam, dar a f[cut mai mult decât era legat prin promisiune, pentru c[în cetate nu s-au g[sit zece oameni buni =i totu=i Dumnezeu a sc[pat pe cel neprih[nit.

Dumnezeu nu intr[în panic[dac[noi îi cerem mult, dar s[ne cercet[m s[nu cerem în mod superficial sau cu gândul de a risipi. Dup[intrare în Canaan =i dup[moartea lui Iosua, Israelul nu a avut un guvern central, ci Dumnezeu îl conducea prin oamenii pe care El îi ridica la slujba de a fi judec[tori, v[z[tori =i izb[vitori, lucru care a durat pân[c[tre sfâr=itul vie\ii lui Samuel. Israelul nu a tratat cu seriozitate modul de conducere direct de c[tre Dumnezeu =i El a îng[duit asupritorilor s[vin[peste ei ori de câte ori alunecau]n idolatrie, pentru a le aduce aminte de calea lui Dumnezeu. Moabi\ii i-au asuprit 8 ani, =i Dumnezeu i-a izb[vit prin Otniel. Amori\ii i-au asuprit 18 ani, =i Dumnezeu i-a izb[vit prin Ihud. Amaleci\ii i-au asuprit 20 de ani, =i Dumnezeu i-a izb[vit prin Debora =i Barac. Madiani\ii i-au asuprit 7 ani =i Dumnezeu i-a izb[vit prin Ghedeon. De câte ori poporul a ajuns]n necaz =i a strigat spre El, Dumnezeu le-a ascultat rug[ciunea. El face la fel =i ast[zi, când copiii Lui strig[dup[ajutor. În cartea Judec[torilor g[sim c[Dumnezeu alege un om =i se pare c[pe cel mai slab =i mai s[rac din Manase, ca s[izb[veasc[pe Israel de sub asuprirea Madiani\ilor. <+i Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, =i lucrurile dispre\uite, ba înc[lucrurile care nu sunt ca s[nimiceasc[pe cele ce sunt, pentru ca nimeni s[nu se laude]naintea lui Dumnezeu> (1 Corinteni 1:28-29).

Ghedeon a fost omul care a avut îndr[zneala s[cear[de la Dumnezeu în repetate rânduri lucruri =i dovezi, pentru a =ti cu

adev[rat c[el este ales pentru acea slujb[. <Ghedeon a fost îmbr[cat cu Duhul Domnului; a sunat din trâmbi\[, =i Abizer a fost chemat ca s[mearg[dup[el> (Judec[tori 6:34). Chiar =i dup[ce a fost îmbr[cat cu putere, Ghedeon s-a rugat lui Dumnezeu =i I-a cerut semne cu lâna, peste care odat[cerea rou[, iar alt[dat[cerea s[fie ferit[de rou[. Dumnezeu i-a ascultat cererea =i i-a dat exact aceea ce cerea =i cum cerea. Ghedeon a sf[râmat idolii tat[lui s[u =i a intrat în ascultare de Dumnezeu =i cu puterea primit[a izb[vit poporul de sub asuprirea madiani\ilor. Cu puterea ce o ai po\i s[faci lucruri mari prin rug[ciune. Po\i s[mijloce=ti pentru oameni ca s[vin[la mântuire, po\i s[te rogi ca mesajul de la amvon s[fie rostit prin Duhul Sfânt =i inimile s[fie p[trunse de el, po\i s[te rogi pentru credin\a celor ce trec prin boal[=i necaz, po\i s[mijloce=ti pentru cei ce duc Vestea Bun[a Evangheliei]n locuri unde nu a p[truns înc[, po\i s[intri într-o stare de prosl[vire =i adorare când dragostea ta o întâlne=te pe a lui Dumnezeu.

Cre=tinul este un soldat lupt[tor, dar nu de domeniu fizic, ci duhovnicesc, prin rug[ciune. Fericirea nu st[în circumstan\ele p[mânte=ti, care sunt schimb[toare =i trec[toare, ci într-o rela\ie strâns[cu Creatorul, posibil[numai printr-o comunicare cu El. Cel mai bun exemplu de via\[de rug[ciune ni-l d[Domnul Isus, care avea un loc special pentru a petrece timp cu Tat[l. Un singur fel de rug[ciune a refuzat Domnul Isus s[fac[. <Nu Te rog s[-i iei din lume...> (Ioan 17:15). În aceast[postur[se afla Mântuitorul chiar]nainte de a începe suferin\ele din partea oamenilor, =i-L g[sim rug`ndu-Se pentru ucenicii S[i. Domnul Isus se ruga fiindc[ =tia c`t de important[este rug[ciunea, =i noi trebuie s[facem la fel. Domnul nu S-a rugat ca Tat[l s[-i duc[acas[în singuran\[, pentru c[=tia nevoia lor de a fi c[li\i prin necazuri =i de a dezvolta o via\[dependent[de Dumnezeu prin rug[ciune. Rug[ciunea Domnului Isus pentru ucenicii Lui este remarcabil[pentru ceea ce cere =i pentru ceea ce nu cere pentru ei. Domnul Isus nu cere haine =i mâncare pentru ei, ci cere Tat[lui lucruri

legate de Împ[r[\ia lui Dumnezeu. Domnul cere paz[asupra sufletelor lor =i unitate]ntre ei, pentru c[în unitate este putere. Domnul Isus nu cere Tat[lui s[-i ia din lume, pentru c[lumea avea înc[nevoie de ceea ce aveau s[fac[mai târziu prin împuternicirea Duhului Sfânt.

Lumea are nevoie =i ast[zi de ucenicii Domnul Isus care s[cheme oamenii la împ[care cu Dumnezeu =i s[arate drumul într-acolo, în lumina Scripturii. Dumnezeu caut[, ca =i în timpul lui Ezechia, oameni care s[stea în sp[rtur[=i s[avertizeze cu privire la nenorocirile ce vin peste fiii neascult[rii, rug`ndu-se cu mil[pentru sufletele oamenilor. Acest fel de oportunitate ne d[la fiecare ocazia de a ne asem[na cu St[pânul, prin a avea mil[=i bun[tate fa\[de cei ce nu merit[, a=a cum nici noi nu am merita-t-o de la Dumnezeu. Mijlocind pentru al\ii, vom descoperi c[ ]ntre timp Dumnezeu rezolv[chiar problemele noastre. B[t[lia spiritual[în care ne afl[m nu este a noastr[, ci a Domnului, de aceea mergem la lupt[pe cheltuiala Lui. <Cine merge la r[zboi pe cheltuiala sa?...> (1 Corinteni 9:7).

Când un om merge la lupt[i se dau alimente, haine =i armament. La fel este =i în Biserica Domnului Isus Hristos. Pe buzunarul nostru vom pierde sigur fiecare lupt[, dar l[s`ndu-ne înzestra\i cu cele necesare de c[tre Duhul Sfânt, putem fi mai mult dec`t biruitori. Într-o lupt[trebuie luate decizii, trebuie folosite strategii de lupt[,]ns[Duhul Sfânt care este cu noi =i în noi face aceste lucruri atâta timp cât comunic[m prin rug[ciune cu Comandantul Suprem, care este Dumnezeu, chiar dac[uneori trecem prin necazuri sau trebuie s[suferim pe nedrept. <+i la aceasta a\i fost chema\i; fiindc[=i Hristos a suferit pentru voi, =i v-a l[sat o pild[, ca s[c[lca\i pe urmele Lui> (1 Petru 2:21). A c[lca pe urmele Lui însemn[a face ceea ce a f[cut Domnul Isus, adic[a proceda ca El. Dumnezeu î=i înzestreaz[copiii cu Adev[rul care-i face slobozi de lan\urile lumii =i le deschide ochii spre Cer, ca s[vad[c[se merit[s[lupte =i s[rabde totul, pentru ca s[ajung[la locul unde se prime=te cununa. Singurii oameni

slobozi pe p[mânt sunt aceia care prin rug[ciune au venit la Fiul lui Dumnezeu =i El i-a f[cut slobozi de p[cat. Vine o zi când lupta se va sfâr=i =i vor fi înmânate premii =i medalii acelora care s-au luptat dup[rânduielile dragostei =i au biruit.

Prin rug[ciune primim ungerea de Sus, care ne înva\[=i ne d[puterea s[fim martori ai Domnului Isus prin cuvinte =i fapte. Dup[cum David a refuzat armele conven\ionale ca s[lupte cu Goliat, tot a=a =i cre=tinul lupt[cu arme deosebite de cele ale lumii, care sunt fire=ti =i prin care se r[spunde la r[u cu r[u. Dup[cum David nu s-a oprit pân[ce Goliat a murit =i nu s-a mul\umit doar s[-l vad[trântit la p[mânt, tot a=a =i noi suntem chema\i s[tr[im într-o continu[stare de veghere, pentru c[vr[jma=ul sufletului nostru nu ia nici concediu =i nici pauz[, ci caut[orice prilej ca s[ne p[gubeasc[pân[vine ziua când Dumnezeu îl va trimite în locul preg[tit pentru el =i îngerilor lui. Dac[înc[nu ai f[cut leg[mânt cu acest Dumnezeu puternic, care ascult[rug[ciunea, te invit ca printr-o rug[ciune simpl[s[-\i predai via\a Lui =i s[-L chemi ca St[pân peste orice aspect al vie\ii tale. Vino la El, încrezându-te în bunatatea Lui care te îndeamn[la poc[in\[, iar El te va face o f[ptur[nou[prin lucrarea tainic[a Duhului Sfânt, cu dreptul de a cere =i a primi r[spunsuri la rug[ciunile tale.

Pentru a primi iertare deplin[este nevoie s[te încrezi în jertfa Lui, singurul merit în care cel p[c[tos poate fi iertat =i înfiat de Dumnezeu. Dumnezeu ne iart[p[catul atunci când ni-l m[rturisim, dar numai contra cost. Pre\ul prin care suntem ierta\i este sângele Domnului Isus care s-a v[rs[t pe lemnul crucii acum dou[mii de ani, când a fost pus pe cruce =i omorât între doi tâlhari. Dup[invitarea Domnului Isus în inima ta, urmeaz[cre=terea spre integritate în toate lucrurile pe care le avem =i le facem prin renun\are =i scoatere afar[a oric[rui idol, pentru ca Duhul Sfânt s[se simt[bine în trupul nostru care este Templul Lui cur[\it prin sângele scump al Domnului Isus Hristos. Urmeaz[o convertire la o via\[tr[it[în dragoste, pentru c[iertarea =i bucuria pe care o sim\i când vii la El te va face s[oferi mai departe dragostea care

ai primit-o. Atunci }l vei chema, =i El î\i va r[spunde a=a cum i-a r[spuns Anei =i î\i va asculta dorin\a =i mijlocirea cum a asculta-t-o pe a lui Avraam. Oamenii, de obicei, nu se roag[, pentru c[ei nu cred c[are rost s[se roage sau pentru c[au p[cat în via\a lor de care nu vor s[se despart[. Al\ii nu se mai roag[pentru c[în via\a lor a aparut comoditatea.

Comoditate este starea de c[ldicel care atrage nuiaua lui Dumnezeu în via\a noastr[dac[suntem cu adev[rat copii ai lui Dumnezeu. Unii nu se roag[pentru c[sunt cuprin=i de o fric[sau au ur[în inima lor. Am observat c[copilul se na=te cu fric[de în[l\ime =i de zgomote mari, dar nu dureaz[mult =i adun[tot felul de alte temeri. Cei ce s-au f[cut p[rta=i Duhului Sfânt alung[frica, pentru c[ei cunosc puterea lui Dumnezeu =i au credin\a =i îndr[zneala de a merge înaintea Domnului în rug[ciune cu atât mai mult cu cât noi în aceast[vreme, spre deosebire de cei ce au tr[it în timpurile mai str[vechi, avem promisiunile lui Dumnezu în Sfânta Scriptur[cu care putem merge înaintea Lui. Rug[ciunea f[cut[cu credin\[în Numele Domnului Isus, dup[voia Lui, ob\ine =i ast[zi rezultate de la tronul harului lui Dumnezeu. Dup[aceast[experien\[vei tr[i via\a la un nivel nou al bucuriei =i al credin\ei =i la fel ca Ana vei în[l\a spre Cer o cântare de laud[spre slava lui Dumnezeu, Singurul care este vrednic s[primesc[toat[cinstea =i lauda.

Amin.

30

[a]ARPELE DE ARAMÃ

<Domnul a zis lui Moise: «F[-\i un =arpe înfocat, =i spânzur[-l de o pr[jin[; oricine este mu=cat, =i va privi spre el, va tr[i.»> Numeri 21:8

Poporul Israel a fost rânduit de Dumnezeu ca s[fie o na\iune care s[preg[teasc[locul unde avea s[vin[în lume Fiul lui Dumnezeu, pentru a se duce la îndeplinire planul de mântuire a omului. Prin Moise, Dumnezeu a consolidat în acest popor credin\a într-un singur Dumnezeu adev[rat, care binecuv`nteaz[pe cel ce ascult[, dar este împotriva a tot ce este necurat. Capitolul 21 din cartea Numerilor ne descrie biruin\a poporului Israel asupra canaani\ilor pe care i-au nimicit cu des[vâr=ire =i ne spune c[au pus acelui loc numele Horma, adic[nimicire deplin[. Israeli\ii au cerut =i au primit ajutor de la Dumnezeu împotriva acestui popor, care la început luase dintre ei prin=i de r[zboi. Dup[aceast[biruin\[s-au îndreptat spre muntele Hor unde Scriptura ne spune c[poporul =i-a pierdut r[bdarea =i a început s[cârteasc[împotriva lui Dumnezeu =i a lui Moise. Au uitat repede de biruin\a pe care Domnul le-o d[du-se împotriva canaani\ilor =i au spus c[li s-a scârbit sufletul de hrana proast[.

Pe Dumnezeu }l doare atunci când omul nu =tie s[aib[recuno=tin\[, la fel cum pe un p[rinte îl doare lipsa de recuno=tin\[a unui copil care tot cere =i prime=te f[r[s[fie mul\umitor. În aceast[împrejurare Dumnezeu a îng[duit ca poporul s[fie mu=cat de =erpi înfoca\i =i mul\i dintre ei au murit. Dumnezeu care face rana este Acela care =i t[m[duie=te =i i-a spus lui Moise

s[fac[un =arpe de aram[pe care s[-l atârne într-o pr[jin[. To\i cei mu=ca\i de =erpi care priveau la ace=t =arpe de aram[tr[iau în ciuda faptului c[au fost mu=ca\i. Privirea lor cu credin\[, în ascultare de Dumnezeu, spre acel =arpe de aram[producea în trupul lor minunea vindec[rii. +arpele de aram[a fost o anticipare a Evangheliei care avea s[fie remediul oric[rui p[c[tos care va privi la Domnul Isus Hristos ca Mântuitor personal. <+i, dup[cum a în[l\at Moise =arpele în pustie, tot a=a trebuie s[fie în[l\at =i Fiul omului, pentru ca oricine crede în El s[nu piar[, ci s[aib[via\a ve=nic[> (Ioan 3:14-15).

Israeli\ii, sute de ani mai târziu, au f[cut un idol din =arpele de aram[=i au ars t[mâie în cinstea lui pân[în timpul împ[ratului Ezechia care l-a distrus. <A îndep[rtat în[l\imile, a sf[rât stâlpii idole=ti, a t[iat Astarteele, =i a sf[rât în buc[\i =arpele de aram[, pe care-l f[cuse Moise, c[ci copiii lui Israel arseser[pân[atunci t[mâie înaintea lui: îl numeau Nehu=tan> (2 Împ[ra\i 18:4). Omul de ast[zi, ca =i Israelul în vechime, vrea tare multe lucruri =i ar trebui s[fie mul\umitor chiar dac[numai pu\ine din aceste lucruri le prime=te, pentru c[fericirea omului =i bog[\ia lui nu st[în mul\imea lucrurilor pe care le are, ci în rela\ia ce o are cu Dumnezeu =i care va continua ve=nic. Dintre toate lucrurile de care omul are nevoie, cea mai acut[nevoie este aceea de a fi mântuit =i împ[cat cu Dumnezeu Tat[l prin Domnul Isus Hristos.

Dac[din Israel numai unii au fost mu=ca\i de =erpii înfoca\i, când este vorba de p[cat to\i oamenii, f[r[excep\ie, au fost mu=ca\i de p[cat =i învenina\i. Singura sc[pare a omului este Domnul Isus Hristos crucificat pe un lemn de batjocur[=i blestem, între cer =i p[mânt. Datorit[faptului c[am fost mu=ca\i de =arpele p[catului chiar din Eden, omul a fost ruinat =i perspectiva lui str[lucit[de a fi în p[rt[=ie =i prietenie cu Dumnezeu s-a întrerupt într-un mod abrupt =i trist. Cei mu=ca\i de =arpe în pustie aveau sângele contaminat cu otrava =arpelui care mai întâi le producea chinuri groaznice, =i apoi le curma via\a. Omul p[c[tos este exact]n aceea=i pozi\ie, cât prive=te sufletul lui.

Prietenia cu lumea ne-a f[cut vr[jma=i cu Dumnezeu, iar plata pentru p[catul care ne-a înveninat este moartea, a=a cum ne spune Scriptura. Poate c[trupul cuiva este foarte s[n[tos =i chiar atletic, dar dac[cineva nu-L are pe Domnul Isus Hristos ca Domn =i Mântuitor este înveninat =i va muri în p[cat. To\i oamenii au p[c[tuit, deci to\i au fost mu=ca\i de =erpii înfoca\i ai p[catului =i singura sc[pare este darul f[r[plat[a lui Dumnezeu, adic[iertarea prin jertfa Domnului Isus. Fiecare p[cat este]nregistrat, f[r[vreo =ans[de fi uitat nici cel mai mic gând r[u pe care l-ai între\inut, =i într-o zi va apar[rea ca martor =i procuror în fa\a sufletului care va sta înaintea lui Dumnezeu ca s[dea socoteal[de felul cum a tr[it când era în via\[. Singura sc[pare este s[prive=ti la Domnul Isus ca Mântuitor, care a stat pe cruce în locul t[u =i s[prime=ti jertfa Lui ca înlocuire =i plat[pentru vina ta. În Domnul Isus, Dumnezeu Tat[l a pedepsit crunt p[catul omenirii =i l-a zdrobit în dureri =i chinuri, ca astfel cel mu=cat de =arpe s[poat[tr[i =i s[poat[fi vindecat pe deplin. Cine nu crede în El este deja condamnat, pentru c[a refuzat s[cread[în Fiul lui Dumnezeu.

Legea drept[\ii lui Dumnezeu nu îng[duie iertarea nici celui mai mic p[cat, decât printr-o plat[=i Domnul Isus a pl[tit aceast[plat[pentru]ntreaga omenire. Dac[ai comis m[car un singur p[cat, =i cred c[nu este om normal care s[nege acest lucru, deja ai fost mu=cat de =arpe =i otr[vit, de aceea singura sc[pare este privirea cu credin\[la Gogota, de unde vine izb[virea. Chiar =i poc[in\a necesar[pentru a primi iertarea este un dar de la Dumnezeu, care prin Duhul Sfânt lucreaz[la inima p[c[tosului ca s[-=i recunoasc[p[catul =i nevoia de a avea un Salvator. Exist[o list[de oameni]n Scriptur[care au recunoscut c[au p[c[tuit,]ns[m[rturisirea nu a fost urmat[de o poc[in\[=i o schimbare a vie\ii lor =i ei au murit în p[catele lor. Ei nu s-au întors =i nu s-au c[it de ce au f[cut. F[r[de o via\[schimbat[de la faptele întunericului la roadele luminii nu este =ans[de mântuire. Pe israeli\i i-au mu=cat =erpii =i tot printr-un =arpe, dar de aram[, a venit =i vindecarea. Omul este sc[pat de vina p[catului tot privind la un Om,

dar El este Omul Dumnezeu, care +i-a dat de bun[voie via\a pentru noi, cei mu=ca\i =i infecta\i de p[cat.

Pe Domnul Isus L-a omorât p[catul nostru pe care l-a luat asupra Lui, pentru c[plata p[catului este moartea. P[catul nostru, al tuturora, L-a f[cut s[aib[sudori amestecate cu sânge în Ghetsimani, p[catul I-a pus o coroan[de spini pe cap, I-a b[tut piroane în mâini =i în picioare, I-a adus batjocur[=i lovituri cu pumnii, L-a pus s[fie scuipat, b[tut pân[la sânge, p[catul I-a str[puns coasta din care a curs ap[=i sânge. Din trupul Lui a curs sângele sf`nt al Fiului lui Dumnezeu. Din trupul Lui a curs cel mai pre\ios sânge care a c[zut vreodat[pe p[mânt. Este un sânge a=a de valoros c[poate ierta =i face neprih[ni\i milioane =i milioane de p[c[to=i, printre care sunt =i eu. Acest sânge este r[scump[rarea pl[tit[pentru recuperarea =i restaurarea celor mu=ca\i de =arpe ca ei s[nu moar[, ci s[aib[via\[ve=nic[. Acest pre\ a fost =i este suficient ca s[satisfac[dreptatea lui Dumnezeu, s[ne poat[socoti nevinova\i =i chiar neprih[ni\i.

Oricare \i-ar fi p[catul =i oricât de multe ai fi comis, acest sânge nevinovat mai poate =i ast[zi s[te ierte =i s[te declare prin na=terea din nou un copil curat al lui Dumnezeu, restaurat la drepturile depline de copil al lui Dumnezeu, adic[de mo=tenitor. Chiar =i atunci când era pe cruce Domnul Isus, care era bun[tatea întrupat[, L-a rugat pe Tat[l s[-i ierte pe chinuitorii Lui, pentru c[nu =tiau ce fac. Domnul Isus =tia durerea ve=nic[în care merge omul dac[El nu va pl[ti în locul lui =i a spus c[se merit[s[sufere chinuri =i moartea pentru a ne salva. Prin cruce El a desfiin\at vr[jm[=ia =i ne-a împ[cat cu Tat[l pe noi, care nu avem în noi nimic vrednic de iubit.

Cine este acest Isus care a fost atârnat pe lemn =i omorât pentru tine? Nu ajunge s[crezi ca =i musulmanii c[este unul din proroci sau un bun înv[\[tor care a înv[\at poporul legi morale. El trebuie s[fie Domnul =i Mântuitorul t[u pesonal, care a murit pentru p[catul t[u, pentru ca tu s[ai via\[ve=nic[, altfel nu ai nici un beneficiu de pe urma venirii Lui pe p[mânt. Este o mare dife-

ren\[între a privi la Domnul Isus ca fiind important sau ca fiind Fiin\a Suprem[. Pe vremea când Domnul umbla cu ucenicii pe p[mânt, printre oameni au fost mul\i c[rturari care au crezut c[El este important dar nu suprem, pentru c[nu credeau c[El este Hristosul. Hristos este un titlu care înseamn[Unsul lui Dumnezeu, Trimisul =i Mesia R[scump[r[torul. Cei ce L-au recunoscut cu adev[rat L-au numit Domnul =i Dumnezeul lor, cum g[sim scris c[a f[cut Toma, Natanael =i Petru.

La f`nt`na din Sihar, Domnul i-a spus femeii samaritence c[El este Hristosul =i ea a crezut în El. Domnul Isus Hristos nu d[doar îndemnuri =i opinii, ci El este Suveranul care porunce=te oamenilor de pretutindeni s[se poc[iasc[. Cei ce trateaz[poruncile lui ca sfaturi înc[nu =tiu cu cine au de-a face =i este grozav lucru, spune Scriptura, s[cazi în mâinile Dumnezeului Celui viu. El este vrednic de ascultare, de închinare =i adorare. Avem respect pentru Avraam, dar avem adorare =i închinare pentru Acela care a fost înainte de Avraam =i care este Domnul Isus Hristos. El este întâi de toate Dumnezeu =i Mântuitor, care s-a d[ruit nou[când S-a l[sat s[fie atârnat pe o cruce, la fel cum Moise a atârnat =arpele de aram[pe o pr[jin[, pentru ca oricine va privi la el s[nu moar[, ci s[tr[iasc[. Pe aceasta Temelie, care este Domnul Isus, a fost =i este zidit[Biserica lui Dumnezeu. Prin atârnarea Lui pe cruce ca s[p[timeasc[=i s[moar[pentru noi dup[planul lui Dumnezeu Tat[l, Domnul Isus +i-a pus în aplicare planul de a zidi o Biseric[sfânt[. Dup[planul Lui, chiar cei mu=ca\i de =arpe, numi\i p[c[to=i, pot fi sfin\i\i =i cur[\a\i de orice p[cat prin sângele Fiului lui Dumnezeu. Acesta a fost visul Fiului de Împarat ca s[aib[o mireas[sfânt[numit[Biserica lui Dumnezeu.

Visul Domnului Isus se duce la îndeplinire. Dorin\a Lui e ca acolo unde este El s[fim =i noi, lucru posibil numai privind la cruce, de unde se prime=te vindecarea. Fiul de }mp[rat a biruit moartea =i cei ce cred în El biruiesc =i ei moartea, pentru c[Domnul Isus ne-a spus c[cine va crede în El, chiar dac[ar fi murit, va tr[i. Cei ce nu acceptau s[priveasc[la =arpele de aram[

în[l\at de Moise pe o pr[jin[mureau de mu=c[tura =arpelui. Cei ce nu vor s[priveasc[la Golgota ca fiind singura lor solu\ie de a fi ierta\i =i vindeca\i vor muri în p[catele lor, pentru c[au refuzat harul lui Dumnezeu. Satan încearc[tot felul de metode pentru a-i determina pe oameni s[nu priveasc[la Golgota, dar este decizia fiec[rui om în parte de a primi sau a refuza împ[carea prin Cel ce a stat atârnat pe lemn. Vine o zi când vr[jma=ul sufletului nostru nu va mai mu=ca pe nimeni, ci va fi legat cu lan\uri =i închis cu o cheie în adâncul abisului.

Dumnezeu dore=te ca to\i oamenii s[priveasc[cu credin\[la cruce =i s[fie binecuvânta\i,]ns[El nu for\eaz[luarea acestei decizii în via\a nim[nui. <C[ci Eu =tiu gândurile, pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace =i nu de nenorocire, ca s[v[dau un viitor =i o n[dejde> (Ieremia 29:11). Dumnezeu a=teapt[s[I te d[ruie=ti în întregime =i nu vrea s[te mai pleci sub jugul robiei p[catului. Oamenii de obicei fug de Dumnezeu, dar de El nu te po\i ascunde, pentru c[El umple cerurile =i p[mântul. El este un Dumnezeu Atot=tiutor, Omniprezent, care poate totul =i de care nu po\i s[te ascunzi, a=a cu a aflat =i Iona când a c[utat s[fug[departe de a fa\a Domnului. De multe ori omului nu-i place planul de poc[in\[a lui Dumnezeu =i caut[s[fug[de r[spundere =i de a fi în pozi\ia de a i se spune ce s[fac[. Datorit[voin\ei libere pe care ne-a dat-o Dumnezeu, ast[zi, cel ce nu vrea s[priveasc[la Golgota =i s[accepte darul nemeritat al iert[rii poate s[fac[a=a, dar vine o zi când nu va avea încotro decât s[stea în fa\a lui Dumnezeu pentru a fi judecat =i condamnat, fiindc[omul nu are cu ce pl[ti pentru p[catele lui.

Cel ce prive=te cu credin\[la Hristosul Cel r[stignit prime=te iertare =i o inim[nou[, cu care poate sluji lui Dumnezeu =i produce o mare bucurie în Cer. <Tot a=a, v[spun c[este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur p[c[tos care se poc[ie=te> (Luca 15:10). Cel ce prime=te o inim[nou[devine un om nou, care poart[în suflet un foc =i în mân[are o sabie cu dou[t[i=uri, adic[Cuvântul Scripturii. Lumea îngerilor de sus, din cer,

prive=te cu bucurie ori de câte ori un om prive=te spre Golgota ca s[fie vindecat de mu=c[tura =arpelui. Nu suntem t[ia\i =i separa\i de cei din cer, ci ei ne privesc cu mare aten\ie =i doresc ca jertfa Domnului Isus s[cuprind[=i s[salveze cât mai multe suflete. Îngerii se bucur[ori de câte ori se adaug[un suflet la cei în a c[ror inim[=i via\[tr[ie=te Domnul Isus Hristos. Avem sus în cer un nor de martori care se bucur[de cei ce privesc la Golgota pentru a fi vindeca\i =i chiar în jurul nostru avem îngeri care dau slav[lui Dumnezeu pentru bun[tatea Lui, atunci când un suflet este mântuit.

Îngerii Domnului t[b[r[sc în jurul copiilor lui Dumnezeu =i îi scap[din primejdiile pe care ei nu le cunosc. Mai mul\i sunt cei ce sunt cu noi decât cei ce sunt împotriva noastr[. Îngerii se bucur[c`nd v[d o f[ptur[nou[, creat[de Dumnezeu în fiecare p[c[tos care se poc[ie=te. Aceast[f[ptur[prime=te calificativul lui Dumnezeu de <Bun>, prin meritul jertfei Fiului, care Se revars[peste cel p[c[tos când îl cur[\[, îl înnoie=te =i îi d[valoare. Ei se bucur[pentru c[=tiu durerea din iad =i faptul c[aceste suflete au sc[pat de iad datorit[îndur[rii lui Dumnezeu. Ei se bucur[deoarece cunosc bucuria =i frumuse\ea cerului =i =tiu c[cel ce se poc[ie=te devine =i el p[rta= acestor bucurii din Cer. Cerul se bucur[ori de câte ori un suflet î=i pred[via\a Domnului Isus. Inima noastr[este curat[numai atunci când este plin[de Isus. De multe ori Dumnezeu ne cerceteaz[prin necaz sau boal[, pentru a ne determina s[ne stabilim priorit[\ile conform voii Sale.

Într-o zi de boal[=i suferin\[Dumnezeu ne poate cerceta mai mult dec`t]ntr-o lun[întreag[, când toate ne-au mers bine. Marea problema din familie sau boala cu care se confrunt[omul de multe ori nu este altceva decât vocea =i chemarea lui Dumnezeu la mântuire sau la o via\[tr[it[în sfin\enie =i mai aproape de El. Sfin\ire înseamn[separare de tot ceea ce Dumnezeu nume=te r[u, fie lucruri, obiceiuri sau chiar modul de a vorbi sau gândi, pentru c[Domnul vrea s[fie St[pân peste toat[fiin\a noastr[. Sfin\enia

nu este ceva ce pui pe mas[ca un m[r, ci ea se vede în via\a noastr[dup[modul cum tr[im. A fi un om moral înseamn[a fi un om drept înaintea oamenilor, dar a tr[i sfânt înseamn[a fi drept înaintea lui Dumnezeu. A tr[i]n sfin\enie înseamn[a tr[i curat pe din[untru =i cur[\irea pe care o face ini\ial sângele Domnului Isus trebuie p[strat[. A tr[i o via\[sfânt[înseamn[a fi dedicat =i consacrat cu totul unui mod de tr[ire dup[voia Domnului Isus, pentru c[Scriptura ne spune c[dac[}l chem[m pe Dumenzeu ca Tat[vom avea ca rod sfin\enia.

}n templul din Ierusalim se aflau obiecte care erau dedicate =i consacrate pentru a fi folosite numai în templu. Tot a=a =i noi trebuie s[ne dedic[m =i s[ne consacr[m pentru a fi folosi\i numai pentru ce este bun =i în folosul lucr[rii Lui. De exemplu, gura o consacr[m =i o dedic[m s[rosteasc[numai vorbe cu folos, spre zidirea altora. Când proced[m a=a gura noastr[devine parte din procesul de sfin\ire al nostru pentru Dumnezeu. Dac[avem talentul de a cânta, a spune poezii, a ajuta, a mângâia noi dedic[m aceste lucruri Domnului =i le consacr[m pentru a fi folosite spre slava Lui. Atunci ele devin parte din sfin\irea noastr[pentru Dumnezeu. Dac[suntem ai Domnului, suntem lega\i de El ca =i ciorchinele de strugure de vi\a de vie =i fiind lega\i de El vom rodi caracterul Lui care este sfânt. Nimeni nu poate fi sfânt separat de Dumnezeu. Exist[o rela\ie direct[între m[sura de sfin\enie din via\a noastr[=i tr[irea noastr[ ]n p[rt[=ie cu El.

Psalmistul spunea c[-L are pe Domnul necurmat înaintea lui =i chiar atunci când se treze=te este tot cu El. Este o tr[ire numit[tr[irea cu Isus, fiindc[atunci vorbe=ti =i ac\ionezi tot mai mult ca El, pe m[sur[ce }l cuno=ti tot mai bine. Apostolul Iacov ne îndeamn[s[ne apropiem de Domnul, =i atunci El se va apropia de noi. Ne putem apropia de El cultivând aceast[sfin\enie, care este o road[pe care Dumnezeu o caut[în noi =i f[r[de care Apostolul spune c[nimeni nu-L va vedea pe Domnul. Ultima pagina a Scripturii ne spune c[cine este sfânt s[se sfin\easc[=i mai departe, pentru c[standardul nostru nu este un om, ci chiar

Domnul Isus care ne-a spus s[înv[\[m de la El, fiindc[El este blând =i smerit cu inima. |int[de a fi ca =i El este una înalt[, la care greu vom ajunge, dar trebuie s[facem a=a cum ne spune Apostolul Pavel, s[uit[m ce este în urm[=i s[ne arunc[m înainte, c[utând ca acest proces zilinc de sfin\ire s[ating[o nou[în[l\ime,]ns[f[r[s[ne mândrim de acest lucru.

Postul =i rug[ciunea sunt ingrediente de neînlocuit în re\eta vie\ii de sfin\ire a credinciosului. Ele]l fac pe credincios statornic în încerc[ri =i un martor al Domnului Isus prin Duhul Sfânt care este în sufletul celui ce a gustat dulcea\a umplerii cu El. Cei ce privesc la Golgota sunt vindeca\i de veninul p[catului =i încep s[se asemene cu Domnul Isus. Ei încep s[simt[durerile altora =i în special a celor ce sunt mu=ca\i de =arpe =i au nevoie de vindecare. Bucuria Domnului Isus era deplin[pentru c[Tat[l L-a trimis s[ne mântuiasc[. +i noi trebuie s[avem aceast[bucurie în noi, de a fi împreun[lucr[tori cu El la mântuirea oamenilor =i la aducerea lor la Acela care le poate da poc[in\a =i iertarea. Cânt[m *Calea Domnului* în cânt[rile pe care le]n[l\[m spre slava lui Dumnezeu. Vestim *Calea Domnului* în mesaje =i tr[im calea Lui în via\a noastr[de zi de zi.

Noi, cei mântui\i de pe p[mânt, ne bucur[m împreun[cu cerul ori de câte ori cineva vine la mântuire. Noi, ca ucenici ai Domnului, avem misiunea de a aduce suflete la Hristos, pentru ca El s[le mântuie. Întoarcerea unui suflet este motiv de adânc[mul\umire în rug[ciune =i de a]n[l\a cânt[ri de laud[c[tre Dumnezeu, care a primit înc[un suflet în rândul celor r[scump[ra\i =i astfel num[rul neamurilor s[se împlineasc[=i ziua revenirii Domnului s[vin[mai curând. <C[uta\i pe Domnul cât[vreme se poate g[si; chema\i-L, cât[vreme este aproape> (Isaia 55:6).

Amin

31

CASA ZIDITĂ PE STÂNCĂ

<De ce-Mi zice\i: «Doamne, Doamne!» =i nu face\i ce spun Eu? V[voi ar[ta cu cine se aseam[n[un om care vine la Mine, aude cuvintele Mele =i le face. Se aseam[n[cu un om care, când a zidit o cas[, a s[pat adânc înainte =i a a=ezat temelia pe stânc[...>

Luca 6:47-48

Pilda casei zidite pe stânc[=i a celei zidite pe nisip este cuprins[în doar patru versete, într-un mod deosebit de concentrat, =i reu=e=te s[ne arate cât de serioase =i ve=nice sunt deciziile luate de om pe parcursul scurtei sale vie\i. Domnul Isus vorbe=te despre o posibil[pr[bu=ire ve=nic[a sufletului, cu scopul de a-l trezi pe om, ca s[ia în serios cuvintele de avertizare ale lui Dumnezeu. Avem în aceast[pild[dou[feluri de ascult[tori, care ajung la rezultate total diferite. Dumnezeu caut[s[previn[omul, pentru a nu ajunge]ntr-un loc de chin ve=nic,]ns[majoritatea oamenilor, chiar dac[ascult[de El, trateaz[cu indiferen\[sfatul lui Dumnezeu cu privire la modul cum trebuie s[construiasc[. To\i oamenii care vin în contact cu Cuvântul lui Dumnezeu intr[în categoria de <constructori ai casei sufletului lor>.

Reiese din pild[c[a împodobi aceast[cas[doar cu cuvinte de: <Doamne, Doamne!> nu este îndeajuns. Aceaste cuvinte sunt o mustrare împotriva celor ce spuneau <Doamne, Doamne!>,]ns[ei aveau o form[exterioar[de religie =i în[untru erau corup\i. Aceste cuvinte erau adresate fariseilor care erau meticulo=i în studierea Scripturii,]ns[via\a lor era total lipsit[de integritate. Ei d[deau zeciuieli din chimen, m[rar =i din vegetale, dar mila, drep-

tatea =i credincio=ia nu erau pe lista priorit[\ilor lor. }n aparen\[ace=ti oameni p[reau sfin\i,]ns[sabotau cauza lui Dumnezeu printr-o credin\[formalist[, lipsit[de via\[. Suntem chema\i la a fi martori =i nu propagandi=ti ai unei idei. Nimic nu ne poate face martori, decât o via\[schimb[t[de Duhul Sfânt. Istoria spune c[=i Lenin când a pornit la lupt[a spus: <Doamne, ajut[!> Aceste cuvinte nu au însemnat nimic pentru el, dec`t un obicei omenesc, fiindc[ mai târziu =i-a r[sp`ndit otrava printr-un ateism pe care l-a impus unei]ntregi \[ri, încerc`nd s[nege existen\a lui Dumnezeu. Am auzit c[=i ho\ul spune: <Doamne, ajut[!> când merge la furat, dar Dumnezeu nu îl ajut[.

Suntem îndrept[\i\i s[spunem <Doamne!> c[tre Cel Preasfânt atunci când Dumnezeu este Domn al vie\ii noastre, prin infierea în familia Lui. Unul dintre constructorii prezenta\i în aceast[pild[a ascultat, a crezut =i împlinit, pe când cel[lalt a ascultat =i nu a f[cut întocmai cum Cuvântul l-a înv[\at. El se aseam[n[cu un om care neglijeaz[temelia unei cl[diri. Un asemenea om zide=te f[r[s[investeasc[efort în a s[pa adânc =i a pune o temelie s[n[toas[, care de obicei nu se vede, ci doar sper[c[toate vor fi bine. La început chiar se pare c[toate sunt bine. Acela care vrea ca aceast[cas[a sufletului s[d[inuiasc[nu trebuie s[trateze cu u=urin\[lucrurile care par nepl[cute, dar care sunt absolut necesare. Este nevoie de o adev[rat[c[in\[pentru p[cat =i o întoarcere de la p[cat la Dumnezeu =i voia Lui. P`n[ce omul nu în\elege c[este vinovat, nu se poate poc[i cu adev[rat. Aceast[lisp[a omului de a se vedea p[c[tos se nume=te orbire spiritual[, ca =i a celor ce spuneau: <Doamne, Doamne!> =i pe care Domnul Isus i-a numit orbi =i nebuni.

Fariseii nu erau orbi, literal vorbind, =i nici nu erau nebuni, de dus la spital, ci aveau o religie doar de suprafa\[, de ochii oamenilor. Domnul Isus }=i \inea cuvânt[rile în fa\a noroadelor =i pentru c[=tia ce este în inimile celor din audien\[, le lua pulsul duhovnicesc. Îi vedea pe ace=ti farisei prezentând o fa\[s[n[toas[, ca =i o cas[frumoas[care nu are funda\ie. Ei aveau chiar

preten\ia de a fi privi\i ca oameni sfin\i, care-L iubesc pe Dumnezeu. Doar a vorbi despre dragoste, rug[ciune, credin\[=i na=tere din nou nu este îndeajuns, ci acestea trebuie s[fie o realitate în via\a noastr[. Cel ce cheltuie=te timp =i efort în lucrarea de zidire a temeliei poc[in\ei va fi scutit de mari necazuri mai târziu. Suntem chema\i la a ne str[dui s[intr[m pe poarta îngust[a lep[d[rii de noi în=ine. <Dac[voie=te cineva s[vin[dup[Mine, s[se lepede de sine, s[-=i ia crucea, =i s[M[urmeze> (Matei 16:24). Nimeni nu poate zidi bine f[r[s[se lepede mai]nt`i de ce vrea firea lui. Acest <sine> este parte din noi =i nu putem doar s[mergem undeva =i s[-l l[s[m acolo. Eul, dorin\a firii, fr[mânt[mintea, vrea =i dore=te,]ns[dac[duhul este în control, el nu are libertatea de a-=i duce planurile la îndeplinire. O vorb[veche spune: <s[-\i pui pofta în cui>, dar când este vorba de firea noastr[veche trebuie pus[nu în cui, ci]n cuie. Acest proces care ia autoritatea eului se nume=te r[stignirea firii vechi, cu dorin\ele =i poftele ei dup[p[cat.

Aten\ia pentru acest <sine> sau <eu> al nostru, c[ruia îi t[iem drepturile, trebuie dat[Domnului Isus Hristos, care tr[ie=te în noi =i care vrea s[lucreze cu noi ca =i cu ni=te vase de cinste. Ambi\iile omene=ti nu mai sunt hr[nite, ci toat[energia =i entuziasmul sunt date voii lui Dumnezeu. <Într-adev[r, cei ce tr[iesc dup[îndemnurile firii p[mânte=ti, umbl[dup[lucrurile firii p[mânte=ti; pe când cei ce tr[iesc dup[îndemnurile Duhului, umbl[dup[lucrurile Duhului. +i umblarea dup[lucrurile firii p[mânte=ti, este moarte, pe când umblarea dup[lucrurile Duhului este via\[=i pace> (Romani 8:5-6). Pentru a sc[pa de poruncile firii =i a-\i putea zidi casa pe stânc[trebuie s[intri sub st[p`nirea Duhului Sfânt. Dac[vrei s[zide=ti o cas[sufleteasc[trainic[, f[r[s[te pui sub st[pânirea Duhului Sfânt este o risip[de efort =i aceasta]\i poate da o n[dejde fals[. Firea vrea s[fie hr[nit[, dar =i duhul vrea s[fie hr[nit. Pe acela pe care îl vei hr[ni va fi mai tare. Po\i sta toat[ziua s[te ui\i la filme =i s[cite=ti fantezii =i închipuiri care-\i risipesc timpul scurt pe care-l ai pe p[mânt, sau

te po\i umple cu Cuvântul Sfânt, pentru a fi de folos în via Lui. Ce fel de constructor e=ti tu? F[un calcul serios =i exigent al orelor dintr-o s[pt[mân[, ca s[vezi cum le cheltuie=ti =i vei afla dac[firea sau duhul va birui p`n[la urm[, dar nu uita c[hr[nirea firii duce la moarte, pe când hr[nirea duhului duce la via\[. Când un om merge în direc\ie gre=it[, cu cât merge mai repede este tot mai departe de \inta dorit[. Doar a fi foarte ocupat cu lucruri religioase nu este îndeajuns, ci trebuie s[fii sigur c[în tot ceea ce faci ascul\i de Scriptur[.

Neascultarea de Dumnezeu înseamn[construc\ie pe nisip, f[r[temelie. Este nevoie de o predare a voii noastre lui Dumnezeu, începp`nd de la ceea ce avem în buzunar p`n[la ce avem ascuns prin cotloanele inimii. Este nevoie de o schimbare în ceea ce spunem =i gândim, de o revizuire strict[=i de o supraveghere a inten\iilor care izvor[sc din inima noastr[. R[d[cinile a tot ce este r[u =i murdar trebuie smulse din orice domeniu al vie\ii noastre, altfel lucrarea de zidire, cu toate c[este mult mai u=oar[, este zadarnic[. Funda\ia nu izbe=te privirea =i aceste m[suri stricte nu-l atrag pe om, dar când inima este sincer[=i doritoare de mântuire se va supune voii lui Dumnezeu =i imediat va fi r[spl[tit[cu pacea =i bucuria mântuirii.

Dac[cineva construie=te =i are dorin\a de a depune efort în vederea mântuirii sufletului trebuie s[cheltuiasc[tot ce este necesar pentru ca temelia s[fie dup[Cuvânt, =i nu dup[vorbele oamenilor. Cel ce sap[adânc, p`n[ ce d[ de stânc[, este omul care arunc[ orice moloz al necur[\iei afar[, indiferent cât l-a costat acumularea lui. Cu sinceritate =i perseveren\[, omul poate zidi pe stânc[, astfel ]nc`t lucrarea lui s[r[mân[în picioare. Domnul Isus i-a prevenit pe cei ce doar spun: <Doamne! Doamne!>, dar nu fac ceea ce le spune El. El vrea mai mult decât serviciul buzelor noastre. El vrea ca inima noastr[s[fie a Lui. A zidi pe stânc[înseamn[a-\i hr[ni sufletul numai cu ce este bun =i sfânt. A zidi pe stânc[înseamn[a primi tot Cuvântul lui Dumnezeu, nu numai ceea ce ni se pare convenabil. <+i dac[scoate cineva ceva din

cuvintele c[r\ii acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vie\ii =i din cetatea sfânt[, scrise în cartea aceasta> (Apocalipsa 22:19).

Zidirea în\eleapt[începe prin a asculta =i a crede c[Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu, care a murit în locul t[u, pentru a-\i putea da o neprih[nire prin credin\[. <...Neprih[nirea dat[de Dumnezeu, care vine prin credin\a în Isus Hristos, pentru to\i =i peste to\i cei ce cred în El...> (Romani 3:22). Mul\i oameni cred c[prin meritele lor pot primi acceptare înaintea lui Dumnezeu,]ns[aceasta înseamn[a zidi ca un ne]n\elept. La Golgota a avut loc cea mai mare nedreptate =i durere, pentru c[cel nevinovat a murit în locul celui vinovat. La Golgota, Harul a s[pat o fântân[a meritelor lui Hristos, în care cei ce se recunosc p[c[to=i sunt primi\i =i ierta\i. Nici Taborul, nici Sinaiul =i nici vreo alt[în[l\ime spiritual[nu a adus atâta mângâiere ca =i dealul Golgotei, unde s-a pl[m[dit mântuirea noastr[.

Zidirea casei noastre spirituale trebuie s[înceap[cu acest merit creat la Golgota de c[tre Mielul lui Dumnezeu. Acest merit al bog[\iilor nep[trunse ale harului lui Hristos prive=te un p[c[tos =i îi spune: <Tu po\i s[fii socotit neprih[nit!> Dac[cineva vrea s[aib[parte de acest merit al harului trebuie s[vin[la Domnul Isus ca p[catos. Atunci este luat în primire de Duhul Sfânt, care-i deschide ochii ca s[-=i vad[haina sufletului murdar[, apoi i-L arat[pe Domnul Isus, care +i-a dat via\a pentru p[c[to=i. Acolo, la Golgota, dragostea lui Dumnezeu a atins un nou maxim, pe care noi nu-l în\elegem pe deplin =i este o insult[la adresa Lui, ca un om s[cread[c[ar putea face acela=i lucru prin meritele lui.

Un om condamnat la moarte, în fa\a tribunalului, poate s[scape numai dac[poate dovedi c[este nevinovat. Guvernatorul ar putea gra\ia un astfel de om, dar aceea nu este o justificare a nevinov[\iei. Aceea ar fi doar o anulare a pedepsei, dar dreptatea lui Dumnezeu nu face a=a ceva. Dac[un asemenea criminal ar fi iertat de c[tre autorit[\i, el ar r[mâne tot un criminal în[untru lui. Harul a acceptat ca în locul nostru, cei vinova\i, s[fie pedepsit =i

omorât Fiul lui Dumnezeu, =i astfel s[fim justifica\i prin substituire. Eu am fost vinovat, dar în locul meu Domnul Isus +i-a asumat vina mea =i a suferit moartea în locul meu. P[catul a fost =i va fi pedepsit întotdeauna de Dumnezeu. Harul a adus un înlocuitor pentru mine =i pentru tine, =i Acesta este Mielul f[r[de cusur al lui Dumnezeu. Atunci când eu m[încred în acest merit, =i primesc prin credin\[iertarea, funda\ia casei mele este s[n[toas[=i sunt gata s[merg cu construc\ia casei sufletului meu mai departe. Justificarea ca fiind neprih[nit prin credin\[este o sp[lare =i cur[\ire des[vâr=it[.

Unii refuz[acest merit =i încearc[s[construiasc[un turn Babel c[tre cer, c[tre Dumnezeu, prin fapte =i ceremonii, dar acea cl[dire se va d[râma atunci când vor veni =uvoaiele, pentru c[nu are ca temelie meritul jertfei Domnului Isus. La fel ca =i temelia unei case, credinciosul are o parte ascuns[a lui, p[rt[=ia cu Domnul Isus. Eu nu pot s[=tiu care este starea cuiva cu Dumnezeu =i nimeni nu o cunoa=te pe a mea. Noi vedem doar roadele =i lucrurile exterioare, a=a cum este mersul la casa de rug[ciune =i via\a de slujire, care se datoreaz[faptului c[avem o temelie bun[. Rug[ciunea =i via\a de d[ruire pentru al\ii este mai pu\in v[zut[de oameni la adev[rata ei intensitate, dar foarte bine cunoscut[de Dumnezeu. El cunoa=te nu numai ce am spus =i am f[cut, dar cunoa=te =i inten\ia =i chiar visurile noastre, a=a cum i-a descoperit lui Daniel ceea ce a visat împ[ratul Nebucadne\ar.

Harul lui Dumnezeu, care ne d[mântuirea, nu anuleaz[r[spunderea noastr[de a fi ascult[tori =i împlinitori ai Cuvântului S[u. Constructorul care =i-a zidit casa pe p[mânt a cheltuit mult mai pu\in efort, =i cât timp a fost vreme bun[nu se vedea mare diferen\[ ]ntre cele dou[case, dar când au venit puhoaiele casa zidit[pe stânc[a r[mas]n picioare, pe când cea zidit[f[r[temelie, direct pe p[mânt, s-a pr[bu=it, cauzând o pierdere total[. Omul care nu are la baz[poc[in\a =i sp[larea prin na=terea din nou, care pune în noi putere de sus, se leap[d[repede când ajunge]n strâmtorare sau atunci când trebuie s[sufere o pierdere, pentru

c[este credincios. Este necesar ca fiecare parte a casei sufletului nostru, at`t cea care se vede c`t =i cea care nu se vede, s[fie zidit[prin credin\[, dup[Cuvânt. Este necesar ca ambele p[r\i s[fie frumoase =i s[n[toase înaintea lui Dumnezeu. Nu are nici un rost s[ne numim cre=tini, dac[nu practic[m ceea ce Domnul Isus ne-a înv[\at.

Nimeni nu se na=te cre=tin, ci fiecare se na=te în rasa adamic[, de la care ni s-a transmis p[catul str[mo=esc. Acest lucru face necesar[o a doua na=tere, despre care Domnul Isus îi spune lui Nicodim. Egoism, în=el[ciune, minciun[=i pref[c[torenie sunt doar câteva din lucrurile care ne revin prin mo=tenirea genetic[p[c[toas[. Na=terea din nou a omului, care vine la crucea Domnului Isus cu lacrimi de poc[in\[aduce schimbare]n via\a lui =i acesta începe s[tr[iasc[o via\[de d[rurire, care treze=te mirare =i curiozitate, pentru c[r[scole=te lumea =i valorile ei. Dintr-un om care sfâ=ia =i lovea în to\i, pentru a ie=i el înainte, devine prin poc[in\[o f[ptur[nou[, un om privitor c[tre Cer, o f[ptur[care vrea binele tuturor. Dintr-un om care]n trecut min\ea cu senin[tate, prin aceast[na=tere din nou, devine un om care întotdeauna spune adev[rul, chiar dac[are de pierdut. Dintr-un om care necontenit vorbea despre sl[biciunile altora devine un om care se pl`nge numai de sl[biciunile lui. Ai fost tu n[scut din nou? Sau doar dai lui Dumnezeu serviciul buzelor prin a spune: <Doamne, Doamne>, f[r[ca via\a ta s[fi fost schimbat[?

F[ptura cea nou[este în stare de lucruri m[re\e, de care cea veche nu era în stare. F[ptura cea nou[poate cheltui =i face sacrificii supreme pentru al\ii, f[r[s[a=tepte laudele oamenilor. F[ptura nou[atunci când vine prosperitatea nu uit[de Dumnezeu =i când vine persecu\ia nu se leap[d[de El. Zide=ti tu pe stânc[sau pe nisip? Sunt oameni care pozeaz[bine între al\i oameni, chiar dac[tr[iesc]n p[cate ascunse, dar pe Dumnezeu nu }l pot în=ela. Vine o zi când lucrarea ta va fi încercat[de furtun[=i numai sufletul care a zidit pe stânc[va r[mâne în picioare. <...to\i au b[ut aceea=i b[utur[duhovniceasc[, pentru c[beau dintr-o

stânc[duhovniceasc[ce venea dup[ei; =i stânca era Hristos> (1 Corinteni 10:4). Fiecare zide=te, dar numai cei ce î=i pun încrederea în meritul Domnul Isus zidesc pe stânc[. <C[ci nimeni nu poate pune o alt[temelie decât cea care a fost pus[, =i care este Isus Hristos> (1 Corinteni 3:11). Apostolul Pavel s-a v[zut silit s[scrie fra\ilor din Corint, pentru c[în biseric[intrase mul\i f[r[s[-=i lase afar[obiceiurile practicate în p[gânism. Astfel de oameni zidesc în zadar. To\i zidim o cas[, unii repede, al\ii mai încet. Unii cu mult[satisfac\ie =i tragere de inim[, iar al\ii mai mult împin=i de la spate. Este o ascultare costisitoare =i una ieftin[, de ochii lumii. Dac[consideri c[ai zidit gre=it p`n[acum, primul lucru necesar s[-l faci este s[demolezi =i s[începi cu meritul Domnului Isus.

O reclam[de pe un panou de la marginea unui drum spunea: <Noi cump[r[m case urâte!> Era o companie care cump[ra case mai distruse =i le f[cea frumoase. Noi to\i am avut o construc\ie a noastr[care era urât[, dar venind la Domnul Isus ceea ce este vechi se demoleaz[=i începe construirea unei case frumoase, a c[rui temelie este meritul Domnul Isus Hristos. Începutul este o rug[ciune sincer[de predare a vie\ii tale Domnului Isus. Ca s[po\i zidi bine este necesar s[fii înv[\at de St[p`n. <Lua\i jugul Meu asupra voastr[, =i înv[\a\i de la Mine, c[ci Eu sunt blând =i smerit cu inima; =i ve\i g[si odihn[pentru sufletele voastre> (Matei 11:29).

Domnul Isus î=i înva\[ucenicii s[tr[iasc[a=a cum a tr[it El =i când aceasta devine o realitate El se bucur[de noi. Ascultarea de El este un privilegiu, care aduce binecuvântare în via\a noastr[. <...Ascultarea face mai mult decât jertfele, =i p[zirea Cuvântului S[u face mai mult decât gr[simea berbecilor. C[ci neascultarea este tot atât de vinovat[ca ghicirea, =i împotrivirea nu este mai pu\in vinovat[decât închinarea la idoli =i terafimii...> (1 Samuel 15:23). Când un tân[r sau tân[r[se c[s[tore=te, practic se c[s[tore=te cu toat[familia celuilalt. Când venim la Domnul Isus =i suntem înfia\i, prin meritul de la Golgota, intr[m în familia lui

Dumnezeu, ca m[dulare ale trupului Lui. Apartenen\a la familia Bisericii lui Dumnezeu aduce în via\a credinciosului binecuv`nt[ri deosebite. Beneficiile apartenen\ei la familia lui Dumnezeu sunt multe =i ele încep cu iertarea, vindecarea sufletului =i primirea unei n[dejdi care nu în=eal[, dar un mare =i binecuvântat beneficiu este c[ avem o p[rt[=ie sf`nt[cu marea familie a lui Dumnezeu, care este Biseric[Universal[de pe întreg p[mântul.

P[rt[=ia fr[\easc[are un rol deosebit, pentru c[prin unitate se pot face lucruri mai mari pentru Împ[r[\ia lui Dumnezeu. }l g[sim pe omul preaiubit Daniel c[a trecut printr-un moment de criz[, atunci când Nebucadne\ar a visat un vis pe care îl dorea t[lm[cit. Dep[=irea crizei a fost realizat[prin p[rta=ie fr[\easc[, pentru c[Daniel a recurs la ajutorul prietenilor lui, cer`ndu-I împreun[lui Dumnezeu descoperirea acelei taine. <Apoi Daniel s-a dus în casa lui, =i a spus lucrul acesta tovar[=ilor s[i Hanania, Mi=ael =i Azaria, rugându-i s[cear[îndurare Dumnezeului cerurilor pentru aceast[tain[, ca s[nu piar[Daniel =i tovar[=ii s[i, o dat[cu ceilal\i în\elep\i ai Babilonului> (Daniel 2:17-18). P[rt[=ia =i unitatea lor a dus la primirea unui r[spuns de la Dumnezeu, lucru care le-a salvat via\a.

În dragoste putem veghea unii asupra altora =i ne putem îmb[rb[ta unii pe al\ii. Parte din zidirea în\eleapt[este s[apar\ii unei biserici locale, care propov[duie=te tot adev[rul Evangheliei. În acest fel credinciosul prime=te hran[=i îmb[rb[tare pentru suflet, dar poate =i ad[uga efortul personal l`ng[al celorlal\i, pentru ca tot mai mul\i oameni s[vin[la mântuire. Este un fel de a construi ieftin =i unul scump. Cau\i ce e ieftin? Vei g[si. Cau\i ce e autentic? Vei g[si, dar o s[te coste. Te va costa voia ta, dar se merit[, pentru c[r[splata este via\a ve=nic[, prin Domnul Isus Hristos. Cei ce zidesc bine pun baz[at`t pe lucrurile mici c`t =i pe cele mari, ca s[nu apar[vreun vl[star de am[r[ciune al p[catului în via\a lor, care s[-i despart[de Hristos. Dac[ai smulge toate plantele din gr[din[cu r[d[cin[, planta care ar r[s[ri din nou, f[r[interven\ie sau ajutor din partea cuiva, ar fi buruian[.

Un predicator îi înv[\a pe cei ce veneau la credin\[, în biserica unde slujea el, s[spun[<Nu>, pentru c[acest cuv`nt le va folosi mai mult dec`t limba latin[, pe care pretin=ii preo\i ai timpului o =tiau. Un <nu> la tot ce este întinat =i un <da> la orice lucrare bun[=i des[vâr=it[. Cei ce zidesc bine sunt aceia care r[mân în picioare când furtunile vin peste via\a lor =i ajung la sfâr=itul alerg[rii, cu f[clia credin\ei arzând =i luminând cu putere. Solomon spune c[toate lucrurile au timpul lor. Chemarea omului la mântuire î=i are timpul ei, dar este o ofert[care expir[. Suntem îndemna\i s[folosim ziua de ast[zi, pentru c[ziua de mâine nu ne este garantat[. Oferta expir[, pentru c[nu =tim dac[mai tr[im p`n[mâine sau dac[va veni Domnul. Se poate întâmpla c[dac[}l respingi pe Domnul Isus ast[zi ca Domn al vie\ii tale, Duhul Sfânt nu-\i va mai atinge inima, ca s[sim\i realitatea faptului c[ai nevoie de Mântuitor.

Domnul Isus a venit la Israel cu binecuvânt[ri =i tot felul de oportunit[\i, dar ei nu L-au primit =i Scriptura spune c[fariseii =i c[rturarii au z[d[rnicit planul Lui cu privire la ei. Planul lui Dumnezeu a fost s[le d[ruiasc[via\a, dar ei au ratat ocazia, prin împietrirea inimii lor. Avem oportunitatea de a-L primi pe Domnul Isus ca St[pân sau putem rata ocazia, ca =i Israelul. Nu-\i baza ve=nicia pe specula\ii =i nu amâna întoarcerea ta la Dumnezeu, ci fii sigur c[Domnul Isus este St[p`nul t[u ast[zi, iar într-o zi te vei bucura cu Acela care +i-a dat via\a pentru a te r[scump[ra.

Amin

32

DUMNEZEU VORBEOTE OI ASTĂZI

<...A=a vorbe=te Domnul Dumnezeu...>
Ezechiel 11:16

Se spune c[acolo unde este cuvântul unui împ[rat este putere, dar efectul =i puterea unui împ[rat sau pre=edinte sunt limitate de grani\ele \[rii lui. Cuvântul Împ[ratului]mp[ra\ilor, care a creat =i sus\ine Universul, are putere nelimitat[=i f[r[s[aib[un mandat cu dat[de expirare. Prin puterea Lui a fost creat totul, =i nimic nu a fost creat f[r[El, de aceea este bine ca omul s[ia seama la ce are El de spus când vorbe=te oamenilor. Cuvântul Lui a fost suficient ca s[pun[stâlpii Universului =i Dumnezeu lucreaz[prin puterea Cuvântului care cheam[lucruri la existen\[dup[voia Lui. Legea chimiei spune c[nimic nu se pierde în natur[, ci doar se transform[dintr-o stare în alta,]ns[Dumnezeu care a creat legile chimiei, pe care oamenii le-au descoperit de-a lungul anilor, este deasupra acestora. Dumnezeu l-a angajat pe Ezechiel, =i pe al\i proroci ca el, s[vorbeasc[în mod autorizat în Numele Lui, comunic`nd mesajul Lui cu inten\ia de a avertiza omul despre starea lui prezent[=i despre viitorul lui ve=nic. <Duhul Domnului vorbe=te prin mine =i Cuvântul Lui este pe limba mea> (2 Samuel 23:2).

Prin darul prorociei oamenii au vorbit =i vorbesc =i în zilele de ast[zi inspira\i de Duhul lui Dumnezeu, comunic`nd voia lui Dumnezeu cu privire la o persoan[sau biseric[. <Cine proroce=te, dimpotriv[vorbe=te oamenilor spre zidire, sf[tuire =i mângâiere> (1 Corinteni 14:3). Dumnezeu ne vorbe=te ast[zi în bun[tate prin Fiul S[u, care a deschis pentru noi to\i o cale de sc[pare de la iad.

Noi nu cunoa=tem pe deplin ce ascunde viitorul, dar dac[-L cunoa=tem ca prieten =i Tat[pe Acela care-l preg[te=te, adic[pe Dumnezeu, nu avem de ce s[ne îngrijor[m. Ne intereseaz[viitorul în m[sura permis[de Dumnezeu, pentru c[acolo ne vom petrece nu numai restul vie\ii p[mânte=ti, dar =i ve=nicia. Cuvântul lui Dumnezeu este singura autoritate a bisericii Lui, în care lucr[torii ei ac\ioneaz[=i ceea ce ea face trebuie s[fie un rezultat al spuselor lui Dumnezeu. Numai cuvintele rostite de Dumnezeu pot forma doctrin[=i pot trasa drumul =i activitatea bisericii Sale. Cuvântul rostit de Dumnezeu prin darul prorociei este întotdeauna acordat la glasul Scripturii, =i orice cuvânt care nu este conform adev[rului Scripturii trebuie privit ca fiind fals, din firea omului sau din influen\e str[ine.

Domnul Isus le-a spus ucenicilor s[-i înve\e pe cei ce vor crede în El s[p[zeasc[tot ce El i-a înv[\at, dar ast[zi mul\i înv[\[tori ai Legii lui Dumnezeu înva\[lucruri scornite din închipuirile oamenilor. Numai ceea ce Dumnezeu spune în Scriptur[este autoritate =i lege de urmat. Dumnezeu alege s[vorbeasc[omului =i ast[zi din proprie ini\iativ[, prin Duhul Sfânt, folosindu-se de vasele Sale, pentru a zidi în credin\[Biserica Sa. Dumnezeu poate alege s[ne vorbeasc[prin proroci, dar cel mai mult ne vorbe=te prin glasul Scripturii. Numai pe baza Cuvântului lui Dumnezeu un suflet sau o biseric[poate fi mustrat[. Nu p[rerile oamenilor, ci ceea ce spune Dumnezeu este Lege. Când David a p[c[tuit, prorocul Natan a venit la el în Numele lui Dumnezeu, i-a descoperit f[r[delegea =i l-a mustrat. Dac[nu ar fi vorbit în Numele lui Dumnezeu este posibil ca prorocul Natan s[fii avut de suferit pentru îndr[zneala lui. <A=a vorbe=te Domnul> =i <A=a spune Scriptura> sunt singurele temelii care fac parte din lucrurile ce nu se clatin[=i pe care te po\i baza.

Adev[rul Scripturii este o temelie care te sus\ine la vreme de furtun[, care d[lini=te =i un sim\ de total[siguran\[. Când nu =tii încotro s[o iei sau nu =tii dac[ceea ce \i se spune este din partea omului sau a lui Dumnezeu, Cuvântul Scripturii r[spânde=te o

lumin[clar[de fiecare dat[, pentru a nu ne trezi la un moment dat c[urm[m sau tr[im dup[voia oamenilor, a c[ror inten\ii =i roade nu sunt întotdeauna bune. Cuvântul rostit de Dumnezeu este Cuvântul prin care putem confrunta inamicul sufletului nostru. Moise i-a cerut lui Faraon libertate pentru popor, de a ie=i din Egipt, nu în numele lui, ci în Numele lui Dumnezeu, ob\in`nd acest lucru dup[ce Dumnezeu a pedepsit Egiptul cu urgii. Cel ce nu pune pre\ pe cuvintele lui Dumnezeu =i le desconsider[a avut =i va avea întotdeauna de suferit consecin\e amare. Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Saul s[distrug[pe amaleci\i, dar el a cru\at animalele frumoase =i pe împ[ratul Agag. Aceast[neascultare l-a costat pe Saul împ[r[\ia =i p`n[la urm[via\a, pentru c[a auzit =i a =tiut bine voia St[pânului =i totu=i nu a f[cut-o decât în m[sura în care i-a convenit lui.

Tr[im vremuri când oamenii discut[aprins despre ce spune cutare ziar sau publica\ie, dar nu sunt mi=ca\i de ceea ce spune Dumnezeu ast[zi. Aceast[neglijare =i acest dispre\ îi va costa pe mul\i ve=nicia. Cei ce vestesc Cuvintele lui Dumnezeu de la amvoane sau ca misionari prin \[ri str[ine au datoria s[vesteasc[tot adev[rul =i numai adev[rul lui Dumnezeu din Scriptur[, pentru ca într-o zi s[se poat[bucura de r[splat[. Pe cuvintele cui este bazat[mântuirea =i ve=nicia ta? Dac[pe a oamenilor care =i-au asumat titluri impun[toare, e=ti în mare pericol. Mântuirea trebuie s[fie bazat[pe ceea ce a spus Dumnezeu, pentru c[El nu se schimb[. Nu sunt cuvinte mai importante pentru noi ca =i acelea care fac cunoscut[omului calea c[tre Dumnezeu =i c[tre via\a ve=nic[.

Exist[un timp în via\a fiec[rui om când ajunge s[aud[Cuvintele lui Dumnezeu, care vorbe=te =i ast[zi, =i atunci trebuie s[aleag[între a tr[i mai departe f[r[Hristos sau s[-L primeasc[pe El ca Domn =i Mântuitor. <Aduce\i-v[aminte c[în vremea aceea era\i f[r[Hristos...> (Efeseni 2:12). Acest verset m[umile=te pentru c[îmi aduce aminte de trecutul meu trist, când nu-L cuno=team pe Hristos. A nu-L avea pe Hristos înseamn[a fi

cel mai mare s[rac om posibil, pentru c[adev[rata bog[\ie a unui om nu st[în lucruri =i avere, ci în rela\ia sufletului cu Dumnezeu, care va continua ve=nic, chiar dup[ce soarele nu va mai lumina. A nu-L avea pe Hristos înseamn[a fi f[r[binecuvânt[ri duhovnice=ti =i f[r[via\[duhovniceasc[. <Voi era\i mor\i în gre=elile =i p[catele voastre> (Efeseni 2:1). A fi f[r[Hristos înseamn[a fi f[r[lumin[, pentru c[El este Lumina lumii. Cei ce sunt f[r[Hristos nu au viziune pentru viitor =i î=i tr[iesc via\a la întâmplare, iar ceea ce se întâmpl[ei numesc soart[. Cei ce-L au pe Hristos au via\a ascuns[cu El în Dumnezeu. El traseaz[fiecare pas al vie\ii lor =i =tie chiar =i câte fire de p[r le cresc sau le cad de pe cap. Cei f[r[Hristos nu au pace, siguran\[=i nici n[dejde. F[r[de Hristos ceremoniile =i ritualurile religioase sunt doar forme seci =i calmante temporare, pentru o con=tiin\[care vrea s[se simt[în rela\ie de pace cu Dumnezeu.

A fi f[r[Hristos înseamn[a fi f[r[Mijlocitor =i nimeni altcineva nu de\ine aceast[slujb[în Cer afar[de El. F[r[Hristos clipa mor\ii =i a trecerii în ve=nicie este una de groaz[=i de fric[, dar pentru acela care }l are pe Hristos plecarea la cele ve=nice înseamn[o întâlnire cu mult iubitul St[pân. Exist[dou[c[i sigure spre dezastru =i anume: s[ascul\i de toat[lumea sau s[nu ascul\i de nimeni. Pentru a ob\ine succesul ve=nic este absolut important s[ascul\i de ceea ce are Dumnezeu s[-\i spun[. Scriptura spune c[pentru un mare p[c[tos este potrivit s[vin[la Domnul Isus =i s[fie mântuit. Scriptura ne spune c[un mare p[c[tos poate deveni prin harul lui Dumnezeu un om sfânt. Omul în\elept vrea s[cunoasc[ce are Dumnezeu de spus =i va alege s[se conformeze cerin\elor Lui. Avem nevoie s[fim înv[\a\i de Cuvintele Lui, pe care le avem la îndemân[prin intermediul Scripturii. <...Înva\[-m[orânduielile tale! F[-m[s[pricep calea poruncilor Tale, =i voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate> (Psalmul 119:26-27).

Cuvântul Lui ne înva\[s[nu ne ascundem p[catul =i nici sl[biciunile, ci s[I le m[rturisim Lui, pentru a putea fi ierta\i =i

sc[pa\i de vin[. Avem de-a face cu un Dumnezeu care =tie totul, poate totul =i când El vorbe=te este bine de omul care ia seama la ceea ce-i spune. <...Domnul umbl[în furtun[; =i în vârtej, =i norii sunt praful picioarelor Lui> (Naum 1:3). Omul poate destul de u=or s[priveasc[norii de pe cer =i s[-=i]nchipuie cum va avea loc revenirea Lui glorioas[pe norii cerului. El este un Dumnezeu care }=i ascunde planurile, dar =i le face cunoscute copiilor Lui în m[sura în care ei le pot în\elege. Pentru mult timp planul de r[scump[rare a omului a fost ascuns ca într-un nor =i =tiam doar c[s[mân\a femeii va zdrobi capul =arpelui. Chiar îngerii doritori de bine au privit cu interes desf[=urarea planului de mântuire al lui Dumnezeu, prin care cel nevinovat a pl[tit pentru cel vinovat.

Noi vedem lucrarea Domnului ca printr-un nor, ca printr-o cea\[, dar planul Lui este des[vâr=it =i se va duce la îndeplinire cu precizie. Noi poate c[vedem doar o roti\[sau dou[dintr-un angrenaj uria= care duce la îndeplinire planurile Aceluia care umbl[în furtun[=i la picioarele c[ruia norii sunt ca un praf. Lucrurile care nou[ni se par mari =i grele sunt u=oare pentru Dumnezeu. Cele mai grele probleme ale noastre nu sunt o problem[=i nu-L iau prin surprindere niciodat[pe Dumnezeu, pentru c[nimic nu este prea greu pentru El. Nou[nu trebuie s[ne fie fric[de lucrurile pe care le numim încerc[ri =i probleme, fiindc[prin ele ne este încercat[=i des[vâr=it[credin\a. Cuvintele lui Dumnezeu =i ast[zi hr[nesc sufletul =i aduc binecuvânt[ri în inima omului, oferindu-i bucurie. <C[ci printr-o singur[jertf[El a f[cut des[vâr=i\i pentru totdeauna pe cei ce sunt sfin\i\i> (Evrei 10:14).

Voia lui Dumnezeu este ca dup[ce ne-a sp[lat ini\ial de p[cate s[men\inem aceast[stare curat[. Aceast[re\inere de la p[cat se nume=te sfin\ire. A fi un om moral înseamn[a umbla drept înaintea oamenilor, dar a fi sfânt înseamn[a umbla drept înaintea lui Dumnezeu. A fi sfânt înseamn[a fi curat în[untru nostru, =i Dumnezeu este Acela care ne cunoa=te n[zuin\ele inimii, gândurile =i inten\iile cu care facem chiar faptele bune. O via\[de sfin\enie]l face pe credincios s[se simt[tot mai str[in pe acest

p[mânt, pentru c[\ara noastr[este sus în cer =i, pe m[sur[ce }l cunoa=tem pe Domnul Isus mai mult, dorim tot mai mult s[fim cu El. Sfin\enie înseamn[nu numai separare de r[u, dar =i dedicare =i consacrare pentru Dumnezeu. Trebuie s[consacr[m gura noastr[în slujba Domnului, l[s`nd-o s[rosteasc[numai cuvinte care sunt spre zidire. Trebuie s[-I dedic[m mintea noastr[, pentru a deveni un altar sfânt al duhului, unde orice gând îl facem ascult[tor de Hristos. Virtu\ile noastre trebuie dedicate pentru a fi folosite spre slava lui Dumnezeu, =i atunci aceste lucruri fac parte din procesul de sfin\ire al vie\ii noastre. Sfin\irea este un proces zilnic, care ne schimb[caracterul spre a ne asem[na tot mai mult cu St[pânul nostru. Apropiindu-ne de Dumnezeu în acest fel, vom afla c[=i El se apropie de noi întocmai cum ne înva\[apostolul Iacov.

Dup[cum un fruct este legat de pom ca s[primeasc[hran[, tot a=a =i noi suntem lega\i de Hristos, pentru c[desp[r\i\i de El nu putem face nimic bun. }n acest mod ni se transmite din caracterul Lui =i începem s[-I sem[n[m. Un fruct care a ie=it din floare nu poate fi folosit, numai dac[se dezvolt[pân[la coacere. El vrea ca noi s[fim ca un fruct care nu cade din pom înainte de vreme =i nu are în el viermii p[catului. Domnul Isus ne-a adus într-un nou Leg[mânt cu Dumnezeu-Tat[l, numit Leg[mântul cel Nou, care nu este un leg[mânt scris pe o tabl[de piatr[ca cele zece porunci, ci este scris direct în inim[. Are loc o interiorizare a poruncilor lui Dumnezeu pentru ca s[putem duce o via\[de evlavie spre slava Lui, pentru c[o dat[ce am fost izb[vi\i avem ca rod sfin\enia =i ca sfâr=it via\a ve=nic[.

Ultima pagin[a Scripturii ne spune c[acela care este sfânt s[se sfin\easc[mai departe, pentru c[niciodat[nu suntem prea sfin\i. Dup[ce am primit iertarea lui Dumnezeu, El a=teapt[ca noi s[ne d[ruim Lui în întregime, f[r[rezerve. Dumnezeu ne cheam[la bel=ug =i plin[tate, nu la o via\[tr[it[pentru El doar pe jum[tate. Aceia care doar îmbrac[o hain[religioas[a ceremoniilor =i duc o via\[libertin[vor afla cu triste\e într-o zi c[alergarea le-a fost zadarnic[, dac[nu-L slujesc pe Domnul dup[rânduielile

Lui =i se pleac[din nou sub jugul robiei p[catului. Nu putem lua din spusele lui Dumnezeu numai lucrurile care ne convin, ci trebuie s[lu[m întreaga Scriptur[ca fiind pentru noi. Acesta este unul din motivele pentru care exist[atâtea feluri de denomina\iuni,]ns[Biserica lui Dumnezeu este numai una, pentru c[Hristos nu este împ[r\it. Dumnezeu vorbe=te omului când într-un fel când în altul, spune Iov, dar omul de multe ori nu ia seama.

Chiar =i prin trupul nostru, care la tinere\e este plin de vlag[=i apoi pe an ce trece sim\im cum]i scade puterea, Dumnezeu ne vorbe=te. Cu fiecare durere nou[pe care o experiment[m în trup Domnul ne anun\[c[se apropie timpul s[plec[m de pe p[mânt. Exist[în trupul nostru o stric[ciune biologic[care îng[duie ca trupul s[se deterioreze =i s[ne fac[s[ne gândim la ve=nicie. Eclesiastul a v[zut aceast[trecere de la deplina putere la sl[biciunile trupului care se apropie de plecarea în ve=nicie =i ne îndeamn[în capitolul 12 din cartea Eclesiastului s[ne aducem aminte de F[c[torul nostru chiar din anii tinere\ii, p`n[nu vin zilele rele. Pe m[sur[ce îmb[trânim ne apropiem de zilele rele ale sl[biciunilor pentru trup, dar sufletul =i duhul credinciosului pot deveni tot mai puternice =i mai frumoase. Trupul ne vorbe=te în felul lui despre o vreme a plec[rii de pe p[mânt atunci când sim\im c[ne sl[besc paznicii casei, adic[mâinile =i când se clatin[cele tari, adic[picioarele. Când se întunec[ochii, sl[be=te auzul, înc[run\e=te p[rul, se împu\ineaz[din\ii =i nu mai avem somn, trupul ne d[semnale c[ni se apropie data expir[rii. Împ[carea cu Creatorul trebuie s[aib[loc înainte de a p[r[si acest trup asem[nat de Apostolul Pavel cu un cort, care este un simbol al lucrurilor temporare.

Dumnezeu vorbe=te =i ast[zi, chem`ndu-i pe to\i oamenii la împ[care cu El. Este vai de acela care alege s[ se certe cu F[c[torul lui =i s[ se împotriveasc[ voii Sale. Scriptura, care con\ine cuvintele lui Dumnezeu, nu a fost scris[ într-un mod sofisticat pentru a putea fi în\eleas[ at`t de filozofi, c`t =i de oamenii simpli. Cel ce-L caut[cu sinceritate pe Dumnezeu }l va

g[si. Acela care se apropie de Scriptur[cu dorin\a de a cunoa=te adev[rul va descoperi în Dumnezeu un P[rinte bun =i îndur[tor, care vrea binele copiilor Lui. Cei ce se încred în Cuvintele Împ[ratului nu vor r[mâne de ru=ine niciodat[. O dat[ce devenim ai Lui, primim arm[tura Duhului cu care putem birui uneltirile vr[jma=ului. <C[ci noi n-avem de luptat împotriva c[rnii =i sângelui, ci împotriva c[peteniilor, împotriva domniilor, împotriva st[pânirilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor r[ut[\ii care sunt în locurile cere=ti> (Efeseni 6:12).

Dumnezeu ne echipeaz[cu plato=a neprih[nirii, ne încinge mijlocul cu adev[rul, ne încal\[cu râvna Evangheliei, ne d[scutul credin\ei, coiful mântuirii =i sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi lupt[m pân[la victorie, =tiind c[orice oprire sau dare înapoi înseamn[tr[dare fa\[de Marele Împ[rat. Avem cu noi în toate zilele C[petenia des[vâr=irii noastre care este în deplin control în orice situa\ie ne-am afla. Lupta aceasta nu este de domeniu firesc sau p[mântesc, ci duhovnicesc. Un om care rezist[la laude, faim[, iar atunci c`nd este]n bel=ug nu uit[de Dumnezeu este un om puternic. Un om care rabd[ispita r[mânând curat =i biruind r[ul prin bine este un bun soldat în armata Domnului Isus Hristos, care într-o zi va da medalii =i r[spl[tiri acelora care s-au luptat dup[rânduielile Sale. Alipirea de Hristos este singura cale pentru a ne dezlipi de lume. <Merg oare doi oameni împreun[, f[r[s[fie învoi\i?> (Amos 3:3).

Umblarea noastr[cu Dumnezeu este o învoial[care prime=te un chip legal =i oficial]n momentul]n care credinciosul face leg[mânt cu Dumnezeu prin botezul în ap[. În acele clipe cel ce se boteaz[accept[s[tr[iasc[pentru Dumnezeu =i s[asculte de tot ceea ce spune El. Este un privilegiu s[umbl[m cu Dumnezeu =i s[urm[m sfatul S[u în timp ce pribegim pe acest p[mânt. Ca s[putem umbla cu El =i El cu noi trebuie s[accept[m voia Lui =i El s[g[seasc[umblarea noastr[acceptabil[înaintea ochilor Lui, care nu pot s[priveasc[nelegiuirea. Umblarea noastr[împreun[cu El trebuie s[fie în a=a fel]nc`t dac[El nu poate merge cu noi

în vreun loc s[nu încerc[m nici noi s[mergem acolo, a=a cum a cerut =i robul lui Dumnezeu Moise. A umbla cu El =i a asculta de ceea ce are El de spus înseamn[s[nu încerci s[zide=ti o cas[sau orice fel de lucrare f[r[El. Crucea este modul prin care Domnul Isus ni S-a d[ruit nou[=i noi, la rândul nostru, ne d[ruim Lui, ducându-ne crucea care într-o zi ne va aduce o r[spl[tire.

Mântuirea este darul lui Dumnezeu pe care îl accept[m prin credin\[,]ns[pentru efortul depus în via Lui vom primi o r[spl[tire generoas[=i dreapt[. Prin crucea cre=tinului nu se în\elege necazurile p[mânte=ti pe care le au to\i oamenii, ci ceea ce sufer[sau cheltuie pentru Domnul =i astfel planul Lui de mântuire a oamenilor s[se duc[la îndeplinire. A umbla =i a asculta de El înseamn[a r[mâne credincio=i Lui chiar =i atunci când suntem dispre\ui\i =i prigoni\i pentru credin\a noastr[în Dumnezeu. Înseamn[a ne consuma via\a cu folos, pentru a fi o lumin[care îndrum[oamenii c[tre Hristos. Spre deosebire de cre=tinul formalist, adev[ratul cre=tin este gata de sacrificiu =i mai bine accept[pierderi decât s[se lepede de Domnul prin minciun[=i în=el[ciune. Când via\a se sfâr=e=te =i se trage linia tot ce-\i va r[mâne va fi ceea ce i-ai dat lui Dumnezeu =i ce ai sacrificat pentru Împ[r[\ia Lui, fie timp sau valori. Atunci î\i va p[rea deosebit de bine c[L-ai ascultat pe Dumnezeu care vorbe=te =i ast[zi. Vei auzi înc[o dat[cuvintele cu care St[pânul te va primi ca s[intri în mo=tenirea ce \i-a fost preg[tit[.

Amin

33

ÎNVIEREA MORÞILOR

<+i am în Dumnezeu n[dejdea aceasta, pe care o au =i ei în=i=i, c[va fi o înviere a celor drep\i =i a celor nedrep\i.> Faptele apostolilor 24:15

Gândul ve=niciei este adânc s[dit de Dumnezeu în mintea noastr[=i chiar cei ce t[g[duiesc credin\a lor în nemurirea sufletului, undeva în adâncul lor, =tiu c[exist[o via\[dup[moarte. Dup[cum existen\a unui copil în pântecele mamei sale îl preg[te=te pentru o existen\[ulterioar[dup[na=tere, atunci când este capabil s[respire =i s[supravie\uiasc[în mod independent, tot a=a intervalul dintre copil[rie =i b[trâne\e este un timp de preg[tire pentru via\a de dincolo de mormânt. Via\a este un drum plin de oportunit[\i de a face alegeri =i de a lua decizii, care vor afecta via\a noastr[sufleteasc[=i vor determina locul unde ne vom petrece ve=nicia, din clipa când via\a biologic[va înceta. Omul o dat[c[zut în p[cat, în gr[dina Edenului, a pierdut din chipul lui Dumnezeu =i a început s[împrumute tr[s[turi ale aceluia care i-a provocat c[derea. Fiecare om ce se na=te pe p[mânt are chipul =i tr[s[turile vechiului Adam =i astfel este n[scut în p[cat.

Oamenii au o p[rere a lor despre modul cum tr[im noi, apoi avem o p[rere a noastr[despre noi în=ine, dar cea mai important[este p[rerea =i evaluarea lui Dumnezeu despre noi. David era con=tient de acest lucru =i îl g[sim scris]n Scriptur[c[L-a invitat pe Dumnezeu s[-l verifice dac[se afl[pe o cale bun[=i dac[nu, s[-l duc[pe calea mântuirii. Este tendin\a omului s[fug[de suferin\[, s[caute fericirea în posesiuni materiale =i în familie,

dar prea pu\ini sunt cei ce se îngrijesc de via\a lor de dincolo de mormânt. Dumnezeu folose=te tot felul de împrejur[ri pl[cute =i nepl[cute ca s[atrag[aten\ia omului înspre ceea ce este mai important, adic[ve=nicia =i mântuirea sufletului. Dumnezeu nu a r[mas doar un spectator la pierzarea omenirii, ci a intervenit cu un plan, prin care omul s[fie restaurat la starea de om drept =i neprih[nit înaintea lui Dumnezeu. Acela care crede =i prime=te darul lui Dumnezeu, care este Domnul Isus, ajunge s[fie iertat =i schimbat, asem[n`ndu-se din nou cu tr[s[turile lui Dumnezeu, la fel ca =i primul Adam înainte de c[derea în p[cat.

Milioane de oameni tânjesc dup[mântuire =i o caut[prin diferite locuri =i lucruri, dar înspre via\a ve=nic[exist[un singur drum =i acesta este Domnul Isus Hristos, Mântuitorul lumii. Este =i o categorie de oameni care se \in foarte ocupa\i cu lucrurile din stânga =i dreapta lor, uitând c[exist[un sus =i un jos. Este un sus, în cer =i un jos, în iad. Textul citat ne spune c[va fi o înviere a celor drep\i =i a celor nedrep\i, =i ea nu poate fi evitat[de nimeni. Cei ce vor fi în rândul celor drep\i sunt aceia care au primit jertfa Domnului Isus ca înlocuire =i plat[pentru p[catul lor. Ei au primit neprih[nirea ce se cap[t[prin credin\[, devenind astfel drep\i înaintea lui Dumnezeu. Cei drep\i au la baza credin\ei lor faptul c[Domnul Isus a murit =i a înviat a treia zi dup[Scripturi pentru ei personal. Faptul c[Domnul Isus a înviat ne dovede=te c[=i noi vom învia cu un trup care va fi înghi\it de slav[=i nesupus putrezirii.

Avraam, numit =i tat[l credincio=ilor =i prietenul lui Dumnezeu, a fost un om care a crezut în învierea mor\ilor. <C[ci se gândea c[Dumnezeu poate s[învieze chiar =i din mor\i: =i drept vorbind, ca înviat din mor\i l-a primit înapoi> (Evrei 11:19). Iosif a dat dovad[c[el crede în înviere, când a cerut ca atunci când Israel va ie=i din Egipt, oasele s[-i fie mutate în Canaan. Iov a crezut de asemenea în înviere. <Chiar dac[mi se va nimici pielea, =i chiar dac[nu voi mai avea carne, voi vedea totu=i pe Dumnezeu> (Iov 19:26).

David a prorocit despre Sfântul lui Dumnezeu, adic[Domnul Isus Hristos, care nu va vedea putrezirea, pentru c[va învia. Daniel a fost omul c[ruia îngerul i-a spus c[se va odihni, adic[va muri, dar se va scula iar[=i la sfâr=itul zilelor, la partea lui de mo=tenire. Prorocul Isaia a fost unul dintre cei care au descris învierea celor drep\i =i r[pirea lor la Cer, asem[nând-o cu ni=te porumbei care zboar[spre porumbarul lor. <S[învie dar mor\ii T[i!...> (Isaia 26:19). Prorocul Osea a crezut într-o înviere. <El ne va da iar[=i via\[în dou[zile; a treia zi ne va scula, =i vom tr[i înaintea Lui> (Osea 6:2). Martirii care =i-au dat via\a pentru credin\a lor în Domnul Isus au crezut în înviere. <...Unii, ca s[dobândeasc[o înviere mai bun[, n-au vrut s[primeasc[izb[virea, care li se d[dea, =i au fost chinui\i> (Evrei 11:35).

G[sim în Sfânta Scriptur[c[Domnul Isus, apostolii =i chiar prorocii Vechiului Testament au avut =i au exercitat de câteva ori aceast[putere de a învia mor\ii, dar to\i ace=tia care au fost învia\i au murit din nou. Învierea lor a fost doar o demonstrare a puterii lui Dumnezeu =i o dovad[c[sufletul =i duhul omul poate fi rechemat în trup. La învierea final[mor\ii vor învia cu un trup care nu va mai muri, pentru c[sufletul =i duhul nostru este creat ca s[existe ve=nic cu Dumnezeu sau departe de fa\a Lui. <Într-o clip[, într-o clipeal[de ochi, la cea din urm[trâmbi\[. Trâmbi\a va suna, mor\ii vor învia nesupu=i putrezirii, =i noi vom fi schimba\i> (1 Corinteni 15:52).

Prima învierea va fi a celor drep\i, care au f[cut leg[mânt cu Dumnezeu =i au fost înnoi\i într-o f[ptur[nou[. Apostolul Pavel spune c[acei credincio=i care vor fi g[si\i în via\[la momentul când va suna trâmbi\a vor fi schimba\i, iar trupul de carne va fi înghi\it de slav[ca s[poat[pleca într-o clipeal[de ochi spre cer, la marea întâlnire numit[=i s[rb[toarea Nun\ii Mielului. <Du-te, poporul meu, intr[în odaia ta, =i încuie u=a dup[tine, ascunde-te câteva clipe, pân[va trece mânia!> (Isaia 26:20). Aceasta este prima înviere, numit[=i învierea celor drep\i sau R[pirea Bisericii lui Dumnezeu. <Ferici\i =i sfin\i sunt cei ce au parte de]nt`ia

înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preo\i ai lui Dumnezeu =i ai lui Hristos, =i vor împ[r[\i cu El o mie de ani> (Apocalipsa 20:6). <S[ne bucur[m, s[ne veselim, =i s[-I d[m slav[! C[ci a venit nunta Mielului; so\ia Lui s-a preg[tit, =i i s-a dat s[se îmbrace cu in sub\ire, str[lucitor, =i curat. (inul sub\ire sunt faptele neprih[nite ale sfin\ilor) Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chema\i la osp[\ul nun\ii Mielului!»...> (Apocalipsa 19:7-9). Atunci va fi timpul de odihn[, dar cât timp suntem aici pe p[mânt trebuie s[lucr[m în via Domnului, pentru ca tot mai mul\i s[intre în rândurile celor ce vor avea parte de învierea celor drep\i. <C[ci Mielul, care st[în mijlocul scaunului de domnie, va fi P[storul lor, îi va duce la izvoarele apelor vie\ii, =i Dumnezeu va =terge orice lacrim[din ochii lor> (Apocalipsa 7:17).

Apostolul Ioan men\ioneaz[termenul de <prima înviere>, care denot[c[urmeaz[s[aib[loc =i o a doua înviere. Textul citat ne spune c[va avea loc =i o înviere a celor nedrep\i. Apostolul Ioan ne scrie cu precizie cât va fi durata de timp între prima =i a doua înviere, care va fi o înviere pentru judecat[. <Ceilal\i mor\i n-au înviat pân[nu s-au sfâr=it cei o mie de ani...> (Apocalipsa 20:5). Aceast[a doua înviere va fi o înviere a celor nedrep\i, care nu au intrat la ad[postul jertfei =i meritelor Domnului Isus. Ei vor fi judeca\i dup[faptele lor. <+i am v[zut pe mor\ii, mari =i mici, stând înaintea scaunului de domnie. Ni=te c[r\i au fost deschise. +i a fost deschis[o alt[carte, care este cartea vie\ii. +i mor\ii au fost judeca\i dup[faptele lor, dup[cele ce erau scrise în c[r\ile acelea> (Apocalipsa 20:12). Este vorba despre mor\ii ce vor sta la judecat[=i care vor auzi un verdict. Este vorba de mor\ii care totu=i tr[iesc, adic[mor\ii care au înviat =i care vor auzi =i vor vedea toat[eviden\a adunat[în c[r\ile lui Dumnezeu împotriva lor.

Domnul Isus vorbe=te clar despre posibilitatea de a fi aruncat într-un foc =i chin ve=nic, dup[aceast[via\[. <Nu v[teme\i de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci teme\i-v[mai degrab[de Cel ce poate s[piard[=i sufletul =i trupul în gheen[>

(Matei 10:28). Gheena este un loc de groaz[, unde viermele nu moare =i focul nu se stinge,]ns[Dumnezeu a acceptat s[pl[teasc[plata pentru p[catul omenirii, pentru a sc[pa omul de locul de groaz[preg[tit pentru Satan =i îngerii lui. Oamenii vor ajunge]n iad pentru c[refuz[împ[carea cu Dumnezeu prin poc[in\[, care este o schimbare din temelie a vie\ii =i o întoarcere la El cu toat[fiin\a. În iad vor avea acelea=i pofte =i nemul\umiri, âns[care niciodat[nu vor fi satisf[cute. O dat[ce omul moare, chiar de s-ar poc[i, nu poate schimba nimic cu privire la starea lui. Mijlocirea oamenilor care mai sunt în via\[pentru cel plecat în ve=nicie nu are nici un rost. Vine o mare =i ve=nic[nenorocire peste orice om care nu se împac[cu Dumnezeu at`ta timp cât este în via\[. Dumnezeu porunce=te oamenilor de pretutindeni s[se poc[iasc[, s[se întoarc[de la calea lor rea =i s[vin[la Dumnezeu care nu obose=te iertând.

Vremea împ[c[rii cu Dumnezeu este ast[zi, pentru c[ziua de mâine nu îi este garantat[nim[nui. Nu po\i s[-i mul\ume=ti pe to\i niciodat[, dar este important s[-L mul\ume=ti pe Dumnezeu. Dumnezeu a f[cut tot ce este necesar pentru ca omul s[scape de iad =i s[aib[parte de învierea celor drep\i. Dumnezeu a l[sat în noi actul voin\ei liber, ca s[alegem ceea ce vrem. Dac[alegem s[ne pred[m Domnului Isus vom tr[i ve=nic în prezen\a Lui, o dat[ce are loc învierea celor drep\i. Mul\i oameni se zbat ca s[se realizeze profesional =i financiar, dar acestea sunt trec[toare =i trebuie s[fie secundare c[ut[rii mântuirii. Dup[ce-L primim pe Domnul Isus ca St[pân, c[utând mai întâi Împ[r[\ia lui Dumnezeu, El se îngrije=te =i de celelalte lucruri din via\a noastr[, de care El =tie c[avem trebuin\[. F[r[de El via\a este o risip[care se termin[într-un dezastru ve=nic, dar venind la Hristos ca p[c[tos, eu =i milioane de oameni am]n\eles ce înseamn[s[ai pace =i fericire pe p[mânt. Este tendin\a noastr[ca oameni s[nu pre\uim ce ob\inem u=or, iar mântuirea este darul lui Dumnezeu pentru care omul nu poate pl[ti. Pentru a o pre\ui trebuie s[privim la Golgota, ca s[vedem cu cât[durere =i suferin\[a fost

creat[aceast[mântuire care ne face fii ai Tat[lui din Cer =i ne pune în pozi\ia de a avea parte de învierea celor drep\i. El]i mântuie=te =i ast[zi pe cei p[c[to=i din pricina Numelui S[u, ar[t`ndu-+i puterea =i îndurarea de Dumnezeu Atotputernic.

O cântare spune: <+i ce u=or, =i ce u=or,/ Puteai avea Mântuitor,/ +i ce frumos =i ce frumos,/ Puteai fi-n veci lâng[Hristos!> Cei ce refuz[darul mântuirii, care se poate ob\ine a=a de u=or ast[zi, vor regreta o ve=nicie. Dac[nu e=ti mântuit =i vrei acest <Dar>, trebuie s[-\i pleci genunchii înaintea Lui ca semn de supunere, chem`ndu-L în via\a ta ca St[pân =i Domn. Spune-I c[recuno=ti c[e=ti un p[c[tos care nu merit[nimic bun =i care nu se poate salva singur. Spune-I c[vrei s[fii iertat în meritul jertfei din Gogota, unde Domnul Isus a murit pentru tine. Spune-I c[}l vei sluji numai pe El toat[via\a ta. Mântuirea va fi <Darul> lui Dumnezeu pentru tine în acele clipe, dac[te rogi sincer, iar Cerul se va bucura c[înc[un suflet a sc[pat de iad, intr`nd în bucuria Marelui St[pân care este Dumnezeu.

Vr[jma=ului nostru nu-i este fric[de noi, dar va fugi de noul nostru proprietar care este Domnul Isus. Aceast[mântuire se prime=te prin credin\[=i ea nu este o înc[p[\ânare sau un optimism, ci credin\a este un element viu, care are =i aduce via\[în noi prin promisiunile rostite de gura lui Dumnezeu, în Scripturi. Dumnezeu nu vrea moartea p[c[tosului, ci dore=te întoarcerea lui. <...Pe via\a Mea, zice Domnul Dumnezeu, c[nu doresc moartea p[c[tosului, ci s[se întoarc[de la calea lui =i s[tr[iasc[...> (Ezechiel 33:11). Dumnezeu a dovedit c[are un adânc interes pentru mântuirea p[c[tosului. Lui Dumnezeu îi pare r[u de fiecare om care trece în ve=nicie ne]mp[cat cu El, pentru c[=tie c[nu va putea decât s[-l condamne în ziua judec[\ii. Dumnezeu este dragoste =i de aceea El nu se bucur[de r[u, adic[de moartea p[c[tosului. Dumnezeu nu vrea moartea p[c[tosului, pentru c[o dat[ce omul moare în p[cat dreptatea Lui nu-l mai poate ajuta. Dreptatea lui Dumnezeu nu poate s[-i dea decât ceea ce merit[, adic[condamnarea la desp[r\ire ve=nic[de fa\a lui Dumnezeu.

<C[ci Eu nu doresc moartea celui ce moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarce\i-v[dar la Dumnezeu, =i ve\i tr[i> (Ezechiel 18:32). Dumnezeu dore=te întoarcerea p[c[tosului la fel cum un tat[iubitor dore=te ca fiul risipitor s[vin[acas[. <Ce a= mai fi putut face viei Mele, =i nu I-am f[cut? Pentru ce a f[cut ea struguri s[lbatici, când Eu m[a=teptam s[fac[struguri buni?> (Isaia 5:4).

Sunt unii oameni care nu numai c[stau nep[s[tori în fa\a dragostei de Tat[a lui Dumnezeu, ci merg pân[acolo]nc`t, ca =i p[c[to=ii, }l ur[sc pe Dumnezeu. <Dar lucrul acesta s-a întâmplat ca s[se împlineasc[vorba scris[în Legea lor: «M-au urât f[r[temei»> (Ioan 15:25). Ura p[c[tosului nu este ereditar[, ci este n[scut[din inima rea, care iube=te p[catul =i ar vrea ca Dumnezeu s[nu existe, pentru a nu trebui s[dea o socoteal[în ziua judec[\ii. P[c[to=ii }l ur[sc pe Dumnezeu =i ajung s[-I nege existen\a pentru c[sunt egoi=ti, datorit[naturii lor p[c[toase. Primul lucru pe care îl putem observa în caracterul copilului mic este c[vrea s[fac[numai ce-i place lui =i vrea toate pentru el, de aceea îi d[m dreptate Psalmistului care spune c[am fost z[misli\i =i n[scu\i în p[cat. P[c[to=ii }l mai ur[sc pe Dumnezeu pentru c[El este bun =i drept, iar lor le place s[fac[r[ul.

Dumnezeu]ns[iube=te =i aceast[categorie de p[c[to=i, dorindu-le întoarcerea. El ne înva\[pe noi s[ne iubim vr[jma=ii =i s[-i binecuvânt[m pe cei ce ne blestem[. Mai sunt =i alte categorii de oameni, care refuz[împ[carea cu Dumnezeu prin aceea c[amân[ziua poc[in\ei, cu toate c[=tiu c[nici un om nu este st[pân nici chiar pe b[taia inimii lui. Al\ii nu vin la Dumnezeu pentru c[iubesc mult p[catul =i destr[b[l[rile lumii, iar gândul de a tr[i o via\[sfânt[îi îngroze=te. Cel ce refuz[cercetarea lui Dumnezeu pe care o face prin Duhul Sfânt nu are nici o garan\ie c[se va putea poc[i mai târziu, când trupul nu-i va mai putea oferi nimic din pl[cerile de o clip[ale acestei lumi. Acest fel de p[c[tos este viclean, pentru c[ar vrea s[stoarc[via\a de pl[ceri ca pe o l[mâie, iar la marginea gropii s[-I dea lui Dumnezeu un trup

istovit =i terminat. Dumnezeu este bun, dar nu se las[batjocorit. Cel ce dispre\uie=te cercetarea Duhului Sfânt se poate s[nu se mai întâlneasc[cu ea niciodat[. Evanghelia are menirea de a ar[ta calea c[tre Dumnezeul care-i mântuie pe cei ce-L primesc, iar pe al\ii îi va condamna, pentru c[au refuzat o mântuire a=a de mare.

<În adev[r, noi suntem înaintea lui Dumnezeu, o mireasm[a lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii =i printre cei ce sunt pe calea pierz[rii: pentru ace=tia, o mireasm[de la moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasm[de la via\[spre via\[...> (2 Corinteni 2:15-16). Unii primesc mesajul Evangheliei, care este Vestea Bun[a mântuirii, =i vor avea parte de învierea celor drep\i,]ns[al\ii refuz[acest mesaj, condamnându-se singuri =i astfel vor avea parte de învierea celor nedrep\i. Aceea=i Evanghelie produce dou[efecte deosebite. Este la alegerea ta =i a mea care din cele dou[le dorim în via\a noastr[. Pentru unii Evanghelia este ca o melodie care nu sun[bine =i îi deranjeaz[pentru c[osânde=te p[catul din via\a lor. Al\ii, c`nd aud vocea Evangheliei, se bucur[ca de o comoar[=i culeg toate promisiunile ei în inima lor, ca =i cum ai culege dintr-un pom fructe frumoase =i coapte. Ace=tia primesc via\[ve=nic[chiar de aici, pentru c[Domnul Isus a spus c[dac[crede cineva în El chiar dac[ar muri va tr[i. Ei]n=i=i se judec[=i condamn[în ei tot ce nu este pl[cut voii lui Dumnezeu =i nu mai merg la judecat[, ci au trecut de la moarte la via\[. Ei sunt cei ferici\i =i sfin\i prin meritul sângelui Domnului Isus Hristos. Ei vor avea parte de învierea celor drep\i.

Fiecare este r[spunz[tor de sufletului lui, pentru c[fiecare ia decizia pentru el personal. Nu pastorul, nu p[rin\ii, nu copiii, ci fiecare trebuie s[spun[prin vorb[=i fapt[un DA sau un NU lui Dumnezeu. Spune <DA> Domnului Isus Hristos pân[se mai poate, =i atunci vei spune <DA> fericirii =i p[cii, chiar aici pe p[mânt, iar într-o zi vei avea parte de învierea celor drep\i în Împ[r[\ia lui Dumnezeu.

Amin

34

NOE

<Prin credin\[Noe, când a fost în=tiin\at de Dumnezeu despre lucruri care înc[nu se vedeau, =i, plin de o team[sfânt[, a f[cut un chivot ca s[-=i scape casa; prin ea, el a osândit lumea, =i a ajuns mo=tenitor al neprih[nirii care se cap[t[prin credin\[.> Evrei 11:7

În rândul galeriei eroilor credin\ei enumera\i în acest capitol de c[tre apostolul Pavel]l g[sim =i pe Noe, amintit imediat dup[Abel =i Enoh. Ace=tia trei au fost oameni care au avut o purtare pl[cut[înaintea lui Dumnezeu. Abel a fost considerat neprih[nit prin faptul c[Dumnezeu i-a primit jertfa ce I-a adus-o =i care vorbea înc[de atunci despre un R[scump[r[tor. Enoh a fost pl[cut lui Dumnezeu. Enoh, dup[ce a umblat cu Dumnezeu 300 de ani, a fost luat de El, pentru a nu gusta moartea. Noe, la rândul lui, a fost un om neprih[nit =i f[r[pat[, care a umblat cu Dumnezeu. <...Noe era un om neprih[nit =i f[r[pat[între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu> (Genesa 6:9).

Enoh a fost luat de Dumnezeu înainte de a putea vedea venirea nenorocirii prin potop =i nu a apucat s[vad[mul\imile de oameni m[turate de valurile potopului =i nici s[le aud[strig[tele de disperare. Noe a umblat cu Dumnezeu, a fost un martor al Lui p`n[în ultima zi, când Dumnezeu a închis u=a corabiei. Noe a r[mas credincios, iar el =i casa lui au sc[pat de potop. Textul spune c[Noe a intrat în corabie ca într-un chivot =i chiar ca =i într-un sicriu, pentru c[o dat[ce u=a a fost închis[el a fost ca mort pentru restul omenirii. Studiul vie\ii de ascultare dovedite de Noe este

profitabil pentru sufletul nostru, fiindc[Domnul Isus a spus c[zilele de pe urm[vor fi aidoma, adic[la fel ca =i zilele din timpul lui Noe, când oamenii care au neglijat toate avertiz[rile au fost într-o zi surprin=i de nenorocirea care a venit peste ei. Primul principiu s[n[tos al lui Noe a fost c[el L-a crezut pe Dumnezeu. Prin credin\[, Noe a crezut în=tiin\area despre lucruri care nu se v[d, adic[venirea potopului, =i a preg[tit o corabie cu care a sc[pat el =i familia lui.

Scriptura spune c[Noe era f[r[pat[între acei oameni p[c[to=i, care tr[iau pentru lucruri =i pl[ceri, uit`nd c[ lui Dumnezeu îi datoreaz[ mul\umirea pentru tot ce le-a dat, începe`nd de la via\[p`n[la bobul de grâu care rode=te =i satur[. Credin\a lui Noe a produs în via\a lui ascultarea de Dumnezeu. Noe a început lucru la corabie dup[în=tiin\area pe care i-a dat-o Dumnezeu. Ai tu credin\a care te duce la total[ascultare de Dumnezeu? F[r[aceast[ascultare nu po\i s[fi salvat, dup[cum =i Noe dac[doar ar fi crezut, f[r[s[ac\ioneze =i s[construiasc[corabia, ar fi pierit. <+i f[r[credin\[este cu neputin\[s[fim pl[cu\i Lui!...> (Evrei 11:6). Noe L-a crezut pe Dumnezeu în via\a lui de zi cu zi, înainte de a veni examenul cel mare. +tim aceasta pentru c[Scriptura spune despre el c[umbla cu Dumnezeu =i era f[r[de pat[. Cei neprih[ni\i tr[iesc prin credin\[, f[r[de care nu pot fi pl[cu\i lui Dumnezeu. Credin\a nu i-a fost un musafir ocazional, ci un rezident permanent al sufletului.

Majoritatea dintre noi am auzit de o grupare numit[<credincio=ii zilelor de pe urm[>, dar este mai frumos s[fii credincios al fiec[rei zile. Credin\a adev[rat[trateaz[tot Cuvântul lui Dumnezeu la fel, adic[ca =i adev[r. Adev[rata credin\[nu alege ce îi covine =i nu las[pentru p[stor sau altcineva ceea ce i se pare dificil. Dac[Noe nu ar fi crezut, nu ar fi construit corabia, =i ca urmare nu ar fi fost salvat. Noe a crezut ceea ce p[rea imposibil, pentru c[a construit o corabie uria=[, unde nu era ap[=i într-o perioad[când nu c[dea ploaie pe p[mânt. A crezut c[valea unde construia el corabia se va umple cu ap[=i acea corabie, construit[dup[dimensiunile date de Dumnezeu, va pluti. A crezut c[

marea va veni la corabie, în loc s[mearg[corabia la mare. Cu aceea=i t[rie =i chiar mai mare, pentru c[noi avem mai multe dovezi ca Noe, credem c[va fi o înviere a celor drep\i =i a celor nedrep\i. Credem c[aceia care L-au primit pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor în via\a lor =i se încred nu în meritele lor, ci în meritul creat la Golgota vor sc[pa de urgia lui Dumnezeu, care va veni s[încerce pe to\i locuitorii p[mântului. Noe a fost singurul care a crezut aceste lucruri =i în zadar a predicat neprih[nirea timp de 120 de ani, c[nu a avut nici un convertit afar[de cei din casa lui. A venit =i ziua când a trebuit s[se separe de lume =i s[intre în corabia care avea o singur[u=[=i o singur[fereastr[, c[tre cer.

Corabia, dup[porunca lui Dumnezeu, era plin[cu p[s[ri, reptile =i s[lb[ticiuni, =i nu cred c[mirosea prea frumos în[untru, dar Noe a f[cut întocmai cum]i poruncise Dumnezeu. Noe a acceptat s[fie privit ca un nebun care =i-a construit o închisoare =i a intrat în ea, =i pe deasupra a mai luat cu el =i o gr[mad[de jivine. Cuvântul Domnului descrie c[a f[cut tot ce i-a spus Dumnezeu, cum a spus =i când a spus Dumnezeu, mânat de o team[sfânt[. Frica a fost o for\[participant[la acest mare eveniment. Credin\a l-a modelat, dar teama sfânt[l-a f[cut s[execute porunca lui Dumnezeu. În dragoste nu este fric[, dar aici este vorba despre o fric[bun[, deoarece frica de Domnul este începutul în\elepciunii.

Frica c[nu voi fi primit de Domnul sau c[sunt prea r[u pentru a mai avea Domnul mil[de mine sunt exemple de fric[rea, care nu se asociaz[cu dragostea. Lui Noe nu îi era fric[de Dumnezeu, a=a cum unui criminal îi este fric[de judec[tor. El avea o reveren\[=i o loialitate fa\[de Dumnezeu, =i cu o team[sfânt[avea grij[ca acestea s[nu aib[de suferit. Ca urmare a credin\ei =i ascult[rii de Dumnezeu a avut un rezultat =i, atunci când a venit potopul, el =i casa lui au fost sc[pa\i. De aici înv[\[m c[se merit[s[\ii cu adev[rul, chiar dac[\i se pare c[e=ti singur, a=a cum i s-a p[rut într-un timp =i lui Ilie, care nu a =tiut c[Dumnezeu mai avea mii de oameni care nu-=i plecaser[genunchii înaintea Baalilor. A venit =i ceasul când cei care au neglijat avertizarea lui Noe au strigat la el dup[ajutor, dar a fost prea târziu.

Noi, ast[zi, avertiz[m oamenii c[vine o zi în care Dumnezeu va judeca lumea cu dreptate =i orice fapt[, gând sau inten\ie vaie=i la lumin[=i va fi cânt[rit[de Dumnezeu. Singura sc[pare a omului este ad[postul jertfei Domnului Isus, care este corabia de salvare pentru noi în zilele de ast[zi. M`ntuirea care este oferit[=i vestit[oamenilor ast[zi, în perioada numit[dispensa\ia harului, se aseam[n[cu corabia lui Noe. Domnul Isus nu este o cale, ci singura cale de a sc[pa pe cineva de mânia lui Dumnezeu, care st[gata s[se dezl[n\uie împotriva oric[rei f[r[delegi. Nu au fost dou[cor[bii =i nu sunt dou[c[i c[tre via\[. Aceia care s-au suit pe mun\i ca s[scape de potop au fost acoperi\i de ape =i au pierit. Tot a=a =i cei ce depind de calit[\ile lor morale =i faptele lor bune vor fi în aceea=i situa\ie când vor vedea c[nu îndeplinesc standardul sfin\eniei lui Dumnezeu. Cine-L refuz[pe Domnul Isus ca St[pân se condamn[singur.

Corabia lui Noe era de o m[rime imens[, ca s[încap[toate viet[\ile]n ea. Avea aproximativ 150 de metri lungime, 26 de metri l[\ime =i 15 metri în[l\ime. Corabia mântuirii este destul de mare =i spa\ioas[ca s[primeasc[oameni din toate neamurile, de toate limbile, în oricât de mare num[r îi va chema Dumnezeu Tat[l. Domnul Isus este refugiul pentru oricare dintre noi, care ne recunoa=tem ca fiind p[c[to=i. Corabia lui Noe era din cel mai bun lemn =i fiind construit[dup[indica\ii Cere=ti a plutit =i nu a l[sat apa s[intre în[untru. Planul Evangheliei este sigur =i nu are fisuri, astfel]nc`t nimeni nu este în pericol atâta timp cât nu trece peste ce este scris. Potopul nu a venit p`n[când cei socoti\i neprih[ni\i nu au fost în siguran\[. Tot astfel, nici urgia lui Dumnezeu care va veni asupra p[mântului prin cataclisme însp[imânt[toare nu va porni p`n[ce poporul Domnului nu va intra în odaia de nunt[=i u=a va fi închis[.

Mireasa Domnului va fi în siguran\[în timp ce urgia lui Dumnezeu se va dezl[n\ui pe p[mânt. Lumina intra în corabia pe fereastra f[cut[c[tre cer. +i noi avem lumina Duhului Sfânt care prin Cuvânt lumineaz[drumul nostru ca =i o candel[. Lumina Lui va fi cu noi at`ta timp c`t r[mânem în Harul lui Dumnezeu =i nu

facem din slobozenia primit[o u=[spre p[cat. Corabia lui Noe a avut caturi =i camere unde animalele curate =i necurate, îmblânzite de porunca lui Dumnezeu, st[teau =i convie\uiau împreun[. <A v[zut cerul deschis, =i un vas ca o fa\[mare, legat[cu cele patru col\uri, coborându-se =i slobozindu-se]n jos pe p[mânt. În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare =i târâtoare de pe p[mânt =i p[s[rile cerului> (Fapte 10:11-12). Este vedenia v[zut[de apostolul Petru când Dumnezeu îl face s[în\eleag[c[El cur[\[aceste jivine necurate. <...Ce a cur[\it Dumnezeu, s[nu nume=ti spurcat> (Fapte 10:15).

Corabia Mântuirii a primit oameni cu atitudini de fiare =i i-a transformat în f[pturi noi, care tr[iesc o via\[de d[ruire unul pentru cel[lalt. Corabia avea o singur[u=[, =i Domnul Isus ne spune c[El este u=a oilor, =i cine nu intr[pe u=[este un ho\ =i un tâlhar. Dumnezeu a f[cut ca animale de tot felul s[vin[la corabia lui Noe. La fel eu =i milioane am venit la mântuire atra=i de Tat[l prin Domnul Isus Hristos. Corabia avea trei etaje. La fel =i credincio=ii se împart în categorii, dup[m[sura în care umbl[în toat[lumina ce vine de Sus. Cei din catul de jos primesc pu\in[lumin[=i sunt credincio=ii care mereu nu în\eleg =i sunt nemul\umi\i de voia lui Dumnezeu pentru via\a lor. Cei de la catul al doilea primesc mai mult[lumin[, ca s[tr[iasc[rodind, dar cei care sunt la catul al treilea sunt credincio=ii care umbl[plini de bucuria mântuirii, având privirea, dincolo de aceast[via\[, la cununa care îi a=teapt[. Este nivelul unde credinciosul tr[ie=te prin credin\[=i unde au loc minunile lui Dumnezeu.

Noe nu a muncit în zadar =i nici Domnul Isus nu a depus un efort zadarnic la Golgota, pentru c[are o s[mân\[de urma=i care }i poart[numele =i I Se aseam[n[în tr[ire. Cum se intr[în corabie? <Cine va crede =i se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit> (Marcu 16:16). Sunt unii oameni care ac\ioneaz[ca =i cei din timpul lui Noe, c[rora nu le-a p[sat de avertizarea vestit[de el =i fiecare a ales s[fie ocupat cu lucrurile acestei lumi. <Dar ei, f[r[s[le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, =i altul la negustoria lui> (Matei 22:5). Nep[sarea

aceasta sau chiar =i numai amânarea poate s[ne coste o ve=nicie de chin =i durere. Nu este suficient s[=tii despre mântuire, ci ea trebuie s[devin[un adev[r în via\a ta.

Cu mai mul\i ani în urm[, un doctor cu numele de Gordon a descoperit insulina ca =i tratament pentru diabet, dar cu toate c[suferea =i el de aceast[boal[nu a folosit antidotul, a intrat în =oc =i a murit. Mul\i sunt cei care cunosc multe despre Scriptur[, dar p`n[nu accept[faptul c[sunt pierdu\i =i cu c[in\[se încred]n meritul creat de Domnul Isus, nu sunt mântui\i. Nu este un alt nume prin care s[fim mântui\i =i s[ie=im din moartea sufleteasc[. <Iat[c[toate sufletele sunt ale Mele… Sufletul care p[c[tuie=te acela va muri> (Ezechiel 18:4). Dumnezeu l-a f[cut pe Noe atent cu privire la ceea ce urma s[aib[loc pe p[mânt =i i-a dat porunci. Noe a ascultat =i a fost salvat. El face =i sufletul t[u atent, chem`ndu-te s[faci leg[mânt cu El, ca s[fii salvat. <Dar cu tine fac un leg[mânt; s[intri în corabie, tu =i fiii t[i, nevast[-ta =i nevestele fiilor t[i împreun[cu tine> (Genesa 6:18).

Ai intrat tu în corabia Mântuirii? Ai f[cut tu leg[mânt cu Dumnezeu în apa botezului? Dac[nu, e=ti în mare pericol. Noe a fost p[zit de Dumnezeu în mijlocul furtunii, =i apoi când a debarcat a fost binecuvântat de El. Ca =i credincios vei fi p[zit de puterea lui Dumnezeu prin credin\[, iar când vei debarca din aceast[via\[în portul ceresc vei intra în bucuria St[p`nului, unde va fi pace, neprih[nire =i bucurie în Duhul Sfânt. Leg[mântul cel nou, oferit ast[zi oamenilor, este mai avantajos ca cel din Eden, ca cel f[cut de Dumnezeu cu Adam, ca leg[mântul cu Noe, ca leg[mântul cu Avraam, ca cel f[cut de Dumnezeu cu Moise prin lege, ca leg[mântul Canaanului, ca cel f[cut cu David =i se nume=te Leg[mântul cel Nou f[cut în sângele scump al Mielului lui Dumnezeu. <...Voi pune legile Mele în mintea lor =i le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, =i ei vor fi poporul Meu> (Evrei 8:10). Prin sângele sfânt oferit o dat[pentru totdeauna acest Leg[mânt r[mâne în picioare ve=nic. Dac[ai ales s[intri în corabie, trebuie s[r[mâi în ea ca s[po\i fi mântuit. Noe a intrat în corabie =i abia =apte zile mai târziu au început puhoaiele poto-

pului s[se reverse peste p[mânt. <...Dac[oamenii ace=tia nu vor r[mânea în corabie, nu pute\i fi sc[pa\i> (Fapte 27:31).

Cei ce r[mân în corabia mântuirii vor fi întâmpina\i cu salutul: <Veni\i binecuvânta\ii Tat[lui!> Nu sunt pu\ini aceia care dup[ce au intrat în corabie aleg s[ias[afar[din siguran\a mântuirii, printr-o via\[lipsit[de sfin\enie, adic[de separare de ceea ce este intinat =i p[c[tos. <Dac[nu r[mâne cineva în Mine, este aruncat afar[, ca ml[di\a neroditoare, =i se usuc[; apoi ml[di\ele uscate sunt str`nse, aruncate în foc =i ard> (Ioan 15:6). Ai ie=it tu din corabie? Este rug[ciunea obositoare pentru tine? |i se par predicile lungi,]ns[po\i urm[rii evenimente sportive ore =i ore în =ir? Ai impresia c[Dumnezeu nu-\i mai las[buzunarul în pace? Te plictise=te Biblia, dar po\i citi ziare =i reviste ore în =ir? Aceste semne sunt dovada c[nu-\i mai convine simplitatea ce o g[se=ti în corabia mânturii =i vrei complica\iile =i zorzoanele lumii. <Nu pute\i fi sc[pa\i> dac[nu r[m`ne\i în corabie.

În textul citat din Fapte, apostolul Pavel salveaz[276 de persoane pe care Domnul i le-a dat din cauz[c[el era în acea corabie. Câte suflete ai determinat s[aud[mesajul de salvare =i s[intre în corabia mântuirii? Contrar unor înv[\[turi alterate ale timpului în care tr[im, mântuirea este condi\ionat[de faptul c[r[mâi în ascultare de Dumnezeu. Adam =i Eva au r[mas în Eden numai cât timp au ascultat. Israelul a fost binecuvântat numai at`ta timp cât a ascultat, iar când au cârtit, Domnul =i-a tras mâna de la ei =i pentru cele 40 de zile, cât timp au iscodit \ara, au pribegit prin pustie 40 de ani (Numeri 14:34).

Credin\a f[r[fapte este moart[=i nefolositoare, dup[cum =i candelele f[r[de untdelemn sunt nefolositoare. Chiar darurile Duhului Sfânt nu ne sunt de folos, dac[nu avem dragoste. Pilda cor[biei este =i o încurajare, s[nu d[m înapoi, pentru c[vine o zi etern[când soarele nu va mai apune. <S[nu v[p[r[si\i dar încrederea voastr[, pe care o a=teapt[o mare r[spl[tire> (Evrei 10:35). Dac[nu ai înc[aceast[siguran\[în inima ta, trebuie s[-\i predai via\a Domnului Isus =i s[-\i pui toat[încrederea în El. Bogatul tr[ie=te din banii lui =i s[racul din munca lui, dar amân-

doi sunt dezam[gi\i, pentru c[materia nu satisface golul din[untrul nostru, menit s[-L simt[=i s[-L con\in[pe Dumnezeu prin Duhul Sfânt. <Lucra\i nu pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea, care r[mâne pentru via\a ve=nic[, =i care v-o va da Fiul omului...> (Ioan 6:27).

Ce vei face cu aceast[ofert[? Vei spune c[e=ti ocupat sau vei spune c[poate nu exist[Dumnezeu? <Nebunul zice în inima lui: «Nu este Dumnezeu»> (Psalmul 14:1). Omul care zice în inima lui =i nu neaparat cu gura c[nu este Dumnezeu, ci doar în g`nd, face aceasta pentru c[ar vrea ca El s[nu existe, pentru a nu fi nevoit s[dea socoteal[de faptele lui. Exist[dovezi din abunden\[c[El exist[, fie c[le cau\i cu microscopul sau cu telescopul. F[r[Dumnezeu nu este pace, bucurie, n[dejde, dar în El g[se=ti toate acestea din bel=ug, pentru c[El d[oilor Sale via\[din bel=ug. Unii se las[cuprin=i de ghearele necredin\ei, =i Scriptura ne spune c[o inim[rea =i necredincioas[ne poate desp[r\i de Dumnezeu. În cetatea Samariei a fost o foamete mare =i Dumnezeu a vestit prin prorocul Elisei un mare bel=ug pentru ziua care urma,]ns[unul dintre slujitorii împ[ratului a spus c[nici dac[ar face ferestre în cer Dumnezeu nu ar putea avea loc a=a ceva. 2 Împ[ra\i 7:19: <Elisei i-a spus: «...Vei vedea cu ochii t[i; dar nu vei mânca din ele.»>

Bel=ugul a venit, a=a cum vestise omul lui Dumnezeu Elisei, dar slujitorul împ[r[tului nu a apucat s[aib[parte de el, pentru c[a fost c[lcat în picioare =i a murit. Acest om este un exemplu opus la ceea ce a f[cut Noe, care a crezut Cuvântul Domnului. Dac[la Noe s-a v[zut credin\[, ascultare =i binecuvântare, aici vedem necredin\[, insult[la adresa omului lui Dumnezeu =i moarte. Sunt dou[st[ri complet opuse =i va trebui s[alegi =i tu una din ele ca model =i chiar dac[cineva ar spune c[nu alege nimic, prin aceasta de fapt a ales. Omul acela avea în el un vulcan de necredin\[, cu toate c[=tia reputa\ia omului lui Dumnezeu. Necredin\a este monarhul p[catului, care-i convinge pe mul\i s[nu intre în corabia mântuirii. Tragedia este c[necredin\a cost[=i este pedepsit[, a=a cum au fost pedepsi\i =i oamenii din timpul lui Noe. Doar

atunci când au v[zut puhoaiele de ap[l-au crezut pe Noe, dar a fost prea târziu. Necredin\a l-a \inut pe Moise afar[din |ara promis[=i doar a privit-o din dep[rtare.

Preotul Zaharia nu l-a crezut pe îngerul Gavril care i-a adus Vestea Bun[=i a fost lovit cu mu\enie pentru un timp. Necredin\a este un p[cat, pentru c[-L dezonoreaz[pe Dumnezeu. Vine o zi când cei ce cred =i cei ce nu cred se vor desp[r\i, a=a cum s-au desp[r\it cei doi tâlhari care au fost r[stigni\i o dat[cu Mântuitorul. Pleava este foarte apropiat[de gr`u, cre=te =i tr[ie=te l`ng[el, dar vine o zi când se despart. Grâul are via\[=i valoare o dat[ce bobul de gr`u este copt, pe când pleava nu are nici via\[=i nici valoare. <Nu tot a=a este cu cei r[i: ci ei sunt ca pleava, pe care o spulber[vântul> (Psalmul 1:4).

Apare întrebarea: Cine sunt cei r[i? Domnul Isus face clar[ideea c[noi to\i suntem r[i, cu toate c[=tim s[d[m daruri bune copiilor no=tri. Numai unul este bun, Tat[l din Ceruri, ne spune Domnul Isus. To\i avem acela=i poten\ial de r[u,]ns[unii îl prac-tic[m mai mult ca al\ii, în func\ie de unde am crescut, unde tr[im, educa\ia =i legile morale care ne-au modelat =i ne guverneaz[. Nu to\i manifest[m acela=i grad de depr[vare, pentru c[fiecare cre=tem în condi\ii diferite. În fiecare din noi este un scandalos poten\ial de r[u, dar uneori ne lipse=te mediul care declan=eaz[maximul de r[u, ca într-un Hitler sau Stalin. Important =i adev[rat este c[Dumnezeu ne vede pe to\i r[i, pentru c[r[ul este parte din esen\a naturii noastre. Nici unul nu se na=te în corabia mântuirii =i fiecare trebuie s[ia decizia pentru el însu=i, de a intra sau nu în corabia mântuirii, prin Domnul Isus Hristos.

Numai f[ptura nou[în Hristos Isus poate fi bun[pentru c[este îmbr[cat[în neprih[nirea lui Hristos. În timpul zilelor lui Noe, Dumnezeu a v[zut c[întocmirea gândurilor din inima oamenilor era îndreptat[numai spre r[u =i lumea în care noi tr[im nu este mai bun[=i prin faptele ei provoac[mânia lui Dumnezeu care este gata s[se reverse pe p[mânt. Omul din zilele de ast[zi a ajuns tot a=a de r[u ca cei din timpul lui Noe. Tr[im timpul când oamenii lupt[pentru drepturi legale, în tot mai multe \[ri, pentru

a-=i omor] proprii lor copii p`na când nu s-au n[scut prin întreruperi de sarcin[, care sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Milioane de copii au fost =i sunt omorâ\i în mod deliberat pentru c[omul nu vrea s[-=i asume r[spunderea pentru ceea ce face =i dispre\uie=te duhul de via\[care vine de la Dumnezeu, chiar din perioada de concep\ie. În acest fel copilul înainte de na=tere nu are nici o protec\ie, cu toate c[are via\[. Diferen\a dintre copilul n[scut =i cel care înc[nu s-a n[scut este m[rimea, mediul, nivelul de dezvoltare =i nivelul de dependen\[.

Între adul\ii de 25 de ani =i cei de 75 de ani se poate dovedi c[exist[acelea=i patru diferen\e, dar nu înseamn[c[gruparea care este mai slab[poate fi exterminat[dac[cuiva i se pare c[via\a lor este o inconvenien\[. Înaintea lui Dumnezeu aceste patru diferen\e biologice nu îi deosebe=te pe cei ce abia s-au n[scut de cei ce]nc[sunt]n p`ntecele mamei lor. Cei ce lupt[împotriva avortului prezint[poze cu copii nen[scu\i, pe care împotrivitorii le numesc a fi de prost gust, care arat[c[un copil nen[scut înc[este ca =i unul abia n[scut =i are dreptul la via\[, protec\ie =i dragoste, la fel ca =i un copil n[scut. Dac[e=ti cumva o persoan[care te-ai f[cut p[rta= la o astfel de monstruozitate, ast[zi mai po\i g[si iertare, dac[vii la Dumnezeu cu c[in\[adev[rat[. Lumea de ast[zi a ajuns mai specializat[ ]n a p[c[tui =i g[se=te metode tot mai convenabile de a-L provoca pe Dumnezeu, ca =i oamenii din timpul lui Noe.

Dreg[torul Felix l-a interogat pe apostolul Pavel =i a vrut s[aud[mai mult despre Domnul Isus. Apostolul Pavel i-a]ndeplinit dorin\[. Felix, care înseamn[fericit, nu era fericit. El =tia despre aceast[<cale> de la so\ia lui, care era iudeic[, =i din dorin\a de a g[si pace pentru nelini=tea sufletului s[u a vrut s[asculte detalii despre aceast[<cale>. Dreg[torul Felix a fost un sclav, care pentru eroismul ar[tat în lupt[a fost eliberat =i a devenit om liber. Pentru abilitatea ce a demonstrat-o ca organizator a fost promovat =i a ajuns la înalta func\ie de dreg[tor, dar tot nu avea fericire. El reprezenta Roma =i era omul num[rul unu în Iudea, dar nu era fericit. Drusila, so\ia lui, era fata lui Irod =i era

cea de a treia nevast[scrie Josefus, un istoric al timpului. Nici schimbarea nevestelor nu l-a f[cut fericit, ci c[uta altceva.

Atunci când apostolul Pavel l-a pus în fa\a adev[rului despre judecat[, înfrânarea poftelor =i neprih[nire, Felix s-a îngrozit. A ajuns s[g[seasc[ceea ce c[uta, dar nu a vrut s[se lase de p[catul pe care îl iubea =i i-a spus lui Pavel: <De data aceasta du-te!> Aceasta i-a fost ultima =ans[, pentru c[în Cezarea a izbucnit o r[scoal[pe care el cu osta=ii lui a în[bu=it-o în sânge. Solda\ii lui au pr[dat casele boga\ilor, dar cineva a trimis o pl`ngere la Cezar, iar Felix =i-a pierdut pozi\ia de mare putere =i influen\[. Felix, adic[fericitul, a r[mas mai departe nefericit, pentru c[nu a pre\uit ceasul cercet[rii. <...Niciunul din voi s[nu se pomeneasc[venit prea târziu. C[ci =i nou[ni s-a adus o veste bun[ca =i lor; dar lor cuvântul care le-a fost propov[duit, nu le-a ajutat la nimic, pentru c[n-a g[sit credin\[la cei ce l-au auzit> (Evrei 4:1-2).

Poate c[=tii multe, ca =i Felix, despre aceast[<Cale>, dar nu este îndeajuns. În dreptul t[u apare întrebarea pe care a pus-o Pilat acum 2000 de ani: <Dar ce s[fac cu Isus, care se nume=te Hristos?> (Matei 27:22). Va trebui s[-L accep\i sau s[-L refuzi. Va trebui s[-L m[rturise=ti ori s[te lepezi de El. Vei fi pentru El sau împotriva Lui. Vei strânge cu El ori vei alege s[risipe=ti. Va trebui s[alegi s[te lauzi cu crucea Lui sau s[te ru=inezi de El. Orice alegi are urm[ri ve=nice. <C[uta\i pe Domnul cât[vreme se poate g[si; chema\i-L, cât[vreme este aproape. S[se lase cel r[u de calea lui, =i omul nelegiuit s[se lase de gândurile lui, s[se întoarc[la Domnul care va avea mil[de el, la Dumnezeul nostru, care nu obose=te iertând> (Isaia 55:6-7). În dar =i f[r[plat[î\i este oferit[mântuirea ast[zi. Ce vei face =i cum vei r[spunde la o a=a dragoste? Pre\ul este ascultarea ta. Vrei s[pl[te=ti pre\ul ascult[rii necondi\ionate? Ascult[, crede, intr[în corabia mântuirii, iar sufletul t[u va tr[i ve=nic în fericire.

Amin

35

NU NE ÎNTOARCEM ÎNAPOI

<Dac[ar fi avut în vedere pe aceea din care ie=iser[, negre=it c[ar fi avut vreme s[se întoarc[în ea. Dar doreau o patrie mai bun[, adic[o patrie cereasc[. De aceea lui Dumnezeu nu-I este ru=ine s[Se numeasc[Dumnezeul lor, c[ci le-a preg[tit o cetate.>

Evrei 11:15-16

Când începem s[vorbim despre Avraam, începem s[vorbim despre istoria r[scump[r[rii omului, care a fost sugerat[=i promis[chiar din gr[dina Edenului cu 2000 de ani înainte de Avraam. Într-o lume relativ nou[, la aproximativ 400 de ani dup[potop, îl g[sim pe Avraam c[era omul care-L caut[=i L-a g[sit pe Dumnezeul Cel adev[rat. El a devenit întemeietorul unei mi=c[ri =i a unei grup[ri alese de oamenii care cred în Dumnezeul Cel adev[rat. Prin spi\a neamului lui Avraam, Dumnezeu +i-a desf[=urat planul de recuperare =i r[scump[rare a omenirii. Avraam locuia în Ur, localitate situat[în Babilonia, unde era practicat[idolatria =i închinarea la zei =i zei\e, care reprezentau tot felul de dumnezei, începând de la natur[=i pân[la astrele cere=ti. Calculând cifrele revelate de Scriptur[, g[sim c[Noe a tr[it pân[c`nd s-a n[scut Avraam, via\a lui Noe s-a suprapus peste cea a lui Metusala, de 600 de ani, iar via\a lui Metusala s-a suprapus cu via\a lui Adam, de 243 de ani. Este posibil ca Avraam s[fi aflat despre potop =i despre evenimentele ce au avut loc]n Eden direct de la Sem. Tot de la el este posibil s[fi aflat câte ceva despre credin\a într-un singur Dumnezeu =i despre p[rt[=ia sfânt[care a existat odat[între om =i Dumnezeu.

Avraam a crezut în acest Dumnezeu care a creat toate lucrurile =i, când i s-a descoperit, a fost gata s[asculte de El. Prin Avraam, care L-a crezut pe Dumnezeu, a venit promisiunea c[Domnul va binecuvânta toate neamurile p[mântului. <Voi face din tine un neam mare, =i te voi binecuvânta; î\i voi face un nume mare, =i vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, =i voi blestema pe cei ce te vor blestema; =i toate familiile p[mântului vor fi binecuvântate în tine> (Genesa 12:2-3). La Cuvântul lui Dumnezeu, Avraam a ie=it din \ara lui =i nu s-a mai întors acolo niciodat[. Dovada credin\ei se vede =i în vie\ile noastre prin perseveren\[=i statornicie. Întâlnim exemple triste, când unii oamenii chiar dac[încep bine, pe parcurs dau dovad[de o credin\[care sl[be=te =i nu se pot \ine de adev[r,]ns[credin\a mântuitoare aduce road[=i nu se mai întoarce la lumea p[catului niciodat[.

Textul citat ne spune c[Avraam ar fi putut s[se întoarc[înapoi în \ara lui idolatr[dac[ar fi vrut, dar el nu a f[cut acest lucru. Pentru noi, în mod metaforic, ora=ul Ur, care era idolatru, reprezint[lumea =i p[catul. Avraam a =tiut cine era]n \ara de unde a plecat =i ce se întâmpla acolo. G[sim]n Scriptur[c[mai târziu Avraam a trimis]n acel \inut pe robul s[u, Eleazar, ca s[aduc[o so\ie fiului s[u Isaac. La fel cum Rebeca a fost adus[din acel loc idolatru, ca s[devin[so\ia lui Isaac, =i Biserica lui Dumnezeu a fost scoas[din tr[irea în p[cat, pentru a deveni mireasa sfânt[=i f[r[zbârcitur[a Domnului Isus Hristos. Avraam =i casa lui au locuit în corturi, ca ni=te str[ini, într-o \ar[pe care Dumnezeu le-a dat-o prin promisiune =i nu s-au mai întors înapoi în locul de unde l-a chemat Dumnezeu.

Textul citat ne spune c[ei aveau cuno=tin\[=i dorin\a dup[o patrie cereasc[, mai bun[ca cea de pe p[mânt. Noi, ca =i credincio=i, avem o pozi\ie asem[n[toare prin aceia c[am fost chema\i din lume de Domnul Isus ca s[umbl[m cu El, tr[ind o via\[separat[de tot ceea ce este p[cat. Prin harul lui Dumnezeu se poate c[avem case, familie =i lucruri, dar tot ca str[ini ne sim\im, pentru

c[patria noastr[este cereasc[, în locul acela pe care Domnul Isus a spus c[îl preg[te=te pentru ca acolo unde este El s[fim =i noi. Oportunit[\i au fost =i înc[mai sunt ca s[mergem înapoi în lume, dar acela care este credincios cu adev[rat nu se mai întoarce niciodat[. Omul are mereu oportunit[\i ca s[p[c[tuiasc[, chiar =i atunci când nu le caut[, dar copilul Domnului ocole=te aceste ocazii de p[c[tuire ca pe ni=te mine explozive, care i-ar putea lua via\a sufletului. Vechiul st[pân, Satan, ne cheam[de multe ori înapoi =i ne promite pl[cerile lumii, care sunt trec[toare. Vr[jma=ul pune în fa\a noastr[la\uri =i momeli ademenitoare, dar cei ce nu pleac[de lâng[Domnul Isus =i tr[iesc în a=a fel]nc`t El s[r[mân[lâng[ei, refuz[cu u=urin\[ofertele celui r[u.

Dac[ai privirea îndreptat[la Domnul Isus =i la patria cereasc[po\i s[spui de fiecare dat[categoric c[nu te întorci înapoi la mocirla din care ai fost scos. Sunt capcane de tot felul în calea noastr[: prietenii rele, colegi de munc[provocatori la r[u =i batjocoritori, sau po\i întâlni la\uri ascunse, chiar atunci când alegi s[te retragi în singur[tate. O cântare veche spune: <Lume, lume am[gitoare,/ Nu m[mai chema-n zadar,/ Prin chem[ri am[gitoare,/ S[m[-ntorc la tine iar.> Acela care se întoarce înapoi la tr[irea în p[cat a pierdut totul, pentru c[numai cel ce va r[bda pân[la sfâr=it va fi mântuit. Un asemenea om se aseam[n[cu un câine care se întoarce la ce a vomitat. <Cu ei s-a întâmplat ce spunea zicala adev[rat[: «...Câinele s-a întors la ce v[rsase, =i scroafa sp[lat[s-a întors s[se t[v[leasc[iar[=i în mocirl[»> (2 Petru 2:22).

Cel ce se las[biruit de lume =i se întoarce la întin[ciunile lumii ajunge s[aib[o stare mai rea ca înainte de a fi cunoscut calea neprih[nirii. Printr-o tr[ire dezm[\at[, tolerant[p[catului, omul }l invit[pe Domnul Isus în mod indirect s[plece din via\a lui =i atunci casa sufletului lui devine din nou o locuin\[goal[, accesibil[duhurilor necurate, care abia a=teapt[s[-=i reocupe casa. Dac[sângele Mielului lui Dumnezeu nu este la u=a inimii noastre devenim o prad[u=oar[pentru inamic. Dac[chemarea la lume nu

vine din afar[, ea poate veni chiar din[utru nostru, atunci când purt[m prea mare grij[firii p[mânte=ti =i îi trezim poftele. Locul firii este pe cruce r[stignit[, adic[f[r[drepturi, pentru ca astfel duhul nostru, în care Dumnezeu a pus pecetea Duhului Sfânt, s[poat[cârmui via\a noastr[. Trupul trebuie s[fie o slug[a duhului nostru, care este cârmuit de Duhul Domnului.

Unul din momentele deosebit de periculoase, când unii aleg s[se întoarc[înapoi la lume, spre nenorocirea lor, este atunci c`nd au necazuri =i probleme. Se poate întâmpla s[ajungem la ape amare, ca =i Israelul la apele Mara, =i atunci avem de ales între a cârti =i a privi înapoi spre Egipt, cum a f[cut Israelul, sau s[ne supunem sub mâna tare a lui Dumnezeu, care =tim c[nu va îng[dui o încercare peste puterile noastre. Tr[im într-o lume a crizelor =i Satan caut[s[foloseasc[momentele de criz[ca momente de cump[n[, s[ne dezechilibreze =i s[cheme sufletul din nou la calea cea larg[, f[r[de restric\ii spirituale, dar care duce la moarte. Suntem înzestra\i cu putere ca s[trecem peste momentele de criz[=i s[reac\ion[m altfel decât cei ce nu au cunoscut dragostea lui Dumnezeu.

La Mara, Dumnezeu a dat poporului legi =i porunci =i tot acolo a pus poporul la încercare. Dumnezeu a =tiut care va fi rezultatul încerc[rii acestui popor, dar a vrut s[=tie =i Israel despre el însu=i cât este de slab =i astfel s[se poc[iasc[. De multe ori trecem =i noi prin încerc[ri care ne umilesc, pentru c[de multe ori Dumnezeu îng[duie s[vedem cât de slabi suntem]n vreme de criz[, =i atunci =tim c[este nevoie de o corectare a direc\iei =i priorit[\ilor în via\a noastr[. În astfel de momente, când vedem cu ochii no=tri c[suntem slabi, ne d[m seama c[este necesar s[ne apropiem de Dumnezeu cu post, rug[ciune =i d[ruire deplin[în tot ceea ce facem pentru El, pentru c[numai cu El suntem în siguran\[. La Mara, în pustia +ur, Dumnezeu a vindecat apele amare cu un lemn pe care Moise, la porunca lui Dumnezeu, l-a aruncat în ap[, trasformând astfel apa Mara în ap[potabil[. Problemele noastre mari sau mici î=i g[sesc rezolvarea prin lemnul Crucii,

unde Domnul Isus a murit pentru noi =i prin care suntem r[stig-ni\i fa\[de lume.

Israelul nu L-a primit pe Domnul Isus ca Mesia, pentru c[nu au acceptat ideea unui Dumnezeu care sufer[=i moare din dragoste pentru om. Ei au a=teptat un Mesia care s[ac\ioneze ca Dumnezeul Exodului, prin minuni în cursul c[rora s[-i elibereze de sub st[pânirea roman[,]ns[Domnul Isus a venit s[-l elibereze pe om de sub st[pânirea p[catului. Jertfa Domnului Isus este între\esut[în orice aspect al vie\ii noastre, fiind sursa noastr[de putere la bine =i la greu. Dac[nu am avea ocazia s[ne întoarcem înapoi la p[cat nu am =ti cât de tare este credin\a noastr[=i nici nu am avea o dovad[a cât de tare }l iubim noi pe Dumnezeu. U=a spre lume este deschis[pân[când plec[m de pe p[mânt, pentru a avea ocazia s[dovedim c[atunci când spunem c[}l pre\uim pe Domnul Isus mai mult ca orice, spunem un lucru adev[rat. Noi nu suntem crea\i ca =i ni=te robo\i, care execut[în mod mecanic comezile cu care a fost programat, ci pe noi Dumnezeu ne-a creat cu o voin\[liber[, de a putea alege s[facem ceea ce vrem cu via\a noastr[.

Dac[doi oameni merg pe un drum =i în urma lor merge lini=tit un câine, nu =tii c[ruia dintre cei doi oameni apar\ine câinele, pân[ce nu ajung la o intersec\ie =i cei doi se despart. De multe ori po\i deosebi oamenii credincio=i atunci când îi vezi c[urmeaz[interesele St[pânului =i nu pl[cerile lumii. Felul nostru de tr[ire arat[pe care din cei doi st[pâni îi urm[m, pentru c[nimeni nu poate sluji la doi st[pâni. Tr[im în lume înconjura\i de oameni de tot felul, care se pretind uneori a fi demni de urmat,]ns[noi }l urm[m pe St[pânul nostru care ne-a dat mântuirea, iar]n momente de încercare urm[m nu felul lumii, ci felul lui Hristos de a ac\iona. Oricât de amare ar fi apele încerc[rii s[nu ne întoarcem înapoi în robia Egiptului, adic[la lume, dup[cum nici Avraam nu s-a mai întors niciodat[în \ara de unde a plecat, ascult`ndu-L pe Dumnezeu.

Textul citat ne spune c[}n=u=i Dumnezeu a preg[tit celor ce r[mân credincio=i o cetate cum nu este alta. <+i eu am v[zut

coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfânt[, noul Ierusalim, g[tit[ca o mireas[împodobit[pentru b[rbatul ei. +i am auzit un glas tare, care ie=ea din scaunul de domnie, =i zicea: «Iat[cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, =i ei vor fi poporul Lui, =i Dumnezeu }nsu=i va fi cu ei. El va fi Dumnezeu lor»> (Apocalipsa 21:2-3). Aceast[cetate este locul final de destina\ie al tuturor celor ce nu se întorc înapoi la lume =i întin[ciunile ei. Oricât de greu ai suferi, oricât de multe neajunsuri =i nedrept[\i ai întâmpina în clipele vie\ii acesteia, atunci când vei ajunge la destina\ia Patriei Cere=ti, în cetatea preg[tit[de Dumnezeu, vei spune împreun[cu to\i cei de acolo c[s-a meritat s[r[mâi credincios lui Dumnezeu. Vei spune c[s-a meritat s[spui un <NU> clar =i hot[rât lumii, care te-a chemat de atâtea ori înapoi. Noi, la fel ca =i Avraam, dorim ceva mai bun =i mai trainic ca ceea ce ofer[lumea aceasta. Privim la sl[biciunile trupului, care se înte\esc pe m[sur[ce ne apropiem de plecarea de pe p[mânt =i dorim tot mai mult trupul acela glorios, nesupus putrezirii =i sl[biciunilor, care ne-a fost promis de Dumnezeu.

Lumea aceasta satisface pe moment o inim[moart[, în care nu este Duhul Domnului, dar o dat[ce am gustat c`t de bun este Domnul =i am primit de la Regele inimilor inima cea nou[dorim Patria Cereasc[, unde Dumnezeu va fi ve=nic cu noi, iar noi vom fi poporul Lui. Orice ar oferi lumea aceasta, pân[la urm[va trebui s[-i d[m dreptate în\eleptului care spune c[totul este o de=ert[ciune a de=ert[ciunilor =i o goan[dup[vânt, iar ceea ce are pân[la urm[rost este rela\ia noastr[cu Dumnezeu, care va continua în Patria Cereasc[. <O, de=ert[ciune a de=ert[ciunilor, zice Eclesiastul, o de=ert[ciune a de=ert[ciunilor! Totul este de=ert[ciune> (Eclesiastul 1:2). Solomon, care a încercat tot ce lumea are de oferit, a fost dezam[git la sfâr=itul experien\elor sale =i ne spune chiar de la începutul c[r\ii lui, în primul verset, care este concluzia despre tot ce a experimentat în lume.

Tonul c[r\ii lui Solomon este uman =i prezint[un om care caut[fericirea sub soare, dar ea poate fi g[sit[numai dincolo de soare.

Solomon a avut posibilitatea =i a gustat din tot ce are lumea aceasta mai bun de oferit, dar nu l-a satisf[cut, pentru c[în om este un gol care nu poate fi completat dec`t prin cunoa=terea =i prietenia cu Dumnezeu. A concluzionat cu faptul c[caracterul omului nu poate fi îndreptat =i fericirea lumii nu poate fi ad[ugat[la num[r ca adev[rat[fericire, pentru c[nu este decât o iluzie temporar[. Solomon, când a ajuns la linia final[, a g[sit c[singura cale spre împlinirea omului este Dumnezeu. <S[ascult[m dar încheierea tuturor înv[\[turilor: Teme-te de Dumnezeu =i p[ze=te poruncile Lui. Aceasta este datoria oric[rui om> (Eclesiastul 12:13).

Jum[tate din popula\ia p[mântului este format[din tineri, iar aceia care L-au primit pe Domnul Isus în via\a lor ca Domn =i St[pân sunt, în mod deosebit, atra=i prin chem[ri am[gitoare înapoi spre pl[cerile de o clip[ale desfrâului. Ei trebuie s[=tie c[lumea =i poftele ei vor trece, dar tr[ind pentru Dumnezeu înc[din tinere\e au ocazia s[-=i adune mai multe comori în cer, comori care nu vor trece =i nu pot fi furate. Tinerii sunt plini de energie =i trebuie s[o foloseasc[pentru a aduce câ=tig }mp[r[\iei lui Dumnezeu, prin grupuri de misiune stabilite în cadrul bisericii. Vie\ile lor sunt o mireasm[pl[cut[înaintea lui Dumnezeu =i ei pot aduce mult câ=tig }mp[r[\iei lui Dumnezeu prin vorbire =i purtare.

Suntem chema\i s[nu d[m înapoi, pentru c[cel ce d[înapoi se dovede=te a fi nevrednic pentru }mp[r[\ia lui Dumnezeu, care nu-+i g[se=te pl[cerea în cei ce =ov[ie =i dau înapoi. Noi nu suntem singuri, chiar dac[uneori, ca =i Ilie, ni se pare c[doar noi am mai r[mas. De multe ori mersul pe Calea Domnului a fost asem[nat cu mersul pe biciclet[, pentru c[omul ori înainteaz[=i cre=te în credin\[, ori cade. Nu putem doar s[st[m, când în jurul nostru oamenii mor nemântui\i. De aceea încerc[m s[facem cunoscut[calea Domnului prin predici, c[r\i, muzic[=i printr-o tr[ire în lumin[, pentru ca tot mai multe suflete s[poat[ajunge în Patria Cereasc[, unde Dumnezeu ne-a preg[tit o cetate]n care El va fi cu noi ve=nic. Când vom ajunge în cetatea preg[tit[de Dumnezeu va fi timp =i de pauz[, dar acum trebuie s[lucr[m cât timp mai este zi.

C[rturarul Neemia a avut sarcina de a drege sp[rturile din zidurile cet[\ii Ierusalimului, atunci când s-a întors din robia babilonian[. Poporul era gata de lucru =i în acela=i timp de lupt[, ca s[se apere de vr[jma=i. <Cei ce zideau zidul, =i cei ce duceau sau înc[rcau poverile, cu o mân[lucrau, iar cu alta \ineau arma> (Neemia 4:17). Aceast[stare de lucru =i veghere este asem[n[-toare cu starea credinciosului de ast[zi, care face voia lui Dumnezeu. Credinciosul a=teapt[ziua întâlnirii cu Dumnezeu veghind, dar =i lucrând pentru El. Suntem încin=i cu adev[rul ca s[putem lucra, dar de multe ori suntem ataca\i =i ne ap[r[m cu sabia Cuvântului lui Dumnezeu, înving`ndu-l pe vr[jma= prin puterea sângelui Mielului lui Dumnezeu. Suntem ca ni=te ispravnici c[rora li s-a încredin\at talan\i =i oportunitatea de a face o diferen\[în via\a acelora care înc[nu au fost mângâia\i de Duhul Sfânt.

Dumnezeu a ales, în bun[tatea Sa, s[pun[ceva din gloria Sa =i în vasul nostru prin puterea Duhului Sfânt, care ne face martori ai }nvierii Lui, iar noi avem datoria de a l[sa aceast[lumin[s[lumineze =i astfel s[facem cunoscut[=i altora calea spre cetatea preg[tit[de Dumnezeu. Unul din semnele c[suntem gata pentru venirea Domnului este c[dorim ca acea zi s[vin[mai curând. Este un examen =i un r[spuns pe care ni-l d[duhul =i sufletul nos-tru atunci când ne cercet[m sincer înaintea Domnului =i nu este necesar s[spunem nici m[car un cuvânt, ci fiecare, în mod indi-vidual, =tim dac[din[untru nostru ceva spune: <Vino Doamne, Isuse!> Mai devreme sau mai târziu to\i oamenii vor trebui s[recunoasc[c[singura solu\ie de salvare a omului este Domnul Isus Hristos, care S-a dat ca jertf[de r[scump[rare pentru cei p[c[to=i.

Darwin a scris Teoria Evolu\ie Omului, cu care a dus în r[t[cire pe mul\i oameni, dar când mama lui a murit a stat lâng[sicriul ei =i a plâns. Un prieten care l-a v[zut i-a spus s[nu plâng[, pentru c[acea femeie nu a fost decât o maimu\[conform teoriei lui. Darwin în acele momete de durere a spus c[mama lui nu a

fost o maimu\[. Chiar =i ateii au momente de cercetare, când Dumnezeu bate la inima lor =i îi cheam[ca s[le dea via\a ve=nic[. Acela care se încrede în Dumnezeu nu va fi dat de ru=ine =i are un viitor asigurat în Patria Cereasc[, de care ne apropiem pe zi ce trece. Chiar =i via\a pe p[mânt este plin[de bucuria mântuirii pentru acela care se încrede în Domnul, fiindc[=tie c[toate lucrurile lucreaz[spre binele celor ce-L iubesc pe Domnul. <...Dar Dumnezeul nostru a pref[cut blestemul în binecuvântare> (Neemia 13:2). Dumnezeu face via\a credinciosului frumoas[=i avem promisiunea c[El este cu noi în toate zilele.

Textul citat la început spune c[lui Dumnezeu nu-I este ru=ine s[se numeasc[Dumnezeul nostru, pentru c[atunci când ne poc[im =i suntem cur[\i\i de vechile noastre p[cate primim valoare din Domnul Isus Hristos. Prin cuptorul încerc[rilor devenim aur curat =i o valoare care apar\ine lui Dumnezeu. O rela\ie de strâns[prietenie cu Dumnezeu, prin p[rt[=ia Duhului Sfânt, pune via\a noastr[în echilibru =i siguran\[, pe când cei ce refuz[oferta de împ[care a lui Dumnezeu sau se întorc înapoi la lume, nu au în viitorul lor decât o dreapt[judecat[, urmat[de o sentin\[=i o ve=nicie de suferin\[, departe de fa\a lui Dumnezeu, pe care nu au vrut s[-L slujeasc[c`t au fost pe p[mânt. O cântare spune: <M-am hot[rât s[-L urmez pe Isus,/ +i înapoi eu nu voi da./ Renun\ la lume, dar nu la Isus,/ C[ci nu voiesc s[dau ’napoi.> Renun\[la orice, dar nu la Domnul Isus. Chemarea la poc[in\[=i la împ[carea cu Dumnezeu este o chemare la în\elepciune =i via\[. Este o chemare la a face parte din poporul fericit al c[rui Dumnezeu este Domnul =i care va ajunge în Patria Cereasc[, în cetatea preg[tit[de Dumnezeu acelora care nu se întorc înapoi din drum.

Amin

36

Voia Tatălui

<Isus le-a zis: «Mâncarea Mea este s[fac voia Celui ce M-a trimis, =i s[împlinesc lucrarea Lui.»>

Ioan 4:34

Cuvintele Mântuitorului ne dovedesc cât de mare interes a avut =i are Dumnezeu Tat[l în mântuirea noastr[. Domnul Isus atribuie toat[lucrarea ce a f[cut-o pe p[mânt ca fiind datorat[voii Tat[lui. Chiar începând de la vârsta de 12 ani, Domnul Isus }=i g[sea pl[cerea]n a fi în Templu, în Casa Tat[lui, unde cu mult interes dezb[tea voia Tat[lui, scris[în Scriptur[, în mijlocul înv[\a\ilor acelei vremi. <...Oare nu =tia\i c[trebuie s[fiu în casa Tat[lui Meu?> (Luca 2:49). O traducere mai apropiat[de cea original[spune: <Oare nu =tia\i c[trebuie s[m[ocup de lucrurile Tat[lui Meu?> Dumnezeu Tat[l, Fiul =i Duhul Sfânt au fost una în a croi pentru omul c[zut o cale nou[spre pomul vie\ii. În umilin\a Sa, Domnul Isus prezint[o atitudine de total[ascultare =i servitudine fa\[de voia Tat[lui. <C[ci M-am pogorât din cer ca s[fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis> (Ioan 6:38).

A=a cum la început Domnul a spus <S[facem omul!>, putem vedea =i planul de mântuire prin har,]n care s-a spus: <S[salv[m omul!> Cel mai important lucru pentru Domnul Isus a fost s[ ]mplineasc[voia Tat[lui. Când un suflet vine la mântuire =i este cu adev[rat schimbat într-o f[ptur[nou[, nu vrea nimic mai mult decât s[fac[voia Domnului =i s[fie mereu în prezen\a Aceluia care l-a mântuit, pentru c[simte schimbarea care a avut loc

în[untrul lui. Aceast[stare de f[ptur[nou[, care vrea s[fac[voia Tat[lui, este o dovad[c[înfierea a avut loc =i acel suflet nu g[se=te nici un alt lucru a fi prioritar, decât acela prin care se îndepline=te voia lui Dumnezeu. La început, în primii ani pe calea Domnului, credinciosul începe având pu\in[experin\[cu Dumnezeu, dar cu foarte multe planuri pentru via\a spiritual[.

Aceast[prim[parte a vie\ii tr[ite cu Domnul Isus =i pentru El, numit[de unii perioada dragostei dintâi, este un timp de o deosebit[dedicare, când sufletul mântuit vrea ca to\i cei nemântui\i s[ajung[la cuno=tin\a adev[rului despre m`ntuire. Aceast[perioad[de început]n mersul pe calea îngust[, dar dreapt[, este un timp când credinciosul este nelipsit de la casa de rug[ciune, este mereu fl[mând dup[Cuvântul lui Dumnezeu =i gata de sacrificiu pentru lucrarea Lui. Aceast[stare este dup[voia lui Dumnezeu, prin care credinciosul împline=te lucrarea Lui. Omene=te =i p[mânte=te vorbind, un om în tinere\e are mai pu\ine amintiri din trecut, dar mai multe visuri pentru viitor. Pe m[sur[ce omul îmb[trâne=te are tot mai multe amintiri din trecut, la care se gânde=te =i despre care vorbe=te, în schimb are tot mai pu\ine planuri =i visuri pentru viitor. Acest lucru]i spune c[se apropie de sfâr=itul vie\ii. Spiritual vorbind se întâmpl[ceva asem[n[tor.

Atunci când gândurile noastre sunt mai mult în trecut, la experien\ele avute pe calea Domnului =i sunt mai multe =i mai puternice dec`t planurile =i zelul de a lucra pentru Dumnezeu în viitor, via\a noastr[duhovniceasc[intr[în declin. Acela=i lucru poate fi adev[rat la nivelul bisericii, care trebuie s[aib[mereu o atitudine evanghelistic[proasp[t[, de a câ=tiga tot mai multe suflete pentru }mp[r[\ia lui Dumnezeu. Gândurile despre ce am f[cut pentru Dumnezeu trebuie s[fie cople=ite de gândurile despre ce vrem s[facem pentru lucrarea lui Dumnezeu, în timpul care ne-a mai r[mas de tr[it pe p[mânt. Dac[vrem s[ne asem[n[m cu Fiul =i s[cânt[rim greu în cântarul lui Dumnezeu, trebuie s[avem ca prioritate în via\a noastr[voia Tat[lui din Cer. Însufle\it de Duhul profetic, David a scris despre Domnul Isus: <Atunci am zis: «Ia-

t[-m[c[vin!» -în sulul c[r\ii este scris despre Mine - vreau s[fac voia Ta, Dumnezeule!> (Psalmul 40:7).

+i noi când ne pred[m via\a în mâna lui Dumnezeu spunem prin leg[mântul botezului în ap[c[ne-am hot[rât =i vrem s[facem voia lui Dumnezeu pân[la sfâr=itul zilelor noastre pe p[mânt. Voia Tat[lui a fost ca Domnul Isus prin jertfa Sa s[pun[în vigoare noul leg[mânt al harul, prin care p[c[tosul s[primeasc[iertare. <A=a dar, nu atârn[nici de cine vrea, nici de cine alearg[, ci de Dumnezeu care are mil[> (Romani 9:16). Dumnezeu ne-a ales pe noi, nu noi L-am ales pe El =i aceast[<voie> a Lui, binecuvântat[=i aduc[toare de via\[ve=nic[, s-a rev[rsat peste omenire, vindecând de lepra p[catului pe orice om doritor de Dumnezeu.

Întreg planul de mântuire al omenirii st[în balamalele <voii> lui Dumnezeu. Aceast[voie a lui Dumnezeu s-a realizat cu cel mai ridicat pre\ posibil din Univers =i a fost pl[tit cu sângele nevinovat al Mielului lui Dumnezeu. A fost voia Tat[lui ca Fiul s[sufere agonia Ghetsimanilor în sudori de sânge, s[fie scuipat, b[tut cu pumnii, batjocorit, crucificat =i omorât pentru mine =i pentru tine. Ce crezi despre aceast[voie a Tat[lui? Acest gând trebuie s[ne umileasc[=i s[nasc[în noi un adânc sim\ de recuno=tin\[fa\[de Acela care a prev[zut un plan de salvare pentru sufletele noastre, dup[voia Lui cea des[vâr=it[. La Moise g[sim virtutea r[bd[rii mai mult ca la al\ii. La Avraam g[sim ascultarea în credin\[. La Iosif, care =i-a iertat fra\ii, g[sim bun[tate, dar în Domnul Isus g[sim des[vâr=irea a toate aceste virtu\i înalte, pe care le observ[m în oamenii ale=i ai Scripturii.

Dup[ce am fost mântui\i, suntem chema\i prin glasul Scripturii s[urm[m pilda Lui ca ni=te copii prea iubi\i, prin a pune voia Tat[lui din Cer mai presus de orice alt lucru în via\a noastr[. Aceast[dorin\[=i condi\ie de a alege voia Lui trebuie s[fie =i în inima noastr[. <+i orice face\i, cu cuvântul sau cu fapta, s[face\i totul în Numele Domnului Isus, =i mul\umi\i, prin El, lui Dumnezeu> (Coloseni 3:17). A fi în voia Lui înseamn[a fi folosi-

tor }mp[r[\iei Lui. Dumnezeu nu este mai întâi interesat de câte predici am ascultat, ci de cât Cuvânt am tr[it în via\a noastr[. A accepta =i a face voia Lui înseamn[a l[sa felul t[u de a crede =i a accepta felul Scripturii de a crede, care]ntotdeauna arat[f[r[gre= care este voia lui Dumnezeu. A face voia Lui înseamn[a refuza voia prietenilor sau chiar a familiei, dac[este contrar[Scripturii.

Oamenii din jurul nostru au o voie a lor, chiar =i pentru via\a noastr[, ei a=teapt[din partea noastr[s[ac\ion[m dup[cum cred ei c[ar fi potrivit. Voia oamenilor ne va ar[ta ca =i]ntr-o oglind[din parcurile de distrac\ii, care deformeaz[adev[rata noastr[form[=i ne face s[ar[t[m ca ni=te mon=tri, cu cap uria= =i trup dispropor\inat, pe când adev[rul Scripturii ne arat[realitatea, fiindc[este o Carte care nu minte niciodat[. Credinciosul trebuie s[aleag[voia lui Dumnezeu înainte de voia lui personal[sau a celor din jurul lui, pentru c[voia Tat[lui va duce la cel mai mult câ=tig duhovnicesc posibil de fiecare dat[. Oricine este mul\umit cu starea lui duhovniceasc[este deja intrat într-o stare de declin duhovnicesc, care duce la r[ceal[=i apoi la moarte.

Problema cu care se confrunt[omul care dore=te s[fac[voia Tat[lui este c[de cele mai multe ori voia lui Dumnezeu este diferit[de voia lui. Aceia care au crescut copii =tiu c[voia unui copil trebuie frânt[în ascultare de voia p[rin\ilor, spre folosul copilului care astfel înva\[ce înseamn[supunere. Când un copil se arunc[pe jos =i d[din picioare de nervi c[nu i se face cum dore=te el, voin\a lui trebuie frânt[spre folosul lui. Când venim la Hristos, firea noastr[încearc[uneori s[procedeze la fel ca =i un copil prea alintat, care face urât atunci când nu i se îndepline=te voia =i nu i se d[ce vrea =i când vrea. În astfel de împrejur[ri trebuie s[frângem voia firii noastre =i s[o aducem într-o total[supunere =i umilin\[la picioarele Crucii Domnului Isus, care S-a supus voii Tat[lui din Cer. Când firea noastr[ac\ioneaz[în acest fel este nevoie de zile de jertf[, pân[ce firea devine blând[ca un mielu=el. Duhul omului luminat de Hristos vrea rug[ciune, p[rt[=ie cu fra\ii =i s[lucreze =i s[se sacrifice pentru lucrarea lui Dumnezeu, pen-

tru ca tot mai mul\i s[vin[la Domnul =i s[fie mântui\i.

Pe de alt[parte, firea mea, de exemplu, vrea s[m[nânce bine =i cât de des, vrea s[se relaxeze, vrea s[cheltuie numai pentru interesele personale, s[caute lucruri noi =i interesante n[scocite prin progresul =tiin\ei =i nu vrea s[i se spun[ce are de f[cut. A=a este fire mea, adic[omul meu vechi, care dore=te lucruri contrare dorin\elor duhului meu. To\i oamenii care se trag din Adam au o bun[=ans[de a se asem[na între ei. Aceste dou[st[ri sunt contrare una celeilalte =i partea pe care o voi hr[ni, prin a-i da ceea ce cere, va deveni mai tare =i o va \ine în supunere =i control pe cealalt[. F[r[na=terea din nou a=a ceva este imposibil, pentru c[prin ea are loc o plantare de putere din Dumnezeu, care d[puterea =i înf[p-tuirea aceluia care vrea s[fac[voia lui Dumnezeu. Mai întâi, omul care vrea biruin\[în via\a lui trebuie s[ia o hot[râre ferm[de a face voia lui Dumnezeu. Aceast[hot[r`re începe în gând, dar de-vine mai real[atunci când iese prin cuvinte de pe buzele noastre.

La fel cum credincio=ii Vechiului Testament f[ceau altare Domnului, credinciosul nou testamental face un altar al rug[ciu-nii, unde pe genunchi aduce ca jertf[hot[rârea de a-=i \ine dorin\ele firii în frâu =i ia hot[r`rea de a face voia lui Dumnezeu, în loc de a face voia lui. Dumnezeu i-a seama la o astfel de rug[ciune sincer[=i binecuvânteaz[chiar începuturile slabe, pen-tru c[ori de câte ori ne apropiem de Dumnezeu =i El se apropie de noi. Vorbele care ne ies din gur[pot fi mai tari ca gândurile, dar faptele sunt mai tari ca =i vorbele. Dumnezeu vrea s[vad[în noi oameni hot[râ\i, care indiferent de circumstan\e, pe via\[=i pe moarte, doresc s[fac[voia lui Dumnezeu. El nu sile=te pe nimeni s[vin[la via\[, ci doar o ofer[celui ce o dore=te. <...Cine vrea, s[ia apa vie\ii f[r[plat[!> (Apocalipsa 22:17).

Cine vrea, îndeajuns de tare, va reu=i s[fac[voia lui Dumnezeu. Unii vor s[fac[voia Tat[lui pentru c[ar dori mân-tuirea, dar numai pân[când firii nu i se pare c[pre\ul este prea mare. Nu pu\ini sunt aceia care se întorc înapoi în Egiptul robiei, al p[catului, dac[v[d c[au ceva de pierdut datorit[faptului c[sunt

cre=tini adev[ra\i. Dar sunt =i dintre aceia care, ca =i Iov, nu pot fi cl[tina\i din a fi credincio=i Domnului, indiferent de circumstan\ele vie\ii. Mul\i se folosesc ast[zi de numele de cre=tin, dar nu au în ei nici m[car atâta credin\[c[t s[-i duc[duminica la casa de rug[ciune. O credin\[care este u=or de ascuns este =i foarte u=or de pierdut. <Tot a=a =i credin\a: dac[n-are fapte, este moart[în ea âns[=i> (Iacov 2:17). Este voia Tat[lui s[fim n[scu\i din nou într-o f[ptur[nou[, ce lucreaz[fapte în neprih[nire =i credin\[într-un Dumnezeu viu, care r[spl[te=te. Este voia Lui s[avem o credin\[care dup[ce duce la poc[in\[ne duce la o via\[de ascultare de voia Lui prin fapte. <...Doamne, ce vrei s[fac?> (Fapte 9:6).

Atunci când Saul pe drumul Damascului a recunoscut c[Domnul Isus nu este un impostor, ci este Mesia, trimisul Tat[lui, a întrebat ce trebuie s[fac[ca s[intre în voia noului St[pân. +i noi trebuie s[c[ut[m voia Lui =i s[ne verific[m traseul mereu, pentru c[avem o inim[în=el[toare, care vrea s[ne scoat[de pe drumul bun. Este voia Lui s[nu mai fim din lume, ci din Cer, dup[felul cum tr[im =i dup[dorin\ele ce le nutrim. Dumnezeu Tat[l I-a spus Fiului care este lucrarea Lui, =i Fiul a îndeplinit acea lucrare. Acum este rândul nostru, ca prin glasul Scripturii, s[ascult[m ce ne spune Dumnezeu =i s[afl[m care este lucrarea noastr[pe p[mânt. Aceia care caut[s[fac[voia Lui, cu tot ce le st[în putin\[, intr[în categoria acelora care nu sunt din aceast[lume =i au cet[\enia în Cer, unde deja este inima acelora care cu adev[rat tr[iesc pentru El. <Cine zice c[r[mâne în El, trebuie s[tr[iasc[=i el cum a tr[it Isus> (1 Ioan 2:6).

A tr[i cum a tr[it Domnnul Isus este cel mai înalt standard spre care inima omului poate n[zui. F[r[schimbarea produs[de Duhul Sfânt o astfel de tr[ire este imposibil[. Aceast[schimbare face din noi cre=tini, adic[cei care se aseam[n[cu Hristos =i care depun tot efortul posibil ca s[tr[iasc[cum a tr[it Domnul Isus, care a f[cut voia Tat[lui din Cer. Tr[ind ca El ne refugiem în El =i în voia Lui, care aduce o pace adânc[în sufletul nostru chiar în mijlocul furtunii vie\ii. Nimic =i nimeni nu ne poate birui cât timp

umbl[m în voia Lui, pentru c[El este cu noi. <Cine ne va desp[r\i pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbr[c[minte, sau primejdia sau sabia? ...Totu=i în toate aceste lucruri noi suntem mai mult dec`t biruitori, prin Acela care ne-a iubit> (Romani 8:35, 37). Putem r[mâne în voia Lui prin Acela care ne-a iubit =i care este Dumnezeu. Tr[ind ca Domnul Isus îndeplinim =i noi voia Tat[lui din Cer, pentru c[Domnul Isus nu ne cere s[facem ceva ce El nu a f[cut. El ne cere s[facem voia Tat[lui, dup[cum =i El a venit s[îndeplineasc[voia Tat[lui din Cer. Voia Lui este s[vedem pe altul mai mare dec`t noi, =i Domnul Isus ne-a dat acest fel de pild[când a sp[lat picioarele ucenicilor (Ioan 13:13-14).

C[utând s[tr[im ca El ne facem asem[n[tori chipului Lui, care va fi criteriul dup[care Mireasa Domnului va fi r[pit[la Cer. <C[ci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a =i hot[rât mai dinainte s[fie asemenea chipului Fiului S[u, pentru ca El s[fie cel]nt`i n[scut dintre mai mul\i fra\i> (Romani 8:29). Voia lui Dumnezeu pentru via\a noastr[este s[tr[im sfin\i, adic[separa\i nu numai de tot ce este p[cat, dar =i de tot ce ni se pare r[u =i nu vine din încredin\are. <Ci, dup[cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fi\i =i voi sfin\i în toat[purtarea voastr[. C[ci este scris: «Fi\i sfin\i, c[ci Eu sunt sfânt»> (1 Petru 1:15-16). Cine refuz[crucea, adic[partea care pare nepl[cut[firii, refuz[voia Lui. <+i oricine nu-=i poart[crucea, =i nu vine dup[Mine, nu poate fi ucenicul Meu> (Luca 14:27).

Când ne pred[m via\a Domnului Isus gust[m din dragostea iert[rii Lui, iar dragostea noastr[}i r[spunde]napoi prin cuvinte =i fapte. Dac[suntem în voia Lui tr[im pentru Dumnezeu o via\[care }l glorific[pe El, pentru c[El este v[zut în noi. <Dac[M[iubi\i, ve\i p[zi poruncile Mele> (Ioan 14:15). Este voia Lui ca s[tr[im o via\[de slujire =i sacrificiu unii pentru al\ii, dup[cum a tr[it El pentru noi. Voia Lui este s[fim buni cu cei ce sunt r[i cu noi, pentru c[a=a a procedat =i Înv[\[torul nostru cu noi. Este voia Lui s[ne rug[m =i astfel s[p[str[m comunicarea cu El. Este voia

Lui ca s[cunoa=tem din Scriptur[cât mai multe despre Dumnezeu =i despre felul în care lucreaz[El. Voia lui Dumnezeu se va duce oricum la îndeplinire, dac[nu prin noi, prin aceia care vor alege s[se supun[Lui. Deci, s[lu[m hot[rârea ferm[ca orice ne-ar costa s[nu ie=im din voia Lui, pentru ca odat[s[ajungem la locul unde se prime=te cununa de înving[tor, împreun[cu milioane =i milioane de suflete mântuite. Voia Lui este s[iube=ti =i s[-i vezi pe to\i oamenii mai importan\i dec`t propria persoan[. <...Dac[vrea cineva s[fie cel dintâi, trebuie s[fie cel mai de pe urm[din to\i =i slujitorul tuturor!> (Marcu 9:35).

Voia Lui este s[prive=ti la cei nemântui\i ca la unii care pot fi mântui\i. Un soldat musulman turc l-a întrebat pe un prizonier cre=tin dup[ce l-a b[tut bine: Ce mai poate face acum Dumnezeul t[u pentru tine, în aceste condi\ii? Cre=tinul a r[spuns c[Dumnezeul lui îi poate da, într-o asemenea împrejurare, puterea de a-l ierta =i iubi. Poate vei privi ca ie=it din comun s[iube=ti pe vr[jma=i, dar aceasta este de fapt parte din caracterul f[pturii noi, care are o dragoste ie=it[din comun. Dup[cum tot întunericul din lume nu poate birui lumina unei lumân[ri, tot a=a ura nu poate birui o inim[plin[de dragoste, care vrea s[fac[voia lui Dumnezeu. Voia Lui a fost ca s[trimit[pe Mângâietorul, Duhul Sfânt s[ne c[l[uzeasc[în tot adev[rul. Duhul Sfânt te poate face mai fericit în mijlocul necazurilor decât ai fost înainte de a-L avea pe El în mijlocul bucuriilor trec[toare ale lumii. Este voia Lui s[rode=ti mult, pentru c[prin aceasta Dumnezeu Tat[l este glorificat. Mul\i sufer[în zilele de ast[zi de lene =i tot mai pu\ini vor s[lucreze în via Domnului dac[nu au recuno=tin\a oamenilor.

Voia Tat[lui este ca to\i p[c[to=ii s[cread[în El, care este Via\[, =i s[vin[s[fie ierta\i, f[c`nd cu El leg[mânt prin botezul în ap[. Este voia Lui s[p[r[sim egoismul cu care ne-am n[scut =i dorin\ele avare dup[bog[\ii =i s[ne strângem comori sus în Cer, unde ho\ul nu le fur[=i molia nu le poate distruge. Bucuria aceluia care intr[în voia Lui nu st[numai în ceea ce câ=tig[, ci =i în aceea c[devine un copil iubit al lui Dumnezeu, în care El }=i

g[se=te pl[cerea. Este un lucru bun =i mare s[ai ocazia de a participa la zidirea unui templu de închinare, dar este mult mai m[re\ =i folositor s[devenim un templu curat =i sfânt al Duhului Sfânt.

A fost voia Lui ca s[ne dea iertarea ca pe un dar gratuit, dar pentru mul\i, cu timpul, a ajuns un dar nepre\uit, lucru care reiese din faptul c[tr[iesc o via\[de compromis. Este voia Tat[lui s[te lase =i s[m[lase s[aleg între via\[=i moarte. El dore=te mult ca s[alegem via\a prin a face voia Lui, =i a f[cut tot ce a fost nevoie pentru a putea fi salva\i. O cântare spune: <Voia Ta, nu voia mea/ S[se fac[Doamne-n via\a mea,/ S[fiu cum m[dore=ti,/ O, Domnul meu!> Glasul celui r[scump[rat, care se încrede în voia Tat[lui, are acces la tronul lui Dumnezeu =i de acolo prime=te putere pentru a-=i sfâr=i cu bine c[rarea. Credinciosul care alege voia Lui =tie c[toate lucrurile lucreaz[spre binele celor ce-L iubesc pe Domnul, chiar =i atunci când nu în\eleg planurile lui Dumnezeu. Pe timp ce trece, credinciosul devine tot mai nemul\umit de el însu=i, dar tot mai mul\umit de Dumnezeu =i de voia Lui. Acela care este gata s[pl[teasc[orice pre\ pentru a r[mâne în voia Tat[lui, îl are pe Domnul Isus ca frate. <C[ci oricine face voia Tat[lui meu care este în Ceruri, acela]mi este frate, sor[=i mam[> (Matei 12:50).

Un om s-a plâns c[a f[cut tot ce i-a stat în putin\[, dar nu poate sc[pa de p[p[dii în curtea lui. Atunci i s-a dat r[spunsul c[i-a mai r[mas s[fac[un singur lucru =i anume s[înceap[s[le îndr[geasc[. Apostolul Pavel a în\eles c[în lume va avea necazuri, dar a ajuns s[le îndr[geasc[pentru c[ele îl apropiau de Dumnezeu =i îl f[ceau s[doreasc[Cerul tot mai mult. <De aceea simt pl[cere în sl[biciuni, în def[im[ri, în nevoi, în prigoniri, în strâmtor[ri, pentru Hristos; c[ci când sunt slab, atunci sunt tare> (2 Corinteni 12:10). Ca s[po\i avea o astfel de atitudine fa\[de necazuri trebuie s[ai abilitatea, ca prin credin\[, s[po\i vedea dincolo de mormânt, unde te a=teapt[o cunun[ce nu se poate ve=teji. <Ferice de robul acela, pe care st[pânul s[u, la venirea lui, îl va g[si f[când a=a> (Matei 24:46).

37

CREDINÞA ÎN DUMNEZEU

<+i credin\a este o încredere neclintit[ ]n lucrurile n[d[jduite, o puternic[încredin\are despre lucrurile care nu se v[d.> Evrei 11:1

Cuvântul folosit în scrierea original[pentru credin\[are sensul de a acorda cuiva credit, a te încrede în cineva sau de a sta pe o temelie. În via\a credinciosului credin\a st[la baz[, chiar de la început, pentru c[este ingredientul care nu poate fi substituit cu nimic altceva. Cunoa=terea lui Dumnezeu =i a planului S[u pentru noi este posibil numai prin credin\[, prin revela\ia Sfintei Scripturi. Credin\a este tot de la Dumnezeu, dar noi îi putem da =ansa s[se dezvolte în noi prin auz, prin privire =i prin încredere. <...F[r[credin\[este cu neputin\[s[fim pl[cu\i lui Dumnezeu> (Evrei 11:6). Credin\a este absolut necesar[, iar cei ce nu cred vor fi osândi\i. Dumnezeu d[omului o m[sur[de credin\[, care poate s[creasc[pe m[sur[ce omul umbl[cu Dumnezeu. Prin credin\[lucrurile promise sunt v[zute =i devin o realitate. Credin\a este prioritar[în via\a noastr[, pentru c[f[r[ea nu putem ajunge la adev[rata dragoste, la care suntem chema\i. Credin\a mare atrage aten\ia lui Dumnezeu, ca =i credin\a suta=ului care a cerut vindecare pentru robului s[u. Domnul Isus nu i-a spus c[dragostea lui este mare, ci l-a apreciat pentru credin\a lui cea mare în puterea Domnului Isus =i a primit ceea ce a cerut.

Doar credin\a trebuie s[I-o oferim Domnului atunci când ne arunc[m în bra\ele Lui, crezând c[El ne va ierta =i ne va mântui.

F[g[duin\ele lui Dumnezeu pentru noi, oamenii, le primim în via\a noastr[atunci când }l onor[m pe Dumnezeu cu credin\a noastr[, oricât de mic[ar fi ea. <...C[ci voi cinsti pe cine m[cinste=te, dar cei ce M[dispre\uiesc, vor fi dispre\ui\i> (1 Samuel 2:30). Prin credin\[putem deveni mai mult decât biruitori, pentru c[rezultatele =i succesul este de domeniu duhovnicesc. Dup[cum ra\iunea este darul lui Dumnezeu pentru fiecare om, pentru c[Domnul apeleaz[la ea pentru a ne determina s[accept[m promisiunile Cuvântului S[u, tot a=a si credin\a este un dar de la El. <C[ci prin har a\i fost mântui\i, prin credin\[. +i aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu> (Efeseni 2:8). Aceste dou[calit[\i trebuie s[coopereze =i s[se ajute reciproc, ra\iunea fiind ochiul sufletului, iar credin\a ochiul duhului.

Credin\a trece de în[l\imea la care se poate ridica ra\iunea omului =i p[trunde în tainele lui Dumnezeu, prin revela\ia ce o face Duhul Sfânt asupra Sfintei Scripturi. Lucruri pe care ra\iunea nu le în\elege, credin\a le accept[ca fiind realit[\i pe baza a ceea ce a spus Dumnezeu =i face posibil[umblarea credinciosului prin credin\[. Ra\iunea vede posibilit[\i limitate,]ns[credin\a-L accept[pe Dumnezeu ca Suveran, care poate totul. Ca =i credincio=i avem o singur[\int[, =i aceasta este s[fim pl[cu\i Domnului Isus Hristos =i s[sem[n[m tot mai mult cu El. Suntem înduio=a\i de dragostea Lui, cutremura\i de dreptatea Lui =i beneficiem în mod direct de m`ntuire, atunci când în\elegem =i credem c[El a fost rânduit de Tat[l s[fie urzitorul mântuirii noastre. De dragul Lui, milioane de oameni =i-au dat via\a pentru credin\a în El, dovedind c[se poate s[nu te despar\i de Domnul indiferent cât de mare ar fi încercarea.

Orice ai face pentru El, atunci când îngenunchezi =i prive=ti la Golgota te vezi nevrednic în fa\a unei a=a mari rev[rs[ri de dragoste. Pentru noi, El a dispre\uit ru=inea la care L-au supus solda\ii romani =i chiar oamenii de rând. Cei care au credin\[în Domnul socotesc batjocora =i suferin\a ca fiind lucruri nesemnificative de îndurat, fa\[de pre\ul nespus de mare al cunoa=terii lui

Hristos. <+i din pricina aceasta suf[r aceste lucruri; dar nu mi-e ru=ine, c[ci =tiu în cine am crezut. +i sunt încredin\at c[El are putere s[p[zeasc[ce i-am încredin\at, p`n[ în ziua aceea> (2 Timotei 1:12). Atunci c`nd apostolul Pavel se afla în mijlocul necazurilor p[mânte=ti, credin\a lui în Acela care are toat[puterea în cer =i pe p[mânt era nezguduit[. Datorit[acestei credin\e putem avea o bucurie care]ntrece bucuriile p[mânte=ti.

Apostolul Pavel =i-a predat trupul, sufletul =i duhul în mâna Domnului Isus Hristos, care conduce toate interesele spre binele =i slava lui Dumnezeu. A renun\at s[depind[de eforturile lui pentru a se mântui, =i acest lucru era un lucru mare pentru un fariseu. A înv[\[t s[accepte voia lui Dumnezeu pentru via\a lui, chiar atunci când era legat în lan\uri pentru Evanghelie, lan\uri despre care spune c[nu se ru=ineaz[deoarece =tie în cine a crezut. Din cuvintele lui reiese o total[încredere în Dumnezeu, chiar =i atunci când a trecut prin situa\ii p[mânte=ti grele. Înv[\[tura pe care Domnul Isus o d[dea era confirmat[prin via\a pe care o tr[ia =i niciodat[nu a trebuit s[spun[s[facem ce zice El, ci ceea ce face El. A=a este =i în via\a credinciosului care are o credin\[s[n[-toas[, în care este o armonie între vorb[=i fapt[. Trebuie s[tr[im în a=a fel]nc`t atunci când vom pleca în ve=nicie =i c[r\ile vor fi deschise, s[nu se g[seasc[conflicte între ce am spus =i ce am f[cut. Credin\a noastr[în Dumnezeu are ca rezultat faptul c[aducem road[, care }l onoreaz[pe Dumnezeu.

Noi am vrea s[vedem efectul unui medicament, rezultatul unei investi\ii sau chiar a unui sfat bun pe care l-am dat cuiva imediat. Dumnezeu vrea s[vad[în noi roade f[cute în credin\[. Gr[dinarul a=teapt[cu r[bdare ca fiecare din noi s[d[m road[, la care El are tot dreptul. Roada este lucrarea Duhului Sfânt în noi, =i aceasta poate fi v[zut[printr-o stare de mul\umire =i prosl[vire la adresa lui Dumnezeu. Roada este v[zut[de to\i cei din jurul nostru printr-un caracter schimbat, care reflect[virtu\ile Miresei Domnului Isus. Roada f[cut[prin credin\[poate fi câ=tigarea sufletelor pentru Hristos. <Rodul celui neprih[nit este un pom de

via\[, =i cel în\elept câ=tig[suflete> (Proverbe 11:30). Roada se mai vede =i prin a fi un ajutor pentru acela care este în nevoie. Crezi tu c[Cuvântul lui Dumnezeu este pentru tine personal? Una dintre cele mai grele insulte ce i s-ar putea aduce unui om este s[se spun[despre el c[nici copiii lui nu-l cred. Oare cum se simte Dumnezeu când copiii Lui nu-L cred =i pun,]n inima lor, la îndoial[Cuvântul Scripturii?

Când ucenicii Domnului L-au v[zut pe cruce au crezut c[misiunea a e=uat, dar dac[ar fi citit =i st[pânit Scripturile ar fi putut s[vad[o lic[rire de speran\[. Este scris c[Dumnezeu nu va îng[dui ca Sfântul Lui s[vad[putrezirea =i dac[ar fi cunoscut aceste cuvinte ar fi avut o n[dejde. Suntem chema\i s[nu ne baz[m pe logica noastr[, care este limitat[, ci pe promisiunile lui Dumnezeu. Sunt cazuri când te rogi =i nu prime=ti r[spuns,]ns[se poate ca Dumnezeu s[aib[un alt plan =i scop, pe care tu nu-l vezi. Probabil c[nu se suprapun dorin\ele noastre cu ale lui Dumnezeu, a=a cum a fost în cazul apostolului Pavel, care a cerut ca tepu=ul din trupul lui s[fie înl[turat, dar Dumnezeu l-a f[cut s[în\eleag[c[acel \epu= are rol preventiv, de a nu-l l[sa s[se mândreasc[cu minunea descoperirilor pe care Dumnezeu i le-a ar[tat.

Uneori Dumnezeu nu ne ascult[pentru c[între noi =i El este un zid de desp[r\ire numit p[cat, care ne opre=te rug[ciunile de a fi ascultate. Se poate c[Dumnezeu este sup[rat pe noi, pentru c[în casele noastre El nu este o prioritate, ci televizorul prime=te mai mult[aten\ie =i timp dec`t Sfânta Scriptur[. Ucenicii s-au g[sit pu=i în fa\a unei situa\ii delicate atunci când nu au putut vindeca un copil care era demonizat =i Domnul Isus i-a mustrat direct, numindu-i <neam necredincios>. Credin\a nu este o înc[p[\ânare de a crede =i nici un optimism exagerat. Credin\a este un element viu, care poate exercita încredere nelimitat[în Dumnezeu, în situa\ii limitate. Credin\a continu[s[cread[în Dumnezeu =i s[asculte de El, chiar =i atunci când g[se=te cu greu motive pentru a face aceasta, asemenea lui Iosif care la un

moment dat ajunge nevinovat în închisoare, pentru c[a ales s[nu se pâng[reasc[. El a crezut într-un Dumnezeu care vede orice situa\ie =i s-a temut s[p[c[tuiasc[.

Credin\a este o condi\ie a mântuirii, iar rodirea credin\ei este condi\ia primirii unei r[spl[tiri. Norul de martori prezentat la Evrei capitolul 11 pune în fa\a noastr[o list[a eroilor care prin credin\[au fost pl[cu\i lui Dumenzeu. Acest capitol este ca un monument care arat[c[prin credin\[po\i birui =i r[mâne credincios lui Dumnezeu, chiar =i în cele mai grele încerc[ri. În acest capitol putem vedea cum credin\a a smuls o biruin\[=i un triumf chiar din rândul celor mai mari p[c[to=i, a=a cum a fost curva Rahav care a dovedit c[are credin\[în Dumnezeul lui Israel. Ea n-a pierit]mpreun[cu poporul ei, fiindc[a avut credin\[. P[catul ei era mare =i o ducea]n iad, dar Dumnezeu prin credin\[i-a dat o =ans[s[se al[ture poporului lui Israel =i chiar s[devin[parte din spi\a neamului Domnului Isus Hristos. Credin\a a cucerit-o de pe teritoriul poftelor c[rnii =i a f[cut-o un trofeu curat pentru Dumnezeu. Ea era prins[într-un torent puternic al p[catului, dar credin\a a smuls-o din acel vârtej.

Dumnezeu g[se=te =i ast[zi mare pl[cere în a smulge din foc asemenea suflete, care vin la El cu credin\[ca s[primeasc[mântuirea, pentru c[Evanghelia nu refuz[nici un p[c[tos. Este mai u=or s[crezi ceva când toat[lumea crede, dar e mai greu când e=ti singurul care crede într-un anumit fel. A=a a fost Rahav, care singur[a recunoscut puterea lui Dumnezeu =i a c[utat izb[vire prin iscoadele pe care le-a g[zduit. A fost o mare p[c[toas[, dar a avut o mare credin\[. Rahav a fost salvat[prin credin\[=i a devenit o femeie cinstit[=i so\ia unui om din Iuda, pentru c[, atunci ca =i ast[zi, credin\a adevarat[produce schimb[ri. Ea a devenit mama lui Boaz, care a fost tat[l lui Obed, care l-a avut pe Isai, tat[l împ[ratului David. Credin\a a f[cut un lucru m[re\, care nou[oamenilor ni se p[rea imposibil.

Primii cre=tini au avut o credin\[care s-a materializat]n r[spândirea Evangheliei =i câ=tigarea a milioane de suflete f[r[

ajutorul radioului, a televiziunii, a internetului sau ma=inilor de tip[rit Scriptura. Ei au practicat un cre=tinism prin credin\[, d[ruindu-se f[r[egoism cauzei lui Dumnezeu. Semnul =i dovada acestei credin\e a primilor cre=tini era c[ei }l m[rturiseau pe Domnul Isus Hristos ca Domn, într-o vreme când Roma dorea ca numai Cezarul s[fie proclamat ca Domn. <Cine va m[rturisi c[Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu r[mâne în el, =i el în Dumnezeu>(1 Ioan 4:15). Roma vedea în cre=tinism ceva periculos, pentru c[tot mai mul\i din imperiu adoptau acea credin\[care avea legi considerate c[nu pot sus\ine un imperiu. Acele legi spun c[trebuie s[-\i iube=ti vr[jma=ii, s[întorci =i cel[lalt obraz când e=ti lovit, a-l vedea pe altul mai mare ca tine, s[nu sco\i sabia, pentru c[to\i cei ce scot sabia de sabie vor pieri. A=a s-a ajuns la ostilit[\i între biserica lui Dumnezeu =i Statul Roman, care a început un val de prigoniri. Un alt semn al credin\ei la primii cre=tini era c[se c[iau de orice p[cat pe care]l f[ceau datorit[nevegherii. <Oricine este n[scut din Dumnezeu, nu p[c[tuie=te, pentru c[s[mân\[Lui r[mâne în el> (1 Ioan 3:9).

Un alt semn care caracteriza credin\a primilor cre=tini a fost c[ei c[utau p[rt[=ia fr[\easc[. <...Oricine iube=te pe Cel ce L-a n[scut, iube=te =i pe cel n[scut din El> (1 Ioan 5:1). Ei =tiau, =i noi trebuie s[=tim, c[izolarea înseamn[r[cire în credin\[=i mai târziu moarte. <S[nu p[r[sim adunarea noastr[, cum au unii obicei; ci s[ne îndemn[m unii pe al\ii> (Evrei 10:25). Alt semn al credin\ei de care au dat dovad[primii cre=tini a fost faptul c[nu au ales numai poruncile Domnului care le-ar fi pl[cut, ci au ascultat de toate poruncile Lui. <Cunoa=tem c[iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea c[iubim pe Dumnezeu =i p[zim poruncile Lui> (1 Ioan 5:2). Credin\a mântuitoare nu prive=te la poruncile Domnului ca la ceva ce vrea s[-\i fac[via\[grea, ci ca la ceva care vrea s[te p[zeasc[=i s[-\i fereasc[sufletul de v[t[m[ri =i moarte.

Credinciosul ascult[=i chiar iube=te Cuvântul lui Dumnezeu. El este un student al Scripturii pân[la adânci b[trâne\i, pentru c[rela\ia de prietenie cu Dumnezeu cre=te în fiecare zi. Piedicile

împotriva unei asemenea rela\ii sunt p[catul =i o inim[necredincioas[. Privind istorisirile adev[rate ale Bibliei putem vedea faptele deosebit de frumoase pe care credin\a a fost în stare s[le dezvolte în oameni. Puterea de a face fapte care s[-L onoreze pe Dumnezeu o primim numai crezând Cuvântul S[u. Capitolul 20 din cartea Cronicilor descrie modul în care fiii lui Moab =i Amon au pornit r[zboiul împotriva lui Iosafat, împ[ratul lui Iuda. Iosafat a vestit un post =i L-a c[utat pe Domnul. El =i-a pledat cauza lui =i a \[rii înaintea lui Dumnezeu, dar a urmat faza în care a trebuit s[ac\ioneze prin credin\[. Iosafat a crezut promisiunea Domnului =i a trimis în întâmpinarea vr[jma=ilor pe levi\i, îmbr[ca\i în podoabe sfinte, care cântau =i l[udau Numele Domnului zicând: <L[uda\i pe Domnul, c[ci îndurarea Lui \ine în veac!> (2 Cronici 20:21).

Când au ajuns s[se întâlneasc[cu tab[ra du=man[, nu au g[sit decât trupuri moarte =i o mare prad[, a=a c[le-a trebuit trei zile s[o ia pe toat[. Ei au crezut Cuvântul Domnului care a spus: <Nu voi ve\i lupta, ci Dumnezeu.> Ei au crezut =i nu i-au trimis înainte la lupt[pe r[zboinici, ci pe cei ce-L laud[pe Domnul pentru c[ei au crezut c[Dumnezeu se va lupta pentru ei. Dumnezeu a onorat =i onoreaz[=i ast[zi pe acela care vine la El cu credin\[. Suntem chema\i =i noi s[ne încredem în planul lui Dumnezeu =i nu în al nostru. Moise s-a înf[\i=at la curtea lui Faraon =i a cerut voie ca s[plece cu poporul în pustie pentru a aduce jertfe, dar în loc s[primeasc[ce dorea au fost puse restric\ii =i mai mari pentru popor, care de atunci încolo a trebuit s[-=i strâng[singuri paie pentru a face c[r[mizile. Au fost privi\i ca unii care abat poporul de la munc[=i s-au ales cu repro=ul fra\ilor, pentru c[i-au f[cut urâ\i înaintea lui Faraon. Acest e=ec a avut loc pentru c[Moise a trebuit s[renun\e la planurile lui =i s[mearg[mai departe prin credin\[, dup[planul lui Dumnezeu. <Domnul a zis lui Moise: «Vei vedea acum ce voi face lui Faraon: o mân[puternic[îl va sili s[-i lase s[plece; da, o mân[puternic[îl va sili s[-i izgoneasc[din \ara lui»> (Exodul 6:1) A fost ziua]n care

Dumnezeu a ac\ionat pentru Israel dup[planul Lui, =i Moise s-a încrezut în planul lui Dumnezeu, pentru c[planul omului d[faliment. <Doamne, Dumnezeule, multe sunt minunile =i planurile Tale pentru mine...> (Psalmul 40:5).

Un alt om care a trebuit s[se încread[în planul lui Dumnezeu a fost Ghedeon. Ghedeon a pornit împotriva madiani\ilor cu 22 000 de mii de oameni, pe care Dumnezeu prin diferite metode i-a redus la 300 de oameni. Ghedeon a trebuit s[renun\e la planul lui =i s[se]ncread[în planul lui Dumnezeu. Ca s[-i înt[reasc[credin\a, Dumnezeu l-a trimis pe Pura, slujitorul lui, s[aud[ce se vorbe=te în tab[ra madiani\ilor, unde intrase groaza lui Dumnezeu. Atunci, Ghedeon s-a încrezut în Domnul =i au avut o biruin\[total[. Suntem chema\i la a tr[i o via\[de credin\[într-un Dumnezeu care face planuri pentru via\a noastr[=i are toat[puterea s[le duc[la îndeplinire. Acest lucru este u=or de spus, dar mai greu de tr[it =i totu=i este foarte posibil.

Suntem chema\i s[credem c[Dumnezeu alege pentru noi ce este mai bun pentru sufletul nostru. <O! dac[n-a= fi încredin\at c[voi vedea bun[tatea Domnului pe p[mântul celor vii! N[d[jduie=te în Domnul! Fii tare, îmb[rb[teaz[-\i inima, =i n[d[jduie=te în Domnul!> (Psalmul 27:13-14). În fa\a necazului nu trebuie s[-\i fie fric[s[-\i afirmi credin\a, pentru c[nu trebuie s[prive=ti la ce po\i face singur, ci la ce poate face Dumnezeu. Suntem chema\i s[credem nu ce crede cineva sau o organiza\ie, ci suntem chema\i s[credem Sfânta Scriptur[, care este infailibil[. Credem într-o via\[de dincolo de moarte =i nu avem un aparat care s[m[soare acest lucru, dar totu=i noi îl accept[m ca fiind o realitate. Exist[iad =i rai, de=i nimeni nu a venit înapoi s[ne spun[, dar baza\i pe Cuvântul Scripturii noi credem acest lucru. Credin\a accept[ideea c[va fi o înviere a mor\ilor, cu toate c[noi nu am v[zut pe nimeni înviind din mor\i =i venind acas[de la cimitir. Credin\a se bazeaz[pe autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu =i accept[aceste lucruri ca fiind reale.

Marx, prin anii 1800, a spus c[el poate dovedi c[Scriptura nu

este Cuvântul lui Dumnezeu, pentru c[evreii nu s-au strâns înapoi în \ara lor. Cât de gre=it a fost, pentru c[Israelul a fost restaurat ca \ar[în anul 1948. Cuvântul lui Dumnezeu este încercat =i vrednic de a fi crezut. Biblia spune c[vom avea necazuri =i credem, pentru c[le întâlnim, dar credem =i când ne spune c[El este cu noi în toate zilele =i nu va îng[dui peste noi încerc[ri care]ntrec puterile noastre. Scriptura spune c[Isus Hristos a murit pentru p[catul t[u. Crezi tu acest lucru? Dac[da, Biblia spune c[te califici pentru a fi mântuit =i iertat, dac[}i ceri lui Dumnezeu aceste lucruri în umilin\[.

Biblia spune c[vine o zi când Dumnezeu va judeca vii =i mor\ii. Crezi tu aceasta? E=ti tu la ad[post, îmbr[cat în meritul lui Hristos? Credin\a care nu schimb[via\a din temelie =i nu ne întoarce fa\a spre Dumnezeu este f[r[de valoare, pentru c[credin\a adev[rat[=i poc[in\a nu se pot separa. Credin\a care nu are la baz[autoritatea Scripturii este o credin\[fals[. Înainte de credin\a str[bun[, mo=tenit[, trebuie s[fie credin\a Scripturii. Ai tu o credin\[adev[rat[sau o imita\ie f[r[de valoare? Scriptura spune c[nu exist[comunicare între cei ce au murit =i cei care sunt în via\[. Te rogi tu la sfin\i sau chiar la mama Domnului Isus? Dac[r[spunsul este DA, tu nu ai o credin\[a Bibliei, ci una scornit[de oameni. Dac[te rogi la sfin\i s[fac[mijlocire nu ai o credin\[autentic[, pentru c[Biblia spune clar c[avem un singur Mijlocitor între noi =i Tat[l, pe Domnul Isus Hristos. Nu preotul ne dezleag[, ci Fiul face oamenii cu adev[rat slobozi. Credin\a vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu =i este nevoie s[dedic[m timp citirii Scripturii.

Era un preot cu numele Popescu care citind Scriptura a ajuns s[se întoarc[la Dumnezeu cu adev[rat, lucru care l-a dus în pozi\ia de a nu-=i mai putea face slujba ca înainte. Acest om avea un prieten c[lug[r cu care a împ[rt[=it credin\a adev[rat[, care înnoie=te omul prin na=terea din nou f[cut[de Duhul Sfânt. Numele acestui prieten c[lug[r a fost Cornilescu, care mai târziu a tradus Sfânta Scriptur[în limba român[, a=a cum o avem noi

ast[zi. Preotul Popescu a fost chemat de autorit[\ile bisericii s[dea socoteal[de ce nu \ine sfânta tradi\ie, care este doar o form[de evlavie =i ceremonii f[r[nici o putere. Preotul a spus c[Biblia îl înva\[un lucru, iar sfânta tradi\ie spune cu totul altceva =i se vede dator s[asculte de Sfânta Scriptur[, lucru pentru care a fost dat afar[din slujb[. Suntem chema\i la a crede Scriptura, f[r[a ad[uga sau a scoate ceva din ea. Suntem chema\i la a \ine nu o credin\[str[mo=easc[, nu o credin\[de câteva sute de ani, ci suntem chema\i s[\inem credin\a dat[o dat[pentru totdeauna sfin\ilor la întemeierea Bisericii lui Dumnezeu, în ziua de Rusalii.

Suntem chema\i s[lep[d[m orice merit =i obicei omenesc, =i prin credin\[s[primim harul lui Dumnezeu care s-a ar[tat =i care ne aduce mântuirea. E=ti tu preg[tit s[pleci în ve=nicie? Pe ce te bazezi? Pe tradi\ii =i obiceiuri moarte, sau pe promisiunile Scripturii? Scriptura spune c[cine va crede =i se va boteza va fi mântuit. Crede în Domnul Isus =i f[leg[mânt cu El în apa botezului =i ai s[fii fericit o ve=nicie, pentru c[L-ai crezut pe Dumnezeu =i ai tr[it pentru El.

Amin

38

LEPROSUL

<A venit la El un lepros, care s-a aruncat în genunchi]naintea Lui, Îl ruga, =i-I zicea: «Dac[vrei, po\i s[m[cur[\e=ti.» Lui Isus I S-a f[cut mil[de el, a întins mâna, S-a atins de el, =i I-a zis: «Da, voiesc, fii cur[\it!»> Marcu 1:40-41

Evanghelia dup[Marcu este cea mai scurt[dintre cele patru evanghelii =i îl prezint[pe Domnul Isus ca rob al lui Dumnezeu, care simte =i sufer[cu cei ap[sa\i de diferite neputin\e. Evanghelia dup[Marcu pune un accent deosebit pe minunile Domnului Isus, care confirm[c[El este Dumnezeu, =i }l prezint[ca R[scump[r[tor al lumii. Se presupune c[evanghelia dup[Marcu a fost prima evanghelie scris[=i c[evanghelistul a primit multe din informa\iile pe care ni le-a comunicat de la ucenicii Domnului Isus. G[sim în Scriptur[c[el a fost str`ns legat de apostolul Petru, de la care a provenit o mare parte din informa\iile pe care ni le comunic[ în evanghelie. A fost de asemenea asociat cu Barnaba, care îi era =i veri=or. El a urmat modelul misionar al apostolului Pavel. Marcu a f[cut parte p`n[la prima mare prigoan[din prima biseric[de la Ierusalim, iar mai târziu îl g[sim la Roma, de unde =i scrie aceast[evanghelie.

Textul citat pune înaintea noastr[una din minunile de vindecare pe care Mântuitorul le-a f[cut când umbla printre oameni cu ucenicii S[i. Domnul Isus avea obiceiul s[mearg[din cetate în cetate =i s[fac[bine noroadelor, vindecând bolnavii de orice fel de neputin\e =i eliberând sufletele de sub st[pânirea duhurilor necurate. Domnul Isus petrecuse noaptea în rug[ciune de p[rt[=ie cu

Tat[l, când i-a ie=it în cale un lepros care a apelat la mila Lui, cer`ndu-I vindecare de boala leprei. Lepra este o boal[contagioas[cronic[, care cere izolare total[de societate. Boala este recunoscut[prin apari\ia unor pete ro=ii-maronii pe piele, care mai târziu devin r[ni deschise, ca un ulcer, ce m[nânc[\esuturile încet =i dureros pân[ce trupul nu mai poate func\iona =i moare. Leprosul care a cerut mil[Domnului era o fiin\[condamnat[la o via\[de singur[tate =i durere. A îngenunchiat =i =i-a exprimat credin\a, spun`nd c[ el crede c[ Domnul Isus îl poate vindeca, dac[ voie=te. Atingerea de cel bolnav de lepr[ ]l face pe omul de rând necurat, dar ating`ndu-l, Domnului Isus nu numai c[nu S-a întinat, ci l-a f[cut curat pe cel pe care l-a atins.

Acest lepros nu numai c[a crezut c[Domnul poate vindeca boala leprei în general, dar a crezut c[îl poate vindeca pe el personal. Mul\i cred când e vorba de altul =i pentru altul, dar când e vorba de ei se îndoiesc. Experien\a poc[in\ei =i a vindec[rii depline este întotdeauna o experien\[personal[între om =i Dumnezeu. Omul care recunoa=te c[este p[c[tos =i cere iertare intr[în aten\ia lui Dumnezeu, care se îndur[=i]l iart[, dând astfel omului =ansa unui început nou. Credin\a omului }l onoreaz[pe Dumnezeu =i este singurul lucru care îl poate ridica spre El. Credin\a leprosului a fost r[spl[tit[, pentru c[Domnul Isus a spus: <Da, voiesc, fii cur[\it!> Dup[ce l-a cur[\it de lepr[, prin puterea Lui de a face minuni, Domnul Isus l-a trimis s[se arate preo\ilor =i s[aduc[înaintea lor ceea ce era prev[zut de Lege. Domnul Isus, îl trimite la preo\i ca ei s[primeasc[un semnal clar c[Mesia, adic[Unsul lui Dumnezeu, Cel a=teptat de Israel, este pe p[mânt =i prin puterea Lui au loc în popor vindec[ri de boli incurabile.

Conform Legii date prin Moise, preo\ii de la templu au trebuit s[-l declare pe acest om dup[examinare ca fiind cur[\it de lepra lui. Puterea Domnului se manifest[=i ast[zi cu aceea=i bun[tate peste cei ce vin la El ca bolnavi de lepra p[catului =i cer vindecare pentru sufletul lor. Biruin\a =i rodirea noastr[atârn[de

rug[ciune =i de dependen\a noastr[de Dumnezeu. Rug[ciunea adresat[lui Dumnezeu f[r[dragoste este o povar[=i o oboseal[, dar când exist[o rela\ie de prietenie cu El rug[ciunea este cel mai natural lucru, dup[cum doi oameni care se iubesc au tot timpul de vorbit despre ceva. Domnul Isus a spus c[nu cei s[n[to=i au nevoie de doctor, =i El vindec[numai pe aceia care î=i v[d boala sufleteasc[=i vin la El dup[iertare =i vindecare. Acest lepros reprezint[chipul unui p[c[tos, cum am fost eu sau oricare om, care înc[nu a sc[pat de sub robia p[catului. Noi avem de-a face cu lepra p[catului =i unii nu cred c[pot fi vindeca\i, al\ii nu vor s[fie vindeca\i, al\ii nu v[d c[au nevoie de vindecare =i chiar î=i iubesc lepra, dar totu=i sunt =i din aceia care vin la Domnul Isus cu credin\[=i cer vindecare =i înnoire.

Dac[ai fi plin de lepr[, a=a cum un ou este plin de albu= =i g[l-benu=, Domnul Isus tot te poate vindeca =i î\i poate da o inim[nou[, care s[bat[pentru Dumnezeu =i s[-L iubeasc[pe El. Un ast-fel de suflet, prin credin\[, devine un suflet zidit pe aceea=i temelie pe care Domnul Isus a spus c[î=i va zidi Biserica Sa. Domnul Isus nu +i-a zidit Biserica pe Petru, ci pe ceea ce Petru a spus prin reve-la\ie cereasc[, =i anume c[Domnul Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Temelia Bisericii este dumnezeirea Domnului Isus care a îng[duit ca ucenicii Lui, de atunci =i cei de ast[zi, s[aib[cheile cuno=tin\ei, =i prin Scriptur[s[poat[ar[ta oamenilor calea c[tre Dumnezeu. Dac[privim la reprezentarea Bisericii printr-o cl[dire, Domnul Isus nu este numai temelie, ci =i piatra din vârful unghiului, El fiind Capul trupului Bisericii lui Dumnezeu. <...Piatra care au lep[dat-o zidarii, a ajuns s[fie pus[în capul unghiului> (1 Petru 2:7). Piatra denot[putere, statornicie =i tr[inicie. Este vorba de o piatr[vie, pe care prin poc[in\[suntem =i noi zidi\i în lucrarea lui Dumnezeu. Domnul Isus este temelia oric[rei fericiri =i speran-\e de bine a omului, =i afar[de El =i oferta dragostei Sale de iertare nu exist[nici o raz[de speran\[pentru sufletul omului.

Majoritatea oamenilor totu=i }l resping pe Domnul Isus, dar Dumnezeu Tat[l a spus c[în Fiul Lui Preaiubit }=i g[se=te toat[

pl[cerea. Pentru ca omul s[fie parte din aceast[cl[dire vie =i s[r[mân[în ea trebuie ca sufletul lui s[ias[de sub st[pânirea duhului lumii =i s[intre sub st[p`nirea =i cârmuirea Duhul Sfânt. <Lep[da\i dar orice r[utate, orice vicle=ug, orice fel de pref[c[torie, de pizm[=i de clevetire; =i, ca ni=te prunci n[scu\i de curând, s[dori\i laptele duhovnicesc =i curat, pentru ca prin el s[cre=te\i spre mântuire, dac[a\i gustat în adev[r c[bun este Domnul> (1 Petru 2:1-3).

În cartea Leviticului Dumnezeu se îngrije=te în mod special ca s[dea instruc\iuni poporului, pentru a =ti cum s[se poarte cu cei afecta\i de boala leprei. <Preotul s[cerceteze rana de pe pielea trupului. Dac[p[rul din ran[s-a f[cut alb, =i dac[rana se arat[mai adânc[decât pielea trupului, este o ran[de lepr[: preotul care va face cercetarea, s[declare pe omul acela necurat> (Leviticul 13:3). Boala leprei =i a p[catului au fost întotdeauna asem[nate, ca s[arate gravitatea =i rezultatul dezastruos al p[catului. Lepra apare ca ni=te pete ro=ii, la început f[r[s[produc[durere. Locul acela ro=u pe piele fiind un loc unde porii pielii nu pot transpira, determin[uscarea pielii care cade jos ca ni=te solzi. Situa\ia se repet[=i se agraveaz[pe m[sur[ce boala se r[spânde=te pe trup, a=a c[omul devine dezgust[tor =i chiar suflarea lui este periculoas[. Cu timpul pierde organele =i membrele care sunt afectate de aceast[boal[groaznic[. Din orice bea =i orice atingea un lepros devenea necurat =i pe unde mergea trebuia s[strige: <Necurat! Necurat!>, pentru ca oamenii s[-l poat[evita =i s[se fereasc[de orice atingere cu el. Leprosul umbla cu hainele sfâ=iate =i dac[se atingea de cineva putea fi omorât imediat, f[r[s[fie nevoie de judecat[. Acesta este de fapt =i portretul p[catului =i al omului f[r[Dumnezeu.

Unui om obi=nuit cu b[utura =i înjur[tura sau cu viciile poftelor, i se pare foarte nepotrivit[atmosfera din casa de rug[ciune =i comportamentul copiilor lui Dumnezeu. Oriunde este ceva sfânt parc[nu este locul p[c[tosului. Nu i se potrivesc nici rug[ciunile =i nici cânt[rile =i p`n[la urm[se obi=nuie=te cu

minciuna pe care i-o vinde diavolul, cum c[nu este bucurie în a fi cre=tin, în a-L iubi =i a-L sluji pe Domnul Isus Hristos. Cel bolnav de lepra p[catului nu intr[în loca=ul sfânt ca s[-=i aduc[darul la altar, nu intr[în p[rt[=ie cu familia sfânt[=i cu Tat[l, nu st[la masa Împ[ratului care hr[ne=te sufletul =i nu =tie ce înseamn[c[ldura p[rt[=iei =i a prieteniei cu Dumnezeu. Satan a fost izgonit din cer pentru p[cat =i Dumnezeu nu va îng[dui ca vreodat[p[catul s[intre în cer. Este nevoie ca leprosul s[ajung[în fa\a Marelui Preot Isus Hristos dac[vrea s[scape din aceast[stare prin care nu are nici un drept în casa Tat[lui. Leprosul trebuie s[vin[s[accepte c[este bolnav =i s[cear[Domnului s[-l cur[\easc[. Restul lucr[rii o face Dumnezeu. A=a cum preotul în timpul Vechiului Testament declara starea de s[n[tate sau de boal[a aceluia care era examinat pentru lepr[, tot a=a Domnul Isus]l declar[pe cel ce vine la El curat prin cur[\irea ob\inut[de Cel ce a murit pe lemnul crucii la Golgota. Cel declarat curat de c[tre preot era reintrodus în societate, iar cel vindecat de lepra p[catului este introdus =i acceptat în familia lui Dumnezeu ca fiu sau fiic[a Lui.

Capitolul 14 din Leviticul descrie procesul =i festivitatea de cur[\ire a leprosului în Israel. Dup[ce leprosul era stropit cu sângele unei p[s[ri curate, fiind declarat curat, avea de f[cut anumite lucruri. El î=i tundea p[rul, î=i sp[la hainele =i trupul. Cel ce vine la Domnul Isus, bolnav de lepra p[catului, este cur[\it, iar apoi î=i examineaz[fiecare aspect al vie\ii =i face o cur[\ire de lucrurile =i obiceiurile nepotrivite: haine, prieteni, obiceiuri =i chiar o schimbare a limbajului are loc în via\a celui ce este vindecat de lepra p[catului. Domnul Isus ni S-a d[ruit nou[, celor lepro=i de p[cat, prin Cruce, iar noi ne d[ruim Lui tot prin crucea ce o lu[m =i o ducem dup[ce ne-am lep[dat de noi în=ine. Lep[darea voii noastre este condi\ia de a putea duce o cruce. Prin cruce, Domnul Isus ne-a dobândit mântuirea =i tot prin ea noi ne dovedim dragostea fa\[de Domnul =i ob\inem o r[spl[tire de la marele Împ[rat. Prin a duce o cruce pentru Domnul Isus în\elegem partea noastr[de

suferin\[, pentru ca al\ii s[aud[Evanghelia sau s[o vad[în noi.

O alt[vindecare de boala leprei ne este descris[în Scriptur[în via\a lui Naaman Sirianul. Naaman era un r[zboinic viteaz, dar care nu se putea bucura de nimic din ce avea, pentru c[era bolnav de lepr[. Printre prin=ii de r[zboi avea =i o feti\[ce i-a vorbit despre Dumnezeul lui Israel, care prin prorocii S[i vindec[o astfel de boal[. Asemenea unui om care se îneac[=i care s-ar ag[\a =i de un pai, Naaman s-a ag[\at de aceast[n[dejde, c[Dumnezeul lui Israel îl poate vindeca. Feti\a aceasta, care avea toate motivele s[-l urasc[pe acela ce a desp[r\it-o de casa p[rinteasc[, de prieteni =i juc[rii, a avut o inim[aleas[=i i-a spus în-tr-un mod conving[tor lui Naaman solu\ia pentru vindecarea pe care =i-o dorea a=a de mult.

Naaman =i-a înc[rcat caravana cu peste 90 kg de aur =i a pornit spre Elisei, omul lui Dumnezeu din Samaria. A mers mai întâi la împ[ratul lui Israel, care s-a speriat ca de o provocare =i nu l-a putut ajuta pe Naaman. Apoi a mers s[caute pe omul lui Dumnezeu, Elisei, =i acesta nici m[car nu a ie=it afar[la el, ci doar i-a spus s[mearg[s[se scalde în Iordan de =apte ori. Dac[e=ti bolnav de lepra p[catului nu vei g[si adev[rata solu\ie dec`t la Domnul Isus Hristos. În zadar mergi la oameni care stau cu Biblia în mân[=i o cred exact pe jum[tate, iar în loc s[aplice =i a doua jum[tate, adaug[ceremonii =i ritualuri omene=ti ce nu exist[în Noul Testament. Astfel de oameni nu pot s[te ajute, pentru c[ei sunt oamenii care nu intr[în Împ[r[\ia lui Dumnezeu, dar nu las[nici pe al\ii s[intre. <Vai de voi, înv[\[tori ai Legii! Pentru c[voi a\i pus mâna pe cheia cuno=tin\ei: nici voi n-a\i intrat, iar pe cei ce voiau s[intre, i-a\i împiedicat s[intre> (Luca 11:52). Este vorba de religiile care las[afar[înv[\[tura na=terii din nou =i schimbarea din temelie a vie\ii spre o potrivire =i conformare cu voia lui Dumnezeu.

Elisei =i-a dat seama dup[alai c[are de-a face cu cineva mândru =i i-a dat lui Naaman o prescrip\ie care s[vindece nu numai lepra, dar =i mândria lui. Oricine vine la Domnul ca s[fie vinde-

cat de lepra p[catului trebuie s[se smereasc[=i s[accepte c[f[r[mila Lui niciodat[nu ar putea fi mântuit. Trebuie s[recunoasc[c[nu are nimic bun de oferit cu ce s[pl[teasc[sau cu ce s[-L ajute pe Dumnezeu ca s[fie mântuit, =i s[accepte c[mântuirea este în întregime darul lui Dumnezeu.

Un boier avea o slug[cu numele de Ion care tot mereu]i cerea voie s[mearg[la biseric[în ziua când fra\ii credincio=i în Domnul se adunau acolo. Boierul încerca s[-i pun[piedici, s[-i dea mereu de lucru, ca s[nu-l lase liber când dorea s[mearg[la adunare. Îi punea tot felul de întreb[ri despre acel loc =i despre acei oameni, c[utând s[-i dispre\uiasc[. Ion era sincer =i]i spunea boierului c[merge la casa de rug[ciune ca s[se întâlneasc[cu fra\ii în Domnul =i s[se umple de dragostea lui Hristos. Când st[p`nul a devenit tot mai neîn\eleg[tor cu Ion, acesta a început s[ se roage ca Domnul s[ fac[ ceva =i s[ se ating[ de st[p`nul lui ca s[-i dea voie s[mearg[la adunare. Domnul s-a atins de boier =i a ajuns grav bolnav la pat. În durere =i-a adus aminte de Dumnezeu =i l-a chemat pe Ion s[-l întrebe ce s[fac[pentru a fi iertat =i mântuit. Ion, =tiindu-=i st[pânul bolnav de mândrie, i-a spus c[dac[va merge în cocina porcilor =i va cur[\a mizeria de acolo va fi iertat. Boierul a spus c[a=a ceva el nu poate face. Au mai trecut zile =i suferin\a cre=tea =i din nou l-a chemat pe Ion, care i-a dat aceea=i solu\ie cu cocina de porci. Ion judeca duhovnice=te.

A venit apoi o zi când l-a chemat pe Ion s[-l ajute s[mearg[la cocina de porci s[fac[ceea ce-l sf[tuise. Când a v[zut Ion c[st[pânul lui chiar era hot[rât s[fac[acel lucru pe care-l g[sea a fi înjositor i-a spus cu bucurie c[nu mai e nevoie s[mearg[o dat[ce a acceptat s[fac[acel lucru, ci doar trebuie s[-=i plece genunchii =i s[cear[iertare =i mântuire de la Domnul Isus, care este Mântuitorul oamenilor. St[pânul lui Ion a îngenunchiat, s-a rugat =i a primit mântuirea, pentru c[s-a putut umili. Naaman era bolnav de aceea=i boal[a mândriei =i era s[piard[ocazia de vindecare dac[nu ar fi insistat slugile lui, care cu o logic[simpl[l-au convins pân[la urm[s[mearg[la Iordan =i s[se scalde de

=apte ori. Atunci Naaman a fost cur[\it de lepr[, spre bucuria tuturor celor ce-l înso\eau. Dumnezeu nu a lucrat în modul cum el a gândit. La fel, Dumnezeu nu te va mântui de p[catul leprei dup[condi\iile pe care I le pui, ci dup[cum voie=te El. Naaman se a=teptase la ceremonii, poate la un pre\ de pl[tit =i la condi\ii diferite. Ar fi vrut poate o ap[mai curat[ca Iordanul, dar vindecarea a venit numai când s-a supus =i a îndeplinit condi\iile cerute de Dumnezeu prin prorocul Elisei.

Autoritatea ce o avem cu noi =i în numele c[reia chem[m oamenii la Dumnezeu este Sfânta Scriptur[, în care se g[se=te cheia cuno=tin\ei spre cur[\ire de orice p[cat prin sângele Domnului Isus. Naaman a trebuit s[se dezbrace de hainele leprei, la fel =i cel ce vine la Domnul Isus ca s[fie cur[\it de p[cat trebuie s[lepede pentru totdeauna haina p[catului. Trebuie s[renun\i la orice merit personal pe care crezi c[l-ai avea, s[p[-r[se=ti încrederea în oameni =i tradi\ii =i s[te încrezi în meritul Domnului Isus. Trebuie s[aib[loc o r[sturnare de putere =i voin\[. Trebuie s[accep\i puterea =i voia Lui, ca s[po\i primi ceea ce El vrea s[-\i dea sau renun\i la iertare. Naaman a venit apoi la Elisei cu o atitudine total schimbat[. <Naaman s-a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Când a ajuns, s-a înf[\i=at înaintea lui, =i a zis: «Iat[, cunosc acum c[nu este Dumnezeu pe tot p[mântul, decât în Israel. +i acum, prime=te, rogu-te, un dar din parte robului t[u»> (2 Împ[ra\i 5:15).

Omul lui Dumnezeu nu a primit darurile lui, dar a avut o rezolvare pentru via\a lui Naaman, prin care Numele lui Dumnezeu a fost prosl[vit. Naaman a fost un general mare, dar a =tiut pân[la urm[s[se fac[mic. Dac[omul vrea mântuirea de la Dumnezeu va trebui s[se fac[mic pentru a putea primi darul Lui. Sora lui Moise, Maria, a fost lovit[cu lepr[, pentru c[l-a vorbit de r[u =i Dumnezeu nu a vindecat-o p`n[ce Moise nu s-a rugat =i a mijlocit pentru ea înaintea lui Dumnezeu. Umilin\a ne aduce dar =i ne p[streaz[în raza binecuvânt[rilor ce vin de la Dumnezeu. Cu o alt[ocazie, Domnul Isus a vindecat zece lepro=i din care

numai unul, care era samaritean, s-a întors înapoi ca s[-I mul\umeasc[. Dac[ai fost vindecat de lepra p[catului, Dumnezeu este îndrept[\it s[primeasc[mul\umirile tale printr-o via\[de slujire, tr[it[ ]n ascultare de El. To\i ace=ti oameni, care au fost vindeca\i de lepr[, au avut în comun faptul c[a trebuit s[admit[c[au nevoie de mila lui Dumnezeu.

Cel ce vrea mântuirea trebuie s[se lase de prejudec[\ile lui, de meritele lui, de felul cum crede el c[ar trebui s[aib[loc procesul de mântuire =i s[accepte voia lui Dumnezeu cu o supunere total[, pe baza înv[\[turii Scripturii. Mul\i ar vrea s[fie liberi de lepra p[catului =i s[aib[o con=tiin\[liber[, dar vor o poc[in\[mai modern[, pentru c[ceea ce v[d în Scriptur[uneori nu are sens pentru ei. Dac[lumea î\i lumineaz[mintea nimic nu are sens, dar dac[Domnul Isus Hristos î\i lumineaz[mintea, prin Duhul Sfânt, vei g[si calea Domnului acceptabil[, potrivit[=i u=or de urmat. Unii s-ar poc[i dar cu valorile =i p[rerile lor,]ns[aceasta înseamn[a intra la nunta Fiului de Împ[rat nu cu haina de nunt[pe care o d[Împ[ratul, ci cu haina meritelor personale, care îl face pe om nevrednic pentru a intra în }mp[r[\ia lui Dumnezeu.

La]nceput, Naaman Sirianul nu a putut suporta s[fie trimis la apele învolburate ale Iordanului =i tot a=a unii nu pot accepta s[fie numi\i poc[i\i. Termenul de poc[i\i nu este inventat de poc[i\i, ci Domnul Isus a chemat =i cheam[oamenii la poc[in\[, care este o întoarcere de la tot ce este r[u =i de la orice }l provoac[pe Dumnezeu la mânie. Poc[in\[înseamn[o venire în fire la realitate =i o întoarcere la Dumnezeu, la fel cum fiul risipitor s-a întors la casa tat[lui. Nu =i-a angajat un avocat =i nu a chemat un preot s[mijloceasc[, ci cu cuvinte rupte din inima lui a cerut iertare =i a primit-o. Unora li se pare prea umilitor, dar umilin\a este singura cale prin care po\i primi ceva de la Dumnezeu. Nimic nu dovede=te o mai mare urâciune înaintea lui Dumnezeu ca omul mândru =i p[c[tos. Lâng[ce spune Domnul Isus nu avem voie s[ad[ug[m sau s[scoatem nimic afar[. El a spus s[cred =i s[m[botez, iar eu =i milioane de suflete am f[cut exact ceea ce El a

spus =i am primit iertare =i mântuire. Dragostea lui Dumnezeu este o pricin[de încredere ca s[vii la El a=a cum e=ti. Nu sunt cuvinte mai trebuincioase ca =i cuvintele: <Iertate î\i sunt p[catele!> din partea Aceluia care are puterea s[fac[aceasta =i care este Dumnezeu. El]l iart[pe cel ce vine la El ca p[c[tos, dup[m[rimea îndur[rii Lui.

Lepra p[catului are ca r[d[cin[p[catul. Iertarea preo\ilor cur[\[buzunarele =i las[p[catul intact, pe când iertarea ce o d[Domnul Isus aduce eliberare =i bucuria mântuirii. Cugetul cur[\at =i liber d[consim\[mântul iert[rii pe care o d[Domnul Isus celui ce vine la El ca p[c[tos. Pe Domnul Isus nu-L po\i cunoa=te prin mijloace fire=ti, ci printr-o lucrare tainic[pe care o face Duhul Sfânt în inima ta din clipa când dore=ti cu adev[rat s[fii curat =i împ[cat cu El. Cel vindecat cu adev[rat de lepra p[catului se cuno=tea dup[semnele exterioare ale modului nou de tr[ire, dup[roadele noi pe care Duhul Sfânt le cre=te în via\a lui. F[r[vindecarea =i puterea Duhului Sfânt este cu neputin\[s[mergi pe calea Domnului. Unde intr[Duhul Sfânt intr[bucuria =i puterea de a m[rturisi altora ce a f[cut Domnul Isus pentru tine.

Cel vindecat trece de la o via\[de singur[tate la o via\[plin[de bucurie, în marea familie a copiilor lui Dumnezeu. Râuri de ap[vie încep s[curg[din sufletul celui vindecat. E o fântân[mereu proasp[t[, care nu seac[, pentru c[resursele Duhului Sfânt sunt nelimitate. Aceast[fântân[a bucuriei î\i rezolv[problema singur[t[\ii, pentru c[mul\i vor vrea s[aib[=i ei bucuria =i pacea ce o v[d în tine. Evanghelia, Vestea Bun[c[Dumnezeu vindec[lepra p[catului, este una simpl[, ce poate fi în\eleas[at`t de c[rturari c`t =i de nec[rturari. Are o cheie care-\i deschide Cerul =i aceasta este neprih[nirea pe care o d[Hristos Domnul prin credin\[. Nici o alt[cheie nu-\i va deschide Cerul, afar[de meritul jertfei Domnului Isus. Este vorba de un transfer de nevinov[\ie din meritul lui Hristos, ca dar gratuit pentru sufletul ce vine la Domnul ca p[c[tos, pentru ca nimeni s[nu se laude cu faptele lui. Tot ceea ce este sub soare se stric[=i îmb[trâne=te =i chiar trupul

nostru ne anun\[, mai rar la început =i apoi într-un ritm mai înte\it, c[ce este aici se termin[=i omul merge spre locul cel ve=nic, pe care =i l-a ales prin decizia de a-L primi sau refuza pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor. El este vrednic nu doar de mul\umirea, respectul =i închinarea noastr[, dar este cu adev[rat vrednic de adorarea sufletului nostru, care prin sângele Mielului este curat =i complet nevinovat înaintea lui Dumnezeu Tat[l.

Vindecarea de lepra p[catului începe cu dorin\a de a te =ti]mp[cat cu Dumnezeu, lucru care are loc prin na=terea din nou care este o schimbare l[untric[, =i anume trecerea la o gândire nou[, la o vorbire =i un comportament nou. Dac[înc[nu ai sim\it ce înseamn[s[ai pace cu Dumnezeu, trebuie s[faci ceea ce a f[cut leprosul =i în rug[ciune s[ceri iertarea =i îndurarea Lui. Pentru ca leprosul s[fie vindecat a fost nevoie ca el s[vrea cur[\irea, iar Domnul Isus s[vrea s[-l cure\e. Domnul Isus vrea s[-\i dea cur[\ire deplin[, dar tu vrei? El te vindec[numai dac[vrei =i dac[ceri. Pentru ca minunea cur[\irii sufletului t[u s[aib[loc trebuie ca cele dou[voin\e, a ta =i a lui Dumnezeu, s[se întâl-neasc[într-o armonie deplin[. Dac[ceri cur[\irea pe care o face Fiul lui Dumnezeu o vei primi. El te va ierta =i te va face copilul S[u, iar tu te vei bucura nu numai aici, dar o ve=nicie întreag[, cu Acela care a murit pentru ca noi s[putem fi mântui\i.

Amin

39

De ce trăiesc cei răi?

<Pentru ce tr[iesc cei r[i? Pentru ce îi vezi îmb[trânind =i sporind în putere?> Iov 21:7

Cei trei prieteni ai lui Iov erau de opinie c[starea omului este întotdeauna rezultatul r[spl[tirii lui Dumnezeu, fie c[este binecuvântare sau pedeaps[, a=a cum era în cazul lui Iov. Ei insistau în a încerca s[-l conving[pe Iov s[-=i recunoasc[vina, fiindc[ei credeau c[a ajuns în aceast[situa\ie pentru c[a p[c[tuit. Iov refuz[ideea lor =i spune c[este un timp de încercare, pentru c[sunt oameni adev[rat r[i c[rora le merge bine =i se pare c[nu sunt pedepsi\i. Este posibil ca cei r[i s[o duc[mai bine p[mânte=te uneori ca =i cei ce-L slujesc pe Dumnezeu. Apare întrebarea: Cine sunt cei r[i? Noi numim r[i pe criminali =i pe cei ce sparg b[ncile, dar în lumina Scripturii to\i cei ce calc[Legea lui Dumnezeu sunt socoti\i a fi r[i. R[i sunt aceia care-=i =tiu datoriile fa\[de Dumnezeu =i nu le îndeplinesc. Cei r[i sunt cei ce au un cod moral adânc s[dit în con=tiin\a lor =i îl calc[. Legea lui Dumnezeu care spune s[iube=ti pe aproapele t[u =i pe Dumnezeu cu toat[puterea este clar[, iar cine nu face a=a este r[u. A neglija s[dai aceast[dragoste te pune în rândul celor r[i. Domnul Isus pune capac acestei întreb[ri numind pe to\i oamenii r[i, cu toate c[oamenii =tiu s[dea daruri bune copiilor lor =i }l nume=te pe Dumnezeu ca fiind singurul Bun.

În ochii lui Dumnezeu nu este nimic bun afar[de dragoste =i de roadele ei. A nu da ce Dumnezeu cere înseamn[a fi pus în categoria celor r[i. Suntem chema\i s[d[m Domnului tot ce ne cere =i s[primim tot ceea ce ne d[. De ce tr[iesc cei r[i? Dumnezeu este

dragoste =i are o îndelung[r[bdare ca omul s[se întoarc[la calea cea bun[, d`ndu-i =ans[dup[=ans[s[fac[aceasta. Cei r[i sunt îng[dui\i s[tr[iasc[, pentru c[sunt f[cu\i dup[chipul =i asem[narea lui Dumnezeu, care le vrea salvarea. Omul a devenit \inta milei =i îndur[rii lui Dumnezeu, care a=teapt[asemenea tat[lui din pilda <Fiului risipitor> s[se întoarc[fiul acas[=i s[-i dea iertare. Dumnezeu se jur[c[nu vrea moartea p[c[tosului, adic[a celui r[u, ci îi vrea întoarcerea, ca s[tr[iasc[. Cei r[i tr[iesc înc[pentru c[bun[tatea lui Dumnezeu nu a ajuns la cap[t.

Dumnezeu]l alege pe prorocul Osea s[fie un vorbitor pentru El, dar nu îl trimite s[vorbeasc[poporului pân[ce nu îl trece printr-o experien\[trist[, ca s[simt[în inima lui de proroc pu\in din ce simte Dumnezeu pentru poporul S[u care L-a p[r[sit. Osea este unul din cei 14 proroci numi\i de oameni minori, nu pentru c[nu a scris cu greutate, ci pentru c[a scris mai pu\in ca cei patru proroci majori. Dumnezeu îl trimite pe Osea, care înseamn[<mântuire> sau <izb[vire>, s[-=i ia de nevast[o femeie stricat[cu numele de Gomer. Dumnezeu îi d[lui Osea s[tr[iasc[pu\in din ce tr[ie=te El, pentru a fi calificat s[predice ce vrea Domnul.

Gomer a n[scut trei copii prin destr[b[larea ei, c[rora Osea le-a dat nume specifice, care s[arate starea dec[zut[a Israelului. Gomer se destr[b[la cu iubi\ii ei, dar Osea totu=i st[tea cu ea =i îi d[dea ocrotirea =i cinstea de so\ie. Erau momente în care Osea sim\ea pu\in din ce sim\ea Dumnezeu din partea unui Israel r[u =i neascult[tor. Dumnezeu f[cuse leg[mânt cu Israelul =i i-a promis binecuvânt[ri pe care le-a rev[rsat peste ei,]ns[ei au fost tot timpul curio=i =i doritori dup[idolatria p[c[toas[a neamurilor. Prorocul Osea tr[ia pu\in din gelozia ce o sim\ea Dumnezeu din partea unui Efraim necredincios.

Efraim este un nume de privilegiat, pentru c[atunci când Iosif a adus pe cei doi fii ai s[i înaintea lui Iacov ca s[-i binecuv`nteze, acesta l-a privilegiat pe cel mic înaintea celui mai mare. Cu toate c[Efraim se bucura de un bel=ug p[mântesc în acel timp, starea lor spiritual[era din ce în ce mai dec[zut[, prin necredincio=ie

fa\[de Dumnezeu. Ei erau r[i înaintea lui Dumnezeu, iar El a=tepta =i încerca s[-i trezeasc[, pentru c[este un Dumnezeu milos =i îndur[tor. Osea sim\ea la nivelul familiei sale ce sim\ea Dumnezeu din partea lui Israel.

La un moment dat Gomer îl p[r[se=te pe prorocul Osea =i dup[un timp ajunge s[fie de vânzare la pia\a de femei destr[b[late. Osea se duce =i o cump[r[, aduc`nd-o din nou în casa lui ca so\ie =i îi spune: <fii numai a mea>. |ara întreag[=tia =i nu întelegea acest fel de bun[tate pe care Osea o ar[ta fa\[de acea femeie rea. În acele momente Dumnezeu îi spune s[mearg[, pentru c[este timpul s[se adreseze poporului. Osea se adreseaz[poporului =i prin exemplu situa\iei din casa lui]i explic[c[este necredincios lui Dumnezeu. Poporul se pare c[a în\eles,]ns[Dumnezeu care vede dincolo de apare\ele exterioare spune c[poc[in\a lor a fost ca norul de diminea\[=i ca roua care trece curând. Poc[in\a lor a fost o spoial[=i curând au alergat din nou la idolatrie.

Mul\i oameni se aseam[n[în poc[in\[cu Efraimul. Au o masc[pentru biseric[, una pentru so\ie =i copii, =i una pentru serviciu. Poc[in\a adev[rat[face omul integru =i el este la fel oriunde =i în orice situa\ie se g[se=te, folosind acela=i standard drept pentru orice împrejurare. Doi credincio=i, so\ =i so\ie, c[l[toreau cu ma=ina, iar când s-a l[sat noaptea s-au gândit s[-=i caute un loc de g[zduit. S-au oprit într-un sat, lâng[un mo= care mergea pe marginea drumului. Dup[ce l-au salutat, ea l-a întrebat dac[sunt în acel sat poc[i\i. Mo=ul a zis c[da, dar, la rândul lui i-a întrebat pe cei din ma=in[, ce fel de poc[i\i caut[. Femeia a întrebat la rândul ei, ce fel de poc[i\i sunt în acel sat. Mo=ul a spus c[în sat au poc[i\i de duminica =i de sâmb[ta. Apoi mo=ul i-a întrebat din nou pe cei din ma=in[sde care poc[i\i caut[. Femeia a spus c[ei caut[poc[i\i de fiecare zi. Mo=ul le-a spus atunci c[a=a ceva nu exist[la ei în sat. Este trist dac[ne num[r[m printre poc[i\i de o anumit[zi =i nu de toate zilele.

Efraim când a v[zut pus în fa\a lui un exemplu real al familiei lui Osea, care oglindea starea lor =i când =i-a în\eles pozi\ia a avut

o poc[in\[temporar[=i trec[toare, care L-a nemul\umit pe Dumnezeu. Ei au continuat s[tr[iasc[de=i erau r[i, pentru c[Dumnezeu este bun. Atunci Dumnezeu l-a asem[nat pe Efraim cu o turt[ne]ntoars[, adic[coapt[pe jum[tate, pentru c[vorbele lui erau de poc[in\[=i ascultare de Dumnezeu, dar faptele lor spuneau altceva. De ce tr[iau ace=ti oameni r[i? Pentru c[Dumnezeu este bun =i îndelung r[bd[tor =i aceast[bun[tate a Lui îndeamn[omul la poc[in\[, pentru c[a rânduit o zi când va aduce toate lucrurile la judecat[.

Apoi Dumnezeu l-a asem[nat pe Efraim cu o turturic[proast[care, cu toate c[are toate lanurile de grâu la dispozi\ie pentru a-=i lua hrana, se duce s[ia boabele de s[mân\[din capcana ce îi va lua libertatea. În ultima parte a c[r\ii lui Osea, Dumnezeu face o declara\ie de dragoste acestui popor r[u, pe care înc[îl iubea. A spus c[a încercat s[-l trag[cu funiile dragostei, le-a dat bel=ug de mâncare =i totu=i Efraim înc[se l[uda cu p[catul. A fost dus în robia asirian[datorit[neascult[rii de Dumnezeu =i dispre\uirii dragostei unui Dumnezeu bun, care las[pe cel r[u s[tr[iasc[. Este u=or s[vezi r[ul ca Iona =i s[spui <nimice=te-i Doamne>, dar Dumnezeu privea cu mil[la cei 120 000 de oameni =i le-a mai dat o =ans[de a se smeri =i poc[i. Este u=or s[dore=ti s[vin[foc din cer, ca fiii tunetului, peste cei ce calc[Legea lui Dumnezeu =i aduc pagub[Împ[r[\iei Lui, dar Dumnezeu nu este a=a, ci El]l las[pe cel r[u s[tr[iasc[, cu scopul de a-i mai da o =ans[de întoarcere.

Dumnezeu nu are sl[biciunea noastr[de oameni =i nu dore=te moartea celor r[i, ci vrea întoarcerea lor. El p[streaz[via\a celor r[i, d`nd ploaie =i peste cei r[i =i peste cei buni. El îi las[pe cei r[i =i nu le întrerupe b[taia inimii, pentru c[Dumnezeu este încet la mânie. Dumnezeu ar vrea s[fie cunoscut pentru dragostea Lui cea mare. De ce tr[iesc cei r[i? Cei r[i tr[iesc pentru c[Dumnezeu vrea s[le dovedeasc[c[El este bun. S[-\i iube=ti prietenii este normal, dar s[-\i iube=ti vr[jma=ii este ceva dumnezeiesc. Avem noi natura lui Dumnezeu prin na=terea din nou? Dumnezeu]i las[pe cei r[i s[tr[iasc[=i prin aceasta El stârne=te

admira\ia Universului =i a întregii Lui crea\ii. Cei r[i mai tr[iesc pentru ca cei credincio=i s[aib[de lucru =i astfel s[-=i adune comori ve=nice. Pentru ca cei r[i s[poat[fi numi\i buni, ei au nevoie de iertare =i de o inim[nou[, care vrea s[fac[binele. Pentru ca ordinea în Univers s[fie men\inut[, Dumnezeu a cheltuit =i a pl[tit pre\ul de r[scump[rare a celui r[u =i astfel dreptatea Lui s[fie satisf[cut[.

Dorin\a lui Dumnezeu este s[fac[din cei r[i buni, prin na=terea din nou =i înnoirea f[cut[de Duhului Sfânt, devenind Mireasa Fiului S[u. Dorin\a Fiului se va realiza =i oricât de mare ar fi înc[p[\ânarea omului, el nu va putea împiedica planul lui Dumnezeu, ci doar fiecare în mod individual se poate lipsi de binecuvânt[rile lui Dumnezeu prin a refuza calea poc[in\ei. Oamenii fug de poc[in\[pentru c[fug de disciplin[. Omul se na=te cu o rezisten\[interioar[la bine =i aceasta îl face foarte curând s[intre în rândul celor r[i =i vrednici de pedeaps[. Omul vrea o atitudine îng[duitoare fa\[de lucrurile firii p[mânte=ti, care sunt contrare lucrurilor duhovnice=ti =i aceasta se nume=te gâdilarea firii p[mânte=ti. <Au, în adev[r, o înf[\i=are de în\elepciune, într-o închinare voit[, o smerenie =i asprime fa\[de trup, dar nu sunt de nici un pre\ împotriva gâdil[rii firii p[mânte=ti> (Coloseni 2:23). Omului r[u, nen[scut din nou, nu-i place lep[darea de sine, nu-i place r[stignirea firii p[mânte=ti =i ar vrea s[se târguiasc[cu Dumnezeu pentru împlinirea dorin\elor lui p[mânte=ti.

De ce tr[iesc cei r[i? Ei tr[iesc pentru ca cei credincio=i s[aib[un subiect continuu de rug[ciune =i mijlocire. Dumnezeu se mir[când vede c[nu mijloce=te nimeni pentru cei r[i. Dumnezeu îi las[pe cei r[i s[tr[iasc[pentru ca cei ce au fost r[scump[ra\i prin sângele Domnului Isus s[tr[iasc[umili\i =i s[vad[ne]ncetat cum au fost ei înainte de a-=i preda via\a Domnului. De multe ori Dumnezeu îi las[pe cei r[i pentru c[un tat[sau o mam[plânge =i cere de la Dumnezeu întoarcerea copiilor lor pe calea Lui.

În pilda pomului neroditor Domnul Isus ne ilustreaz[starea

celui r[u, care este asem[nat[cu un pom ce nu aduce road[. Gr[dinarul cere mereu îng[duin\[pentru înc[un an, ca s[vad[dac[nu cumva dup[ce-l va îngriji va aduce road[=i astfel s[nu fie t[iat. Dumnezeu îi las[pe cei r[i s[tr[iasc[pentru ca ei s[aib[ocazia s[se conving[de faptul c[El vrea binele sufletului lor. Dumnezeu le pe\e=te inima =i spune: <Fiule, d[-mi inima ta!> Dumnezeu îi las[s[tr[iasc[pentru ca]n Ziua judec[\ii s[nu poat[avea scuze c[nu au avut =ansa s[vin[la Domnul =i s[fie vindeca\i. Cei mântui\i trebuie s[pre\uiasc[mântuirea =i s[lucreze mai mult ca oricând în via Domnului, pentru ca tot mai mul\i s[vin[la mântuire =i s[scape de iadul preg[tit pentru Satan =i îngerii lui.

Într-o zi cei r[i, care refuz[împ[carea cu Dumnezeu, vor sta înaintea tronului de judecat[a lui Dumnezeu =i vor primi o sentin\[ve=nic[de blestem =i pedeaps[. Exist[via\[ve=nic[=i chin ve=nic. Dumnezeu respect[decizia luat[de fiecare om]n mod individual de a alege unul din aceste dou[locuri, pentru c[ceea ce seam[n[omul aceea va secera. Unii amân[poc[in\a pân[ce se satur[de lume, dar nu =tiu c[ei nu sunt st[pâni nici pe suflarea lor. Al\ii a=teapt[dup[prieteni sau pân[când familia se va poc[i. Unii nu vin la poc[in\[pentru c[le este fric[c[nu vor putea \ine calea aceasta, dar Dumnezeu este Cel ce d[putere credinciosului de a r[mâne pe calea Lui. Al\ii vor un semn din cer,]ns[nu-l vor primi pentru c[avem Cuvântul Evangheliei, prin care Dumnezeu cheam[=i porunce=te oamenilor de pretutindeni s[se poc[iasc[. Ast[zi este ziua mântuirii, când Dumnezeu î\i poate lua toat[vina =i vei fi privit de Cer bun prin meritul jertfei de la Calvar.

Domnul Isus S-a f[cut punte între noi =i Tat[l pentru a ne împ[ca =i astfel s[avem intrare slobod[la El. Vine o zi când se va împlini num[rul neamurilor =i oferta de iertare prin har se va retrage dup[ce Domnul Isus }=i va lua la cer Mireasa Lui, care a p[zit cuvântul r[bd[rii. Cei lua\i la cer vor cânta o cântare nou[, pentru c[au o inim[nou[=i au fost transforma\i de puterea lui

Dumnezeu din r[i în buni. Ceea ce este bun în cei credincio=i este f[ptura cea nou[care seam[n[cu Fiul, pentru c[este lucrarea Duhului Sfânt =i omul nu are nici un merit]n lucrarea aceasta. O dat[ce Fiul ne-a transformat prin bun[tatea Lui, trebuie s[tr[im o via\[schimbat[, în care El s[fie v[zut. Suntem chema\i la a lua decizii în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuiesc evitate deciziile riscante, care-l ispitesc pe Dumnezeu. Trebuie s[evit[m a lua decizii care au ca urmare reducerea închin[rii =i slujirii noastre fa\[de Dumnezeu. Ca om nou în Hristos Domnul, sufletul mântuit prime=te în\elepciunea necesar[pentru a evita capcanele vân[torului de suflete =i este într-o constant[supraveghere a ochilor lui Dumnezeu. Duhul Sfânt ne preg[te=te, ca pe o mireas[pentru mirele ei, cu virtu\i care ne fac frumo=i pentru cer.

Apostolul Ioan în cartea Apocalipsei ne d[imagini din cer, unde ne vede pe noi, cei mântui\i, =i ne spune c[vom birui prin sângele Domnului Isus. }n Eden,]nainte de a c[lca porunca lui Dumnezeu, e singura data când omul a fost bun. Dumnezeu, prin mila Lui, a hot[rât s[ne r[scumpere de la starea de r[i =i s[ne aduc[la starea de buni prin Domnul Isus Hristos. A fost o zi în via\a lui David de mare durere atunci când amaleci\ii au pr[dat |igladul =i le-au furat so\iile, bunurile, iar cetatea au ars-o. David =i oamenii lui, spune Scriptura, au plâns pân[n-au mai putut. Atunci David s-a îmb[rb[tat în Domnul =i la Cuvântul Lui, prin preotul Abitar, a pornit dup[vr[jma= =i i-a b[tut pe amaleci\i =i n-a sc[pat nici unul. <Nu le-a lipsit nimeni, de la mic pân[la mare, nici fiu, nici fiic[, nici un lucru de prad[, nimic din ce li se luase: David a adus înapoi totul. +i David a luat toate oile =i to\i boii; =i cei ce mânau turma aceasta =i mergeau în fruntea ei, ziceau: «Aceasta este prada lui David!»> (I Samuel 30:19-20).

Aceast[întâmplare este foarte asem[n[toare cu ceea ce a f[cut Domnul Isus pentru cei care au c[zut prad[celui r[u. Cei mântui\i sunt prada Domnului Isus, care din r[i au fost f[cu\i buni. Din str[ini i-a f[cut cet[\eni ai cerului =i fii ai Dumnezeului Celui viu. Domnul Isus a dat lupta la Golgota =i acolo a biruit pentru noi,

eliber`ndu-ne nu de amaleci\i, ci de un vr[jma= mult mai r[u numit diavol. Domnul Isus a luat prada de la vr[jma= =i ca David avem chiar mai mult ca înainte de a fi lua\i prad[. Rela\ia noastr[cu Dumnezeu a urcat pe o treapt[mai înalt[prin puterea Duhului Sfânt. Prin r[scump[rarea ce are loc în via\a fiec[rui om ce-L prime=te pe Domnul Isus, el nu este numai la termeni de pace cu Dumnezeu, dar este Mireasa Domnului Isus, rânduit s[petreac[ve=nicia cu El în Cer. Aceia care ajung la aceast[stare sunt o lumin[în lume, pentru ca cei r[i s[vin[la Dumnezeu =i s[-i fac[buni pentru cer, prin neprih[nirea ce se prime=te prin credin\[.

Cei mântui\i devin reprezentan\i sau ambasadori pentru Împ[r[\ia lui Dumnezeu, care cheam[oamenii la împ[care cu Tat[l. <Noi dar, suntem trimi=i împuternici\i ai lui Hristos; =i, ca =i cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, v[rug[m fierbinte, în Numele lui Hristos: Împ[ca\i-v[cu Dumnezeu! Pe Cel ce n-a cunoscut nici un p[cat, El L-a f[cut p[cat pentru noi, ca noi s[fim neprih[nirea lui Dumnezeu în El> (2 Corinteni 5:20-21). To\i oamenii care au fost lua\i ca prad[de diavolul au devenit r[i =i vr[jma=i ai lui Dumnezeu =i totu=i El +i-a trimis Fiul ca s[ne r[scumpere. Cei r[scump[ra\i au misiunea de a chema la poc[in\[=i împ[care cu Tat[l orice suflet nemântuit.

Toate na\iunile au ambasadori care le reprezint[\ara. Ambasadorii \[rilor de obicei primesc cinste, dar trimi=ii Tat[lui sunt, de obicei, batjocori\i =i chiar urâ\i. Ambasadorii Cerului sunt autoriza\i nu doar s[prezinte o pace temporar[, ci ei prezint[o ofert[de iertare =i înfiere cu drepturi de mo=tenire la curtea Marelui Împ[rat. Nici un ambasador a vreunei \[ri nu a adus o veste mai important[sau mai bun[ca aceasta. Ambasadorul trebuie s[func\ioneze numai în limitele legii \[rii pe care o reprezint[, la fel =i vestitorii Evangheliei au voie s[vesteasc[numai ce este în Sfânta Scriptur[. Ambasadorii cerului nu au putere asupra deciziei ce o vor lua cei ce primesc vestea, ci ei doar fac de cunoscut articolele de pace =i decretul de iertare a Împ[ratului, f[r[a scoate sau a ad[uga ceva. Prietenia cu lumea este vr[jm[=ie cu Dumnezeu.

Ambasadorii lui Dumnezeu anun\[încheierea r[zboiului lung =i p[gubitor prin acceptarea ofertei lui Dumnezeu. Cel ce accept[mesajul ambasadorului lui Dumnezeu se împac[cu El, î=i stric[prietenia cu lumea =i începe s[tr[iasc[dup[legile milosului Împ[rat care l-a gra\iat. Mul\i oameni }l întreab[pe Dumnezeu c[dac[ar fi r[i, =i atunci i-ar iubi. Dumnezeu iube=te omul, pentru c[este creat dup[chipul =i asem[narea Lui. Putem gândi, alege, iubi =i avem puterea de a alege între bine =i r[u. Omul nu este niciodat[complet pân[ce nu se împac[cu Dumnezeu. Numai a=a g[se=te omul fericirea =i rostul vie\ii. Niciodat[nu vom putea în\elege pe deplin cât de mare este dragostea lui Dumnezeu pentru noi, cei care am fost ni=te r[i sau care înc[mai aleg s[r[mân[în aceast[categorie.

Ambasadorii cerului duc =i transmit cel mai vechi mesaj ce a existat =i anume c[Dumnezeu iube=te omul =i îi vrea binele. Mesajul acesta aduce vindecare pentru suflet =i sc[pare de vina p[catului. Ace=ti ambasadori invit[oamenii s[-I dea cinstea care I se cuvine lui Dumnezeu. <Da\i cinste Fiului, ca s[nu Se mânie, =i s[nu pieri\i pe calea voastr[, c[ci mânia Lui este gata s[se aprind[!> (Psalmul 2:12). Mesajul ambasadorilor cerului cheam[oamenii la fericire, dar =i]i previne c[exist[o vreme, care vine =i este foarte aproape, când mânia lui Dumnezeu se va aprinde împotriva oric[rei nelegiuiri. Mesajul pentru cel ce este r[u =i c[ruia Dumnezeu îi îng[duie s[mai tr[iasc[este o combina\ie de vestire a promisiunilor =i a avertiz[rii despre o vreme de groaz[ce urmeaz[s[vin[peste p[mânt.

Suntem chema\i cu to\ii s[d[m cinste Fiului care a f[cut a=a de mult pentru noi,]ntinz`ndu-ne oferta de pace. El vrea s[rutul împ[c[rii, =i pentru ca aceasta s[fie posibil a pl[tit un pre\ grozav de mare. El spune omului r[u s[vin[la El =i s[nu mai fie vr[j-ma=i, pentru c[El este mult mai tare ca noi =i nu avem nici o =ans[de a câ=tiga luptând]mpotriva Lui. Acesta este mesajul Evangheliei, numit Vestea Bun[, pe care ambasadorii cerului]l r[spândesc înc[pe întreg p[mântul. Cei ce se închinau lui Baal

s[rutau vi\elul de aur, iar oamenii de ast[zi se închin[dumnezeu-lui bun[st[rii numit Mamona. Se închin[înaintea pl[cerilor =i a viciilor care duc la moarte, pentru c[Scriptura spune c[lumea =i poftele ei vor trece, dar cine face voia lui Dumnezeu r[mâne în veac. Fiecare om alege pe care din aceste dou[lucruri le vrea, dar nimeni s[nu uite c[grozav lucru este s[cazi în mâinile Dumnezeului Celui viu. De ce tr[iesc cei r[i? Pentru c[Dumnezeu îi iube=te =i le vrea salvarea.

Amin

40

PRICINILE DE POTICNIRE

<Dar pentru oricine va face s[p[c[tuiasc[pe unul din ace=ti micu\i, care cred în Mine, ar fi mai de folos s[i se atârne de gât o piatr[mare de moar[, =i s[fie înecat în adâncul m[rii.> Matei 18:6

Citirea primelor nou[versete ale acestui capitol ne pune în fa\[tabloul ucenicilor care erau foarte interesa\i s[=tie care dintre ei avea s[fie mai mare. Când Domnul Isus le vorbea despre Împ[r[\ia Lui =i despre venirea Mângâietorului, ei credeau c[este vorba de o împ[r[\ie teritorial[a Israelului, unde ei vor ocupa slujbe înalte în jurul tronului Domnului Isus. Chiar =i dup[Învierea Domnului ei nu au în\eles pe deplin despre ce împ[r[\ie vorbea El. <Doamne, în vremea aceasta ai de gând s[a=ezi din nou Împ[r[\ia lui Israel?> Abia la Pentecost, dup[cincizeci de zile de la Înviere, când a avut loc rev[rsarea Duhului Sfânt, care coincide cu s[rb[toare primelor roade în Israel, au în\eles c[Împ[r[\ia lui Dumnezeu este de natur[duhovniceasc[. Ucenicii au trebuit s[în\eleag[c[Domnul Isus nu le împ[r\ea func\ii, ci le d[dea slujbe, pentru c[=i El a venit ca s[slujeasc[=i nu s[I se slujeasc[.

Domnul Isus a chemat un copila= =i le-a spus ucenicilor c[în Împ[r[\ia Cerurilor vor intra numai aceia care se smeresc ca un copila= =i se vor întoarce la El cu sinceritatea unui copil care =tie s[se încread[pe deplin în dragostea p[rintelui. Apoi Domnul Isus continu[cu aceea=i idee =i spune c[oricine va face s[p[c[tuiasc[pe cineva care crede în El este un om pe care]l a=teapt[pedeapsa din partea lui Dumnezeu. Dumnezeu alege s[fac[lucruri mari

prin oameni ce se v[d mici, adic[sunt umili. Umilin\a este darul care atunci când =tii c[îl ai l-ai pierdut. Ucenicii erau]nfometa\i dup[m[re\ie =i nu erau interesa\i de cine avea s[fie mai mic. Ei au dat drumul inimii, iar gura lor a spus ceea ce era în inima lor =i anume dorin\a de a fi cel mai mare. Domnul Isus a f[cut din copilul pe care l-a chemat la El un obiect didactic, pentru a-i înv[\a pe ucenici ce este important înaintea lui Dumnezeu. Le d[un model u=or de citit, pentru a-i face s[ ]n\eleag[cât de important este s[nu determini pe cineva s[p[c[tuiasc[. Unii oameni p[c[tuiesc, fiind târâ\i în p[cat de însu=i poftele lor, iar al\ii cad în p[cat fiind chema\i, atra=i sau împiedica\i de al\ii. Domnul Isus]i nume=te pe cei ce cred în El copii =i ne atrage aten\ia asupra modului de comportare unii fa\[de al\ii, pentru ca nu cumva s[fim o pricin[de poticnire. <Vai de lume, din pricina prilejurilor de p[c[tuire! Fiindc[nu se poate s[nu vin[prilejuri de p[c[tuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de p[c[tuire!> (Matei 18:7).

Se poate întâmpla ca unii s[încerce s[ne fac[s[p[c[tuim, dar noi nu avem voie s[facem pe nimeni s[cad[în p[cat. Unii se obi=nuiesc s[gândeasc[r[u, =i prin practicarea p[catului cred la un moment dat, fiindc[nu sunt pedepsi\i imediat, c[acel lucru r[u nu e p[cat. Apoi, ace=tia încearc[s[-=i justifice purtarea încercând s[cheme =i pe al\ii la acela=i p[cat. Noi, oamenii, avem tendin\a de a ne schimba mai u=or spre r[u decât spre bine. În zadar a c[utat Pilat s[-=i spele vina, pentru c[oricât[ap[=i-ar fi turnat pe mâini se sim\ea tot vinovat de sângele Domnului Isus. Domnul Isus a spus c[oamenii care L-au dat în mâinile lui Pilat, au o mai mare vin[, pentru c[preo\ii aveau Scriptura în care puteau citi despre cum va fi Mesia. Acei preo\i erau vinova\i din cauza cunoa=terii =i totu=i au a\â\at poporul, f[cându-l s[cear[o nedreptate, adic[Domnul Isus s[fie omorât.

Preo\ii care L-au dat pe Domnul Isus ca s[fie omorât au fost expu=i la lumina lumii ori de câte ori venea la ei un lepros ce fusese vindecat de Domnul Isus, pentru ca ei, ca =i preo\i, s[-l declare

curat conform Scripturii. Au auzit de mul\imea minunilor pe care le f[cea Domnul Isus =i totu=i au vrut s[-L omoare. Ca slujitori ai Evangheliei avem o mare r[spundere pentru a nu fi o pricin[de poticnire, deoarece este vorba de pierderea unui suflet pentru tot-deauna, atunci când stric[m Cuvântul =i ne abatem de la înv[\[tura Scripturii. Ceea ce facem =i spunem noi, ca =i copii ai Domnului,]i poate determina pe oameni s[p[c[tuiasc[. Orice credincios care-L m[rturise=te pe Domnul Isus ca Domn este un reprezentat al Lui =i este necesar s[fim foarte vigilen\i, ca nu cumva calea Domnului s[fie vorbit[de r[u. Domnul Isus a avut mare grij[s[nu fac[pe nimeni s[p[c[tuiasc[.

Petru a fost întrebat dac[Înv[\[torul pl[te=te darea la Templu =i f[r[s[se consulte cu Domnul Isus a spus c[da. Domnul Isus îi spune c[El ca Fiu ar fi scutit, dar ca s[nu-i fac[s[p[c[tuiasc[îl trimite pe Petru la mare, de data aceasta nu cu barca, ci cu undi\a, ca s[prind[un pe=te în gura c[ruia va g[si o moned[cu care avea s[pl[teasc[at`t pentru el, c`t =i pentru Domnul Isus. <Dar, ca s[nu-i facem s[p[c[tuiasc[, du-te la mare, arunc[undi\a, =i trage afar[pe=tele care va veni întâi; deschide-i gura, =i vei g[si în ea o rubl[pe care ia-o =i d[-le-o lor, pentru Mine =i pentru tine> (Matei 17:27). Este singura minune f[cut[de Domnul Isus din care se pare c[a avut ceva de câ=tigat în mod indirect, =i aceasta a fost cu scopul de a nu-i face pe al\ii s[p[c[tuiasc[.

Domnul Isus a avut cuvinte foarte aspre pentru aceia care-i f[ceau pe al\ii s[p[c[tuiasc[. Fariseii, care de\ineau cheia Scripturii, nu intrau nici ei =i nici pe al\ii nu-i l[sa s[intre în Împ[r[\ia lui Dumnezeu. Marea majoritate a fariseilor =i a c[rturarilor erau ni=te oameni c[zu\i, care aveau cuno=tin\[despre felul cum s[se ridice înaintea lui Dumnezeu, dar nu se ridicau, ci st[teau în calea acelora care erau c[zu\i =i ar fi vrut s[se ridice. Dac[te nume=ti credincios al Domnului oamenii te vor studia, =i apoi vor cinsti Numele lui Dumnezeu sau }l vor huli. Bisericile =i familiile dezbinate sunt o pricin[de p[c[tuire pentru oameni,

fiindc[ei spun despre credincio=i c[nu sunt cu nimic mai buni ca cei necredincio=i, deci ce rost ar avea s[se mai poc[iasc[. Avem datoria s[numim r[ul r[u =i s[ar[t[m calea c[tre mântuire prin vorbire =i tr[ire. <Când voi zice celui r[u: «Vei muri negre=it!», dac[nu-l vei în=tiin\a, =i nu-i vei spune, ca s[-l întorci de la calea lui rea =i s[-i scapi via\a, acel om r[u va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta!> (Ezechiel 3:18).

O datorie o mai pl[te=ti cumva, dar oare cum am putea pl[ti pentru sângele unui om? Ce bine spune o poezie: <O, om ce mari r[spunderi ai!> Apostolul Pavel s-a adresat în mod specific pricinilor de p[c[tuire, =i prin epistolele pe care le-a scris ne-a atras aten\ia asupra pericolului de a nu-l determina pe fratele nostru s[cad[în p[cat. <Dac[p[c[tui\i astfel împotriva fra\ilor, =i le r[ni\i cugetul lor slab, p[c[tui\i împotriva lui Hristos! De aceea, dac[o mâncare face pe fratele meu s[p[c[tuiasc[, nu voi mânca niciodat[carne, ca s[nu fac pe fratele meu s[p[c[tuiasc[> (1 Corinteni 8:12-13). Apostolul Pavel spune c[un idol este nimic, dar ca s[previn[c[derea altuia el nu mânca carnea care provenea din jertfa închinat[idolilor. Aceia care prin exemplul sau vorbele lor fac pe un alt credincios s[p[c[tuiasc[=i s[-=i întineze cugetul p[c[tuie=te, nu numai împotriva acelei persoane, dar =i împotriva Domnului Isus Hristos. Dorin\ele egoiste ale cuiva pot face pe cineva s[p[c[tuiasc[, iar aceste lucruri pot avea urm[ri ve=nice.

Apostolul Pavel nu a fost un om c[ruia s[-i fie tot una dac[va aduce oameni la mântuire sau nu. A privit vestirea Cuvântului ca un privilegiu, dar =i ca o mare r[spundere, ajung`nd s[spun[c[se poart[aspru cu trupul lui ca nu cumva s[fie lep[dat. De aici reiese c[mântuirea este ceva ce se poate pierde =i la care trebuie s[veghem, pentru ca nu cumva s[fim o pricin[de poticnire pentru al\ii. Cu alt[ocazie, Apostolul Pavel a f[cut o lucrare pe care el o socotea c[nu este necesar[. <Pavel a vrut s[-l ia cu el: =i, dup[ce l-a luat, l-a t[iat împrejur, din pricina iudeilor, care erau în acele locuri; c[ci to\i =tiau c[tat[l lui era grec> (Fapte 16:3). A t[iat împrejur pe Timotei, pentru a fi primit s[vorbeasc[despre

Domnul Isus =i astfel m[rturia lui s[fie primit[în mijlocul fra\ilor care înc[nu ie=iser[de sub legea iudaismului. <C[ci în Isus Hristos, nici t[ierea împrejur, nici net[ierea împrejur n-au vreun pre\, ci credin\a care lucreaz[prin dragoste> (Galateni 5:6).

Apostolul Pavel a fost omul care a m[turat afar[religia cea veche cu obiceiurile ei,]ns[a ales s[fac[aceast[lucrare pentru a nu fi o pricin[de poticnire pentru fra\ii care nu în\elegeau calea Domnului =i astfel s[-i poat[câ=tiga pentru Hristos. Credin\a care lucreaz[în dragoste este o credin\[muncitoare, care cheltuie pentru altul. O astfel de credin\[aduce dragoste în inima credinciosului =i este foarte necesar[atunci când avem de-a face cu oamenii. Aceast[credin\[, care lucreaz[în dragoste, ne pune într-o rela\ie nou[cu Dumnezeu =i ne face s[privim la oameni a=a cum prive=te El, adic[ca la suflete care trebuiesc iubite =i aduse la mântuire.

Un alt caz pe care-l]nt`lnim în Sfânta Scriptur[ =i din care putem înv[\a este cazul împ[ratului Bel=a\ar. Bel=a\ar, împ[ratul Babilonului, s-a ]ng`mfat ca s[arate c[nu se teme nici chiar de Dumnezeul lui Israel =i a dat porunc[s[fie aduse vasele luate de la Ierusalim ca s[bea cu ele el, dreg[torii =i \iitoarele lui. Nu îi era îndeajuns c[el p[c[tuia, dar f[cea =i pe al\ii s[p[c[tuiasc[. Pe urm[apare mâna care scrie pe zid =i îi d[sentin\a de moarte. <Dar tu, Bel=a\ar, fiul lui, nu \i-ai smerit inima, m[car c[ai =tiu toate aceste lucruri. Ci te-ai în[l\at împotriva Domnului cerurilor; vasele din casa Lui au fost aduse înaintea ta, =i a\i b[ut vin cu ele, tu =i mai marii t[i, nevestele =i \iitoarele tale...> (Daniel 5:22-23). Cuvântul Domnului îi spune c[este mai vinovat ca tat[l lui, care s-a smerit =i a fost ridicat din nou.

Bel=a\ar a avut exemplul tat[lui s[u, care a avut de-a face cu Dumnezeu, =i totu=i nu a înv[\at nimic din acele lucruri. Uneori Dumnezeu ca s[ne trezeasc[d[foc confortului nostru, pentru ca s[nu fim o pricin[de poticnire pentru cei din jurul nostru. Trebuie s[ne privim via\a =i s[vedem ce a f[cut harul lui Dumnezeu din ea de când ne-am poc[it. El întotdeauna are planuri bune, dar omul de multe ori se împotrive=te sau vrea s[înain-

teze ca melcul, pentru a nu i se strica confortul. Moise, omul lui Dumnezeu care vorbea cu El gur[c[tre gur[, a f[cut un lucru care l-a costat extrem de scump. Când Dumnezeu i-a spus s[loveasc[stânca ca s[dea ap[poporului s-a îndoit, =i prin aceasta a necinstit Numele Domnului în mijlocul poporului. În acele clipe el a fost o pricin[de poticnire pentru popor, deoarece =i-a ar[tat ne]ncrederea în Dumnezeu, lucru care-i putea face =i pe al\ii s[p[c[tuiasc[. Din aceast[cauz[Dumnezeu nu i-a permis s[mai intre în |ara Canaanului, ci doar s[priveasc[|ara promis[de pe vârful mun\ilor din vecin[tate.

Domnul Isus spune în acela=i text de la Matei 18 c[trebuie s[recurgem la metode extreme pentru a stârpi r[ul din via\a noastr[, care ne poate aduce pieirea. Domnul vorbe=te despre t[ierea mâinii, a piciorului =i despre scoaterea ochiului dac[acestea ne determin[s[p[c[tuim. Nu este vorba de o mutilare a trupului, ci de a t[ia afar[orice lucru =i metod[de tr[ire care nu rode=te pentru Dumnezeu =i care poate chiar aduce pagub[}mp[r[\iei Sale. Chiar dac[cineva s-ar mutila t[indu-=i membrele =i sco\ându-=i ochii tot poate p[c[tui mai departe cu gândurile lui. Exist[ ]n omul vechi o poft[dup[p[cat =i destr[b[lare, iar]n omul cel nou o poft[dup[lucrurile care-l apropie tot mai mult de Dumnezeu. Pofta pe care alegem s[o hr[nim aceea va cre=te, iar aceea pe care nu o hr[nim se va atrofia. Este necesar ca locuin\ele noastre s[fie cur[\ite nu de praf, ci de orice lucru care ne-ar putea hr[ni =i cre=te pofta dup[lucrurile ne]ng[duite unui credincios. Vai de oamenii de la televiziune care îndoap[popula\ia \[rii cu pricini =i ocazii de p[c[tuire prin filme murdare. Vai de cei ce vând b[uturi ame\itoare =i pornografie.

Tr[im timpul când neghinei]i este îng[duit s[creasc[împreun[cu grâul. În timp ce s[m`n\a cea bun[este sem[nat[, vine =i vr[jma=ul s[-=i samene s[mân\a lui, dar vine =i ziua când grâul va fi pus în grânar, iar neghina va fi strâns[=i ars[într-un foc. <...Pune secera ta =i secer[: pentru c[a venit ceasul s[seceri, =i seceri=ul p[mântului este copt> (Apocalipsa 14:15). Vai de aceia

care-i fac pe al\ii s[p[c[tuiasc[, prin orice mijloc ar avea loc aceasta. Dumnezeu aduce o zi când]l va judeca pe cel ce nu ia seama la avertizarea Lui prin glasul Scripturii. Lumea care zace în cel r[u acumuleaz[tot mai mult[nelegiuire, iar acest lucru va atrage urgia lui Dumnezeu peste to\i locuitorii p[mântului. <La sfâr=itul st[p`nirii lor, când p[c[to=ii vor fi umplut m[sura nelegiuirilor, se va ridica un împ[rat f[r[ru=ine =i viclean> (Daniel 8:23).

Dup[ce p[c[to=ii vor umple m[sura lui Dumnezeu vor izbucni pedepsele Lui peste aceia ce azi nu vor s[asculte. Câteodat[avem senza\ia c[r[ul face ce vrea =i lui Dumnezeu nu-I pas[, dar El are unit[\i de m[sur[dup[îndelunga Lui bun[tate, care a=teapt[=i dore=te ca omul s[se întoarc[de la calea lui rea la Dumnezeu pentru a fi iertat. Dumnezeu \ine m[sura nelegiuirii fiec[rui om. El =tie câte =anse i-a dat s[se poc[iasc[=i nu a vrut. Acela care refuz[oferta lui Dumnezeu =i se r[zboie=te cu El tr[ind în p[cat va pierde. <Tocmai pentru aceea, într-o singur[zi vor veni urgiile ei, moartea, tânguirea =i foametea> (Apocalipsa 18:8). Dumnezeu]i rabd[pe p[c[to=i p`n[li se umple m[sura,]ns[El va pune cap[t acestei lumi, care s-a îmb[tat cu nelegiuire. Ast[zi este nevoie de o poc[in\[sincer[=i o c[utarea a lui Dumnezeu dup[Cuvântul Scripturii, pentru c[înc[mai tr[im vremea harului, când cel p[c[tos poate fi iertat =i mântuit. Dac[spui c[e=ti cre=tin, oamenii vor vrea s[vad[pe Hristos în tine. Cre=tin înseamn[Hristos în mine =i în tine.

O so\ie i-a spus so\ului ei c[soneria este stricat[=i l-a rugat s[o repare. Omul, care =tia învârti =urubelni\a, s-a dus la magazin =i a cump[rat o sonerie nou[cu baterie =i a instalat-o. +i-a chemat apoi so\ia s[inspecteze soneria =i ea a fost mul\umit[, dar a spus c[ar dori =i un bec care s[se aprind[atunci când sun[soneria în camera unde st[tea ea cel mai mult. Din nou omul s-a dus la magazin =i a cump[rat fire =i fasung =i le-a instalat. Când le-a testat a v[zut c[soneria sun[, dar becul nu se aprinde. Atunci a sunat un expert, iar acesta dup[ce s-a gândit pu\in i-a spus cauza proble-

mei, de ce becul nu func\ioneaz[. Bateria era destul de tare ca s[fac[soneria s[sune, dar nu era destul de tare ca s[fac[=i becul s[se aprind[. Era nevoie de o surs[de putere mai mare. Acel om, care era cre=tin, a înv[\at din acest lucru c[este mai u=or s[faci g[l[gie decât s[faci lumin[ ]n jurul t[u. Cu energia ta, cu bateria ta po\i doar s[faci g[l[gie, dar dac[vrem s[fim lumin[pentru al\ii =i niciodat[s[nu-i facem pe al\ii s[se poticneasc[ ]n noi, avem nevoie de o surs[mai mare de putere. Avem nevoie de o continu[umplere cu Duhul Sfânt, care ne poate face lumini nu numai prin vorbire, dar =i prin tr[ire.

Religia din afar[, care este v[zut[de oamenii în mijlocul c[rora tr[im, poate fi o piedic[pentru ca ei s[vin[la mântuire. Putem fi o pricin[de poticnire chiar pentru copiii no=tri, atunci când nu tr[im ceea ce spunem. Ei ne analizeaz[în t[cere =i dac[una spunem =i alta facem ei nu vor lua în serios calea Domnului, =i noi, datorit[comport[rii noastre în cas[, vom fi r[spunz[tori de ei. Oare cine poate spune c[nu a fost o cauz[de poticnire pentru cineva? Eu m[v[d vinovat de atâtea ori, când nu am avut r[bdare, când nu am ar[tat bun[tate, când nu am r[bdat s[fiu p[gubit, =i m[simt vinovat. Am g[sit âns[sc[pare în sângele Domnului Isus care este la dispozi\ia noastr[atunci când cu adev[rat ne c[im =i care ne spal[de orice p[cat. Trebuie s[veghem asupra noastr[ ]n=ine =i la cei din jurul nostru, ca s[nu fim o pricin[de poticnire. Trebuie s[umbl[m drept, pentru c[sunt multe priviri]ndreptate spre urma pa=ilor no=tri =i aceste suflete pot fi câ=tigate la Hristos sau pot fi îndep[rtate prin ceea ce v[d în noi. S[tr[im frumos ca-n timpul zilei, pentru ca s[nu ne fie alergarea în zadar, iar în-tr-o zi, prin harul lui Dumnezeu, s[putem primi cununa de biruitori.

Amin

41

ZACHEU

<Isus, când a ajuns la locul acela, =i-a ridicat ochii în sus, =i i-a zis: «Zachee, d[-te jos degrab[, c[ci ast[zi trebuie s[r[m`n în casa ta».> Luca 19:5

Citind primele zece versete ale acestui capitol putem afla modul în care inima unui p[c[tos cu numele de Zacheu a fost cucerit[de dragostea lui Dumnezeu. Zacheu era =eful unui birou de perceptori de impozite, pe care israeli\ii le datorau romanilor. Aceast[slujb[îl punea pe Zacheu în rândul celor mai p[c[to=i oameni. Numele ne spune c[acest om era evreu =i pentru c[era mai marele vame=ilor era considerat de cei din jur a fi =i mai mare p[c[tos. În capitolul precedent Mântuitorul a vorbit despre cât de greu este s[intre un om bogat în Împ[r[\ia lui Dumnezeu, ar[t`nd c[la Domnul toate lucrurile sunt cu putin\[.

Curiozitatea l-a f[cut pe Zacheu s[se suie într-un dud ca s[-L vad[pe prorocul din Nazaret, pentru c[era mic de statur[. Zacheu s-a suit în dud f[r[s[se gândeasc[c[Domnul se va uita la el. Domnul s-a oprit în dreptul lui =i l-a chemat pe nume, f[r[s[-i verifice buletinul, pentru c[El îi =tia nu numai numele, dar =i furtuna din inim[, care-l f[cea s[tânjeasc[dup[o stare de pace cu Dumnezeu. Zacheu era posesorul unei con=tiin\e înc[rcate de vin[, care c[uta eliberare.

Romanii calculau teritoriul st[p`nit de ei =i obligau locuitorii care tr[iau acolo s[pl[teasc[o tax[în func\ie de cât p[mânt agricol, gr[dini cu livezi sau câte turme de animale erau în acea regiune. Zacheu a fost unul dintre cei angaja\i la aceast[slujb[de

colectare a banilor pentru romani =i era un lucru foarte obi=nuit ca ace=ti vame=i s[colecteze mult mai mult decât li se cerea de romani, iar surplusul jecm[nit de la popor]i îmbog[\ea pe ei. Vame=ii erau urâ\i pentru c[se puneau de bun[voie în slujba asupritorilor, lucru care îi f[cea tr[d[tori de \ar[, dar =i din cauz[c[tr[geau =apte piei de pe oameni ca s[le ias[socotelile lor personale de îmbog[\ire. Vame=ii erau considera\i de c[tre religio=ii zilei ca fiind irecuperabili, =i fariseii se fereau s[aib[de-a face cu astfel de oameni. Faptul c[Domnul Isus a ales s[stea în casa lui Zacheu li s-a p[rut fariseilor un lucru incredibil de =ocant =i de gre=it. Acest eveniment al recuper[rii sufletului lui Zacheu a avut loc în cetatea Ierihonului, care era o cetate construit[sub blestem.

<...Blestemat s[fie înaintea Domnului, omul care se va scula s[zideasc[din nou cetatea aceasta a Ierihonului!> (Iosua 6:26). Acan p[c[tuise =i m`nia Domnului ap[sa asupra israeli\ilor. Cetatea a fost rezidit[de Hiel în timpul lui Ahab =i cu toate c[era o cetate blestemat[, Domnul Isus o onoreaz[cu prezen\a Sa, c[utând s[-i mântuiasc[pe cei mai pierdu\i. Dintr-o asemenea cetate blestemat[Domnul Isus cheam[la mântuire suflete, pentru c[Dumnezeu alege altfel decât oamenii. În zilele de ast[zi sunt comitete ce se pretind a fi experte =i competente în a alege conduc[tori, dar astfel de organiza\ii nu ar fi ales niciodat[oamenii pe care Dumnezeu i-a pus deoparte pentru lucr[rile mari pe care le-au f[cut]mpreun[cu El.

Astfel de oameni ar fi spus c[Noe nu e potrivit pentru a fi folosit de Dumnezeu, deoarece a predicat 120 de ani f[r[ca cineva s[se poc[iasc[. De Moise ar fi spus c[nu este bun de conduc[tor deoarece are un temperament nervos, pentru c[l-a omorât pe egipteanul cel nedrept =i a sf[râmat tablele legii. Pe David l-ar fi angajat ca =i cânt[re\, dac[nu i-ar fi g[sit defectele morale. Pe Pavel l-ar fi angajat, dar v[zând cum nu s-a în\eles cu Barnaba din cauza lui Marcu l-ar fi respins. Pe Petru l-ar fi angajat, dar l-au g[sit prins de la\ul f[\[rniciei. Totu=i, chiar dac[o conducere omeneasc[nu ar fi ales ace=ti oameni, Dumnezeu i-a ales =i =i-a

f[cut lucrarea prin ei. Zacheu a fost un om considerat foarte nepotrivit pentru a fi candidat la mântuire, dar Domnul Isus îl g[se=te a fi foarte potrivit. Lumea religioas[a început s[vocifereze =i s[-L învinuiasc[pe Domnul Isus c[intr[la cei p[c[to=i, dar oare nu erau to\i p[c[to=i, =i nu suntem noi to\i p[c[to=i? Domnul Isus a venit ca s[se ocupe de cei ce accept[s[-=i vad[p[catul =i a=a s[primeasc[vindecare din partea bunului Doctor.

Oamenii religio=i ai timpului cuno=teau via\a plin[de bun[tate tr[it[de Domnul Isus =i nu puteau s[accepte c[binele s-ar putea asocia cu ceea ce ei numeau r[u =i p[c[tos. <Fiindc[Fiul omului a venit s[mântuiasc[ce era pierdut> (Matei 18:11). Misiunea Domnului a fost ca s[-i caute pe aceia pe care nu îi c[uta nimeni =i s[-i ajute pe aceia pe care nu îi ajuta nimeni. Inima lui Zacheu a fost inundat[de bucurie pentru c[Domnul Isus a privit la el =i i-a f[cut minunata ofert[de mântuire. Era cople=it de emo\ia momentului care i-a schimbat via\a pentru totdeauna. A avut loc ceva ce are loc =i ast[zi, atunci când Domnul Isus intr[într-o inim[. <C[ci acest fiu al meu era mort, =i a înviat; era pierdut =i a fost g[sit...> (Luca 15:24).

P[c[tosul este privit de Dumnezeu ca un om mort, pentru c[duhul lui este f[r[via\[p`n[când Duhul Sfânt îl treze=te la via\[prin na=terea din nou. Chiar dac[trupul este viu, duhul poate fi mort =i se cere o interven\ie cereasc[, pentru c[eforturile omene=ti de-a aduce la via\[duhul sunt zadarnice. Omul poate doar s[-=i exerseze credin\a =i s[vin[la Domnul ca p[c[tos, pentru ca El s[fac[schimbarea. Dumnezeu nu va face partea pe care o putem face noi, la fel cum a f[cut atunci c`nd l-a înviat pe Laz[r, nu a dat El piatra la o parte, ci a spus oamenilor s[o fereasc[. Atunci El a f[cut ceea ce omul nu poate face, printr-o exercitare a puterii divine,]nviindu-l pe Laz[r. Omul n[scut din nou chiar dac[nu poate în\elege exact miracolul învierii din p[cat =tie sigur c[în[untrul lui a avut loc o transformare, fiindc[a fost orb =i acuma vede. S-a f[cut lumin[în casa lui Zacheu =i lucrurile scumpe din casa lui parc[au prins grai =i]i vorbeau con=tiin\ei lui

într-un mod acuzator. Putem vedea c[Zacheu =tia ce are de f[cut =i nu a ezitat s[-=i recunoasc[vina de a se fi îmbog[\it în mod nedrept. Pe loc, f[g[duie=te s[racilor jum[tate din tot ce are el =i promite s[dea împ[trit înapoi acelora pe care i-a nedrept[\it. Dorin\a dup[un cuget curat se vede, pentru c[poc[in\a inimii se vede =i în afar[, imediat ce omul vine la Hristos. Dorin\a dup[cur[\ire face din el un om drept, care vrea s[pl[teasc[pre\ul ascult[rii, indiferent cât de mare ar fi acesta.

Zacheu a cunoscut importan\a momentului pe care îl tr[ia =i =tia c[aceasta îi era =ansa de a deveni din nou un om cu con=tiin\a liber[, împ[cat cu Dumnezeu. Domnul Isus a spus: <...Ast[zi a intrat mântuirea în casa aceasta...> (Luca 19:9). Mântuirea nu a intrat pentru c[el a dat la s[raci din avu\ia sa, ci pentru c[Isus a intrat în inima lui. F[r[aceast[cur[\ire a nedrept[\ilor ce le avea la activ mântuirea nu ar fi fost real[. Acela care cu adev[rat se pred[Domnului =i vrea o con=tiin\[liber[nu spune c[a=teapt[ca cel nedrept[\it de el prin fapte sau cuvinte s[vin[la el, ci el îl caut[=i face o restituire dreapt[. Domnul Isus a spus c[dup[roade, adic[dup[fapte, nu numai dup[cuvinte,]i vom cunoa=te pe aceia care se pretind a fi copii ai lui Dumnezeu. F[r[aceast[eviden\[, care a fost v[zut[=i în via\a lui Zacheu, mântuirea este doar ceva de pe buze, unde inima nu particip[.

O dat[cu primirea noii vie\i apare dorin\a de o total[supunere fa\[de voia lui Dumnezeu. Via\a cea nou[este o via\[de m[rturisire, tr[it[prin credin\[. Cel ce gust[iertarea prin poc[in\[î=i d[ruie=te întreaga fiin\[, f[r[rezerve, Domnului Isus =i caut[s[fie un m[dular s[n[tos =i folositor în trupul lui Hristos. În zilele de ast[zi se folose=te cuvântul con=tiin\[, dar cuvântul vechi folosit era acela de cuget care vine de la verbul a cugeta. Suntem chema\i la a-L iubi pe Dumnezeu cu tot cugetul nostru, adic[cu toat[gândirea =i ra\iunea noastr[. Pentru a putea face acest lucru este necesar ca acest cuget s[fie liber =i nep[tat. <...M[silesc s[am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu =i înaintea oamenilor> (Fapte 24:16). Apostolul Pavel când face aceast[afir-

ma\ie ne spune c[nu întotdeauna aceast[p[strare este ceva u=or de f[cut, pentru c[el trebuie s[se sileasc[, deci s[depun[un efort pentru aceasta. Gândirea trebuie \inut[curat[, pentru c[altfel via\a credinciosului nu poate fi în întregime a Domnului. Nu pu\ini sunt aceia care las[aceast[parte afar[din slujire =i ca dovad[este via\a plin[de toleran\[fa\[de dezm[\ul spiritual pe care =i-l permit. Este voia Domnului pe primul loc în via\a ta? Numai dac[nu ne osânde=te inima avem îndr[zneal[s[-I cerem lui Dumnezeu ce avem nevoie =i numai a=a avem dreptul s[ne a=tept[m s[fim asculta\i. <...S[te lup\i lupta cea bun[, =i s[p[strezi credin\a =i un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, =i au c[zut din credin\[> (1 Timotei 1:18-19).

Oamenii care sunt indulgen\i cu p[catul î=i p[teaz[con=tiin\a =i le-ar conveni mai mult s[nu existe Dumnezeu, pentru a nu fi r[spunz[tori de p[cat. Apostolul Pavel îi scrie lui Timotei c[astfel de oameni, cu cugetul murdar, cad de la credin\[pentru c[=i-au pierdut-o. Cugetul omului trebuie s[accepte ori voia lui Dumnezeu de a tr[i curat, ori s[accepte p[catul impus de firea omului. Dac[omul accept[compromisul, p[catul îl va]nl[tura pe Dumnezeu din gândurile lui, în cea mai mare m[sur[posibil[. Bani grei sunt cheltui\i pe la doctori psihologi în fiecare an de c[tre oameni care caut[eliberarea de sub un cuget murdar =i vinovat, dar este în zadar, pentru c[aceast[slobozenie nu poate fi g[sit[dec`t la Fiul lui Dumnezeu.

Zacheu a primit iertare, =i o dat[cu ea a primit =i un cuget eliberat de vin[. Cu mul\i ani înainte, Psalmistul a avut aceea=i experien\[=i a spus c[este ferice de cel cu p[catul acoperit =i cu f[r[delegea iertat[. Zacheu a devenit un om fericit, cu un cuget eliberat de vin[. Medicamentele nu pot reda un cuget curat, ci doar uneori poate s[ia min\ile oamenilor, dar vina r[mâne tot acolo. Sim\ul vinov[\iei poate fi foarte mare în om, a=a cum spunea psalmistul c[sim\ea cum i se topeau oasele atunci când cugetul îi era împov[rat de vin[. Chiar din punct de vedere biologic trupul omului este creat s[func\ioneze bine numai atunci când con=tiin\a

este liber[de vin[. <Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a c[ror judecat[s-a deprins, prin întrebuin\are, s[deosebeasc[binele de r[u> (Evrei 5:14). Oameni mari sunt aceia care au dobândit, cu ajutorul dat de Duhul Sfânt, t[ria unei judec[\i s[n[toase, care discerne voia firii de cea a Duhului.

Satan =tie c[dac[cugetul este împov[rat de vin[nu }l poate m[rturisi pe Domnul, de aceea el caut[s[-l determine pe om s[-=i mânjeasc[con=tiin\a prin provoc[ri la cuvinte =i fapte nepotrivite. }n zilele de ast[zi, cugetul oamenilor este foarte p[tat cu lucrurile la care se uit[, de aceea trebuie s[punem paznici severi la fereastra ochilor, pentru a nu se opri asupra lucrurilor care ne întineaz[cugetul. Dac[con=tiin\a ta nu este liber[ea poate fi eliberat[de Domnul Isus, la fel cum a fost eliberat[a lui Zacheu. Este nevoie de m[rturisire înaintea Domnului =i de restituire fa\[de aceia c[rora le-ai cauzat vreo pierdere, fie prin cuvinte jignitoare sau fapte. Poate fi un lucru umilitor s[-\i ceri iertare, dar este folositor, la fel cum un medicament este absolut necesar atunci c`nd e=ti bolnav. Rela\iile cu semenii vor fi restaurate, dar mai important este faptul c[leg[tura de pace cu Dumnezeu va fi restaurat[. Omul care vine la Domnului Isus ca p[c[tos devine un copil al lui Dumnezeu. <...Voi, care odinioar[nu era\i un popor, dar acum sunte\i poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu c[p[taser[\i îndurare, dar acum a\i c[p[tat îndurare> (1 Petru 2:10).

Noi, oamenii, eram în tab[r[opus[cu Dumnezeu, dar prin Domnul Isus am schimbat tab[ra =i am trecut de partea Domnului. Am c[p[tat îndurare =i am devenit poporul Lui. O dat[trecu\i de partea Domnului c[ut[m s[tr[im cum }i place Celui ce ne-a ar[tat îndurare printr-o via\[de sfin\enie, adic[de separare de ceea ce Dumnezeu nume=te p[cat. Tr[irea acestei vie\i sfinte nu se face prin a îmbr[ca anumite haine sfinte sau prin a intra într-o cl[dire sfânt[, impun[toare, destinat[închin[ciunii, ci prin fapte care dovedesc c[ne-am lep[dat de orice r[utate, vicle=ug, de orice pref[c[torie =i ferindu-ne de orice ni se pare r[u. Vrei s[faci parte din poporul lui Dumnezeu? Promisiunile Lui sunt mai valoroase,

mai trainice =i mai stabile ca orice pe p[mânt =i promisiunea Lui este c[pe acela care vine la El, nu-l va scoate afar[. Acela care vine la Domnul nu este condamnat,]ns[cel ce refuz[s[se împace cu Dumnezeu Tat[l prin meritul jertfei de la Golgota =i nu face leg[mânt cu El va fi condamnat la pierzare ve=nic[. Dumnezeu este un Dumnezeu al =anselor, care nu dore=te moartea p[c[tosului, ci îi iube=te =i le vrea întoarcerea, p`n[înc[mai este posibil.

Condi\ia de a deveni fii ai Tat[lui este numit[de Domnul Isus ca fiind o asem[nare cu El. <Dar Eu v[spun: «Iubi\i pe vr[jma=ii vo=tri, binecuvânta\i pe cei ce v[blestem[, face\i bine celor ce v[ur[sc, =i ruga\i-v[pentru cei ce v[asupresc =i v[prigonesc, ca s[fi\i fii ai Tat[lui vostru care este în ceruri ...»> (Matei 5:44-45). Acest mod de a iubi este inexistent în fiin\a omului prin na=terea biologic[. Ea este posibil[datorit[puterii plantate de Duhul Sfânt în duhul nostru atunci când întoarcerea la Dumnezeu este sincer[a=a ca =i a lui Zacheu. Zacheu avea o singur[dorin\[=i aceea era de a repara]n m[sura posibilit[\ilor orice stricase înainte, prin în=el[ciune =i nedreptate. Este vorba de a renun\a la voia ta =i a accepta voia Lui.

Omul este o mare binecuvântare sau un mare r[u pentru cei din jurul lui. Când Zacheu L-a primit pe Domnul Isus s-a lep[dat de sine =i dorin\a avar[dup[avu\ii a secat =i astfel a devenit o binecuvântare pentru cei s[raci. Este vorba de ceea ce Domnul Isus nume=te la om <lep[dare de sine>, pentru c[a=a =i numai a=a omul]=i poate duce crucea urmându-L pe Domnul Isus. A te lep[da de tine înseamn[a p[r[si importan\a pe care \i-o dai \ie atunci c`nd iei o decizie. De multe ori Domnul Isus vorbe=te în mod hiperbolic cu scopul de a accentua importan\a unei înv[\[turi. El]\i spune s[-\i tai mâna sau piciorul dac[te duce la p[cat. Scoate ochiul dac[te duce la p[cat. Este un mod mai izbitor de a vorbi, pentru a ar[ta cât de important este a t[ia orice posibilitate a firii de a fi hr[nit[cu p[cat. Este o cedare =i renun\are la ceea ce vrea firea =i o acceptare a ceea ce vrea duhul în care a p[truns Hristos.

Unui viciu puternic trebuie s[i te opui cu o credin\[puternic[. Viciul lui Zacheu erau banii =i el î=i vindeca sufletul prin a da s[racilor. Al\ii poate au viciul de a face r[ni cu limba =i ei trebuie s[-=i cear[iertare, apoi s[o \in[în frâu. Un proverb spune c[limba nu are decât trei inches, dar doboar[un om înalt de =ase picioare. Dup[ce L-am primim pe Domnul Isus în via\a noastr[nu avem alt scop decât de a-L sluji pe El =i a-I sem[na tot mai mult în ceea ce facem. Adev[rata Biseric[a lui Dumnezeu, care va fi r[pit[la cer, este format[din oameni ce s-au lep[dat de ei =i tr[iesc voia St[p`nului care +i-a dat via\a pentru ei.

Zacheu nu a spus c[le va l[sa bani s[racilor atunci când va muri, ci imediat a vrut s[le dea s[racilor =i la cei pe care i-a nedrept[\it. Chiar =i Shakespeare spunea c[elogiul din ziua înmormânt[rii nu poate corecta chipul c[ruia]i lipse=te frumuse\ea. Credinciosul este frumos prin felul cum tr[ie=te, =i pentru c[are în el n[dejdea revenirii Domnului, tr[ie=te o via\[de continu[veghere. Aceast[ac\iune a lui Zacheu f[cut[cu sinceritate dovede=te c[inima lui a fost schimbat[de Domnul, spre deosebire de tân[rul bogat care a c[utat s[-=i coafeze orgoliul, ar[tându-=i p[r\ile bune. În clipa când Domnul Isus intr[în casa =i]n via\a lui, începe s[-=i vad[bine gre=elile, printre care =i aceea c[atât de mult timp nu a avut grij[de s[raci. Roada poc[in\ei a rodit imediat, în mod voluntar, din instinctul inimii noi, care este programat[de Dumnezeu cu un DA la tot ce este bun.

Zacheu L-a primit cu bucurie pe Domnul, pentru c[în casa =i inima unde intr[El este fericire. Domnul Isus a fost de multe ori invitat de farisei în casele lor, dar pe ace=tia Domnul i-a mustrat pentru f[\[rnicie, dar nu g[sim s[fi refuzat niciodat[vreo invita\ie la mas[. Nici ast[zi, El nu refuz[s[intre în casa aceluia care }l prime=te. <Iat[Eu stau la u=[, =i bat. Dac[aude cineva glasul Meu =i deschide u=a, voi intra la el, voi cina cu el, =i el cu Mine> (Apocalipsa 3:20). Mul\i au scuze când Domnul le spune c[vrea s[intre în casa lor, dar ei nu =tiu c[a-L refuza pe Domnul înseamn[a accepta condamnarea ve=nic[. Patru mii de ani a

a=teptat omenirea dup[un Mântuitor, =i când a venit, majoritatea nu I-au deschis u=a. Aceia care L-au primit au avut experien\a minunatei transform[ri pe care o produce lumina Lui, ca =i în via\a lui Zacheu. Scriptura ne spune c[vine ziua când orice genunchi se va pleca =i orice limb[va m[rturisi c[Isus Hristos este Domnul. El era înainte de Avraam =i tot ce exist[a fost f[cut de El. El este Dumnezeu care vindec[bolnavii f[r[trus[medical[=i f[r[pilule. A luat urechea lui Malhu t[iat[de Petru =i a pus-o la loc =i totu=i ei nu au crezut în El. El a înviat mor\ii, dar =i mai important este faptul c[a dat =i d[via\[sufletelor moarte în p[cat, a=a cum a fost Zacheu, cum am fost eu =i milioane =i milioane de alte suflete.

Este sufletul t[u viu prin minunea na=terii din nou? Dac[nu recuno=ti c[aceste cuvinte care sunt rostite ca =i o condi\ie pentru mântuirea lui Nicodim de c[tre Domnul Isus, probabil c[nu este viu sufletul t[u. Ce pre\ are sufletul t[u? Pentru câ\i bani sau pentru ce onoare sau prestigiu omenesc L-ai vinde? Majoritatea oamenilor spun c[pentru nimic în lume nu =i-ar vinde sufletul, dar acel lucru pe care îl accep\i s[te opreasc[din a te preda Domnului Isus este de fapt pre\ul pe care îl accep\i pentru sufletul t[u. Sufletul t[u este scump, deoarece pentru r[scump[rarea lui a pl[tit Dumnezeu cu ce a avut mai de pre\, dar aceast[iertare =i r[scump[rare trebuie crezut[, cerut[=i acceptat[. Noi to\i eram sub condamnarea justi\iei drepte a lui Dumnezeu =i de acolo am fost sco=i cu pre\ul sângelui nevinovat al Mielului lui Dumnezeu.

Suntem chema\i la o mântuirea mare, pentru c[a costat mult =i Acela care d[iertarea este Mare. Dumnezeu, pentru a ni se face cunoscut nou[=i a ne salva, S-a f[cut om =i S-a îmbr[cat cu un trup ca s[-L putem vedea =i în\elege. Nu este alt[cale spre via\[decât prin El. Dup[revolu\ia francez[, oamenii au încercat s[înlocuiasc[religia cre=tin[cu o religie a ra\iunii. Oamenii =tiin\ei care au venit atunci la putere au dorit s[fac[ei aceast[religie nou[, dar s-au g[sit în fa\a dificult[\ii de a-i face pe oameni s[cread[în ea. Atunci unul dintre ei a spus c[ceea ce este necesar

pentru ca aceast[nou[religie a ra\iunii s[înl[ture cre=tinismul este ca cineva s[accepte s[fie r[stignit pentru aceast[idee, s[fie omorât, dar a treia zi s[învieze. Atunci, spunea acel om, <toat[Fran\a va crede c[religia aceasta este adev[rat[.>

Cre=tinismul nu se va stinge niciodat[, ci pe m[sur[ce puterea întunericului a vrut ca s[-l sting[, tot mai multe inimi au fost aprinse de dragostea lui Hristos. Prezen\a luminii Domnului l-a f[cut pe Zacheu s[se vad[murdar =i s[doreasc[libertate pentru suflet. Dumnezeu este reprezentat în Scriptur[=i printr-un Tat[care atunci când î=i vede fiul risipitor venind spre cas[îi fuge înainte,]l îmbr[\i=eaz[=i îl s[rut[cu s[rutul iert[rii. Ochii lui Dumnezeu sunt îndrepta\i ast[zi spre cel p[c[tos, ca s[vad[cel mai mic gest =i inten\ie de a reveni la El prin poc[in\[. Chiar dac[ ]n =oapt[ar rosti p[c[tosul, Cel ce a creat urechea]l aude =i are haina curat[preg[tit[, gata s[-l primeasc[pe cel ce vine la mântuire prin poc[in\[. Dumnezeu vrea s[-l aud[pe cel p[c[tos c[accept[c[este un p[c[tos =i are nevoie de salvare. Duhul Sfânt pune în suflet aceast[zvârcolire =i nelini=te, apoi îi îndreapt[ochii spre Golgota, unde cel p[c[tos prime=te iertare =i un cuget curat. Omul poate pre\ui cercetarea aceasta sau o poate respinge.

Prin respingerea harului omul se în=eal[singur pe sine, dar niciodat[pe Dumnezeu. Asigur[-te c[}i apar\ii lui Hristos, pentru c[vine ziua când tot ce nu este a Lui va arde cu trosnete. Dac[nu ai siguran\a mântuirii prime=te-L pe Domnul Isus,]ncrez`n-du-te numai în meritul iert[rii creat la Golgota =i nu prin merite personale. Un singur p[cat te poate desp[r\i de cer =i te poate condamna la iad. Trebuie s[accep\i iertarea pentru tot trecutul. În ziua judec[\ii aceia ce au respins oferta milei lui Dumnezeu vor avea ca =i acuzator chiar cugetul lor, care de multe ori i-a ap[sat =i le-a comunicat c[nu sunt la starea de pace cu Dumnezeu. M[rturisindu-ne p[catul =i f[când lumin[în via\a noastr[, prin ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu, primim iertare, cur[\irea cugetului =i via\[ve=nic[prin Domnul Isus Hristos.

Amin

42

NU VOI MURI, CI VOI TRĂI

<Nu voi muri, ci voi tr[i, =i voi povesti lucr[rile Domnului. Domnul m-a pedepsit, da, dar nu m-a dat prad[mor\ii.> Psalmul 118:17-18

Timpuri =i împrejur[ri diferite din via\a noastr[au tendin\a s[ne fac[s[vedem lucrurile din perspective diferite. Împrejur[rile prin care trecem au o influen\[asupra gândirii =i judec[\ii noastre. Avem în textul citat afirma\ia unei credin\e care refuz[s[priveasc[la boal[=i necaz ca la un r[u =i spune: <Voi tr[i!> Necredin\a vrea glas, =i este mai bine s[fii mut decât s[-i dai voie s[vorbeasc[, pentru c[necredin\a }l provoac[pe Dumnezeu =i face s[întârzie ajutorul Lui. Ne este dat uneori s[trecem prin situa\ii grele,]n care lumea ne serve=te ape amare, ca acelea întâlnite de poporul Israel când abia ie=ise de sub robia egiptean[. Apele amare sunt situa\ii de criz[, de necazuri familiare, necazuri personale, probleme sociale sau în biseric[, pentru c[toat[lumea este otr[vit[de p[cat.

Omul care nu-L are pe Dumnezeu când ajunge la am[r[ciune =i î=i vede neputin\a se refugiaz[în alcool, desfrâu, recurge la divor\ sau alte oferte mortale, pe când copilul lui Dumnezeu alearg[la Domnul, care are întotdeauna o mângâiere =i o rezolvare duhovniceasc[. Titlul acestui mesaj, care face parte din Psalmul 118, a fost scris deasupra biroului de lucru al reformatorului Luther, pentru a-l vedea =i]ncuraja]n vreme de necaz. Luther a dat lovituri grele în fiara catolic[, ca nici unul altul, pentru c[tr[ia cu ideea c[el va fi în via\[atâta timp cât Dumnezeu are o slujb[pentru el pe p[mânt, dup[care va fi chemat acas[la

Dumnezeu. Aceast[afirma\ie este mai mult dec`t o lozinc[=i ne este dat =i nou[s[trecem prin situa\ii când ne leg[m tare de Domnul =i spunem: <Nu voi muri, ci voi tr[i!> Pentru copiii lui Dumnezeu aceste cuvinte nu sunt doar vorbe goale, deoarece =i ei trec prin necazuri p[mânte=ti, dar au o n[dejde care nu în=al[. Aceste cuvinte sunt cuvinte de erou, pentru c[sunt rostite atunci când treci prin valea umbrei mor\ii =i necazurile te încol\esc din toate p[r\ile.

Credin\a nu str[luce=te niciodat[mai frumos ca atunci când e=ti în necazuri =i continui s[-I fi credincios Domnului. Sunt momente care te calific[s[aduci o jertf[a laudei, pentru c[=i dac[ai inima îndurerat[de împrejur[ri alegi s[lauzi Numele Domnului. Jertfa laudei în timpul de necaz cânt[re=te deosebit de mult înaintea lui Dumnezeu =i-L învesele=te pe Domnul, care zi de zi trebuie s[vad[atâtea p[cate ce au loc pe p[mânt, prin care oamenii }l sfideaz[. Aceast[putere de a te-ncrede]n Dumnezeu =i a accepta voia Lui atunci c`nd e=ti]n necaz este o lucrare a harului, care nu poate fi în\eleas[de aceia care nu s-au f[cut p[rta=i Duhului Sfânt, pentru c[nu au puterea de a r[mâne neclinti\i la necaz.

La prima vedere, a=a cum spune psalmistul, se pare c[necazul sau boala este o pedeaps[nepl[cut[pe care Domnul a îng[duit-o, dar ea este îng[duit[cu scopul de a ne feri de la\ =i pr[pastie sau cu scopul de a ne dezvolta o dependen\[de El. Dumnezeu are control deplin asupra temperaturii cuptorului =i încercarea poate fi o mustrare din partea unui Tat[care î=i iube=te =i disciplineaz[copiii. Copiii de obicei nu v[d nevoia de a fi pedepsi\i =i nu cer a=a ceva, dar când cresc în\eleg rolul mustr[rii =i a pedepsei p[rinte=ti. Dumnezeu nu nec[je=te cu pl[cere pe fiii oamenilor, ci vrea s[creasc[în ei noi virtu\i, care s[-i fac[s[se asemene cu Fiul. <Eu mustru =i pedepsesc pe to\i aceia, pe care-i iubesc. Fii plin de râvn[dar, =i poc[ie=te-te> (Apocalipsa 3:19). Dumnezeu corecteaz[=i love=te în noi de obicei ceea ce iubim mai mult ca pe El. El este un Dumnezeu gelos, care nu admite s[ai al\i dum-

nezei afar[de El. Inima noastr[este în=el[toare =i u=or se alipe=te de lucruri =i chiar de oameni, dar Domnul vrea s[men\inem în tot timpul o prioritate clar[=i aceasta s[fie El. Uneori El alege s[îng[duie peste noi lucuri ce nu ne plac, ca o m[sur[preventiv[, pentru ca s[nu c[dem în fa\a ofertelor f[cute de vr[jma=. Orice p[cat nem[rturisit, care nu este acoperit de sângele Domnului, este pedepsit de Tat[l, ca s[nu fim judeca\i o dat[cu lumea. El nu d[pedepse cu mânie =i nici cu r[utate, ci pedepse=te cu dragoste, ca un p[rinte iubitor.

Pe lâng[necazurile p[mânte=ti, care ne =lefuiesc, Dumnezeu ne d[s[purt[m =i o cruce, adic[s[suferim pentru cauza Evangheliei, ca prin noi Domnul Isus Hristos s[fie v[zut. Dac[noi ne-am alege crucea pentru aceast[via\[ea ar fi nepotrivit[pentru umerii no=tri, iar dac[ni se pare nepotrivit[trebuie s[o purt[m pân[ce devine potrivit[. Dac[r[mâi credincios chem[rii Lui, vei putea spune ca psalmistul c[vei tr[i =i vei povesti lucr[rile Lui, chiar dac[treci prin momente grele pe care nu le în\elegi. El ne încearc[, dar nu ne d[prad[mor\ii. Este o limit[de durat[=i intensitate a încerc[rii, care este bine cunoscut[=i stabilit[de Dumnezeu pentru fiecare din noi. Singura Lui inten\ie este s[cre=tem în credin\[=i s[ne sfâr=im cu bine alergarea, pentru ca investi\ia Lui în noi s[nu fie zadarnic[.

Credin\a vede dincolo de ce vede firea =i poate astfel trece cu bine perioada încerc[rii. Chiar în necaz mila Domnului este tot cu noi =i El dore=te mult s[nu-L dezam[gim, pentru a ne putea da cununa ce ne-a preg[tit-o. Dac[un om are o vie =i vrea s[o taie de tot nu o mai tunde, dar când se a=teapt[de la ea s[-i aduc[roade o tunde, ca s[aduc[=i mai mult[road[. Dac[nu am avea =i necazuri în via\a noastr[, credin\a nu ar avea ce cuceri =i nici ocazia s[str[luceasc[. Uneori Dumnezeu îng[duie necazuri ca s[nu adormim pe cale. De obicei, noi nu adormim atunci c`nd este vorba de nevoile trupe=ti. Ne scul[m devreme, =i dac[este nevoie ne culc[m târziu pentru a ne câ=tiga un trai cât mai bun, dar s-ar putea uneori s[trecem prin faze când neglij[m hr[nirea noastr[

spiritual[=i activitatea în via Domnului. Nu pu\ini sunt cei ce dorm cu privire la lucrurile eterne =i în fiecare s[pt[mân[trec în ve=nicie aproximativ un milion de suflete, din care majoritatea sunt nemântui\i. Samson a dormit când trebuia s[vegheze =i l-a costat puterea, libertatea, iar apoi via\a. Samson a ajuns s[nu vad[un pericol în a dormi în locul cel mai periculos =i prin neveghere a pierdut binecuvântarea ce o avea.

Noi, ca =i copii ai Domnului, suntem într-un continuu r[zboi împotriva întunericului, iar când adormim Dumnezeu, în dragoste, îng[duie lucruri care nu ne plac cu scopul de a ne trezi sufletul. Pilda fecioarelor spune c[toate fecioarele au adormit, iar când s-a auzit strigarea de la miezul nop\ii numai jum[tate din ele au intrat la nunt[. Când suntem în noaptea încerc[rii Dumnezeu ne viziteaz[=i verific[performan\a inimii noastre. <Dac[îmi vei cerca inima, dac[o vei cerceta noaptea, dac[m[vei încerca, nu vei g[si nimic; c[ci ce-mi iese din gur[aceea =i gândesc> (Psalmul 17:3). Necazul prin care treci nu va disp[rea pân[nu vei avea aceast[vizit[misterioas[din partea Domnului. Este una s[auzi despre Domnul, dar este cu totul altceva s[ai de-a face direct cu El. Niciodat[nu va fi mai aproape de tine ca atunci când treci prin încerc[ri. Prezen\a Lui aduce o lumin[a=a de intens[ ]nc`t ajungi s[-\i vezi gre=eli pe care înainte nu le vedeai. Focul Lui arde dumnezei str[ini =i aprinde în suflet un foc dintr-un jar sfânt, al dragostei pentru Dumnezeu. Aceast[vizit[a Lui în noaptea încerc[rii trebuie s[fie experien\a fiec[rui credincios.

Vizita Domnului este f[cut[în bun[tate =i aduce o cercetare care ne este acordat[prin Har. }n astfel de momente sim\i prezen\a dulce a Duhului Sfânt. <Tu e=ti cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale...> (Psalmul 45:2). A avea un St[pân care]ntotdeauna este interesat de binele t[u este ca o fântân[a binelui, cu o grij[=i bucurie care nu se termin[. Când David spune c[harul este turnat pe buzele Lui exprim[o abunden\[. Ori de câte ori te viziteaz[în noapte, El î\i vorbe=te cuvinte de har. Adam a avut =i el parte odat[de acest har, dar prin neve-

ghere vasul lui s-a spart =i nu i-a mai r[mas nici un strop. Primul strop de har l-am sim\it atunci când El a stropit fiin\a noastr[prin cuvintele Evangheliei, atunci când am venit la Domnul Isus ca p[c[to=i =i El ne-a iertat. Apoi El, care este Olarul, a f[cut vasul nostru ca s[poat[con\ine acest har al p[rt[=iei cu El, pentru c[ne-a promis c[va fi cu noi în toate zilele. Nu vasul este comoara, ci ceea ce este]n vas are valoare. <Pot s[se mute mun\ii =i dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine> este promisiunea pe care El ne-a f[cut-o =i este valabil[chiar dac[trecem prin necazuri. Câteodat[singura încurajare de a avea puterea de a merge mai departe sunt promisiunile lui Dumnezeu pentru noi. El spune c[ne iube=te mai mult decât î=i iube=te o mam[copilul =i ne promite c[nu ne va uita =i nu ne va p[r[si cu nici un chip. El ne-a promis c[cine crede în El chiar dac[ar muri va tr[i. Este promisiunea spre care au privit martirii cu bucurie =i care i-a f[cut s[primeasc[moartea cu fa\a senin[, chiar iubind pe c[l[ii lor.

Harul promisiunilor lui Dumnezeu sunt ca un fagure dulce, ce d[împrosp[tare sufletului nostru când trecem prin necazuri. <Eu îns[voi privi spre Domnul, îmi voi pune n[dejdea]n Dumnezeul mântuirii mele, Dumnezeul meu m[va asculta. Nu te bucura de mine, vr[jma=[, c[ci chiar dac[am c[zut, m[voi scula iar[=, chiar dac[stau în întuneric, totu=i Domnul este Lumina mea> (Mica 7:7-8). Cuvinte ca acestea exprimate de prorocul Mica au mult[miere în ele. Oricine se încrede în El spune =i crede c[El este Dumnezeul Mântuirii, care ascult[rug[ciunea =i prin grija Lui nu vei muri, ci vei tr[i. Prorocul Mica era înconjurat de nelegiuire =i de lucruri ce mergeau r[u în \ar[, era dezam[git de semenii lui, dar parc[atunci încrederea în Dumnezeu, care spune c[-l ascult[, are =i mai mare valoare. El prezint[prin aceast[încredere o funda\ie a unei confiden\e în Domnul Dumnezeu.

Este vorba de Dumnezeul nostru, nu de un oarecare dumnezeu. Este un Dumnezeu care are leg[tur[cu noi =i de aceea putem spune]mpreun[cu psalmistul: <Nu voi muri, ci voi tr[i!> Dumnezeul care a creat cerurile =i p[mântul este =i Dumnezeul

nostru. To\i oamenii au un dumnezeu. Pentru unii este stomacul, averea, copilul, \igara, b[utura sau lucruri asem[n[toare acestora. Orice lucru bun sau d[un[tor care este pus deasupra lui Dumnezeu este un dumnezeu. Dac[El este Dumnezeul t[u, El este R[scump[r[torul t[u, Creatorul t[u, care te p[ze=te ca pe o mare valoare. El conduce via\a ta =i =tie c[tr[ie=ti pentru El =i sluje=ti bine. Un asemenea suflet spune ca =i Iosua c[el =i casa lui va sluji Domnului, pentru c[El este Dumnezeul care ne-a dat mântuirea. De când }l prime=ti pe El ca Dumnezeul t[u te-ai îmbog[\it =i nimeni nu te poate s[r[cii. El este Dumnezeul t[u, Cerul este al t[u, loca=urile cere=ti te a=teapt[, pentru c[au fost preg[tite pentru tine. Poate mai ai lucruri numite bunuri materiale pe p[mânt, dar în compara\ie cu ce te a=teapt[sus toate de aici sunt gunoaie. Adev[rata bog[\ie este via\a tr[it[cu Dumnezeu, nu lucrurile de pe p[mânt.

El este Dumnezeul t[u pentru c[L-ai primit prin credin\[, =i El te-a primit ca pe un copil al Lui. El nu este un Dumnezeu necunoscut, cum scria pe un altar în Atena, ci El este Dumnezeul meu. De aceea voi tr[i =i nu voi muri, ca s[povestesc lucr[rile Lui. Noi }l cunoa=tem pe El, dar =i El]i cunoa=te pe cei ce sunt ai Lui =i se tem de El. Prin El avem via\a. El locuie=te în templul trupului nostru prin Duhul Sfânt. Neferici\ii de pe p[mânt sunt acei oameni care nu-L pot numi pe Dumnezeul cel Viu Dumnezeul lor. Când spun <copilul meu> exprim o c[ldur[=i implic[o îmbr[\i=are de dragoste. El este al meu =i =tim multe lucruri unul despre altul. Tot a=a este atunci când pot spune ca Mica, c[Dumnezeu este Dumnezeul meu, pentru c[inima =i via\a mea a crescut =i s-a înf[=urat]n jurul dragostei Lui. M[intereseaz[ceea ce pe El }l intereseaz[=i este important pentru mine ceea ce este important pentru El.

El L-a trimis pe Mângâietorul care ne-a trezit duhul din somnul mor\ii =i a r[mas cu noi =i în noi. Prin El se stabilesc leg[turi de comunicare între Cer =i locul unde îmi plec genunchii;]ntre Cer =i locul unde }i aduc închinare prin cântarea mea, care-L

ador[pe Dumnezeul meu. Pentru c[El este Dumnezeul meu eu }l ascult. Cel care doar spune c[}l cunoa=te, dar nu-L ascult[, nu este ucenic al Domnului, pentru c[Domnul Isus a spus c[dac[-L iubim vom p[zi poruncile Lui. El este un Dumnezeu care trebuie slujit nu numai în biseric[, ci mai ales afar[. Dumnezeul meu m[va asculta pentru c[este viu, nu ca un idol al p[gânilor c[ruia i se aduce închinare numai în templele idole=ti. Dumnezeul meu =tie ce se întâmpl[pe tot p[mântul în orice secund[, pentru c[Duhul Domnului cerceteaz[=i cunoa=te tot p[mântul. El =tie ce-i spun eu =i ce gândesc eu despre El. El este un Dumnezeu care ascult[rug[ciunea =i r[spunde la timpul Lui, dup[cum este mai bine pentru sufletul nostru. <Înainte ca s[M[cheme, le voi r[spunde; înainte ca s[ispr[veasc[vorba, îi voi asculta!> (Isaia 65:24).

Este acest Dumnezeu =i Dumnezeul t[u? Dac[nu, El vrea s[fie Dumnezeul t[u =i poate deveni dac[}l invi\i în via\a ta ca Domn =i St[pân. Atunci, chiar dac[lucrurile pe care oamenii le numesc bog[\ii ar lipsi te vei sim\i bogat. <C[ci chiar dac[smochinul nu va înflori, vi\a nu va da nici un rod, rodul m[slinului va lipsi, =i câmpiile nu vor da hran[, oile vor pieri din staule, =i nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot m[voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!> (Habacuc 3:17-18). A avea bucurie sau a nu avea este decizia ta =i a mea, indiferent de]mprejur[rile pe care le v[d ochii no=tri. Habacuc a spus c[chiar dac[toate cele p[mânte=ti ar lipsi, el a luat decizia c[tot se va bucura în Dumnezeul mântuirii lui. Suntem îndemna\i s[alegem =i noi aceast[pozi\ie în care Dumnezeu este glorificat. Putem s[facem aceasta pentru c[mai important ca lucrurile p[mânte=ti este sufletul nostru mântuit de Dumnezeu, care nu va muri, ci va tr[i. Este o libertate ce nimeni nu mi-o poate lua; de a fi fericit =i a m[bucura de lucrurile ve=nice, de dincolo de aceast[via\[, în Dumnezeul meu. O astfel de bucurie este o dovad[a unei credin\e în lucruri n[d[jduite, care devin o realitate =i lucrurile nev[zute devin lucruri v[zute. Acest fel de credin\[ne une=te cu Hristos, =i ca urmare vine dragostea care este tunat[în inimile noastre prin Duhul Sfânt.

Dumnezeu nu îng[duie încerc[rile pe care noi uneori le privim ca un r[u decât cu un scop bun. <...El î=i aduce pururea aminte de leg[mântul Lui> (Psalmul 111:5). Când treci prin necaz sau bucurii El nu uit[c[ai f[cut un leg[m`nt cu El prin botezul în ap[, care este un eveniment când noi îi promitem credincio=ie p`n[la moarte, iar El ne promite via\[ve=nic[prin Domnul Isus Hristos. Dumnezeu a f[cut mai multe leg[minte cu omul, dar niciodat[nu =i le-a c[lcat. Leg[mântul Lui este pentru cei ce se tem de El =i }l ascult[. Uneori Dumnezeu ne las[s[trecem prin întuneric ca s[putem vedea c[El este Lumina.

David a scris Psalmul 59 când fugea de Saul, care vroia s[-i ia via\a. Era un timp de grea încercare pentru David, dar el =tia c[sc[parea este la Dumnezeu. <...C[ci Tu e=ti un turn de sc[pare pentru mine, un loc de ad[post în ziua necazului meu. O, T[ria mea! pe Tine te voi l[uda, c[ci Dumnezeu, Dumnezeul meu cel prea bun, este turnul meu de sc[pare> (Psalmul 59:16-17). Încercarea =i necazul în care se g[sea nu l-au putut face pe David s[-=i piard[leg[tura cu Dumnezeu, ci dimpotriv[a depins de El mai mult ca alt[dat[. David nu numai c[nu l-a urât =i nu a luat via\a aceluia care-l urm[rea, atunci când Domnul i l-a dat în mân[, dar îl iubea =i nu a dat voie oamenilor lui s[-i fac[vreun r[u. Când Saul a murit l-a pl`ns =i l-a jelit ca pe un mare viteaz. Când Domnul Isus era pe cruce, în dureri, nu +i-a urât chinuitorii, ci S-a rugat Tat[lui s[-i ierte. Dac[ ar[t[m astfel de bun[tate celor ce ne ur[sc =i ne vor r[ul dovedim c[ ne asem[n[m cu St[p`nul nostru.

Ce facem noi c`nd suntem]n necaz? Putem alege s[ne r[zvr[tim împotriva voii lui Dumnezeu =i nu câ=tig[m nimic bun, sau putem alege s[ne smerim sub mâna tare a lui Dumnezeu =i s[-I mul\umim pentru ce a g[sit El cu cale s[îng[duie peste via\a noastr[. Depinde de noi dac[l[s[m necazul s[aib[un efect distructiv sau unul constructiv, prin a ne pune încrederea în Dumnezeu care nu d[gre= în hot[rârile ce le ia pentru via\a noastr[. Multe din bolile trupului sunt un fel de taxe pe care omul le pl[te=te pentru poftele lui. Triste\ea =i nemul\umirea]ntre\in

boala, pe când inima vesel[ridic[duhul omului. Duhul Sfânt are misiunea de a p[stra în[untrul nostru un echilibru de pace =i o stare de mul\umire. Când nu ne încredem în El ne apuc[frica =i groaza, dar când ne l[s[m pe bra\ul Domnului nimic =i nimeni nu ne poate lua pacea. St[în puterea noastr[s[alegem ce atitudine s[cultiv[m atunci când trecem prin necaz. Planul Lui este s[ne mântuiasc[, s[ne fac[poporul Lui, iar El s[fie Dumnezeul nostru. Planul Lui este s[ne des[vâr=easc[=i s[ne prelucreze, ca un me=ter ce î=i iube=te lucrarea pe care o creaz[. Planul Lui este s[ne duc[în |ara Sa, unde s[ne dea o mo=tenire nestric[cioas[=i o cunun[care nu se poate ve=teji. El este izvorul vie\ii =i în El putem avea bel=ug de via\[, chiar atunci când trecem prin necazuri. În El ne este p[strat[via\a sufletului pentru ca cel r[u s[nu ne poat[atinge.

În vremuri de încercare, predicile, poeziile =i scrierile inspirate sunt izvoare ce stâmp[r[setea sufletului =i îmb[rb[teaz[duhul zdrobit. Domnul Isus a suferit ca om al durerii =i a fost urât de oameni. De aceea nu trebuie s[fim surprin=i când ne revine =i nou[o parte din acest fel de încerc[ri. Domnul Isus a b[ut întreg paharul suferin\elor, ca s[poat[dobândi o iertare ve=nic[pentru sufletele noastre. <Tu auzi rug[ciunile celor ce suf[r, Doamne! Le înt[re=ti inima, î\i pleci urechea spre ei...> (Psalmul 10:17). Avem aici descris cu precizie ceea ce face Dumnezeu, care este neschimb[tor. Credin\a zide=te pe pietre ce nu se v[d =i spune ceea ce a f[cut Dumnezeu]n trecut. Când e=ti]n necaz, credin\a te asigur[c[te po\i baza pe Dumnezeu prin care vei tr[i =i nu vei muri. Dumnezeu ascult[rug[ciunea inimii care sufer[=i uneori nici nu este nevoie de cuvinte, a=a cum a fost rug[ciunea Anei. <Voi cânta totdeauna îndur[rile Domnului> (Psalmul 89:1). Aceasta este afirma\ia lui Asaf, fiul lui Berchia, care într-o vreme de încercare reviziteaz[promisiunile =i jur[mintele pe care Dumnezeu i le-a f[cut lui David.

Când trecem prin vremuri de încercare este necesar s[st[m aproape de promisiunile Dumnezeului nostru, care sunt întot-

deauna adev[rate. Descurajarea apare numai când se pierde perspectiva viitorului. Încredin\eaz[-\i soarta =i viitorul în mâna Domnului =i te vei bucura de via\[. Inima cea veche a omului este ca podeaua caselor vechi de la \ar[, care dac[vrei s[o speli se transform[în noroi. Solu\ia este o inim[nou[, pe care numai Dumnezeu o d[. Acest psalmist aminte=te o promisiune care pentru ei era o tain[, dar pentru noi este un eveniment cu care apostolul Pavel ne spune s[ne mângâiem. <Ferice de poporul, care cunoa=te sunetul trâmbi\ei, care umbl[în lumina Fe\ei Tale, Doamne!> (Psalmul 89:15).

A=tept[m ziua când trâmbi\a va suna, cei mor\i în Domnul vor învia =i noi, care-L numim pe Dumnezeu Dumnezeul nostru, vom fi schimba\i de Duhul Sfânt într-un trup de slav[=i vom zbura la Cer. Vom întâlni pe Domnul =i sfin\ii r[scump[ra\i prin jertfa Lui, care au trecut în ve=nicie. Atunci vom fi ve=nic cu Domnul. Cu ochii a\inti\i la ziua marilor r[spl[tiri, chiar dac[trecem prin încerc[ri, s[spunem: <Voi tr[i =i nu voi muri!>

Amin

43

FAMILIA

<De aceea va l[sa omul pe tat[l s[u =i pe mama sa, =i se va lipi de nevasta sa, =i se vor face un singur trup.> Genesa 2:24

Familia este cea mai veche institu\ie de pe p[mânt al c[rei ini\iator a fost Dumnezeu, care a avut ca scop fericirea =i binele omului. Familia este opera lui Dumnezeu. Ea a fost creat[cu inten\ia de a da ocazie omului s[guste raiul înc[de pe p[mânt, înainte de a ajunge în Cer, unde Dumnezeu a preg[tit pentru noi bucurii ve=nice. Inten\ia original[a lui Dumnezeu a fost, =i este =i ast[zi, ca prin întemeierea familiei omul s[poat[umbla fericit în pribegia lui pe acest p[mânt. Cea mai important[decizie pe care omul o poate lua pe p[mânt este aceea de a-L primi pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor personal, iar a doua decizie, privind importan\a, este decizia c[s[toriei, care o va afecta chiar =i pe prima decizie.

Tân[r sau tân[r[, care e=ti în pragul c[s[toriei, este indicat s[ceri de la Domnul s[-\i arate ce a preg[tit El pentru tine =i trebuie s[ai încredere c[Isus î\i d[ceea ce este potrivit pentru persoana ta. <…Ferice de omul care se încrede în El!> (Psalmul 34:8). Dumnezeu are un plan cu privire la via\a tinerilor afla\i în prag de c[s[torie. El se ocup[=i ast[zi cu lucrarea de a pune tineri potrivi\i împreun[,]ns[mai întâi trebuie s[fii un suflet mântuit, care se încrede în El. C[s[toria nu-\i rezolv[problemele de rebeliune =i nesupunere fa\[de Dumnezeu. Acest lucru trebuie rezolvat înainte de c[s[torie. A=a se întâmpl[c[uneori cei ce fac acest pas nepreg[ti\i ajung s[-i invidieze pe cei nec[s[tori\i =i ar vrea s[

fie liberi din nou. Cel ce se gr[be=te la aceast[lucrare este ca un om care se gr[be=te s[fac[o cas[f[r[s[se intereseze prea mult de funda\ie. Mul\i viseaz[o rela\ie de c[snicie fericit[=i chiar dup[ce se c[s[toresc refuz[s[se trezeasc[din vis. Cei ce se c[s[toresc în Domnul trebuie s[\in[seama de realitatea lucrurilor, ca nu cumva s[ajung[s[vrea la partenerul lor de via\[ceva ce el sau ea nu poate deveni niciodat[. Nu trebuie c[utat[ ]ntotdeauna perfec\iunea =i des[v`r=irea, ci o rela\ie bun[, unde Domnul Isus este Cel dintâi în toate. Suntem chema\i la a ne încredin\a soarta în mâna Domnului, pentru c[El va lucra la vremea potrivit[.

Adam a v[zut în Eva persoana rupt[din el, exact ceea ce-i lipsea, o completare. Adam atunci =i noi ast[zi, ca =i adul\i, sim\im nevoia de a ne rev[rsa dragostea =i bun[tatea fa\[de cineva într-un mod specific =i avem nevoie s[sim\im r[spunsul la aceast[dragoste. Ceea ce se realizeaz[prin întemeierea unui c[min fericit este faptul c[aceast[dragoste reciproc[devine o realitate. Aceast[dragoste se manifest[printr-o road[a Duhului Sfânt numit[bun[tate - ea fiind capacitatea de a nu suporta ca pe cel[lalt s[-l doar[ceva. Opus acestei bun[t[\i este r[utatea, care spune c[ar fi bine s[-l doar[pu\in sau m[car o zi. Voia ta în familie este important[, dar nu când este o dorin\[nedreapt[=i egoist[, care se poate realiza numai cu pre\ul nefericirii celuilalt. Ca s[poat[d[inui]n familie pacea =i fericirea trebuie abandonate ambi\iile personale =i înlocuite cu voia lui Dumnezeu.

B[rbatul este capul femeii, iar Hristos este capul b[rbatului,]ns[unui b[rbat nu ar trebui s[-i fie greu s[recunoasc[atunci c`nd gre=e=te sau c`nd planul so\iei sale a fost mai bun dec`t al s[u. Comunicarea =i colaborarea, f[r[aceea lupt[pentru putere, fac c[minul un loc de succes =i de adev[rat[fericire. Femeia =i b[rbatul sunt egali ca valoare înaintea lui Dumnezeu, pentru c[acela=i pre\ a fost pl[tit pentru r[scump[rarea lor,]ns[cei doi nu au acela=i rol în via\[. Capitolul 31 din cartea Proverbelor prezint[femeia ca fiind eroina casei. Avem aceea=i importan\[,

dar suntem a=a de diferi\i. Femeia tr[ie=te, în medie, cu cinci ani mai mult ca b[rbatul. B[rbatul are o structur[de schelet mai diferit[, care îi confer[capacitatea de a duce poveri mai mari. Femeia obose=te mai repede dec`t b[rbatul, pentru c[are mai pu\ine celule ro=ii care s[oxigeneze sângele. Fizicul este diferit, dar =i rolurile sunt foarte diferite.

Scriptura nu spune b[rba\ilor s[-=i supun[nevestele, ci nevestele de bun[voie s[fie supuse b[rba\ilor lor. Experien\ele din trecutul unor oameni sunt lec\ii din care putem înv[\a. Se întâmpl[de multe ori c[so\ia se plânge de so\, pentru c[nu vorbe=te cu ea. Nu este vorba de a spune: <Bun[diminea\a!> sau de a]ntreba dac[\i-a sp[lat hainele. Se întâmpl[uneori ca so\ul s[spun[c[so\ia nu ascult[ceea ce spune el, =i nu este vorba c[nu st[înaintea lui ca s[aud[ce are de spus. Ambele cazuri amintite sunt o dovad[de lips[de comunicare adânc[, comunicare ce trebuie s[fie planificat[când cei doi se ascult[unul pe altul, privindu-se în ochi. Când ascul\i pe cineva îi transmi\i persoanei respective c[este important[. C[s[toria poate fi o mare fericire sau o mare durere. <M-am a=teptat la mult mai mult>, spun unii.

Prin neveghere, via\a dintre cei doi poate ajunge la tensiuni care s[o schimbe]ntr-una mizerabil[. A=tept[rile =i preten\iile înalte, cu efort minim =i ieftin, produc dezam[gire. În încerc[rile de a se schimba unul pe altul ies scântei, care cauzeaz[r[ni. Am v[zut de multe ori în locuri publice, cum ar fi la restaurant, oameni frumo=i care se potrivesc a=a de bine împreun[, dar pe fa\a lor se vede lipsa de fericire. Cauza celor mai multe conflicte din familie este dezam[girea. De multe ori se face gre=eala ca responsabilit[\ile s[fie privite ca poveri. Fericirea din c[min nu vine din afar[, ci o f[uresc cei doi prin comunicare =i în\elegere. Când dragostea se r[ce=te, rela\ia se clatin[. Dragostea este o flac[r[asupra c[reia trebuie s[veghezi =i s[o între\i.

Mul\i tineri când s-au c[s[torit au primit de la p[rin\i lucruri pentru care majoritatea oamenilor ar trebui s[lucreze toat[via\a,

dar aceste lucruri de multe ori nu i-a f[cut ferici\i. Ceea ce-i face ferici\i pe cei doi este în\elegerea =i dragostea pe care o au unul pentru cel[lalt. A c[uta s[-l faci pe cel[lalt fericit este o dovad[de în\elepciune. Aceia care se c[s[toresc pot alege s[aib[o continu[via\[de explozii, de scântei =i m[cin[ri, ori pot s[-=i construiasc[fericirea în c[min prin a ceda unul dup[cel[lalt =i astfel casa s[le devin[un col\ de rai. Cei care de obicei dau faliment în c[s[-torie sunt aceia care î=i aleg partenerul numai pe baza lucrurilor schimb[toare, cum ar fi: s[n[tatea, frumuse\ea sau chiar averea. Aceste lucruri sunt atr[g[toare, dar nu sunt permanente. Un duh blând =i lini=tit este de valoare =i la tinere\e, dar =i la b[trâne\e.

So\ul este ini\iatorul care are datoria de a-=i iubi so\ia, iar ea este aceea care r[spunde acestei iubiri tot prin dragoste. Nunta este doar un eveniment, dar dragostea este un proces progresiv în via\a celor doi. Cel mai greu de spus sunt cuvinte cum ar fi: <Te rog, iart[-m[!> =i <Am gre=it!> Aceste cuvinte nu denot[o sl[biciune, pentru c[ele restaureaz[fericirea în familie de multe ori. Femeia este un vas mai slab, adic[mai ginga=, fa\[de care trebuie s[te por\i cu aten\ie. Facerea omului a fost lucrarea ce a putut fi numit[bun[, dup[ce Dumnezeu a rezolvat problema singur[t[\ii lui Adam, care, p`n[ c`nd Dumnezeu nu a creat-o pe Eva, nu avea un ajutor potrivit. Dumnezeu consult[dorin\a =i voin\a noastr[, nu El ne for\eaz[s[ne c[s[torim cu cineva. Aceia care la rândul lor se consult[cu Dumnezeu vor afla c[El vrea s[participe la alegerea pe care ei o fac.

Mul\i tineri devin prea preten\io=i sau le este fric[de r[spundere =i amân[acest pas al c[s[toriei pân[în toamna vie\ii lor, când so\iile lor ajung s[spun[ca =i Sara: <+i Domnul meu, b[rbatul, este de asemenea b[trân.> Cei ce se c[s[toresc în Domnul, adic[ ]=i iau un jug potrivit, au bucuria de-a avea un partener de via\[care s[-i cunoasc[=i s[-i în\eleag[. În familie, fiecare poate avea dorin\a de a-=i împ[rt[=i sim\[mintele de bucurie =i chiar de întristare. Familia d[sentimentul apartenen\ei =i este elementul care]l face pe om fericit pe p[m`nt, sub umbrela

ascult[rii de Dumnezeu. Se poate vedea la majoritatea celor care ajung la b[trâne\e =i sunt credincio=i familiei =i lui Dumnezeu c[atunci când î\i povestesc de familia lor sunt n[p[di\i de amintiri frumoase, care merit[a fi împ[rt[=ite. Când eu m[gândesc la so\ia mea, primul lucru care-mi vine în minte este cuvântul prietenie. Eu sunt pentru ea, =i ea este pentru mine. O dat[ce te c[s[-tore=ti devii so\ sau so\ie, tat[sau mam[. Po\i avea harul chiar s[ajungi bunic sau bunic[, dar mie nimic nu-mi este mai important ca prietenia ce o am cu so\ia mea. Prietenia aceasta face parte din planul original care spune c[nu este bine ca omul s[fie singur.

Textul citat la început descrie planul Ziditorului, care ne spune c[dou[lucruri importante trebuiesc respectate în familie. Spune c[<va p[r[si> =i apoi <se va lipi.> Trebuie t[iat[dependen\a de p[rin\i =i prieteni =i toat[aten\ia trebuie concentrat[pe rela\ia nou[dintre cei doi. F[r[acest <va p[r[si> =i <se va lipi> nu exist[c[min fericit. Po\i s[ai o cas[, dar nu un c[min. Este bine s[p[strezi prietenia cu p[rin\ii =i trebuie s[-i respec\i, dar este o prietenie limitat[; este o prietenie mai limitat[în informa\iile împ[rt[=ite =i în timpul petrecut împreun[. Timpul acesta trebuie folosit mai mult de cei doi]mpreun[, care devin un trup. A se lipi unul de altul înseamn[a se \ine =i a depinde unul de cel[lalt. Dac[nu este lipire]ntre cei doi, atunci este distan\[=i desp[r\ire. Ac\iunile =i vorbele pe care cei doi le au unul cu altul]i va apropia =i lipi sau îi va dep[rta unul de cel[lalt. Aceast[lipire este un act de voin\[. Nu este vorba de lipirea unei mu=te de hârtia lipicioas[, ci de o rela\ie puternic[, unde amândoi particip[=i vor ca familia lor s[fie un succes pentru ei, pentru biseric[=i pentru Dumnezeu. Prietenia aceasta, prin lipire, este ca o pecete de care nu vrei s[scapi =i de care nu vrei s[te dep[rtezi. Cei doi sunt egali, dar foarte deosebi\i.

Pentru so\ unele lucruri sunt fleacuri, pe când pentru so\ie acelea=i lucruri sunt senzitive =i importante, sau invers. De aceea este bine ca cei doi s[în\eleag[de la început c[sunt fiin\e diferite, create de Dumnezeu în mod diferit, pentru a face via\a interesant[

=i frumoas[. Un b[rbat credincios este chemat la a-=i conduce familia cu autoritate =i în\elepciune, iubindu-=i so\ia cum Domnul Isus Hristos =i-a iubit Biserica. Lumea încearc[s[prezinte o fa\[desfigurat[a familiei, unde to\i au acelea=i drepturi =i îndatoriri. O femeie este în pozi\ia potrivit[când se supune sub protec\ia b[rbatului care o iube=te. Exist[cazuri de extreme gre=ite, unde femeia se suie în capul b[rbatului sau cazuri nefericite când b[rbatul este un adev[rat tiran. <B[rba\ilor, purta\i-v[=i voi, la rândul vostru, cu în\elepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab…> (1 Petru 3:7). B[rba\ii sunt chema\i de Scriptur[la a se purta cu în\elepciune, nu numai s[aib[autoritate, dar =i s[-=i protejeze cu bun[tate so\ia.

Oamenii care nu-L au pe Dumnezeu ajung uneori la brutalitate =i aceasta este expresia unui b[rbat care spune c[el nu este în stare s[înve\e pe cei din familia lui prin exemplu personal. Violen\a este o declara\ie de nebunie =i neputin\[. Femeia este chemat[nu de oameni, ci de Dumnezeu la a se supune conducerii duhovnice=ti a b[rbatului. Nu po\i avea o rela\ie bun[cu Dumnezeu =i în acela=i timp o rela\ie rea cu partenerul de via\[. Când lipse=te pacea în familie, chiar =i rug[ciunile sunt oprite pentru a nu ajunge la Dumnezeu. Primarul unui ora= =i so\ia lui au dat o petrecere la care s-a întâmplat s[vin[=i un b[rbat care în tinere\e fusese prieten cu so\ia primarului, înainte ca aceasta s[se fi c[s[torit. So\ia primarului l-a recunoscut pe fostul ei prieten =i l-a recomandat so\ului ei. Primarul l-a întrebat cu ce se ocup[, =i acesta a spus c[lucreaz[la o benzin[rie. Primarul, mai târziu, i-a spus so\iei sale cu un ton de superioritate c[era s[devin[so\ia unui simplu muncitor. La r`ndul ei, so\ia acestuia a r[spuns c[dac[s-ar fi c[s[torit cu acel om care odat[i-a fost prieten, acum ar fi fost primar. Se spune c[în spatele succesului unui b[rbat este o femeie cu principii =i caracter puternic.

În c[snicie cei doi, care devin una, sunt egali, dar foarte diferi\i. Este gre=it ca un b[rbat s[-=i trateze so\ia ca pe un b[rbat =i so\ia s[-=i trateze so\ul ca pe o femeie. Prin c[s[torie pro-

blemele sunt]njum[t[\ite, pentru c[sunt]mp[r\ite la dou[persoane. Tr[im zilele când se d[atac de spargere =i nimicire a familiei, pentru ca prin distrugerea ei s[fie distrus[Biserica lui Dumnezeu. Satan a dat chiar de la început lovituri în familie, punând la îndoial[în mintea primilor oameni seriozitatea poruncii lui Dumnezeu. Prin aceast[lovitur[pe care Satan a dat-o, i s-a smuls masca de pe fa\[, ar[t`ndu-i-se adev[ratele lui inten\ii de uciga= =i de împotrivitor al lui Dumnezeu. Domnul Isus s-a adresat]n mod direct acestei institu\ii recunoscut[=i]nregistrat[în cer, numit[familie. <Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul s[nu despart[> (Marcu 10:9).

Dumnezeu vrea rela\ii trainice, construite cu grij[în dragoste, pentru c[binecuvânt[rile Lui nu vin peste aceia care ies din acest leg[mânt al c[s[toriei. Apostolul Pavel a avut =i el ceva de spus, prin Duhul Sfânt, cu privire la familie. <Celor c[s[tori\i, le poruncesc nu eu, ci Domnul, ca nevasta s[nu se despart[de b[rbat. (Dac[este desp[r\it[, s[r[mân[nem[ritat[, sau s[se împace cu b[rbatul ei.) +i nici b[rbatul s[nu-=i lase nevasta> (1 Corinteni 7:10-11). Sunt ast[zi mul\i p[rin\i nebuni, mâna\i de egoism =i din cauza lipsei fricii de Dumnezeu, care sfâ=ie inima copiilor prin divor\. Legile ajung s[fie schimbate în tot mai multe \[ri, pentru a se putea divor\a f[r[s[fie cineva vinovat.

Fariseii, nu pentru a înv[\a, ci doar pentru a angaja o discu\ie viclean[, L-au întrebat pe Domnul Isus cu privire la desp[r\irea în c[s[torie. Domnul Isus nu le-a dat r[spunsul dorit de ei, ci planul original al S[u, care spune c[ceea ce Dumnezeu a unit omul s[nu despart[. Domnul Isus]ns[le-a ar[tat c[ei nu în\eleg ce este c[s[toria. Ziditorul, adic[Dumnezeu, vrea ca cei doi s[devin[una =i când Domnul Isus vorbe=te, vorbe=te Dumnezeu. El este mai presus de Lege =i de ceea ce a îng[duit Moise. Domnul Isus prezint[planul c[s[toriei ca pe un plan pentru via\[, =i singura excep\ie de îng[duin\[pentru desp[r\ire, care nu este o porunc[, este cazul lipsei de fidelitate a unuia dintre cei doi. Fiecare familie înfrânt[este o suferin\[pentru Dumnezeu. Lumea caut[s[

r[spândeasc[ideea conform c[reia concubinajul este o modalitate acceptabil[de a evita singur[tatea, dar Biblia spune clar c[cei ce locuiesc împreun[f[r[a fi c[s[tori\i comit p[catul curviei sau al preacurviei, dac[au mai fost c[s[tori\i.

Vr[jma=ul a lovit =i love=te în familie prin tot felul de filme, care promoveaz[ideea desp[r\irii =i a lipsei de fidelitate. Lumea atac[planul lui Dumnezeu =i caut[ceea ce pare o rezolvare u=oar[a problemelor, adic[desp[r\irea. Dac[Dumnezeu este scos afar[din deciziile familiei, acea familie se pr[bu=e=te. Dumnezeul dragostei ur[=te desp[r\irea în c[s[torie =i ne spune, spre binele nostru, s[nu facem lucruri pe care El le ur[=te. Lumea se lupt[s[coboare standardul moral a=ezat de Dumnezeu =i s[justifice dorin\a firii p[c[toase ca fiind ceva normal. Domnul Isus a spus samaritencii de la fântân[c[cel de-al =aselea b[rbat cu care ea st[nu-i este so\, adic[acea rela\ie a fost observat[=i condamnat[în cuvintele Mântuitorului. Acest fel de tr[ire împreun[în mod nelegitim face parte din lep[darea de credin\[a zilelor de pe urm[.

În cele mai multe cazuri Dumnezeu binecuv`nteaz[familia cu copii, care sunt o binecuvântare, dar =i o mare r[spundere. Fiecare copil pe care Dumnezeu ni-l d[ruie=te are personalitatea lui =i necesit[o aten\ie deosebit[. Copiii în familia credinciosului sunt un adev[rat câmp de munc[pentru slava lui Dumnezeu, dac[îi cre=tem în fric[=i temere de El. Disciplina are un rol important în formarea caracterului copiilor. Dac[îngera=ul de copil vrea s[se joace cu cu\itele sau s[pun[agrafe în priz[trebuie înv[\at ce înseamn[<nu >, chiar dac[copilul amenin\[cu atacuri de isterie. Este foarte important ca voin\a copilului s[fie frânt[=i el s[în\eleag[c[este dator s[asculte. Dragostea adev[rat[pune mâna pe nuia =i, f[r[nervi, aplic[pedeapsa potrivit[cu vârsta =i gravitatea cazului. Doar a=a copiii vor înv[\a s[asocieze durerea cu r[ul f[cut. Suntem p[rin\i falimentari dac[ne cople=im copiii numai cu dragoste =i toler[m tot ceea ce fac ei. Acest fel de dragoste este distructiv[=i mai devreme sau mai târziu vor fi

roade de cules. Copiii no=tri trebuie s[ne cunoasc[=i pentru dragostea pe care le-o ar[t[m, dar =i pentru fermitatea cu care pedepsim ceea ce ei fac r[u. Copiii trebuie s[creasc[cu reguli =i, pe m[sur[ce cresc, cu responsabilit[\i care-i va preg[ti pentru ceea ce-i a=teapt[afar[, în lume. Ei trebuie s[înve\e s[asculte =i s[-=i respecte p[rin\ii, pentru ca apoi s[poat[asculta =i respecta legea lui Dumnezeu. Ceea ce copiii v[d c[facem noi este uneori mai important ca ceea ce le spunem. Ei ne observ[, =i apoi ne copiaz[, dac[avem cuvânt sau suntem ipocri\i. <Copii, asculta\i de p[rin\ii vo=tri în toate lucrurile, c[ci lucrul acesta place Domnului. P[rin\ilor, nu înt[râta\i pe copiii vo=tri, ca s[nu-=i piard[n[dejdea> (Coloseni 3:20-21).

Ca p[rin\i avem datoria de a ne purta cu în\elepciune cu copiii no=tri, pentru a nu-i]nt[r`ta =i astfel s[-=i piard[ n[dejdea. Ca p[rin\i îi putem încuraja la neascultare prin faptul c[-i demoralizz[m =i le cerem o supunere oarb[, f[r[ s[ le explic[m de ce facem acest lucru. Dac[ un tat[ tot timpul spune copilului s[u c[ este un prost, p`n[la urm[acesta va crede acest lucru =i va cre=te cu un sentiment de inferioritate. Stabilirea unor standarde nerealiste poate face copilul s[-=i piard[n[dejdea, chiar dac[au fost bine inten\ionate. Un copil are nevoie nu numai de disciplin[, dar =i de mângâiere =i chiar de îmbr[\i=[ri. Mentalitatea de competi\ie trebuie evitat[, pentru c[fiecare copil este diferit. Ei au nevoie nu numai de mustrare, dar =i de încurajare atunci când fac binele. Copiii sunt cei care testeaz[limitele îng[duin\ei p[rin\ilor =i atunci trebuie s[se întâlneasc[cu fermitatea p[rintelui, care întotdeauna spune <nu> la ce este r[u =i nepotrivit. Copiii au nevoie s[vad[în p[rinte un conduc[tor care =tie s[se umileasc[=i s[-=i admit[gre=eala.

Dumnezeu a=teapt[de la noi s[avem o stare de mul\umire fa\[de El, iar atunci când copiii no=tri vor vedea aceasta, vor putea avea =i ei o stare de recuno=tin\[fa\[de p[rin\ii care le poart[de grij[. Prin copii fiecare om transmite valorile lui personale sau lipsa lor. Copiii, la rândul lor, au datoria s[asculte de p[rin\i,

aceasta fiind o porunc[a lui Dumnezeu. Ei trebuie s[fie obi=nui\i s[vad[în p[rin\i o purtare statornic[în ceea ce prive=te Calea Domnului; ei trebuie s[=tie c[p[rin\ii lor nu caut[scuze niciodat[=i nu admit s[lipseasc[de la Casa Domnului.

Un copil mic st[tea în adunare, lâng[tat[l lui, =i la un moment dat s-a plictisit de predica lung[pe care o asculta =i i-a spus tat[lui s[u: <Tat[, \ine prea mult poc[iala asta!> Chiar dac[nu în\eleg =i uneori se plictisesc, în împrejur[ri ca =i acestea, ei dezvolt[o disciplin[, pentru ca atunci când vor cre=te mari s[nu lipseasc[de la Casa de rug[ciune. Dumnezeu a spus israeli\ilor, când au trecut Iordanul s[intre în |ara promis[, s[ia câte o piatr[din albia râului =i s[fac[pe malul Iordanului o gr[mad[mare de pietre, care s[le serveasc[ca semn de aducere aminte copiilor lor despre felul cum Dumnezeu a lucrat pentru ei în trecut. Dumnezeu îi avea în vedere pe copii =i îi are =i ast[zi, de aceea ei trebuie s[vad[în tot ce facem felul cum procedeaz[un cre=tin care este supus voii Domnului, pentru ca =i ei, la rândul lor, s[asculte de El. Ascultarea nu se mo=tene=te, ci se înva\[. Po\i mo=tenii o formul[genetic[s[n[toas[de la p[rin\i, dar ascultarea =i dependen\a de Dumnezeu se înva\[în mod personal.

Exist[copii care nu ascult[=i sunt rebeli pentru c[p[rin\ii au fost îng[duitori =i i-au l[sat s[fac[ce au vrut ei. Exist[un alt fel de copii care au fost for\a\i s[asculte de p[rin\ii foarte exigen\i prin faptul c[le-a inspirat o continu[fric[. Acest fel de cre=tere, de obicei, duce la un timp când copilul ajunge adult =i p[r[se=te aceast[cale dreapt[cu care a fost terorizat =i pe care nu a în\eles-o. Exist[îns[copii care au fost înv[\a\i s[asculte. Cu ace=ti copii, p[rin\ii au cheltuit timp ca s[le explice lucrurile care uneori par greu de în\eles sau chiar sunt nepl[cute. Ei au avut]n familia]n care au crescut un exemplu personal al bunelor maniere =i al respectului reciproc între p[rin\i. Acest fel de comportare în cas[este un mare bine pe care îl facem copiilor no=tri atunci când ei v[d c[tata o iube=te pe mama, iar mama respect[decizia tat[lui. Copiii care cresc într-o asemenea familie au experimentat

pacea =i fericirea în casa p[rin\ilor lor, =i când vor cre=te mari vor dori s[aib[în c[minul lor aceast[stabilitate =i dragoste.

Copilul trebuie înv[\at s[asculte, nu doar determinat s[asculte. Pe m[sur[ce cre=te independen\a copilului, scade, de obicei, ascultarea lui, dac[nu a fost înv[\at s[asculte, ci doar a fost for\at s[o fac[. Copiii, când sunt mai mul\i într-o familie, trebuie s[vad[c[fiecare este iubit =i tratat cu dreptate. Copiii trebuie înv[\a\i s[fie genero=i cu Dumnezeu =i s[în\eleag[c[atunci =i Dumnezeu va fi generos cu ei. Când cresc mai mari trebuie s[înve\e valoarea banului =i puterea lui cu care se poate lucra pentru Împ[r[\ia lui Dumnezeu. Ei trebuie s[înve\e despre pericolul materialismului care împinge omenirea spre a avea mai mult tot timpul, dar noi =tim c[nu în aceasta st[bel=ugul unei vie\i fericite =i împlinite. Copilul are nevoie de libertate, dar nu prea mult[, ca s[se cread[abandonat =i s[simt[un dezinteres din partea p[rin\ilor.

Copilul are nevoie de supraveghere, dar în echilibru, pentru a nu ajunge s[cread[c[p[rin\ii lui nu au niciodat[încredere în el. Dumnezeu nu întotdeauna alege s[ne explice tot planul pe care îl are cu via\a noastr[, dar El ne cheam[s[-L urm[m prin credin\[=i Dumnezeu va purta de grij[acelor lucruri care pentru noi sunt ne]n\elese. Familia este locul unde Dumnezeu d[binecuvântare omului care tr[ie=te pentru El. Fiecare familie este =i o biseric[, iar noi suntem chema\i s[veghem asupra bisericii din casa noastr[, pentru ca într-o zi s[ne putem înf[\i=a înaintea Domnului cu to\i aceia pe care El ni i-a încredin\at s[-i cre=tem pentru Dumnezeu.

Amin

44

PENTRU CINE A MURIT DOMNUL ISUS?

<C[ci, pe când eram noi înc[f[r[putere, Hristos, la vremea cuvenit[a murit pentru cei nelegiui\i.>

Romani 5:6

Titlul acestui mesaj este o întrebare, iar textul citat explic[pentru ce fel de oameni a murit Domnul Isus, dar fiecare suflet în mod individual trebuie s[decid[dac[accept[sau refuz[pozi\ia de nelegiuit, care s[-l califice s[poat[primi iertarea prin jertfa Domnului Isus. Sufletul omului este a=a de bolnav]nc`t nu mai are putere s[fac[nimic pentru a opri efectul leprei p[catului, dar =i dac[ar avea aceast[putere, mintea îi este a=a de bolnav[c[nu îi d[omului aceast[dorin\[de a fi vindecat vreodat[. Apostolul Pavel, în textul citat, pune p[c[tosul]n starea de neputincios, asemenea unui lucru degradat pe care nimeni nu vrea s[dea un ban pentru a-l avea]n proprietate. Culmea este c[cel bolnav iube=te aceast[boal[a p[catului care-l distruge =i duce]n starea de a fi f[r[de putere. Nu are nici voin\a =i nici dorin\a s[ias[de acolo, la fel cum porcului îi place s[stea în mocirl[=i nu are dorin\a de a ie=i din ea. Un astfel de suflet este cuprins de o inabilitate moral[, care îi paralizeaz[sim\ul de a vedea =i sim\i realitatea =i gravitatea st[rii sufletului pe care-l a=teapt[judecata =i sentin\a unui judec[tor drept. Pentru un astfel de suflet, cum am fost =i eu, a intervenit din mil[=i dragoste Domnul Isus Hristos, care a murit pentru cei nelegiui\i.

Dac[mai g[sim oameni care s[treac[cu vederea unele gre=eli, Dumnezeu nu este a=a, pentru c[El ofer[iertare numai contra cost. Dumnezeu nu tolereaz[nici p[cate mari =i nici p[cate

mici, dar pe când eram noi f[r[de putere =i nelegiui\i El a murit pentru noi, de=i }i eram vr[jma=i prin faptele rele pe care le f[ceam =i pe care le iubeam. Fiul Gloriosului Împ[rat a venit =i a luat trup de om ca s[moar[pentru cei nelegiui\i =i astfel plata p[catului s[fie f[cut[prin Sângele nevinovat al Mielului f[r[de cusur al lui Dumnezeu. El nu a avut parte de p[cat =i totu=i a acceptat s[pl[teasc[totul, pentru ca omul s[fie din nou proprietatea lui Dumnezeu. Este o dragoste de Dumnezeu pe care noi nu o pricepem, la fel cum nu pricepem ce înseamn[ve=nicia.

Nu ne-ar conveni s[\inem un deget în flac[ra unei lumân[ri cinci minute, dar oare cum ar fi s[fii ve=nic în v[paia unui foc încins, care nu se stinge? Unsul lui Dumnezeu a fost sfin\it de Tat[l =i cu putere de Sus a venit s[îndeplineasc[misiunea de r[scump[rare, murind pentru cei nelegiui\i. Un nelegiuit este cineva care comite o fapt[socotit[de lege a fi ilegal[=i care cere o pedeaps[. Nu to\i oamenii vor s[accepte aceast[stare de nelegiuit, cu toate c[oricine a spus o minciun[, a furat un creion, a urât pe cineva sau a poftit]n inima lui, se califc[în fa\a lui Dumnezeu pentru titlul de nelegiuit, deoarece a ie=it în afara Legii lui Dumnezeu s[dit[adânc în con=tiin\a noastr[. Domnul Isus a murit, =i soldatul roman i-a înfipt suli\a în coaste ca s[fie sigur de moartea Lui. Din coasta Lui a curs sânge =i ap[. Pentru aceast[misiune Dumnezeu S-a întrupat =i a venit pe p[m`nt, cu toate c[a mai f[cut =i alte lucruri. El ni L-a ar[tat pe Tat[l =i ne-a înv[\at cum s[tr[im. A fost un balsam pentru cei ce }l ascultau =i a vindecat pe cei bolnavi.

Moartea Lui, pe care o comemor[m în mod deosebit ori de câte ori avem s[rb[toarea Cinei, nu a fost o gre=eal[, ci totul a decurs dup[planul lui Dumnezeu. <În adev[r, împotriva Robului T[u celui sfânt, Isus pe care L-ai uns Tu, s-au înso\it în cetatea aceasta Irod =i Pilat din Pont cu neamurile =i cu noroadele lui Israel, ca s[se fac[tot ce hot[râse mai dinainte mâna Ta =i sfatul T[u> (Fapte 4:27-28). Se p[rea c[oamenii sunt în control când El era p[r[sit de to\i, dar Dumnezeu era în deplin control. Acolo, la

Golgota, s-a consumat cea mai mare nedreptate ce a existat, =i Cel nevinovat a murit în locul celui vinovat. Justi\ia divin[a îng[duit r[ut[\ii omului s[lucreze prin oameni care s[-L chinuiasc[cu b[t[i, batjocori =i s[-L omoare pentru a se ob\ine un fond al iert[rii numit Har, prin care celui nevinovat I Se îng[duie s[pl[teasc[pentru cel ce este vinovat (nelegiuit), cum spune textul citat la început.

Oamenii puterii din acele vremuri au fost doar un mecanism îng[duit de Dumnezeu prin care s[fie jertfit Mielul lui Dumnezeu. P[catul omenirii L-a pus pe Domnul Isus în rândul oamenilor f[r[delege =i de-o parte =i de alta a Lui a fost r[stignit câte un tâlhar. Domnul Isus, în care nu s-a g[sit p[cat, a fost pus între tâlhari =i omorât ca =i ei. Trei cruci au fost în[l\ate în acea zi la Golgota =i trei oameni, cu trei st[ri diferite, au murit. Pe crucea din mijloc a murit Domnul vie\ii, o moarte jertfitoare pentru cei nelegiui\i. Atunci a c[zut pe p[mânt cea mai scump[substan\[care a existat vreodat[, adic[Sângele Domnului Isus care s-a v[rsat pentru cei nelegiui\i. Acest gest al dragostei ne arat[cât de importan\i suntem înaintea ochilor lui Dumnezeu. Pe una dintre celelalte dou[cruci a murit un tâlhar vinovat, care =i-a b[tut joc de Domnul Isus, murind nemântuit. Ast[zi, el]i reprezint[pe aceia care mor în nelegiuirea lor, f[r[s[vin[la Domnul Isus, care vrea s[le dea mântuirea. Acest t`lhar c`nd era pe cruce a ascultat mul\imea care în mod batjocoritor striga Domnului s[se mântuiasc[pe Sine, a=a cum a m`ntuit =i pe al\ii.

De cealalt[parte a Domnului Isus a murit un alt tâlhar care, înainte de a muri, a dat dovad[de o credin\[extraordinar[. El a v[zut în Domnul Isus o Persoan[care poate mântui. A v[zut pe Cineva care are o }mp[r[\ie ce va veni, dar cel mai important este faptul c[a v[zut în Domnul Isus pe Acela care îl poate mântui =i pe el, cu toate c[era condamnat la aceea=i moarte de blestem, pe cruce. Acel tâlhar probabil c[a v[zut mul\i oameni murind =i a nedrept[\it pe mul\i =i =tia ce se aude din gura unor astfel de oameni. Dar din gura Mântuitorului a auzit: <Iart[-i Tat[!> =i a

realizat c[nu este om de rând. A v[zut cum în acele clipe grele s-a îngrijit s[fie cineva care s[aib[grij[de mama Lui. Acel tâlhar }l vedea pe Domnul Isus venind ca un Împ[rat în }mp[r[\ia Lui =i I-a cerut s[-+i aduc[aminte cu îndurare de el atunci când va veni acea zi. A v[zut în Domnul Isus ceva diferit de ceilal\i oameni, care î=i ur[sc schingiuitorii =i a crezut în El. Domnul Isus r[spunde credin\ei lui =i îi spune c[va fi cu El în Rai. Acest tâlhar]i reprezint[pe aceia care vin la Domnul Isus ca nelegiui\i =i cred în El ca Domn =i Mântuitor.

Cei doi tâlhari poate c[au tr[it împreun[, au jefuit împreun[, au omorât oameni împreun[, dar au ajuns]ntr-un moment când crucea i-a desp[r\it pentru veci. Unul s-a dus]n chin ve=nic, iar cel[lalt a crezut în Domnul Isus =i a fost mântuit. Eu sunt ca =i tâlharul care a crezut în Domnul =i puterea Lui de Salvator, dar tu de care e=ti? Stai tu la masa Lui =i te înfrup\i cu meritul Lui? Sau faci ce f[ceau trec[torii care doar se uitau la cruce ca la un spectacol =i mergeau mai departe? Tot ce facem pe acest p[mânt se raporteaz[la cruce =i la ce am f[cut cu jertfa care a fost depus[pentru a =terge p[catul t[u =i al meu. Ai acceptat-o ca fiind pentru tine, ca =i tâlharul mântuit, sau ai refuzat-o? Apostolul Pavel s-ar fi putut l[uda cu multe lucruri, cum ar fi fost minunile pe care Domnul le-a f[cut prin el, dar a ales s[se laude cu crucea Domnului Isus prin care suntem]mp[ca\i cu Tat[l. La cruce s-a pl[m[dit mântuirea noastr[, a tuturor p[c[to=ilor.

Un om credincios, care se apropia de clipa plec[rii în ve=nicie, a spus c[nu vrea s[fie scris pe piatra lui de mormânt decât un singur cuvânt: <IERTAT>. Ai fost =i tu iertat? Numai aceia care vin la Domnul Isus ca p[c[to=i =i v[d în El pe Împ[ratul, care va veni în slav[, sunt ierta\i. Serviciul Cinei este pomenirea patimilor =i suferin\elor Domnului Isus care a murit pentru cei nelegiui\i; este pomenirea dragostei Lui, dar =i a învierii Lui dintre cei mor\i. Serviciul Cinei este o porunc[a Domnului Isus pentru aceia care cred în El, fiind un timp de cercetare personal[. Este o întâlnire cu Domnul Isus, care în mod simbolic este reprezentat

prin elementele p`inii =i a rodului vi\ei. El este Marele Preot care S-a îndurat de noi =i S-a smerit sub mâna tare a lui Dumnezeu ca s[ne r[scumpere din nelegiuirea noastr[. Ori de câte ori st[m la masa Lui trebuie s[ne cercet[m =i s[privim cu respect =i recuno=tin\[, nu cu idolatrie, c[tre simbolul trupului =i a sângelui Domnului Isus, care +i-a dat via\a pentru cei nelegiui\i.

Nero, dup[ce a provocat incendiul care a distrus o mare parte din Roma, a pus vina pe cre=tini =i a spus c[aceia care beau sânge de om =i m[nânc[carne de om au pornit incendiul. El î=i b[tea joc de comemorarea jertfei Domnului Isus prin s[rb[torirea Cinei, =i sfâr=itul lui Nero nu a fost deloc pl[cut. Cre=tinii erau urâ\i pentru c[condamnau p[catul, =i în acei ani în rândul martirilor au intrat milioane de suflete. Suntem chema\i s[lu[m parte la aceast[mas[sfânt[ori de câte ori este oferit[în casa de rug[ciune, dar s[ne apropiem de ea cu pre\uire =i cercetare personal[. Este un timp când parc[retr[im clipele de durere =i de suferin\[îndurate de Domnul pentru noi, cei nelegiui\i. Spinii p[trun=i în pielea capului a f[cut ca sângele s[curg[pe fa\a Domului Isus, d`ndu-i înf[\i=area unui om desfigurat de durere, de la care î\i întorceai fa\a. Trupul Lui ardea de febra istovirii =i a pierderii de sânge, dar a stat acolo \intuit pe lemnul de blestem ca s[moar[pentru cei nelegiui\i. Domnul Isus +i-a dat via\a pentru cei nelegiui\i, pentru ca ei prin acceptarea jertfei de la Golgota s[devin[ai lui Dumnezeu. E=ti =i tu dintre aceia care =i-au acceptat nelegiuirea =i =i-au predat via\a Domnului Isus?

Domnul Isus nu a murit pentru neprih[ni\i =i nici pentru oameni care, spre nenorocirea lor, cred c[se pot salva singuri, ci a murit pentru nelegiui\i f[r[de putere. Ca nelegiui\i nu avem nici cea mai mic[inten\ie de a ne împ[ca cu Dumnezeu p`n[când Duhul Sfânt nu ne deschide ochii =i ne treze=te con=tiin\a =i mintea, care ne fusese atrofiat[, ca s[vedem c[avem mare nevoie de Salvator. El a luat hot[rârea s[moar[pentru noi, cunoscând foarte bine c[noi nu avem inten\ia s[-I c[ut[m vreodat[prietenia =i totu=i a spus Tat[lui: <Iat[-M[, trimite-M[!> Nu era nici m[car

unul s[fac[binele =i to\i eram lipsi\i de îndurarea lui Dumnezeu =i totu=i a acceptat s[vin[=i s[moar[pentru noi. El a v[zut c[nimic bun nu locuie=te în noi =i c[toate pornirile gândurilor noastre sunt îndreptate numai spre r[u, =i totu=i a vrut s[moar[pentru a ne salva =i a-+i ar[ta puterea, schimbându-ne în ni=te vase ale îndur[rii. El este Samariteanul milos care S-a ab[tut din drumul Lui =i S-a oprit la noi, cei c[zu\i]n mâna tâlharului care ne-a furat nevinov[\ia, înc[din Eden, =i care, rând pe rând, ne-a doborât pe fiecare prin pofte =i mândrie. Cel Sfânt a murit pentru cel nelegiuit, =i Cel Drept a murit pentru cel nedrept =i p[c[tos. El a murit în mod voluntar, deoarece =tia rezultatul ve=nic care va rodi din sacrificiul depus la Calvar pentru cei nelegiui\i.

Voia Tat[lui a fost ca s[-L zdrobeasc[în dureri =i chin, pentru ca plata p[catului s[fie f[cut[pe deplin, iar cel nelegiuit s[scape =i s[fie mântuit. El d[oamenilor poc[in\a =i iertarea. Ast[zi, El st[la dreapta Tat[lui ca Mijlocitor între om =i Dumnezeu, pentru oricine vine la El ca p[c[tos =i cere iertare. Acela care cere sincer iertare este primit ca =i copil al Domnului, n[scut din nou de Duhul Sfânt, transformat într-o f[ptur[nou[, c[reia nu îi mai place mocirla, ci ceea ce este sfânt =i ce aduce profit Împ[r[\iei lui Dumnezeu. Ori de câte ori vine un fiu risipitor =i în lacrimile poc[in\ei cere iertare este primit cu bucurie, =i cerul este în s[rb[toare. El a murit pentru nelegiui\i, deoarece nu a fost o alt[cale pentru ca omul s[fie iertat. Ai acceptat =i tu aceast[cale sau ai tu o alt[cale de a fi mântuit? Ai fost tu schimbat într-o f[ptur[nou[în Hristos Isus, o f[ptur[care-L iube=te pe Domnul?

Dreptatea lui Dumnezeu nu las[nici un p[cat nepedepsit, dar aceia care vin la El au p[catul iertat. Pe unii îi opre=te mândria de a veni la Domnul, pentru c[ar vrea ei s[fac[fapte bune cu care s[pl[teasc[sau cel pu\in s[ajute, dar despre acestea Scriptura spune c[sunt o scârb[înaintea lui Dumnezeu, atâta timp cât sunt aduse de cei nelegiui\i. Numai o jertf[des[vâr=it[este acceptat[de ochii sfin\i ai lui Dumnezeu, care nu pot privi f[r[delegea. Numai acela care se umile=te =i î=i vede nevrednicia poate primi

aceast[mil[, fiind astfel iertat =i socotit neprih[nit prin credin\[. Dac[nu e=ti un copil al Domnului =i nu }l nume=ti pe El iubit al inimii tale, ce scuze =i motive po\i s[ai? Ce poate fi mai de pre\ ca sufletul t[u? Dac[ai c[lcat Legea Lui, =i]n mod sigur c[ai c[lcat-o, venind la El ca p[c[tos vei fi iertat. Dac[nu crezi aceasta }l faci pe Dumnezeu mincinos, iar a min\ii =i a t[g[duii, spune Scriptura, sunt singurele lucruri pe care El nu poate s[le fac[. Hristos a murit pentru cei nelegiui\i! Accep\i tu aceasta pentru a fi iertat =i a primi mântuirea? Cel ce persist[în mândrie va afla c[mântuirea a trecut pe l`ng[el =i într-o zi, când va fi prea târziu, va regreta, dar nimeni nu îl va mai putea ajuta pe omul care st[nep[s[tor fa\[de o mântuire =i o dragoste a=a de mare. Nu socoti p[catul ca fiind un lucru u=or =i nu spune c[ce va fi cu altul va fi =i cu tine, pentru c[Domnul ast[zi te cheam[la mântuire, pentru a te trece de la starea de nelegiuit la starea de copil al Lui, îmbr[cat în neprih[nirea pe care o d[numai Isus Hristos. Când venim la El termin[m alian\a noastr[cu p[catul =i începem o via\[nou[, tr[it[cu Acela =i pentru Acela care a murit la timpul potrivit pentru cei nelegiui\i =i lipsi\i de putere.

Evanghelia înseamn[Vestea Bun[=i nu este o veste mai bun[ca aceasta: c[cel vinovat este gra\iat =i sc[pat din chinul iadului. Domnul Isus Hristos a murit pentru nelegiui\i ca =i mine, dar pentru tine a murit Domnul Isus? Dac[copilul meu are o mare datorie la banc[, iar eu m[duc =i o pl[tesc, oare mai are banca ceva drept asupra copilului meu? Nu! Tot a=a este =i cu cel nelegiuit pentru care a pl[tit Domnul Isus, c[ruia, când se poc[ie=te, i se iart[toat[datoria prin meritul jertfei de la Golgota. Atunci prime=ti o inim[nou[, dorin\e noi =i o bucurie în inim[cum nu ai avut niciodat[. Dac[refuzi mila Lui, sângele t[u se va cere din mâna ta =i nu vei avea cum s[pl[te=ti nici pentru cel mai mic p[cat, =i acest lucru va îndurera inima Tat[lui care nu va avea încotro, decât în dreptatea Lui s[te condamne. Eu sunt doar un om care a fost nelegiuit, dar iertat =i transformat într-o f[ptur[nou[, =i Evanghelia pe care o vestesc este a Împ[ratului ve=nici-

ilor. El }=i onoreaz[promisiunea de a-l ierta pe cel nelegiuit care vine la El.

Budismul are la baz[o carte numit[<Cele trei co=uri>, ce-l descrie pe Buda, care ar fi tr[it cu 600 de ani]nainte de venirea Mântuitorului, =i care era un om tare bun. Cartea spune c[Buda ar fi trecut printr-o p[dure, unde ar fi v[zut o tigroaic[ce avea pui mici =i care era gata s[moar[de foame. Cu toate c[=tia s[lb[ticia de fiar[a tigroaicei, i-a fost mil[de ea =i s-a culcat jos de s-a l[sat mâncat de fiar[, pentru ca a=a tigroaica s[nu moar[de foame. Povestea spune c[astfel a murit prin\ul cel bun, pentru ca animalul s[lbatic s[fie salvat. Noi, oamenii, eram mai r[i ca o fiar[. O fiar[atac[dac[este absolut necesar. O fiar[nu face arme =i nu omoar[de dragul de a omor], dar omul face astfel de lucruri. Omul ur[=te, lucru care îl pune în rândul uciga=ilor =i nu vrea decât lui s[-i fie bine,]ns[exist[o Carte adev[rat[numit[Biblia, care ne spune despre un alt Prin\, care +i-a dat via\a pentru oameni cu inim[de fiar[; oameni nelegiui\i care nu aveau nici un merit =i nici o =ans[de a fi recupera\i. Prin\ul cerului a venit =i +i-a dat via\a, iar acum ne spune s[mânc[m trupul Lui =i s[bem sângele Lui ca s[tr[im. Aceasta]nseamn[a te hr[ni cu meritul jertfei depuse de Prin\ul Isus Hristos, care S-a l[sat r[stignit de cei p[c[to=i, pentru a ne salva pe noi, cei nelegiui\i.

De dou[mii de ani oamenii se hr[nesc din El =i a=a au via\[din bel=ug. Cine nu m[nânc[trupul Lui =i nu bea sângele Lui nu are via\[în el însu=i, deci este mort duhovnice=te. Prin\ul cerului a venit de +i-a dat via\a pentru un lup ca Saul, pentru o vulpe ca Irod =i chiar pentru un =arpe ca Iuda. Cei ce au venit la El ca p[c[to=i au fost transforma\i în f[pturi noi, iar aceia care L-au refuzat au murit în nelegiuirea lor. Acest Prin\ este Marele Preot care S-a adus pe Sine ca jertf[. <…N-are nevoie, ca ceilal\i mari preo\i, s[aduc[jertfe în fiecare zi, întâi pentru p[catele Sale, =i apoi pentru p[catele norodului, c[ci lucrul acesta L-a f[cut odat[pentru totdeauna, când S-a adus ca jertf[pe Sine }nsu=i> (Evrei 7:27). Domnul Isus este aici prezentat ca Mare Preot, dar =i ca

jertf[. Studiind evenimentele crucific[rii sim\i în inim[o avalan=[de emo\ii, de mil[pentru Cel ce a suferit pentru nelegiui\i, dar în acela=i timp =i de bucurie c[nu S-a dat înapoi, ci a b[ut întreg paharul suferin\elor ca s[poat[spune: <S-a sfâr=it!>

S-a sfâr=it f[urirea meritului nepieritor prin care nelegiuitul este iertat. S-a sfâr=it lucrarea de r[scump[rare, iar cel nelegiuit poate sc[pa de pedeaps[. El a pl[tit ceea ce trebuia s[pl[tim noi =i acest mesaj nu poate comunica adev[rata valoare a acestei m[re\e jertfe, pentru c[noi nu putem în\elege durerea Tat[lui care +i-a v[zut Fiul chinuit =i omorât chiar de f[ptura mâinilor Lui. Jertfa Domnului Isus ne-a adus libertatea =i prin ea suntem împ[ca\i cu Tat[l. Omul poate sim\i pace în suflet datorit[faptului c[El <S-a adus ca jertf[pe Sine.> Este adânc înr[d[cinat în cugetul omului faptul c[faptele atrag dup[sine o consecin\[=i mul\i, din dorin\a de libertate, urmeaz[tot felul de prescrip\ii omene=ti f[r[valoare, începe`nd de la m[t[nii =i p`n[la aceia care-=i chinuiesc trupul, ca s[poat[sc[pa de vin[. Ai sim\it =i tu în suflet c[pentru p[cat trebuie o plat[=i c[exist[o consecin\[de suportat?

Omul tânje=te adânc]n inima lui dup[libertate, =i când c[lu=ul cade din gura con=tiin\ei ea strig[c[tre Dumnezeu dup[ajutor. Scriptura ne spune c[plata p[catului este moartea. Noi nu putem pl[ti pentru p[cat prin sacrificii =i schingiuiri ale trupului. Aceasta este o insult[, care }i spune lui Dumnezeu în mod indirect c[nu era nevoie ca Domnul Isus s[vin[în calitate de Mare Preot =i s[se aduc[pe Sine ca jertf[pentru p[catul celui nelegiuit. A=a s-a format =i ordinul Grigorian al c[lug[rilor care nu vor s[aib[nici o posesie material[=i care se retrag în m[n[stiri pentru a se feri de p[cat. Acest fel de a proceda este nebiblic, pentru c[Domnul Isus nu S-a rugat Tat[lui s[-i ia din lume pe ucenici, ci s[-i p[zeasc[de cel r[u. Ucenicii Domnului Isus sunt chema\i la a fi lumin[în întunericul lumii =i sare, d`nd gust tuturor lucrurilor. Marele Preot, Isus Hristos, a adus o jertf[unic[, pentru c[nimeni altul nu s-a calificat =i nici nu a vrut s[aduc[aceast[jertf[care

s[satisfac[dreptatea lui Dumnezeu, care cerea plat[pentru p[cat.

Pilat nu l-ar fi putut omor] cu toate o=tile Romei, dar El S-a dat pe Sine ca jertf[. Cum s-a uscat smochinul neroditor, a=a s-ar fi uscat =i trupurile lor într-o clip[, dac[Domnul ar fi dorit, dar El a venit ca s[se dea pe Sine pentru noi, cei nelegiui\i. Este o hul[dac[vreun a=a zis preot îndr[zne=te s[spun[c[-L ofer[pe Hristos pe o farfurie, pentru c[El S-a dat pe Sine o dat[pentru totdeauna. P[catul meu =i al t[u L-a zdrobit prin pedeapsa crucii, atunci când S-a dat pe Sine pentru noi, cei f[r[de putere, ca s[devenim neprih[nirea lui Dumnezeu, prin credin\[. Dac[El nu S-ar fi dat pe Sine, cerul ar fi închis =i ne-ar a=tepta o pedeaps[ve=nic[, dar datorit[dragostei Lui ne a=teapt[o mo=tenire nestric[cioas[, acolo unde El ne va primi în Slava Sa. R[stignirea =i moartea Lui a fost un lucru real =i tot a=a de real este iadul =i Raiul. Cum vom r[spunde la o a=a dragoste? Prin a-L iubi =i a p[zi poruncile Lui.

Mul\i cre=tini sunt îndr[gosti\i de cuvintele Evangheliei =i le place s[asculte predici frumoase, dar nu sunt îndr[gosti\i de Domnul Isus, care S-a dat pe Sine =i nu tr[iesc o via\[de jertfire =i generozitate. Mul\i din cei ce sunt nelegiui\i, cum am fost =i eu, nu vor s[vin[la casa de rug[ciune =i cineva trebuie s[le duc[lumina acolo unde sunt. Dac[spui c[-L ai pe Domnul Isus ca Mântuitor în via\a ta, vei avea dorin\a ca =i altul s[fie mântuit. Mul\i spun c[nu se compromit s[intre în vorb[cu p[c[to=ii, dar Domnul Isus S-a compromis s[coboare la noi =i s[moar[pentru noi. Apostolul Pavel a f[cut la fel. <Cu Iudeii, m-am f[cut ca un Iudeu, ca s[câ=tig pe Iudei; cu cei ce sunt sub Lege, m-am f[cut ca =i când a= fi fost sub lege; (m[car c[nu sunt f[r[o lege), ca s[câ=tig pe cei f[r[de lege; ... Am fost slab cu cei slabi, ca s[câ=tig pe cei slabi. M-am f[cut tuturor totul, ca, oricum, s[mântuiesc pe unii din ei> (1 Corinteni 9:20; 22). Domnul Isus ca s[-i câ=tige pe cei nelegiui\i a mâncat în casele lor f[r[s[se întineze, =i oamenii L-au numit <Prieten al vame=ilor =i al p[c[to=ilor>. Printre ace=ti p[c[to=i =i nelegiui\i am fost =i eu, =i Domnul S-a coborât la mine

=i m-a mântuit. Oare nu se cere ca =i noi s[avem mil[de al\ii =i s[le d[m vestea bun[c[Domnul Isus Hristos S-a dat pe Sine pentru cei nelegiui\i, pentru ca ei s[fie mântui\i? Ar[t[m c[}i suntem recunosc[tori prin a a=tepta =i a gr[bi venirea Lui, când El va lua la Sine pe aceia care au acceptat c[sunt p[c[to=i =i au primit iertarea pe care El o d[în dar. De obicei, pe oameni nu-i intereseaz[câte =i ce =tim, p`n[ când nu v[d cât de mult sim\im cu ei ]n necazul lor. El a sim\it cu noi =i S-a dat pe Sine, pentru ca sufletul nostru s[ fie mântuit. Prime=te-L =i vei fi fericit o ve=nicie cu Acela care te iube=te cu o iubire ve=nic[, ]nc`t S-a dat pe Sine ca jertf[.

Amin

45

ÎNTOARCEREA UNUI SUFLET LA DUMNEZEU

<Un înger al Domnului a vorbit lui Filip, =i i-a zis: «Scoal[-te, =i du-te spre miaz[zi, pe drumul care pogoar[spre Ierusalim la Gaza, =i care este pustiu.»> Fapte 8:26

Cartea Faptele Apostolilor ne face cunoscut[istoria Bisericii lui Dumnezeu în prima ei faz[de existen\[, dup[cum Dumnezeu a rânduit s[o instaureze =i s[o cârmuiasc[prin puterea Duhului Sfânt. Cartea aceasta, scris[sub inspira\ia Duhului Sfânt, ne arat[modul în care harul lui Dumnezeu s-a extins la neamuri =i cum, prin oameni dedica\i Domnului Isus, Vestea Bun[a mântuirii s-a r[sp`ndit în toat[lumea cunoscut[în acel timp. Cartea aceasta prezint[trecerea de la un Israel ales s[fie un popor al lui Dumnezeu la Israelul nou, alc[tuit din sufletele oamenilor de orice neam =i limb[, care cred în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor personal =i sunt înfia\i prin sp[larea na=terii din nou =i înnoirea f[cut[de Duhul Sfânt. Primirea neamurilor de a se face p[rta=i harului lui Dumnezeu a fost un moment de cotitur[în procesul de mântuire al oamenilor.

În ultimele 14 versete ale capitolului 8 din cartea Faptele Apostolilor ne este f[cut de cunoscut modul în care un suflet s-a întors la Dumnezeu =i a fost mântuit printr-o serie de evenimente orchestrate chiar de Dumnezeu. Mul\i oameni }l caut[pe Dumnezeu mâna\i de un gol pe care-l simt]n interiorul lor, dar mul\i nu-L g[sesc, pentru c[}l caut[în locuri gre=ite. Femeilor li s-a pus o întrebare curioas[în diminea\a învierii: <…Pentru ce c[uta\i între cei mor\i pe Cel ce este viu?> (Luca 24:5). Dumnezeu

nu trebuie c[utat în lucrurile moarte ale lumii =i nici în ritualurile scornite de oameni, ci El este g[sit chiar în Scriptur[, de aceia care-L caut[cu toat[inima. Este o promisiune prin care Dumnezeu a spus c[se las[g[sit atunci când este c[utat cu inten\ia sincer[de a face voia Lui. <Dumnezeu st[în adunarea lui Dumnezeu...> (Psalmul 82:1). Pe Dumnezeu }l po\i g[si în mijlocul adun[rii, unde sunt strân=i copiii lui Dumnezeu. Nu cl[dirile în care ace=ti oameni se adun[este ceea ce-L atrage pe Dumnezeu, ci inimile acelora care L-au primit pe El în via\a lor =i-L iubesc.

Ceea ce-i une=te pe ace=ti oameni, care se adun[la un loc ca s[asculte Cuvântul lui Dumnezeu =i s[-I aduc[închinare prin rug[ciune =i cântare, este credin\a lor în El, credin\[care este de fapt rodul unei c[ut[ri sincere. În aceste strângeri, mintea, creierul este hr[nit cu Cuvântul lui Dumnezeu, dar =i duhul este hr[nit, devenind tare, astfel]nc`t s[poat[lua decizii bune în umblarea prin lume. În textul citat avem prezentat un famen etiopian, ministru de finan\e al Etiopiei la curtea împ[r[tesei Candace, care mergea de la Ierusalim spre cas[citind în cartea prorocului Isaia despre suferin\ele pe care le-a]ndurat Domnul Isus Hristos. Evanghelistul Filip era un ucenic al Domnului, plin de Duhul Sfânt. El prime=te instruc\iuni clare de la un înger al Domnului, =i anume s[mearg[pe drumul spre Gaza, pe care mergea famenul spre cas[. Dumnezeu vorbe=te întotdeauna copiilor S[i =i are ceva de f[cut pentru ei. Dumnezeu ne vorbe=te prin Scriptur[, prin predici =i cânt[ri, prin vedenii =i vise, sau chiar prin îngeri.

Îngerii sunt duhuri slujitoare în lucrarea Domnului =i a noastr[, care pot alege s[ia uneori trupuri omene=ti pentru a duce la îndeplinire o misiune trasat[de Dumnezeu. În acest caz, Filip]l recunoa=te pe îngerul Domnului ca fiind un înger. Cui nu-i vorbe=te Dumnezeu probabil c[nu este un slujitor al Lui. Foamea dup[cunoa=terea adev[ratului Dumnezeu, care era în inima famenului, a f[cut s[se aud[ceva în Cer, la Dumnezeu. Sincera lui dorin\[de a c[uta adev[rul a avut ca rezultat interven\ia lui Dumnezeu prin evanghelistul Filip, care a ajuns carul =i a intrat în

vorb[cu famenul ca s[-i explice Scriptura ce o citea =i care descria suferin\ele Domnului Isus. Un împ[rat putea fi uneori chiar un om f[r[prea mult[carte, dar ca s[fii ministru de finan\e al unei \[ri se cere s[ai o preg[tire deosebit[, pentru a putea îndeplini o astfel de slujb[. Famenul etiopian era un om citit =i educat, care se pare c[era convertit la iudaism, dar vroia ceva mai mult. Ritualul care l-a confirmat ca prozelit l-a l[sat totu=i gol în interior. A c[l[torit un drum lung =i obositor ca s[mearg[la Ierusalim s[se închine, dar nu era satisf[cut pe deplin.

Ierusalimul era considerat a fi capitala, centrul religios, dup[cum Roma era capitala imperiului Roman, iar Atena capitala filozofilor =i a oamenilor de =tiin\[. Famenul se îndrepta spre Gaza, la 4 km de Mediteran[, o cetate care fusese una din cele cinci cet[\i ale filistenilor. Era locul unde Samson, cu mul\i ani înainte, î=i ar[tase puterea luând por\ile cet[\ii =i ducându-le sus pe munte. Când Filip l-a întrebat dac[în\elege ceea ce cite=te, famenul a recunoscut nevoia de a avea un c[l[uzitor =i un îndrum[tor pentru a str[bate tainele Scripturii. Omul bun =i sincer este deschis adev[rului =i vrea s[primeasc[tot ce are Dumnezeu pentru el. Nu cred c[Filip a mai c[l[torit cu un a=a car sau c[a mai stat vreodat[lâng[un a=a demnitar, dar el =tia Cine =i cu ce scop l-a pus în aceast[situa\ie.

Din când în când, mai întâlnim =i ast[zi oameni care sunt fl[mânzi dup[adev[r =i doresc s[afle cum se pot întoarce la Dumnezeu pentru a fi mântui\i, dar de obicei oamenii au replici cum ar fi: <Pe mine m[înve\i? +tii cine sunt eu?> Aceste exemple sunt expresii a unui suflet care zace în s[r[cie spiritual[=i mândria îl \ine legat. Evanghelistul Filip, dup[ce a fost invitat s[urce în car, a început s[-i dest[inuie drama suferin\elor Domnului Isus descrise în sulul c[r\ii de prorocul Isaia, la capitolul 53, cu 750 de ani înainte de a se împlini pe dealul Golgotei. Famenul a crezut în acest Fiu al lui Dumnezeu despre care a scris Isaia =i despre care Filip îi spunea. A în\eles c[acele evenimente au avut loc deja la Ierusalim. A crezut într-un Isus care a murit, a înviat =i

a poruncit ca cei ce vor crede în El s[se boteze =i s[fac[în acest fel un leg[mânt cu Dumnezeu. Cre=tinismul este singura religie a lumii care cheam[omul la o mântuire pe care doar trebuie s[o prime=ti. Toate celelalte religii cer s[faci fapte =i s[te coste ceva personal. Domnul Isus nu a întrebat pe nimeni dac[este samaritean , iudeu sau irodian, ci i-a iubit pe to\i =i le-a dorit mântuirea la to\i. Cre=tinismul este singura religie care vorbe=te cu claritate despre viitor prin tainele prorociilor ce se desf[=oar[=i se împlinesc sub supravegherea =i voia lui Dumnezeu.

Exist[multe indicatoare spre Dumnezeu, a=a cum a fost Filip, ucenicii Domnului Isus, chiar =i Maria, mama Domnului Isus, p[storii =i cre=tinii de rând, dar ele nu sunt destina\ia, ci doar o indic[; destina\ia este Domnul Isus Hristos. Duhul Sfânt convinge sufletul de p[cat =i îl na=te din nou, dându-i o inim[nou[, doritoare de a face voia lui Dumnezeu. Famenul a crezut c[Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu care a murit =i pentru el în suferin\ele descrise de prorocul Isaia, =i când au ajuns în dreptul unei ape i-a spus lui Filip: <Uite ap[; ce m[ ]mpiedic[s[fiu botezat?> Famenul a îndeplinit condi\ia de a crede în Domnul Isus =i a cerut botezul, iar Filip l-a botezat chiar acolo. Dumnezeu a autentificat mesajul pe care Filip l-a comunicat famenului printr-o minune. <Când au ie=it afar[din ap[, Duhul Domnului a r[pit pe Filip, =i famenul nu l-a mai v[zut. În timp ce famenul î=i vedea de drum, plin de bucurie> (Fapte 8:39).

Prin acest famen etiopian Evanghelia a fost r[spândit[=i în \inutul Africii. Botezul în ap[este ritualul ini\ial, când cineva prime=te frumosul nume de cre=tin. Aceia care nu cred, nu se boteaz[, ci caut[motive =i scuze ca s[evite s[dea aceast[dovad[a ascult[rii =i a supunerii fa\[de Dumnezeu. Acela care vrea s[asculte =i s[se boteze trebuie mai întâi s[-=i recunoasc[p[catele de care-l iart[Domnul, altfel botezul nu este decât o sc[ldare a trupului. Nu este o lucrare l[sat[la alegerea omului care vrea mântuirea, ci este o porunc[a Domnului Isus. Imediat dup[istorisirea famenului etiopian, cartea Faptele Apostolilor ne face

cunoscut modul în care Saul din Tars s-a întors la Dumnezeu. Dac[întoarcerea famenului la Dumnezeu ni s-a p[rut normal[, pentru c[se p[rea un om bun, întoarcerea lui Saul ne demonstrea-z[cât de mare este mila lui Dumnezeu care a cucerit inima unui mare prigonitor al Bisericii. El arunca at`t pe femei c`t =i pe b[rba\i în închisoare, pentru credin\a lor în Domnul Isus Hristos.

Pe când Saul se afla într-o campanie de prigonire a credin-cio=ilor, Domnul Isus i-a ie=it în cale =i i-a spus: <…Saule, Saule, pentru ce M[prigone=ti?> (Fapte 9:4). El avea o râvn[gre=it[, care l-a f[cut s[fie complice la uciderea lui +tefan =i totu=i Dumnezeu alege s[-i arate îndurare =i s[-l cheme la Domnul Isus Hristos. +i ast[zi sunt oameni care-i ur[sc pe poc[i\i dintr-o râvn[gre=it[, dar urând pe credincio=i ei, de fapt, ur[sc =i persecut[pe Domnul Isus care se identific[cu credincio=ii. Saul era evreu din semin\ia lui Beniamin, un fariseu care \inea legea lui Moise. Era hot[rât s[nimiceasc[Biserica f[r[s[-=i dea seama c[lupt[împotriva lui Dumnezeu.

Saul credea c[ni=te pescari s[raci au ajutat un impostor s[se declare a fi Mesia. Îi socotea pe ucenici a fi ni=te naivi =i needu-ca\i, care trebuiau opri\i cu orice pre\. Dup[cum râurile curg în fluvii, fluviile în m[ri =i m[rile în oceane, tot a=a toate necazurile =i suferin\ele cre=tinilor curg spre Dumnezeu care ia seama la ele =i la timpul potrivit alege s[r[spund[în diferite feluri. Domnul Isus i s-a ar[tat lui Saul într-o vedenie clar[, extrem de luminoas[, care l-a l[sat orb =i în care Domnul Isus S-a identificat ca fiind Cel pe care Saul }l prigonea. Domnul Isus c`nd i s-a ar[tat l-a întrebat: <…\i-ar fi greu s[arunci înapoi cu piciorul într-un \epu=?> (Fapte 9:5). Este o ilustra\ie care ne arat[c[cel ce lupt[împotriva lui Dumnezeu =i a copiilor Lui î=i vat[m[propriul suflet. Saul a fost luat =i dus în cetatea Damascului, unde Domnul a trimis la el un ucenic cu numele Anania, care s-a rugat pentru Saul =i el =i-a rec[p[tat vederea. Atunci Saul a primit botezul în ap[în Numele Aceluia pe care mai înainte }l prigonea, =i a început imediat s[m[rturiseasc[c[Domunul Isus este Hristosul,

Unsul Cel a=teptat de tot Israelul. Saul, devenit Pavel, a fost un apostol al neamurilor, care a lucrat neobosit, p`n[la moarte, pentru întoarcerea sufletelor la Dumnezeu.

Ori de câte ori un suflet vine la mântuire intr[în aceast[lumin[puternic[care face s[se vad[lipsurile =i nevoia noastr[de a primi haina neprih[nirii pe care ne-o ofer[Dumnezeu în dar. Cei ce au primit mântuirea cu adev[rat tr[iesc o via\[ce are ca scop s[-L fac[pe Domnul Isus cunoscut =i altor suflete. Saul din Tars =i famenul etiopian sunt dou[persoane foarte diferite, dar amândoi au primit iertarea în Numele scump al Domnului Isus, pentru c[amândoi s-au calificat ca p[c[to=i. În ambele cazuri vedem c[sunt boteza\i în Numele Domnului Isus Hristos =i amândoi, fiecare în locul unde tr[ia, încep o via\[schimbat[, plin[de bucuria g[sirii Adev[rului. Întoarcerea unui suflet la Dumnezeu este la fel de scump[, fie c[cineva este un om a=a zis bun care caut[adev[rata Cale, sau este un prigonitor =i un batjocoritor al lui Dumnezeu. Oricare ar fi pre\ul, =i oricât ar trebui s[la=i în urm[, se merit[s[vii la Domnul Isus ca s[-\i salveze sufletul =i s[prime=ti via\a ve=nic[. <+i ce folose=te unui om s[câ=tige toat[lumea, dac[î=i pierde sufletul?> (Marcu 8:36).

Mul\i oameni ajung la faliment =i ruin[financiar[din cauza nevegherii asupra cheltuielilor. Neglijen\a, riscul prea mare =i specula\ia au f[cut pe mul\i s[piard[averi mari =i s[fie nevoi\i s[ia via\a de la început. Omul din punct de vedere spiritual este tot un fel de negustor, pentru c[investe=te resursele ce le are =i care sunt limitate într-o afacere numit[trup =i]ntr-una numit[suflet. Prima afacere este temporar[, pe când a doua este ve=nic[, =i totu=i majoritatea oamenilor aleg s[investeasc[în afacerea temporar[a lumii, pe care ochii no=tri o v[d. Dac[am câ=tiga nu mul\i bani, ci toat[lumea =i ne-am pierde sufletul nu ne-ar folosi la nimic, pentru c[ceea ce vedem cu ochii va trece repede, dar ceea ce urmeaz[nu va avea sfâr=it. Nimeni nu a câ=tigat toat[lumea, cu toate c[au fost monarhi care au ajuns foarte puternici, st[pânind temporar peste o mare parte a lumii.

Alexandru cel Mare a fost un asemenea om, dar cuceririle nu i-au adus fericirea la care spera, murind pe când era]nc[tân[r. Sunt oameni care de\in sume extraordinare de bani, dar când îi auzi dând interviuri vezi lipsa sim\ului de împlinire =i o continu[c[utare dup[fericire. Solomon, Eclesiastul sau tradus Predicatorul, a avut pe lâng[bog[\ie =i slav[o în\elepciune deosebit[, care nu i-a dat satisfac\ia dorit[, =i a ajuns s[spun[c[totul este o de=ert[ciune a de=ert[ciunilor =i goan[dup[vânt. Satisfac\ia =i fericirea se g[sesc numai în lucrurile de dincolo de soare,]n via\a ve=nic[, l`ng[ Domnul Isus Hristos. Toate aceste lucruri de pe p[mânt, numite pe nedrept bog[\ii, r[pesc din timpul =i energia omului care alearg[ dup[ ele =i neglijeaz[ sufletul care va d[inui ve=nic. Sufletul nostru este f[cut dup[ chipul =i asem[narea lui Dumnezeu, de aceea are mare valoare înaintea Lui. At`t Dumnezeu c`t =i diavolul caut[s[câ=tige sufletul t[u =i s[-l duc[spre destina\ii complet diferite.

Dumnezeu a d[ruit sufletului t[u nemurirea =i dore=te s[fii în cer cu El. Pentru aceasta Dumnezeu a pl[tit cel mai mare pre\ care a fost pl[tit vreodat[în Univers. Acest pre\ a fost pl[tit cu sângele nevinovat al Mielului lui Dumnezeu. Dumnezeu nu doar =terge p[catul, ci]l iart[pe p[c[tos. Între Dumnezeu =i p[c[tos nu va exista niciodat[vreun compromis. Pentru p[cat se pl[te=te, fie c[ceri mila Lui =i }l rogi pe El s[pl[teasc[prin jertfa Domnului Isus, fie c[în ziua judec[\ii \i se va cere s[pl[te=ti pentru orice p[cat pe care l-ai comis în fapt[sau în gând. Alege via\a =i cere mila lui Dumnezeu =i iertarea va fi a ta! El face minuni =i ast[zi, schimb`nd oameni ca Saul =i ca famenul etiopian în suflete mântuite, gata de jertf[, din dragoste pentru Dumnezeu. Când vei veni la El vei p[r[sii obiceiurile ru=inoase =i murdare, prieteniile rele =i costisitoare.

Un om a ajuns alcoolist de ultimul grad, a=a c[=i-a vândut lucrurile =i mobila din cas[ca s[-=i cumpere b[utur[. Un asemenea om s-a întors la Dumnezeu, care l-a eliberat de aceast[patim[, =i apoi a m[rturisit c[nu a v[zut pe Domnul transformând

apa în vin, ci a v[zut cum Domnul a transformat berea în mobil[. Adic[banii pe care, de obicei, el îi cheltuia pe b[utur[acum i-a strâns de =i-a cump[rat mobila necesar[lui =i familiei lui. Ce po\i s[faci pentru a fi gata pentru Domnul Isus? Trebuie s[-\i întorci privirea de la tine =i de la ce vrei tu, la Domnul Isus =i la ce vrea El. Dac[ai acest gând nu vei sta neroditor, ci vei lucra ca =i alte suflete s[fie mântuite. Va veni =i ziua când vei sta înaintea Aceluia care +i-a dat via\a ca s[te r[scumpere =i vei fi ve=nic cu El. <…Dar =tim c[atunci când Se va ar[ta El, vom fi ca El; pentru c[}l vom vedea a=a cum este> (1 Ioan 3:2).

Una dintre cele mai naturale dorin\e ale omului atunci când aude despre oameni renumi\i este s[-i întâlneasc[, pentru a-i cunoa=te mai îndeaproape. Nim[nui nu-i dator[m mai mult =i nimeni nu ne-a f[cut mai mult bine ca Domnul Isus, de aceea inima celui mântuit dore=te mult s[vin[ziua când }l va vedea. El ne-a luat p[catul, ca s[devenim ferici\i chiar de aici de pe p[mânt. Nu este o dorin\[rea s[vrei s[-L vezi pentru c[=i Moise, omul lui Dumnezeu, a avut dorin\a sincer[de a-L vedea pe Domnul. Iov =i-a exprimat dorin\a =i confiden\a c[ochii lui }l vor vedea pe R[scump[r[torul. Mintea noastr[, de obicei, ne pune în fa\[chipul Domnului Isus cum ni-L închipuim c[a fost aici pe p[mânt, dar versetul de mai sus ne spune c[}l vom vedea a=a cum este El, nu cum a fost. Noi ni-L închipuim cum umbla pe p[mânt =i vindeca bolnavii, dezbr[cat de Slava cereasc[pe care a avut-o înainte de a Se cobor] pe p[mânt. Noi vom vedea un Hristos prosl[vit în gloria Tat[lui. Nu }l vom mai vedea în agonia din Ghetsimani, ci }l vom vedea ca Domn al Domnilor. Nu vom vedea pe capul Mântuitorului o cunun[de spini, ci vom vedea cununa de Împ[rat al Împ[ra\ilor, în fa\a c[ruia orice genunchi se va pleca =i orice limb[va m[rturisi c[El este Domnul. Ceea ce vom vedea totu=i este semnul cuielor, unde mâinile Domnului au fost str[punse de piroanele solda\ilor romani.

Orice suflet care L-a primit pe Domnul Isus }l va vedea a=a cum este în[l\at în Slav[, la dreapta Tat[lui, prezentând înaintea

Cerului pe to\i aceia care nu s-au ru=inat de El, s[umble cu El =i s[-L m[rturiseasc[ca St[pân =i Mântuitor. Atunci, în acea zi nu }l vom mai vedea prin credin\[, ci }l vom vedea a=a cum este El. Nu }l vom mai vedea ca prin cea\[, ca într-un vis sau într-o vedenie, ci }l vom vedea a=a cum este El. Suntem chema\i ca în fa\a necazului =i chiar în mijlocul crizei s[ne ar[t[m credin\a, pentru ca astfel El s[fie v[zut în noi. Chiar dac[vezi o situa\ie grea înaintea ta, prive=te la Dumnezeu =i la ceea ce este dincolo de aceast[via\[=i a=a ia deciziile]n momentele de criz[. Scopul Lui este s[devenim ca El =i s[ne asem[n[m tot mai mult cu El. Dumnezeu vrea s[ajungi în cer, dar vrea =i s[-\i poat[da o mo=tenire. Noi nu cump[r[m cerul cu faptele noastre bune, pentru c[mântuirea este un dar, ci faptele sunt ca urmare a altoirii noastre în Hristos. Cei ce sunt ai lui Hristos sunt p[zi\i de puterea lui Dumnezeu =i feri\i de capcanele vân[torului de suflete, pentru c[Biserica este asistat[=i supravegheat[de Dumnezeu.

Este înc[vremea harului, când num[rul neamurilor nu s-a împlinit =i mai este loc la cruce pentru oricine vine la El. Sufletul t[u este extrem de valoros înaintea lui Dumnezeu, pentru c[Fiul \i-a transmis valoare. Valoarea noastr[deriv[din importan\a pe care ne-o d[Dumnezeu =i f[r[El suntem prad[u=oar[pentru vr[jma=. Când ne pred[m Lui, El d[nu opinii, ci porunci pe care vrea ca noi, cei mântui\i, s[le ascult[m. Atitudinile pozitive nu sunt îndeajuns. El trebuie acceptat =i ascultat ca Domn =i St[p`n. <…Hristos în voi, n[dejdea slavei. Pe El îl propov[duim noi, =i sf[tuim pe orice om, =i înv[\[m pe orice om în toat[în\elepciunea, ca s[înf[\i=[m pe orice om, des[vâr=it în Hristos Isus> (Coloseni 1:27-28). Evanghelia, care]nseamn[Vestea Bun[a mântuirii, ne-a fost descoperit[nou[, în zilele de pe urm[, când Scriptura a ajuns cea mai tip[rit[carte din lume. Evanghelia este vestit[pe plan larg =i este vai de cei ce o dispre\uiesc =i o iau ca pe un lucru de apucat. Mul\i =i-au dat via\a pentru ca ea s[ajung[p`n[la noi =i mul\i au ales s[moar[decât s[se lepede de ea. Pierzând aceast[via\[pentru Hristos au câ=tigat o r[spl[tire

ve=nic[de la Dumnezeu, dar aceia care s-au ru=inat de Domnul =i de crucea Lui vor ajunge într-o zi înaintea Lui, =i El se va ru=ina de ei.

A fost un timp când Israelul s-a s[turat =i s-a plictisit de mana pe care Dumnezeu le-o d[dea ca s[-i hr[neasc[în pustie =i au dispre\uit purtarea de grij[a lui Dumnezeu. Mul\i oameni privesc azi]n mod identic la Evanghelie, cu o atitudine de plictiseal[=i nepre\uire, pân[într-o zi când va fi prea târziu. Hristos în noi înseamn[ceva ce posed[m. Îl avem]n inima noastr[=i nimeni =i nimic nu ni-L poate lua. Când ne lep[d[m de voia noastr[, El domne=te =i tr[ie=te în noi. Hristos în noi înseamn[putere s[spui *nu* la tot ce este d[un[tor sufletului =i *da* la tot ce ridic[duhul la o treapt[mai aproape de Dumnezeu. Hristos în noi înseamn[c[din inima noastr[curg râuri de ap[vie =i putem fi ferici\i chiar =i atunci când trecem prin necazuri. Hristos în noi înseamn[nemurire =i via\[ve=nic[, pentru c[cine crede în El chiar dac[ar muri va tr[i. Locuie=te Hristos Domnul =i în tine? Dac[nu, cheam[-L ast[zi =i El va veni cu iertarea =i pacea Sa, transform`ndu-te într-o f[ptur[nou[, spre slava lui Dumnezeu.

Amin

46

DUMNEZEUL MINUNILOR

<Când se îngâna ziua cu noaptea, Isus a venit la ei, umblând pe mare.> Matei 14:25

În calitate de Creator al lumii materiale =i spirituale, Dumnezeu de\ine rolul de Suveran asupra legilor pe care El }nsu=i le-a conceput =i pe care a ales uneori s[le modifice temporar, cu scopul de a atrage aten\ia omului. Omul nu este obi=nuit s[vad[devieri de la regul[ ]n ce prive=te legile naturii, iar foamea din el dup[supranatural îl face s[recunoasc[în asemenea cazuri autoritatea unei puteri, care este în control. Voia lui Dumnezeu este cauza final[a tuturor lucrurilor, fie materiale sau spirituale, =i puterea Lui nu are limite. Singurele lucruri pe care nu le poate face sunt cele împotriva naturii Sale Divine, cum ar fi: s[mint[, s[se t[g[duiasc[pe Sine sau s[p[c[tuiasc[. Dumnezeu +i-a ar[tat puterea în crea\ie =i în p[strarea ei, dar modul cel mai eficient de a-+i ar[ta puterea a fost =i este prin desf[=urarea planului de mântuire a sufletelor omene=ti.

Minunile pe care Domnul Isus le-a f[cut pe p[mânt pot fi clasificate dup[scopul cu care au fost f[cute: în minuni care au m[rit credin\a omului =i în minuni care au împlinit profe\iile cu privire la Domnul Isus. Ele au demonstrat c[El este Fiul lui Dumnezeu =i c[Dumnezeu Tat[l este cu El. Domnul Isus a f[cut minuni care au dovedit puterea Lui asupra întunericului spiritual =i au anun\at venirea Împ[r[\iei lui Dumnezeu în inimile oamenilor. Aceste minuni au ar[tat c[El are puterea necesar[s[de-a omului o deplin[mântuire pentru trup, suflet =i duh. Nici o problem[nu s-a ridicat în fa\a Domnului Isus f[r[ca El s[nu o poat[

controla, aduc`nd lini=te =i o rezolvare deplin[.

Textul citat ne prezint[una din minunile pe care Domnul Isus le exercit[asupra naturii care }l recunoa=te ca St[p`n. Pentru unii cititori poate fi folositor s[men\ionez c[atunci când Scriptura vorbe=te de Marea Galileii, Marea Tiberiadei sau lacul Ghenezaret, vorbe=te despre aceea=i ap[, care se g[se=te în depresiunea v[ii Iordanului, la 100 km nord de Ierusalim, la 200 de metri sub nivelul M[rii Mediterane. Minunea umbl[rii pe ape este descris[de evanghelistul Matei, Marcu =i Ioan, =i a avut loc la orele dimine\ii, între ora 3 =i ora 6 diminea\a, adic[straja a patra. Evreii împ[r\eau noaptea în trei str[ji, iar romanii o împ[r\eau în patru. Era pe vremea când apostolii abia veniser[din misiunea în care Domnul îi trimisese, iar Domnul Isus aflase despre moartea lui Ioan Botez[torul.

Domnul Isus i-a chemat]ntr-un loc mai ferit, în pustie, ca ei s[se odihneasc[, dar =i pentru ca El s[aib[un timp de p[rt[=ie cu Tat[l. Acolo, în pustie, au venit la El o mare mul\ime de oameni =i Domnul Isus fiindu-i mil[de noroade le-a dat înv[\[tur[, apoi a înmul\it p`inile pentru ca noroadele s[ nu plece fl[mânde spre cas[. Domnul Isus a s[turat 5 000 de b[rba\i, afar[ de femei =i copii, cu cinci p`ini, dup[cum erau p`inile în acel timp, =i doi pe=ti=ori. Probabil c[ peste 10 000 de suflete au stat =i s-au s[turat la Masa Domnului Isus, care a f[cut o minune înmul\ind cele cinci p`ini =i cei doi pe=ti, astfel]nc`t to\i s[se sature =i s[se mai strâng[=i 12 co=uri pline. Este singura minune care a c[p[tat aten\ia tuturor celor patru evangheli=ti, pentru c[fiecare din cei patru au scris despre ea. Apoi, Domnul Isus a dat drumul noroadelor doritoare de senza\ii tari s[plece spre cas[, pentru c[ace=tia, când au v[zut minunea, vroiau s[-L proclame cu sila pe Domnul Isus ca }mp[rat. Domnul =tia c[dac[ar fi stat pe un tron]mp[r[tesc nu ar mai fi stat pe o cruce, iar planul Tat[lui ar fi avut de suferit cu privire la mântuirea omenirii =i de aceea a trimis noroadele înapoi spre casele lor.

Pe ucenici i-a silit s[intre în corabie =i s[plece spre cealalt[parte a m[rii Tiberiadei. Ucenicii nu în\elegeau cum avea Domnul

Isus s[treac[marea dac[ei plecau f[r[El, iar noroadele plecaser[spre cas[. Domnul Isus a trebuit s[-i sileasc[, pentru c[ei nu ar fi vrut s[-L lase singur =i nici nu în\elegeau nevoia Lui de a petrece timp în rug[ciune cu Tat[l. De seara p`n[spre diminea\[Domnul Isus a petrecut timp cu Tat[l în p[rt[=ie, pentru c[pe primul loc]n via\a Lui era voia Tat[lui din Cer. Apoi, spre diminea\[, când se îngâna ziua cu noaptea, Domnul Isus a mers pe ape spre ucenicii care]nc[vâsleau, din cauz[c[vântul le era împotriv[. Domnul Isus a hr[nit poporul în pustie de parc[avea tot pe=tele lacului la îndem`n[ =i toat[ f[ina din ora= ca s[ fac[ p`ini, iar acuma }l g[sim umblând pe ape ca =i cum ar fi umblat prin pustie, pe jos. El este Dumnezeul minunilor, care a ales =i mai alege s[ ]ncalce legile naturii pe care El le-a pus în mi=care, ca s[ne dovedeasc[nou[, oamenilor, c[El este Dumnezeu, care face tot ce vrea în Cer =i pe p[mânt.

Am avut nenum[rate discu\ii cu mormonii =i ei spun c[dumnezeul lor nu poate face lucruri din nimic, ci doar =tie s[transforme materia =i s[afecteze timpul. Dumnezeul cel adev[rat cheam[chiar lucrurile care nu sunt =i iau chip la cuvântul Lui, pentru c[El este Creatorul Universului =i al omului. Textul citat la început este din relatarea evanghelistului Matei, care a fost un vame=, dar evanghelistul Ioan, care a fost un pescar, a =tiut s[dea mai multe detalii cu privire la locul unde a avut loc întâlnirea dintre Domnul Isus =i ucenici pe mare. Matei spune doar c[erau în mijlocul m[rii, dar Ioan, care descrie acela=i eveniment, spune, având un limbaj pesc[resc mai dezvoltat, c[erau la dou[zeci =i cinci sau treizeci de stadii dep[rtare de \[rm (Ioan 6:19). Un stadiu are 182 de metri =i 25 de stadii face ca pozi\ia lor s[fie cam la 4-5 km dep[rtare de \[rm. Au]naintat a=a de pu\in în acele ore, pentru c[vântul le era împotriv[. Întreaga Mare a Galileii are o l[\ime de 10 km, care pune pozi\ia b[rcii la timpul întâlnirii cu Domnul Isus chiar în mijlocul ei. Au fost sceptici, de-a lungul anilor, care au încercat s[arunce o umbr[de]ndoial[asupra acestei minuni, prin care Domnul Isus +i-a ar[tat puterea, =i au spus c[Domnul ar fi fost pe malul apei =i umbla pe ap[, acolo unde era

apa mic[, sau c[umbla pe pietrele de la \[rm, care erau în ap[. Aceste dovezi arat[clar c[ucenicii se aflau în mijlocul m[rii, unde apa trece de 40 de metri adâncime.

Am avut =i eu harul s[fiu cu barca pe aceast[Mare a Galileii, pe care ucenicii =i Înv[\[torul lor adesea au c[l[torit. Când L-au v[zut pe Domnul Isus umblând pe mare ucenicii s-au speriat =i prima dat[au crezut c[v[d o n[luc[. Nu î=i puteau închipui cum Domnul ar fi putut trece Marea Galileii, pentru c[=tiau bine c[L-au l[sat pe \[rm singur. Domnul Isus le-a calmat frica =i a spus: <Îndr[zni\i, Eu sunt; nu v[teme\i!> Domnul, ca unul care-i cuno=tea, era gata s[-i ajute =i le-a spus s[nu se team[. În Scriptur[sunt men\ionate de 366 de ori cuvintele: <Nu v[teme\i!> Sunt men\ionate o dat[pentru fiecare zi a anului, ca, atâta timp cât suntem cu Domnul Isus, s[nu ne temem, pentru c[El nu a pierdut niciodat[controlul vreunei situa\ii. Când a în\eles Petru c[Domnul Isus este Cel care merge pe ape, I-a cerut s[-i porunceasc[s[mearg[spre El pe ape, =i Domnul l-a chemat. Petru a coborât din corabie de parc[era pe uscat, spre mirarea celorlal\i, =i a început s[mearg[c[tre Domnul, dar la un moment dat credin\a i s-a stins =i a început s[se afunde în valuri. Atunci a strigat la Domnul dup[ajutor =i El l-a apucat de mân[, salv`n-du-l din valuri.

Petru nu s-a îndoit c[Acela spre care mergea era Domnul, ci a început s[se gândeasc[dac[nu cumva Domnul îl va l[sa s[se scufunde. Ceva foarte similar se întâmpl[=i în vie\ile noastre atunci când suntem chema\i s[umbl[m prin credin\[ ]n situa\ii grele. Nu ne îndoim c[exist[un Dumnezeu Atotputernic, ce poate s[ne dea biruin\[deplin[, dar începem s[ne îndoim c[El ne va p[stra =i ne va \ine s[nu ne scufund[m în acele situa\ii care ne încearc[credin\a. Frica este amintit[ca p[cat aduc[tor de pierzare sufleteasc[(Apocalipsa 21:8). Frica nu are ce c[uta în via\a credinciosului, pentru c[El a spus c[nu ne va l[sa =i nu ne va p[r[si cu nici un chip. Frica este o dovad[a lipsei de experien\[cu Dumnezeu =i totodat[arat[c[lipsesc din inima =i memoria noastr[promisiunile pe care Domnul Isus ni le-a f[cut

=i care sunt la îndemâna noastr[pe paginile Scripturii. Domnul Isus împreun[cu Petru a urcat în barca ucenicilor =i marea a t[cut =i s-a potolit, ca un copil neastâmp[rat c[ruia îi ajunge s[-i a-runci o privire mai aspr[=i s[se potoleasc[. Marea L-a recunoscut pe Domnul Isus ca St[p`n =i s-a potolit. <Cei ce erau în corabie, au venit de s-au închinat înaintea lui Isus, =i I-au zis: «Cu adev[rat, Tu e=ti Fiul lui Dumnezeu!»> (Matei 14:33). Aici apare punctul culminant, când ucenicii recunosc în minunea pe care au v[zut-o puterea lui Dumnezeu =i }l recunosc pe Domnul Isus, Înv[\[torul lor, ca Fiu al lui Dumnezeu.

Domnul Isus prime=te închinarea omului atunci când vede c[este con=tient c[st[înaintea lui Dumnezeu. Ucenicii s-au închinat =i au declarat cu gura lor c[au recunoscut în Cel ce face minuni pe Fiul lui Dumnezeu. Vine ziua când orice genunchi se va pleca =i fiecare limb[va m[rturisi c[Isus este Domnul Dumnezeu, Fiul Celui Prea]nalt. Ace=ti ucenici au fost martori la înmul\irea p`inilor, vindec[ri de lepr[ =i orice alt fel de sl[biciuni trupe=ti, pescuiri miraculoase, eliber[ri de demoni, deschiderea ochilor orbilor =i învieri din mor\i, dar parc[ nu i-a afectat a=a de mult ca =i minunile prin care L-au v[zut pe Domnul Isus ar[tându-+i puterea de St[p`n asupra naturii. Mul\i refuz[s[accepte s[-L vad[pe Dumnezeu în natur[=i s[-L recunoasc[ca singurul Dumnezeu adev[rat al minunilor, cu toate c[semn[tura Lui se vede la orice pas. A face politic[este ca =i cum te-ai c[\[ra pe un stâlp uns cu unsoare, =i unii fac o politic[a iadului încercând s[nege prezen\a lui Dumnezeu ca =i Creator al Universului,]ncerc`nd prin aceasta s[fug[de responsabilitatea de a da socoteal[pentru via\a lor.

Albert Einstein a fost un mare fizician, recunoscut în mod deosebit pentru punerea la punct a Teoriei relativit[\ii. Mai important este]ns[faptul c[a fost un cre=tin care a crezut în Dumnezeu. El a spus c[pentru unii oameni toate lucrurile sunt minuni, iar pentru al\ii nimic nu este considerat a fi o minune. El era unul dintre aceia pentru care orice lucru pe care-l studia în adânc era o minune a lui Dumnezeu. Dumnezeu este =i Dumnezeul =tiin\ei,

pentru c[totul a fost creat dup[=tiin\a =i puterea Lui, care nu se poate compara cu]n\elepciunea omeneasc[. Oamenii de =tiin\[nu fac altceva decât s[descopere legile pe care Dumnezeul minunilor le-a creat =i le-a pus în practic[.

Scriptura a spus, cu mul\i ani înainte, c[p[mântul este rotund =i spânzurat pe nimic. P[mântul este a treia planet[de la soare, între cele nou[din sistemul solar, în care suntem plasa\i cu mult[grij[de Dumnezeu, ca s[nu ne fie nici prea cald =i nici prea frig. Dumnezeu a f[cut ca p[mântul s[se învârteasc[dup[soare o dat[la fiecare 365,26 de zile. P[mântul se învârte=te pe axa sa o dat[la fiecare 23 de ore, 56 de minute =i 7 secunde. În acela=i timp p[mântul se învârte în jurul soarelui formând anul solar o dat[la 365 de zile, 5 ore, 48 de minute =i 51 de secunde. Apoi Domnul Dumnezeu a înclinat p[mântul la o înclina\ie de 23 1/3 grade, ca s[formeze anotimpuri, învârtindu-se pe axa sa =i în jurul soarelui. Dumnezeul minunilor a creat aceste condi\ii cu perfec\iunea unui ceasornicar des[vâr=it, pentru ca p[mântul s[fie un mediu adecvat pentru cununa crea\iei Sale =i astfel via\a omului s[fie nu numai posibil[, dar =i pl[cut[. A înconjurat înveli=ul p[mântului cu o atmosfer[format[din 19% oxigen =i 81% nitrogen, pentru ca omul s[poat[respira aerul =i în trup s[aib[loc oxigenarea sângelui =i a tuturor celulelor vii din trupul lui.

Oxigenul este extrem de inflamabil =i un alt procentaj de oxigen în atmosfer[ar fi f[cut posibil[o uria=[explozie la cea mai mic[scânteie, dar Dumnezeul minunilor a creat toate dup[în\elepciunea Lui de Dumnezeu al minunilor, care-i face pe cei mai înal\i savan\i s[arate ca ni=te copii ce urmeaz[s[mearg[la gr[dini\[. Dumnezeul =tiin\ei a f[cut lumin[torul zilei -soarele- de 330.000 de ori mai mare ca p[mântul =i l-a a=ezat în centrul sistemului solar ca surs[de lumin[=i energie, la 150 000 000 km de p[mânt. Dumnezeu, cu mare precizie, a pus soarele la o distan\[care face via\a posibil[pe p[mânt, pentru c[de la el ne vine lumina =i c[ldura. Soarele arde combustibil într-o cantitate de 4 200 000 de tone de mas[pe secund[, ceea ce face ca masa soarelui s[se mic=oreze în fiecare an în diametru =i s[scad[

aproximativ 10 centimetri pe an. Soarele pierde mas[prin ardere, deci scade în m[rime =i are o dat[de expirare, peste câteva milioane de ani, când va înceta s[mai lumineze. Dac[minciunile ateilor care spun c[omul a evoluat din maimu\[ar fi adev[rate, ar însemna, dup[calculul lor, c[atunci când omul a evoluat =i a rezultat din marea explozie numit[<Big Bang>, cu mul\i ani în urm[, soarele ar fi fost atunci a=a de mare c[ar fi atins p[mântul, pentru c[el în fiecare an se mic=oreaz[.

Cei ce refuz[s[vad[mâna lui Dumnezeu în aceste minuni o fac spre nenorocirea lor. Dumnezeul minunilor a f[cut soarele =i i-a dat str[lucire. Oare cât de mare este lumina Aceluia care a pus str[lucirea în soare? El este Dumnezeul minunilor, care locuie=te într-o lumin[de care nu te po\i apropia =i omul nu poate s[-L vad[=i s[mai tr[iasc[. Galaxia noastr[, galaxia Laptelui, este înconjurat[de mii =i mii de galaxii, dar cea mai apropiat[de noi este la 200 000 de ani lumin[.Vine o zi când se va schimba trupul st[rii noastre smerite într-un trup de slav[, care va putea rezista înaintea Slavei Sale, =i atunci }l vom vedea pe Dumnezeul minunilor care ne-a mântuit sufletele de la pierzarea ve=nic[. Dac[oceanele ar fi cu 1/8 mai mari, tot p[mântul ar fi acoperit de mla=tini din cauza excesului de ap[evaporat din oceane. Dac[oceanele ar fi cu 1/8 mai mici apa evaporat[ar fi la un nivel mai sc[zut, a=a c[tot p[mântul ar fi un de=ert uscat. În toate aceste lucruri se vede grija unui Dumnezeu bun, care a f[cut toate lucrurile bune, pentru ca omul s[-L poat[c[uta =i g[si pe El.

David =i-a privit propria lui f[ptur[=i L-a l[udat pe Dumnezeu c[l-a f[cut o f[ptur[atât de minunat[, cu toate c[nu avea nici o idee despre celule =i ADN, sau codul genetic cum mai este numit. <Te laud c[sunt o f[ptur[a=a de minunat[. Minunate sunt lucr[rile Tale, =i ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!> (Psalmul 139:14). Avem trupul compus din peste treizeci de miliarde de celule =i fiecare are în ea fixat codul ADN, adic[o semn[tur[specific[fiec[rei fiin\e, care reflect[identitatea persoanei =i o transmite de la tr[s[turi de caracter p`n[la culoarea pielii. Cine a f[cut toate acestea? Dumnezeul minunilor, care iube=te mult sufletul

omului =i-l vrea în Slava Sa. Omul, cu toate laboratoarele =i condi\iile optime pentru experimente, nu a reu=it s[produc[o singur[celul[vie, ci doar altereaz[=i modific[ceea ce Dumnezeu a f[cut. În îndr[zneala lui de a-L sfida pe Dumnezeu, în zilele pe care le tr[im, omul f[ptuie=te lucruri neîng[duite =i cloneaz[fiin\e, trec`nd astfel de voia =i îng[duin\a lui Dumnezeu, care va aduce un sf`r=it abrupt =i dureros. În loc ca omul s[admire puterea lui Dumnezeu de Creator caut[în zadar probe contrare, pentru a dovedi c[omul este doar o întâmplare pe p[mânt.

Cum a f[cut Dumnezeu potopul, a întrebat cineva, pentru c[nu era atâta ap[ ]ncât s[acoperi toat[lumea? Dumnezeu a f[cut s[vin[potopul pe p[mânt la aproximativ 2 242 de ani dup[Crea\ie. El a deschis izvoarele adâncurilor, a c[ror m[sur[de ap[noi nu o =tim, =i a schimbat fa\a geografic[a continentelor, ridicând =i coborând locuri, ca astfel totul s[fie acoperit de ap[=i s[moar[tot,]n afar[de Noe, familia sa =i vie\uitoarele pe care Dumnezeu i-a spus lui Noe s[le ia în corabie. Nu a fost nevoie s[ia cu el nici girafe mature =i nici elefan\i maturi, ci în în\elepciunea pe care Dumnezeu i-a dat-o a luat cu el în corabie pui de animale uria=e, care apoi au crescut =i s-au înmul\it dup[porunca dat[de Dumnezeu. Dumnezeul minunilor a f[cut insectele s[reziste la temperatura înghe\ului, cu toate c[înainte de potop nu au fost expuse la înghe\, dar El a prev[zut dinainte ce avea s[urmeze. Dumnezeu a prev[zut corpul lor cu un antifriz, care nu le las[s[înghe\e =i ele revin la via\[o dat[cu venirea c[ldurii.

Dumnezeul minunilor îng[duie s[i se vad[puterea chiar prin eclipse de soare. <Eu întocmesc lumina, =i fac întunericul, Eu dau prop[=irea, =i aduc restri=tea, Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri> (Isaia 45:7). Ori de câte ori se produce un asemenea fenomen, astronomii stau lipi\i de lentilele lor pentru a urm[rii ceea ce face Dumnezeul minunilor în Univers. Dac[sunt <predici> în pietre, cu atât mai mult sunt în soare, care este f[cut de Dumnezeu cu un scop mai nobil. Domnul Isus, în vorbirea Lui, aminte=te de pietrele care ar putea vorbi, dar =i astrele cere=ti vorbesc =i spun, chiar dac[în t[cere, slava lui Dumnezeu. Eclipsa

de soare face parte din guvernarea Universului de c[tre Dumnezeu, =i omul este doar un observator neputincios.

Luna trece prin fa\a p[mântului =i pentru câteva momente blocheaz[lumina ce vine de la soare, producând un întuneric care în trecut]i speria grozav pe oameni. Tot ce face Dumnezeu este bine pl[nuit =i are un scop precis, dup[planul =i sfatul voii Sale. Ceea ce ar trebui s[-i]ngrijoreze pe oameni =i chiar s[-i sperie este c[va urma în curând nu neaparat o eclips[de soare, ci o eclips[total[=i final[a harului lui Dumnezeu pentru cei p[c[to=i. Dup[încheierea erei harului vor fi semne cere=ti, cataclisme îngrozitoare pe p[mânt, care vor da oamenilor de gândit despre un Dumnezeu al minunilor, care nu se las[batjocorit la infinit de mândria =i refuzul omului de a-L accepta ca St[p`n =i Creator. Acesta este Dumnezeul minunilor cu care ne l[ud[m. El a prev[zut planul prin care omul poate fi mântuit =i chiar poate sc[pa de urgia lui Dumnezeu ce va veni s[-i încerce pe to\i locuitorii p[mântului. Dumnezeu are putere absolut[asupra tuturor lucrurilor =i se ocup[de tot =i toate, începe`nd de la astrele cere=ti pe care le cheam[ pe nume, p`n[la inima zdrobit[, care bate pu\in mai repede ca de obicei atunci când }l caut[pe El. <El socote=te num[rul stelelor, =i le d[nume la toate. Mare este Domnul nostru =i puternic prin t[ria Lui, priceperea Lui este f[r[margini> (Psalmul 147:4-5).

Omul nu poate num[ra astrele cere=ti, pentru c[sunt foarte multe. Uneori, ceea ce noi vedem pe cer este doar lumina unei stele ce de mult s-a stins, dar la noi abia acum a ajuns lumina ei. Stelele sunt la o a=a mare distan\[de p[mânt încât via\a omului se sf`r=e=te înainte de a putea ajunge la una dintre ele, chiar dac[ ar reu=i s[ construiasc[ o nav[ spa\ial[ cu destul[ energie, încât s[ str[bat[ p`n[acolo. Nu de mult s-a descoperit un corp ceresc ca =i un soare în alt[galaxie care este a=a de mare c[se apropie de m[rimea întregului nostru sistem solar. Dumnezeu le-a creat pe toate, le d[la toate nume =i \ine un raport precis despre fiecare din milioanele =i milioanele de corpuri cere=ti. Avem de-a face cu un Dumnezeu a c[rui putere nu putem nici m[car s[începem s[o

în\elegem pe deplin. Privind cerurile, care spun slava lui Dumnezeu, sau o simpl[celul[, care func\ioneaz[dup[codul pus în ea, m[simt ca =i ucenicii în noaptea aceea când L-au v[zut pe Domnul Isus umblând pe ape. Simt nevoia s[-mi plec genunchii =i s[dau slav[acestui Dumnezeu al minunilor, care este =i un Dumnezeu al Milei, ce a ales s[aib[de-a face cu noi dup[îndurarea Lui cea mare =i s[ne cheme la Slava Lui ca fii =i mo=tenitori.

Dumnezeu iube=te sufletul t[u =i ar vrea s[-L ascul\i de bun[voie, ca s[te poat[mântui =i s[-\i poat[ar[ta Slava Sa, din Universul a c[rui cuno=tin\e noi, oamenii, nici m[car nu am început s[le p[trundem la suprafa\[. Acest Dumnezeu m[re\ este interesat în mod personal de tine. Nu ai vrea s[-I dai aten\ie =i s[-I urmezi sfatul de a te poc[i de p[catele tale, pentru ca s[po\i fi ve=nic cu El? Puterea Dumnezeului minunilor nu st[numai în a opri astrele cere=ti în loc, ca lui Iosua pentru a putea termina b[t[lia sau Ezechia s[primeasc[un semn de la Dumnezeu c[a c[p[tat îndurare, El este mult mai interesat de sim\[mintele inimii zdrobite, care dore=te s[scape de vina p[catului =i apeleaz[la ajutorul Lui de Dumnezeu al minunilor. Cea mai mare minune se întâmpl[în inima omului atunci când se poc[ie=te =i Dumnezeu îi d[o inim[nou[, doritoare dup[ce este sfânt =i mai mult decât atât doritoare dup[Dumnezeul Cel viu, care iube=te =i vrea s[fie iubit.

Ai avut experien\a acestei minuni numit[na=tere din nou în via\a ta? Cu mai mult[ging[=ie =i interes, Acela care a creat soarele =i luna vrea s[se ocupe de inima ta zdrobit[=i s[-\i dea adev[rata fericire, care st[în a-L cunoa=te personal pe acest Dumnezeu al minunilor. Pentru El, chemarea de a-L invita în via\a ta ca Domn =i St[p`n face mai mult dec`t întregul p[mânt, cu tot ce este pe el. Soarele, în toat[str[lucirea lui, are o zi de expirare, dar Dumnezeu face sufletul care vine la El prin poc[in\[=i credin\[superior soarelui, adic[ve=nic =i f[r[sf`r=it. Vrei s[ tr[ie=ti =i tu ve=nic? Ai nevoie s[ vii la Domnul Isus =i s[-I predai via\a ta cu toate aspectele ei, accept`nd ca voia Lui s[fie f[cut[în via\a ta. Atunci }l vei numi pe acest Dumnezeu al minunilor

Dumnezeul t[u. <… El este locul meu de sc[pare, =i cet[\uia mea, Dumnezeul meu în care m[încred!> (Psalmul 91:2). Acest adev[r, c[Dumnezeu este Dumnezeul t[u, este deosebit când devine o realitate sim\it[într-o inim[inundat[de bucuria mântuirii. Dumnezeul minunilor vrea s[fie Dumnezeul t[u.

O moabit[cu numele de Rut a venit la Dumnezeu =i L-a numit Dumnezeul ei, iar El a primit-o =i a binecuvântat-o. E frumos s[admiri crea\ia =i puterea lui Dumnezeu cea mare, dar este absolut necesar ca acest Dumnezeu al minunilor, care a spânzurat p[mântul pe nimic, s[fie Dumnezeul t[u. Toma a fost un necredincios p`n[ce a v[zut urmele r[nilor, dar apoi L-a numit pe Domnul, Dumnezeul Lui. Iacov L-a numit pe Dumnezeu Dumnezeul lui, care i-a purtat de grij[. Daniel s-a încrezut în acest Dumnezeu al minunilor, care a închis gura leilor fl[mânzi =i prin aceast[minune un împ[rat p[gân a recunoscut puterea Dumnezeului lui. Este Dumnezeul care a creat cerurile =i p[mântul =i Dumnezeul t[u? Dac[azi }l prime=ti ca Domn =i Mântuitor cartea Apocalipsei spune c[va veni o zi final[, care nu va avea vreodat[sfâr=it, în care Dumnezeu se va prezenta ca fiind Dumnezeul t[u. <…Iat[cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, =i ei vor fi poporul Lui, =i Dumnezeu }nsu=i va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor> (Apocalipsa 21:3).

Dac[}l prime=ti pe El ca St[pân al vie\ii tale te va chema s[umbli pe ape, dar nu pe apele m[rii Tiberiadei, ci pe marea lumii, în furtuna problemelor cu care ne confrunt[m zi de zi =i nu te vei scufunda. Având inima nou[=i plin[de puterea Duhului Sfânt vei putea atinge starea când ceea ce este pe p[mânt conteaz[tot mai pu\in =i lumea care este =i care vine, a Împ[r[\iei lui Dumnezeu, devine tot mai real[, tot mai aproape =i tot mai de dorit. El este Dumnezeul care a pl[tit cu sânge nevinovat pentru sufletul t[u. El este Dumnezeul care te-a ales =i te-a rânduit ca s[auzi mesajul Evangheliei. El este Dumnezeul minunilor care te iube=te =i vrea fericirea sufletului t[u.

Amin

47

CE VEDE INAMICUL

<Domnul a zis Satanei: «Ai v[zut pe robul meu Iov?…»> Iov 1:8

În acest prim capitol al c[r\ii lui Iov ne este dat s[asist[m, prin intermediul Cuvântului lui Dumnezeu, la un dialog ce a avut loc dincolo de ceea ce ochiul omului poate vedea =i mintea lui poate percepe. Dou[fiin\e cere=ti aflate la poli opu=i au avut un dialog cu privire la un oarecare Iov. Acesta, dintr-un om <oarecare> din \ara U\, a ajuns la starea de a primi diploma de absolvire în domeniul de <r[bdare în încercare> =i biruin\[împotriva aceluia care are mult[experien\[=i mândrie în a fi doborâtor de suflete. Aceast[diplom[vine de la cea mai înalt[autoritate a în\elepciunii Universului, care este Dumnezeu. <Pentru c[prin El au fost f[cute toate lucrurile care sunt în ceruri =i pe p[mânt, cele v[zute =i cele nev[zute; fie scaune de domnii, fie dreg[torii, fie domnii, fie st[pâniri. Toate au fost f[cute prin El =i pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, =i toate se \in prin El> (Coloseni 1:16-17). Poate te-ai sim\i privilegiat s[ascul\i ce se spune despre tine în tain[, dar aici avem descoperirea felului cum se vorbe=te despre un credincios sus în Cer.

Dumnezeu l-a întrebat pe Satan: <Ai v[zut?> Scopul acestui mesaj este s[cunoa=tem mai bine pericolul la care suntem expu=i în lupta cu inamicul =i s[ne determine s[ne întreb[m ce vede Dumnezeu în noi =i ce vede inamicul sufletului nostru în noi. Privind la cum a lucrat Satan în trecut putem s[ne p[zim sufletul. Lucifer, care înseamn[<purt[tor de lumin[> sau <cel ce str[luce=te>, este pus în postura de a da socoteal[cu privire la

ceea ce a v[zut prin locurile pe unde a umblat. Satan, în arogan\a lui, a spus c[vine din plimbarea ce a f[cut-o pe p[mânt, ca un st[p`nitor care se plimb[prin teritoriile lui. Tonul de mândrie se explic[prin aceea c[lui prea rar i se întâmpl[s[i se împotriveasc[omul =i este slujit de to\i aceia care prin felul lor de tr[ire îl numesc tat[. <Voi ave\i ca tat[pe diavolul; =i vre\i s[împlini\i poftele tat[lui vostru. El de la început a fost uciga=; =i nu st[în adev[r, pentru c[în el nu este adev[r. Ori de câte ori spune o minciun[, vorbe=te din ale lui, c[ci este mincinos =i tat[l minciunii> (Ioan 8:44).

Pe când se îngâmfa mai bine Satan, c[pe p[mânt se sim\ea ca la el acas[, Dumnezeu l-a întrebat: <Ai v[zut pe robul meu Iov?> Era o inim[peste care Satan nu domnea. Iov era din \ara lui U\, un om care avea str[ji aspre puse la gur[, la ochi =i chiar la gânduri. Puterea lui Satan era mare =i avea un mare num[r de închin[tori, dar Iov nu era printre ei, =i Domnul Dumnezeu l-a întrebat: <Ai v[zut pe robul meu Iov?> Era o inim[care-=i p[strase loialitatea fa\[de Dumnezeu =i nu avea nici cea mai mic[înclina\ie s[se lepede de El, nici atunci când Satan a ob\inut toate permisiunile s[-i ia toate averile. Lovit în mândria lui, la urm[torul interviu, duhul necurat a c[utat s[sus\in[ideea c[acel om este credincios pentru c[nu s-a atins înc[de pielea lui. Ceea ce a urmat dup[ce i s-a aprobat cerea de a-i lua s[n[tatea ne ilustreaz[cât de nestatornice sunt lucrurile de sub soare. Iov era un om cu o avere considerabil[=i diversificat[, în a=a fel c[greu ar putea cineva s[o piard[repede. Nu-i lipsea nimic =i chiar familia lui num[ra =apte b[ie\i =i trei fete.

La scurt timp, dup[ce Iov a pierdut averea =i cei zece copii, Satan l-a lovit cu o boal[de bube de sus pân[jos,]ns[Iov a continuat s[r[m`n[loial lui Dumnezeu, chiar =i atunci când nevasta lui l-a îndemnat s[-L blesteme pe Dumnezeu. A spus: <…Domnul a dat, =i Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului!> (Iov 1:21). Nou[nu ne este dat s[cunoa=tem prea multe despre taina f[r[delegii =i despre fiin\ele cere=ti încercate =i din care o treime

nu au trecut examenul, mut`ndu-li-se reziden\a afar[din cer (Apocalipsa 12:4). Când din cauza mândriei =i a ambi\iei Satan a încetat s[recunoasc[în reveren\[c[frumuse\ea =i puterea îi vin de la Dumnezeu, care sus\ine totul, =i când a ajuns]n punctul c[ar fi dorit s[fie ca Dumnezeu, Acesta l-a aruncat afar[din Cer. U=urin\a cu care Iov a pierdut tot ce era de pre\ pe p[m`nt ne înva\[ s[ nu ne leg[m de nimic de sub soare, pentru c[ toate se schimb[ =i sunt trec[toare. Satan vede pe fiecare credincios =i, fiindc[ el este potrivnicul lui Dumnezeu, nu are niciodat[ un gând de bine pentru sufletul omului. El este p`râ=ul fra\ilor care vâneaz[gre=elile omului. El nu ne prive=te ca f[pturi care merit[dragostea lui Dumnezeu, ci în mândria lui ne vede ca \inte u=or de doborât.

La întrebarea: ce vede inamicul nostru în noi, trebuie s[recunoa=tem c[vede chiar mai multe dec`t vedem noi, conduc`nd astfel lumea noastr[fizic[ca dumnezeu al veacului acestuia =i lumea duhurilor necurate peste care domne=te din v[zduh. Noi nu vedem lumea de dincolo decât prin credin\[sau atunci când Dumnezeu alege s[deschid[cuiva ochii spirituali, dar lumea de dincolo este real[. Prorocul Elisei =tia prin descoperire dumnezeiasc[tot ce vorbea împ[ratul Siriei cu conduc[torii în cortul lui (2 Împ[ra\i 6:8). Când a aflat împ[ratul acest lucru a trimis o o=tire s[-l prind[pe Elisei, iar Ghehazi când a v[zut o=tirea s-a însp[imântat. Elisei a cerut Domnului s[deschid[ochii robului s[u pentru a vedea c[mai mul\i erau cu ei decât cei veni\i împotriva lor. Ochii lui Ghehazi s-au deschis =i a v[zut lucruri din lumea de dincolo. A v[zut cai =i c[l[re\i din cer, care erau gata s[le vin[în ajutor. În lumea de dincolo se dau lupte =i se transmit informa\ii la un alt nivel decât acela cu care suntem noi obi=nui\i. La prima ar[tare a Domnului dup[înviere între ucenici, Toma a lipsit, =i ajunge s[spun[c[nu va crede dac[nu va vedea semnul cuielor, dac[nu va pune degetul pe semnul l[sat de acestea, =i palma pe coasta Lui str[puns[.

O s[pt[mân[mai târziu, Domnul Isus se arat[din nou ucenicilor, între care era =i Toma de data aceasta =i îl cheam[s[-=i pun[

degetul pe semnul cuielor =i palma pe coasta str[puns[. Cine I-a transmis Domnului cuvintele rostite de Toma? R[spunsul este c[nimeni, dar Dumnezeu, în lumea de dincolo, =tie tot ce are loc în Univers inclusiv tot ce se spune în orice loc. Din lumea nev[zut[de noi Dumnezeu ne vede cum l-a v[zut pe Iov, aude cum l-a auzit pe Toma =i ne vrea schimba\i pentru cer. De obicei ochii omului se deschid c[tre lumea de dincolo când pleac[de pe p[mânt. A=a se explic[c[unii mor cu o fa\[de groaz[, iar al\ii mor lini=ti\i =i cu zâmbetul pe buze. În via\a aceasta avem în jurul nostru duhuri care iscodesc via\a =i caut[o fisur[în credin\a noastr[, dar tot în jurul nostru sunt =i îngerii lui Dumnezeu care duc la îndeplinire voia Lui. Pe m[sur[ce planurile Celui Preaînalt se duc la îndeplinire, Satan ne ur[=te tot mai mult.

Când un tr[d[tor se uit[la unul care nu a tr[dat ca =i el, se uit[cu o oarecare mirare =i chiar cu interes la cel ce a r[mas credincios. Ca tr[d[tor, Satan are tendin\a s[cread[c[to\i ar tr[da ca el =i când vede un suflet care nu-L tr[deaz[pe Dumnezeu îl prive=te cu un oarecare interes, a=a cum noi am privi o minune. Îl dispre\uie=te, este provocat de loialitate lui =i este mirat când, de=i d[în el lovitur[dup[lovitur[, sufletul r[mâne credincios lui Dumnezeu. Satan a ales mai bine s[domneasc[în iad decât s[slujeasc[în Cer, chiar dac[=tie c[timpul lui este scurt. D[lovituri în credincios, spunându-=i c[atâ\ia au c[zut la asemenea lovituri =i niciodat[nu se obi=nuie=te cu ideea c[unii nu cedeaz[. El î=i aduce aminte c[el era ca un vas de aur, de cinste al lui Dumnezeu, p`n[în ziua când s-a g[sit p[cat în el, =i nu poate s[conceap[c[aceste vase de lut aleg s[nu se murd[reasc[=i s[nu se plece în fa\a ofertelor pe care le face el.

Am întâlnit]n urm[cu aproape 30 de ani un pastor care avea succes deosebit în eliberarea sufletelor chinuite de demoni, iar într-o noapte Satan s-a prezentat =i i-a oferit în mod direct bani, femei =i faim[, doar s[-=i înceteze lucrarea, dar acel om a r[mas tare l`ng[Dumnezeu. Inamicul se vede pe el cum n-a fost în stare s[stea în glorie, în Cer, credincios lui Dumnezeu =i vede cum

ace=ti muritori r[mân fideli în lacrimi, boal[=i suferin\e de tot felul. Nu poate s[în\eleag[cum un credincios chiar în singur[tatea obscurit[\ii, cu o coaj[de p`ine în fa\[, poate s[-=i ridice mâinile spre Cer =i s[-I spun[lui Dumnezeu: <Î\i mul\umesc, St[pâne! Sunt mul\umit cu Tine, St[pâne! Te iubesc St[pâne, c[a=a ai g[sit Tu cu cale!>. Înfuriat, Satan î=i scotoce=te dosarele s[vad[ce a lucrat în trecut, pentru a dobor] un astfel de om, =i-l încearc[la cald =i la rece, la bine =i la r[u, dar credinciosul care-=i \ine privirile a\intite la c[petenia des[vâr=irii noastre, care este Domnul Isus Hristos, r[mâne în picioare. Satan se gânde=te la fericirea spre care sunt îndrepta\i cei ce r[mân credincio=i lui Dumnezeu =i îl apuc[furiile, pentru c[nu poate trece dincolo de linia trasat[de Dumnezeu, care îng[duie încerc[ri potrivite cu m[sura de putere ce o avem. Ca un câine legat de st[p`n poate ajunge la noi numai cât îi îng[duie lan\ul.

Singurul fel în care Satan mai simte o und[de pl[cere este atunci când reu=e=te s[-l fac[pe om s[p[c[tuiasc[=i astfel s[nu ajung[în Cer, acolo unde a fost el. Admir[în chip ciudat =i ur[=te în acela=i timp sufletul n[scut din nou, care nu d[înapoi atunci când este încercat. Satan =tie bine c[nu suntem des[vâr=i\i =i c[am fost cump[ra\i cu sânge sfânt, în care chiar el, prin gura unora, a trebuit s[admit[c[nu g[se=te nici o vin[. Dac[sufletul credincios nu vegheaz[=i accept[p[cat în inima lui, acest p[cat strig[c[tre Satan: <Tat[! Tat[!>. P[catul primit în via\a omului strig[c[tre Satan: <Uite t[ticule unde am ajuns!> Atunci când î=i vede s[mân\a neghinei acceptat[se bucur[c[Dumnezeu a pierdut un suflet ce va merge în chin ve=nic. Satan =tie ce îi place vechiului <eu> =i cu viclenie de =arpe încearc[la intervale de timp s[ofere omului acele lucruri. Caut[asem[n[ri de la oamenii din trecut =i studiaz[s[vad[cum i-a biruit pe al\ii. Apoi cu r[bdare î=i pune la\ul în fa\a sufletului, care dac[nu umbl[cu Dumnezeu în inim[=i]n gând cade în la\, ca o p[s[ric[prostu\[ce crede c[a g[sit semin\e. Pe credincio=ii cu mult zel Satan îi vede ca st[vilare care-i opresc cuceririle =i caut[s[-i doboare depunând un efort deosebit.

Credincio=ii care fac o lucrare ce aduce câ=tig mare Împ[r[\ie lui Dumnezeu au nevoie de sprijinul celorlal\i în rug[ciune, în lupta care se d[în lumea v[zduhului. Satan are =i el ofi\eri de rang înalt, care r[sp`ndesc religii false =i ofer[oamenilor un ad[post fals al minciunii. Satan are preotese ale spurc[ciunii, cum sunt actri\ele care î=i expun trupul gol în filme =i reviste, =i a=a]i fac pe mul\i s[p[c[tuiasc[în[untru lor. Ele aduc mult câ=tig întunericului, dar femeile credincioase se îmbrac[cu grij[=i sfial[, ca s[nu provoace pe nimeni la p[cat. Satan nu sufer[s[-i vad[pe credincio=i bucurându-se, dar cel mai tare îl deranjeaz[când îi vede prosl[vind =i cântând Domnului cu gura =i cu duhul, în reveren\[=i adorare, pentru c[îi aduce aminte de vechea lui slujb[, pe care o avusese înainte de a fi izgonit din Cer.

Dac[inamicul nu te poate doborî cu lucruri mari, se va mul\umi la început s[te vad[c[accep\i o stare de îngrijorare. Este mul\umit =i dac[te poate face s[accep\i o stare de nemul\umire =i melancolie, ca s[nu te mai bucuri de mântuire. El =tie c[devii tot mai vulnerabil chiar dac[îi refuzi marfa mai renumit[=i îi accep\i lucrurile pe care nu le vezi periculoase. Dac[nu te poate face s[hule=ti, se va mul\umi s[te fac[s[cârte=ti, ar[tându-\i cât de bine îi merge altuia, care poate c[nu sluje=te a=a de bine ca tine. Copiii nu fug de lâng[tata când umbl[pe trotuar =i latr[un câine, ci strâng mâna tat[lui mai tare. A=a trebuie s[facem =i noi când suntem în stare de asediu. Cuvântul Scripturii ne spune c[îl putem birui pe inamicul nostru prin a i ne împotrivi. <Ei l-au biruit, prin sângele Mielului =i prin cuvântul m[rturisirii lor, =i nu =i-au iubit via\a chiar p`n[la moarte> (Apocalipsa 12:11). Avem cea mai puternic[arm[împotriva inamicului =i aceasta este puterea ce se afl[în Sângele scump al Domnului Isus Hristos. <Supune\i-v[dar lui Dumnezeu. Împotrivi\i-v[diavolului, =i el va fugi de la voi. Apropia\i-v[de Dumnezeu, =i El se va apropia de voi…> (Iacov 4:7-8).

Tr[im zilele când mul\i practic[o religie a vorbelor f[r[na=tere din nou =i f[r[via\[schimbat[, =i Satan este mul\umit cu

aceast[stare. Îl putem birui pe inamic prin a face ca orice r[utate s[piar[din noi =i astfel Duhul Sfânt s[umple vasul nostru cu putere. Este posibil s[te apropii =i chiar s[mergi cu Dumnezeu =i a=a s[-l biruie=ti pe vr[jma=. Când Dumnezeu este cu tine nu ai de ce s[te temi, pentru c[niciodat[nu a pierdut controlul vreunei situa\ii. Cel ce strânge Cuvântul Domnului în inima lui îndreptându-se dup[El, f[r[s[treac[peste limitele a ceea ce este scris,]l poate birui pe inamic. Nu exist[stare de neutralitate =i dac[nu câ=tigi pentru Dumnezeu pierzi timp =i ocazii care ar putea aduce câ=tig }mp[r[\iei lui Dumnezeu. Dac[vrei s[duci o via\[de biruin\[împotriva acestui inamic feroce trebuie s[fii ocupat cu lucrul Domnului Isus. Biruim pe Satan când alegem ce este bun înaintea lui Dumnezeu =i nu c[dem la examenul ispitelor. Ispita nu este p[cat, ci este la fel ca =i o intersec\ie la care am ajuns =i trebuie s[lu[m o decizie cu privire la direc\ia spre care vrem s[mergem. Alegi s[cedezi ori s[te împotrive=ti la ceea ce este p[cat?

Omul se poate ridica foarte sus, spre Dumnezeu, pe treptele sfin\eniei, sau poate cobor] foarte jos, tr[ind în dezordine spiritual[=i p[cat. Ce vede inamicul în tine? Inamicul când ne vede pe noi trebuie s[-L vad[pe Domnul Isus, care ia chip în noi. Când e=ti provocat la conflict, prima regul[este s[taci, iar când e timpul s[r[spunzi s[fii cump[tat, \in`nd cont de urm[ri. Cuvintele pe care le roste=ti vor în[l\a sau vor cobor] pe cineva. Va bucura sau va întrista, vor fi de folos sau vor aduce pierderi }mp[r[\iei lui Dumnezeu. Suntem chema\i la a fi grabnici la ascultare =i înce\i la mânie, =i aceasta este o strategie care ne fere=te de la\. Îl biruim pe inamic atunci când inima noastr[este în întregime a Domnului Isus, astfel]nc`t el s[nu aib[nimic în noi. Îl putem birui pe cel r[u când Domnul este cel dintâi în via\a noastr[=i nu este doar o convenien\[la necaz sau o cale de a sc[pa de iad. Dac[tu e=ti pentru Dumnezeu, El va fi pentru tine =i va nimici planurile celui r[u, ca =i planurile lui Ahitofel. Duhul Sfânt î\i va da putere s[spui <nu> la orice ofert[a inamicului, pentru c[}l iube=ti pe Domnul Isus.

Supunerea fa\[de voia lui Dumnezeu, chiar =i atunci când nu în\elegi ceea ce se]nt`mpl[, =i bun[tatea fa\[de cei din jurul t[u]l biruie=te pe inamic. Rug[ciunea în duh =i adev[r =i p[strarea unui cuget neîntinat ne \in în siguran\a pazei lui Dumnezeu. Inamicul sufletului nostru =tie c[Dumnezeu nu accept[o slujire de mâna a doua, dar Satan este mul\umit =i accept[o astfel de slujire. Satan vrea s[ne determine s[trecem linia milei =i a îndur[rii lui Dumnezeu, o linie invizibil[pentru noi =i de la care nu mai este întoarcere. Bogatul nemilos, c[ruia i-a rodit \arina, a vorbit cu el însu=i =i =i-a spus s[m[nânce =i s[bea f[r[s[aib[mil[de s[rac =i a=a a trecut aceast[linie. Bel=a\ar, în fierbin\eala petrecerii, a spus s[se aduc[vasele capturate din Templul lui Dumnezeu de la Ierusalim =i s-a aflat imediat c[a trecut aceast[linie a îndur[rii lui Dumnezeu. Oamenii din vremea lui Noe, cet[\ile Sodomei =i a Gomorei, au trecut aceast[linie invizibil[a milei lui Dumnezeu =i o dat[ce au trecut-o s-au întâlnit cu mânia =i judecata Lui. În spatele acestor nenoroci\i, care au trecut aceast[linie v[zut[doar de Dumnezeu, st[=i se bucur[Satan c[a reu=it s[le vând[marfa lui.

Lucifer =i-a pierdut nevinov[\ia cu care a fost creat =i ar vrea ca =i omul s[-=i împ[rt[=easc[acela=i destin ve=nic de chin (Ezechiel 28:6-10). Tot ce a creat Dumnezeu a fost bun, dar fiin\elor create prin puterea Cuvântului Lui le-a dat voie s[aleag[între bine =i r[u =i prin aceasta s[fie încercate înainte de a fi ve=nic în Cer. Satan a putut s[aleag[=i a ales s[fie r[u, a devenit contagios, influen\`nd îngeri =i oameni. Satan dore=te tot ce nu vrea Dumnezeu. Dac[ nu ne-ar p[zi Dumnezeu =i nu i-ar limita provoc[rile nu numai c[ ar r[cni ca un leu, dar ar =i înghi\i pe to\i cei credincio=i, care stau în umilin\[. Depinz`nd de puterea Duhului Sfânt îl putem birui prin a iubi ceea ce iube=te Dumnezeu. Trebuie s[fim mul\umi\i cu pu\inul pe care îl avem =i s[nu fim nemul\umi\i de multul care nu ne este dat s[-l facem. Darul deosebirii duhurilor este dat bisericii pentru a o proteja de falsuri =i r[t[ciri, care este o metod[foarte mult practicat[de

inamic. Lui Anania pentru c[nu a vegheat, =i cu toate c[nu i-a putut citi gândurile, Satan i-a umplut inima cu falsuri cum c[Dumnezeu nu ar =ti tot ce se vorbe=te în lume. <…Pentru ce \i-a umplut Satana inima ca s[min\i pe Duhul Sfânt?…> (Fapte 5:3). Aici vedem c[Satan atunci când g[se=te u=i deschise î=i strecoar[marfa =i chiar umple inima omului cu dorin\e, patime p[c[toase =i gânduri neadev[rate despre Dumnezeu. Nu c[uta religia grea sau religia u=oar[, ci caut-o pe cea dreapt[a Scripturii, ca s[-L ai de partea ta pe Dumnezeu. <De n-ar fi fost Domnul de partea noastr[, -s[spun[Israel acum!- de n-ar fi fost Domnul de partea noastr[, când s-au ridicat oamenii împotriva noastr[, ne-ar fi înghi\it de vii...> (Psalmul 124 :1-3).

Satan caut[s[înghit[=i ast[zi dac[poate pe cei ale=i, dar nu va putea at`ta timp cât sunt pentru Domnul =i Domnul este pentru ei. Satan nu se joac[=i nu glume=te, dar]l îmbie pe om s[glumeasc[cu p[catul. Cei n[scu\i din nou tr[iesc simultan =i pe p[mânt dar =i în cer, unde le este inima =i comoara. Pe p[mânt tr[im într-o aglomerare de duhuri demonice care ne]ncetat ne fac oferte pentru a ne a\â\a poftele sau în cealalt[extrem[s[ne provoace la mândrie c[suntem sfin\i, ceea ce este o rebeliune fa\[de Dumnezeu. Credinciosul a c[rui duh a fost trezit la via\[se bazeaz[pe lucrurile care nu se clatin[=i }l sluje=te pe Domnul nu pentru ceea ce v[d ochii no=tri acum în lume. Nebunia celor mai mul\i oameni nu const[ ]n faptul c[nu =tiu s[câ=tige bani sau s[inventeze lucruri bune =i folositoare semenilor, ci este aceea c[afirm[c[nu au timp pentru Dumnezeu =i pentru lucrurile care nu se clatin[. Inamicul =tie c[omul este o fiin\[descurajat[de nereu=ite =i î=i va înte\i atacul în astfel de momente de cump[n[. Mai important dec`t viteza este direc\ia în care mergem, =i când avem parte de nereu=ite trebuie s[privim înainte, spre cununa ce ne a=tept[la linia de sosire.

Cu toat[experien\a =i ura ce o are inamicul, este totu=i posibil prin harul lui Dumnezeu ca =i cei tineri s[fie ni=te biruitori, precum a fost]n vechime Daniel =i Iosif. <V-am scris tinerilor,

fiindc[sunte\i tari, =i Cuvântul lui Dumnezeu r[mâne în voi, =i a\i biruit pe cel r[u> (1 Ioan 2:14). Din acest verset reiese c[cel r[u poate fi biruit, iar condi\ia este ca în noi s[r[mân[Cuvântul lui Dumnezeu. Problema tinerilor care nu vegheaz[=i fac s[le scad[=ansele de a-l birui pe inamic este lipsa experien\ei =i starea de curiozitate dup[experin\e noi =i ne]ng[duite. <C[ci tot ce este în lume: pofta firii p[mânte=ti, pofta ochilor =i l[ud[ro=enia vie\ii, nu este de la Tat[l, ci din lume> (1 Ioan 2:16). Capcanele firii p[mânte=ti au r[mas acelea=i, dar =i calea de sc[pare a r[mas aceea=i. Dac[inamicul nu te prinde în la\ cu pofta =i dorin\a dup[mai mult, caut[s[-\i scoat[în cale a=a zis prieteni cu obiceiuri rele. Un prieten bun este acela care te înt[re=te duhovnice=te =i te mustr[în dragoste, atunci când vede c[leneve=ti duhovnice=te. <…S[nu te faci p[rta= p[catelor altora: pe tine însu\i p[ze=te-te curat> (1 Timotei 5:22). Cel mai bun =i important prieten este Domnul Isus, care ne-a promis c[este cu noi în toate zilele. <Voi sunte\i prietenii mei, dac[face\i ce v[poruncesc Eu> (Ioan 15:14).

Un alt punct unde inamicul va c[uta fisuri este rela\ia dintre tineri =i p[rin\ii lor, pe care de multe ori tinerii îi v[d r[ma=i în urm[. Uneori mai degrab[ascult[sfatul prietenilor decât al celor mai în vârst[, cum a f[cut =i Roboam. <Strâng Cuvântul T[u în inima mea, ca s[nu p[c[tuiesc împotriva Ta!> (Psalmul 119:11). Biruin\a nu numai a tân[rului, ci a fiec[rui credincios, va depinde de puterea pe care o ob\ine prin Cuvântul lui Dumnezeu =i de puterea Duhului Sfânt care]l înso\e=te at`ta timp c`t tr[ie=te curat. <Îmbr[ca\i-v[cu toat[arm[tura lui Dumnezeu, ca s[pute\i \inea piept împotriva uneltirilor diavolului> (Efeseni 6:11).

Ce vede inamicul în noi? Vede un aliat =i un slujitor al lui sau un slujitor al Dumnezeului Celui Sfânt, care se p[streaz[curat ca =i o mireas[pentru mirele ei. Noi nu avem voie s[-l provoc[m pe inamic cu cuvinte de insult[, ci atacul nostru st[într-o r[sp`ndire a luminii. <Ace=tia dimpotriv[, batjocoresc ce nu cunosc, =i se pierd singuri în ceea ce =tiu din fire, ca dobitoacele f[r[minte.>

(Iuda 10). Mul\i batjocoresc aceste duhuri, dar dac[le-ar vedea li s-ar face p[rul m[ciuc[=i le-ar pieri cheful s[vorbeasc[batjocoritor. Judecata inamicului nu este treaba noastr[, pentru c[aceasta o va face Dumnezeu l-a timpul sfâr=itului. <El a pus mâna pe balaur, pe =arpele cel vechi, care este diavolul =i Satana, =i l-a legat pentru o mie de ani> (Apocalipsa 20:2). Dup[mia de ani Satan va fi judecat împreun[cu îngerii c[zu\i, care îl slujesc acuma =i cu aceia care stau lega\i în lan\uri. <El a p[strat pentru judecata zilei celei mari, pu=i în lan\uri ve=nice, în întuneric, pe îngerii care nu =i-au p[strat vrednicia, ci =i-au p[r[sit locuin\a> (Iuda 6). Împreun[cu ei vor fi arunca\i în iazul de foc to\i aceia care i-au slujit inamicului.

<+i diavolul care-i în=ela, a fost aruncat în iazul de foc =i de pucioas[, unde este fiara =i prorocul mincinos. +i vor fi munci\i zi =i noapte în vecii vecilor> (Apocalipsa 20:10). Dumnezeu alege s[îng[duie s[fim încerca\i, pentru c[vrea s[ne creasc[=i s[dezvolte în noi virtu\i care ne preg[tesc pentru Cer. Inamicul nu =tie toate lucrurile =i nici nu poate fi în mai mult de un loc o dat[, dar are multe duhuri slujitoare organizate în ierarhi =i de multe ori prime=te ajutor =i de la oameni. Dumnezeu, care ne p[ze=te pe noi, este pretutindeni =i nu este nici un loc unde s[umbli cu El =i s[nu te poat[p[zii.

Un om care se ocup[cu cump[rarea =i v`nzarea de ma=ini are un ochi dezvoltat =i chiar ureche dezvoltat[ca s[g[seasc[orice defect al unei ma=ini, ca atunci când face târgul s[le men\ioneze pentru a cobor] pre\ul ma=inii. El caut[sl[biciunile ma=inii =i la fel face =i Satan cu omul. O dat[ce le g[se=te locul slab, ca =i c[lcâiul lui Ahile, investe=te acolo ca s[doboare sufletul. Care \i-e pofta? Care \i-e sl[biciunea? E=ti nervos =i te iu\e=ti? Te pune într-o situa\ie c[te ia prin surprindere =i faci lucruri neîng[duite? Caut[fisura =i apoi d[cu berbecii neobosit p`n[ce zidul cedeaz[dac[i se îng[duie. Poate po\i s[-\i ascunzi sl[biciunile =i de cel mai apropiat prieten, dar de acest inamic nu-\i po\i ascunde sl[biciunile. Te miroase de la o po=t[, cum spunem noi, c[-\i place

s[fii l[udat =i face un plan. Preg[te=te momeala care =tie c[-\i place. Studiaz[terenul ca =i un ho\ care vrea s[sparg[banca. Intr[ ]n interior, face tranzac\ii, urm[re=te fiecare mi=care, ca apoi s[fac[un plan de atac pentru ziua când d[lovitura. Satan =tie multe despre tine, deci vegheaz[în mod deosebit la punctele slabe.

El este inamicul care te vede, dar ce vede? Stai pe scaunul batjocoritorului cu cei ce-i clevetesc pe fra\i? El te aude când spui c[mergi s[lucrezi în via Tat[lui, dar nu mergi. +tie dac[ai un copil care]\i este idol. +tie cât de mult \ii la ma=in[sau la vreun alt gunoi. |i-a studiat expresia fe\ei c`nd vezi acel lucru de care \i-e lipit[inima. Stai aproape de Domnul Isus, pentru c[numai în El ai protec\ie. Dumnezeu a îng[duit încerc[rile peste Iov ca s[ajung[s[aib[o p[rere mai umil[despre el însu=i. Iov, dup[ce a ie=it biruitor, a primit înapoi =i s[n[tatea =i averile. Iov nu L-a dezam[git pe Dumnezeu, dar cu tine cum va fi? Stai lâng[Domnul oricât te-ar costa =i odat[, pentru credincio=ie =i fidelitate, vei primi cununa care nu se poate ve=teji.

Amin

48

BETESDA

<Acolo se afla un bolnav de treizeci =i opt de ani. Isus, când l-a v[zut z[când, =i, fiindc[=tia c[este bolnav de mult[vreme, i-a zis: «Vrei s[te faci s[n[tos?»> (Ioan 5:5-6)

Evanghelia dup[Ioan }l prezint[pe Domnul Isus în mod deosebit, ca fiind Dumnezeu-Fiul, într-o lumin[mai puternic[dec`t ceilal\i evangheli=ti. Apostolul Ioan, care este amintit în Scriptur[în repetate rânduri ca ucenicul preaiubit, era =i prietenul Mântuitorului. Apostolul Ioan a fost unul dintre cei trei ucenici din cercul intim al Mântuitorului, care L-a cunoscut pe Domnul Isus îndeaproape. Textul citat ne prezint[una dintre minunile de vindecare pe care Domnul Isus le-a f[cut când era pe p[mânt, =i anume vindecarea unui sl[b[nog care nu avea pe nimeni ca s[-l ajute.

Era timpul praznicului Iudeilor în ziua Sabatului =i Domnul Isus venise la Ierusalim s[pr[znuiasc[aceast[s[rb[toare. Sc[ld[toarea Betesda era a=ezat[la nord de Templu, lâng[Poarta Oilor, unde se afla o ap[în jurul c[reia se adunau cei bolnavi. Oameni bolnavi =i suferind de tot felul de neputin\e, orbi, ologi =i schiopi, d[deau o imagine de triste\e =i dezn[dejde acelui loc numit Betesda. Unul dintre cei bolnavi se afla]n acea stare de 38 de ani, un timp lung, dar care pare =i mai lung atunci c`nd e=ti]n suferin\[. Pentru un bolnav f[r[prieteni =i f[r[o încurajare din partea cuiva este un termen extraordinar de lung. Toate zilele acestui sl[b[nog erau la fel, adic[f[r[de n[dejde. În jurul lui erau comercian\ii de la Templu, preo\i, p[stori, oficialit[\i de la

Templu, dar pe el nu îl vedea nimeni =i pentru el nimeni nu avea timp sau o vorb[de încurajare. Ochii tuturor celorlal\i bolnavi erau a\inti\i spre ap[, pentru c[din când în când un înger al Domnului se cobora =i tulbura apa, iar primul care se arunca imediat în ap[era vindecat.

Boala este un timp când, de obicei, inima omului se împietre=te =i nu simte cu altul. Fiecare dintre cei aduna\i la acea ap[dorea vindecare pentru el =i nu pentru altul. Deveniser[duri =i nesim\itori cu al\ii, având un singur scop, acela de a urm[rii clipa când apa era tulburat[. Nu este un tablou pl[cut s[vezi oameni care sunt numai pentru ei, dar este bine s[privim la el pentru c[este tabloul lumii]n care a venit Domnul Isus ca s[ne salveze =i s[ne schimbe destinul ve=nic. Mii de jertfe se aduceau în apropierea acestei sc[ld[tori, dar la cei în suferin\[nimeni nu se gândea ca la un frate sau ca la un egal. Betesda era lâng[o pia\[de oi, de unde cei ce veneau la Templu cump[rau animale pentru jertf[. Se prea poate ca acele animale s[fi fost sp[late în acea ap[, iar apoi s[fi fost duse în Templu ca jertf[pentru altar.

Mai mult ca orice regiune a lumii, acel loc era plin de religie, dar lipsit de mil[. Era acolo un interes deosebit pentru Lege, religie =i ceremonii, dar nu era nici un interes pentru a recupera omul pierdut. Ar fi fost foarte posibil ca noi niciodat[s[nu fim auzit de Betesda dac[Domnul Isus nu S-ar fi oprit acolo s[-l ajute pe cel care nu mai avea n[dejdea de a fi ajutat. La Betesda erau oamenii favori\i ai Domnului, =i anume aceia care v[rsau lacrimi. Sl[b[nogul de 38 de ani pierduse orice n[dejde, pentru c[nu avea pe nimeni s[-l bage în ap[, chiar dac[ar fi avut loc tulburarea apei de c[tre îngerul lui Dumnezeu. Boala este de multe ori megafonul lui Dumnezeu prin care alege uneori s[atrag[aten\ia omului, dar care în acela=i timp d[ocazia celor din jur s[-=i arate mila =i bun[tatea. Starea lui de dezn[dejde s-a schimbat în ziua când Domnul Isus a vizitat acel ospiciu de dispera\i =i când Domnul Isus S-a oprit în dreptul lui. Cred c[în zadar =i-a verificat dosarele memoriei s[-=i aduc[aminte dac[cumva are vreo rud[care acum

îl caut[=i dorea s[-i fac[vreo milostenie. Domnul Isus, care-i cuno=tea situa\ia, l-a întrebat: <Vrei s[te faci s[n[tos?> Aceast[întrebare este întrebarea pe care Mântuitorul o adreseaz[=i ast[zi unei lumi bolnave de p[cat: <Vrei s[te faci s[n[tos?>

De obicei, Domnul Isus era atras de credin\a celui ce are nevoie de vindecare sau al acelora care-l aduceau pe bolnav la El, dar aici }l g[sim c[El]l caut[pe acela care nu-L putea c[uta. Ceea ce Domnul Isus a f[cut la Betesda a f[cut =i în via\a mea =i a milioane =i milioane de suflete, care au primit de la El via\[=i putere în sufletul lor. Prin atingerea Lui, sl[b[nogii s-au ridicat =i au umblat prin credin\[în Dumnezeu. Sl[b[nogul î=i deplângea starea de a nu avea pe nimeni, =i Domnul Isus a citit]n inima lui dorin\a de a fi vindecat. Domnul Isus i-a spus sl[b[nogului: <Ridic[-\i patul =i umbl[!> Prin Cuvântul Lui, Domnul l-a vindecat f[r[s[mai fie nevoie s[intre în ap[. Sl[b[nogul s-a f[cut s[n[tos, =i-a luat patul =i a umblat.

Omul care era evreu =tia c[dac[î=i va ridica patul]ntr-o zi de Sabat va fi aspru judecat de ceilal\i, dar el a f[cut la Cuvântul Domnului o dat[ce a sim\it cum vindecarea i-a intrat în trup. A crezut în Cel care-i vorbea =i care l-a vindecat =i nu a întrebat nimic, ci =i-a luat patul =i a umblat. Mai târziu, Domnul Isus l-a întâlnit în Templu =i i-a spus: <Iat[c[te-ai f[cut s[n[tos; de acum s[nu mai p[c[tuie=ti, ca s[nu \i se întâmple ceva mai r[u> (Ioan 5:14). Domnul Isus i s-a adresat acestui om de trei ori: <Vrei s[te faci s[n[tos?>, <Ridic[-\i patul =i umbl[> =i <S[nu mai p[c[tuie=ti.> Domnul Isus întreab[la fel =i azi pe orice p[c[tos dac[vrea iertare, pentru c[acela care nu vrea =i nu o cere nu o prime=te. Numai acela care admite c[nu are nici o alt[n[dejde de a sc[pa de p[cat prime=te iertarea. Sl[b[nogul a r[spuns întreb[rii dac[vrea vindecare, c[degeaba vrea el, deoarece el nu poate face nimic. Atunci a intervenit =i intervine Domnul Isus, care face ceea ce noi nu putem face.

Poate e=ti prins de diavolul cu vreo patim[rea cu care te \ine legat, dar Fiul lui Dumnezeu a venit s[nimiceasc[lucr[rile

întunericului =i te poate elibera de orice viciu. El face s[te po\i scula din orice neputin\[dac[prive=ti la Golgota, de unde-\i vine ajutorul. Apoi urmeaz[s[faci ceea ce po\i s[faci. S[închizi u=a spre p[cat, spre sl[biciune, ca s[nu te mai reîntorci la acea stare rea. Trebuie s[prime=ti iertarea =i mântuirea prin credin\[, dar cu gura trebuie s[-L m[rturise=ti prin actul botezului în ap[, prin care }l m[rturise=ti pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor =i Domn. Dup[ce \i-a vindecat sufletul, umbl[pe calea Domnului =i nu mai a=tepta s[fii dus de altul. Termin[cu prieteniile =i obiceiurile rele, care din când în când te vor chema înapoi la starea de neputin\[=i boal[. Umbl[pe calea Domnului =i du-te în mod regulat la Casa Domnului, unde sufletul î\i va fi hr[nit cu Cuvântul Lui =i unde po\i aduce închinarea ta Celui ce S-a îndurat =i S-a oprit în dreptul t[u, ca s[te vindece.

Asigur[-te c[atunci când te prive=ti în Scriptur[te vezi a fi un om s[n[tos în credin\[, în care se reflect[chipul lui Hristos, =i apoi s[nu mai p[c[tuie=ti, ca s[nu \i se întâmple ceva mai r[u. Trebuie s[te fere=ti de tot ce \i se pare r[u =i care nu vine din încredin\area ce \i-o d[Scriptura =i s[te lipe=ti tare de bine. Binele este Domnul Isus Hristos =i tot ce vine de la El. O dat[ce devii copil al Domnului trebuie s[existe o separare de felul lumii. Vechiul Ierusalim avea un zid lat, care ad[uga la frumuse\ea cet[\ii, dar =i ap[ra cetatea. <Au înt[rit Ierusalimul p`n[la zidul cel lat> (Neemia 3:8). Aceia care devin copiii Domnului =i Biserica lui Dumnezeu sunt ca o cetate frumoas[, înconjurat[de un zid, asemenea Ierusalimul. Acest zid]i separ[pe cei ce vor =i primesc mântuirea, de cei ce o refuz[=i poate chiar o batjocoresc. O separare mai v[dit[va avea loc în Ziua R[pirii la cer a Bisericii lui Dumnezeu. Este nevoie de o separare de tot ce este lumesc =i aceasta se nume=te sfin\ire. Este vorba de o separare moral[=i spiritual[, pentru c[o dat[ce suntem primi\i în familia Împ[ratu-lui trebuie s[tr[im la standardul unui copil de }mp[rat. Temeliile acestui zid trebuie s[fie în inima noastr[, pentru a nu intra nimic care ne-ar putea atrage de la harul lui Dumnezeu.

Cei ce aleg s[tr[iasc[dincolo de acest zid tr[iesc pentru azi, dar noi tr[im pentru un mâine ve=nic, împreun[cu Dumnezeu. A fi înconjurat cu un zid înseamn[a avea protec\ie. Domnul Isus trebuie s[fie în inima noastr[=i pe El trebuie s[-L întreb[m cu privire la orice d[m voie s[intre în inima noastr[. În[untrul acestui zid lat, în Biserica lui Dumnezeu, este pace, siguran\[=i p[rt[=ie cu familia lui Dumnezeu, a acelor r[scump[ra\i, ca =i noi, prin sângele cel Sfânt. Între minunile pe care Domnul le-a f[cut a fost =i aceea c[l-a înviat pe prietenul Lui, Laz[r, din Betania. Un Laz[r viu a fost dovada de net[g[duit a puterii Domnului Isus. Dac[vrei ca =i al\ii s[vin[la Domnul =i s[primeasc[via\[, va trebui s[vad[în tine dovada de net[g[duit a unei vie\i schimbate =i o întoarcere la Dumnezeu de la tot ceea ce El nume=te p[cat. Cel ce d[via\a este Dumnezeu; noi doar ne facem partea noastr[=i d[m piatra la o parte, chemând =i expunând oamenii la Vestea Bun[, adic[la Evanghelie.

Ceea ce este important pentru St[pânul care S-a îndurat de tine, trebuie s[devin[important =i pentru tine. Pentru Domnul Isus cea mai important[a fost voia Tat[lui, =i apoi via\a de slujire. <Ca ni=te buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi s[slujeasc[altora dup[darul, pe care l-a primit> (1 Petru 4:10). Domnul Isus +i-a început misiunea citind în sinagog[din sulul c[r\ii prorocului Isaia, care spune c[El a venit s[predice celor s[raci Evanghelia, adic[Vestea Bun[a împ[c[rii omului cu Dumnezeu. Domnul Isus a venit s[-i vindece pe cei bolnavi =i nu a refuzat s[aib[de-a face nici cu cei mai dec[zu\i oameni, cu scopul de a-i aduce la starea de pace cu Tat[l. El s-a identificat cu Samariteanul milos =i]i îndeamnau pe cei ce }l ascultau s[fac[la r`ndul lor asemenea fapte. Samaritenii erau cei mai dispre\ui\i oameni, =i un samaritean era considerat mai pu\in valoros dec`t un câine.

Domnul Isus a ales s[vorbeasc[cu o Samariteanc[dec[zut[moral =i s[-i spun[taine despre Tat[l, despre adev[rata închinare =i i s-a legitimat ca fiind Hristosul, trimisul Tat[lui. În Galileea

S-a asociat cu vame=ii =i cu p[c[to=ii, lucru care a atras o aspr[critic[din partea c[rturarilor =i a fariseilor. Domnul Isus a vorbit =i a mâncat cu ei, a=a c[L-au numit <Prieten al vame=ilor =i al p[c[to=ilor.> În Ierihon, Domnul Isus alege s[stea în casa =efului vame=ilor, care era socotit un om nerecuperabil din punct de vedere moral, dar Domnul proclam[intrarea mântuirii în casa lui Zacheu. Vame=ul din templu, pentru umilin\a =i recunoa=terea vinei lui, este considerat ca fiind neprih[nit =i primit de Dumnezeu mai degrab[dec`t fariseul care-=i vedea =i î=i l[uda faptele lui bune, dispre\uindu-i pe semenii lui. <Oaia pierdut[>, <Banul pierdut>, <Fiul risipitor> sunt toate pilde spuse de Mântuitorul =i modalit[\i prin care Domnul Isus ne-a ar[tat c[este interesat în recuperarea sufletului pierdut. Domnul i-a iubit pe ace=ti pierdu\i =i le-a dorit recuperarea, pentru c[în ei =i pe ei era chipul Creatorului.

Ucenicul nu este mai mare ca înv[\[torul lui, a=a c[=i noi avem datoria s[avem mil[fa\[de cei pierdu\i =i considera\i a fi de nerecuperat. Domnul Isus a iubit omul f[r[de merit, =i noi suntem chema\i s[urm[m pilda lui Dumnezeu ca ni=te copii preaiubi\i. O dat[ce noi am fost ierta\i, suntem chema\i la a face cuceriri pentru a m[rii hotarele }mp[r[\iei lui Dumnezeu prin sufletele care vin la mântuire. <…Spune copiilor lui Israel s[porneasc[înainte> (Exodul 14:15). Este o porunc[divin[s[mergem înainte, pe când vr[jma=ul ne cheam[înapoi, în Egipt, la p[cat. Înainte în ascultare =i împlinire, înainte în cunoa=terea lui Dumnezeu =i în a-L face cunoscut =i altora, pentru ca =i al\ii s[devin[slobozi. <Deci, dac[Fiul v[face slobozi, ve\i fi cu adev[rat slobozi> (Ioan 8:36). Întotdeauna un eliberator este v[zut bine, iubit, respectat =i cinstit de popor. Slobozenia pe care o d[Fiul lui Dumnezeu nu se sfâr=e=te o dat[cu via\a aceasta, ci continu[mai departe, în via\a ve=nic[. Este o slobozenie fals[=i una adev[rat[, care-i face pe oameni cu <adev[rat slobozi>. Slobozenia sau eliberarea vine prin pl[tirea unui pre\ de r[scump[rare, care este Sângele scump al Domnului Isus.

Un om bun =i moral nu poate atinge niciodat[aceast[stare de slobozenie, pentru c[un singur p[cat este suficient s[ne condamne la moarte ve=nic[în fa\a tribunalului neprimitor de mit[. Sunt oameni care spun c[nu mai sunt sub lege =i tr[iesc cum doresc, glumind cu p[catul =i crez`nd ]n acela=i timp c[ sunt m`ntui\i, dar aceasta este o slobozenie fals[. Noi nu mai suntem sub lege, ci sub har, ceea ce înseamn[c[nu-I slujim lui Dumnezeu din fric[, ci din dragoste, p[zindu-ne de p[cat. Slobozenia de orice vin[, la activul nostru, a fost pl[tit[cu un pre\ pe care noi nu îl putem estima la adev[rata lui valoare, pentru c[nu în\elegem pe deplin durerea Tat[lui =i a Fiului, care pentru un timp au fost desp[r\i\i, ca s[ne poat[d[rui mântuirea. Suntem noi slobozi sau înc[zacem în neputin\[, ca sl[b[nogul de la Betesda? Cel ce nu este slobod este rob al p[catului, =i când vechiul st[pân îi spune: <fur[!>, el fur[; c`nd]i spune s[mint[, s[ ]n=ele, s[ ]njure, s[dispre\uiasc[, s[urasc[pe omul care nu face astfel de lucruri, trece direct la executarea ordinului, f[r[a avea puterea de a se împotrivi prea mult. Acela pe care Fiul l-a f[cut slobod este slobod cu adev[rat =i ascult[de poruncile noului St[pân, care spune: iube=te, iart[, ajut[, mângâie, ridic[, este un om în care apare roada frumoas[a Duhului Sfânt.

Po\i s[dai din banul t[u cu toat[bucuria sau e=ti un sl[b[nog cu mâna uscat[? Sunt întreb[ri care î\i dau \ie personal un r[spuns dac[e=ti liber cu adev[rat. Dac[e=ti înc[sl[b[nog spiritual, î\i aduni comori pe p[mânt, pentru c[ziua de mâine te îngrijoreaz[=i ideea c[nu vei avea ceea ce vrei te tulbur[, dar dac[ai fost vindecat prive=ti la ziua de mâine cu încredere =i speran\[c[poate va fi ziua în care }l vei vedea pe Acela care te-a f[cut =i m-a f[cut slobod cu adev[rat. Dac[realizezi c[nu e=ti liber, ci faci r[ul =i nu te po\i opri, ast[zi }l po\i primi pe Domnul Isus în via\a ta ca St[pân, =i El te va face slobod cu adev[rat, pentru c[El este singurul din Univers care de\ine aceast[putere. O dat[ce ai fost vindecat nu te mai po\i ascunde =i nici nu vrei s[te mai ascunzi. O femeie cu scurgere de sânge s-a atins de Domnul Isus cu credin\[

=i a fost vindecat[. Ea nu s-a mai putut ascunde, ci a trebuit s[mearg[=i s[m[rturiseasc[vindecarea ce a avut loc în trupul ei. Este un caz delicat, ce prime=te aten\ia Domnului Isus, pentru c[femeia a dat dovad[de credin\[. Chiar dac[ascunderea ei se p[rea justificat[=i scuzat[, nu i-a fost îng[duit[.

O dat[ce prime=ti vindecarea =i slobozenia trebuie s[-L m[rturise=ti pe Domnul Isus ca Domn al vie\ii tale. Felul ei de boal[explic[timiditatea femeii, dar Domnul Isus d[importan\[fiec[rui suflet în parte. Ea s-a v[zut vindecat[=i a spus c[nu mai e nevoie de m[rturisire, dar Domnul Isus a fost de alt[p[rere =i a chemat-o s[-i dea =i ultimul cadou, spunându-i: <Du-te în pace!> Noi nu ne ru=in[m de crucea Domnului Isus, pentru c[în ea am v[zut puterea lui Dumnezeu de a ridica sl[b[nogi, ca cel de la Betesda. Prin aceast[putere am v[zut înviind pe cei ce erau mor\i în p[catele =i gre=elile lor. Crucea Domnului Isus este o pricin[de laud[=i o surs[de putere pentru acela care este cu adev[rat slobod. Femeia care a fost vindecat[a trebuit s[ac\ioneze împotriva vocii care-i spunea c[nu are voie s[se ating[de Domnul Isus, pentru c[este o necurat[, dar ea s-a atins cu credin\[=i boala ei a fost vindecat[pe loc.

Din starea de izolare, singur[tate =i s[r[cie femeia a putut reveni la o via\[normal[=i folositoare celor din jurul ei, pentru c[a crezut c[Domnul Isus o poate vindeca. P[catul în via\a omului este o scurgere de timp =i Singurul care poate vindeca aceast[neputin\[este Domnul Isus. Foarte important este faptul c[El nu numai c[poate, dar =i vrea s[te vindece mai mult decât vrei tu,]ns[este necesar s[vii la El =i s[-I ceri s[se ating[de tine. El ne-a creat ca obiect al dragostei Sale =i dore=te mult restaurarea comunica\iilor între tine =i Cer, comunica\ie ce a fost întrerupt[de p[cat. Prorocul Isaia vorbe=te de un zid de desp[r\ire între om =i Dumnezeu f[cut din p[catele comise de om. Dup[ce El înl[tur[p[catul de la noi putem cre=te în harul Lui. <Cre=te\i în harul =i în cuno=tin\a Domnului =i Mântuitorului nostru Isus Hristos> (2 Petru 3:18). Nu este vorba de dragostea lui Dumnezeu

pentru c[ea nu cre=te, ci este deja des[vâr=it[, ceea ce cre=te este dragostea noastr[.

Când am venit la Domnul Isus am intrat în harul iert[rii Lui. Atâta timp cât r[mân în prietenie =i ascultare de Tat[l, Fiul =i Duhul Sfânt sunt în har, =i pe m[sur[ce trece timpul, credin\a =i zelul meu de a lucra pentru El trebuie s[creasc[. Nu harul cre=te, ci noi cre=tem în harul lui Dumnezeu, care este felurit =i de necuprins de c[tre noi oamenii. Harul lui Dumnezeu ne este descoperit în m[sura în care sfin\enia î=i face lucrarea în noi prin Cuvântul Scripturii, prin Sângele cel Sfânt al Mielului lui Dumnezeu =i prin lucrarea tainic[a Duhului Sfânt. A=a se face c[unii au credin\[mai mare =i al\ii mai mic[. A=a se explic[faptul c[unii au o dragoste mare pentru Dumnezeu, iar al\ii au o dragoste mic[=i sunt u=or cl[tina\i când trec prin furtun[. A=a se explic[cum unii sunt gata s[moar[pentru credin\a lor în Domnul Isus, iar al\ii se leap[d[de Domnul pentru un blid de linte sau din dragoste pentru lume, ca =i Dima. Diferen\a o face m[sura de har care a crescut în inima celui ce a venit la Domnul Isus.

Acela=i pre\ a fost pl[tit pentru fiecare suflet, dar unii pre\uiesc mai mult mântuirea =i î=i p[zesc haina curat[a sufletului mai cu str[=nicie, iubesc mai mult pe Domnul =i copiii Lui, se d[ruiesc mai mult lucr[rii lui Dumnezeu, =i ca urmare sunt mai puternici în credin\[=i mai aproape de St[pân. Unii cresc într-o lun[cât al\ii într-un an =i este gre=it s[cread[cineva c[dac[are mul\i ani pe calea Domnului a =i crescut mult în harului lui Dumnezeu. M[sura de cre=tere se m[soar[în roade, care-L bucur[pe Dumnezeu =i sunt o binecuvântare pentru cei din jur. Un cre=tin care a crescut în harul lui Dumnezeu se va recunoa=te a fi nimic de unul singur, =i dac[este ceva =i a f[cut ceva bun este datorit[harului lui Dumnezeu care l-a primit =i i-a preg[tit faptele în care s[umble. Po\i s[fii foarte ocupat =i totu=i s[nu cre=ti în harul lui Dumnezeu. Po\i s[fii ocupat cu lucruri p[mânte=ti sau po\i s[fii ocupat cu lucruri duhovnice=ti, cu inten\ii gre=ite =i s[nu cre=ti în harul lui Dumnezeu. Virtu\ile de Mireas[a Domnului Isus cresc

numai în dragoste, pentru c[=i mântuirea noastr[a fost f[urit[în dragoste. Inima p[truns[de dragostea Lui vrea s[petreac[timp cu El, vrea s[citeasc[totul despre El, vrea s[mearg[oriunde este El, vrea s[se d[ruiasc[oric[rui s[rac în care }l vede pe El. Cei ce nu-L iubesc pe Domnul Isus a=a cum merit[s[fie iubit au o stare rece sau c[ldicic[, pentru c[nu }l cunosc cu adev[rat pe Domnul Isus. < Ai dat celor ce se tem de tine, un steag, ca s[-l înal\e spre biruin\a adev[rului> (Psalmul 60:4).

Pentru sl[b[nogul vindecat, pentru cel ce a primit slobozenia dat[de Fiul, pentru cel vindecat de irosirea vie\ii, steagul pe care-l înal\[zi de zi este Domnul Isus Hristos. O cântare spune: <El mi-e steag =i El mi-e soart[,/ Eu îl port, dar El m[poart[,/ Cu cât vântu-i mai seme\,/ Cu-atât steagu-i mai m[re\,/ Mic =i slab stegar sunt eu, Îns[steagu-I Dumnezeu.> Steagul a fost =i este folosit pentru a reprezenta o putere sau o \ar[. Fiecare \ar[vorbe=te cu respect despre steagul care o reprezint[. Steagul unei \[ri este de multe ori în[l\at ca s[arate c[acolo sunt oameni aduna\i cu acela=i scop. Domnul Isus Hristos este Steagul care une=te pe to\i solda\ii crucii într-o organiza\ie nelimitat[de grani\e p[mânte=ti, limb[, ras[sau st[ri sociale, =i este numit[Biserica lui Dumnezeu.

Acest steag, care este Domnul Isus Hristos, ne une=te pe to\i cei care am fost r[scump[ra\i prin sângele Lui =i avem ca destina\ie Cerul. Steagul merge înainte, iar noi dup[El, lupt`nd într-o lupt[duhovniceasc[împotriva st[pânirilor întunericului care se afl[în v[zduh, având toat[arm[tura Duhului =i biruind prin puterea Sângelui Mielului. El este Steagul care nu va c[dea niciodat[cucerit de inamic, ci El cucere=te mereu suflete =i le smulge din întuneric, aducându-le la via\[în }mp[r[\ia Luminii. Este un steag al adev[rului care, chiar dac[este atacat, înainteaz[prin fiecare mesaj scris sau rostit de la amvoanele bisericilor, atunci când este dat prin puterea =i descoperirea Duhului Sfânt. Împotriva întunericului nu se lupt[cu filozofii, ci cu adev[rul simplu c[Domnul Isus a murit pentru cei p[c[to=i. Steagul este o surs[de încurajare,

pentru c[atâta timp cât lupt[m sub El nu putem fi birui\i. Acest steag este darul lui Dumnezeu care ne-a fost dat nou[atunci când Cuvântul S-a f[cut trup =i a locuit între noi, plin de har =i de adev[r. Atunci când am crezut în Domnul =i am fost n[scu\i din nou, El a devenit Steagul nostru personal, care ne-a înfr[\it cu milioane =i milioane de suflete ce lupt[sub acela=i Steag. În[l\[m acest Steag ori de câte ori îl m[rturisim cu vorba =i cu fapta pe Domnul Isus Hristos. Acest Steag ne-a fost dat ca s[ne conduc[din biruin\[în biruin\[, =i astfel Dumnezeu s[câ=tige gloria =i slava care I se cuvine. Dac[înc[nu te-ai înscris s[lup\i =i s[biruie=ti sub acest Steag m[re\, înc[po\i s[te înrolezi prin a-I cere Domnului Isus s[vin[în via\a ta =i s[-\i dea adev[rata slobozenie.

Amin

49

PRIMUL ºI ULTIMUL SUBIECT AL DOMNULUI

<De atunci încolo, Isus a început s[propov[duiasc[, =i s[zic[: «Poc[i\i-v[, c[ci Împ[r[\ia cerurilor este aproape.»> Matei 4:17
<+i s[se propov[duiasc[tuturor neamurilor, în Numele Lui, poc[in\a =i iertarea p[catelor, începe`nd de la Ierusalim.> Luca 24:47

Din cele dou[texte citate reiese c[mesajul poc[in\ei =i a întoarcerii p[c[tosului la Dumnezeu a fost primul, dar =i ultimul subiect al Domnului Isus pe p[mânt. În ultimele clipe petrecute cu ucenicii, înainte de a Se în[l\a la Cer, Domnul Isus le-a spus care trebuie s[fie mesajul lor pentru oameni. Domnul Isus +i-a început misiunea chemând oamenii la poc[in\a împ[c[rii cu Tat[l, =i când S-a în[l\at la Cer i-a l[sat pe urma=ii Lui s[duc[acela=i mesaj mai departe, la toate neamurile p[mântului. Aceste lucruri ne spun cât de important[este poc[in\a în via\a omului, pentru c[f[r[de ea omul z[d[rnice=te planul îndur[rii lui Dumnezeu de a mântui omul. P[rerea de r[u =i c[in\a de p[cat trebuie s[stea la baza întoarcerii fiec[rui om la Dumnezeu, la fel cum litera A este prima liter[din alfabet. Prin poc[in\[, care este începutul unei vie\i spirituale, omul ajunge s[beneficieze de jertfa Domnului Isus, pentru a fi iertat =i transformat într-o f[ptur[nou[, care tr[ie=te dup[îndemnurile Duhului =i a=a s[devin[un copil al lui Dumnezeu. <...Celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul s[se fac[copii ai lui Dumnezeu> (Ioan 1:12). Ucenicii Domnului Isus vestesc =i ast[zi, dup[cum Domnul a spus, poc[in\a =i în Numele Lui iertarea p[catelor, pen-

tru c[aceasta constituie Vestea Bun[, adic[Evanghelia.

Domnul Isus le-a l[sat ucenicilor S[i sarcina de a predica poc[in\a =i iertarea p[catelor în Numele Lui. Aceasta nu a fost doar o sugestie, p[rere sau idee bun[, ci o porunc[, care nu se g[sea în legea veche, pentru c[în trecut omului îi era poruncit s[asculte ori s[sufere pedeapsa unui Dumnezeu înfrico=[tor. <Tot poporul auzea tunetele =i sunetul trâmbi\ei =i vedea fl[c[rile muntelui, care fumega. La priveli=tea aceasta poporul tremura, =i st[tea]n dep[rtare> (Exodul 20:18). Poc[in\a este un har pe care cei din trecut nu l-au avut nici pe departe în m[sura în care îl avem noi ast[zi. Este un har pe care mul\i îl desconsider[ast[zi sau îl v[d ca o punte greu de trecut. Domnul Isus =i ast[zi d[iertare celui ce se poc[ie=te =i cu lacrimi de c[in\[vine la El, dar Moise nu a oferit a=a ceva oamenilor din Israel.

Acan s-a c[it de fapta lui, dar poc[in\a nu i-a ajutat la nimic, pentru c[tot a fost nimicit el =i toat[casa lui. Oamenii au un sim\ de repulsie când aud de poc[in\[, dar nu-=i dau seama de cât[binecuvântare aduce în via\a lor. Ei nu-=i dau seama c[este o îndurare a erei harului pe care mul\i ar fi vrut s[o aib[, dar nu au avut-o la îndemân[cum o avem noi ast[zi, pentru ca s[fie salva\i prin poc[in\[, =i în Numele Domnului s[primeasc[iertarea p[catelor. Porunca poc[in\ei vine din inima plin[de dragoste a lui Dumnezeu, ca un har, pentru omul care nu a putut \ine Legea, =i Scriptura ne spune c[nimeni nu a putut s-o \in[=i c[to\i am p[c[tuit =i am fost lipsi\i de slava lui Dumnezeu. Unii am comis p[cate mari, al\ii p[cate mai mici, dar to\i am p[c[tuit. Leg[mântul harului introduce noul medicament, care vindec[ce înainte nu se putea vindeca. Oricât de mare ar fi p[catul cuiva, dac[se poc[ie=te poate primi iertarea în Numele Domnului Isus, care a fost dat ca Miel de jertf[pentru]ntreaga omenire. Legea lui Moise con\inea o serie de legi pentru anumite p[cate, care nu puteau fi]n nici un fel negociate, ci aveau ca pedeaps[omorârea cu pietre de c[tre tot poporul. Ceea ce legea dat[lui Moise nu a putut s[negocieze pentru sc[parea vinovatului, sângele

Domnului Isus a putut =i poate ierta, de aceea exist[un Leg[mânt mult mai bun =i avantajos pentru p[c[tosul care prin poc[in\[poate sc[pa de moarte.

Pentru a putea aprecia mai bine harul poc[in\ei oferit nou[, am s[amintesc câteva din p[catele pentru care oamenii erau omorâ\i, f[r[s[mai aib[vreo =ans[de sc[pare. Între aceste p[cate erau: omul care se f[cea vinovat de idolatrie, omul care era martor =i vedea un act idolatru =i nu-l denun\a, neascultarea, necinstirea, blestemarea, lovirea p[rin\ilor, închinarea la astrele cere=ti (horoscopul de azi), hulirea Numelui lui Dumnezeu (este suficient o singur[înjur[tur[care s[aib[pomenit Numele lui Dumnezeu), prorocii mincinoase, vr[jitoria =i ghicitul, c[lcarea Sabatului, p[catul cu voia, omorul (via\[pentru via\[), m[rturia mincinoas[, r[pirea de copii sau femei, p[cate imorale legate de sex =i alte p[cate de acest fel. Undeva, între extrema omorului =i p[catul neascult[rii de p[rin\i, majoritatea oamenilor care sunt sinceri se vor g[si c[au avut de-a face cu aceste p[cate, care sub legea lui Moise erau pedepsite cu moartea.

Prin poc[in\[se veste=te, ast[zi, iertarea p[catelor de acest fel în Numele Domnului Isus. Oric[rui p[c[tos care vine ast[zi la poala crucii =i în oricât de mare num[r ar veni la Domnul i se acord[, prin poc[in\[, iertare deplin[. Nu este un alt nume în care s[fie omul mântuit afar[de Numele scump al Domnului Isus =i niciodat[nu a fost un plan mai generos prezentat omului pentru a sc[pa de vina p[catului. <S[=ti\i dar fra\ilor, c[în El vi se veste=te iertarea p[catelor; =i oricine crede, este iertat prin El de toate lucrurile de care n-a\i putut fi ierta\i prin Legea lui Moise> (Fapte 13:38-39). În El =i numai în El se veste=te iertarea de p[cate p`n[ în ziua de expirare a ofertei harului. În zadar î=i chinuiesc unii trupul în biciuiri sau chiar r[stigniri, pentru c[ iertare nu este dec`t prin poc[in\[în Numele Domnului Isus Hristos. Nu ceremoniile, nu banii da\i unor oameni s[fac[rug[ciuni, nu prin a-\i juli genunchii înconjurând o cl[dire în genunchi, numit[de oameni sfânt[, ci prin poc[in\[sincer[se prime=te deplina iertare de

orice vin[. Dac[era o alt[cale, Domnul Isus nu ar fi venit s[moar[. A încerca s[faci o alt[cale înseamn[a spune c[=tii mai bine dec`t El c[totu=i exist[o cale.

Dup[cum nu-l po\i face pe un tigru fl[mând s[-i par[r[u de prada pe care abia a sfâ=iat-o =i care i-a stâmp[rat foamea, tot a=a nu-l po\i face pe omul cel vechi s[-i par[r[u de p[cat, pentru c[i se pare c[-i dulce =i pl[cut. Trebuie s[aib[loc trezirea pe care o face Duhul Sfânt în[untrul omului p[c[tos, care s[-i arate efectul real =i ve=nic al p[catului =i astfel omul s[poat[avea o p[rere de r[u =i o poc[in\[adev[rat[. Este necesar s[intervin[o putere divin[care s[întrerup[aceast[sete de p[cat, ce este ca un râu vijelios din care singur nu te po\i smulge =i care poart[omul cu repeziciune spre o pr[bu=ire în abis. Aceast[putere divin[intervine atunci când omul se c[ie=te de tot ce este r[u, d`ndu-i o inim[nou[care s[nu mai iubeasc[p[catul, ci s[tr[iasc[sfânt, separându-se de tot ce este r[u. Poc[in\a adevarat[are loc atunci când Duhul Sfânt te lumineaz[=i te face s[vezi r[ul r[u.

Acela care a spus la]nceput s[fie lumin[, spune din nou s[fie lumin[în sufletul doritor de pace cu Dumnezeu =i abia atunci con=tiin\a este trezit[=i omul vede în ce pericol se afl[. În aceast[stare omul vede p[catele pe care le \inea cu drag la piept ca pe ni=te =erpi venino=i. Se cere umilin\[ca s[accep\i c[numai meritul Domnului Isus te poate cur[\i =i salva din aceast[stare, d`ndu-\i o hain[alb[pentru sufletul t[u. Înainte ca aceast[lumin[s[vin[omul credeaa c[are lucruri bune, de care Dumnezeu ar trebui s[fie mul\umit =i chiar se credea mai bun ca mul\i al\ii, dar când lumina curat[a p[truns în[untrul sufletului care se poc[ie=te cu adev[rat, spune în umilin\[: <Ai mil[de mine, p[c[tosul!>

Urm[toarea treapt[în adevarata poc[in\[este c[cel ce se poc[ie=te ia hot[rârea s[se despart[de tot ce este p[cat =i chiar]l ur[=te pentru paguba ce i-a f[cut-o, deoarece vede locul unde acesta a vrut s[-l duc[. Când un om vorbe=te cu u=urin\[despre p[cat este semn c[nu s-a poc[it cu adev[rat. E semn c[nu =i-a sim\it povara în fa\a crucii. Apostolul Pavel c`nd a vorbit despre

poc[in\a lui a spus c[este cel dintâi dintre cei p[c[to=i, adic[vedea cât de mare îi era vina. Adev[rata poc[in\[distruge tot p[catul, a=a cum Samuel a f[cut cu Agag, dar poc[in\a de form[procedeaz[ca Saul, care ar fi vrut s[mai cru\e din lucrurile p[c[toase care i se p[reau valoroase. Cât timp mai p[strezi un idol al p[catului în cas[sau în inim[poc[in\a nu este adev[rat[=i nu poate fi complet[. Dumnezeu vrea totul sau nimic. Dac[vrei via\[ve=nic[trebuie s[arunci afar[orice viciu =i orice hr[ne=te acel viciu, la fel cum Pavel a scuturat de pe mâna lui acea viper[veninoas[, atunci când se înc[lzea la foc dup[naufragiu. A aruncat-o în foc, ca pe ceva ce sigur nu îi trebuia. Trebuie aruncat ca pe ceva ce vrea s[-\i ia via\a =i s[te fure de mântuire, pentru c[dac[nu faci a=a î\i ceri nenorocirea ta.

A p[stra p[catul înseamn[a r[mâne prieten cu moartea =i a men\ine o leg[tur[cu iadul. Adev[rata poc[in\[, în urm[toarea faz[, include o transformare. Poc[in\a nu este întreag[numai cu ce se vede afar[, ci ea este complet[=i adev[rat[atunci când p[trunde =i în[untru. Este starea la care omul nu mai dore=te p[catul, nu-i pare r[u dup[lucrurile la care a renun\at, iar bucuria mântuirii îi inund[via\a. Este starea când pentru prima dat[în via\[cunoa=te adev[rata pace. }n aceast[stare, setea dup[p[cat dispare =i dorin\a dup[ce ai avut în Egiptul lumii dispare, pentru c[de aici încolo sufletul prime=te mana de sus, care face omul din[untru s[creasc[=i s[merg[din putere în putere. O dat[ajuns]n aceast[pozi\ie, poc[in\a din[untru se afl[deja în compania unui prieten nou numit credin\a. Poc[in\a =i credin\a vin în via\a omului =i r[mân numai atâta timp cât pot fi amândou[împreun[. Cel ce simte aceasta poc[in\[aduc[toare de iertare }l m[rturise=te cu gura pe Domnul Isus ca Domn =i Mântuitor. Urmeaz[ca sfin\enia izvorât[din[untru, din puterea pe care Duhul Sfânt o planteaz[, s[-=i înceap[lucrarea prin care fiecare lucru =i obicei este filtrat prin sita Cuvântului lui Dumnezei =i tot ce nu e sfânt =i vrednic de a fi]n via\a unui credincios este aruncat afar[. Aceast[ac\iune este condus[de o sete din[untrul sufletului care dore=te

s[fie sfânt pentru Dumnezeu. Într-un astfel de suflet poc[in\a a zidit adânc =i a pus o temelie pe stânca meritelor lui Hristos.

Sfin\enia continu[=i ridic[construc\ia unei case a sufletului, care r[m`ne ]n picioare chiar în cele mai mari furtuni, pentru c[ la temelie s-a depus efort =i o adev[rat[ poc[in\[. Chemarea la poc[in\[ a r[sunat prin gura Mântuitorului, prin gura ucenicilor Lui de atunci =i continu[ s[ r[sune =i ast[zi prin gura vestitorilor Evangheliei, prin c[r\i =i c[ile aerului, p`n[în Ziua R[pirii la Cer a Bisericii Domnului Isus. Prin poc[in\[omul muritor se face p[r-ta= la slava cereasc[=i ajunge mo=tenitor în Împ[r[tia lui Dumnezeu. <Un glas zice: «Strig[!» - =i eu am r[spuns: «Ce s[strig?» - «Orice f[ptur[este ca iarba, =i toat[str[lucirea ei ca floarea de pe câmp. Iarba se usuc[, floarea cade, când sufl[vântul Domnului peste ea.» -În adev[r, poporul este ca iarba: iarba se usuc[, floarea cade, dar cuvântul Dumnezeului nostru r[mâne în veac> (Isaia 40:6-8). Acest verset este o prezentare elegant[a mor-talit[\ii =i st[rii =ubrede a trupului omului pe p[mânt. Ne face de cunoscut adev[rul c[to\i oamenii trebuie s[moar[odat[. Când sufl[vântul Domnului, adic[Duhul Domnului, peste natura noas-tr[trec[toare, devenim prin procesul poc[in\ei suflete nemuritoare.

Ioan Botez[torul a fost acela care a pornit o campanie împotri-va religiei formaliste =i moarte, chemând oamenii la poc[in\[=i via\[schimbat[. Chemarea omului la poc[in\[era ceva nou, pen-tru c[p`n[atunci oamenii erau chema\i mai întâi la ceremonii =i sacrificii. Poc[in\a începe în[untrul nostru =i cuprinde apoi toat[via\a noastr[. Este dureros s[vezi, ast[zi, c[oamenii care-L caut[pe Dumnezeu dau în lume de izvoare otr[vite, de înv[\[tur[care în loc s[îndemne omul p[catos la poc[in\[,]l îndeamn[la cere-monii =i ritualuri f[r[valoare. Este necesar ca vântul Domnului s[sufle peste noi, pentru ca tot ce este firesc s[se usuce ca iarba de pe câmp. Duhul Sfânt]l convinge pe om de p[c[t =i de urâ\enia p[catului, =i-l face doritor de libertate. Atunci când tot ce este firesc moare în lacrimile poc[in\ei suntem n[scu\i din nou, din-tr-o s[mân\[care nu poate putrezi. <Fiindc[a\i fost n[scu\i din

nou nu dintr-o s[mân\[, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu =i care r[mâne în veac. C[ci orice f[ptur[este ca iarba, =i toat[slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usuc[=i floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului r[mâne în veac> (1 Petru 1:23-25). Lucrarea Duhului Sfânt face ca frumuse\ea firii =i str[lucirea ei s[cad[. Este o lucrare neobi=nuit[=i nea=teptat[, pentru c[=i cel ce este chemat s[strige spune: <Ce s[strig?>

Prin poc[in\[str[lucirea cea veche a firii trebuie s[dispar[. Oameni ca =i apostolul Pavel au ajuns s[numeasc[lucrurile acestei lumi =i str[lucirea ei gunoaie, pentru a cunoa=te puterea înnoirii ce o face Duhul Domnului în via\a aceluia care se poc[ie=te. Înainte de a pune s[mân\a în p[mânt, p[mântul trebuie arat cu plugul =i aceasta este poc[in\a care dez\ele=te un ogor nou. Numai un bolnav]l dore=te pe doctor =i numai un om care se vede p[c[tos vrea =i cere iertare printr-o adev[rat[poc[in\[. Duhul Sfânt nu zide=te pe funda\ii de merite vechi, oricât de bine ar ar[ta, =i nici mântuirea nu poate avea loc în via\a omului p`n[ ce nu se sap[ adânc prin poc[in\[ =i c[in\[. Când toate lucrurile pe care ne baz[m pentru mântuire sunt arse =i cad la p[mânt, atunci vine Duhul Sfânt =i zide=te din temelie omul cel nou, dup[ chipul =i asem[narea Domnului Isus. El nu ne îmbrac[ cu haina alb[ din garderoba Împ[ratului pân[ c`nd nu ne dezbr[c[m de zdren\ele meritelor noastre. Chemarea la poc[in\[este o chemare la o mântuire mare =i ve=nic[. Ea este refuzat[sau acceptat[de fiecare om, la rândul lui.

<Cum vom sc[pa noi, dac[st[m nep[s[tori fa\[de o mântuire a=a de mare, care, dup[ce ne-a fost vestit[întâi de Domnul, ne-a fost adeverit[de cei ce au auzit-o> (Evrei 2:3). Acest verset pune o întrebare la care nimeni nu poate r[spunde, pentru c[nu întelege în întregime nici costul enorm al acestei mari mântuiri =i nici ve=nicia pedepsei celor ce o refuz[, dar =tim c[pedeapsa va fi mare pentru oricine st[nep[s[tor fa\[de ea. Mântuirea ce ni se ofer[este mare, pentru c[primejdia de care am fost sc[pa\i a fost

mare. Un chin ve=nic, de unde nu mai este sc[pare, care a fost preg[tit pentru diavol =i îngerii lui este locul de unde scap[cel ce se poc[ie=te. Este o mântuirea mare, pentru c[L-a costat pe Tat[l via\a Singurului S[u Fiu. Mântuirea î\i este acum la îndem[n[=i po\i pune mâna pe ea prin poc[in\[sau po\i s[stai nep[s[tor. Pl[cerile lumii las[în om un gol imens, iar dorin\a de a-L cunoa=te pe Dumnezeu nu poate fi satisf[cut[cu nimic din ce ofer[lumea. Dumnezeu se las[cunoscut prin poc[in\[=i credin\[în Domnul Isus Hristos. Nu suntem o creatur[care a ap[rut dintr-o întâmplare, care apoi printr-o alt[întâmplare a devenit altceva =i p`n[la urm[a devenit om, ci suntem crea\i de mâna lui Dumnezeu, dup[chipul =i asem[narea Lui. Noi nu suntem nici cobaiul experimental ar unor extratere=tri, a=a cum presupun cele mai noi minciuni r[spindite din iad, ci suntem f[cu\i de Dumnezeu pentru Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a creat cu inten\ii bune =i ve=nice, inten\ii care nu au încetat atunci c`nd noi L-am dezam[git, ci a continuat s[caute o punte, pentru ca omul =i Dumnezeu s[ajung[din nou la o rela\ie de pace. Acest lucru s-a realizat prin Crucea Golgotei, care a unit din nou omul cu Dumnezeu. Luther spunea c[Dumnezeu ne-a creat ca s[fim obiectul dragostei Lui. Calvin spunea c[ne-a creat pentru gloria Lui =i pentru c[dorea fiin\e c[rora s[le arate slava Sa. Sfânta Scriptur[ne arat[=i mai clar de ce ne-a creat. <... Voia s[duc[pe mul\i fii la slav[...> (Evrei 2:10). Dumnezeu prin poc[in\[ne face fii ai Lui =i vrea s[ne duc[la slav[ve=nic[. El ne-a f[cut ca s[creasc[în noi chipul Fiului S[u Preaiubit, iar noi s[petrecem ve=nicia împreun[cu El. <C[ci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a =i hot[rât mai dinainte s[fie asemenea chipului Fiului S[u, pentru ca El s[fie cel întâi n[scut dintre mai mul\i fra\i> (Romani 8:29). A=a de mult s-a f[cut pentru tine =i totu=i po\i s[alegi s[stai nep[s[tor fa\[de o mântuire a=a de mare.

Cu mul\i ani în urm[, pe timpul pre=edintelui Kennedy, evanghelistul Billy Graham a avut un vis pe care nu l-a f[cut

cunoscut nim[nui, dar =tim c[în urma acestui vis a pus oamenii în compania c[rora lucra, în lucrarea de evanghelizare, s[o caute pe actri\a cu numele de Marlyn Monroe ca s[aib[o discu\ie cu ea. I s-a comunicat femeii c[este c[utat[de cunoscutul evanghelist, dar ea a spus c[deocamdat[este prea ocupat[cu film[rile si cu prieteniile ei cu Casa Alb[. Oricât s-a insistat, a spus c[cel mai apropiat termen ar fi peste dou[s[pt[mâni. }ns[peste câteva zile ziarele anun\au c[faimoas[actri\[s-a sinucis cu droguri. Ea a stat nep[s[toare fa\[de o mântuire mare =i a amânat s[dea poc[in\ei o =ans[. Ca urmare a pierdut totul, =i aici =i dincolo de aceast[via\[, pentru c[nu este de joac[cu mântuirea. Poate c[te nume=ti cre=tin de mul\i ani, dar nu ai avut o zi a poc[in\ei, când \i-a p[rut r[u de p[cat =i l-ai lep[dat, când ai sim\it iertarea =i ai devenit o f[ptur[nou[în Domnul Isus Hristos. Trebuie s[ai o zi a pred[rii totale =i a poc[in\ei. Nu este suficient s[cuno=ti multe despre Domnul =i calea Lui, ci este necesar ca El s[fie Mântuitorul t[u personal. Este nevoie s[po\i s[-I spui: <Tu e=ti Domnul Meu Isus, care ai murit pentru mine, =i eu Te iubesc!>

Dac[nu ai avut aceast[experien\[, înc[nu este prea târziu. Beneficiile sunt ve=nice. La sfâr=itul drumului numit via\[este un osp[\ numit nunta Mielului, unde Mireasa Lui, adic[Biserica celor n[scu\i din nou prin poc[in\[, va sta la mas[cu <Cel Credincios =i Adev[rat>, care este Domnul Isus Hristos. Ca s[fii acolo trebuie s[îmbraci o \inut[potrivit[. Haina trebuie s[fie alb[=i reprezint[neprih[nirea ce o primim prin credin\[, atunci când ne poc[im. Vei fi =i tu acolo? Cel ce crede =i are în el aceast[n[dejde se sfin\e=te, adic[se separ[de tot ce este lumesc =i p[c[tos. Mul\i din cei ce ajung mântui\i se întreab[de ce Domnul a avut a=a mil[=i i-a salvat. Biblia ne d[un r[spuns la aceast[întebare. <Dar El i-a sc[pat, din pricina Numelui Lui, ca s[-=i arate puterea> (Psalmul 106:8). Aceasta a fost dragostea lui Dumnezeu, care ne-a croit o cale acolo unde nu era, ca prin poc[in\[în Numele Lui s[fim sc[pa\i de plata p[catului =i s[devenim copii ai lui Dumnezeu. El ne-a salvat pentru Numele Lui care este Mil[=i }ndurare.

Mila a acceptat s[vin[jos ca s[ia trup de om =i s[p[timeasc[pe cruce. Acolo, atârnat între cer =i p[mânt, la un loc cu oamenii f[r[delegii =i p[r[sit de Tat[l, a murit în suferin\e, pl[tind pân[la ultima pic[tur[de sânge datoria p[catului]ntregii omeniri, pentru ca oricine va crede în El s[nu piar[, ci s[aib[via\[ve=nic[. <Vede\i ce dragoste ne-a ar[tat Tat[l, s[ne numim copii ai lui Dumnezeu! +i suntem> (1 Ioan 3:1). Iat[ce se dobânde=te prin poc[in\[. Devenim copii ai lui Dumnezeu =i o dat[ce suntem copii suntem =i mo=tenitori cu El Sus. Acesta este planului lui Dumnezeu pentru tine, dar e=ti liber s[alegi. E=ti liber s[alegi unde vrei s[-\i petreci ve=nicia. Po\i alege s[stai indiferent la toat[str[duin\a Lui de a te salva =i s[la=i mântuirea s[treac[pe lâng[tine. Stând nep[s[tor ratezi =ansa la o ve=nicie fericit[=i alegi pl`nsul =i scrâ=nirea din\ilor, despre care Mântuitorul a vorbit de atâtea ori. <Dup[ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au sl[vit pe Dumnezeu, =i au zis: ...«Dumnezeu a dat deci =i Neamurilor poc[in\[, ca s[aib[via\[»> (Fapte 11:18).

Poc[in\a este un dar de la Dumnezeu care a ajuns în dreptul t[u. Este darul prin care Dumnezeu îng[duie s[-\i vezi gre=elile =i s[sim\i nevoia de iertare, pe care o d[numai Dumnezeu. Este vai de omul care nu-=i mai vede nevoia de a se poc[i. Mul\i din cei ce vor ajunge în iad se vor osândi singuri, spunându-=i ne]ncetat =i întrebându-se cum au putut refuza =i sta nep[s[tori fa\[de o mântuirea a=a de mare, dar va fi prea târziu. P[rerile de r[u =i poc[in\a oricât de sincer[nu va mai ajuta atunci, în acel loc de chin, la nimic. Ast[zi este ziua harului, când prin poc[in\[prime=ti iertarea de p[cate =i numele de copil al lui Dumnezeu. Dac[vrei în Cer =i în fericire nu se poate numai prin poc[in\[. Aceasta este calea trasat[chiar de Domnul Isus în prima =i în ultima Sa cuvântare pe p[mânt. Vino la oferta gratuit[a mântuirii =i prime=te mântuirea ca s[fii ve=nic fericit.

Amin

50

HAINA DE NUNTĂ

<Împ[ratul a intrat s[-=i vad[oaspe\ii; =i a z[rit acolo pe un om, care nu era îmbr[cat în haina de nunt[. «Prietene», i-a zis el, «cum ai intrat aici f[r[s[ai haina de nunt[?»> Matei 22:11-12

Pilda nun\ii fiului de împ[rat cuprinde o încurajare, pentru c[pe credincio=i]i a=teapt[un osp[\ binecuvântat, dar =i un avertisment, pentru c[au fost chema\i s[fie un popor al lui Dumnezeu în locul Israelului, care a respins ini\ial oferta lui Dumnezeu. Pilda arat[=i faptul c[sunt oameni care ar vrea mântuirea, dar]n termenii dicta\i de ei, iar o alt[categorie de oameni a acceptat oferta Împ[ratului cu bucurie. Aceast[pild[ne pune în fa\[adev[rul c[cei veni\i la Domnul trebuie s[-=i p[streze haina sufletului curat[, dup[ce au primit-o din garderoba generosului Împ[rat. Frumoasa povestire a pildei ne prezint[un împ[rat care a vrut s[-=i onoreze fiul cu o mas[, la care a invitat poporul. Ne-am gândi c[ar fi u=or s[chemi =i s[ai la mas[oameni care s[se bucure de un osp[\ pe cheltuiala unui împ[rat, dar pilda ne spune c[cei chema\i nu au vrut s[ia parte la osp[\. Dumnezeu Tat[l se bucur[de Fiul =i }l nume=te Preaiubit, la botezul]n Iordan =i la Tabor, la schimbarea la fa\[.

Fiul a fost ascult[tor p`n[la moarte =i înc[moarte de cruce =i acum urmeaz[s[se bucure de cinstea Tat[lui printr-un osp[\ numit Nunta Mielului, unde Hristos Domnul se va bucura cu Biserica Sa. Domnul Isus a venit la ai S[i, dar fiindc[Israelul L-a refuzat, u=a harului s-a deschis mai larg înspre Neamuri, care au devenit împreun[mo=tenitoare cu primii credincio=i de la Rusalii.

<Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vou[; dar fiindc[voi nu-L primi\i =i singuri v[judeca\i nevrednici de via\[ve=nic[, iat[c[ne întoarcem spre Neamuri. C[ci a=a ne-a poruncit Domnul...> (Fapte 13:46-47). Împ[ratul a poruncit s[fie chema\i nenoroci\ii de pe drumuri, printre care am fost chemat =i eu. Pilda ne spune c[cei pofti\i n-au fost vrednici de acel osp[\, prin aceea c[l-au desconsiderat =i este unul dintre cele mai triste lucruri sub soare s[vezi o inim[care refuz[oferta de mântuire a lui Dumnezeu. Prin refuz ei L-au dezonorat pe Împ[rat, dar Împ[ratul a chemat la nunt[pe to\i s[racii de la r[sp`ntiile drumului, ca astfel osp[\ul s[fie un succes. Ace=tia de pe urm[au fost mai mul\umitori =i au pre\uit chemarea la osp[\, pentru c[=tiau c[nu au merite de a fi chema\i.

Ace=tia sunt oamenii care î=i v[d nevrednicia =i sunt ierta\i =i ca urmare ei }l iubesc mult pe Dumnezeu. Sunt sufletele oamenilor care nu se încred în meritele lor, ci au toat[încrederea c[neprih[nirea pe care o d[Domnul Isus prin credin\[este haina potrivit[pentru a intra la osp[\. <C[ci prin har a\i fost mântui\i, prin credin\[. +i aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca s[nu se laude nimeni> (Efeseni 2:8-9). Din pild[reiese c[unul din cei chema\i a reu=it s[se strecoare =i s[în=ele pe slujitorii împ[rarului, dar nu a reu=it s[-L în=ele pe St[p`n. Intrarea }mp[ratului în sala de osp[\ a fost culmea s[rb[torii =i prezen\a Lui i-a bucurat =i onorat pe cei chema\i. Este frumos =i aici pe p[mânt când atingem st[ri de Tabor, dar tânjim dup[ ziua când }l vom vedea pe St[p`n fa\[în fa\[=i El ne va fi binevoitor. El va vedea pe invita\i, =i învita\ii }l vor vedea pe El. }l vor numi Tat[, =i El îi va numi copiii Lui. El se va bucura de ei, =i ei se vor bucura de El. Cei cu inima curat[}l vor vedea pe Dumnezeu =i un singur zâmbet de acceptare din partea Împ[ratului va fi îndeajuns s[te fac[s[ui\i orice necaz =i neajuns ce l-ai suferit pe p[mânt.

Este absolut esen\ial s[ai haina de nunt[pe care o d[Dumnezeu, pentru c[altfel nu î\i este îng[duit s[participi la acest

osp[\. Prin harul Lui primim aceast[hain[, prin credin\[, atunci când ne pred[m Domnului =i în meritul Lui suntem ierta\i. Aceia care prin faptele lor caut[s[-L impresioneze pe Dumnezeu =i s[pl[teasc[mântuirea vor descoperi c[s-au în=elat, crezând c[a=a ceva ar fi cu putin\[, în ziua când Împ[ratul va verifica haina fiec[-ruia. <Pentru c[, întrucât n-au cunoscut neprih[nirea, pe care o d[Dumnezeu, au c[utat s[-=i pun[înainte o neprih[nire a lor în=i=i, =i nu s-au supus astfel neprih[nirii, pe care o d[Dumnezeu.> Domnul d[aceast[neprih[nire, care este haina potrivit[pentru nunt[. Faptele bune sunt un rezultat =i o road[al faptului c[am primit aceast[neprih[nire =i nu sunt un efort de a pl[ti pentru mântuire.

Cei ce merg la nunt[se îmbrac[diferit de cei ce stau acas[sau care merg la lucru, =i aceia care merg la masa Nun\ii Fiului de Împ[rat cer =i primesc aceast[hain[de mare valoare. Haina trebuie p[strat[prin conformare cu voia St[p`nului =i ascultare de El. Duhul Sfânt vrea s[dezvolte în noi un caracter care ne face s[ne asem[n[m cu Domnul Isus tot mai mult, pe m[sur[ce ne apropiem de plecarea de pe p[mânt, fie prin moarte sau prin R[pirea Bisericii. Cine refuz[planul Domnului de a fi mântuit înseamn[c[refuz[haina de nunt[=i ziua aceea va dovedi c[alegerea i-a fost fatal[. Dac[nu ai aceast[hain[, este un loc unde po\i s[o prime=ti. Ea se prime=te prin rug[ciunea poc[in\ei, acceptând =i depinzând cu totul de meritul Domnul Isus dobândit pe dealul Golgota. E=ti invitat la acest osp[\ =i po\i s[iei invita\ia în mod serios sau po\i face ca cei din pild[, care au refuzat s[participe, din diferite motive netemeinice, =i astfel au fost g[si\i nevrednici pentru osp[\.

Fie c[cei chema\i sunt iudei sau greci, adic[fie c[cineva este israelit sau dintre neamuri, aceea=i ofert[st[ast[zi în picioare prin leg[mântul harului. <În adev[r, nu este nici o deosebire între Iudeu =i Grec; c[ci to\i au acela=i Domn> (Romani 10:12). Se cere o examinare profund[ca s[vedem dac[avem haina de nunt[=i o dat[ce am primit-o s[verific[m dac[este curat[. Unii pot s[le p[c[leasc[pe slugile Marelui St[p`n =i s[umble la casa de

rug[ciune, s[se considere drept credincio=i =i chiar s[se boteze în ap[, dar dac[inima nu particip[prin poc[in\[=i sp[larea na=terii din nou, acel om nu are haina de nunt[. Unii refuz[haina potrivit[pentru osp[\ spunând c[au probleme cu doctrina, cu credin\a str[mo=easc[, cu pl[cerile lumii sau doar le este ru=ine s[fie considera\i ca fiind dintre aceia care umbl[cu Domnul Isus. Nu to\i îmbrac[aceast[hain[care, cu toate c[se prime=te gratuit, L-a costat foarte mult pe Împ[rat.

Nu ajunge s[fii în cl[direa bisericii, s[ai numele trecut în-tr-un registru, ci trebuie s[fii în Hristos Isus, un m[dular s[n[tos în trupul Lui. O profesie de cre=tin f[r[tr[ire nu]i în=eal[decât pe oameni, dar nu =i pe Marele Împ[rat. În ziua aceea mul\i vor amu\ii, ca =i omul din pilda Domnului Isus, pentru c[nu vor avea nici o scuz[pentru refuzul lor de a primi haina =i de a se confor-ma voii lui Dumnezeu. Ace=tia, spune pilda, vor fi arunca\i în întunericul de afar[, unde va fi pl`nsul =i scrâ=nirea din\ilor. Se pare c[pe moment nu este o mare diferen\[între aceia ce cer =i primesc aceast[hain[=i aceia care o refuz[, dar vine o zi a socotelilor, când faptele, gândurile =i chiar inten\iile vor fi jude-cate de Dumnezeu. Atunci acela care nu a sc[pat de p[catul lui, prin a primi haina de nunt[, va fi condamnat.

<Dar dac[nu face\i a=a, p[c[tui\i împotriva Domnului, =i s[=ti\i c[p[catul vostru v[va ajunge> (Numeri 32:23). Ai tu haina alb[de nunt[? <...Ai în Sardes câteva nume, care nu =i-au mânjit hainele. Ei vor umbla împreun[cu Mine,]mbr[ca\i în alb, fiindc[sunt vrednici. Cel ce va birui, va fi îmbr[cat în haine albe...> (Apocalipsa 3:4-5). Este posibil s[prime=ti aceast[hain[, =i apoi s[nu \i-o mânje=ti. Unii doar au reputa\ia c[tr[iesc spiritual, ca cei din Sardes, dar raportul Cerului arat[altceva. Omul este a=a de în=el[tor c[uneori se în=eal[pe sine însu=i. Haina nepotrivit[poate fi =i activitatea omeneasc[, f[r[participarea Duhului. Poate fi o combinare de bine =i r[u, dar mireasa Domnul este îmbr[cat[în alb impecabil, f[r[pat[=i zbârcitur[. Haina =i albul acestor haine este un mod metaforic de exprimare, folosit pentru ca noi s[

putem în\elege mai u=or un adev[r. Mântuirea, faptele =i tr[irea noastr[este reprezentat[în aceast[pild[printr-o hain[.

Dintre aceia care nu-=i p[streaz[vrednicia hainei de nunt[curate unii devin din nou str[ini =i nu mai vin decât rar pe la casa de rug[ciune. Al\ii vin, dar devin neroditori =i nu mai particip[la lucrarea Domnului, tr[ind astfel o via\[dubl[. Al\ii când se mânjesc caut[s[-i atrag[=i pe al\ii de partea lor. Recomandarea Aceluia care ne iube=te sufletele pentru cel cu haina p[tat[este poc[in\a, pentru c[sângele scump al Domnului Isus înc[ne spal[de orice p[cat c[nd venim la El cu c[in\[. Nici o fericire de pe p[mânt nu se compar[cu aceea pe care o sim\i când =tii c[haina ta este curat[=i po\i s[spui: <Vino Doamne, Isuse!>

Diavolul =i-a perfec\ionat de-a lungul anilor metodele de a în=ela omul =i se preface dac[trebuie în înger de lumin[, =i cu o fa\[democratic[cheam[omul la o slobozenie nepermis[, deschiz`nd u=i spre p[cat. El este în=el[torul care seam[n[s[mân\a neghinei în inima care nu vegheaz[=i astfel fur[Cuvântul din ea. În acest mod mul\i din cei ce se lipsesc de dreptarul înv[\[turii s[n[toase al Scripturii cad prad[foamei dup[supranatural =i dup[senza\ional. +arpele este =iret =i prin felul cum a prezentat ideea p[catului primilor oameni în Eden, tot la fel]i în=eal[pe mul\i ast[zi. Vr[jma=ul prezint[p[catul în mod atr[g[tor, ca ceva pe care de fapt nu-l în\elegem chiar bine, =i îi spune omului c[altfel i-ar fi via\a dac[=i-ar permite ceea ce de fapt dore=te. El este specialist în a sugera idei care s[-\i u=ureze via\a, la fel cum I-a sugerat =i Domnului Isus s[transforme pietrele în p`ine. Unii intrerpreteaz[Scriptura spre nenorocirea lor =i a acelora care-i ascult[, atunci când p[r[sesc via\a de sfin\enie cerut[de Dumnezeu. Diavolul vrea doar s[încerci lucruri nepermise, a=a cum i-a sugerat lui Acan, care a ajuns s[-=i piard[via\a atunci când a p[c[tuit, luând =i ascunzând ceea ce nu avea voie.

Noi suntem chema\i s[nu ne potrivim chipului veacului acestuia =i pentru aceasta Domnul ne d[puterea Duhului Sfânt, ca s[spunem un NU clar =i tare la tot ce ni se pare r[u. Prietenia cu

lumea prin vorbire, îmbr[c[minte =i purtare ne face vr[jma=i cu Dumnezeu =i ne mânje=te haina de nunt[. R[sturnarea priorit[\ilor dictate de Duhul Domnului duce la o relaxare a disciplinei =i încet, prin neascultare, omul ajunge departe de protec\ia lui Dumnezeu, prin aceea c[accept[ofertele otr[vitoare ale celui r[u, pe care le g[se=te la orice pas. Suntem chema\i s[c[ut[m mai întâi Împ[r[\ia lui Dumnezeu =i neprih[nirea Lui, ca nu cumva s[ajungem în rândul sufletelor preacurvare, care au comis tr[dare fa\[de Împ[rat. Puritatea moral[a trupului =i sufletului constituie fidelitate fa\[de Mirele Isus, care ne-a chemat la osp[\ul S[u.

Tr[im timpul când acest osp[\ poate începe în orice zi. S[rb[toarea va începe dup[ce are loc prima înviere din mor\i a celor care au adormit în Domnul =i în acela=i timp are loc R[pirea, adic[luarea Bisericii de pe p[mânt la Cer. Scriptura ne spune c[nimeni nu =tie când va fi ziua =i ceasul acestui eveniment mult a=teptat, dar ne spune despre semnele premerg[toare acelei zi de bucurie pentru aceia care au haina de nunt[. O încordare continu[a situa\iei interna\ionale, cu noi =i noi feluri de inven\ii de distrugere în mas[, ne spune c[acea zi este chiar la u=a. O dat[ce R[pirea Bisericii are loc, lucrurile nu vor mai fi la fel pe p[mânt.

Dup[R[pirea Biserici la Cer, pe p[mânt vor avea loc o serie de cataclisme, cum n-au mai fost, =i mul\i oameni î=i vor pierde via\a. Ordinea cosmic[va fi tulburat[prin voia Marelui St[p`n =i p[mântul va fi afectat cu modific[ri îngrozitoare. Straturile tectonice se vor desface =i p[mântul va fi rearanjat. Ruperea pece\ilor despre care Apocalipsa vorbe=te va face ca înf[\i=area geografic[a p[mântului s[se schimbe dramatic. Mun\ii se vor coborî, v[ile vor deveni =es, cutremure vor face s[dispar[ostroave, foamete =i boli incurabile, sunt lucrurile care îi a=teapt[pe aceia care nu cer haina de nunt[. Dac[ai haina de nunt[curat[scapi de aceste nenorociri care vor veni sigur peste p[mânt. <Fiindc[ai p[zit cuvântul r[bd[rii Mele, te voi p[zi =i Eu de ceasul încerc[rii, care are s[vin[peste lumea întreag[, ca s[încerce pe locuitorii p[mântului> (Apocalipsa 3:10). Tu de ce vei avea

parte? Dac[-L prime=ti pe Domnul Isus ca Domn al vie\ii tale, El î\i d[haina de nunt[a neprih[nirii =i vei sc[pa de aceste urgii atunci când p[mântul va fi r[v[=it. <...Cum de la idoli v-a\i întors la Dumnezeu, ca s[sluji\i Dumnezeului Celui viu =i adev[rat =i s[a=tepta\i din ceruri pe Fiul S[u, pe care L-a înviat din mor\i: pe Isus, care ne izb[ve=te de mânia viitoare> (1 Tesaloniceni 1:9-10).

Cei ce vor sc[pa de aceast[mânie viitoare sunt oamenii care s-au întors de la închinarea la lucruri cioplite =i turnate, de la închinarea la oameni =i sfin\i, de la orice ritual cu aparen\[religioas[, care nu este men\ionat în Scriptur[, la închinarea în duh =i în adev[r, având o rela\ie direct[=i personala cu Domnul Isus Hristos. Dac[vrei s[accep\i voia Lui vei sc[pa de mânia viitoare. Din amalgamul de profe\ii cu privire la acea zi a Revenirii Domnului putem lua una câte una =i vom vedea c[deja s-au împlinit. Sentimentul antisemitic]mpotriva Israelului cre=te pe zi ce trece, ca s[fac[posibil împlinirea profe\iilor sfâr=itului, dup[R[pire, prin venirea omului f[r[delegii, care se va pretinde c[este un protector =i un doritor de bine atât pentru Israel cât =i pentru p[mântul întreg, dar care este un în=el[tor.

Domnul Isus a spus c[pe El nu L-au primit, dar pe altul, care va veni în Numele Lui, îl vor primi =i pentru aceasta Israelul va avea de suferit. Poporul lui Dumnezeu care a refuzat invita\ia la osp[\ va trece prin mult[suferin\[=i va fi amenin\at cu distrugere total[. <...r[m[=i\a poporului nu va fi nimicit[cu des[vâr=ire din cetate. Ci Domnul Se va ar[ta =i va lupta împotriva acestor neamuri...> (Zaharia 14:2-3). Abia dup[aceste evenimente ale sfâr=itului }l vor recunoa=te pe Domnul Isus ca fiind Mesia Cel mult a=teptat, iar El le va ar[ta urma r[nilor pe care le-a primit când a fost r[stignit. <+i dac[-L va întreba cineva: «De unde vin aceste r[ni pe care le ai la mâini?» El le va r[spunde: «În casa celor ce m[iubeau le-am primit»> (Zaharia 13:6). În acea clip[de mare pericol pentru Israel, Domnul Se va lupta pentru ei, =i apoi va instaura pacea Sa. <Dar iat[urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele, care vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va

putrezi carnea stând înc[în picioare, le vor putrezi ochii în g[urile lor, =i le va putrezi limba în gur[> (Zaharia 14:12). Israelul }l va primi pe Domnul Isus =i El va fi Împ[rat peste tot p[mântul. <...]=i vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au str[puns. Îl vor pl`nge cum pl`nge cineva pe singurul lui fiu, =i-l vor pl`nge amarnic...> (Zaharia 12:10).

Pentru noi, care a=tept[m Ziua R[pirii la Cer, aceast[\ar[este ca un ceasornic al vremurilor. Ai tu haina de nunt[, ca s[fii]n siguran\[? Când a venit potopul, unii au fost în siguran\[, iar al\ii au pierit. Le este dat tuturor oamenilor s[moar[, dar cei ce au haina de nunt[, spune Domnul Isus, chiar dac[vor muri, vor tr[i, pentru c[sufletul =i duhul va tr[i ve=nic. Semnele venirii Domnului Isus ne înconjoar[la orice pas =i sunt asem[n[toare cu vremea desfrâului din timpul lui Noe, când oamenii tr[iau numai pentru acest p[mânt, f[r[s[le pese de Dumnezeu. Au râs de Noe =i probabil c[l-au f[cut nebun, dar dup[ce izvoarele adâncurilor s-au deschis =i =uvoaiele de ap[au venit ar fi vrut sc[pare =i ei în corabie, dar a fost prea târziu. Au spus probabil c[nu s-a mai pomenit de ploaie sau de o corabie, cât un hotel, construit[pe uscat. Oamenii zic la fel =i ast[zi c[nu s-a mai pomenit de o R[pire =i totu=i va avea loc, pentru c[Domnul a hot[rât acest lucru.

Galeria eroilor credin\ei de la Evrei capitolul 11 pune în fa\a noastr[oameni care au crezut lucruri ce nu se v[d, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu. Prin credin\[, Noe a v[zut cum vor veni =uvoaiele de ape =i a construit corabia, ca s[fie sc[pate opt suflete în acest fel. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu =i a plecat spre o \ar[pe care nu o mai v[zuse, dar o vedea prin credin\[. Noi, prin credin\[, a=tept[m =i chiar vedem ziua când va începe acel osp[\ minunat în odaia Marelui Împ[rat. Noi nu =tim exact cum este dincolo de perdeaua acestei vie\i, dar Dumnezeu a îng[duit unor oameni, ca =i apostolul Ioan, s[priveasc[dincolo de perdeaua ve=niciei =i s[ne comunice câte pu\in din lucrurile minunate de acolo. Ei le-au v[zut =i ne spun c[sunt lucruri minunate, care la mintea omului nu s-au suit. Aceast[zi a Domnului va veni în urma

lep[d[rii de credin\[, nu numai prin a spune un NU lui Isus Hristos, ci =i prin alterarea adev[rului care ne-a fost dat ca s[-l tr[im. Duhul lumii, condus din v[zduh, d[o lupt[pentru ca autoritatea lui Dumnezeu, prin glasul Scripturii, s[fie desconsiderat[=i chiar anulat[, cu toate c[Scriptura este insuflat[de Dumnezeu.

Numai cei ce p[zesc Cuvântul r[bd[rii =i nu se leap[d[de credin\a adev[rat[vor fi în siguran\[. Aceasta este condi\ia ce-i separ[pe cei ce vor fi r[pi\i de cei ce vor r[mâne jos, în urgia care urmeaz[s[se dezl[n\uie pe p[mânt. Tr[im timpul când dac[spui c[crezi Cuvântul Scripturii literar e=ti privit ca excentric =i netolerant. Avem de ales]ntre a face pe placul oamenilor sau a p[zi credin\a ne]ntinat[, în inima =i tr[irea noastr[. Dac[spui c[numai Domnul Isus este Calea e=ti privit ca habotnic =i extremist, dar noi =tim c[Domnul Isus nu este una dintre c[i, ci singura Cale spre via\[ve=nic[. Aceia care vor s[tr[iasc[aceasta evlavie vor fi prigoni\i, pentru c[=i Domnul Isus a fost prigonit =i urât de mai marii poporului. Dedicarea vie\ii lui Dumnezeu nu st[în doar cinci minute de rug[ciune sau o zi la biseric[, ci ea cuprinde fiecare clip[a vie\ii. Totul din via\a noastr[}i apar\ine Domnului Isus Hristos. Ast[zi se ofer[un cre=tinism ieftin, care spune: <doar crede =i va fi îndeajuns>, f[r[o via\[schimbat[din temelie.

Scriptura ne spune c[=i dracii cred, dar nu se poc[iesc. Se introduce tot mai mult vr[jitoriile, spiritismul =i horoscopul, ca s[se creeze o stare de confuzie =i astfel Biblia s[fie privit[ca orice alt[carte. Astfel de oameni stric[Cuvântul =i îi ia t[i=ul, ca s[nu mai taie afar[ce este r[u =i ce provoac[pe Dumnezeu la mânie. Cei ce nu leap[d[credin\a sunt aceia care se conformeaz[Scripturii =i nu credin\ei ieftine, care nu cost[nimic =i pe care duhul lumii o r[sp`nde=te în zilele de ast[zi. Lep[darea de credin\[se face =i prin toleran\[fa\[de p[cat, pentru c[atunci când omul respinge lumina dat[de Dumnezeu nu r[mâne decât cu întunericul care le înce\o=eaz[mintea =i nu mai v[d un pericol în p[cat. Când omul refuz[în\elepciunea, Dumnezeu îi d[nebunia. <...s-au dedat la gânduri de=arte, =i inima lor f[r[pricepere s-a întunecat. S-au f[lit

c[sunt în\elep\i =i au înnebunit> (Romani 1:21-22). <Fiindc[n-au c[utat s[p[streze pe Dumnezeu în cuno=tin\[lor, Dumnezeu i-a l[sat în voia min\ii lor blestemate, ca s[fac[lucruri ne]ng[duite> (Romani 1:28). Prin p[r[sirea c[ii înguste =i acceptarea de a merge pe calea larg[omul se leap[d[de credin\[, =i un astfel de om]l vede de bine pe oricine face la fel ca el.

Tr[im vremuri când în multe biserici se veste=te o Evanghelie a toleran\ei fa\[de p[cat =i chiar am auzit un a=a zis pastor spunând c[iadul ar fi o inven\ie a min\ii omului. Oamenii se leap[d[de credin\[=i prin modul cum privesc la persoana Domnului Isus. Mul\i accept[minciuna =i cred c[nu numai prin Domnul Isus po\i fi mântuit, ci =i urmând alte drumuri care duc tot la Dumnezeu. Toate drumurile duc la Dumnezeu, dar de acolo este =i un drum spre iad, unde vor fi trimi=i cei ce nu au haina de nunt[. Unii se leap[d[de credin\[pentru c[}l privesc pe Domnul Isus ca pe un proroc =i un bun înv[\[tor, dar nu ca Dumnezeu Fiul. Noi =tim c[nu este dat oamenilor un alt nume în care s[fie mântui\i afar[de Numele scump al Domnului Isus =i nimeni nu vine la Tat[l decât prin El. Dumnezeu vrea sfin\irea noastr[=i noi trebuie s[fugim de p[cat, ca Iosif, indiferent cât ne-ar costa.

Un alt semn al lep[d[rii de credin\[este atunci c`nd un suflet accept[s[tr[iasc[doar pentru el =i nu aduce roada pe care o a=teapt[=i care-I place lui Dumnezeu. Ml[di\a care nu aduce road[va fi t[iat[=i aruncat[în foc. Singurul scop al ml[di\ei este acela de a aduce road[=i noi, ca =i credincio=i, trebuie s[aducem road[în r[bdare, ca prin aceasta Dumnezeu s[fie prosl[vit. Când suntem un ajutor pentru cel lipsit =i nec[jit Scriptura ne spune c[de fapt }l ajut[m chiar pe Domnul Isus, iar când r[sp`ndim Vestea Bun[a Evanghelie facem ceea ce lui Dumnezeu }i place =i a=teapt[de la noi. Duhul lumii caut[s[propage ideea c[minunile lui Dumnezeu sunt doar pentru trecut sau iluzii =i î=i prezint[magicienii ca s[produc[confuzie =i s[pun[în umbr[puterea lui Dumnezeu, care face minuni ast[zi la fel ca în zilele primilor cre=tini. Tot mai mult este atacat[importan\a nucleului familiei =i foarte mul\i recurg cu

mult[u=urin\[la divor\, care este un lucru ur`t de Dumnezeu =i prin care ei se pot leap[da de credin\[. Prin aceste metode omul neatent =i c[ut[tor dup[u=or ajunge s[se lepede de credin\[printr-un formalism =i o via\[condus[de dorin\ele c[rnii p[c[toase, dori-toare de o slobozenie c[tre p[cat. Se ajunge în acest fel la o evanghelie a popularit[\ii =i prosperit[\ii p[mânte=ti, a=a c[omul nu }l mai a=teapt[pe Domnul Isus gata preg[tit.

Chiar acceptând muzica lumii te po\i lep[da de Domnul a-tunci când]ng[dui ca muzica care ar trebui s[-L prosl[veasc[pe Dumnezeu în ritmul Duhului Sfânt este înlocuit[cu rock-ul, care este din inspira\ie demonic[, sau cu cânt[ri populare despre lucruri de nimic. Ai p[zit credin\[? Te-ai luptat lupta cea bun[sau în clipe ca =i acestea vezi c[ai fost cucerit de duhul lumii =i ai participat la lep[darea de credin\[? Cu toate c[mul\i se leap[d[pe un pre\ ieftin sau mai scump, totu=i o mic[r[m[=i\[va r[mâne curat[=i sfânt[, luptând neobosit[mereu pentru credin\a dat[o dat[pentru totdeauna sfin\ilor. Cine vrea ce vrea Domnul Isus, nu vrea ce vrea lumea =i cine vrea ce vrea lumea, nu vrea ce vrea Domnul Isus. Tu ce vrei? Dac[vrei s[intri la osp[\ cu haina de nunt[curat[trebuie s[duci o lupt[care începe chiar din tine. Trebuie s[te hot[r[=ti, ca Daniel, s[nu te spurci cu nimic ce lumea î\i va oferi ca hatâr pentru a-\i u=ura via\a de cre=tin.

Dac[niciodat[nu te-ai sim\it îmbr[cat cu aceast[hain[alb[po\i s[o ai chiar ast[zi, printr-o rug[ciune sincer[de predare în mâna Domnului Isus. Spune-I doar c[-\i sim\i p[catul =i vrei s[te la=i de tot ceea ce }l sup[r[pe El. El î\i va da iertare =i haina alb[de nunt[va fi a ta, ca dar al lui Dumnezeu pentru tine. Apoi este nevoie s[pecetluie=ti hot[rârea de a-L urma prin leg[mântul botezului în ap[. Apoi El î\i va da puterea Duhului Sfânt care te va face roditor. Atunci, vei avea experien\a fericit[a schimb[rii zdren\elor meritelor tale =i a trecutului t[u în haina de nunt[, curat[=i sfânt[, care este acceptabil[în ochii }mp[ratului. Vino la Hristos! Vino la osp[\ul minunat care este gata s[înceap[! Vino la bucuria =i fericirea pe care o ai în Domnul Isus Hristos! Amin

51

VASUL DE ALABASTRU

<Adev[rat v[spun c[oriunde va fi propov[duit[Evanghelia aceasta, în toat[lumea, se va spune =i ce a f[cut femeia aceasta, spre pomenirea ei.>

Matei 26:13

Ucenicii Domnului Isus, ca ni=te istorici, au scris lucrurile care s-au petrecut în timpul umbl[rii lor cu Domnul Isus. Apostolul Ioan, datorit[greut[\ii de a scrie]n acele vremuri, afirm[c[nu s-a putut scrie cu de am[nuntul toate lucrurile care s-au petrecut în timpul celor trei ani =i jum[tate cât a umblat Domnul cu ucenicii S[i. Au fost alese s[fie scrise anumite minuni =i cuvânt[ri pe care Domnul Isus le-a \inut, dup[cum Duhul Sfânt a ales s[pun[pe inima celor ce au adeverit cele înt`mplate =i dup[cum le-a socotit chiar Domnul Isus de importante. Nici un ziarist sau scriitor nu ar fi scris despre o v[duv[care a dat doi b[nu\i pentru visteria Templului, dar Domnul Isus a dat importan\[acestui lucru, pentru c[în acea situa\ie El a v[zut frumuse\ea gestului f[cut cu credin\[, fiindc[era tot ce mai avea acea v[duv[.

La fel =i întâmplarea descris[în textul citat pune în fa\a noastr[o femeie care a spart un vas de parfum frumos mirositor =i l-a turnat pe capul Domnului Isus, în semn de pre\uire =i dragoste. Lucrul acesta i-a indignat pe ucenicii care au socotit acest gest nepotrivit. Ei chiar au condamnat gestul femeii =i au socotit c[era mai bine s[se fi vândut acel parfum =i s[se dea banii s[racilor. Domnul Isus din nou alege s[pun[lumin[asupra acestei fapte, pentru ca aceast[întâmplare s[fie scris[în Evanghelie =i astfel

ceea ce a f[cut femeia s[fie cunoscut de]ntreaga lume. Dup[Cuvântul rostit de Domnul Isus, fapta ei ne]nva\[de dou[mii de ani despre cum se face un bine din inim[. Ceea ce ucenicii au socotit a fi un gest lipsit de importan\[=i chiar o risip[, a fost socotit de Domnul un gest =i un dar de care El s-a bucurat =i l-a acceptat. Eu cred c[ani mai târziu ucenicilor le-a fost ru=ine de aceste gânduri pe care le-au avut cu privire la ceea ce ei au socotit o risip[.

Domnul Isus face ca aceast[fapt[, f[cut[din dragoste, s[r[mân[ca un monument de-a lungul anilor <spre pomenirea ei>. Domnul Isus nu a pre\uit a=a de mult acest gest pentru valoarea monetar[ce o avea acel parfum, ci pentru ceea ce citea în inima femeii care a sacrificat plin[de bucurie. Nu prea s-a scris de faimoasele temple zidite de arhitectul Irod. Pu\in cunoa=tem din Biblie despre Pilat sau despre slava Cezarilor, dar Biblia ne relateaz[, ca s[cunoa=tem exact, cum a avut loc acel eveniment când o femeie a adus un dar scump Domnului Isus. Domnul Isus a g[sit fapta ei remarcabil[=i demn[de a fi o înv[\[tur[pentru milioane =i milioane de urma=i ai lui Hristos. Unii o confund[pe aceast[femeie cu femeia amintit[de apostolul Ioan la capitolul 12, unde Maria, în casa lui Laz[r, a luat un litru de mir =i I-a uns picioarele Domnului Isus dup[care le-a =ters cu p[rul capului ei. Acel eveniment a avut loc, spune Scriptura, =ase zile înainte de praznicul Iudeilor, pe când acesta descris de apostolul Matei a avut loc în casa lui Simon leprosul, tot în Betania, dar cu dou[zile înainte de praznicul Iudeilor. Evanghelistul Marcu comunic[acela=i eveniment la capitolul 14.

Aceast[femeie a mers în casa lui Simon =i f[r[s[cear[p[rerea cuiva, f[r[s[comunice inten\iile ei, a spart vasul de alabastru sigilat =i l-a turnat pe capul Domnului Isus ca semn de pre\uire. Casa s-a umplut de parfum =i ucenicii au murmurat, dar Domnul i-a luat ap[rarea =i chiar instaureaz[un monument al acestei fapte care avea s[predice oamenilor de-a lungul veacurilor. Ucenicii s-au scandalizat în[untrul lor =i au început s[

dea =i pe afar[ce aveau]n interior. Ei nu au în\eles c[darul femeii era expresia inimii ei. Au v[zut cheltuindu-se în fa\a lor o sum[care era câ=tigat[de-a lungul unui an întreg de munc[=i au numit gestul ei risip[, dar Domnul Isus a primit jertfa ei. A fost o fapt[f[cut[din impulsul unei inimi care iube=te =i acest lucru a f[cut fapta remarcabil[. Noi, oamenii, avem de obicei inten\ia s[calcul[m costul, s[vedem dac[este de datoria noastr[s[cheltuim când este vorba de a face o lucrare chiar bun[. Suntem interesa\i s[vedem cât a dat altul, cum a procedat altul, dar gestul acestei femei nu a fost de acest fel. Inima ei i-a spus: <d[!> Ea, f[r[s[stea de vorb[cu gândurile ei =i s[calculeze cât trebuia s[munceasc[pentru ca s[adune o asemenea valoare, a adus parfumul =i l-a turnat pe capul Domnului Isus. A avut o inim[inundat[de dragoste =i nu s-a mai consultat cu p[rerile ei p[mânte=ti, ci a procedat direct cum i-a dictat inima. Ai f[cut vreodat[a=a ceva pentru Domnul Isus?

Gestul ei a fost mai mult decât doar a se supune, de a asculta. Gestul ei a fost o slujire sincer[=i personal[, expresia unei dragoste profunde. Ea nu a spus c[poate mai este altcineva care ar putea face aceasta =i astfel s[nu trebuiasc[s[se sacrifice ea. Nu a f[cut o colect[, nu s-a interesat câ\i bani sunt în punga pe care o \inea Iuda pentru nevoile de c[l[torie ale grupului, ci doar a dat ce a avut ea mai bun Domnului Isus. Verbul <a da> este o parte important[de vorbire care nu întotdeauna place oamenilor. Este vorba de a da ce este scump =i pre\ios. Dumnezeu a dat ce a avut mai scump, =i noi suntem chema\i la a da darul nostru Domnului Isus, nu ca =i cum Lui i-ar trebui ceva de pe p[mânt, dar ceea ce El pre\uie=te =i ce-L bucur[este starea inimii care d[cu bucurie. Femeia aceasta a fost privit[ca o risipitoare de c[tre semenii ei, dar Domnul Isus a v[zut-o ca pe un erou al dragostei. Ea nu a fost indulgent[cu nevoile ei, ci s-a justificat ca fiind drept =i potrivit s[cheltuiasc[pentru Domnul]n mod extravagant.

Darul nostru poate fi la fel de pre\ios înaintea Domnului dac[este f[cut din expresia unei inimi ce-L iube=te pe Domnul. Dac[

d[m Domnului lucruri f[r[de pre\ acestea nu pot fi expresia unei înalte pre\uiri. Mai târziu g[sim cre=tini în Ierusalim =i chiar în Macedonia care din impulsul inimii f[ceau astfel de fapte pline de iubire pentru Domnul Isus =i Împ[r[\ia Lui. Când un ucenic era trimis s[vesteasc[Evanghelia, el se ducea imediat, indiferent de pericolul la care era expus[via\a lui. Nu f[cea socoteli ca noi, în zilele de ast[zi, s[vad[câte zile de lucru pierde =i câte zile de concediu trebuie s[foloseasc[pentru a îndeplini acea misiune. Cine pune]ntreb[ri ca acestea: cine va pl[ti biletul de c[l[torie când va merge]n misiune sau cine va repara ceva la casa de rug[ciune, a=tept`nd s[i se deconteze banii pentru materialele cump[rate, d[dovad[de o inim[împietrit[.

Fapta femeii a fost o jertf[de dragoste =i ea nu s-a gândit prea mult la cost, ci a privit mai mult la scop; acela de a-I mul\umi =i a-I face o bucurie Domnului. A fost o fapt[f[cut[din dragoste, =i Domnul pre\uie=te astfel de fapte fie c[sunt doar doi b[nu\i, fie c[din dragoste pentru El po\i s[ridici o cas[de rug[ciune de la temelie p`n[sus, unde Numele Domnului s[fie pream[rit. Inten\ia inimii este cea care d[valoare faptelor noastre, atunci când nu umbl[m dup[pre\uirea =i laudele oamenilor, ci dup[inima Domnului Isus. Nu este vorba de faptele pe care ne silim s[le facem pentru a ne dovedi virtu\ile înalte, ci este o rev[rsare de dragoste la adresa Aceluia care ne-a iubit pe când noi înc[eram f[r[de putere =i nelegiui\i. Dac[cineva vede descris aici un fanatism, vede foarte bine.

Oamenii sunt fanatici dup[sport, actori, ma=ini =i altele ca acestea; de ce nu am fi =i noi fanatici pentru Acela care merit[toat[dragostea de care inima omului este capabil[. Este un maxim de dragoste care nu st[de vorb[cu gândirea s[vad[cât se cuvine, ci doar vrea s[se dea Domnului. Este o parte din Dumnezeu care S-a dat pe Sine pentru noi, ca s[ne fac[mult bine. Domnul Isus le-a spus ucenicilor s[nu o nec[jeasc[pe femeie, pentru c[a f[cut un gest frumos în vederea îngrop[rii Lui. Nu cred c[ea a anticipat ce avea s[urmeze în zilele urm[toare la

Ierusalim, dar totu=i ea f[cea mai mult decât putea în\elege. Ea nu a =tiut c[fapta ei avea s[devin[cunoscut[lumii întregi. Cred c[atunci când Domnul Isus era]n Ghetsimani, unde S-a rugat înainte de a fi luat de oamenii marelui preot, haina Lui mai p[stra pu\in din mireasma adânc[a parfumului =i cred c[El a fost încurajat =i de aceasta, nu numai de îngerul care a venit =i L-a înt[rit.

Aceast[femeie a fost entuziasmat[de faptul c[putea face ceva pentru Domnul Isus. Primele =i ultimele ei gânduri au fost pentru Domnul Isus =i nu a l[sat altfel de idei s[p[trund[între acestea. Ea nu l-a întrebat pe Petru ce s[fac[pentru Domnul, nu l-a întrebat pe Ioan ce-I place Mântuitorului, ci a f[cut ce i-a dictat inima. Nu s-a temut de reac\ia oamenilor din jur, chiar dac[aceasta a însemnat critic[=i respingere. Motivul efortului ei nu erau interesele personale, ci era dragostea fa\[de Domnul Isus. |i-a spus inima ta vreodat[s[faci un asemenea gest pentru Domnul Isus? |i-a spus mintea c[este prea mult sau c[este risip[? Ce place Domnului? Îi plac sufletele mântuite, salvate din p[cat. Ca m[dular al Lui, }i place s[vii în ajutorul m[dularului în lips[=i f[r[ajutor. Cânt[Domnului un imn de dragoste. Când atingi st[ri de har =i dragoste, vei g[si c[po\i cânta Domnului cânt[ri de iubire din dou[sau trei cuvinte. Psalmistul, p[truns de o asemenea dragoste, scrie despre cuvinte pline de farmec ce-i clocotesc în inim[=i despre o cântare pentru Împ[ratul.

Vor fi uneori critici când vei vrea s[faci ceva, dar consecin\ele unei fapte f[cute din dragoste este treaba lui Dumnezeu, nu a noastr[. Fii mul\umit c[El e mul\umit. Gestul acestei femei a motivat milioane de oameni la fapte de dragoste =i a f[cut lumea un loc mai luminat. A fost un gest motivat nu de dorin\a de a fi apreciat[, ci de bun[tate, =i fapta ei predic[=i ast[zi pentru c[a avut valoare în ochii Domnului Isus. Ucenicii Domnului au înv[\at abia mai târziu valoarea faptei acestei femei. Dar noi, suntem în stare de asemenea fapte de pre\uire? Noi poate spunem: <Te iubesc, Doamne!> =i Domnul spune c[vede cât }l iubim din dedicarea noastr[. El vede cât =i ce suntem gata s[-I d[m. Are

Domnul Isus o pre\uire înalt[în inima noastr[? Poate c[El este la cap[tul listei =i acest mesaj are inten\ia s[ne trezeasc[la a pune priorit[\ile în ordinea cuvenit[. Po\i s[dai daruri ieftine sau po\i s[dai pentru a fi v[zut. Po\i s[dai ce-i vechi =i nu-\i mai trebuie, dar s[=tii c[a=a cum]\i este darul a=a]\i este =i inima. Sistemul nostru de valori d[în vileag ceea ce avem]n inim[.

Domnul Isus nu vrea s[fie pl[tit, dar se bucur[de recuno=tin\a noastr[. Nu sunt pu\ini aceia care, atunci când este vorba de dat g[sesc o gr[mad[de argumente cum ar fi: <S[mearg[la munc[> sau <Se câ=tig[greu banul.> Al\ii dispar când este de dat, sau amu\esc. Numai aceia c[rora li se pare c[Domnului nu I Se cuvine zece la sut[din venitul lor argumenteaz[împotriva zeciuielii. Nu ni se cere s[d[m din ce nu avem, ci din ce El ne-a dat, s[d[m o parte, în func\ie de cât El ne-a dat. E=ti tu un închin[tor care î=i d[darul cu bucurie Domnului? Poate nu po\i decât s[duci o pr[jitur[mic[sau un m[r la un bolnav, dar dac[este tot ce po\i =i faci acest lucru din dragoste este primit de Domnul, ca =i gestul femeii cu vasul de alabastru. Domnul Isus ne-a dat un exemplu de tr[ire în tot ce a f[cut. El ne-a dat înv[\[tura, a dat vindecare bolnavilor =i +i-a dat =i via\a pentru noi din dragoste, cu toate c[}i eram vr[jma=i. El ne-a dat Sângele S[u, care }i era indispensabil Lui. Cea f[r[de care nu putea tr[i a dat-o pentru noi. El +i-a dat via\a, =i nu un surplus. A dat ceva unic =i mai valoros ca orice pe p[mânt. Indispensabil înseamn[ceva f[r[de care nu po\i exista.

Foarte rar d[omul ce îi este indispensabil, dar când alege s[fac[a=a ceva Dumnezeu face minuni sau zide=te un monument, ca =i în cazul acestei femei cu vasul de alabastru. V[duva din Sarepta a dat lui Ilie ce îi era indispensabil. A avut pu\in[f[in[=i pu\in ulei =i din ele a f[cut o turt[pe care a dat-o prorocului Ilie. Apoi Domnul Dumnezeu a f[cut minunea, iar f[ina =i uleiul nu i s-au mai terminat cât timp a \inut foametea în \ar[. A trebuit Dumnezeu s[caute toate inimile v[duvelor =i s[mearg[p`n[în Sarepta Sidonului s[g[seasc[una care era gata s[dea Domnului

ceea ce îi era ei indispensabil. Cum sunt darurile noastre? Cei ce au mai pu\in sunt cei mai avantaja\i de data aceasta, pentru c[ei sunt cel mai aproape de a da cel mai mult. Darurile noastre spun care este gradul dedic[rii noastre. Legea seceri=ului spune c[dac[nu semeni nu ai ce s[seceri, =i cine seam[n[mult secer[mult. Dac[nu am porumb în gr[din[este pentru c[nu am sem[nat, =i dac[nu g[sesc piersici în pomul din spatele casei este pentru c[am plantat un prun. Ce seam[n[omul aceea va =i secera în via\a ve=nic[.

Este important s[în\elegem c[sem[natul =i seceri=ul nu sunt deodat[. Ca s[semeni trebuie s[ai credin\[. Mai întâi este un bob de gr`u care pus în p[mânt moare, apoi încol\e=te =i cre=te un spic cu multe boabe. Abia apoi este folosit pentru a se face p`ine din acel grâu. Seceri=ul de anul trecut nu îl po\i schimba, orice ai face. Poate c[nu ai sem[nat prea mult în dragoste, dar po\i sem[na mai mult anul acesta. <Cei ce seam[n[cu lacrimi, vor secera cu cânt[ri de veselie. Cel ce umbl[plângând, când arunc[s[mân\[, se întoarce cu veselie, când î=i strânge snopii> (Psalmul 126:5-6). Sem[natul pe câmp nu este o a=a mare bucurie, dar seceri=ul este o bucurie. Am fost =i eu la un seceri= de grâu =i era acolo un fream[t de unitate =i înfr[\ire. Era o grab[=i o bucurie atunci când oamenii strângeau grâul de pe câmp =i se bucurau de roada pe care Dumnezeu le-a dat-o. Sem[n[m noi în dragoste =i bun[tate? Oare vom avea ce s[culegem? Evanghelia a fost de multe ori sem[nat[cu lacrimi =i durere, dar a adus un rod bogat de suflete mântuite, care ast[zi a=teapt[ziua marii s[rb[tori cu Mirele nostru Isus Hristos.

Sem[natul cost[, dar pentru el este o r[splat[. S[nu fim dintre aceia care m[nânc[s[mân\[în loc s[o semene. Poate te întrebi ce po\i s[faci pentru Domnul Isus, pentru c[El nu mai este pe p[mânt ca s[mai ai ocazia s[faci un gest frumos pentru El, a=a cum a f[cut femeia cu vasul de alabastru. <...veni\i binecuvânta\ii Tat[lui Meu de mo=teni\i Împ[r[\ia, care v-a fost preg[tit[de la întemeierea lumii. C[ci am fost fl[mând, =i Mi-a\i dat de mâncat;

Mi-a fost sete, =i Mi-a\i dat de b[ut; am fost str[in, =i M-a\i primit; am fost gol, =i M-a\i îmbr[cat; am fost bolnav, =i a\i venit s[M[vede\i; am fost în temni\[, =i a\i venit pe la Mine…Adev[rat v[spun c[ori de câte ori a\i f[cut aceste lucruri unuia dintre ace=ti foarte neînsemna\i fra\i ai Mei, Mie mi le-a\i f[cut> (Matei 25:34-37, 40). Iat[c[Domnul Isus, prin fra\ii Lui, este înc[pe p[mânt =i are nevoie de gestul t[u f[cut din dragoste. În aceste cuvinte ale Mântuitorului predomin[pronumele personal <Mie>. <Mie Mi-a\i f[cut.> Lui îi d[m sau nu, atunci când aceste ocazii apar în via\a noastr[.

Se poate s[fii milos =i s[nu fii mântuit, dar nu se poate s[fii mântuit =i s[nu fii milos. Roadele Duhului Sfânt, bun[tatea =i facerea de bine, trebuie s[-=i fac[lucrarea în via\a noastr[, ca s[ne asem[n[m cu St[p`nul nostru. Când Duhul Sfânt ne na=te din nou, El creeaz[în noi o sensibilitate pentru cei din jurul nostru care au nevoie de ajutor, =i a=a, din egoi=ti, suntem schimba\i în oameni care simt cu cel în nevoie. Aceste fapte care vor afecta mo=tenirea =i r[spl[tirea ce o vom primi nu sunt motivul pentru care suntem mântui\i, pentru c[m`ntuirea o primim nu prin fapte, ci prin har, prin credin\[. Aceste fapte sunt dovada c[ inima noastr[ este schimbat[ ca s[ bat[ dup[ a Domnului, care a sim\it cu noi c`nd eram nenoroci\i =i f[r[de mântuire. Noi nu-L vedem pe Domnul Isus ca =i femeia cu vasul de alabastru, dar El ne spune c[este între noi prin cei s[rmani. El ne spune c[nevoile celor s[raci trebuie s[însemne pentru noi nevoile Domnului Isus.

Domnul Isus i-a f[cut pe cei în lips[=i în necaz beneficiari în locul Lui. Ei sunt contul în care dac[pui din bun[tatea =i din dragostea ta prime=te chiar Domnul Isus. El este deghizat în cei fl[mânzi =i goi, ca s[avem =i noi ocazia s[facem ce a f[cut femeia cu vasul de alabastru. Nu este r[u s[aju\i pe oricine este]n necaz, dar Domnul specific[faptul c[Lui îi dai când dai fra\ilor S[i. Sunt mul\i hindu=i =i musulmani prigoni\i pentru c[tr[iesc în p[cate condamnate de legea lor =i sunt mul\i prigoni\i pentru idei politice, dar ei nu sunt prima grij[a noastr[, ci fra\ii

Domnului Isus sunt aceia prin care putem da Domnului din ce avem. Trebuie ca mai întâi s[facem bine fra\ilor =i s[-i ajut[m pe sfin\i la nevoie.

Când Saul]i prigonea pe cre=tini, Domnul Isus îi iese în cale pe drumul spre Damasc =i nu]l]ntreab[de ce-i prigone=te pe cre=tini, ci-l]ntreab[de ce-L prigone=te pe El. Prigonindu-i pe cre=tini, Saul }l prigonea pe Domnul Isus. Ajutându-i pe credincio=i noi de fapt d[m Domnului Isus o jertf[care este o mireasm[pl[cut[, la fel cum a fost parfumul din vasul de alabastru. <+i oricine va da de b[ut numai un pahar de ap[rece unuia din ace=ti micu\i, în numele unui ucenic, adev[rat v[spun c[nu-=i va pierde r[splata> (Matei 10:42). Avem mil[pentru to\i oamenii, dar d[m mai întâi fra\ilor =i ucenicilor Domnului, în Numele Lui. Domnul Isus când a fost c[utat de mama =i de fra\ii Lui a spus c[aceia care fac voia Tat[lui din Cer îi sunt frate =i mam[. Iat[cum Scriptura face lumin[în via\a noastr[=i ne înva\[cui s[d[m =i cine sunt fra\ii Domnului Isus. <Tot a=a =i credin\a: dac[n-are fapte, este moart[în ea îns[=i> (Iacov 2:17).

Un om care nu d[=i nu g[se=te pl[cere în a da Domnului Isus are nevoie s[primeasc[o inim[nou[. Aceast[inim[nou[este milostiv[fa\[de s[raci, orfani =i v[duve, pentru c[în ei se identific[chiar Domnul Isus. Aud oameni rugându-se: <Doamne ai mil[de s[raci!> Noi nu trebuie s[-I cerem lui Dumnezeu lucruri de care suntem noi responsabili]n a le]nf[ptui. Aceast[ ]nf[ptuire trebuie s[înceap[cu cei din casa noastr[. Domnul Isus spune c[va fi ferice de cei milostivi, pentru c[ei vor avea parte de mil[. Mila va avea ceva de spus chiar la judecat[. Felul în care am tr[it, cârmui\i de Duhul sau de firea noastr[egoist[, va determina ceea ce vom auzi în ziua aceea mare, când Domnul va desp[r\i sufletele cum un p[stor desparte oile de capre. Unii vor auzi un: <Vino!>, c[ci Mie Mi-ai f[cut, Mie Mi-ai dat, pentru Mine ai spart vasul de alabastru când inima te-a îndemnat. Al\ii vor auzi: <Duce\i-v[!>, pentru c[Mie nu Mi-a\i dat, Mie nu Mi-a\i f[cut, pentru Mine vi s-a p[rut c[nu se merit[s[sparge\i vasul de

alabastru. Unii vor intra în via\[ve=nic[, iar al\ii în pedeaps[ve=nic[.

Scriptura ne asigur[c[pe s[raci îi vom avea întotdeauna cu noi, ca =i o banc[care este necontenit deschis[, în care po\i s[depozitezi valori]nregistrate sus în Cer. Po\i lipsi de la biseric[, po\i lipsi cu ajutorul t[u din casa s[racului, po\i s[evi\i strângeri de fonduri pentru misionari sau case de rug[ciune, dar este sigur c[nu vei lipsi de la ziua judec[\ii. Acolo vom fi to\i, fie ca parte din alaiul Împ[ratului sau ca inculpa\i. Fiecare alege ast[zi în care din aceste dou[grupe dore=te s[fie, =i apoi ac\ioneaz[în direc\ia respectiv[. <…=i oricine iube=te, este n[scut din Dumnezeu, =i cunoa=te pe Dumnezeu> (1 Ioan 4:7). E=ti tu n[scut din Dumnezeu? Este absolut esen\ial s[ai experien\a poc[in\ei =i a na=terii din nou pentru a fi în rândul celor mântui\i. Dac[inima ta niciodat[nu te las[s[faci cheltuieli pentru persoana Domnului Isus ai nevoie s[-\i predai via\a =i voin\a Domnului, indiferent dac[e=ti membru într-o biseric[sau nu ai fost niciodat[la biseric[. Dumnezeu este Acela care î\i va da o inim[care te va]ndemna ca =i pe femeia cu vasul de alabastru, care cu bucurie a cheltuit pentru Domnul Isus.

Când vei primi o inim[nou[, aceasta î\i va da proiecte de dragoste pentru Domnul Isus. Noi singuri ne determin[m pozi\ia în care vom fi în ziua cea mare a Domnului. Când cuno=ti pe Dumnezeu te po\i înc[p[\âna s[iube=ti =i s[faci bine chiar celor ce nu merit[, cum a f[cut Domnul cu noi. El î\i d[nu o dragoste care s[se târguie dac[se merit[s[ar[\i bun[tate cuiva, ci o dragoste ca a lui Dumnezeu, cum a avut =i David, omul cu inim[dup[inima lui Dumnezeu, care a c[utat pe cei din casa vr[jma=ului s[u, Saul, cu scopul de a le ar[ta o bun[tate ca bun[tatea lui Dumnezeu. Dragostea ce o toarn[Domnul în inima care-L prime=te pe El ca Stâp`n, izbucne=te în afar[dintr-un bel=ug l[untric, pus acolo de Duhul Sfânt. Când e=ti îndr[gostit nu vezi decât acea fiin\[iubit[în fa\a ochilor =i parc[nu e=ti bun nici de carte =i nici de lucru. Când }l iube=ti pe Domnul Isus

nu-L vezi decât pe El în fra\i, =i în tot ce faci cu vorba sau fapta faci cu gândul la El =i ca pentru El. Nu este doar o furnic[tur[pe =ira spin[rii, un =uvoi cald ce-\i înf[=oar[inima, ci este un fel de fi =i a tr[i: <Isus.> Este o dragoste care trece dincolo de ce i se cuvine cuiva, de ceea ce ar putea fi o dragoste reciproc[sau amical[, este dragoste din Dumnezeu. Este o dragoste ce se cere împ[r\it[, pentru c[d[pe dinafar[. Dumnezeu nu se las[dator =i cine merge spre El cu o asemenea dragoste prime=te =i simte dragostea lui Dumnezeu în via\a lui.

A=a cum o ma=in[are un rezervor =i noi avem un rezervor al dragostei, care poate umplut la diferite nivele. Con\inutul acestui rezervor al dragostei este ca ceva care comunic[limba dragostei]n func\ie de împrejur[ri. Unul are nevoie de o bucat[de p`ine, altul de o încurajare =i altul de un sfat ca s[ evite o pierdere. Dragostea din Dumnezeu g[se=te limba potrivit[ pentru a comunica dup[ diferitele nevoi ce le întâlne=te. Samariteanul milos s-a oprit l`ng[cel c[zut]n drum, pe l`ng[care a trecut levitul =i preotul care se gr[beau s[ajung[la evanghelizare]n Ierusalim. Samariteanul milos l-a dus la han pe cel b[tut de tâlhari, a stat cu el toat[noaptea =i l-a îngrijit, iar diminea\a a dat hangiului doi dinari, care era plata la han pentru aproximativ 30 de zile. Apoi, ca =i cum =i-ar l[sa cartea de credit, a spus hangiului c[va pl[ti la întoarcere dac[mai este nevoie de ceva. Dragostea =i mila nu trebuie s[fie motivate, ci ele doar ac\ioneaz[. Este dragostea care =tie s[mângâie =i chiar s[repare cu bun[tate. Sunt st[ri evaluate de Cer cu mare aten\ie, care-\i va determina mo=tenirea ve=nic[=i sunt ocazii de a str[luci pentru Dumnezeu sau de a-L dezam[gi pe El.

De la na=tere suntem diferi\i =i Dumnezeu a hot[rât aceste diferen\e, pentru c[El este Suveran. Dumnezeului nostru }i place diversitatea =i folose=te aceast[metod[pentru a ne da ocazia ca în pu\inii ani pe care îi petrecem pe p[mânt s[ne dovedim ispr[vnicia. El nu risipe=te talan\ii, ci pentru tot ce face are un scop precis. Aceast[stare de excelen\[în dragoste, la care suntem chema\i, este planul lui Dumnezeu pentru fiecare din copiii Lui =i

este starea la care cuno=ti adev[rata fericire. Este un curs de clas[superioar[care te calific[pentru mo=tenirea etern[. Atunci când faci un bine }l faci Domnului =i cel ce face binele este tot Domnul Isus care tr[ie=te în noi, o dat[ce am fost f[cu\i f[pturi noi. <V[voi da o inim[nou[, =i voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatr[, =i v[voi da o inim[de carne> (Ezechiel 36:26).

Dac[te vezi c[nu ai o dragoste ca a femeii cu vasul de alabastru sau ca a samariteanului milos po\i primi aceast[inim[dup[modelul <ceresc>, care este promis[chiar de Dumnezeu celui ce vine la El. Este necesar s[ai aceast[inim[nou[ca s[po\i iubi. Dumnezeu nu o repar[, ci î\i d[o inim[nou[. Este omul nou, f[ptura nou[, este duhul care este trezit la via\[de Duhul Domnului. Aceast[inim[nou[te va face s[-L iube=ti pe Domnul a=a cum merit[s[fie El iubit, =i pe to\i copiii Lui. Te va face s[iube=ti casa Domnului =i vei fi neobosit în lucrarea Lui. Aceast[inim[te face erou în Cer =i va face cuceriri pentru Împ[r[\ia lui Dumnezeu. Iube=te-L pe Domnul Isus =i vei fi fericit, pentru c[dac[nu-L iube=ti orice ai avea nu vei fi fericit.

Amin

52

VINO!

<..Doamne, Te voi urma, dar las[-m[întâi s[m[duc s[-mi iau r[mas bun de la ai mei.> Luca 9:61

Lâng[mormântul unui tân[r, care a fost secerat din via\[în anii frumo=i ai tinere\ii, era turnat[ca =i monument o coloan[sculptat[, care în partea de sus ar[ta sf[râmat[=i neterminat[. Era o expresie a unei vie\i ne]mplinite, care nu a terminat ce a început =i care odat[avea planuri mari, pe care credea c[va reu=i s[le realizeze c`ndva. Dumnezeu de\ine dreptul de a revoca via\a în orice moment =i s[ia astfel permisul de a func\iona ca trup, suflet =i duh viu pe acest p[mânt. Dumnezeu poate alege s[anuleze urm[toarea suflare a omului =i s[-l cheme s[dea socoteal[pentru distan\a parcurs[pân[în acea clip[ca om pe p[mânt. Degeaba lumânarea mare are tulpin[, dac[flac[ra a fost stins[printr-o simpl[suflare a lui Dumnezeu peste om. Degeaba trupul este plin de vigoare, mintea plin[de aspira\ii, de mari realiz[ri p[mânte=ti sau chiar spirituale, pentru c[dac[Dumnezeu alege s[cear[înapoi duhul de via\[pe care l-a pus în om totul se opre=te cu un scr`=net numit moarte.

Via\a de multe ori poate fi în\eleas[mai u=or atunci când prive=ti în urm[, dar ea trebuie tr[it[privind înainte. Când Dumnezeu face aceast[chemare pentru ve=nicie, se separ[trupul de duh =i suflet. Este cert faptul c[nu numai cei b[trâni mor, ci =i cei tineri. <Omul! zilele lui sunt ca iarba, =i înflore=te ca floarea de pe câmp. Când trece un vânt peste ea, nu mai este, =i locul pe care-l cuprindea, n-o mai cunoa=te> (Psalmul 103:15-16). Omul face asigur[ri de via\[, dar c`nd vine moartea singurii care bene-

ficiaz[de o anumit[sum[de bani sunt urma=ii celui decedat. Ultimele =ase versete ale capitolului nou[ne înva\[despre cum s[-L urm[m pe Domnul Isus prin a ne stabili anumite priorit[\i]n via\a noastr[. În textul citat ni se relateaz[despre un om pe care Domnul l-a chemat s[-L urmeze. Respectivul nu a refuzat categoric chemarea,]ns[a spus un <dar>, adic[a pus o condi\ie de parc[ar fi fost st[p`n =i sigur c[ziua de mâine]i va permite s[fac[acel lucru. Cum au fost oamenii atunci, a=a sunt =i ast[zi, =i o mare majoritate amân[decizia de a-L urma pe Domnul Isus.

Evanghelia nu se schimb[, dar atunci când este acceptat[de om ea]l schimb[pe cel ce o accept[. Cuvântul Domnului vindec[bolile caracterului celui ce-L prime=te =i d[rost vie\ii de c[l[tor pe acest p[mânt. Mul\i ar veni la Hristos, dar le st[în cale un <dar>. Mul\i ar fi mântui\i, dar au pus prioritate mai mare pe acest <dar>, adic[au avut condi\iile =i termenii lor pentru Dumnezeu. Unii ar veni, <dar> nu sunt de acord cu ceva ce au v[zut în biseric[. Nu este chiar a=a cum cred ei c[ar trebui s[fie în a=tept[rile lor. Al\ii ar veni la Domnul <dar> îi deranjeaz[c[un anumit fel de oameni sunt în biseric[=i judec`ndu-i pierd din vedere faptul c[ Dumnezeu nu se uit[ la fa\a omului. Unii sunt con=tien\i de necesitatea accept[rii Domnului ca M`ntuitor personal]n via\a lor, <dar> spun c[este prea devreme. Ei nu se gândesc c[exist[o moarte, care nu este oprit[de u=ile z[vorâte. Este o moarte care nu se înduplec[de lacrimi =i nici de promisiuni. Acest <dar> cost[mai mult decât omul poate concepe cu mintea lui m[rginit[.

De multe ori Duhul Sfânt treze=te con=tiin\a omului, iar acesta se vede p[c[tos =i dore=te mântuirea; apoi chiar începe s[vad[c[o astfel de decizie îl va face fericit,]ns[apare acel <dar> =i tot procesul de salvare este brusc oprit. Ei spun: <Vin la Domnul>, dar <s[v[d ce spun neamurile =i prietenii>; <Vin la Domnul>, dar <mai am ni=te treburi de rezolvat, pe care nu le =tiu rezolva decât într-un mod dubios>. Motivele de a amâna venirea la Hristos sunt multe, dar oricare ar fi scuza, ea este absurd[=i se poate dovedi a fi fatal[. Mul\i ar veni la Domnul <dar> le este fric[c[nu vor

rezista în fa\a ispitelor =i poftelor care îi va chema înapoi. Al\ii ar veni, <dar> se gândesc c[mai sunt anumite pl[ceri ale trupului pe care nu le-au explorat =i ar vrea mai întâi s[se sature de ce ofer[lumea. Ce ai f[cut cu chemarea Domnului Isus care spune: <…Vino dup[Mine!…>? (Luca 9 :59).

Poate spui c[lucrezi cu ni=te oameni foarte dificili sau c[locuie=ti cu oameni-problem[, dar Dumnezeu cunoa=te toate acestea atunci când te cheam[. Dac[alegi s[spui c[e=ti momentan în criz[, afl[c[vr[jma=ul te va \ine tot în aceast[stare numai s[nu vii la Hristos =i vei sfâr=i prin a trage concluzia c[nimic nu are sens. Oricât de greu ar fi =i oricât te-ar costa s[iei hot[rârea de a-L urma se merit[, pentru c[ve=nicia este f[r[de sfâr=it. Felix a ascultat pe apostolul Pavel vorbind despre via\a ve=nic[a sufletului, <dar> a amânat s[ia]n considerare oferta lui Dumnezeu, spun`nd c[îl va mai asculta alt[dat[despre astfel de lucruri. Felix =i-a pierdut sufletul pentru c[a amânat. I s-a p[rut pre\ul, pe care trebuia s[-l pl[teasc[prin desp[r\irea de p[cat, prea mare la acel stagiu al vie\ii lui, ce p[rea a=a de promi\[toare. Al\ii ar veni la Domnul, <dar> le este fric[c[vor fi persecuta\i,]ns[cine va c[uta s[-=i scape via\a aceasta =i-o va pierde, a=a ne spune Scriptura.

Oamenii care tr[iesc în destr[b[larea lumii sunt mult mai chinui\i]n compara\ie cu un suflet care este prigonit pentru credin\[, dar care are bucuria mântuirii =i pacea lui Hristos în inim[. Este adev[rat c[acela care va tr[i cu evlavie va fi prigonit, dar r[splata celui ce rabd[=i sufer[pentru Domnul va fi mare în cer. <Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii v[vor oc[rî, v[vor prigoni, =i vor spune tot felul de lucruri rele =i neadev[rate împotriva voastr[! Bucura\i-v[=i veseli\i-v[, pentru c[r[splata voastr[este mare în ceruri...> (Matei 5:11-12). Dac[nu suferim cu El nici nu vom domni]mpreun[cu El, dar dac[nu ne ru=in[m de El va veni o zi când Domnul ne va prezenta înaintea Cerului ca fiind cunoscu\i =i iubi\i de El. Satan caut[s[-=i dezl[n\uie ura prin aceia care ascult[de el. Pe Domnul Isus L-au

urât f[r[temei =i este de a=teptat s[fim urâ\i =i noi dac[}l urm[m pe El =i condamn[m p[catul. Eul omului nen[scut din nou este iubitor de sine, l[ud[ros =i pizma=. Numai trezirea ce o face Duhul Sfânt îl smulge pe om din aceast[încle=tare care controleaz[via\a omului. A fost un timp când Israelul nu a mai slujit lui Dumnezeu, ci L-au]nlocuit cu un vi\el de aur. Pentru mul\i oameni lucrurile acestei lumi sunt idolii c[rora ei se închin[, dar prietenia cu lumea =i slujirea lui Mamona -dumnezeul bun[st[rii- înseamn[vr[jm[=ie cu Dumnezeu.

Aceast[închinare la lucruri s-a numit =i se nume=te idolatrie =i a provocat întotdeauna mânia lui Dumnezeu. Al\ii în locul acestui vi\el de aur se pun pe ei în=i=i, dar =i aceasta se nume=te tot idolatrie. De aceea, când Domnul te cheam[=i apare un <dar>, în mintea ta sau chiar pe buzele tale, anuleaz[acea condi\ie sau circumstan\[, pentru c[înaintea Lui nu va sta în picioare nici o scuz[. Chemarea la împ[carea cu El este pentru -azi-, când auzi glasul Lui care te cheam[, =i nu]\i este garantat[pentru viitor. Fiecare persoan[are dorin\e =i vrea s[fie împlinite, dar aceast[condi\ie va fi satisf[cut[numai în Domnul Isus Hristos. Mul\i au un <sine> pe care îl iubesc grozav =i pentru c[nu-l pot satisface se zbat în complexe de nemul\umire cu ce au, cu alte persoane sau chiar cu ei în=i=i. Astfel de oameni privesc la succesele altora, =i din dorin\a de afirmare caut[s[fac[tot ce le st[în putin\[pentru a-=i satisface eul, chiar dac[aceasta înseamn[a c[lca peste al\ii, care le sunt în cale.

Mul\i au probleme cu imaginea de sine, fie c[se subapreciaz[sau se supraapreciaz[=i sunt necurmat nemul\umi\i. R[spunsul c[ut[rii lor este numai la Dumnezeu, Creatorul cerului =i al p[mântului. Ce cau\i tu mai întâi? Sfânta Scriptur[ne înva\[s[c[ut[m mai întâi binele sufletului. <C[uta\i mai întâi Împ[r[\ia lui Dumnezeu =i neprih[nirea Lui, =i toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra> (Matei 6:33). Dac[}l cau\i pe El mai întâi de toate, El va scoate întunericul afar[din sufletul t[u =i va pune lumina Lui în tine. Unii merg la casele de rug[ciune s[caute un loc unde

s[mai ias[, al\ii merg din curiozitate sau c[sunt du=i de prieteni, unii merg dup[p`ine =i pe=te, al\ii merg pentru c[au întreb[ri sau vor s[-=i omoare timpul, dar sunt =i dintre aceia care merg acolo deoarece caut[mântuire pentru sufletul lor =i împ[care cu Dumnezeu. Domnul Isus este d[t[torul apelor vii, =i pe acela care vine la El nu îl va scoate afar[. Dar cu sufletul t[u cum este? Cau\i mântuirea? Dac[nu e=ti sigur de m`ntuirea ta, probabil c[nu o ai.

Unii ar veni la mântuire, dar li se pare prea îngust[calea. Ei afirm[c[sunt prea multe stricte\i =i c[trebuie s[cedeze la prea multe lucruri; le plac petrecerile în destr[b[lare, cu be\ii =i muzic[lumeasc[. Când un astfel de om spune c[nu vrea s[se despart[acuma de ele, de fapt spune c[nu vrea s[se despart[de iad deocamdat[; nu vrea s[se despart[de destina\ia unde este pl`nsul =i scrâ=nirea din\ilor =i unde viermele nu moare. Oare se merit[s[amâi întoarcerea ta la Domnul =i s[ ]\i asumi un risc extraordinar, crezând c[mâine te vei mai trezi viu în patul unde te culci seara? Esau =i-a vândut dreptul de întâi n[scut pentru o ciorb[ro=iatic[de linte, doar pentru a-=i satisface pofta momentan[=i a renun\at cu u=urin\[la a fi parte din ceva sfânt =i m[re\.

Bog[\iile acestui p[mânt sunt ca ni=te baloane de s[pun de care curând te despar\i, oricine ai fi =i oricum te-ai zbate s[le legi de via\[. Cuno=tin\a lumii care îngâmf[inima nu-\i poate rezolva problema p[catului niciodat[, pentru c[se cere o plat[pentru p[cat, =i f[r[v[rsare de sânge nu este iertare. Nu =tiin\a =i nu moralitatea, ci Duhul Sfânt schimb[via\a omului =i-l na=te din nou pentru cer, a=a cum Domnul Isus i-a spus lui Nicodim. <Isus i-a r[spuns: «Adev[rat, adev[rat î\i spun, c[dac[nu se na=te cineva din ap[=i din Duh, nu poate s[intre în Împ[r[\ia lui Dumnezeu»> (Ioan 3:50). Dac[spui c[vrei s[intri în }mp[r[\ia Lui, <dar> refuzi Duhul Sfânt care-\i prelucreaz[inima, aceasta Îl întristeaz[=i nu-\i este garantat c[te va mai cerceta. Oare preferi muzica iadului în locul muzicii care-L prosl[ve=te pe Dumnezeu? În Iad nu este muzic[, decât scrâ=nirea din\ilor =i gemete dup[ap[. Oare este mai de pre\ o intoxica\ie cu alcool, decât dreptul de a fi rezident în cetatea unde

str[zile sunt din aur? Oare este mai bun fumul de \igar[care încet î\i curm[via\a, decât dreptul la pomul vie\ii? Aceste pofte ca: b[utura, tutunul =i altele ca ele vor continua s[mistuie omul cu dorin\e =i în iad, dar ele niciodat[nu vor fi satisf[cute. Nu accepta sentin\a de iad la care te condamn[p[catul neiertat, ci vino la Domnul Isus, =i El te va face slobod de aceste vicii!

Satan î\i serve=te ce are el mai bun la început, dar la urm[î\i d[s[bei amarul prin desp[r\ire de Dumnezeu =i chin ve=nic. Când Domnul Isus te cheam[, vino la El =i adu-\i toate îngrijor[rile =i toate p[catele tale! Spune-I c[I te predai cu tot ce e=ti =i tot ce ai, pentru ca voia Lui s[fie f[cut[în via\a ta. Una câte una m[rturise=te-I-le, =i El te va ierta. Domnul Isus î\i spune: <Vino dup[Mine!>. Ce vei face? Dumnezeu]l las[pe om s[-=i aleag[iadul sau Raiul, dar îl îndeamn[s[aleag[via\a, ca s[tr[iasc[ve=nic în Cer. Nu mai cere hatâruri =i îng[duin\e de timp, pentru c[ziua de mâine nu-\i este garantat[! Nu te juca cu ve=-nicia prin a amâna sau a g[si un <dar> =i nici un <poate> atunci când Mântuitorul î\i întinde mân[de pace =i î\i spune: <S[fie pace de ast[zi între Mine =i tine!> Nu fr`nge inima Aceluia care te iube=te a=a de mult c[+i-a dat via\a iubindu-te! Ve=nicia nu este o joac[. Ea nu are sfâr=it.

Cartea Proverbelor]l previne pe omul care se împotrive=te mustr[rilor =i spune c[un astfel de om va fi lovit o dat[=i f[r[de leac. Dac[ ]\i este inima împietrit[vino cu ea la El =i în rug[ciune spune-I ce sim\i! Spune-I c[aceasta e inima pe care o ai =i i-o dai Lui. Atunci, El î\i va da o inim[nou[, sim\itoare, care vine programat[cu un <da> la ceea ce-I place lui Dumnezeu. Cum ar fi dac[un om care se adânce=te într-o mla=tin[i-ar spune celui care vrea s[-l salveze: <Bine>, dar <mai întâi s[m[gândesc la cutare problem[>? Cum ar fi s[spun[c[mai a=teapt[s[vad[dac[vine altcineva s[-l salveze? Cum ar fi ca atunci când smoala i-a ajuns la gât s[spun[c[mai întâi încearc[s[se salveze singur? A=a este cu acela care amân[sau vrea s[se salveze f[când fapte bune, crez`nd c[}l va impresiona pe Dumnezeu. Sunt dintre aceia care

spun c[nu au probleme cu viciile, <dar> au credin\a str[mo=easc[. Acest <dar> te poate costa ve=nicia dac[nu }l cau\i pe Domnul dup[Scriptur[, ci dup[obiceiuri omene=ti, f[r[de valoare înaintea lui Dumnezeu. Credin\a str[mo=easc[nu este mai presus de glasul Scripturii. Dac[vrei s[fii mântuit, aceasta va fi numai datorit[bun[t[\ii Lui, pentru c[nimeni altul nu te poate salva.

Dragostea lui Dumnezeu pentru tine este o condi\ie, nu doar cuvinte în vânt. Dragostea Lui st[în aceea c[ne-a iubit pe când înc[noi, oamenii, îi eram vr[jma=i. Dragostea Lui iube=te în tot timpul, în orice condi\ie. El ne-a iubit =i atunci când nu era în noi nimic vrednic de iubit, dar dreptatea Lui }l va sili s[pedepseasc[p[catul din acela care nu vine la El]nainte de ziua judec[\ii. Ceea ce }l face pe Dumnezeu s[ne cheme la mântuire este iubirea Lui pentru noi, oamenii, care nu =tim decât s[p[c[tuim cu voia =i f[r[voia noastr[. <Dar bun[tatea Domnului \ine în veci, pentru cei ce se tem de El, =i îndurarea Lui pentru copiii copiilor lor, pentru cei ce p[zesc leg[mântul Lui...> (Psalmul 103:17-18). Eu m-am recunoscut ca p[c[tos, neputincios de a m[salva =i El m-a mântuit. Dar tu? Crede în Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, care a murit]n locul t[u =i încrede-te în tot ce \i-a promis prin Cuvântul Scripturii. Cum ar fi ca un om cu capul pe butuc spre a fi t[iat s[spun[mesagerului care-i aduce gra\ierea: <Da>, dar…? A=a este omul care refuz[ast[zi darul lui Dumnezeu.

Acela care r[spunde cu un <poate> sau cu un <dar> la chemarea lui Dumnezeu dipre\uie=te harul lui Dumnezeu. <Sau dispre\uie=ti tu bog[\iile bun[t[\ii, îng[duin\ei =i îndelungii Lui r[bd[ri? Nu vezi tu c[bun[tatea lui Dumnezeu te îndeamn[la poc[in\[?> (Romani 2:4). Apostolul Pavel pune o întrebare personal[, de parc[s-ar uita în ochii cuiva. Dac[ai preferat umbra, acest verset te pune în lumin[=i î\i cere s[iei o decizie. Invita\ia este aceea de a intra în familia Marelui }mp[rat prin înfiere. Îndelunga Lui r[bdare nu este pasivitate sau resemnare neputincioas[. El }=i \ine mânia în fr`u, pentru c[vrea mult întoarcerea ta. Oare vei dispre\ui tu aceast[chemare? El este Acela care a fost martor la orice

p[cat al t[u =i te cheam[s[te ierte. Unii sunt blânzi pentru c[sunt slabi, dar nu este a=a în cazul lui Dumnezeu, care fiind bogat în bun[tate, te cheam[s[vii la El. La p[cate se mai poate ad[ug[=i sentimentul dispre\uirii harului lui Dumnezeu. El te chem[la poc[in\[, care înseamn[schimbarea gândirii =i a scopului vie\ii dup[voia lui Dumnezeu. Este o porunc[divin[=i înseamn[întoarcerea la Dumnezeu de la p[cat la o via\[tr[it[departe de p[cat. O poc[in\[sincer[m[rturise=te =i p[r[se=te p[catul.

Poc[in\a adev[rat[transform[întreaga personalitate =i]n suflet încep s[rodeasc[tr[s[turile care-l fac pe om s[semene cu St[p`nul. Ast[zi este mil[, dar mâine poate va fi numai dreptate. Dumnezeu este onorat printr-o ascultare imediat[. Oamenii aleg s[fie ignora\i de faptul c[dac[refuz[oferta lui Dumnezeu de împ[care urmeaz[o judecat[=i o condamnare la iad. Mesajul Milei lui Dumnezeu î\i spune ast[zi s[-L urmezi pe Domnul Isus f[r[preget =i f[r[s[pui condi\ii. Oferta este bun[ast[zi. <Dar adu-\i aminte de F[c[torul t[u în zilele tinere\ii tale, p`n[nu vin zilele cele rele...> (Eclesiastul 12:1). Vin zile rele, când poate la b[trâne\e mintea nu mai e clar[=i inima este împietrit[. Pot veni zile rele, când un accident sau un atac de cord î\i poate curma fulger[tor via\a, ca =i]n cazul tân[rului amintit la începutul acestui mesaj. Ce har =i ce îndurare ca Dumnezeu s[cheme la via\[ve=nic[un suflet infect =i robit de p[cat, a=a cum am fost eu, =i s[-i dea o hain[curat[, potrivit[pentru Cer.

Vrei =i tu acea hain[curat[pentru sufletul t[u? Cere-o =i ea î\i va fi dat[, dac[vii sincer la El. Dac[vii la El, î\i va lega r[nile =i te va face s[te bucuri de prietenia Lui. <Dar te voi vindeca, =i î\i voi lega r[nile, zice Domnul...> (Ieremia 30:17). Este o promisiune dulce pentru acela care a c[utat în zadar s[-=i satisfac[setea sufletului la izvoarele lumii =i s-a ales numai cu r[ni. Diavolul este un chiria= murdar, iar când este gonit de lumina Domnului sufletul este cur[\it =i r[nile sunt legate. Promisiunea este f[cut[în mod individual pentru sufletul care a primit r[ni prin umblarea în p[cat. Con=tiin\a care era amor\it[de f[r[delege revine la activitate =i te

face sensibil la orice lucru care nu place Domnului. Nimic nu doare mai tare ca p[catul neiertat, când Duhul Sfânt sensibilizeaz[inima pentru a sim\i povara p[catului. Dumnezeu înl[tur[acest p[cat prin meritul sângelui Domnului Isus, care este singurul medicament în Univers ce poate vindeca lepra p[catului. P[catul, care-\i otr[vea fântâna vie\ii =i se centraliza în ad`ncul inimii, este scos afar[prin puterea Celui Atotputernic, care poate totul.

Este o interven\ie în dragoste din partea Aceluia care este Singurul capabil de o asemenea dragoste. O dragoste care leag[r[nile. Nici un doctor nu poate spune c[va vindeca boala p[catului afar[de Doctorul Isus. Doctorii opereaz[, panseaz[, amputeaz[dar nu pot vindeca, ci numai Dumnezeu vindec[, pentru c[El este omnipotent, adic[poate totul. Suntem f[ptura mâinii Lui, =i El are acest drept. El te vindec[pe deplin =i nu te trimite la un alt specialist dac[r[spunzi chem[rii =i vii la El. Nu este nevoie de plat[, ci este darul Lui fa\[de p[c[tos =i acest benificiu se prime=te printr-un pact numit leg[mânt. Prin acest leg[mânt, care ac\ioneaz[ca un contract, cel ce vine la Hristos este iertat =i astfel începe o via\[nou[, ca =i f[ptur[n[scut[din nou în Hristos Isus Domnul. Chemarea Domnului este o chemare la a purta frumosul nume de cre=tin, adic[unul care seam[n[cu Hristos.

Cre=tinismul nu este o culegere de crezuri, ci sunt oameni în care tr[ie=te =i se manifest[Hristos. Cre=tinul este un suflet ale c[rui r[ni au fost legate =i vindecate. Când alegi s[te gole=ti de orice merit al t[u, El pune în tine Duhul Lui cel bun, care rode=te roada frumoas[a Duhului Sfânt. Atunci începi s[vezi minuni în via\a ta. Po\i s[ier\i =i s[iube=ti oamenii pe care înainte nu-i puteai ierta. Cre=tinul iube=te pe toat[lumea, dar nu iube=te lumea. Atunci când vii la El începi s[vezi =i s[te bucuri de frumuse\ea Domnului. Atunci gu=ti din El, =i sufletul]\i este inundat de fericire indiferent de circumstan\ele vie\ii. Atunci va ap[rea în tine puterea de a lucra cu credincio=ie pentru Dumnezeu, a=a cum spune apostolul Pavel despre Gaiu. <...tu lucrezi cu credincio=ie în tot ce faci pentru fra\i...> (3 Ioan 5).

Dac[ai venit la doctorul Isus, care vindec[=i leag[rana, î\i recomand s[-\i faci examin[ri periodice ca nu cumva din necuno=tin\[sau din neveghere s[mai apar[boala. Apoi vorbe=te de bine pe Doctorul t[u =i recomand[-L =i altor bolnavi, pentru ca =i ei s[vin[=i s[fie vindeca\i. Stai aproape de El, pentru c[prezen\a Lui este s[n[tate. Siguran\a mântuirii este garantat[pentru acela care vine la Domnul =i tr[ie=te pentru El, pentru Cuvântul Împ[ratului. <Dac[m[rturise=ti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, =i dac[crezi în inima ta c[Dumnezeu L-a înviat din mor\i, vei fi mântuit> (Romani 10:9). Dac[vii la El scapi de judecata la care vor sta cei ce refuz[s[se împace cu Dumnezeu cât timp sunt în via\[. <Adev[rat, adev[rat v[spun, c[cine ascult[cuvintele Mele, =i crede în Cel ce M-a trimis, are via\[ve=nic[, =i nu vine la judecat[, ci a trecut din moarte la via\[> (Ioan 5:24). Când]\i este greu strig[la Domnul, a=a cum a f[cut Petru când a umblat pe ape =i era s[se scufunde, =i Domnul l-a ridicat. Cheam[-L ast[zi în via\a ta =i spune-I: <Doamne, te primesc ca Mântuitor al sufletului meu =i cred c[ai murit în locul meu. M[predau ast[zi |ie. Iart[-m[=i f[-m[copilul T[u, =i eu te voi sluji toat[via\a mea cu tot ce am =i cu tot ce sunt.>

Amin

AFIRMAÞII BIBLICE REFERITOARE LA NECESITATEA MÂNTUIRII

1. To\i oamenii sunt p[c[to=i, f[r[nici o excep\ie

<Nu este nici un om neprih[nit, nici unul m[car... Nu este nici unul care s[fac[binele, nici unul m[car... C[ci to\i au p[c[tuit, =i sunt lipsi\i de slava lui Dumnezeu> (Romani 3:10, 12, 23). <Iat[c[sunt n[scut]n nelegiuire, =i]n p[cat m-a z[mislit mama mea> (Psalmul 51:5). **Pentru c[to\i ne-am n[scut cu o natur[p[c[toas[, to\i suntem p[c[to=i, indiferent c`te p[cate am comis.**

2. Consecin\ele p[catului sunt nefaste =i ve=nice

<...plata p[catului este moartea> (Romani 6:23). Nu doar moartea fizic[, ci moartea a doua, adic[iadul. <Iazul de foc este moartea a doua. Oricine n-a fost g[sit scris]n cartea vie\ii, a fost aruncat]n iazul de foc> (Apocalipsa 20:14-15). **Este o imagine sumbr[=i]nfior[toare, dar afirmat[cu t[rie de Dumnezeu]n Cuv`ntul S[u.**

3. Exist[,]ns[, o speran\[vie pentru orice p[c[tos,]n meritele jertfei Domnului Isus Hristos

<Dumnezeu }=i arat[dragostea fa\[de noi prin faptul c[, pe c`nd eram noi ]nc[ p[c[to=i, Hristos a murit pentru noi> (Romani 5:8). <Fiindc[ at`t de mult a iubit Dumnezeu lumea, c[a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede]n El, s[nu piar[, ci s[aib[via\a ve=nic[... Cine crede]n Fiul, are via\[ve=nic[; dar cine nu crede]n Fiul, nu va vedea via\a, ci m`nia lui Dumnezeu r[m`ne peste el> (Ioan 3:16, 36). **Aceasta este =ansa uria=[, oferta harului lui Dumnezeu adresat[fiec[rui om, oric`t de p[c[tos ar fi el.**

4. Orice om prime=te m`ntuirea prin credin\a]n Isus Hristos

<Dumnezeu ne-a dat via\a ve=nic[, =i aceasta este]n Fiul S[u. Cine are pe Fiul, are via\[; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are via\[. V-am scris aceste lucruri ca s[=ti\i c[voi, care crede\i]n Numele Fiului lui Dumnezeu, ave\i via\a ve=nic[> (1 Ioan 5:11-13). <C[ci tuturor celor ce L-au primit, adic[celor ce cred]n Numele Lui, le-a dat dreptul s[se fac[copii ai lui Dumnezeu> (Ioan 1:12). <Dac[m[rturise=ti deci cu gura ta pe Isus ca Domn, =i dac[crezi]n inima ta c[Dumnezeu L-a]nviat din mor\i, vei fi m`ntuit> (Romani 10:9). **Po\i fi iertat de toate p[catele tale =i m`ntuit, chiar acum, chem`ndu-L pe Domnul Isus]n inima ta cu credin\[, prin rug[ciune**:

Doamne, Dumnezeule, recunosc]naintea Ta c[sunt p[c[tos, c[Te-am]ntristat mult cu p[catele mele =i eram condamnat la os`nda ve=nic[. }\i mul\umesc, Doamne, pentru c[ m-ai iubit a=a de mult, ]nc`t ai dat pe Fiul T[u s[moar[ ]n locul meu, pentru a-mi oferi iertarea de p[cate =i via\a ve=nic[. M[poc[iesc de toate p[catele mele =i]mi exprim decizia de a m[ ]ntoarce cu adev[rat la Tine.

M[rturisesc deschis credin\a mea deplin[ ]n jertfa Ta sf`nt[, Doamne Isuse, =i decizia mea ferm[ de a Te primi chiar acum ]n inima mea ca M`ntuitorul meu personal =i Domnul vie\ii mele. Doamne Isuse, intr[ ]n inima mea, iart[-mi toate p[catele =i schimb[-mi via\a.

}ncep`nd de ast[zi doresc s[-mi subordonez via\a voii Tale sfinte =i s[ tr[iesc ]n ascultare deplin[ de Tine, Domnul =i M`ntuitorul meu. }\i mul\umesc Isuse c[m-ai m`ntuit! Amin.

Confirm hot[r`rea mea prin semn[tur[:

Numele _____

Data _____

Dac[ai f[cut rug[ciunea cu sinceritate =i credin\[deplin[ ]n jertfa Domnului Isus, acum tu e=ti m`ntuit. Dumnezeu te asigur[c[:

1. P[catele tale sunt iertate (1 Ioan 1:8-9);
2. Tu ai acum via\[ve=nic[(1 Ioan 5:11-13);
3. Acum e=ti un copil al lui Dumnezeu]n familia Sa (Ioan 1:12);
4. E=ti mo=tenitor al slavei Sale eterne (Romani 8:17);
5. El]\i garanteaz[siguran\a m`ntuirii tale (Ioan 10:28).

Pentru]ntre\inerea p[rt[=iei tale cu Dumnezeu:

- Cite=te Cuv`ntul S[u]n fiecare zi =i mediteaz[la el;
- Dezvolt[zilnic o via\[de p[rt[=ie cu Dumnezeu prin rug[ciune;
- Caut[p[rt[=ia copiilor lui Dumnezeu]ntr-o biseric[unde se practic[rug[ciunea =i predicarea Evangheliei, pentru a putea cre=te]n credin\[=i a dezvolta p[rt[=ia cu Dumnezeu =i biserica Sa.

……

Acum, dac[ai primit iertarea lui Dumnezeu =i m`ntuirea, vei dori ca =i altul s[ fie m`ntuit.

Dup[ce ai citit aceast[carte d[-o =i altuia, care nu a g[sit]nc[m`ntuirea]n Domnul Isus Hristos, s[o citeasc[=i s[ajung[la cuno=tin\a ofertei de iertare a lui Dumnezeu prin Domnul Isus.

Ne bucur[m c[ai ajuns la finalul acestei c[r\i.

Dac[ ]n urma citirii celor 52 de mesaje dore=ti s[cuno=ti mai multe despre umblarea cu Domnul, s[te apropii mai mult de Dumnezeu sau s[-\i]nchini via\a =i inima lui Hristos, s[ ]ncepi s[}l urmezi pe Domnul, scrie-ne pe adresa de mai jos. Vom fi bucuro=i s[te sus\inem]n rug[ciune =i s[te ajut[m]n dezvoltarea rela\iei tale cu Hristos.

Societatea Penticostal[de Misiune Cre=tin[din Rom`nia
Pia\a 1 Decembrie nr. 11
410073 Oradea
Tel: 0259-236 841
Fax: 0259-432 778
E-mail: spmcr@rdslink.ro